

بیداری ایرانیان

یا

تاریخ مشروح و حقیقی مشروطیت ایران

با ۴۲ گراور

ناظم الاسلام کرمانی

مجلد اول

شامل مقدمه و جلد اول و دوم و سوم تا رمضان ۱۳۲۴

چاپ دوم

بسرمايه كتابفروشى ابن سینا طبع و نشر شد

حق طبع محفوظ است

چاپخانه مجلس

فهرست مندرجات

<u>صفحه</u>	<u>موضوع</u>	<u>صفحه</u>	<u>موضوع</u>
	تلگراف میرزای شیرازی بمیرزای - آشتیانی		شرح حال مؤلف بقلم آقای سید محمد هاشمی نماینده سابق مجلس
۲۶	تلگراف تشکر آیه الله میرزای شیرازی	۱	علت نگارش تاریخ بقلم مؤلف
۲۷	بناصرالدین شاه و جواب ناصرالدین شاه	۴	مقدمه
	تلگراف آیه الله میرزای شیرازی به میرزای آشتیانی - تلگراف امین السلطان بحکم ولایات ایران		فصل اول
۲۸	تلگراف و کیل الدوله کرمانشاهی بمیرزای آشتیانی تلگراف میرزای آشتیانی به آیه الله میرزای شیرازی - تلگراف آقا سید علی اکبر تفرشی	۱۱	واقعه رژی
۲۹	تلگراف آقا شیخ فضل الله - تلگراف آقا سید محمد رضا طباطبائی به آیه الله میرزای آشتیانی	۱۲	صورت حکم بجرمت دخانیات
۳۰	تلگراف امام جمعه تهران و مکتوب امام جمعه بآیه الله میرزای شیرازی	۱۴	دستخط ناصرالدین شاه بمیرزای آشتیانی
۳۱	تلگراف آیه الله میرزای شیرازی به میرزای آشتیانی	۱۵	جواب دستخط از طرف میرزای آشتیانی بناصرالدین شاه
۳۲	تلگراف آیه الله میرزای شیرازی به امام جمعه تهران		دستخط ناصرالدین شاه در جواب میرزای آشتیانی
۳۳	تلگرافات آیه الله میرزای شیرازی بتریز- اصفهان - شیراز - کرمانشاه - تلگرافات حاج آقا حسین نوری به یزد - سبزوار - تهران	۱۸	جواب میرزای آشتیانی - مکتوب میرزای آشتیانی بناصرالدین شاه
۳۴	مقاله ملی	۱۹	استفتاء از آیه الله میرزای آشتیانی - سؤال از حجة الاسلام و جواب - جواب از سؤال اول - دستخط ناصرالدین شاه - ایضاً
۳۵	اعلان جهادیه	۲۰	دستخط ناصرالدین شاه اعلان رئیس دخانیات در باب فسخ امتیاز - مکتوب امین السلطان بمیرزای آشتیانی و جواب مکتوب مزبور
۳۶	صورت امتیازنامه تنباکو و توتون مشتمل بر ۱۵ فصل	۲۲	صورت مکتوب امین السلطان بمیرزای آشتیانی
۳۸		۲۳	تلگراف اول و ثانی میرزای شیرازی به ناصرالدین شاه
		۲۴	تلگراف علماء تهران به میرزای شیرازی
		۲۵	جواب تلگراف میرزای شیرازی - تلگراف میرزای آشتیانی به میرزای شیرازی

صفحه	موضوع	صفحه	موضوع
	فصل	۴۲	جلس ضیافت
۱۱۳	حالات میرزا سعیدخان وزیر امور خارجه	۴۵	عریضه امین السلطان به آیه الله شیرازی
	فصل		فصل دوم
۱۱۴	حالات آقاشیخ علی مؤلف قانون ناصری	۴۷	حالات آقامیرزا سید محمد طباطبائی
	فصل		فصل سوم
۱۱۷	حالات میرزا ملکم خان	۵۰	حالات میرزا اتقی خان امیر نظام اتابک اول
۱۲۱	حالات حاج میرزا علیخان امین الدوله		فصل چهارم
	فصل	۵۳	حالات سید جمال الدین اسدآبادی
۱۲۷	یادداشت جلد اول	۶۴	مکتوب سید جمال الدین به آقای طباطبائی
	فصل	۶۵	مکتوب سید جمال الدین بناصر الدین شاه
۱۴۰	مقاله مفید در خاتمه کتاب		مکتوب سید جمال الدین بیکى از دوستان خود
	جلد اول	۶۷	مکتوب سید جمال الدین به آیه الله میرزای شیرازی
۱۵۸	تاریخ بیداری ایرانیان	۶۸	مکتوب سید جمال الدین بعلماه ایران
۱۵۸	شرح زندگی امیر اعظم	۷۲	احوالات میرزا رضا کرمانی
۱۶۲	تشکیل انجمن مخفی	۷۴	صورت استنطاق میرزا رضا کرمانی
۱۶۶	خطاب بوزیر داخله	۷۷	سواد نگارش میرزا ابوترابخان نظم الدوله
۱۶۸	مکتوب انجمن استرآباد بایالت جلیله	۹۱	وصورت تقریرات میرزا رضا کرمانی
۱۷۰	تلگراف امیر اعظم بوزارت داخله		فصل
۱۷۲	جواب تلگراف داخله به امیر اعظم	۹۸	حالات ناصر الدین شاه
۱۷۵	خطاب بوزیر خارجه		فصل
۱۷۷	حالات مستشار الدوله	۱۰۱	حالات مظفر الدین شاه
۱۸۴	خدمت اجزاء و اعضاء انجمن مخفی	۱۰۵	حالات میرزا حسینخان سپهسالار
۱۸۶	مکتوب مستشار الدوله به مظفر الدین شاه	۱۰۸	دربار همایون.
	فصل	۱۰۹	سواد لایحه مبارکه
۱۹۳	حالات محمد علی میرزا		سواد دستخط مبارک تشکیل دربار اعظم و
۲۰۵	حالات مدیر روزنامه مجلس	۱۱۰	اسامی نه وزارتخانه دربار مجلس وزراء
۲۱۲	حالات ناظم الاطباء کرمانی		شرایط مشورت وزراء و ترتیب
۲۱۹	تحصن تجار بزایوه مقدسه	۱۱۱	وزارتخانه ه
	خلاصه موعظه ذوالریاستین - بعض رموز		
۲۲۰	کتاب		

موضوع

صفحه

۲۳۴	لایحه انجمن مخفی
۲۳۷	حالات آقا میرزا محمود اصفهانی
۲۳۷	شروع بانقلاب واقعه کرمان
	حالات سلطان المحققین شیخ محمد واعظ اصفهانی
۲۴۰	عمارت بانك یا مدرسه چال
۲۶۰	سواد دستخط آیه الله خراسانی و سواد دستخط آیه الله خراسانی و مازندرانی
۲۶۴	ایضاً سواد دستخط آیه الله خراسانی
۲۶۶	سواد لایحه هیئت علمیه نجف اشرف
۲۶۷	

جلد دوم

۲۷۳	واقعه مسجد شاه یا هجرت صفری
۲۹۶	مستدعیات اولیه مهاجرین
۳۰۲	عریضه مهاجرین بشاه
	عریضه اتابك بشاه - صورت مقاصد آقاییان
۳۰۳	دستخط شاه در جواب عین الدوله و بعلماء اعلام و به اتابك اعظم
۳۰۴	مراجعت آقاییان بدارالخلافه طهران
۳۰۶	تبعید آقاسید جمال واعظ بیلده قم
۳۱۱	رایبورت مخفی
۳۱۴	مذاکره مخفی
۳۱۵	مکتوب احیاء الملك
۳۱۶	صورت شبنامه
۳۱۹	خطابه مردم باقاییان علماء
۳۲۳	مکتوب آقای طباطبائی به عین الدوله
۳۲۶	توضیح یا حاشیه
۳۲۷	سبب هیجان اهالی فارس
۳۳۰	تلگراف علماء شیراز بولیعهد
۳۳۲	واقعه مشهد رضوی
۳۳۳	خطابه دوم بعلماء
۳۳۶	عریضه آقای طباطبائی بمظفرالدین شاه
۳۳۸	

موضوع

صفحه

۳۴۶	زندان
۳۴۹	تکفیر آقای بهبهانی مظفرالدین شاه را
۳۵۱	ارمن
۳۵۳	دولت ارشا کونین
۳۵۴	دولت رویینین
۳۶۰	سبب گرفتاری مجد الاسلام
۳۶۱	سبب گرفتاری میرزا آقا اصفهانی
۳۶۲	سبب گرفتاری مدیر رشديه
۳۶۵	مکتوب مجد الاسلام بعنوان آقای طباطبائی
	مکتوب میرزا آقا اصفهانی با آقای طباطبائی
۳۶۶	مکتوب مجد الاسلام بنگارنده تاریخ
۳۶۷	بیداری
	موعظه آقای طباطبائی در چهاردهم
۳۷۴	جمادی الاولی ۱۳۲۴
۳۸۱	شورای سرّی عین الدوله
۳۸۲	صورت لایحه ناصر الملك با آقای طباطبائی
	تلگراف آقای طباطبائی به اعلیحضرت
۳۹۲	پادشاه ژاپون
۳۹۴	حالات آقا سید مهدی طباطبائی
۳۹۵	حالات آقاشیخ یحیی مدیر روزنامه مجلس
	جلد سوم
۴۰۴	مقتول شدن سید عبدالمجید
	عریضه عضد السلطان بمظفرالدین شاه -
۴۱۳	صورت دستخط مظفرالدین شاه
۴۱۶	حالات آقاشیخ محمد رضا مجتهد قمی
۴۱۸	حالات علاء الملك وزیر علوم
۴۲۹	واقعه تحصن در سفارتخانه انگلیس
۴۳۳	عریضه ملت بمظفرالدین شاه
۴۳۶	قانون عدلیه مشتمل بر دو فصل
	سواد دستخط مظفرالدین شاه -
۴۴۳	حالات مشروطه

۴۸۱	دستخط مظفرالدین شاه که در سفارتخانه قرائت شد
۴۸۴	صورت سواد دستخطی که بامضاه نرسانیدند
۴۸۶	صورت شبنامه مجلس ملیه اسلامی
۴۸۹	حکم صدراعظم
۴۹۰	صورت لایحه مشیرالدوله صدراعظم
۴۹۱	صورت لایحه ملت که سلطان المنکلمین قرائت نمود
۴۹۳	تلگراف از باجگیران قفقازیه - جواب
۴۹۴	تلگراف از عشق آباد - جواب تلگراف عشق آباد
۴۹۵	انجمن مخفی نانوی
۵۰۰	صورت عهدنامه بریکاد
۵۰۱	تلگراف از مشهد - از کرمان ایضاً از کرمان - از همدان - از کلات - از همدان
۵۰۲	از شیراز
۵۰۳	از کلات - از شیراز
۵۰۵	صورت اسامی اشخاصیکه پول جهت خرج در سفارتخانه پرداختند - عنوان پاکت
۵۰۶	شبنامه
۵۱۱	مکتوب فدائیان قفقاز
۵۱۲	دستخط مظفرالدین شاه در جواب لایحه علماء
۵۱۳	صورت دستخط شاه نظامنامه انتخابات مجلس شورای ملی
۵۱۴	مشمول بردو فصل وسی و دو ماده
۵۱۹	انتباه نامه فرقه اجتماعيون عاميون ايران
۵۲۲	شبنامه
۵۲۳	متن نطق مظفرالدین شاه
۵۲۵	تلگراف از بوشهر
۵۲۶	تلگراف از رشت ایضاً تلگراف از رشت - منع گمرک
۵۲۷	یا تجدید گمرک

۴۴۹	شبنامه
۴۵۲	تلگراف ادوارد هفتم پادشاه انگلستان
۴۵۳	عریضه تلگرافی حجج اسلام به مظفرالدین شاه دستخط تلگرافی مظفرالدین شاه
۴۵۵	در جواب علمای تبریز تلگراف ولیعهد از تبریز - جواب
۴۵۶	مظفرالدین شاه
۴۵۹	تلگراف مهاجرین بمتحصنین سفارت
۴۶۰	تلگراف آقا شیخ محمود بقم تلگراف نظام الدوله و تلگراف شعاع السلطنه بقم
۴۶۱	تلگراف مشیرالدوله بقم
۴۶۲	دستخط تلگرافی مظفرالدین شاه بقم
۴۶۳	عریضه تلگرافی آقایان مهاجرین بمظفرالدین شاه
۴۶۴	تلگراف مظفرالدین شاه بقم - تلگراف از اصفهان بقم - از تبریز بقم
۴۶۶	ایضاً از تبریز بقم - جواب مهاجرین به تبریز - تلگراف از عتبات - تلگراف از اصفهان
۴۶۷	ایضاً تلگراف از تبریز - تلگراف مظفرالدین شاه به عضدالملک
۴۶۸	دستخط مظفرالدین شاه بصدر اعظم - دستخط تلگراف مشیرالدوله بآقایان مهاجرین
۴۶۹	سواد دستخط مظفرالدین شاه
۴۷۰	تلگراف از تهران بقم - ایضاً از تهران بقم - از اصفهان بقم - ایضاً از اصفهان بقم
۴۷۱	تلگراف از کلات بقم - ایضاً از کلات بقم - از بروجرد - از شیراز بقم
۴۷۳	دستخط مظفرالدین شاه - سواد مکتوب
۴۷۴	نقل از مکتوب یکی از تجار تبریز
۴۷۶	دستخط ولیعهد
۴۷۷	تلگراف از مراغه به مهاجرین
۴۷۸	
۴۸۰	

صفحه	موضوع	صفحه	موضوع
	صورت اعلان حکومت طهران - اسامی	۵۲۸	دستخط شاه
۵۳۹	نظار و اعضاء مجلس نظارت	۵۲۹	ورقه انتخاب که صاحب ورقه حق رای دارد
۵۴۱	اسامی مبعوثین ملت از کلیه طبقات	۵۳۰	واقعه تبریز
	خطابه مظفرالدین شاه در روز افتتاح	۵۳۳	تلگراف از تبریز
۵۵۳	مجلس	۵۳۴	تلگراف از کرمان - ایضا تلگراف از کرمان
	از تبریز به طهران - (تلگراف ولیعهد) -		بقیه واقعه تبریز - دستخط مظفرالدین شاه -
۵۵۵	تلگراف از تهران به تبریز	۵۳۵	سواد حکم ولیعهد
	چرا سلام و تشکیل مجلس در هیجدهم		از سفارت انگلیس بقونسلمگری تبریز -
۵۵۷	شعبان برپا شد	۵۳۶	دستخط ولیعهد بنرال قونسل انگلیس
۵۵۹	اسامی روزنامه‌ها و مدارس		متن نعلق مظفرالدین شاه در حضور
		۵۳۷	شاهزادگان قاجاریه

فهرست تصاویر

۲۹۷	حاج میرزا یحیی دولت آبادی	۵	حاج محمد کریم خان
۲۹۹	امیر اعظم	۶	میرزا آقاخان کرمانی
۳۰۷	امیر بهادر	۸	شیخ احمد روحی
۳۰۹	علاء الدوله	۲۳	حاج میرزا حسن اشتیانی
۳۳۱	شعاع السلطنه	۳۳	میر سید زین العابدین امام جمعه
۳۸۷	مظفرالدین شاه عین الدوله سهم الملك	۴۵	امین السلطان
۳۸۹	صدر العلماء سید محمد امام	۴۷	ناصرالدین شاه
۴۱۱	حاجی آقا محسن عراقی	۷۵	اولین رجال با سیاست
۴۱۷	اعضاء انجمن ملی	۷۹	میرزا رضای کرمانی
۴۱۹	آقا سید علی آقا یزدی	۹۳	کامران میرزا
۴۲۳	سالار الدوله	۹۷	حاج شیخ هادی نجم آبادی
۴۳۰	ابوالحسن میرزا شیخ رئیس متحصنین در سفارت انگلیس	۱۶۳	مشیر الدوله نصر الله خان
۴۳۱	(از جماعت سقط فروشها)	۱۰۴	مظفرالدین شاه
۴۴۵	مشیر الدوله میرزا حسن خان پیرنیا	۱۰۷	میرزا حسین خان سیهسالار
۴۴۶	میرزا حسین خان پیرنیا (مؤمن الملك)	۱۱۹	میرزا ملکم خان
۵۴۵	آقای آقا سید محمد طباطبائی	۱۲۹	امین السلطان و امین خلوت
۵۴۷	حاج شیخ فضل الله نوری	۱۳۳	شیخ فضل الله نوری و آقا سید عبد الله
۵۵۱	میرزا علی اصغر خان اتابک اعظم	۱۳۷	عین الدوله
۵۵۷	حاجی میرزا یحیی دولت آبادی	۱۹۵	محمد علی شاه
۵۵۹	آقا سید محمد صادق طباطبائی	۲۴۱	شیخ محمد سلطان

خارج از متن: (۱) گراور ناظم الاسلام کرمانی مؤلف تاریخ بیداری ایرانیان اول کتاب
 (۲) گراور نمایندگان دوره اول مجلس شورایی مقابل صفحه ۵۴۴

بقلم جناب آقای سید محمد هاشمی کرمانی

نماینده سابق مجلس شورای ملی

بیاری باری

دیباچه

مقدمه تاریخ بیداری ایرانیان مشتمل بر دو قسمت است :

نخست معرفی کتاب و مختصر تقدیری از ناشر دوم آن .

سپس ترجمه و شرح حال نویسنده تاریخ بیداری ایرانیان .

تاریخ بیداری ایرانیان کتابی است (بنا بمعرفی مؤلف) مشتمل برده جلد که مجموع آن در

دو جلد بنحوی که مشهود میشود بچاپ میرسد .

در این کتاب مطالب و موضوعات مربوط باواخر دوران استبداد و آغاز مشروطیت ایران می‌برده ذکر شده و نویسنده کمال کوشش را بکار برده است که در نقل حوادث از جاده حقیقت منحرف نشود و گویا امتیاز کتاب وی هم بهمین است لافیر ورنه عبارات کتاب و ثر نویسنده از حیث جمله بندی در یاری دارای امتیازی نیست و وجه امتیاز فقط همان سادگی موضوعات و مقرون بودن آن است بحقیقت . آری در این کتاب درباره شاه و صدور و رجالی که متقلد و شاغل مشاغل امور بوده اند دور از مدح و ثنائیکه شیوه متداول زمان بوده بیعت و انتقاد پرداخته شده است و از مجتهدین و رهبران آزادی که در راه مشروطیت خدمات صادقانه ای انجام داده اند بنسبکی یاد شده، گرچه القاب زیاد طبق عادت عصر برای اغلب آنان ذکر گردیده و کارهای مخالفان حریت و مشروطه مورد نکوهش قرار گرفته . خلاصه اینکه از نشریات سالهای اول دوران مشروطه ایران است که بواسطه مقبذ بودن مؤلف آن بذکر حقایق تاریخی در میان مطبوعات آن عصر موقع قابل ملاحظه ای احراز کرده که هنوز هم از مقام اول خود ساقط نشده است . پرفسور ادوارد برون معروف در تاریخ ادبیات ایران از آغاز عهد صفویه تا زمان حاضر درباره آن شرحی نگاشته که عیناً نقل میشود : « بهبود ثر در عصر اخیر ، در عهد جدید ترقیات بسیار در شرح داد و علتش چنانکه در مورد نظم ذکر شد یکی این بود که نویسندگان زمان اخیر بقدماء مراجعه کردند و از سبک محررین بعد از مقول اعراض نمودند و دیگر توسعه جدید فن روزنامه نگاری است که هر چند عموماً بیک شیوه بدیع و تفری منجر نمیشود اما مستلزم ایجاز و استقامت است از لحاظ طرز و ترتیب و بالاتر از همه از نظر استناد تاریخ بیداری ایرانیان تألیف ناظم الاسلام کرمانی (۱۳۲۸/۱۹۱۰) را که متأسفانه بانجام نرسیده میتوان بدرجات بر تاریخهای بزرگ و پر مدعای رضاقلیخان و لسان‌الملک (روضه‌الصفای می‌خواند) (۱) و ناسخ‌التواریخ) تفصیل نهاد در صورتیکه این دو کتاب بیش از پنجاه سال تقریباً بروی تقدم نداشته‌اند .

۱ - باید روضه‌الصفای ناصری منظور باشد تألیف رضاقلیخان لله باشی نه روضه‌الصفای می‌خواند . بدلیل خط آخر که پرفسور ادوارد برون گوید « در صورتیکه این دو کتاب بیش از پنجاه سال تقریباً بروی تقدم نداشته‌اند » و این اشتباه باید مربوط بترجم باشد .

روپه‌رفته این کتاب کتابی است که قابل تجدید چاپ بود و از قسمتهای سودمند آن نامه‌های مجتهدین و علماء و مرحوم سید جمال‌الدین است که همان نامه‌ها مبداء تغییرات سیاسی کلی کشور گردید و اگر وجود این کتاب ودقت مؤلف در ثبت و درج آن نبود احتمال کلی داشت که بعض آن نامه‌ها از میان میرفت و یا در کلیه آن تحریف و تصحیفی راه مییافت .

در آغاز این کتاب از میانه حوادث مقدم بر مشروطه و بیداری ایرانیان نخست بشرح موضوع انحصار دخیانیات و تنباکو در ذیل عنوان (در بیان واقعه رژی) پرداخته شده است که اهم و قایمی بوده که بفتح روحانیون و ارباب عمائم و شکست دربار ناصرالدین‌شاه منتهی گردید و پس از جهل و اند سال سلطنت مطلقه هیئت ناصرالدین‌شاه و وزراء مستبد او را درهم شکست و باشخاص روشنفکر جرئت داد که بموضوعات اساسی مهمتری بپردازند گرچه تا حدی از بحث ما خارج است ولی بی‌مناسبت نیست که اشعار داریم که چنانکه کم و بیش از تاریخ موضوع بحث ما نیز مستفاد میشود . پس از آن واقعه و قتل ناصرالدین‌شاه نخست بعض طلاب فاضل برهنمونی نهانی مجتهدین اصلاح طلب شروع بتشکیل جلسات بظاهر بحث و بیاطن تبلیغ کردند ، در آن جلسات آیات و اخبار و احادیث مناسب با مقصود قلبی خود را عنوان و چون از افراد جلساء خود اطمینان حاصل میکردند که در میانشان جاسوس دربار وقت وجود ندارد شروع با اقدامات جدی تری از قبیل ارسال نامه بولایات و نشر اعلامیه و شبنامه میکردند و انجمنهایی بنام انجمن مخفی تشکیل میدادند و این انجمنها را اگر بر خلاف تصور مؤلف تاریخ بیداری علت کلی و مبداء اصلی تحولات ندانیم باید آنرا بی‌اثر در استقرار مشروطیت هم تصور نکنیم .

باز برگردیم بموضوع کتاب - آنچه معلوم است اکثر مطالب مجلدات چاپ شده چند سال قبل از اقدام بطبع تهیه شده بوده بدلیل اینکه قسمتی از مطالب آن در روزنامه کوکب درّی (۱) که بمدیری ناظم الاسلام در تهران چاپ و نشر میشده و گاه ریشه بعض موضوعات آن نیز در روزنامه هفتگی نوروز (۲) که مقدم بر کوکب درّی تأسیس یافته بود دیده شده رجحانی که این نشریه دارد این است که این در حکم تاریخ است و آن دو دوروزنامه هفتگی خیلی عادی بشمارند که مناسب با مقتضیات عصر و حدود فکر ناشر آن بوده اند .

(۱) کوکب درّی مقارن مشروطیت در سالهای ۱۳۲۳ و ۲۴ و ۲۵ قمری هجری در تهران بطور هفتگی غالباً در هشت صفحه نیم ورقی (بقطع جریده جبل‌التین که معروف است) باخط نسخ و چاپ سنگی طبع میگردد و سالی چهار شماره انتشار می‌یافت و محل اداره آن مدرسه اسلام بوده است، مقالات کوکب درّی تا اندازه‌ای متنوع و از حیث عبارت‌هم بر تاریخ بیداری که تمامش بقلم ناظم الاسلام است برتری دارد و غلط چاپی تاریخ بیداری از آن کمتر است .

(۲) نوروز بطور هفتگی در هشت صفحه کوچک ۲۱ در ۱۷ سانتیمتر بخط نسخ چاپ سنگی بمدیری ناظم الاسلام کرمانی و دبیری میرزا کاظمخان طیب کرمانی در تهران از ذی‌الحجه ۱۳۲۰ قمری هجری انتشار یافت . جای اداره آن در محله سنگلج گذر در خانگاه بوده و روپه‌رفته کوکب درّی بر این روزنامه برتری داشته است .

بهر حال مجلداتی از این تاریخ بطور هفتگی بقطع خشتی (هر جزوه شانزده صفحه در هفته بخط نسخ و حواشی و یادورقی بخط نستعلیق با چاپ سنگی و نقاشی صورت اشخاص بالنسبه خوب در تهران چاپ و نشر یافته بود و جلد سوم نانام مانده زیرا که آنچه جستجو شد بیش از ۹۶ صفحه از جلد سوم بدست نیامد و اگر هم چاپ شده باشد ما را بر آن اطلاعی نیست و چون بصورتی که تصریح گردید این کتاب انتشار یافته بود (یعنی بصورت يك جریده هفتگی که علت اینهم عدم توانایی مؤلف آن بوده که نمیتوانسته یکبارہ آنرا بصورت کتاب تاریخ مستقلاً بچاپ برساند) دوره کامل آن که بدون افتادگی باشد در کمتر جائی وجود داشت و کم شدن نسخ و کمی نسخه کامل آن ایجاب میکرد که باریگر تجدید چاپ شود از بنر و همواره نگارنده در این اندیشه بود که اقدامی کند تا با قسمتهای چاپ نشده این کتاب یکبارہ بصورت کاملتری از سر تا بآخر چاپ شود، در اینجایی متاسبت نیست که شرحی راجع به قسمتهای چاپ نشده نیز بنگاریم . وسیله اطلاع نگارنده بر وجود مجلداتی خطی و چاپ نشده از تاریخ بیداری ایرانیان شخص مؤلف آن ناظم الاسلام بود . آن مرحوم در کورمان در سال ۱۳۳۶ و ۱۳۳۷ قمری هجری مجلس ذکر مصیبتی داشت ، يك شب پس از خانم مجلس بتکلیف وی با دوست و همدرس قدیم خود جناب آقای لقمان نفیسی مدیر کل سابق وزارت دارائی در نزد او نشستیم مرحوم ناظم الاسلام بما گفت « من دو کتاب دارم هر وقت توانستید نگذارید آن دو از میان برود و آنرا بچاپ برسانید ، اول مقامات حریری است که بر حسب خواهش میرزا علی اصغر خان اتایک اعظم آنرا ترجمه کرده ام و بخط نسخ ممتاز متن و بخط نستعلیق ریز ترجمه آن در زیر خطوط روی کاغذی که مناسب برای چاپ و برگرداندن روی سنگ چاپ است نوشته و تهیه شده ، دوم بقیه تاریخ بیداری ایرانیان است که مشتمل است بر حوادث استبداد صغیر » .

و آنگاه هر دو کتاب را بما ارائه داد ، اوراق مقامات حریری در کمال امتیاز بود که متأسفانه گویا باقی نمانده و از میان رفته است .

من همواره این وصیت ناظم الاسلام را که گویا هفته چند قبل از وفاتش بود بخاطر داشتیم تا سه سالها که توفیق یافتیم و توانستیم گامی چند در راه انجام وصیت آن مرحوم برداریم . پس از مختصر معرفی از قسمتهای چاپ نشده بشرح اقدامی که برای چاپ قسمتهای غیر مطبوع شده خواهیم پرداخت .

قسمتی را که بچاپ نرسیده نمیتوان مجلدات تقسیم بندی شده منظمی فرض کرد، با آنکه مؤلف در عنوان جلد اول چاپ شده آنرا **تاریخ بیداری ایرانیان مشتمل بر ده کتاب** نامیده و معرفی کرده و با آنکه در آغاز صفحه نخست چنین نگاشته « چون بنده نگارنده بزحمات بسیار و صدقات بیشمار ده جلد تاریخ بیداری ایرانیانرا که محتوی بروقایع مشروطیت است نوشته و یاره از کتاب اول آنرا در روزنامه (کوکب دری) درج و نشر دادم عازم بودم که بقیه آنرا برای زمان بعد از خود گذارم که مانعی از نشر مطالب آن ابدأ نباشد » چنان مستفاد میشود که توفیق تقسیم بندی مجلدات بلکه بیابانی رسانیدن یکسر مجلدات را نیافته است .

یپ

و ممکن است که گذشته از نقیصه عدم تقسیم بندی نواقص دیگر از قبیل سقطات بعض مطالب یا پاکنویس نشدن بعض اسناد و از میان رفتن آن در قسمتهای چاپ نشده دیده شود چنانکه گویا از اول جلد چهارم تا صفحه هفدهم و از آخر کتاب چهارم نیز صفحات بسیاری از میان رفته و تا کنون آنچه جستجو شده بدست نیامده باوجود این بموجب مالایندرك كله لا یترك كله اولی چاپ و نشر آنچه که باقی مانده است بود تا از فنا و نابودی مصون ماند .

اسلوب قسمتهای چاپ نشده تا اندازه‌ای با آنچه که چاپ شده فرق و تفاوتی دارد تفاوت هم البته ناشی از زمان و مقتضیات محیط و حوادث جاری بوده .

خلاصه اینکه چنین برمی آید که بیشتر موضوعات مجلدات مطبوع در هنگام توفیق مشروطه خواهان و ذلت مخالفان آنان تهیه شده و مطالب قسمتهای چاپ نشده در هنگام استیلاء مستبدین و غلبه موقه دربار محمدعلی شاه و اغتشاشهای آذربایجان و اصفهان و سایر ایالات و ولایات یعنی در حال مقهوری و خانه نشینی و تواری مشروطه خواهان صدیق نگاشته شده و طبعاً تفاوت کلی میان آن دو حال مشهود بوده و در آثار قلمی نویسنده هم تجلی کامل دارد خاصه که نویسنده گرفتار مضیق بی نهایت در نتیجه تعطیلات تمتد خیابانها و بازارها و خوف و بیم بی اندازه بوده و از نزدیکترین همشهریان مهم خود هراس داشت که مبادا خفیه نویس و جاسوس محمد علی میرزا بوده و بیرحمانه روزی او و عایله اش را دوچار سرنوشتی شوم و نامعلوم نماید (مستنبط از قسمتهای چاپ نشده تاریخ بیداری ایرانیان) .

بیش از یکسال نویسنده مانند دیگر مشروطه خواهان در مقهوری و فشار استبداد و ترس و هراس بسر برده و هر آن منتظر فرج آسمانی و مددغیبی بوده تا از آن حال رهائی یابد و از اواخر جمادی الآخر سال ۱۳۲۷ هجری قمری که تهران و کشور بدست مجاهدین تدریجاً فتح میشود و مشروطه خواهان از شمال و جنوب وارد شهر تهران میشوند و اماکن مهم را تصرف میکنند و بالاخره بفتح نهائی مجاهدین غیور و خلع محمد علی شاه و دار زدن امثال صنیع حضرت و شیخ فضل الله مجتهد نوری خاتمه می یابد .

می بینیم آثار فرح و منانت و استواری دیگری در نوشته های نویسنده ظاهر میشود . و دوباره طرز نگارش از آنجا شبیه بنگارش موضوعات مجلدات اول میگردد روی هم رفته مطالب سودمندی در قسمتهای چاپ نشده دیده میشود خاصه در آنچه که مربوط است بیروز اختلافات میان مشروطه خواهان واقعی و درباریان و تشنجهای ناشی از آن اختلافها در تهران و ولایات و بیشتر آن قسمتها بیادداشتهای روزانه یکنفر نویسنده شبیه تر است تا بیک تاریخ منظم که در آن یادداشتها هم مسموعات روزانه انعکاس یافته و دیده میشود که غالباً صحت آن از طرف نویسنده تأیید نشده است و اتفاقاً در قسمتهای چاپ نشده دیده شد که مؤلف خود نیز این قسمتها را بنام تاریخ روزانه نامیده از آنجمله در صفحه ۱۹۵ خطی نسخه اصل در یادداشت مربوط بجمعه ۲۷ محرم ۱۳۲۷ قمری هجری آنجا که شرحی از قول حشمت الممالک برادر ارشد الدوله راجع بتبریز و اصفهان و گیلان مینگارند در آخر مینویسد « باری خیلی حرف زد که خارج از تاریخ روزانه است » بهر حال این بود خلاصه‌ای از معرفی قسمتهای چاپ نشده و ضمناً یادآور میشود که مطالب خیلی خصوصی آن از متن

بیج

خارج وبصورت حاشیه کتاب در ذیل متن بچاپ خواهد رسید. و اینک بمعرفی ناشر و طبع کننده مجلدات سابق که حاضر برای چاپ این قسمتها نیز شده و تقدیر از وی میبرداریم .

نگارنده همواره در این اندیشه بود که وسیله چاپ قسمتهای چاپ نشده را برحسب وصیت مؤلف فراهم آورد و سالها پیسر بزرگ مؤلف (مرحوم علی ناظم زاده شماعی) و بازماندگان آن پیسر سفارشهای اکید نمود که در حفظ اوراق خطی و نسخه اصل سعی بلیغ مبذول نمایند و انصافاً آنان هم باین سفارش نگارنده عمل کردند و آنگاه که از کرمان بتهران آمدند نسخه اصل را با خود بتهران آوردند و آنرا در اختیار نگارنده گذاردند . باری موضوع چاپ آن قسمتها را با آقای لقمان نفیسی کرمانی روزی در میان گذاردم و گفتم من خود حاضرم بقدر مقدور بطبع آن کمک نمایم ایشان هم گفتند « من هم مبلغ ده هزار ریال در راه عملی شدن این منظور تعهد میکنم و میبردارم » البته این مبلغ و شاید ده برابر آن کافی بانجام مقصود نبود تا روزی با حضور دوست دانش پرور عزیز آقای ابراهیم رضانی مدیر محترم کتابفروشی ابن سینا که در این عصر وجودش یکی از عوامل مهم نشر علم در کشور عزیز ما ایران بشمار می رود موضوع تاریخ بیداری ایرانیان و قسمتهای چاپ نشده آن مورد مذاکره قرار گرفت ، ایشان بیدرنگ حاضر برای تجدید چاپ مجلدات مطبوع و قسمتهای خطی شدند و چون حق طبع برای مؤلف و پیس از وی برای وراثت وی محفوظ بود نسبت با اجازه تجدید چاپ مجلدات اولیه و طبع قسمتهای چاپ نشده آقای رضانی بنگارنده اختیار دادند که با فرزندان محصل مرحوم علی ناظم زاده شماعی پیسر مؤلف وارد مذاکره شوم، نگارنده از آنان هم اختیار این امر را داشت و چون اصل مقصود انجام امر بود بازماندگان مؤلف هم با عدم تمکن مالی هیچگونه امتناعی نکردند خلاصه آنچه را که در یک جلسه نگارنده گفت طرفین (آقای رضانی و بازماندگان مرحوم ناظم زاده شماعی) که اهل بود بقبول کردند و کار خاتمه یافت و بنا بود سریعتر از این کار چاپ هر دو قسمت بیابان برسد، حوادث غیر مترقبه ای موجب گردید که تا اندازه ای برخلاف آرزوی نگارنده و عشق مفرط آقای رضانی امر چاپ تمام آن تاریخ بطور بطوء بر گذارشد باز هم در هر حال از خداوند توفیق میخواهیم .

در خاتمه این قسمت نخست از صمیم قلب از آقای ابراهیم رضانی تشکر مینمایم که بهمت مردانه خود موجب تجدید چاپ یک کتاب کم نسخه (مجلدات اولیه تاریخ بیداری ایرانیان) و طبع متمم آن که نسخه اصل آن واحد و منحصر بفرد بود گردیدند امیدوارم در عمر خود توفیق بسیاری از اینگونه خدمات فرهنگی را بیابند .

و پیس از آقای سید جلال شماعی کرمانی عضو مجلس شورای ملی و مصحح لغت نامه دهخدا (همشیره زاده مؤلف تاریخ بیداری ایرانیان) و آقای میرزا محمد ناظم زاده شماعی پیسر مرحوم علی ناظم زاده شماعی فرزند مرحوم ناظم الاسلام تشکر کنم که بدون توجه بسود مادی عشق قلبی خود را ببقاء این اثر تاریخی ابراز داشتند و کمال همراهی را با نگارنده در راه انجام این امر از خود نشان دادند - پایان قسمت نخست از مقدمه :

شرح حال ناظم الاسلام کرمانی

محمد ملقب بناظم الاسلام پسر علی (۱) کرمانی الاصل، از فضلا ومؤلفین معروف کرمان است که در نیمه آخر قرن سیزدهم هجری قمری در کرمان متولد گردید. مقدمات پارسی و علوم ادبی عربی و فقه و اصول را در نزد اساتید و مدرّسین کرمانی بیابان رسانید، برای تکمیل تحصیلات بتهران مسافرت کرد سالی چند در آن شهر بتألیف و تصنیف و تدریس گذرانید، افزون از ده مجلد کتاب بزرگ و کوچک از خود بیادگار گذارد و آنگاه بکرمان برگشت و سالی چند در دادگستری بشتل قضا مشغول بود تا در آخر ماه صفر ۱۳۳۷ قمری مطابق با ابان ۱۲۹۷ خورشیدی در مرض عام انفلازرا در پندجاه و هفت سالگی درگذشت و در مقبره سید علویه در کرمان مدفون گردید (۲). پس از این معرفی مختصر بطور تفصیل بشرح حال ناظم الاسلام کرمانی در سه قسمت میپردازیم:

۱ - زندگانی وی در کرمان .

۲ - مسافرت و اقامت چند ساله وی در تهران .

۳ - برگشت او بکرمان .

۱ - **زندگانی ناظم الاسلام در کرمان** - در هزار و دوست و هشتاد قمری هجری مطابق

با ۱۲۶۰ خورشیدی هجری (۳) (میرزا محمد که بعدها ملقب بناظم الاسلام شد در شهر کرمان یا بصره وجود گذاشت و از هفت سالگی بتحصیل خواندن و نوشتن پارسی و سپس مقدمات عربی طبق معمول عصر پرداخت . چون شوقی کامل بتحصیل داشت در بیست سالگی از تحصیل صرف و نحو و حساب (در حدود معمول زمان) و منطق و هیئت قدیم فراغت حاصل کرد و قادر بود که این چند علم را تدریس کند ، در نزد میرزا عبدالحسین بردسیری (میرزا آقاخان کرمانی معروف نویسنده انقلابی و مقتول در راه حریت) شروع بتحصیل منطق شرح اشارات کرد ، فقه و اصول را در نزد مرحوم حاج شیخ ابو جعفر مجتهد پسر مرحوم حاج آقا احمد احمدی کرمانی رحمه الله علیهما تحصیل مینمود و در حوزه درس آن مرحوم مورد توجه و اکرام استاد خود بود بعضی اخوان کوچک استاد و دیگر طلاب نیز درس میداد، در بیست و هشت سالگی هوای مسافرت اصفهان و تهران برای تکمیل تحصیلات بسرش افتاد، با استیجازه از استاد اخیر خود عزم را جزم بر مسافرت کرد اما وصیت استاد بوی این بود که اگر بتواند بعبتات عالیات و بسامراه که در آن روز بواسطه وجود مرحوم حاج میرزا حسن شیرازی اعلی الله در چته مرکز علم شیعه (۱) پدر ناظم الاسلام از اهل علم نبوده است .

(۲) نگارنده در ایراد شرح حال مؤلف بطور اختصار قبل از پرداختن بشرح حال وی بطور تفصیل در اینجا طبق روشی که در تألیف کرمانیان نامی داشته جاری گردید که معمولاً نخست بطور خلاصه صاحب ترجمه را معرفی و آنگاه از قدیمترین اسناد نزدیک بزمان وی شرح حال او را استخراج میکرده و مینگاشته .

(۳) سال ۱۲۸۰ قمری مطابق با ۱۳۴۲ و چند ماه از ۱۲۴۳ خورشیدی میشود نه ۱۲۶۰

شناخته شده بود سفر کند اما تقدیر وی را از کرمان بهتران انداخت، بقول او «بالاخره در محرم ۱۳۰۹ قمری از شهر کرمان هجرت کرده چون میل داشتم قدری هم تحصیل حکمت الهی کرده باشم بهتران آدمم (۱)

۲ - ناظم الاسلام کرمانی در تهران - بقول وی از کرمان بهتران آمد چون شوق

تحصیل حکمت الهی داشت بدرس میرزای جلوه معروف در تهران حاضر شد ولی در آن حوزه توفیق استفاده زیاد حاصل نکرد و استفاده کامل در حوزه درس مرحوم سید شهاب‌الدین شیرازی بهره وی گردید (بعقیده نگارنده ناظم الاسلام هیچگاه در حکمت نه تبصر بلکه اطلاع کامل و کافی هم حاصل نکرد و بهمان علوم مقدماتی و ادبی و اصول و فقه در حدود معالم و شرایع که درس میداد شناخته شده بود).

در حوزه درس مرحوم حاج میرزا حسن آشتیانی و مرحوم حاج شیخ هادی نجم‌آبادی نیز

حاضر میشد و بقول وی از آن دو بزرگوار فواید کلی برد.

چندی که از ورود وی بهتران گذشت موضوع رژی و تنباکو بیش آمد و در همه کشور شوری بر پا کرد صاحب ترجمه هم در آن واقعه جزو طلاب و مدرسین فاضلی بوده که شوری در سرداشته و در تعقیب آن قضیه پس از سالی چند جزو طلاب و گویندگانی میشود که دم از تجدد خواهی میزدند، بر ما بدیهی است که چند چیز موجب مجاهده ناظم الاسلام در راه آزادی بوده که اهم آن از این قرار است:

اول - ذوق فطری و شور درونی که بالفطره حرارتی در نهاد داشت خاصه که با یاد آوردن ستمهای سرسلسله قاجار بکرمان و ادامه ستم در اعصار بعد در آن مرزو بوم آن آتش را در درون مشتعلتر میکرد.

دوم - معاشرت وی در کرمان با میرزا آقاخان کرمانی معروف خاصه که ویرا بدیده استادی مینگریست و سخنان هر استادی طبعاً در شاگرد اثر مخصوص دارد.

سوم - معاشرت وی در تهران با مجتهدین خوش ذوق و مخالف با استبداد و مطالعه و تتبع وی در آثار قلمی منادیان حریت و پیروی از اساتید همشهری خود امثال میرزا آقاخان و میرزا احمد مشرف کرمانی (۲) و شیخ احمد روحی در راه قانونخواهی.

گذشته از این موجبات و علل دیگر شاید اها انتهای چند ساله‌ای که کرمانیان مقیم تهران پس از قتل ناصرالدین شاه تحمل کردند در بیدار کردن حس آزادیخواهی صاحب تاریخ بیداری ایرانیان

(۱) باید دانست که در آن موقع محصلین روشنفکر حکمت و معقول غالباً بدیده تحقیر بطلاب فقه و اصول و منقول مینگریستند از این جهت طلاب خوش ذوق منقول برای رهائی از این حال مدتی از وقت خود را صرف معقول نیز میکردند.

(۲) شخص نامبرده یکی از آزادیخواهان ثابت قدم و بسیار فاضل و صریح‌اللهجه بود که سالها در زندان انبار شاهی بسربرد و تاکنون هم در ایران مجهول‌القدر مانده برای اطلاع کامل بر حال وی، باید بکتاب «کرمانیان نامی» تألیف هاشمی مراجعه کرد.

نیز بی‌تأثیر نبوده که سالها کرمانیان میبایستی از نسبت کرمانی بودن گریزان باشند تا باصطلاح آن زمان در ردیف ابن ملجم ثانی میرزا رضای کرمانی محسوب نگردند و از انواع بلیات مصون مانند (آن اهانتها باندازه طاق‌فرسا بود که بعضی از معروفین کرمان در تهران بکلی نام کرمانی بودن را از خود برداشتند) .

پس از ایراد این قسمت که در حکم معترضه بود خوانندگانرا متوجه میسازیم که مؤلف چند سالی را پس از قتل ناصرالدین‌شاه بتحصیل و ضمناً تدریس و معاشرت با آزادخواهان که بسیار تا بسیار مخفی و با تقیه میزیستند گذرانید تا بحوزه درس مرحوم میرزا سیدمحمد طباطبائی معروف راه یافت و با فرزندان آن مرحوم خاصه دوست بزرگوار ما جناب آقای سید محمدصادق طباطبائی آزادخواه پاك و پاکباز رئیس محترم مجلس شورای ملی در دوره چهاردهم قانونگذاری آشنائی پیدا کرد و از این موقع عنوان دیگر در حریت طلبی و فرهنگ قدیم و جدید حاصل کرد (۱) .

آغاز آشنائی وی با آن خانواده شریف از آمد و رفت ب مدرسه حاج رجبعلی در محله سنگلیج تهران بود ، در آن مدرسه شاگردانی داشت که بآنان ادبیات درس میداد و ضمناً بدرس مرحوم سید محمد طباطبائی اعلی‌الله درجه نیز راه یافت . آن مرحوم همه روزه درس فقه و اصولی داشت و عصرهای پنجشنبه هم درسی از حکمت میگفت و میرزا محمد کرمانی که بعد ها ملقب بناظم الاسلام شد در مجلس درس حاضر میشد و رفته رفته در آن حوزه موقعی یافت تا آنگاه که مدرسه اسلام تأسیس گردید که از باب مقدمه باید دانست که در آن موقع یعنی سالهای اول سلطنت مظفرالدین‌شاه مستبدین بی‌نهایت مخالف بامدارس و دروس جدید بودند و اهل منبر را وادار میکردند تا تبلیغات عجیب و غریب علیه علوم جدید بکنند ، این موضوع در ۱۳۱۷ قمری هجری در شاه عبدالعظیم در حضور مرحوم میرزا سیدمحمد طباطبائی طرح شد و گفته شد که علاج چیست که مستبدین و مخالفین اصلاحات تا این حدود نتوانند سردمانرا از معارف جدید معرض کنند در آن جلسه آقای سید محمد صادق طباطبائی متعالله بطول بمقائمه پیشنهاد کردند که علاج این است که از طرف مجتهدین خاصه شخص آقای طباطبائی اقدام بتأسیس مدرسه بشود ، مرحوم آیه‌الله طباطبائی که همواره گفتار این فرزندانرا محترم میشد چون او را شناخته بود که از غرض شخصی دور است فوراً پیشنهاد وی را نسبت بتأسیس مدرسه تصویب کرد و اجازه این امر را داد و در نتیجه آن جلسه بمساعی آقای سید محمدصادق و در سایه حمایت پدر یزرگوارش مدرسه اسلام تأسیس یافت عنوان ریاست مدرسه را آقای سیدمحمدصادق طباطبائی داشتند و مدیری آن دراول بامیرزا سیدحسن‌خان بود که از تحصیل کردگان جدید محسوب میگردد و با آقای

(۱) باید دانست که پس از قسمتی که نگاشتیم که مؤلف بحوزه درس مرحومین شیخ هادی و آشتیانی رفت دیگر از نگارش شخص وی راجع بحالاتش سند صریحی نداشتیم ، باقی مطالب یا مستفاد از گفتار جناب آقای سید محمد صادق طباطبائی است و یا استنباط و مشهودات نگارنده در هر صورت مقرون بحقیقت خواهد بود .

سید محمد صادق مزبور هم نسبتی داشت اینمرد با آنکه دارای فضل و علم بود بخوبی از عهده اداره امور مدرسه برنیامد یا ذوق وی با آن امر توافق نداشت لذا ناظم الاسلام را بمدرسه دعوت و امر نظم مدرسه و بعضی دروس را بعهده وی واگذار کردند اوهم چون ناظم مدرسه گردید تاحدی ابراز لیاقت کرد و امور را اداره نمود و تمام کارهایی را که بعهده سید حسن خان بود قبضه کرد و ضمناً بتألیف و تصنیف میپرداخت خاصه تألیفاتی که تناسب با محیط مدرسه و تدریس در آن داشت (از قبیل شمس التصاریف که تحت نظر وی بنام برادرش مرحوم میرزا هدایت الله شمس الحکماء کرمانی تألیف و چاپ نمود و سالها جزو کتب مدارس در همه ایران بود و نیز شمس اللغات و غیر آن)

درعین حال بتدریس علوم ادبی عربی که بالاتر از حدود تحصیلی محصلین مدرسه اسلام بود میپرداخت، از آقای سید محمد صادق طباطبائی شنیدم که گفتند « من رئیس مدرسه بودم و در همان حال در نزد ناظم الاسلام درس مطول میخواندم » در همان اوقات که مدرسه اسلام شهرت و اهمیتی یافت و مورد توجه رجال دولت گردید و مخصوصاً اتابیک میرزا علی اصغر خان بدان متوجه شد آقای آقا سید محمد صادق طباطبائی لقب ناظم الاسلام را برای میرزا محمد کرمانی (گویا بمناسبت ناظم مدرسه اسلام بودن) رسمی کردند و فرمان آنرا از اتابیک صدراعظم وقت صادر نمودند - چنان برمیآید که اتابیک بهمین سبب با ناظم الاسلام کرمانی آشنائی حاصل کرد و در همین اوقات یا بخواهش وی و یا برای توجه و جلب او ناظم الاسلام اقدام بترجمه پارسی مقامات حریری نموده باشد در این تردید نیست که میرزا علی اصغر خان اتابیک دستور داد که متن مقامات حریری بخط نسخ ممتاز و ترجمه آن بخط نستعلیق ریز و خوب در زیر عبارات عربی بامرکب چاپ روی کاغذی مناسب برای برگردانیدن روی سنگ چاپ تحت نظر ناظم الاسلام مترجم مقامات نوشته و آماده شود و این کار انجام یافت (۱) اما توفیق چاپ آن حاصل نگردید .

یکی دیگر از تألیفات ناظم الاسلام که نگارنده بر آن اطلاع دارد کتابی است در علایم ظهور حضرت بقیه الله ص که معروف بعلایم الظهور است و بچاپ هم رسیده ولی اطلاع دقیقی از سال تألیف و تاریخ چاپ آن نداشت که صریحاً بشکارد .

باز نزدیک شدن زمان مشروطیت و بلند شدن زمزمه قانونخواهی و عدالت طلبی و آزادی و در آمدن ناظم الاسلام بمحافل طلاب پر شور قانون طلب توجهش رفته رفته از مدرسه و تدریس و تألیف برداشته شد و بسیاست و تشکیل انجمنهای سرّی و تأسیس روزنامه و نشر مقالات پرداخت چنانکه همقدم فرهنگی وی آقای طباطبائی هم چون بامور سیاسی پرداختند و سپس وکیل شدند نتوانستند بکار ریاست مدرسه

(۱) نگارنده اوراق استنساخ شده و ممتاز را در نزد ناظم الاسلام دیدم و چون خود مقامات حریری را در نزد پدرم (مرحوم آقای حاج سید باقر تبریزی) درس خوانده بودم و موارد مشکل آنرا میدانستم در آن اوراق بچند مورد مشکل مخصوصاً مراجعه کردم و دیدم ناظم الاسلام آن موارد را درست ترجمه کرده از اینرو میتوان گفت که روی آن زحمتی کشیده بوده و فقدان آن نسخه قابل تأسف است .

بیح

اسلام و رسیدگی باموران پیردازند و اداره امور مدرسه بعموی ایشان مرحوم سیداسدالله طباطبائی واگذار گردید و ناظم الاسلام نتوانست بعد از رفتن آقای سیدمحمد صادق از مدرسه بارئیس جدید که عم ویدرزن رئیس سابق بود بسازد یعنی آن رفاقت حقیقی و حسن تفاهمی که باجناب آقای طباطبائی داشت دیگر با رئیس جدید وجود نداشت ازینرو کار مدرسه اسلام را ترک و سالی چند را صرف تألیف تاریخ بیداری کرد ، چنان بر میآید که دراستبداد صغیر گرفتار مضیقه مالی بوده و چون در اینموقع دارای زن و فرزندهم شده بود برایش سخت گذشته . (ناظم الاسلام بعد از سال ۱۳۲۰ قمری هجری ازحال تجرد درتهران خارج شد و پس از یکی دو سال دارای پسری شد بنام علی که میرزا علی ناظم زاده شعاعی باشد که در ۱۳۶۲ قمری هجری در کرمان وفات کرد) میتوان گفت در حوادث مقدماتی مشروطه و وقایع حاصله از آن ناظم الاسلام نه مانند بعض همقدمانش بوکالت و مقاماتی رسید و نه مانند عده دیگر گرفتار مشقات و بلیات و شکنجه و حبس گردید گویا یگانه نتیجه که از سالها مجاهدت و کوشش برد همان نمایندگی مجلس برادرش میرزا هدایت الله شمس الحکماء بود که آنهم در دوره اول فقط عنوانی بود لاغیر .

چندی که از استقرار مشروطیت گذشت و ناظم الاسلام را بواسطه بالا رفتن سن و گرفتاری های بند عیال حال مجاهده و تلاش برای زندگانی درتهران نماند یکباره میل برگشت بوطن مالوف را درخود یافت و عزم خود را جزم کرد که بقیه عمر را در کرمان بگذراند بتکلیف دوستان قدیمی و همقدمان صمیمی شغل قضاء دردادگستری (عدلیه آنروز) کرمان را قبول کرد و باچندتن از محترمین کرمان که درتهران بودند در حدود سال ۱۳۳۰ قمری (گویا یکی دو سال بعد از سال سی قمری) بکلی از مرکز قطع علاقه کرد و با عایله روانه کرمان گردید و آنگاه طرق و شوارع متشوش و هیچ راهی از دزدان و راهزنان درامان نبود و علاوه برای مسافرت وسیله و مر کوبی جز همان وسایل و مراکب قدیم نبود و طی مراحل بسیار و راهی دور و دراز ازتهران تا کرمان باچنان وسایل و بیم دزد بسیار متمسر بود و حقیقت السفر قطعه من السقر را هر آن مجسم و ممثل مینمود ناظم الاسلام و قافله کرمانیان بیشتر طول مسافت را طی کردند و از راهزنان حول و حوش کاشان و اصفهان جان سلامت بردند ولی دراول خاک کرمان و آخر خاک یزد نزدیک قلعه شمش گرفتار دزدان فارسی گردیدند و مختصر اموال ایشان را راهزنان بردند .

چنین بغاظر دارم که ازوی شنیدم گفت « در آنحال تمام هم من مصروف بحفظ اوراقی که نوشته بودم بود و آن اوراق در دستمال باجعبه (تردید از نگارنده است) کوچکی بود و از دزدان خواهش کردم که فقط آن اوراق وبسته کاغذ را بمن واگذارند دراول خیال کردند که آن بسته اسکناس است و چون اوراق را بایشان نشان دادم راضی شدند که آنرا بمن واگذارند » (برنگارنده معلوم نشد که در آن گرفتاری باز اوراقی از تاریخ بیداری از قسمت های چاپ نشده از میان رفته یاباس از آن) بهر حال بد آنحال ناظم الاسلام بس ازیکسفر بسیار طولانی (افزون از بیست سال) بکرمان وارد شد .

ناظم الاسلام در کرمان - چون بکرمان وارد شد بلافاصله درداد گستری (محکمه استیناف)

بکار قضا مشغول گردید در آنوقت عدلیه کرمان مانند داد گسترتهای دیگر دارای بودجه مقرر و مرتبی نبود و از اکثر ادارات و محاکم حقوقی و داد گستری از حیث بی حقوقی مختلفتر بود و بهمین ملاحظه و روی احتیاج کتر قاضی و عضو محکمه و داد گاهی میتوانست دامان خود را پاک نگاهدارد و از هدیه و رشوه مصون ماند و عوامل مهم تضییع قضات و انحراف آنان از راه راست و نیز آلودگی اعضاء دفتری در کرمان غالباً بعض و کلاء عدلیه در آن زمان بودند که قبلاً بر در خانه مجتهدینی که محاکمه میکردند ببحرری اسناد و وکالت اشتغال داشتند و در اینموقع عنوان و کالت عدلیه بر خود گذاشته و همان اعمال سابق قدیم را بعدلیه جدید کشیده بودند و بزور هدیه و رشوه های شبانه از قضات بنبغ موکلین خود حکم صادر می کردند .

در چنین موقعی ناظم الاسلام دزد زده و تهیدست در چنان عدلیه بقضا اشتغال ورزید و با آنکه کمال احتیاج را داشت و حقوقی مقرر هم عایدوی نمیشد و ابواب همه گونه استفاده برای او و برویوی باز بود معذک از اکثر قضات یا کتر و تمیزتر ماند و بد از بوته امتحان بر نیامد و این صیانت نفس در چنان اوضاع و احوالی خالی از اهمیت نبود .

بی مناسبت نیست که بشریح روحیه وی در این بازگشت بموطن اصلی نیز بپردازیم ، ناظم الاسلام در این برگشت بموطن اصلی خود کرمان میرزا محمد و ناظم الاسلام اول یعنی قبل از مسافرت نبود ، در اول بایک عقاید تعصب آمیز و یک فکر محدود از کرمان رفته بود و در اینموقع با اخلاق و افکار تعدیل شده برگشته بود .

محیط تهران و ورود در دسته آزاد بخوانان و اطلاع از دنیای وسیعتر اخلاق او را تصفیه و سطح فکر او را بالا برده و جامه های ضخیم تعصب های بی مورد را از روح وی انتزاع کرده بود و چون معتقدات و مکنونات قلبیه خود را اظهار میکرد گاهی گفتارش در بیش عامه منهنک در تعصبات محلی غریب می نمود .

در این بازگشت نخست مجتهدین کرمان را با بعض امور از قبیل سحر خیزی و قید بنماز صبح در اول وقت و مقید بودن بظواهر شرع مقدس و حکم ندادن مخصوصاً حکم ناحق بیازمود و معدودی که از امتحانوی خالص بیرون آمدند در نظرش خوب جلوه کردند و در این پیش آمد با افرادی خوشبین گردید که شاید قبلاً روی عادت بآن اشخاص خوشبین نبود و این تغییر عقیده یا خوشبینی را هم درباره آن عده در دل نگاه نداشت و صریحاً بیان میکرد و البته آنگونه اظهارات بر طبع دیگر مجتهدین خاصه مخالفین آن عده کمورد پسند ناظم الاسلام واقع شده بودند زیاد هموار نبود (۱) مخصوصاً سالی ده روز

(۱) چون هنوز در کرمان بموطن و مولد نگارنده و ناظم الاسلام تعصبات چندی وجود دارد نگارنده از شرح بیانات ناظم الاسلام و تمجید او از افراد و تصریح بنام آن اشخاص خودداری کرد خاصه که وی و کسانی که از ایشان انتقاد و یا بایشان اظهار اعتقاد میکرد همه از این گیتی رخت بر بسته اند و رحمت الله الماخذین .

مجلس ذکرمصیبتی در منزل خود تشکیل میداد و در آخر مجلس پس از اهل منبر خود یکساعت پایکساعت ونیم بالای منبر صحبت و وعظی آمیخته بانقاد میکرد و آنچه را که در این بازگشت در کرمان دیده بود میگفت و ارباب عمایم و یابعض مجتهدین غیر متقی را سخت مورد حمله قرار میداد ، اینهم مزید بر موضوع گذشته یعنی بدبینی جماعتی بدو میگردد ، سرانجام ناظم الاسلام شخصی شد که نه عوام متشرعه (باصطلاح کرمان بالاسریها) او را قبول داشتند و نه عامه شیخیه روی سابقه و گذشته زیرا که افکارش از حدود پندارهای عوام دوطایفه خارج شده بود ولی خواص بیغرض او را روی بیغرضی و حقیقتگویی می پسندیدند و می ستودند و بهترین ثناها هم آنست که بر زبان اشخاص بیغرض و شرافتمند جاری گردد در سال آخر زندگانی وی گوئی بیانش مؤثر تر شده بود نگارنده را خوب بخاطر است که در محرم و یا صفر سال ۱۳۳۷ قمری که آخرین سال زندگانی ناظم الاسلام بود در منزل و مجلس خود منبر میرفت بیاناتش بواسطه صراحت در حقیقتگوئی با گذشته از حیث تأثیر امتیازی داشت و در آنموقع بالای عام آنفلوانزا در کرمان مانند همه جا مشغول بکشتاری مهیب بود و حسن تأثیر مواعظ صاحب ترجمه در مستمعین گذشته از عقیده وی شاید بنا بقضیات وقت و گرفتاری سامع و قایل بدان بالای عام بود بهرحال سخنی بود که ازدلی متأثر بر میآمد و بردلها می نشست در همانموقع شبی خوابی دید و بر منبر بیان کرد که خلاصه آن این بود که دعوت بزیارت حضرت نامن الاثمه م شده بود و آنرا تعبیر بزیارت مشهد مقدس یامرگ خود نمود و پس از انجام مجلس ذکرمصیبت چند روزی بتب و عوارض آنفلوانزا گرفتار شد و در اواخر صفر ۱۳۳۷ قمری هجری مطابق با آبان ۱۲۹۷ خورشیدی در گذشت رحمة الله علیه . چنانکه در زندگانی تظاهری نداشت مرگ وی هم بی صدا و بدون تظاهرات و تشریفات معموله عصر بر گذار گردید یعنی شبانه از دنیا رفت و در مدفن سیدعلویه که در نزدیکی منزل وی واقع بود مدفون گردید و در آنروز ها کشته آنقدر فزون بود که مجال تشریفات بر کسی باقی نیگذازد (۱) از وی سه

پسر بنام علی و حسین و احمد و یک دختر باقی ماند بضمیمه ذکر خیر و نام نیکی .
 فکن حدیثاً حسناً ذکره فانما الناس احادیثٌ
 باری چو فسانه میشود ای بخرد افسانه نیک شو نه افسانه بد

سفندماه ۱۳۳۲ خورشیدی

(۱) نگارنده در مرگ وی ماده تاریخی در ضمن دوسه شعر گفته بود که اینک نسخه آن در دست نبود که چاپ شود

کتاب تاریخ بیداری ایرانیان از قلم
و نتیجه زحمت جناب مستطاب آقای ناظم الاسلام
کرمانی سلمه الله تعالی از جمله کتب نافع
مفیده از حیث سلامت الفاظ و صحت معانی
دارای کمال امتیاز است. وزارت معارف
اجازه طبع آنرا به مؤلف محترمش داده شد
اکید هینماید که بی اجازه ایشان دیگری
مداخله در طبع آن نکند و این حق مخصوص خود
ایشان باشد

وزارت معارف

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بنده ضعیف فانی ابن علی محمد الشریف الکرمانی مدعو بنظم الاسلام چنین مینگارد. گاهی
که از درس و تدریس و تألیف و تصنیف علوم متداوله معموله زمان دماغم خسته و خاطر مرا ملالی
حاصل میشد قدری مشغول مطالعه کتب تواریخ و وقایع گذشته میشدم تا آینده را از گذشته قیاس کنم
و از حوادث ماضیه عبرت گیرم پس از مطالعه کتب تاریخ ایرانی آنچه مقصود بود نیافته زیرا که بعضی
از آن کتب پر بود از شرح حالات سلاطین بعبارات متلفانه که گویا هر پادشاهی مدّاحی مخصوص
داشته که عیوب او را مستور کرده و هر مدح و فعل حسنی که در عالم گمان داشته از شجاعت رستم و سخاوت
حاتم و عدل نوشیروان و حلم احنف و حکمت افلاطون و فصاحت قس و زهد سلمان در باره او نگاشته
و باو منسوب داشته شاید آن پادشاه از جن در حمام بی کشیکچی باشی نمیرفته یا از غرش رعد در
دامن کسی پنهان میشده و از امساک بدرجه نبوده که کفش نه اندر نه و سه اندر چهار بوده و از علم و
حلم سلام کننده را دشنام و فحش دهنده را خلعت بخشیدی و سواد فارسی نداشته و برای تکلم محاوراتی
معطل و جز ما فرمودیم چیزی نمیگفته و زهدش باندازه نبوده که آلت داد و ستدش هیچگاه فارغ
نبوده و و و و . . .

و برخی مملو بود از تعصبات مذهبی که اشخاص جاهل برای جذب قلوب عامه جمع نموده و
کم کم جزو تاریخ قرار داده اند که هنوز نگارنده را از جهلایم است که پرده از روی اینکار بردارد
بالاخره آنچه مقصود از ضبط تاریخ گذشتگان است برای عبرت آیندگان از حالات سلاطین یا
انقراض دول و سبب انقراض آنها یا حالات علماء و مردمان بزرگ که در هر وقتی خدمتی بهیئت جامعه
انسانیت کرده اند یا خیانت مردمان پست فطرت که باعث خرابی مملکتی شده اند که از مطالعه آنها
خواننده بداند نتیجه عمل ثبت است بر جریده عالم و همواره زمانهائی که هنوز در زیر هزاران پرده

غیب است بمدح و قدح او گویا است که سائق غیرت نیکوکاران شود و مانع از اقدام بدکاران در این کتب ندیدم و پیوسته در اندیشه بودم که برسبک مورخین اروپ کنایی در تاریخ ایران بنگارم و نکات تاریخی را در آن مندرج دارم مدتی در صدد تهیه اسباب اینکار بودم هنوز جمع نشده بود که دیدم بعضی از علمای ایران و تربیت شدگان این دوران پای بیدان معارف گذارده و گوی سبقت را از من ربوده از آنجمله مرحوم میرزا آقاخان کرمانیست که کتاب تاریخی نثری موسوم بآینه سکندری و دیگری نظمی موسوم بنامه باستان نگاشته افسوس که بانتهای نرسید و از مرحوم ذکاءالملک فروغی به ظهور رسید و فرزندش ذکاءالملک دوم در آن جاده قدم گذارده و وعده انجام و تکمیل این نقیصه را داد از این مسابقت که میبایست سبب حزن من شود بی اندازه مسرور شدم و از صمیم قلب بر روان گذشتگان آنها درود فرستادم و از دیاد توفیق و سعادت حاضرین را از خدا مسئلت نموده و باز بهمین قناعت نکرده دست روی هم نگذارده و آنچه خود از عجایب و غرائب روزگار دیده و از اخبار صحیح آنچه شنیده و حوادث بزرگه این دوره تمدن و بیداری ایرانیان که خود مشاهده کرده و خدمات بزرگه مردمان سترک که کوشش در بیداری خفتگان ایران کرده اند و زحمانیکه رجا باعزم در اصلاح مفاسد این خاک باک نموده و جانها که در سر آزادی هموطنان خود داده اند جمع و تدوین نموده بطریق روزنامه برخلاف سیاق و شیوه غیر مرضیه متمنقان حایلووس بدون ملاحظه بعبارت ساده مصطلح خالی از اغراقات شاعرانه و اغلاقات منشیانه در این صحایف درج و برخی از عمر گرانمایه در آن خرج کردم.

(مگر صاحب دلی روزی به رحمت کند در حق درویشان دعائی)

و ابتدای دوره این تاریخ را از ابتدای دوره زندگانی خود قرار دادم بالله التوفیق و به نسنهین .

ترتیب داده میشود این تاریخ بیداری ایرانیان
بریک مقدمه و ده کتاب

و آن مشتمل است بر چند فصل

فصل اول

بولد بنده نگارنده در شهر دارالامان کرمان شده در سال ۱۲۸۰ قمری هجری نوی مطابق ما سال (۱۲۶۰) شمسی هجری مطابق با سه (۱۸۶۴) مسیحی در این سال که من پای عرصهٔ رند گای گداردم (ناصرالدین شاه) فاجار نادر شاه ایران بود که کیومرث میرا سر قهرمان میرا حکمران کرمان بود لیکن او را از حکومت فقط اسمی بود و محمد اسمعل حان و کمل الملك بوری مسئول احد مالیات و نظم مملک بود

محمد اسمعل حان و کمل الملك اول پسر فتحعلی حان معروف نکهه نور است که از بندو ظهور دولت فاجاریه خدمات لایقه سلاطین این دودمان کرده در سه (۱۲۶۱) مأمور بوقف کرمان گردیده املاکی ارحالصحاح دوان شول داسه و همت در آمانی املاک گماشت تا در سه (۱۲۷۵) بشکاری کیومرث میرا منصوب شد و ا سه (۱۲۸۴) که بندرود رند گانی مود آبی وف خود را صایع نمود املاک را د احداث کرد و عمارات عالیه بنا نهاد کاروا سراها در طرق و معابر ساخت اگر آمانیهای آن مرحوم را از شهر و بلوک کرمان ردارند خبری ابی نمماند

حون هفت سال از عمرم سبری شد بندر و مادر معلمم سردند و در ایسال (۱۲۸۷) فاصل علم و عالم حکم حاجی سندحواد سراری امام جمعه کرمان بندرود رند گانی فرمود حانش حامع متول و مقول بود در سه (۱۲۵۳) نامام جمگی کرمان منصوب شده و بعد از هجرت آخوند ملاعلی آکر زمان مرحوم (۱) که از فحول علماء امامیه بود که در سه (۱۲۵۴) به برد مهاجرت فرموده و در سه (۱۲۷۵) در ارض اقدس بر حمت ایردی بوست ریاست شرعیه کرمان با مرحوم حاجی سند حواد بود

(۱) آخوند ملاعلی آکر زمان از علمای امامیه بود از کرمان بواسطهٔ امر معروف و بهی از مسکر سعید ۴ یرد سد از آنجا بهمن سب مطهران و از طهران بهمن علت نارض اقدس مشهد رسوی (ع) معنی و در آنجا اساره دولت اران مسموم و بعالم حاوید ستافت

در مرحله هشتم (۱۲۸۸) حاج محمد کریمخان مقدادی شیخیه کرمان بدرود جهان گفت
حناش از شاگردان مرحوم حاج سید کاظم رشی اسب مریدانش اورا وصی سند و حامل علوم سنج
احمد احسانی میداند و رکن رابع و شیعه کامل هم

مرحوم حاج محمد کریمخان کرمانی

در مرحله یازدهم که
سنه (۱۲۹۵) بود مشغول
تدریس مقدمات و ادبیات
بودم در این سه عالم عامل
فقیه کامل حاج آقا احمد محمد
کرمانی بمالم دیگر شرافت
حناش در سنه (۱۲۲۰)
متولد شده روزگاری در برد
وارس اقدس مشغول تحصیل
و ربانی در عتبات عالیات در
حوره درس شیخ محمد
حسن صاحب فصول و حاج
سنح محمد حسن صاحب
حواهر الکلام و عرهم مشغول
و بالآخره محارسه حدی هم
تدریس مرحوم حاج سید کاظم
رشی حاضر میشدند و تقریبا
در سنه (۱۲۵۲) مراجعت
کرده مشغول تدریس فقه و
اصول و رابع احکام سرعه
سندید که مسوان گفت رواج
فقه و اصول در کرمان بوجود
ایشان شده و تقریبا ما شان
هم و جهل سال مشغول فصاوت

بودند دوست و دشمن در رهد و ورع ایشان منعق الکلمه بودند .

در مرحله نهم سنه (۱۳۰۰) از صرف و نحو و حساب و منطق و هفت فدهم بدرجه بهره ور
گشته و اکثر این علوم را تدریس میکردم و از اسایدم کی مرحوم میرزا عبدالحسین معروف
میرزا آقاخان بود که منطق سرح اسارات را خدمت آن مرحوم لمد نمودم تدریس مرحوم آقا میرزا

عبدالرحیم بردسیری بود (بردرس از بلوک کرماست) مادرش صبیه مرحوم میرزا کاظم بن میرزا محمد نقی مظفرعلیشاه است.

تولدش در سنه (۱۲۷۰) هجری واقع شده در کرمان مشغول تحصیل بود ادیب کاملی شد در علوم ریاضی و طبیعی بهره وافی برد و از حکم الهی بصبب کافی بدست آورد زبان فارسی و ترکی را بخوبی میدانست زبان فرانسه و انگلیسی را با موخت در سنه (۱۳۰۲) از تعدی و ظلم ناصرالدوله سلطان عبدالحمید میرزا هجرت کرده باصفهان رفت و -ندی شاهزاده ظل السلطان مسعود میرزا او را نگاهداشت و میخواست که همواره مصاحب خودش بدارد میرزا آقا خان سر بنو کری فرود نیآورده

روانه طهران شد و پس از چندی بصاحبیت شیخ احمد روحی کرمانی باسلامبول رفته زمانی در اداره اختر خدمت بعالم معارف مبنمود و در آن صفحات مرحوم سید جمال الدین اسدآبادی مشهور بافتان را ملاقات کرده جاذب و مجذوب شدند.

(ذره ذره کاندربن ارض و سماست

حنس خود را همچو سکه و کهر باست)

و همت در بیداری ایرانیان کردند لیلآ و نهارا همشان مصروف نجات دادن ایرانیان بود از قد رقت و عبودیت سلاطین مسایده اوابج و خطابات زیاد نوشته و بااران میفرسنادند و اغلب از نالیفات و منذآت میرزا آقا خان بود و مقاصد خود را در ضمن کتب تواریخ و رمان و اشعار نوشته منتشر میکردند اتحاد دول اسلامی را مدعی بودند و تأسیس قانون

مرحوم میرزا آقا خان کرمانی
قبل از مسافرت بخارج ار کرمان

اسلامی را خواهان و دربرکنند ریشه استبداد مجدد و در زایل کردن رسوم ظالمانه مجتهد بودند و از تألیفات میرزا آقاخانست تاریخی تثری موسوم بآینه سکندری و دیگری نظمی موسوم بنامه باستان که درسنه (۱۳۱۳) درحبس طرابزون تألیف کرده چنانچه خود گوید :

ز تاریخ هجرت پس از یک هزار	چه بر سیصد و سیزده شد شمار
ز شعبان گذشته همی روز ده	مطابق به آغاز اسپند مه
که پایان شد این نامبردار گنج	به یکماه بردم در اینکار رنج
سیاسم ز یزدان بیروز گر	که این نامه نامی آمد بسر
غرض بود تاریخ نی شاعری	که طبع من از شعر باشد عری
بویزه که بودم بیند اندرون	چه لطف آید از طبع بندی برون

بالجمله تاریخ نظمی مرحوم آقاخان را فرمانفرما سالار لشکر درسنه ۱۳۱۰ بفرمود بعض اشعار آنرا که در آن ابام نامناسب بود برداشته و از ظهور اسلام تا جلوس مظفرالدین شاه شیخ احمد ادیب کرمانی بر وزن و سبک جلد اول بنظم کرده سالاریه نام نهاد و بطبع رسانیده نگارنده آنچه از آن کتاب برداشته اند بدست آورده بعض اشعار آنرا که سائق غیرتست در فصل آخر مقدمه مینگارد و نثری آنرا علاء الملک بطبع رسانده و در طبع آن زحمت و مخارج گزافی را بر خود گرفته و مرحوم میرزا جهانگیر خان مدیر صور اسرافیل در تصحیح نسخه آن خیلی رنج برده و در واقع میتوان گفت علاء الملک جبران نسبتی را که باومیدادند نمود و روح آن مرحوم را شاد و از خود راضی نمود . از قرار مسموع اسباب گرفتاری ایشانرا در اسلامبول علاء الملک فراهم آورد و بسططان عثمانی سلطان عبدالحمیدخان عرضه داشت شورش آرامته که درسنه (۱۳۱۲) در اسلامبول روی داد بتحریک سید جمال الدین و مبرزای حسنخان خبیر الملک جنرال گونسل دولت علمه ایران و میرزا آقاخان کرمانی و شیخ احمد روحی است بعلاوه بواسطه مکانیب و نوسجات در ابران هم بعض فقهها کرده اند و دور نیست در ابران هم حاده اتفاق افتد و از سید سندی دست بیامد لکن بعض نوسجات مبرزای حسن خان و میرزا آقا خان و خط شیخ احمد روحی بدست آمد اندا این سه نفر را بطرابزون فرستاده در آنجا حبس کردند ناماه ذی القعدة (۱۳۱۳) که ناصر الدین ساه به بربرزای رضای کرمانی مقول شد بار سفیر ایران جلوه داد مبرزای رضا بتحریک اینها بود که مرتکب این امر شده است .

حون مظفرالدین شاه بطهران آمد و بتحت نشست این سه نفر را از طرابزون بترابز آوردند و در تبریز بامر ولعهد محمد علی مبرزای در سنه (۱۳۱۴) بقمل رسانیدند چنانکه در ذیل حالت سنخ احمد روحی ذکر شده است .

حاح شیخ احمد روحی سر دوم مرحوم شیخ العلماء آخوند ملامحمد جعفر کرمانی طاب نراه در مجاری سنه (۱۲۷۲) هجری دربلنده کرمان منولد گردیده صاحب معالی صفات و محاسن اخلاق بود طبع شعر نیز داشت و روحی نخلص مینمود علوم عربیه و مقداری از مبادی علم فقه و اصول و حدیب را در کرمان خدمت و اذ خود تحصیل نمود و صاحب قدس و زهد و خیر خواه عامه و طرف توحه و قبول اهالی گردید حسبی در مسجد میدان قلعه و مسجد مبرزای جبار کرمان امامت

جماعت مینمود در منبر وموعظه یدی طولا داشت در مجاری سنه (۱۴۰۲) از کرمان با مرحوم میرزا

آقاخان معروف بطرف اصفهان مسافرت نموده شاهزاده ظل السلطان خواست از آنها نگاهداری کند حضرات قبول نکردند چنانکه سابقاً ذکر شد لذا از اصفهان بطهران مسافرت نمودند شیخ احمد روحی چندی در طهران مشغول بتدریس تفسیر قرآن شده از طهران با میرزا آقاخان پرشت رفتند مؤیدالدوله والی رشت چندی از ایشان پذیرائی کرده و چون دانست حضرات در دربار ناصرالدین شاه متهم میباشند اندیشه کرده عذر ایشان را خواست بعلیه اسلامبول رفتند و در آنجا حاج شیخ احمد زبان فرانسه وانگلیسی و ترکی اسلامبولی را تحصیل و تکمیل نمود چندی در اسلامبول مشغول تعلیم السنه مزبوره وفارسی بود و چندین نسخه از کتب و رسائل رمان و علوم انگلیسی وفرانسه را ترجمه بفارسی نمود بعد از آن از اسلامبول

شیخ احمد روحی

عزیمت بیت الله را نمود بعد از مراجعت از مکه معظمه مدتی در حلب اقامت داشت بعد از مدتی اقامت در حلب بعزم دیدن میرزا آقاخان با اسلامبول عودت نمود در ایندفعه حاج میرزا حسن خان خیرالملک جنرال گونسل دولت علیه ایران که از جمله اجله اهل فضل وهنر ومدتی از خدمت دولت ایران مستعفی و بسمت ضیافت خاصه سلطنتی مقیم بود ثالث ثلثه آنها شده این سه نفر جداً پهوا خواهی و همراهی سید جمال الدین اسدآبادی در مقام دعوت اتحاد اسلامیه برخواسته مراسلات و مکاتبات عدیده بعلماء و اشراف عامه بلاد ایران نوشته آنها را دعوت باتحاد اسلامی نموده حتی آنکه حاج شیخ احمد روحی سجع مهری کننده بود باین عبارات (داعی اتحاد اسلام احمد روحی آمده نامم) ومعلومهست این مطلب تاچه درجه مزاحم درباریان دولت ایرانست خاصه بآن قیایح و ذمائمیکه از میرزا علی اصغر خان امین السلطان در جزومراسلات خود مینمودند امین السلطان جداً درصدد گرفتاری واذیت آنها برآمده سفارشاتنی در اینباب بمیرزا محمود خان علاءالملک که آنوقت در اسلامبول سفیر کبیر ایران بود نوشت و علاء الملک بمأموریت خود عمل نموده تا در مجاری سنه (۱۳۱۲) از طرف بابعلالی حکم بطرد

و تبعید میرزا آقاخان و حاج شیخ احمد و میرزا حسنخان خیرالملک از اسلامبول به طرابزون صادر شد آنها را بطرابزون تبعید نموده در آنجا تحت الحفظ بودند. در این اثنا که حضرات در محبس طرابزون بودند میرزا رضای کرمانی از اسلامبول باشیخ ابوالقاسم برادر شیخ احمد روحی تذکره گرفته مرور و باشپورت دونقری گرفته بلکه میرزا رضا خودش را بسمت نوکری شیخ ابوالقاسم معرفی کرده بطرف ایران آمده در طرابزون ملاقات کرده و در آنجا معاهدات خود را نموده بطرف ایران آمده تا باطوم باشیخ ابوالقاسم همراه از آنجا از هم سوا شده شیخ ابوالقاسم بطرف کرمان و میرزا رضا بطهران آمده ناصرالدین شاه را کشت از علاءالملک مؤاخذه کردند که چرا باشپورت بمیرزا رضا دادی جواب داد من اورا نشناختم من باشپورت بشیخ ابوالقاسم دادم که برادر شیخ احمد روحی است و میرزا رضا نام نوکر او بود باری بتوسط سفیر مزبور شکایت از طرف دولت ایران بیابالی از حضرات شده آنها را قاتل ناصرالدین شاه معرفی کردند و فرستادن آنها را بطرف ایران از باب عالی خواستند سفیر علاءالملک هم بعنوان دوستی این تمنا را بلباس رسمانه در آورد تا اینکه مأمورین دولت عثمانی آنها را تحت الحفظ تا سرحد آورده از طرف ایران هم رستم خان سر تیب سواره از تبریز با عده از سواران ابوابجمعی خودش آنها را تا سرحد استقبال کرده از مأمورین عثمانی گرفته بشیریز آورد در عمارت دولتی حبس کردند از میرزا صالح خان وزیر اکرم که آن اوقات از اجزاء ایالت آذربایجان بود نقل کرده اند که حضرات در محبس با کمال قدس و زهد همیشه مشغول عبادت و تلاوت قرآن بودند خاصه شیخ احمد روحی که اغلب اوقات بصوت حسن تلاوت قرآن میکرد و صوتش خیلی جذابت داشت بنوعیکه تمام خلوتیها در اطراف محبس جمع شده گوش بتلاوت قرآن او میدادند و اغلب گریه میکردند باری هنوز میرزا رضا که قاتل اصلی ناصرالدین شاه بود بملاحظه احترام ماه محرم و صفر در طهران زنده بود که امین السلطان حکم قتل آنانرا صادر نمود و چون مرحوم میرزا علیخان امین الدوله مأمور و پیشکار آذربایجان شد بملاحظه اینکه مبادا آنها را از کشتن نجات دهد لذا تعجیل در قتل آنها کرد و در عصر ششم ماه صفر (۱۳۱۴) در باغ شمال محمدعلی میرزا ولیعهد خودش با میرغضب بر بالین آنها آمده نخست شروع باستنطاق آنها کرده هر چه پرسید جواب صریح و صحیح باو دادند عاقبت عاجز شد بنای رذالت و بدگوئی را گذارده که شما بایی و قاتل شاه شهید هستید چون حاج شیخ احمد حدت مزاج داشت و صفرای او غالب بود فحش زیادی در جواب باو داد بنوعیکه نوکرهای او از خجالت از پشت سر او فرار کردند آنوقت خود حاج شیخ احمد میرغضب را بطرف خویش دعوت نمود که زودباش اول مرا آسوده کن همینکه میرغضب نزد او آمد میرزا آقاخان دامان میرغضب را گرفته اورا قسم داد که اول مرا بکش او را رها کرده نزد میرزا آقاخان آمده حاج میرزا حسن خان خیرالملک دامان او را گرفته و او را قسم داد که اول مرا بکش مدتی میرغضب در میان آنها سرگردان بود تا عاقبت اول حاج شیخ روحی را و بعد میرزا آقاخان و آخر میرزا حسنخان را بقتل رسانید و بموجب حکم امین السلطان سرهای آنها را پوست کنده و در آنها آرد کرده بطهران نزد او فرستادند و سیعلم الذین ظلمو ای منقلب ینقلبون .

بنده نگارنده از جناب علاءالملک میرزا محمودخان بطریق استعلام سؤالاتی نموده که از آنجمله

گرفتاری حضرات بود در جواب مذکور داشت که وقتیکه من بسفارت اسلامبول رفتم این سه تفرطرف سوءظن دولت ایران واقع شده بودند ازجمله کاغذهاییکه بعلما عتبات و ایران نوشته بودند که اتحاد اسلامی را استدعا کرده بودند و من کاغذی نوشتم بعنوان میرزا علی اصغر خان امین السلطان و در آن کاغذ نوشته بودم فوائد این اتحاد راجع بایران خواهد بود و نیز در آن کاغذ مطالبی را نوشته بودم که اگر آن نوشته من بامین السلطان رسیده بود دیگر خطری برای آنها نبود برادر شیخ احمد کاغذ مرا گرفت عوض آنکه بفرستد بایران نزد صدراعظم، داده بود. صدراعظم عثمانی که مصدق و شاهد بیگانهی برادرش گردد و تا یک اندازه باعث اتهام من هم شد و صدراعظم عثمانی از من رنجش حاصل نمود اما در امور سید جمال الدین میرزا علی اصغر خان صدراعظم اصرار غریبی داشت و از طرف دولت ایران اعدام سید را مستدعی و ملتمس بود و من هم سعی خود را درباره سید نمودم و آنچه در قوه داشتم بغسل آوردم لکن بیجهاتی که در حالات سید ذکر میشود مثر ننگر دید.

و از اساتید مرحوم حجة الاسلام شیخ ابو جعفر فقیه کرمانی بود که تکمیل فقه و اصول را در خدمت آن مرحوم نمودم و در حوزه درس آن مرحوم طرف توجه ایشان بودم و مکرر بنده را مخاطب داشته میفرمود قدر این درس را بدان که آنچه در اینجا برایت حاصل میشود خلاصه و نتیجه زحمات اساتید است که گمان ندارم جای دیگر بتوانی تحصیل کنی و الحق حق و صدق بود. شرح حال آن بزرگوار از اینقرار است والدش مرحوم حاج آقا احمد فقیه کرمانی و لادتش در سنه (۱۲۰۸) واقع شده و در حجر پدرش تربیت شده و چنانچه شایسته بود شد و والد مؤلف نقل کرد که در او ان صبی هیچگاه فراغت نداشت و قبل از بلوغ بعبادت و زهدات معروف بود و هم از جوانی بوقار و سکیته حرکت میکرد تا سن آنجناب به بیست و یک رسید در خدمت پدر بیکه معظمه و عتبات عالیات مشرف شد و پس از مراجعت از پدر مجاز شد و بحکم (شبان وادی این گهی رسد براد که چند گاه بجان خدمت شعیب کند)

ایشانرا امر بمسافرت و در کفیوضات خدمت اساتید فرمود از کرمان باصفهان سفر کرد و از مرحوم حاج شیخ محمد باقر و بعضی از علماء مجاز شده بعتبات سفر فرمود که در ک صحبت علماء عتبات را بفرماید و والد ماجدشان امر بمراجعت باصفهان و ملازمت مرحوم حاج سید اسدالله و مرحوم حاج سید محمد شعشعانی و آقامیر محمد هاشم چارسوئی فرمود و بایشان فرموده بود مقصود من اجازه گرفتن از علماء نیست بلکه باید مدتی در اصفهان توقف کرد و با این سه بزرگوار معاشرت نمود کسب اخلاق از این سه نفر بنمائید و همین قسم که فرموده بود شد هر کس آن سه نفر عالم بزرگوار را دیده بود و مرحوم استاد را ملاقات کرده بود میدید زهد و تقوی و فقه مرحوم حاج سید اسدالله دقت و کنجکاری در اصول و اجتهاد در جزئیات حتی امور معاشیه مرحوم حاج سید محمد شعشعانی و ادب و حسن معاشرت و بزرگ منشی مرحوم آقا میر محمد هاشم در ایشان هویدا بود بالاخره در سنه (۱۲۸۷) مراجعت بوطن فرمود و بدرس و قضاوت روزگار خود را بسر آورد تا محرم (۱۳۱۴) که بدرود زندگانی فرمود. دوست و دشمن بزهد و تقوی ایشان متفق بودند در احکام و نوشتجات ایشان کسی نسبت سهوی هم بایشان نداد رحمة الله علیه.

در مرحله (بیست و هشتم) زندگانی مطابق سنه (۱۳۰۸) عزم بر مسافرت جزم شد از حجة الاسلام استادی العالمه اجازت مسافرت خواسته و با ایشان مشاورت نموده فرمود گمان ندارم در اصفهان و جای دیگر از بلاد ایران بر معلومات تو افزوده شود بهتر اینست بعتبات عالیات سفر

کنی و بسامراه توقف نمائی که امروز مرکز علم است و منبع فضل و مهبط رجال از علماء است و محط رجال فقها و بالجملة روانه شدم و بر چیزیکه زیاد متأسف بودم فرقت ابوبن و دوری احباب بود (يقولون ان الموت صعب وانما مفارقة الاحباب بالله اصعب) و از میانه دوستان و همصحبتان دوری جناب آقا یحیی برادر مرحوم استاد بیشتر بود که ده سال فزون لیلاً و نهاراً با من انیس و جلس بود رفیق حجره و همخواه گلستان بودیم و بهترین ایام زندگانی ما همان ایام بود که با هم زندگانی داشتیم مختصر شرح حال زندگانی از این قرار است :

والد ماجدش مرحوم حاج آقا احمد فقیه کرمانی بود تولدش در ربیع الاول سنه (۱۲۸۷) و چون از مکاتب ابتدائی فارغ شد برای تحصیل مقدمات عربی از جانب حاج شیخ ابو جعفر برادر والا گهرش باین بنده سیرده شد و ده سال فزون بیوسته با هم بودیم تا سطح شرح لعمه و قوانین را تا قبل از مسافرت من دید و از ادبیات و ریاضیات بهره کافی بدست آورد و از تاریخ و هیأت و جغرافیا نصیبی وافی برد چون من سفر کردم بواسطه ازدواج نتوانست سفر کند بضرورت مفارقت بین ما واقع شد و از این رهگذر هفده سال دلتنگ بودم تا سنه (۱۳۲۵) که بسمت وکالت مجلس مقدس ملی از جانب کرمانیان منتخب شد و در ربیع الاول این سنه با برادرش شمس الحکماء که هم سن ایشان و همدرس و هم شغل در وکالت وارد دارالخلافه شدند و در روز ورودشان احترام فوق العاده از ایشان بعمل آمد و استقبال خوبی از ایشان کردند و همواره بر راستی و درستی خدمت کرد و مورد هیچگونه ایرادی واقع نشدند با اینکه کلی ضرر جانی و مالی را متحمل شدند و هیچگاه اظهار شکایت نکردند و بنهایت عفت و پاکدامنی در طهران بسر بردند و در ایام فترت و تعطیل مجلس نیز متوقف و منتظر فرج و هم اکنون چشم بوجود ایشان روشن و دلم گلشن و از آثار ایشان تاریخ هفت هزار سال که از ظهور آدم ابوالبشر تا سنه (۱۳۲۷) وقایع معظمه را فهرست نموده از ظهور انبیاء و حکماء و علماء و عرفاء و جلوس سلاطین و اختراعات عمده و غیره و تاریخ کرمان و جغرافیای آن سامان و کتابهای کوچک در هیئت و جغرافیا که مشاهده نمودم .

بالاخره در محرم (۱۳۰۹) از شهر کرمان هجرت کرده چون میل داشتیم قدری هم تحصیل حکمت الهی کرده باشم بطهران آمدم و بدرس مرحوم میرزای جلوه حاضر شده ولی استفاده کامل در حوزه درس مرحوم آقا سید شهاب الدین شیرازی نمودم و حاضر درس مرحوم حاج میرزا حسن آشتیانی و مرحوم حاج شیخ هادی نجم آبادی نیز میشدم و از هر دو بزرگوار فواید کلی بردم .

(در بیان واقعه رژی)

در سنه (۱۳۰۹) کمپانی رژی امتیاز دخانیات را از ناصرالدین شاه گرفت که بیع و شرای دخانیات منحصر بیک اداره باشد وبعوض چند کرو و پشاه و درباریها داد و بهمه بلاد ایران گماشتگان فرستاد و اداره خود را دایر نمود حتی در قری و دهات کس فرستاد و ب مردم سخت گرفتند بزرگان ایران از علماء و غیرهم بر مایب و خامت این عمل واقف شدند که امروز دخانیات محدود شد فردا نمک و روز دیگر هیزم و ذغال و آب و غیره و بازای آن مبالغی گرفته خواهد شد و صرف آبادی مملکت نخواهد شد یا تفاوت مواجب فلان شاهزاده است یا مدد معاش فلان آقازاده یا خرج مسافرت فرنگ یا نیاز خانم قشنگ ملت متضرر شده است نفع را خارجه برده و بر مملکت هم مسلط و نفوذ تامی حاصل خواهند کرد جمعی

از عقلاء خدمت مرحوم حاج میرزا حسن مجتهد آشتیانی رسیده معایب متضمنه و مستتره در این کار را عرضه داشتند و هم بعلما اصفهان ضرر و عاقبت امتیاز و نتایج مترتبه بر آنرا نوشتند لذا مرحوم میرزای آشتیانی حکم بحرمت استعمال دخانیات کرده و حکمی باین عبارت نوشتند و نسبت آنرا بمرحوم حجة الاسلام حاج میرزا حسن شیرازی دادند و منتشر ساختند .

(صورت حکم بحرمت دخانیات)

بسم الله الرحمن الرحيم - اليوم استعمال تنباکو و توتون بای نحو کان در حکم مجاریبه با امام زمانست عجل الله فرجه .

قبل از انتشار شرح را به حجة الاسلام حاجی میرزا محمد حسن شیرازی که در سامراء متوقف و رئیس امامیه بودند نوشتند ایشان هم امضاء فرمودند و خوب استادگی فرمود بالجمله در تمام بلاد ایران این حکم منتشر شد و همه اطاعت کردند ترك استعمال دخانیات نمودند چون حال بدین منوال شد کمیانی بتوسط قوام الدوله وزیر امور خارجه شکایت بناصرالدینشاه برد شاه عبدالله خان والی را خدمت میرزای آشتیانی فرستاد که یا باید درملاء عام غلیان بکشید و یا از ایران خارج شوید مرحوم میرزا شق اخیرا قبول فرمود و عازم بحرکت شد که اهالی طهران از اهلی و ادنی زن و مرد سیاه و سفید غریب و خودی بومی و شهری حر و مملوک از صغیر و کبیر بهیجان آمده زلزله در ارکان شهر افتاد و همه ناله کنان و فریاد زنان و اشریعتا گویان بهر طرف در حرکت و دورخانه میرزا طواف کنان بودند و بقاصله یکساعت تمام دکا کین و سراها بسته و تعطیل عمومی شد .

راستی شور ملی را چه اثر است بخاطر دارم که در آن هنگامه چون ابر بهاری گریبان بوم و سبب آن گریه را تا کتون ندانستام باری مرحوم آقاسید محمد رضای مجتهد طباطبائی با فامیل خود و مرحوم آقاسید علی اکبر مجتهد تفرشی و سایر علماء اطراف جناب میرزا را گرفته هنگامه بریاشد مجدداً میرزا عیسی وزیر و عبدالله خان والی و مجد الدوله خدمت جناب حجة الاسلام میرزای آشتیانی رسیده عرض کردند شاه فرموده است امتیاز داخله ایران را موقوف کردیم که در داخله ایران اهالی آزاد باشند و بیع و شری منحصر نباشد لکن امتیاز خارجه با کمانیست حالا از صرافت و ضدیت با دولت منصرف شوید و درملاء عام غلیان بکشید جناب حجة الاسلام فرمود خلاف حکم را نمیتوان نمود و شق عصای مسلمانان را نینمایم عبدالله خان والی در مقام اجراء حکم شاه بر آمده و گفت حتما باید غلیان بکشید که یک دفعه مرحوم آقا سید محمد رضای طباطبائی از حالت طبیعی خارج شد و بنای بد گفتن را گذاشت که شاه و تونایب السلطنه غلط کردید دور شو ای ملمعون از مجلس مسلمانان الخ . مردم که این تغیر آقا رادیده بهیجان آمدند مجد الدوله از مجلس حرکت کرد که فرار کند او را بیان گرفتند نزدیک بود کار او را یکسره نمایند که حاج علی اکبر پروجردی که همه وقت در بی بهانه و مستمسکی بود که با مجد الدوله دوستی مخصوص داشته باشد و خدمتی باو بنماید مستمسک دست او آمد فوراً دست مجد الدوله را گرفت که الآن ما باهم میرویم به ارك و این امر را به اصلاح میگردانیم مجد الدوله که برای خود نجات را فوری میدانست تصدیق حاج علی اکبر را نمود و دست هم را گرفته از خانه حجة الاسلام خارج و بطرف ارك

رهسپار شدند جمعی از مردم هم با حاج علی اکبر و مجدالدوله براه افتاده که نتیجه را بدانند نزدیک به دروازه ارك که رسیدند نایب السلطنه کامران میرزا با جمعی از اهل نظام بمجد الدوله برخورد و چون حاج علی اکبر را با او دید بنای تشدد و تئیر را گذارد وعده از مردم که مسبوق بمطلب نبودند در مقام حمایت از حاج علی اکبر بر آمده میاهو و فریاد کنان بطرف نایب السلطنه و حاج علی اکبر جمع شده نایب السلطنه که اینحال را دید وارد ارك شده و حکم داد که درب ارك را ببندند مستحقین و قراولان ارك در مقام ممانعت مردم در آمده مردم بازاری چون منع را دیدند حریص تر شدند هجوم آورده که وارد ارك شوند آقا بالا خان معین نظام که این اواخر سردار اقضی ملقب شده چون حال را بدینمنوال دید حکم داد سرباز شلیک نماید سرباز اطاعت او را ننمود که در این اثنا يك دسته از فوج مخصوص او رسید بآنها حکم شلیک داد آنها هم بدون ملاحظه اطاعت او را نموده بطرف هوا شلیک نمودند چند نفر از آنها تفنگها را بطرف مردم گرفته شلیک نمودند گروهی از مردم بیطرف و بیچاره بخاک هلاک افتاده هدف تیر اغراض آنها شدند باقی مردم فرار نمودند دولتیا درهای ارك را بستند و نعشها را در ارك پنهان کردند جز چند نفر که در حال فرار در خارج ارك افتادند آنها را ملت برداشته آمدند درب خانه مرحوم میرزای آشتیانی هیجان مردم زیاد تر شد و جمعیت بیشتر. زنهای اندرون ناصر الدینشاه هم بنای گریه و زاری را گذارده دیگر از ترس جان خود گریه میکردند ، یا شور ملی آنها را بگریه انداخته بود شنیدم یکی از کنیزهای اندرون بیحد گریه میکرد است ناصر الدینشاه باو بر میخورد میگوید اینحکم از حجة الاسلام میرزای شیرازی نیست والا من اطاعت آنرا میکردم آن کنیز عرض کرده بود این صدای تفنگ که بطرف سادات و علماء خالی شده است آیامیشنوید شاه گفت این تیرها را بهوا خالی میکنند که در این بین نایب السلطنه رسید و واقعه را عرض کرد ناصر الدینشاه جناب عضد الملك و مرحوم میرزا عیسی وزیر طهرا را خدمت مرحوم میرزا فرستاد که از حرکت و مسافرت منصرف شوید مجلسی در دربار منعقد کنید عقلاء ملت با وزراء دولت در اصلاح این امر مشاورت نمایند مردم متفرق شدند روز دیگر بازارها باز شد و مجلس دربار منعقد گردید پس از مذاکرات بسیار در چند مجلس و بد گفتن آفاسید علی اکبر تفرشی بقوام الدوله بلکه بطور کنایه بشاه نتیجه این شد که امتیاز مرتفع باشد و شش کرو و خسارت کمبانی را دولت قبول کرد و این اول قرضی بود که دولت ایران بخارجه مدیون شد اگر چه این خسارت بایران وارد آمد لکن در عوض ملت ایران بخود آمده و افدگی رو ببیداری کرده چه از این ارتفاع امتیاز رژی ملت ایران دانست که میشود در مقابل سلطنت ایستاد و حقوق خود را مطالبه کرد و دیگر معلوم شد که با این اختلاف مذهبی بین ملت ایران ممکن است همگی در امری متفق شوند چنانکه از انتشار حکم مزبور در همه بلدان ایران عموم مردم بهر مذهبی که بودند متفق شده غلبان و چپوق و سیگار را ترك کردند مردم بدست خود غلبانها را شکسته و بسیاری از تنباکو ها را آتش زدند شنیدم در کرمان از مرحوم حاج محمدخان رئیس شیخیه تکلیف را استعلام کرده بودند در جواب گفته بود ما با متشرعه در فروع اختلاف داریم در امور سیاسی البته اطاعت حکم را بنمائید و اول خودش غلبان را ترك نمود و نیز در طهران در بعض سفارتخانها اجراء مسلمان از خدمات دخانی امتناع کرده و معذور هم شدند حتی آنکه از قرار مذکور کلفتها و خدمه اندرون ناصر الدینشاه

دست بغلیان و سایر دخانیات نمیرسانیدند .

از علماء طهران آقا سید عبدالله بهبهانی تبعیت میرزای آشتیانی را ننمود که اولاً من مقلد نیستم و مجتهدم و ثانیاً این صورت حکم که نسبت بجناب میرزای شیرازی میدهند حکم است یافتوی اگر حکم است که باید بین مدعی و مدعی علیه و در مقام ترافع باشد و اگر فتوی است که باید کلیت داشته باشد و فتوا نسبت بمقلدین لازم العمل است نه نسبت بمجتهد باری جنابش باحضرات همراهی نفرمود . مرحوم حاج شیخ هادی نجم آبادی هم در مجالس مذاکره حاضر نشد لکن پیغام داد من استعمال دخانیات را مطلقاً حرام میدانم مخصوص بوقتی دون وقتی نیست و اگر بنای آقایان بر حرکت از طهران و مهاجرت بعتبات شد اول کسیکه ردا بردوش کند و با پای پیاده مهاجرت نماید من میباشم بنده نگارنده در مجلس مرحوم حاج شیخ هادی بودم که این مذاکره را فرمود از یازده مکاتیب و تلگرافاتی که در امر تنباکو بین اولیای امور مکاتبه و مخاپره شده است و ما بدست آوردیم بسیاری از نکات و دقائق استنباط میشود و ما بدون ملاحظه ترتیب نخست مکاتیب سپس تلگرافات را درج مینمائیم نوشتجاتیکه از طرف ناصرالدینشاه صادر شده است اکثر آنها بخط خود ناصرالدینشاه نوشته شده است .

دستخط اعلیحضرت ناصرالدین شاه بحضرت مستطاب

حجة الاسلام میرزای آشتیانی

جنابا بعضی احکام بود خواستم با یکنفر زبانی برای شما پیغام بدهم مفصل بود بهتر دانستم بنویسم و بعد از آنکه این دستخط را ملاحظه کردید جواب عرض نموده و همین دستخط را پس بفرستید بحضور .

در فقره عمل دخانیات هیچکس عقل کل نیست و احاطه کلی در بشریت منحصر است بوجود یاک پیغمبر ما علیه السلام والصلوة انسان گاهی یک خیالی و کاری میکنند بالاخره از آن پشیمان میشود در همین عمل دخانیات مدتی بود که من میخواستم انحصار داخله را از کمپانی فرنگی سلب نمایم و بجناب امین السلطان دستور العملها داده بودم که کم کم با فرنگیها حرف زده طوری بکنند که هم عمل داخله انجام بگیرد و هم آنها نتوانند ایرادی بگیرند و از دولت خسارات عمده مطالبه کنند و مردم هم آسوده از این مداخله داخله فرنگیان که الحق مضر بود شوند مشغول و در تدارک بودیم که این انتشار حکم میرزای شیرازی در اصفهان یا جعلاً یا حقیقهً بروز کرد و کم کم بطهران رسید و شما که علماء عاقل بزرگ هستید بدون اطلاع دادن بدولت بدهن خواص و عوام انداختید که غلیانرا ترك نمائید و اینهمه قال و مقال و اسباب بی نظمی را دریای تخت فراهم آورده آیا بهتر نبود که متفقاً یا تنها عریضه میگردید در دفع عمل ما هم که در تدارک بودیم بدون این های هو و ترك غلیان همینطور که بانجام رسید احکام صادر میشد بعد از آن از جاجرود بجناب امین السلطان و نایب السلطنه حکم شد مجلسی از علماء و وزراء فراهم بیاورند سؤال شود که خلاف شریعت در این قرارنامه در کجاست بنمائید تارفع شود مجلس اول همه حاضر شدند بجز شما که تمارض کرده بودید جهة و معنی اینرا نفهمید مجلسی که بحکم

ما شما را برای همچو کاری احضار نکنند و حاضر نشوید مجلس دیگر که حاضر شدید بعض عبارات گفته بودید که هیچ زبطی بعمل نداشته مثلاً بانك و راه آهن و غیره را عنوان کرده بودید ، بعد از آن عرایض حساسی شما درباب دخانیات بما رسید آن بود که حکم فرمودیم جناب امین السلطان بشما قول بدهد که موقوف خواهد شد در داخله کتباً و تلگرافاً اظهار تشکر و مسرت عامه بعرض رسید مگر از شما ، معنی اینرا هم نفهمیدم که یعنی چه و عمل صحیح بقاعده با احتراز از فساد و فتنه آن بود که بعد از موقوفی عمل دخانیات فوراً شما میرفتید در مسجد و منبر بردم مرحمت و التفات ما را اعلان میکردید و هم استعمال دخانیات را فوراً تجویز میکردید چرا که بقول ملاها مانع مقفود و مقتضی موجود بود آن سببی که تنباکو را حرام کرده بود رفع و تمام شده چرا اینکار را نکردید سبب و جهتش را هیچ نفهمیدم و مثل اینستکه ابدأ دولت در موقوفی اینکار اقدام نکرده باشد اینطور قرارداد نبود بکنید بعوام کالانعام یعنی چه آیا عوام فریبی بنظر شما رسیده یا مسند خود را میخواهید باین واسطه رونقی بدهید و باز هم در مجالس و محافل خودتان درعوض تحسین و تمجید برضد دولت و اولیای دولت حرف میزنید یعنی چه من شما را آدم فقیر و شخصی ملای بیفرض و دولتخواه میدانستم حالا برضد آن میبینم که اقتباس بمجتهد تبریز و آقای نجفی اصفهانی و غیره میکنید آیا نمی دانید که کسی نمیتواند برضد دولت برخیزد آیا نمیدانید که اگر خدا نکرده دولت نباشد یکتفر از شماها را همان بایهای طهران تنها گردن میزنند آیا نمیدانید که اگر دولت نباشد زن و بچه شماها هر کدام بدست قزاق روسی و عسکر عثمانی و قشون انگلیس واقفان و ترکمان خواهد افتاد حیف از شما است با علم و عقلیکه دارید عقل خود را بدست چند نفر طلاب و اراذل و اجامر محله و شهر بدهید و ببیل آنها حرکت کنید خلاصه چون خیلی لازم بود محرمانه این دستخط را بشما نوشتیم دیگر خود دانید يك دفعه نصیحت لازمست و عجب خدمتی بملت و مردم می کنید هر کس هم که تریاک کش نبود محالاً چیوق تریاک میکشد غلیان چرس را عجب رواجی دادید مرد که بیجهت غلیانرا ترك نمیکند لابد است برود یا تریاک بکشد یا چرس یا هر نجاستی که گیرش بیاید سر غلیان بگذارد بکشد و دیوانه شود ناخوش شود بمیرد حقیقه خیلی اسباب استسقاء شده والسلام .

جواب دستخط از طرف حضرت حجة الاسلام میرزای آشتیانی

بشرف عرض اقدس اعلیحضرت شاهنشاه اسلامیان یناه میرساند - دعا گو سابقاً عازم بود که عریضه بحضور مبارک عرض نماید که هم حاکی از تشکر مراحم ملوکانه نسبت بعموم رعایا و دعا گو یان خاصه برسلسله جلیله علماء که رؤسای دین و ملت و حله شریعت و بواسطه همین مرتبت شایسته مزید مکرمت و مرحمت باشد وهم اشعار بر برخی عرایض صادقانه و دولت خواهی بیفرضانه که انکشاف صدقش از ملاحظه سطور و فقراتش بعین مرحمت و مکرمت ظاهر و پیدا و گمان راستی و استقامت و خلوص از ابتناه وی بمصالح عامه ملت و دولت و قوام مملکت و دوام سلطنت روشن و هویداست داشته باشد لکن با احتمال آنکه اطاله اش شاید موجب ملالت خاطر عاظر بندگان اعلیحضرت گردد یا خدا نخواستہ معمول بعرض و بدین واسطه نقض غرض گردد تکاهل نموده و تساهل ورزیده ترکش را اولی و انسب دانستم

تأویب گذشته که بزیارت دستخط مبارکی که فقراتش مبنی بر کمال بی‌مرحمتی و سلب مراسم ملوکانه و عواطف خسروانه و منتجع عکس امنیت و آمال و خلاف خدمات و دولت خواهی‌ها بود مشرف شده لازم بل متحنم دانسته که درصدد رفع بعضی از شبهات که شاید ناشی از عرایض بعضی از مفرضین هدیه‌م‌الله‌الی صراط‌المستقیم باشد بر آییم که خاطر عاظریندگان اعلیحضرت همایونی را آسوده و فارغ و بی‌مرحمتی مبدل بکمال مرحمت و انشاءالله مشمول مراسم ملوکانه و مکارم شامله خسروانه شوم. لذا بشرف‌عرض بندگان اعلیحضرت همایونی میرساند که حالت خلوص و دعاگوئی کلیه دعاگویان خاصه دعاگو نسبت بسطآن اسلام مدالله اخلاالله علی رؤس الخواص و العوام بر تبه‌ایست که گوش از بیان و تحدیدش کرواصم و لسان از توصیفش الکن و ابکمست و بنا بر این مطلب گذشته از آنکه از مستقلات عقلیه بل از فطریات اولیه است نفوس مطلوب حضرت احدیت عز‌اسمه و منظور حضرت ختمی مرتبت صلی‌الله‌علیه و آله و سلم است چه سلطان اسلام حامی دین‌مبین و حافظ شریعت سید المرسلین و استقراردولت و دوام سلطنتش موجب بقای امن و امان که اعظم نعمای الهیه است می‌باشد و بالضرورة نفس مبارکش مورد مراسم الهیه و مشمول حفظ و تأیید مکارم غیبیه خواهد بود و با این‌مطلب چگونه میشود که تساهل در امتثال امر احضار شود و بدون عذر عقلی تمارض نموده و معتذر شده متقاعد از شرفیابی گردد با آنکه خود استدعای مجلس اجتماع را نموده و سبب حضور سایر علماء شده و معلومست که مقتضای اتحاد دولت و ملت و خلوص مفرط بدعاگوئی و دولت خواهی صمیمی که شهدا و کفی به شهیدان مشوب بهیچگونه از اقراض فاسده عاطله و خیالات کاسده باطله نیست آنست که اگر مطلبی را ببیند که خالی از اصلاح دولت و ملت بل موجب فساد انتظام امور مملکت و سلطنتست با حسن‌الوجه دفع و بداعی حفظ نفس نفیس سلطنت که اعزّ نفوس است مهما ممکن متقاعد از رقصش نشوند و از این قبیل است عرایض صادقانه جناب مستطاب حجة الاسلام آقای میرزای شیرازی سلمه‌الله تم در خصوص امتیازدخانیات و مداخله خارجه در داخله مملکت ایران و دعاگو و سایر دعاگویان که کرازا تلگرافاً بعرض حضور مبارک رسانیده و مفاسد این امر را مشروحاً نصب‌العین اولیای دولت قوی شوکت نموده که موجب اخلال نظام امر مملکت و رفته رفته سبب عدم استقلال سلطنت و علی الانصاف هادم اساس دین‌مبین و مافی غرض از خدمات و ابتلاء آت حضرت خاتم النبیین صلی‌الله‌علیه و آله و بعثت انبیاء و مرسلین است و چون مدت متمادی از زمان عرض عریضه گذشت و بزیارت جواییکه حاکی از رفع کلیه این بلیه کبری و مفسده عظمی که ناشی از سوء تدبیر اولیای دولت قوی شوکت است باشد مشرف نگردیدند چنین گمان کردند که شاید اولیای دولت مساهله در عرض و ایصال عرایض کرده و مفاسد این امر را اغفال نموده باشند و یا بواسطه تنجز امتیاز و استیلای کمپانی ممتاز سلب قدرت از رقصش شده متمکن از اصلاحش نباشند تأملات و افکار نموده بل انتصار از اولیای دین‌مبین نموده و بوجهی که نه موجب کشف خلاف کلمه دولت و نه سبب شق عصای کلمه رعیت باشد طریقی را انتخاب فرموده و مردم را از استعمال تنباکو و توتون منع نموده که بدون ترتب مفسده بالاضطرار موجب انصراف شود قهرآ رفع مینماید و سایر علماء هم یا انشاء بواسطه رفع این مفسده مؤبده و یا اقتداء این طریق را احسن‌الوجه و اقرب‌الطرق دانسته موافقت و متابعت نمودند و چون رفع این مفسده بجز رفع

کلی امتیاز از خارجه و داخله متصور و تبعیض مؤثر نبود و اظهار این مطلب از دعا گو در مجلس احضار شاید معمول بر بعضی اعراض فاسده باشد و مورد افکار میشد لذا دعا گو هم بواسطه عدم مخالفت با علماء و قبیح شق عصا و مصلحت بینی ایشان صلاح چنین دیده که بجانب آقای معظم سلمه الله تم تلگراف و مطلب را علی ما هو الواقع اعلان دارند و قبل از ملاحظه جواب چون رافعی از برای حکم سابق نبود و مانع بالکلیه رفع نشده همان حکم را معمول داشته اجرا نمایند بواسطه آنکه تحریم استعمال دخانیات از ایشان بوده و لابد حکم تحلیلش هم باید مستند بایشان باشد اولیاء دولت مطلب را علی ما هو الحق تلگراف نکرده و آقای معظم را از کیفیت و حقیقت مطلب اعلام ننمودند بل مجمل و سر بسته بنام اطراف بلاد مالک محروسه اعلان و تلگراف نمودند که حسب الامر امتیاز برداشته شد و علماء سایر بلدان هم باعتقاد آنکه رفع بلیه بالکلیه شد عرایض متشکرانه عرض نمودند .

بالمآل که صماقرب معلوم شود و کشف خلاف گردد بالکلیه از مراحم ملوکانه مایوس و دیگر اعتمادی از برای ایشان بل عموم رعیت نسبت باولیای دولت نخواهد ماند و در مسئله بانک و راه آهن و غیره که عرض کرده اند دعا گو طرف بوده و دستخط فرموده اند مطالبی بربط بوده خلاف عرض شده بواسطه آنکه در مسئله بانک بهیچوجه گفتگویی نشد و از راه آهن بهمین قدر عنوان شد که مفاسد این امتیازات هم بسیار است و منجمله آنست که فرنگیان بعد از آنکه قضای حاجتشان شود بقانون و زاکون خود عمل نخواهند کرد بل بمیل خود سلوک خواهند نمود مثل آنکه ملک رعیت را خراب میکنند و عوض نداده از طریق عبور مینمایند و اما سایر مسائل مثل دعوت کشیش نصاری مسلمین را بدین عیسوی، و ترغیب نمودن بکتاب و قول و تألیف لسانی باین مناسبت گفتگوشد که وزراء اظهار نمودند که هم "سلطنت همواره بر ترویج و تشدید ملت بوده دعا گو تصدیق نموده لکن اظهار داشتم که اولیای دولت تقصیر دارند که اینگونه از مفاسد را که موجب هدم اساس دینست بحضور مبارک عرضه ننیدارند و بالجمله داعی گمانم این بود که درازای این دولت خواهیها و زحمات قاطبه علماء مورد مراحم و بیشتر از پیشتر مشمول مکارم و عواطف ملوکانه شوند حال که معلوم میشود بقول شاعر عرب

(ماکل مایتمنی المرء یدرکه تجری الریاح بالالتشهی السفن)

تنحه برعکس داده و برخلاف معمول ثمر بخشیده و خاطر عاطر مبارک از دعا گو رنجیده تر شده بل حسن خدمت و نیکوئی تدبیر علماء بلدان هم از قبیل مجتهد تبریزی (۱) و آقای نجفی اصفهانی سلمه الله تم که همیشه خیر خواه دولت بوده اند بسوء تدبیر بنظر انور رسیده که دعا گو را هم قیاس بآنها نموده و دستخط فرموده اند که تبعیت اجامر و او باش میکنی و اینمطلب یا معمول بعوام فریبی و باباواسطه رونق دادن مسنداست و بسیار عجب دارم ازین بی مرحمتی شدیده ملوکانه که تصور خیال فساد در حق دعا گو شود و بتبعیت عوام و جهال و حب مسند منتسب گردد با آنکه فقره اولی کاشف از بی عقلی و نابخردی و سنخیت با جهال و او باش و العیاذ بالله ته منه است چه تبعیت عاقل از جاهل نامعقول و بیرویش در نظر عقلاء مردود و غیر معقولست و فقره ثانیه حاکی از ضعف و بطلان مستند است بملاحظه امتناش بدعا گو زیرا که مسند شرع مبین را رونق از خاتم النبیین و مروّجش بحمد الله تعالی نفس نفیس بندگان اعلی حضرت است گذشته از آنکه دعا گو در این بلد مسندی نمی بینم و جز دعا گوئی و تدریس غرض و اشتغالی

(۱) مراد مرحوم حاج میرزا جواد آقا مجتهد تبریزیست .

ندارم و بعضی از بیزرحتیهای دیگر که خود را در دعا گوئی شایسته و مستحق آن نمیدانم که مذاکره کنم و فی الحقیقه خیلی مایوس از مراحم ملوکانه شدم که تقریباً بعد از پنجاه سال زحمت و خدمت در ملت و دعا گوئی دوام دولت و سلطنت با خلوص عقیدت در نظر انور همایونی مقدار یک فاضی سنی و کشیش ارمنی را در نظر سلطان روم و سلاطین عیسوی نداشته باشم با آنکه شاید مشهور جمله از اهل علم باشد که اگر تمدن و توقف و توطن در عراق عرب کرده بود در حوزه علمی اسلام منحصر و معروف بشخص اول بودم انصاف آنست که در این مملکت خیلی ترقی کردم و بعد از زحمات بسیار و دعا گوئی خالصانه بیشمار مفسد بخرج رفته و بکیفر آن مورد بیزرحتی و الطاف ملوکانه شدم گمان ندارم که در هیچ دولتی جزای چون من دعا گوئی دولت خواهی را که سر تا پای وجودش دعا گوئی دولت و همواره بر صلاح امر مملکت و تشیید ملت است بدینگونه دهند باری هر چه آن خسرو کند شیرین بود. اگر فی الحقیقه بعد از ملاحظه صدق عرایض و حسن مقال باز هم شایبه خلاف واقعی العیاذ بالله در عرایضم رود و خاطر مبارک از غبار کدورت و گرد کدورت صافی و پاک نشود و مع ذلک دعا گورا مفسد در انتظام امور مملکتی بدانند با امتنان و تشکر از مراحم ملوکانه استعدای مرخصی دارم که معجلاً باندازه خود در تدارک هجرت از این مملکت بر آیم و بیکی از زوایای مقدسه عتبات عالیاث مشرف شده این دوروزه عمر را که فی الحقیقه کالعدم است بدعا گوئی مشغول بر وجود مفسدم در این مملکت مفسده مترتب نشود بواسطه آنکه دعا گو نه در این مملکت ضیاع و عقاری دارد و نه بحمد الله تعالی بعلاقی دنیویه علاقه بیشماری اما امیدوارم که انشاء الله صدق عرایض گفتارم بر بندگان اعلیحضرت همایونی یوشیده و مستور نماند و ملاحظه صلاح امر مملکت و سلطنت و بقاء ملت و تشکر و دعا گوئی کلیه رعیت را فرموده این بلیه عظیمه را بهمت علیای ملوکانه بالکلیه رفع فرموده در ترویج شریعت و علماء که اخص دعا گویند بپنل جدو جده خسروانه نمایند تا بآس رعا یا و دعا گوینان از مراحم ملوکانه مبدل بامیدواری و رجاء و بدعا گوئی ذات خجسته صفات مبارک اعلیحضرت شاهنشاه ججاء اسلامیان پناه مشغول شوند الامر الاقدس الاعلی مطاع.

دستخط اعلم حضرت ناصر الدین شاه در جواب

مکتوب جوانیه مرحوم میرزای آشتیانی

جنابا - عریضه شما را ملاحظه کردم اولاً این دستخط محرمانه بود و احدی نمیدانست اگر بدنوشتم یا خوب ثالثی نمیدانند و نخواهد دانست ثانیاً از کثرت اوقات تنخی و اینکه بعد از اینهمه زحمت و مرارت کار را باین پایه با کمیانی خارجه تمام کرده و باین خوبی انجام داده ایم چرا باید مثل شما علمای بزرگ بمردم نادان عوام اینطور اهتمامات و مراحم ما را حالی نکنند که مردم آسوده شده پی کار خود بروند مگر شوخی بود که بعد از دادن همچو قرارنامه بفرنگی و آنهمه مخارجیکه او کرده است باین سهولت از عمل خود دست بردارد و پرورد پی کارش در فقره تجارت خارجه هم ابدأ ضرری بر رعیت و تجار ما ندارد و نخواهد داشت و اینتحرف مفصل است باید یک نفر از اولیای دولت بشما حالی نماید و اینها موافق عهدنامههای قدیم حق تجارت دارند کار تازه نیست در حقیقت تمام آن قراری که با کمیانی دخانیات در داخله ایران داده بودیم تماماً باطل و نسخ شد اینکار را بیش از این نباید

دنيا كرد و البته شما در روی منبر و مجلس درس باید بتمام مردم حالی بکنید که اینکار تمام شده و آنسره است بر شما فرض است که هرچه زودتر بهمه حالی بکنید غلیان نمیکشند نکشند اما بدانند که دیگر برای احدی مجبوریت باقی نمانده است و همه آزاد هستند در بیع و شری و اختیار مال خودشانرا دارند و کمال امیدواری و تشکر را از دولت داشته باشند که رفع همچو کار بزرگ را کرده است حالی کردن این فقره بر مردم عوام باشما است که شاگرد دعاگو باشند شما میدانید که من همیشه احترام علماء را لازم میدانم بخصوص در حق شما يك مرحمت قلبی داشته و داریم البته کمال اطمینانرا از التفات باطنی ما داشته باشید و ابدأ حالت یأس از آن نداشته باشید زیاد زحمتی نیست جوابرا عرض بکنید.

جواب دستخط مزبور از طرف حجة الاسلام آشتیانی اعلی الله مقامه

بشرف عرض اقدس بندگان اعلی حضرت قدر قدرت شاهنشاه ججاه اسلامیان پناه ابدالله دولتہ میرساند که دعاگو مایوس از مراحم ملوکانه نشده و نیستم و چون دستخط مبارک سابقه مشعر بر بعضی بی مرحمتها بود که کمال تنافی با قرط دعا گوئی و خلوص دعا گو داشت به داعی طمع ازدیاد مرحمت و اشتداد مرحمت و مودت و مکرمت بعرضه سابقه جسارت ورزیدم و اما در خصوص امر به تشکر عموم علماء و دعاگو رعایا از مراحم ملوکانه و مذاکره دعاگو در مجلس درس و غیره که دستخط مبارک صدور یافته گذشته از آنکه در مجلس احضار بلیه مرقوعه و مفسده ممنوعه را اول المتشکرین بودم در امثال امر حاضر و تشکر مراحم ملوکانه را در مجلس درس و غیره نموده کثرت مرحمت و شدت زحمت و مشقت بندگان اعلی حضرت همایونیرا در خصوص اصلاح فی الجملة عمل دخانیات و تقاعد کمیانی و امثال امر همایونی نصب العین خاص و عام خواهد شد که انشاءالله کما فی السابق بلکه بیشتر از پیشتر رجاه مراحم ملوکانه حاصل شده با حسن الوجوه عموم رعیت اشتغال بدعا گوئی و مشقت دوام دولت داشته باشند لکن مسئله غلیان را همانطور که اعلی حضرت قدر قدرت همایونی دستخط فرموده اند نباید متعرض شد که بر امر شرب و استعمالش جز ترتب مفسده ثمره مترتب نخواهد شد و تا مشاهده حکم تجویز و تحلیل از آقای حجة الاسلام شیرازی سلمه الله تعالی نکنند مرتدع نخواهند گردید دعا گوهم محض امثال امر قدر قدرت اگر رأی مبارک تعلق گیرد رقعہ بجناب آقای معظم عرض نماید که مشتمل بر تشکر از مراحم ملوکانه باشد و محتوی بر عدم اصلاح بالکلیه لکن محرمانه - الامر الاقدس الاعلی مطاع .

صورت مکتوب میرزای آشتیانی مرحوم باعلی حضرت ناصر الدین شاه

بشرف عرض اعلی میرساند - که از جار و وحشت قلوب رعیت از این مسئله و تصرف خارجه در داخله بمرتبه ایست که گمان ندارم بغیر عدم تصرف کلی و رفع اصلی و عود بصورت اولی آسوده خاطر و امیدوار شوند بلکه شاید تکذیب دعاگو را نمایند خاصه با وضع حالیه کمیانی و اشتغال تام بلوازم امتیاز بجز سخت گیری در امر توتون و تنباکو که سابقاً مینمود و بیجبر و عنف از تجار مأخوذ میداشته

از قبیل صنعت و اعمال گروانکه و غیره که از لوازم تصرف در داخله است و عدم علم باسترداد و ملاحظه قرارنامه نسبت بعامه رعیت و اختصاصش ببعضی از اولیای دولت شایسته آنستکه بملاحظه جذب قلوب رعیت و امیدواری بر احوال ملوکانه مقرر فرمایند که عجله کمپانی از تصرفات متعلقه بداخله که سبب استیحاخا رعیت و اهل ملتست ممنوع و قرارنامه که استرداد شده مشهود نظر خاص و عام گردد الامر الاقدس الاعلی مطاع .

استفتاء از حضرت آیه الله میرزای شیرازی اعلی الله مقامه

که در باب غلبان شده است

حجة الاسلاما متع الله المسلمین بطول بقائکم صورت سؤال و جوابی بتفصیل ذیل منسوب بجناب عالی شیوع یافته مستدعی آنکه اگر صحیح است بخط مبارک تصریحاً مرقوم فرمائید و بر تقدیر صحت هر گاه این عمل امتیاز برداشته شد اینحکم باقیست یا خیر .

صورت سؤال از حجة الاسلام

ادام الله ظلکم العالی با این وضعی که در بلاد اسلام از بابت عمل تنبا کوبیش آمده فعلا کشیدن غلبان شرعاً چه صورت دارد تکلیف مسلمانان چیست مستدعی آنکه تکلیف مسلمانان را مشخص فرمائید .

جواب - بسم الله الرحمن الرحیم الیوم استعمال تنبا کو و توتون بای نحو کان در حکم محاربه با امام زمان عجل الله فرجه است .

جواب از سؤال اول

بسم الله الرحمن الرحیم - بلی صحیح است و سئوالیکه از بقاء حکم بر تقدیر رفع امتیاز شده جواب اینست که بر تقدیر رفع از اینجهت منعی ندارد والله العالم حرره الاحقر محمدحسن الحسینی.

دستخط ناصر الدین شاه

جناب امین السلطان - امتیاز دخانیات داخله که چند روز قبل موقوف شده بود این روزها که امتیاز خارجه را هم موقوف فرمودیم و کلیه اینعمل بطرز سابق شد حالا بتمام علماء و حکام و مردم اطلاع بدهید که مطمئن باشند و بتمام رعایا حالی نمایند . (۱۳۰۹)

ایضاً صورت دستخط ناصر الدین شاه

شرح سر باکت - جناب امین السلطان و نایب السلطنه ملاحظه کرده فوراً مجری دارید لازمست نایب السلطنه و جناب امین السلطان و سایر وزراء محترم دولت این یادداشت ما را ملاحظه کرده برای تجار معتبر و غیره و نجار معبر تنبا کو فروش قرائت نمائید .

حکمی که پادشاه و دولت میکند او را خود دولت لازم الاجراء میداند و هر حکمی که میکند چه در داخله و چه در خارجه از روی خدعه و اشتباه نخواهد بود يك وقتی مقتضی شد جمل دخانیات را بکمپانی انگلیس بدهند و دادند چندی بعد مقتضی شد که آن امتیاز را از کمپانی بگیرند و گرفتند اعلان دولتی هم نوشته و بهمه جا انتشار داده شد که اینعمل از کمپانی گرفته شده است علاوه بر این خود کمپانی انگلیس هم اعلان نوشت که دولت ایران این امتیاز را از من پس گرفت و کف ید از من شد هر کس در طهران یا ولایات دیگر تنبا کویی بمن فروخته است بیاید پول خود را بدهد و تنبا کو را پس بگیرد و بهمه معابر چسبانیده و همه مردم را مطلع و مستحضر کرد که این امتیاز از من خلع شده است با وجود این همه توضیحات و اسناد و احکامی که صادر شد در نسخ و ابطال این قراردادهاى دخانیات با کمپانی کمال تعجب را دارم از اینکه باز میشنوم در میان مردم و تجار و غیر ذلك اشتباهی در این فقره حاصلست که رفع دخانیات نشده و اگر شده باشد موقتی است اولاً معلومست که این انتشارات را اشخاص مفسد ردل که بدخواه دولت و ملت هستند میدهند و این اراجیف را شهرت داده اند البته هیچ شخص عاقل دولتخواهی نباید باین حرفهای بی معنی و اقوال مجعول اعتنائی بکند بلکه بر همه اعالی و ادانی و بر همه نوکرها و رعیتهای دولتخواه صادق صمیمی لازم و واجبست که بعد از این از هر شخص مفسد مفرض که این حرفها را بشنوند یا اعلانی بنویسند و نصب نمایند و او را ببینند گرفته بحکومت تسلیم نمایند که آنها را تنبیه شایسته نمایند چرا که این نوع شهرت های بی معنی مفسده انگیز باعث ناامنی تجار و کسبه و رعایا بر تمام اهالی مملکت و اهل طرق و شوارع شده و کسب و تجارت از میان خواهد افتاد و آنوقت دولت لابد میشود که برای نظم امور جمهور تشددات فوق العاده بظهور برساند و خود شخص رئیس دخانیات البته نمیتواند بعد از موقوفی مجدداً دخیل امور دخانیه بشود بقای این شخص رئیس دخانیات عجله در طهران برای اینست که محاسباتی که با مردم دارد مفروق و ادعای مخارجی که در این امور کرده و با دولت دارد قرارش را داده و کار خود را تمام کرده راهش را بگیرد از این دولت برود و اینهم البته يك دو ماهی طول دارد که کارش تمام شده آنوقت برود از آنطرف رئیس تنبا کو در تمام شهرها و بلاد ایران مأمور و علمه جاتی که برای انجام اینکار داشت چه از فرنگی و چه از ایرانی تماماً را متفرق و احضار و جواب داد چنانچه يك نفر در دولت و بلاد ایران از این اشخاص نیست و اگر در جایی باشد و کسی مطلع است بعرض رساند تا دولت او را خارج نماید و باز هم تکرار میکنیم که اینکار بالمره خارجاً و داخلماً متروک و موقوف شده دائمیست و ابداً موقتی نیست و این امتیاز را بعد از این دولت باحدی از تجار خارجه و داخله نخواهد داد تمام آسوده و مطمئن باشند (صحۀ همایونی و دستخط)

تمام این یادداشت بحکم و فرمایش ما است که در اینورقه نوشته اند و سوادى از این فرمایشات را ملك التجار برداشته بهمه جا منتشر نماید (توشقان میل ۱۳۰۹)

تعجب در اینست که بعد از اعلان چرا آنهایی که بکمپانی تنبا کو فروخته نمیروند یول داده تنبا کوی خود را بس بگیرند .

صورت اعلانی که از جانب رئیس دخانیات

در باب فسخ امتیاز شده است

اعلان - چون دولت اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی خلدالله ملکه و سلطانه منوبول و انحصار دخانیات را کلیتاً ارداخله و خارجه موقوف فرمودند و بمن رسماً نوشتند لهذا بعموم تجاریکه بداره (رری) نباکو و توبون فروخته اند اعلان میسبیم هر کس بخواهد نباکو و توبون خود را پس بگردد بداره دخانیات رقه و قیمتی را که برای آن دریافت نموده رد کند و جنس خود را تحویل بگیرد (ارنسنین) .

مکتوب امین السلطان بحضرت حجة الاسلام مرحوم میرزای آشتیانی

عرض میشود جناب حاج ملک التجار فرمایشات جناب مستطاب عالی را کاملاً رساندند مایه کمال امانان شد و یقین دارم که عرایض اخلاص کیش را هم تماماً و صحیحاً رسانده است و خاطر عالی را مسحضر داشته است لازم دانستم که این مختصر را هم تحریراً مصدع خاطر عالی شوم که خاطر جناب مستطاب عالی از این طرف خاصه بندگان اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاه روحی فداه و از ارادت و اخلاص این بنده از حالا تا هر وقت بلکه بعون الله تعالی مادام العمر مطمئن باشید که بهیچوجه خللی و نقصی در آن حاصل نخواهد شد مشروط بر اینکه جناب مستطاب عالی هم بشهات مفسدین و ارباب غرض اعناء فرمائید و هر وقت هرچه عرض شود از این بنده اسفسار فرمائید تا حقیقت معلوم شود زیاده عرضی ندارم (ایام افادت مستدام)

جواب مکتوب مزبور

عرض میشود جناب ملک التجار همان قسمیکه فرمایشات جناب عالی را کاملاً ابلاغ نموده قاطع هستم که عرایض داعی را هم تماماً و کاملاً بعرض رسانیده است اگرچه بهمان بیانات ایشان کمال استظهار و اطمینان حاصل گشته بود تا آنجا که رقه شریفه جناب عالی را رساندند بر مراب استظهار و اطمینان داعی افزود و محض رعایت ادب لازم دیدم که کتابة در مقام تصدع بر آمده و این فقره را بصریح نمابند که بصاحب سربعت مقدسه قسم است این داعی دوام دولت ابد مدت قاهره هیجوقت از دعای نقای ذات اقدس ملوکانه غفلت ننموده و نخواهد نمود بلکه دعای آخوود مبارک را بر خود بر قاطنه اهل اسلام خاصه سلسله حلیه علماء واجب میداند از شخص محترم جناب عالی هم ارههر چه همه وقت کمال امانان را داشته و دارم و مخصوصاً جناب عالی را ارغالب و ررای سابق و لاحق نیک نفس بر و خوس اعما بر مندانم و بفن دارم که بهیچوجه من الوحوه ارهیج باب از حذر دولت و ملت حسم نخواهید بوسید حمی بحبات ملک التجار کفتم از روی اصراف و قبیکه اسان ملاحظه نماید برای این منصب حلیل حال هیچ شخص عاقلی از جناب عالی بعدی نخواهد نمود و هما طووریکه جناب عالی امر فرموده اند که اعصا بسهات ارباب غرض سود داعی هم خواهس و اسدعا میکند که جناب عالی هر وقت حزی بسویا، بوسط خود جناب ملک التجار که معتمد ابعالست و داعی هم و بوق و اعصا دارد بیعام فرمائید، باهورا رفع

شبهه شود ائمه جماعت هم که در این دوروزه بمسجد برفته بودند فوراً بهمه اطلاع داد که منبر رفته و خود مسعود احد حضرت هما بونی ایدالله جیشه و ائمه عیشه رادعا کد با بانات کافیه حناب ملك التجار رناده بر این صدبع و جسار است . انام افادت مستدام

صورت مکتوب امین السلطان بحضرت مستطاب

میرزای آشتیانی اعلی الله مقامه

عرض میشود امیدوارم انشاءالله تعالی و خود مسعود ع
باعریضه ، لکرافی حناب مستطاب حجة الاسلام مرر امد تظله العالی

مرحوم حاج میرزا حسن آشتیانی

کدرانده از ابن نوع اطهار دعا کوئی حناب معطه الیه خاطر مهر مطاهر خیلی خمرسند و حوشنود شدند وهم ارفاد امام حناب عالی حاضر هما بون رادی شدند نده ست هراب را حناج باند وسابد

خاطر نشان ایشان فرموده اند و رفع اشکالات شده است جواب تلگراف جناب آقای میرزا رام سادرو مرحمت فرموده اند لافاً ارسال داشت که بملاحظه شریف جناب مستطاب عالی هم برسد و بعد بتلگرافخانه ارسال فرمایند که تلگراف شود و چون از تلگراف خود جناب عالی هم اظهار لطف درباره ادرات کیش فرموده اند خواهش دارم امتنان و تشکر بنده را بنحویکه شاید و باید خدمتشان مرقوم فرمائید (ایام اقات و افاضت مستدام)

اول تلگرافیکه مرحوم آیه الله حجة الاسلام حاج میرزا محمد حسن شیرازی اعلی الله مقامه باعلی حضرت ناصر الدین شاه مخبره نموده

بسم الله الرحمن الرحيم - بتوسط حضرت اسعد امجد ارفع والا شاهزاده اعظم نایب السلطنه دام اقباله العالی بشف عرض حضور اعلی حضرت اقدس شاهنشاه خلد الله ملکه میرساند - اگر چه دعا گو تا کنون بمحض دعا گوئی اکتفا نموده تصدی استدعائی از حضور انور نکرده ولی نظر بتواصل اخبار بوقوع دقایقی چند که توانی از عرض مفاسد آنها خلاف رعایت حقوق دین و دولتست عرضه میدارد که اجازه مداخله اتباع خارجه در امور داخله مملکت و مخالطه و تودد آنها با مسلمین و اجرای عمل بانك و تنبا کو و راه آهن و غیره از جهاتی چند منافی صریح قرآن مجید و نوامیس الهیه و موهن استقلال دولت و مخل نظام مملکت و موجب پیریشانی عموم رعیت است و واقعه شیراز از قتل و جرح جماعتی از مسلمانان در حمای مطهر حضرت احمد بن موسی علیهما السلام و هتک آن بقعه مبارکه و تبعید جناب شریعت مآب حاج سید علی اکبر (۱) سلمه الله بوضع ناشایسته نمونه از نتایج این امور است البته مفاسد این امور از عرض حضور اقدس نگذشته و الا از فرط اهتمام خاطر همایون در ترقیات ملت و دولت رضا باجرای این امور مترقب و مأمول نبوده دعا گو هیچ در مقام دولت خواهی هم رضا نمیدهد که بعد از استمرار نعمت خداوند جلّت عظمته باعلی حضرت شهریاری عز نصره و بقوت شوکت و دوام سلطنت این امور که مفاسد آنها در اعصار لاحقه دامنگیر دین و دولت و رعیت است در این عهد همایون جاری شده نام نیک چند ساله دولت خدای نخواست به خلاف مذکور شود رجاء و ائق از مراحم ملوکانه آنکه اگر اولیای دولت در این امور ترخیصی فرموده اند باتفاق کلمه ملت معتذر شده این مفاسد را باحسن وجه تدارک و جناب معظم را که تا کنون پناهنده ناحیه مقدسه است بتلافی این وهن مورد عواطف خسروانه فرمایند تا سبب مزید دعا گوئی و امیدواری کافه علماء و رعایا گردد الامر الاقدس الاعلی مطاع .

تلگراف ثانی حضرت آیه الله میرزای شیرازی بحضور اعلی حضرت ناصر الدین شاه

بشرف عرض حضور اعلی حضرت اقدس شاهنشاهی خلد الله ملکه میرساند سابقاً دعا گو عرضیه تلگرافاً در باب مفاسد مداخله خارجه در داخله مملکت ایران بحضور مبارک عرض نموده بود جوابی (۱) مراد آقا سید علی اکبر قال اسیری است که او را از فارس نفی و بعثتات تبعید نمودند .

از جانب اولیاء دولت قویشوکت نقل نمودند که کاشف بود از آنکه بفاسد اجرای این امور حق التقات نفروند و چون اغماض از آن منافی رعایت حقوق اسلام بود لهذا ثانیاً بعرض حضور مبارک میرساند که مفاسد انفاذ این امور براتب اعظم از مفاسد صرف نظر از آنها است کدام مفاسد با اختلال قوانین ملت وعدم استقلال سلطنت و تفرق کلیه رعیت و یأس آنها از مراحم ملوکانه برابری میکنند چگونه میشود که باوجود اینکه در قرون متداوله اولیای دین مبین و سلاطین مسلمین شکر الله مساعیهم آنچه اتلاف نفوس و بذل اموال خطیره در اعلاى کلمه اسلام بفرمایند امروزه باندک فایده با ترثب مفسده از تمام اغماض نموده و کفره را بروجوه معایش و تجارات آنها مسلط کرد تا بالاخره اضطرار با آنها مخالطه و مواده کنند و بخوف یا رغبت ذلت نوکری آنها را اختیار نمایند و کم کم بیشتر منکرات شایع و متظاهر شود و رفته رفته عقاید شان فاسد و شریعت اسلام مختل النظام گشته و خلق ایران بکفر قدیم خود برگردند البته شدت و اضطراب و وحشت رعیت و استتکاف علماء اعلام را در انفاذ این امور بعرض حضور مبارک نرسانیدند و بردولت اغفال نمودند زیرا که این امور قابل انفاذ نیست و نخواهد شد هر چند منجر با تلاف نفوس شود و الا از حزم خسروانه مأمول نبود رضا دهند رعیت که فی الحقیقه خزانه عامره دولتند بالمره از وجوه تجارت و مکاسب خود مسلوب الاختیار و مقهور کفار باشند بدیهیست اولیای دولت قویشوکت را از اجرای این امور جز ترقی دولت مقصدی در نظر نیست بهتر آن بود که این رنج را در تربیت اتباع دولت قویشوکت متحمل شوند که هم سبب جمعیت قلوب رعیت و امیدواری آنها گردد و هم منافی با قوانین ملت و استقلال دولت نباشد مأمول از عنایات ملوکانه چنانست که عرایض صادقانه دعا گو را با تأمل ملحوظ نظر انور و در جمع قلوب رعیت بذل مرحمت فرماید تا بکمال امیدواری و شکر گذاری مشغول دعا گوئی دوام دولت جاوید مدت باشند - الامر الاقدس الاعلی مطاع - تاریخ وصول این تلگراف چهارم شهر رجب (۱۳۰۹)

تلگراف آقایان علماء طهران حضور حضرت آیه الله

میرزای شیرازی اعلی الله مقامه

خدمت سراسر سعادت بندگان جناب مستطاب حجة الاسلام والمسلمین آقای حاج میرزا محمد حسن دام ظلّه العالی - امتیاز و اختصاصی که در مسئله دخانیات از جانب اولیای دولت ایران بفرنگیها داده شده بود بحکم اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی خلد الله ملکه از کل ممالک محروسه ایران برداشته شد و کل اهالی ایران از زارع و کسبه و تجار و مالکین تنباکو و تنباکوفروشها و غیره از امروز ببعد آسوده و مختارند که تنباکو و توتون و عموم اجناس عایده دخانیه خودشانرا بهر کس و بهر قیمت و هر نحو که دلخواه آنها است بیع و شری در ممالک محروسه ایران و بدون استثناء بنمایند لهذا لازم شد که تفصیل را بعرض حضور جناب مستطاب عالی برسانیم که چون بنا بر احترام تلگراف جناب عالی و بعضی مذاکرات منسوبه بجناب عالی اعلیحضرت اقدس شهریاری ماها را خواسته تحقیقات فرمودند که آیا این شهرت حکم منسوب بجناب عالی صحیح است یا خیر، بمحض اینکه عرض شد صحیح است فوراً

جناب امین‌السلطان را مأمور فرمودند با دستور العملهای مؤکده و زحمات زیاد اینمعمل را موقوف و انحصار را برداشته خوبست که جناب مستطاب عالی در اینموقع تشکر این توجیه ملوکانه را تلگرافاً بعرض حضور همایونی برسانید امضاء (محمدحسن آشتیانی) (سیدعلی اکبر تفرشی) (محمد رضا طباطبائی) (فضل‌الله نوری) (امام جمعه) ۱۶ جمادی الاولی (۱۳۰۹)

جواب تلگراف آقایان از میرزای شیرازی

خدمت آقایان عظام دارالخلافت ضاعف‌الله اقدامهم - بشارت رفع دخانیه موجب مزید تشکر و امیدواری و دعا گوئی ذات اقدس همایون اعلیحضرت شاهنشاه خلدالله ملکه گردید انشاءالله بهمت عاطفت ملوکانه دست خارجه بالمره از ایران کوتاه خواهد شد . (محمدحسن الحسینی) تاریخ وصول تلگراف ۳۰ شهر جمادی الاولی (۱۳۰۹) .

تلگراف حضرت مستطاب میرزای آشتیانی

بحضرت آیه‌الله میرزای شیرازی اعلی‌الله مقامهما

بعرض بندگان حضرت مستطاب حجة الاسلام آقای حاج میرزا محمد حسن دام ظلّه میرساند عریضه تلگرافی شما تشکر از مراحم ملوکانه در باب رفع امتیاز که بتوسط دعا گو بحضور مبارک بندگان اعلیحضرت اقدس شاهنشاه ججهه اسلام پناه ظل‌الله تعالی خلدالله ملکه و دولته و ادام الله ظلّه‌العالی عرض شده بود بعا کفان حضور مبارک به توسط حضرت مستطاب اسعد اشرف اجل افتخم وزیر اعظم آقای امین‌السلطان دام اجلاله رساننده جواب را بتوسط ایشان تحصیل کرده مخایره نمودم معلومست همواره در دعا گوئی وجود مبارک بندگان اعلیحضرت اقدس ظل‌الله خلدالله ملکه که سبب قوام دین و دولت است اهتمام داشته و دارند که سایر علماء اعلام فضلاً از رعیت و عوام اقتدا نمایند و حضرت مستطاب اجل وزیر اعظم دام اجلاله کمال مسرت و اطمینان امتانرا از تفقدات حضرت عالی از تلگرافاتی که بدعا گو شده و از نظر ایشان گذشته دارند و مستدعی هستم که درمضان* اجابت دعا از نظر حضرت عالی نروند (الداعی المخلص محمد حسن الآشتیانی)

تلگراف حضرت آیه‌الله میرزای شیرازی

بجناب حجة الاسلام میرزای آشتیانی اعلی‌الله مقامهما

بسم الله الرحمن الرحيم - خدمت جناب مستطاب شریعتمدار افتخارالمجاهدین العظام حجة الاسلام آقای میرزا محمد حسن سلمه‌الله تم - تلگراف جناب عالی در باب رفع امتیاز دخانیه و اعلان برترخیص استعماں بموجب نوشته احقر رسید البته آنچه صلاح دانسته‌اید عین صوابست و من بعد هم منعی از استعمال چنانچه اعلام فرموده‌اید نیست و الحق از مراحم ملوکانه که مایه قوام دین و دولت بود کمال امتنان و شکر گذاری دارم تلگراف تشکری بحضور مبارک عرض کرده‌ام که انشاءالله بمرحمت جناب

عالی خواهد رسید و از حسن اقدامات و اهتمامات جناب مستطاب اجل آقای امین السلطان دام اقباله العالی هم جناب عالی اظهار کمال امتنان احقر را خواهد فرمود عریضه هم بحضور مبارک با جواب رقیمه جناب اجل زیداجلاله بصحابت جناب مستطاب عمدة الفضلاء و المحترمین حاج میرزا باقر واعظ ایدالله افادته که برای اظهار شکر این نعمت بطهران معاودت نموده انشاءالله خواهد رسید .
(الاحقر محمد حسن الحسینی)

تلگراف تشکر حضرت آیه الله میرزای شیرازی

بمحضور اعلی حضرت ناصر الدین شاه

بسم الله الرحمن الرحيم - بتوسط جناب مستطاب شریعتمدار افتخارالمجاهدین العظام حجة الاسلام آقا میرزا محمدحسن سلمه الله تعالی - بشرف عرض حضور اعلی حضرت اقدس شاهنشاه خلدالله ملکه میرساند . بشارت رفع اختصاص دخانیه بر حسب تلگرافات علماء اعلام دار الخلافة کثیر الله امثالهم موجب کمال شکر گذاری و امیدواری و سبب مزید دعا گوئی گردید، بر اهالی مملکت لازمست بمرزبانی شاهنشاه اسلام پناه اعز الله نصره مباهات نمایند که با کمال استقلال و نهایت مطاوعت رعیت همین که محقق شد که این اختصاص منافی ملت و بر عموم رعیت شاقست محض اعلاء کلمه ملت و رقاء عموم رعیت صرف توجه ملوکانه و همت خسروانه فرموده باستمداد از میان الطاف امام زمان عجل الله ارواحنا فداه بالمره رفع همه مفاسد مترقبه را فرموده اند و این سنت عادلانه را که واقعا موجب حفظ دین و دولت و مایه احیاء مساعی جمیله سلاطین سلف شکر الله مساعیهم و سر مشق ملوک اعصار لاحقته در نشر عدل و ترفیه حال رعیت و محافظت حدود دولت و ملت و بسط بساط امن و امان بود اجراء فرموده اند تا دلایل فرط معدلت و رعیت پروری شاهنشاه اسلام پناه خلدالله ملکه باشد و این معنی سبب مزید تشکر کافه علماء و عموم رعایا گردید همواره از حضرت احدیت عز اسمه خواستارم که نعمت وجود سلطان عادل و پادشاه دین پرور را مستمر فرماید و ظل عواطف ملوکانه را بر مفاقر مسلمین جاوید و پاینده دارد .
(الاحقر محمد حسن الحسینی)

تاریخ و وصول تلگراف شهر رجب المرجب (۱۳۰۹)

جواب تلگراف مزبور از طرف اعلی حضرت

ناصر الدین شاه قاجار

جناب مستطاب حجة الاسلام آقای حاج میرزا محمدحسن شیرازی سلمه الله تعالی - تلگرافنامه آنجناب متضمن تحسین الغاء عمل تنباکو و شکر نسخ قراردادیکه موجب بعضی توهّمات و شکایتها شده بود ملحوظ اقتاد نیت پاک آنجناب در اصلاح اسلام و مسلمین و خیر دولت و دین معلوم است البته از نظر حق آنجناب پوشیده نیست که حفظ صرفه و آسایش رعیت را فریضه ذمت خود شمرده و هرگز از این وظیفه اصلیه غافل نمانده ایم ، دعوات خیریه و توجهات مقدسه آنجناب را منتظریم در هر مرحله بنیات ما مدد کند و آنچه مایه سعادت و سلامت این ملت است بخواست خدا تکمیل نمائیم

و انشاءالله بهمت آنجناب مستطاب و اهتمام علماء اعلام اساس دین مبین محکم و این اخلاق و معارف که مزیت مسلمین در این است ترویج شود تا بعون و عنایت باری تعالی بتوانیم تکلیف واجب خود را ادا کنیم . باز از آنجناب التماس دعا داریم .

تلگراف حضرت آیه الله میرزای شیرازی

بحضرت آیه الله میرزای آشتیانی

بسم الله الرحمن الرحيم - خدمت سرکار شریعتمدار مجتهدالزمان ملاذالانام حجة الاسلام آقا میرزا محمدحسن سلمه الله تعالی . سابقاً تلگرافی در امر دخانیات و تعلیق اذن بر وصول خط شریف عرض شده ولی فعلاً مجرمانه مینویسم که در اصلاح این امر ، حال که اولیای دولت قاهره اقدام دارند باید جناب عالی بر مکتون خیالات ایشان مطلع باشید و از کیفیت علاجی که در این باب متصدی میشود مستحضر شوید که مؤدی بفساد دیگری نباشد که در علاج او باز گرفتاری جدید برای دین و دولت دست بدهد و البته عین آن سندیکه دولت بفرنگی داده اند مسترد خواهند داشت که دیگر اجانب امیدی در مملکت ایران نداشته باشند و یکسره مقطوع الرجاء بشوند و باید از جانب دولت اطمینان کاملی برعیت داده شود و فرمانی مستحکم در رفع ابدی این امر و مختاریت رعیت صادر شود که بریعی و شرای دخانیات در داخله و حمل بخارجه مسلط و مختار باشند و از هر جهت قلوب رعیت از وحشت و اضطراب بیاسایند و از وخامت عاقبت اینکار مأموم شوند و با رفاهیت و آسایش مشغول دعا گوئی و شکر گذاری ذات همایون شاهنشاه اسلامیان پناه اعز الله نصرته باشند و تا تفصیل مطلب بهمین وجه بر خود احقر بتصریح جناب عالی معلوم نشود اذن نمیتوانم داد و حکم بحرمت مستمر است و خوبست همین مطلب را بجناب مستطاب اجل آقای امین السلطان دام اقباله العالی در موقع مناسب مذاکره نموده مسئله را موافق صلاح دین و دولت فیصل بفرمائید (محمدحسن الحسینی) تاریخ وصول تلگراف (۴ شهر رجب ۱۳۰۹) .

صورت تلگراف امین السلطان

به حکام ولایات ایران

بحکام ولایات عموماً بر حسب امر قدر قدرت اعلی حضرت اقدس همایون شاهنشاهی روحنا فداء ابلاغ میشود . بنا بر محرمت و رأفت همایون شاهنشاهی نسبت بعموم ممالک محروسه ایران بعد از آنکه معلوم شد که عمل انحصار تنباکو و منوپل آن بر عموم اهالی قدری شاق است و از خاکپای اقدس همایونی مستدعی معافی و موقوفی آن شدند برای آسایش خاطر عموم اهالی و رعایا و تکمیل مزید دعا گوئی وجود مبارک این انحصار و منوپل در تمام ممالک محروسه ایران از امروز متروک و موقوف فرمودند و ضرر و خسارت کمیانرا از ممر" دیگر معین و مقرر خواهند فرمود که برور بکمیانی پرداخته خواهد شد از تاریخ این تلگراف بدانید و بعموم اهالی و علماء و اعیان و تجار و غیرهم اطلاع بدهید تنباکو و تن و عموم اجناس دخانیه خودشانرا بهر کس و بهر قیمت و بهر نحو که میل

دارند بیع و شری نمایند بأمورین و کسان ادارهٔ دخانیه اگرچه رئیس آنها یقیناً اطلاع داده است شما هم اطلاع بدهید که حکم از اینقرار است و ضمناً بموجب امرهایونی روحنا فداه تأکید میشود مبدا نسبت بأمورین آنها خلاف قاعده و خلاف احترامی حرکت بشود که موجب تنبیه و سیاست شدیدی خواهد شد. مردم هم خودشانرا از این زحمت آسوده دانند و بدعا گوئی وجود مسعودهایونی و شکر گذاری مراحم کاملهٔ همایون خسروانه بیفزایند و بعضی حرکات جاهلانه را بکلی موقوف نمایند و عرایض تشکرانهٔ علماء اعلام را بخاکهای مبارک برسانند.

(۱۶) جمادی الاولی ۱۳۰۹ (امین السلطان)

تلگراف حاج حسن و کیل الدولهٔ کرمانشاهی

بتوسط حاج عبدالرحیم

حضور مبارک بندگان حجة الاسلام آقای میرزا روحی فداه جسارت عرض مینماید - علماء دارالخلافه سه طغرا تلگراف بحضور مبارک عرض کرده و بتوسط جناب آقای ملک التاج دارالخلافه که از اجلاء اشخاص و دوستان فدویست استدعای بذل مرحمت و عنایت در صدور جواب کرده اند مستدعی آنکه از مرحمت جواب، جناب معزی الیه و فدوی را قرین سر افزای و افتخار فرمائید .
(فدوی - حسن)

تلگراف آقامیرزا حسن آشتیانی

بحضرت آية الله ميرزای شیرازی

کرمانشاهان - بغداد - بتوسط حاج عبدالرحیم و کیل الدوله . خدمت ملاذ الانام حضرت مستطاب حجة الاسلام والمسلین آقای حاج میرزا محمدحسن دام عمره ومد ظلّه - عرضه می دارد که امتیاز دخانیات از داخله ایران و خارجهٔ آن بکلی بهمت ملوکانه خسروانه و تدبیرات کافیه از جانب سنو الجوانب اعلی حضرت اقدس شاهنشاه اسلام پناه خلدالله ملکه و دولته بتوسط حضرت مستطاب اجل اشرف وزیر اعظم آقای امین السلطان دام اجلاله و کفایت ایشان از بابت آسودگی عامه رعایا و احترام حکم شرع که منسوب بحضرت عالی شده در باب منع از استعمال تنباکو و توتون رفع شده هر چند سابق بر این هم مطلب عرض شده بود چون سر بسته بود و فی الجمله اجالی داشت لهذا مجدداً حاجت بعرض شد که صریحاً اذن کشیمن غلیبان و غیره را داده و ضمناً اظهار دعا گوئی از این مرحمت ملوکانه بفرمائید و خدمت حضرت اجل را هم در ملت و دوات منظور داشته باشید .

(الداعی المخلص - حسن آشتیانی)

تلگراف آقا سید علی اکبر تفرشی

کرمانشاهان - بغداد - بتوسط حاج عبدالرحیم و کیل الدوله . بشرف عرض حجة الاسلام آقای حاج میرزا محمد حسن ادام الله افاضته میرساند که آنچه جناب شریعتمدار ملاذ الاسلام بعرض

رسانیده‌اند مطابق واقع میباشد انشاء الله مرحمت فرموده تجویز شرب تبن و تشکر از مرحام ملوکانه خدیوانه خواهند فرمود .
(خادم شریعت مطهره - علی اکبر حسینی تفرشی)

راف آقا شیخ فضل الله

کرمانشاهان - بغداد - بتوسط حاج عبدالرحیم - خدمت حضرت مستطاب حجة الاسلام والمسلمین ادام الله تعالی ظلّه - عرض میشود که چون سابقاً بحسب حکمی که از جناب مستطاب عالی سمت انتشار پذیرفت در نهی استعمال دخانیات ب مجرد استماع ، عامه مسلمین اطاعت نمودند و بکلی ترک کردند و فعلاً نیز متروکست از آنجا که ذات اقدس همایون اعلی حضرت قدر قدرت شاهنشاه دین پناه ابدالله شوکته همواره بتبعیت قواعد دین مبین کمال اهتمام و بذل جهد میفرمایند بتوسط حضرت مستطاب اجل اشرف وزیر اعظم آقای امین السلطان و کفایت ایشان استدعای حضرت عالی و رعایت رعایای ممالک محروسه ایران رأفت و مرحمت فرمودند امتیاز انحصاری که بخارجیه مرحمت شده بود موقوف و ید خارجه را از تصرفات دخانیات ایران در داخله و خارجه کوتاه و مسلوب الاختیار فرمودند و حسب الامر اقدس اعلانات شافی بعموم رعایا شد که با کمال امیدواری بمراحم ملوکانه بدعا گوئی و کسب تجارت خود کما فی السابق من غیر تفاوت باشند و سابقاً بنحو انحصار تلگرافی دایر بتشکرات عرض شده بود چون فعلاً رفع مانع بکلی شده و بالمره امتیاز را برداشته امر بحد خود کما فی السابق رسید مستدعی از حضرت عالی آنکه بعبارت صریح واضح بعد از تشکر از مرحام ملوکانه اجازه بفرمائید که خلق مشغول استعمال دخانیات کما فی السابق باشند و از مکاسب خود باز نمانند و مشغول بدعا گوئی سلامت ذات اقدس همایون شاهنشاه دین پناه متع الله المسلمین بطول بقاء دولته باشند و این عرایض صادقانه از احقر فضل الله نوری است بنشان و علامت تفویض و کالت مطلقه در امر مرحوم حاج محمد علی اصفهانی شهیر بتاجر شاهرودی . فوراً جواب لازمست سلام علیکم ورحمة الله وبرکاته (شیخ فضل الله نوری)

تلگراف آقا سید محمد رضا طباطبائی

کرمانشاه - بغداد - بتوسط جناب وکیل الدوله دام مجده - خدمت جناب مستطاب حجة الاسلام والمسلمین آقای حاج میرزا محمد حسن ادام الله ظلّه عرضه می‌دارد . مسئله انحصار دخانیات همان قسم است که آقایان عظام سلمهم الله مشروحاً معروض داشته‌اند فی الحقیقه بندگان اقدس همایونی خلد الله ملکه و سلطنته در آن مرحمت تمامی بعموم ملت ایران تفضل فرموده و کایه این فقره صورت قدیم شد و حضرت اجل اشرف وزیر اعظم آقای امین السلطان دام اجلاله لازمه جد و جهد را در رفع اینکار بعمل آوردند اکنون استدعای همه آنست که معجلاً اجازه استعمال تبن کو و تبن را مرحمت فرمائید که در تأخیر اجازه خدا نخواستہ فسادی مترتب نشود با احتمال اینکه جناب آقای آقا سید محمد اخوی بسمت کربلا مشرف شده باشند مستقیماً جسارت شد .
(اقل خدام اهل علم - سید محمد رضا)

تلگراف آقامیرزا زین العابدین امام جمعه طهران

بغداد - بتوسط حاج عبدالهادی تاجر استرآبادی - خدمت حضرت حجة الاسلام والمسلمین آقای حاج میرزا محمد حسن دام ظلّه العالی در فقره دخانیات تفصیلی واقع گردید که عرضش حضور عالی لازمست سواد دستخطی از حضرت عالی معروف گردید که عین عبارت اینست :

« بسم الله الرحمن الرحیم - الیوم استعمال تنباکو و تنن بای نحوکان در حکم محاربه با امام زمان صلوات الله علیه است » (حرره الاحقر - محمدحسن الحسینی)

بعضی گفتند دستخط حضرت عالی این نیست بعضی گفتند هست چون نسبت به حضرت عالی داده شده بود شاهنشاه اسلام پناه بجناب امین السلطان امر فرمودند امتیاز دخانیات بکلی موقوف و برداشته شود و بحالت اولیه رجوع گردد و بیزحمت زیاد امتیاز و انحصار دخانیات را از خارجه و داخله برداشتنند و داعی و سایر آقایان علماء بشکرانه این مرحمت تلگرافی حضور حضرت عالی عرض نمودیم جواب رسید چون تصریح نسبت بحلیت غلیان نشده بود بین عوام غائله مرتفع نشده است حال لازم شد تلگرافاً عرض کنم که چنانچه غلیان حرمت ابدی دارد تلگراف فرمائید که دیگر احدی غلیان نکشد و چنانچه اصلاً حرمت نداشته و یا بعد از رفع علت و برداشتن امتیاز حرمت پیدا کرده نیز مفصلاً تلگراف فرمائید که جمیعاً اطاعت نموده و رفع تردید و فساد عوام بشود تعلیقه ای که در حق جناب شریعت مآب آقای حاج سیدعلی اکبر سلمه الله تعالی فرموده بودید کتباً جواب عرض کرده ام علاوه بر این تلگراف که میفرمائید جواب این عریضه را نیز کتباً دستخط مبارک باذن و رخصت یا حرمت غلیان و منع مفسدین فرمائید که لازم است .

(امام جمعه)

« جواب مکتوبی که امام جمعه نوشته است چون محتوی بر مطالب »

« تاریخی است در این مقام درج مینمائیم »

مکتوب امام جمعه بحضرت آیه الله شیرازی

بشرف عرض عالی میرساند - تعلیقه شریفه حضرت حجة الاسلام عالی مدظله که بداعی مرقوم فرموده بودند زیارت نمود و کمال مسرت از سلامت وجود مقدس حاصل گردید حضرت احدیت جل اسمه را بتمام نمائیکه باهل اسلام عنایت فرموده شکر میکنم خصوصاً بنعمت وجود مبارک حضرت عالی که باهل اسلام عنایت فرموده سلامتی وجود مبارک را از درگاه احدیت مسئلت میکنم که بحمدالله ترویج شرع با آن وجود مبارک است . در فقره جناب شریعتمدار آقای آقا سیدعلی اکبر سلمه الله تعالی اظهار مرحمت فرموده بودند خداوند شاهد حالست که از وقتی که واقعه ایشانرا شنیدم در اصلاح آن کوتاهی نکردم و آنی آسوده نبوده ام و بعد از آنکه بسمع مبارک اعلی حضرت اقدس همایونی خلدالله ملکه رسید که با ایشان این نوع حرکت شده است نهایت افسردگی بر ایشان دست داده است و در صدد تلافی و اصلاح برآمدند و جناب اجل افخم عالی وزیر اعظم دام اقباله هم نهایت اهتمام را در اصلاح این مسئله فرمودند ، بجهل اکاذیب خاطر شاهنشاه اسلام پناه را از مفسده مشوش نموده عرض

نموده بودند که جناب سید در منبر صریح گفته که تمام فرنگیها که در شیراز هستند باید کشت و جعی را ایشان برای کشتن فرنگی و خلاف مذهب در دور خود جمع آوری نموده قلب مبارک شاهنشاهی را مشوش ازین فقرات نمودند این بود که همین قدر تلگراف فرمودند که جناب آقای معظم بزیارت عتبات مشرف شوند چند وقتی در شیراز نباشند کسانیکه سابقه عداوت با ایشان داشتند آن حرکات خلافی که بسم مبارک رسیده و نسبت بجناب ایشان کردند و خدا و رسول و ائمه را بغضب آوردند خداوند آنها را لعنت کند که برای چندروزه دنیا اینقسم حرکات میکنند و سید بزرگوار را باین صدمات میاندازند. از برکات اجداد طاهرین و توجه خاطر مبارک امیدوارم که امور جناب ایشان بعد از ورود بطریق دلخواه حضرت عالی و ایشان انجام داده شود ولی همین قدر عرض میکنم و لازم دانستم که جسارت کنم که قلب مبارک شاهنشاه اسلام پناه راضی باین قبیل امورات که عرض شده و میشود نبوده و نیست و هرگز باینکه کفر با اسلام غلبه پیدا نماید نبوده و نیست و نخواهد بود. و همچنین جناب اجل و وزیر اعظم دام علاه که در این جوانی مرئی و مبری از کافه معاصیست و مطیع شرع و شریعت، و اخلاصی نسبت بسادات خاصه دارد که هیچیک از دولتیان مثل او نیستند (۱) و هر امریکه از حضرت عالی نسبت بایشان صادر بشود در اطاعت و اجرای آن حاضر بوده و هستند در رقیه مبارکه که بداعی مرقوم فرموده بودند اظهار مرحمت و عنایت هم بایشان فرموده بودند لهذا لازم دانست که بعضی از حالات ایشان را بعرض عالی برسانم و خود ایشانهم عریضه محض اظهار ارادت و اخلاص بحضور مبارک عرض نموده اند چنانچه صلاح دانند جواب عریضه ایشانرا مرحمت فرمایند که بیشتر مایه ارادت ایشان خواهد شد. منتظر صدور اوامر و نواهی حضرت عالی بوده و هستم خداوند وجود مبارک را از برای اهل اسلام پاینده بدارد. (الامر العالی مطاع و اسئلكم الدعاء)

در نوزدهم ماه جمادی الاولی (۱۳۰۹) چند تلگراف از سامره رسید که عیناً درج میشود

تلگراف حضرت آیه الله میرزای شیرازی

بحضرت حجة الاسلام میرزای آشتیانی

سرکار شریعتمدار افتخارالمجتهدین العظام عمادالاسلام آقا میرزا محمد حسن سلمه الله تعالی - تلگراف جناب عالی و سایر علماء اعلام در باب رفع دخانیه رسید اگرچه بمراحم ملوکانه و التزام شاهنشاه دین پناه خلد الله ملكه باحکام شرع و فرموده جناب عالی و سایر علماء کثر الله امثالهم کمال وثوق و اعتماد هست ولی چون تلگراف در اینوقت محل اعتماد نیست، متوقع آنکه بخط شریف تصریح فرموده که اختصاص بالکلیه از داخله و خارجه بحسب واقع از ایران مرتفع و دست اجانب را از اینعمل بالمره قطع نموده اند

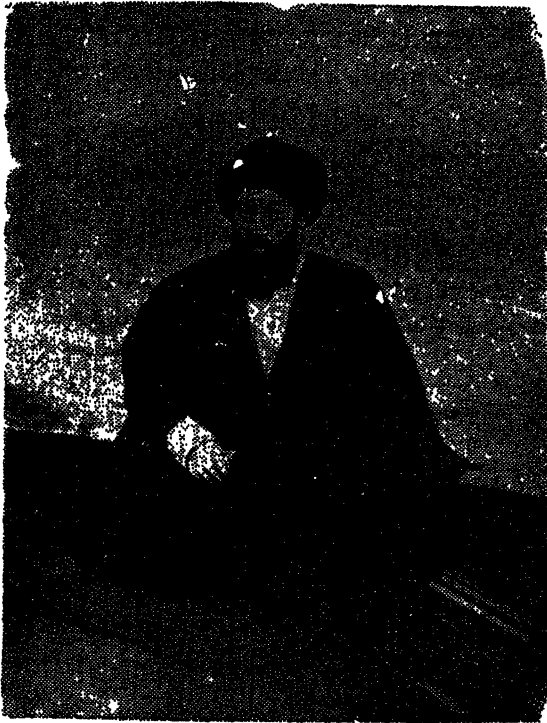
(۱) وقتی که مثل امام جمعه کسی را، اینگونه ترویج و تعدیل نماید از مثل امین السلطان فاسقی و ظالمی که او را بمرتبه عصمت رسانیده است دیگر ما از سایرین چه بنویسیم همین مدایح بی مأخذ بود. که ما را بآنروز نشانید.

وا احتمال عود و تبدیل و تبعیض بهیچوجه نیست تا سبب خاطر جمعی اینجانب شود والا بموجب شریعت مطهره استعمال دخانیات جایز نیست و حکم بحرمت کماکان برقرار است تغییر نخواهد یافت .
(محمدحسن الحسینی)

تلگراف حضرت آیه الله میرزای شیرازی

بجناب امام جمعه طهران

جناب مستطاب ملاذالانام ظهیر الاسلام آقای امام جمعه سلمه الله تم - تلگراف جنابعالی درباره دخانیه رسید از صدور حکم سابق و ارتفاع آن سؤال فرموده بودید بلی سابقاً حکم کرده ام و هر چند

جنابعالی و سایر علماء اعلام تصدیق برقع اختصاص فرموده اند و نهایت اطمینان و سکون نفس باعدلت و حسن نیت اعلیحضرت ظل الله عز نصره دارم ولی بجهت عدم اعتماد بر طریق تلگراف در این اوقات قعلاً رخصت موقوفست بر اینکه از طریق معتبر و فکرو واقع ، حال بر خود حقیر معلوم شود و خود اخبار میکنم والا حکم بحرمت کما فی السابق باقیست . رقیمة شریفه که در امر جناب مستطاب شریعت مآب آقا سید علی اکبر فرموده بودید و مشتمل بود بر رقیمة جناب مستطاب اجل آقای امین - السلطان دام اقباله رسید اقدامات و اهتمامات جناب اجل موجب امتنان شد از صدق نیت و حسن فطرت ایشان همین قسم مترقب بوده هست و انشاء الله تعالی در پیشرفت مقاصد راجعه بصلاح دین و دولت باستمداد از توجهات امام عصر (عج) کمال همراهی و مساعدت خواهند فرمود . جواب کتبی انشاء الله با پست میرسد .

میر سید زین العابدین امام جمعه تهران و داماد ناصر الدین شاه

از وصول این جوابها که بدین

صراحت و وضوح در منع از دخانیات تأکید و تشدید شده بود بر تشویق و اضطراب اولیای دولت افزوده این بود که اولیای دولت اظهار این تلگرافات را موافق صلاح وقت ندانسته بتلگرافخانه دارالخلافه و سایر تلگرافخانه های بلاد محروسه قدفن اکیدی شد که در اینخصوص هر تلگرافی که منافی مقاصد حالیه دولت باشد پنهان داشته اصلاً اظهار ندارند لهذا تلگرافاتی که در اینخصوص از جانب حجة الاسلام بسایر بلاد محروسه نیز فرستاده شد همه جا مأمور تلگرافخانه پنهان داشته و تا این غائله در میان بود اظهار ننموده اند . صورت پاره ای از تلگرافات را که بواسطه چند دست آمدن در تاریخ ۱۱۰۰ - ۱۱۰۰ هـ

دلیل واضحیست بر طول آمال و بلندی خیال و دفع ضرر مظنون بلکه محتمل عقلا لازم و از آنجائیکه امام عصر حجت بن الحسن (عج) را توجیهی تا مست بشیعیان و بقاء سلطنت سلطان ایران چنانکه متکلمین فرمایند وجوده لطف و بقاءه لطف آخر از بابت لطف جاری فرمود بقلم شریف جناب مستطاب قبله الانام حجة الاسلام آقای حاج میرزا محمد حسن شیرازی دام ظلّه العالی که از خواص بندگان امام همام خدا و شیعیان امام (ع) است و قریب نود سال در خدمتگذاری شرع مبین و ترویج دین خانم النبیین (ص) زحمات بلا نهایت کشیده و متوسل بناحیه مقدسه امام زمان گردیده که (الیوم استعمال تنباکو و تنبای نحو کان در حکم محاربه با امام زمانست) و الحق اینکلمه جامعه شریفه که مشتمل بر معانی کثیره است داخل در امثال توقیعات رفیعه و الفاظ صادره از لسان صاحب الزمان (ع) است و چنان ایهت ووقعی در قلوب و ضعیع و شریف و عالم و جاهل افکند که با هزار توپ و تفنگ ممکن نبود ممانعت این خلق را از شرب دخانیه کرد. گویا منادی امام عصر (عج) ندا در داد که (ای مطمین امام (ع) حفظ اسلام موقوف بعدم استیلای کفار است) و لن یجعل الله للكافرين على المؤمنين سبيلا دادن تنباکو و تنبای بدست کفار مثل سایر چیزها سبب استیلاء و رخنه و کثرت نفوذ آنها است و بالمآل سلطنت شیعه به ید بد آنها قرار خواهد گرفت پس چیزیکه ممکن الترسست باید تمام مردم فعلا ترك کنند لعل الله يحدث بعد ذلك امرًا و حفظ بیضه اسلام داخل در اصول و فرائض عینیه است بر تمام آحاد مسلمانان با عدم من به الکفایه واجب عینی است و اصل مسئله ما داخل در احکام و موضوعات مستنبطه نیست تا اینکه اطاعت آن تنها بر مقلدین واجب باشد بلکه از قبیل حکم در موضوعات صرفه است که اطاعت حکم حاکم شرعی مطاع بر مجتهد دیگر و مقلدین لازم و محتتم است بمقتضای فرمایش حضرت صادق (ع) (اذا حکم بحکمنا فلم یقبل منه فانما بحکم الله استخف و علینارد و الرادّ علیه رادّ علینا و هو علی حدّ الشریک بالله تعالی) مثل حکم جناب حجة الاسلام میرزا ادام الله ظلّه العالی حکم حجت امام عصر است بر خلق و نقض حکم ایشان نقض حکم امام (ع) است و وسوسه و بودن حکم از جناب ایشان مثل وسوسه در قرآنست که آیا کلام خلقت یافرمایش خالق گذشته از اینکه خط و مهر ایشان بالعیان دیده شده است اینکلمه شریفه نظیر توقیعات رفیعه است که بر این عالم ربانی که داخل در مراتبین و اهل الله و خواص اولیا است ورود نمود و انقطاع سفارت در غیبت کبری منافی با ورود توقیع بر خواص نیست چنانچه بر شیخ مفید و دیگران نازل گردید. نمود الله من سیئات العمل و قبح الزلل و به نستعین.

این مقاله نیز در رفع شکوک و شبهاتی که در اینخصوص باذهان

مردم عوام جاداده شده خیلی مؤثر و مفید افتاد

صورت اعلانی روز جمعه بیست و سوم جمادی الاولی سنه ۱۳۰۹ بدیوار شمس العماره و سایر گذرها و مجامع شهر چسبانیده بدین مضمون که :

بر حسب حکم جناب حجة الاسلام آقای میرزای شیرازی یوم دوشنبه آتیه جهاد است مردم مهیا شوید.

این شایعه شورانگیز دروغین بزودی در شهر منتشر گردیده عامه مردم را مهیج گردید مردم راستی بخیال جهاد افتادند درصدد کارسازی تهیه و تدارک و فراهم کردن اسلحه برآمدند و آذوقه جمع و فراهم آوردند. مردمان در مقام وصیت و وداع با اهل و عیال خودشان بناله صدا بلند نمودند فرنگیانی که مقیم دارالخلافه بودند از سفرا و غیرهم همگی از این معنی سخت مضطرب

و پیریشان شده برای حفظ خودشان از دولت در اینخصوص امنیت و اطمینان طلبیدند که ما باطمینان دولت بدین مملکت آمده ایم اکنون که مردم ملت را حکم بجهاد آمده و رعیت در خیال شورش و ستیزگی با دولتند تکلیف ما چیست و از طرف حفظ خودمان چگونه و بجه و وسیله مطمئن باشیم اولیای دولت که درباره خود و حرمسرای سلطنتی و سایر اجزاء سلطنت بغایت مضطرب و هراسان بودند از این اطمینان خواستن خارجه نیز چند درجه بروحشت و اضطراب ایشان افزوده لذا از یکطرف مستمسک باذیال علماء گردیدند که این شایعه را تکذیب کنند از یکسو مجلسی در دربار تشکیل دادند که صورت آن مجلس از اینقرار است :

اجزاء حضار مجلس از طرف ملت (جناب آقا میرزا حسن آشتیانی - جناب آقا سیدعلی اکبر تفرشی - حاج شیخ فضل الله نوری - جناب امام جمعه - جناب آقا سید محمد رضا طباطبائی - جناب آقا سید عبدالله بهبهانی - جناب آخوند ملا محمد تقی کاشی) اجزاء حاضرین مجلس از طرف دولت (نایب السلطنه کامران میرزا - وزیر اعظم امین السلطان - حاج امین السلطنه - امین الدوله - مشیر الدوله - قوام الدوله - مخبر الدوله) .

از جانب ناصرالدینشاه صورت فرمان امتیازنامه عمل این امتیاز را بمیان گذارده که برحسب امر همایونی شما که علماء شریعت و رؤسای ملت هستید صورت این امتیازنامه را ملاحظه بفرمائید و درخصوص قرارداد عمل این امتیاز هرگونه تعهد و شرطیکه دولت بموجب این امتیازنامه برخلاف مقاصد ملت و احکام شریعت ملتزم گردیده تغییر بدهید شروع بخواندن امتیازنامه کردند نخستین کلمه که عنوان فرمان اینعمل در صدر این نامه نوشته شده کلمه (منویل) است اولیای شریعت نخست از معنی این کلمه پرسش نمودند جواب گفته شد این کلمه لفظیست فرنگی و برحسب وضع این لغت در اصل معنی امتیاز و انحصار است (منویل) خرید و فروش تنها کو یعنی انحصار معامله تنها کو و متن مملکت بشخص صاحب امتیاز بطوریکه معامله این اجناس مخصوص او باشد و در مملکت هیچ کس را حق این معامله جز باذن و اجازه او نباشد و صاحبان این اجناس مجبوراً باید با او بفروشند و بدیگری نمیتوان فروخت. پس از شرح و تفسیر این کلمه اولیای ملت فرمودند که این نخستین التزامیست که در این امتیازنامه برخلاف احکام شریعت و اصول مسلمة ملت واقع شده است (الناس مسلطون علی اموالهم) در شریعت اسلام مالک در مال خود صاحب اختیار است مالک را از هیچ روبرو مالش جبر و قهر نتوان نمود. بنای حک و اصلاح شد. این کلمه اولین باید حک شود اولیای دولت در اینخصوص که اصل عنوان این عمل و تمام مطلب و مدعای ایشان بود بکوشش افتاده که بلکه بتوانند بمداهنه و صورت سازی بکند کلاه شرعی بر سر این عمل گذارند و بعضی از منتسبان بشریعت که در باطن کمال موافقت و همراهی را با خیالات ایشان داشتند نیز در مقابل علماء بنای لم ولا تسلّم را گذاشتند علماء نیز در این مقام سخت ایستاده که ما بیغمبران مشروع و شریعت آور نیستیم تا بتوانیم حرامی را حلال کنیم و وظیفه ما علمای اسلام تنها بیان حلال و حرام شریعت اسلام است حکمی که در اینخصوص در شریعت اسلام مقرر گشته همانست که بیان شده از اینگونه جوابهای سخت علماء ابواب هرگونه مداهنه بر اولیای دولت بسته شده عرصه از هر جهت برایشان تنگ گردید این بود که امین السلطان جان مطلب را اظهار نمود که آقایان بی پرده میگویم اهلحضرت شاهنشاهی صریحاً

فرموده‌اند تغییر و تبدیل این امتیازنامه از هیچ‌رو دولت را ممکن نتواند بود این معنی محال و ممتنع است شما از این معنی قطع نظر نموده فکر دیگری نکنید. علماء نیز در کمال صفا گفتند ما هم بی‌پرده می‌گوییم حرام شریعت اسلام را از هیچ‌رو نمیتوانیم حلال نمود مساعدت با دولت در خصوص این امتیازنامه از ما نیز محال و ممتنع است علاوه بر اینکه غرض دولت از انعقاد این مجلس هر گاه تدبیری برای برداشتن منع و متار که دخانیات است شما خود میدانید که در این منع ما را از هیچ‌رو مدخلیتی نبوده و نیست. از جناب رفیع الجوانب حضرت حجة الاسلام که نایب‌امام و حکم جنابش دربارهٔ مجتهد و مقلد نافذ و واجب‌الاتباع است درس^۳ من رأی حکمی بمنع استعمال دخانیات بتفصیلی که میدانید شرف صدور یافته و این حکم بمجرد رسیدن در کمتر از نیم‌روز در این بلد همه جا شایع و همه کس اطاعت نمود ما نیز در این خصوص مانند سایر مردم اطاعت نمودیم. اولیای دولت از این در راهی بمقصد نیافته از در تهدید بدر آمدند مشیرالدوله خطاب بعلماء کرده و گهت آقایان این امر برای شما خوبی ندارد. آقا سید علی اکبر تفرشی از این سخن تهدید آمیز بر آشت که این نامربوطها چیست چه معنی دارد چه می‌کنند ما را. قوام‌الدوله بسخن در آمد و گفت برداشتن این امتیاز محال و ممتنع است باز جناب آقا سید علی اکبر گفت: (گویا رئیس دخانیات ورژی شما باشید) امین‌السلطان گفت خیر ایشان جناب قوام‌الدوله وزیر امور خارجه میباشند. جناب آقا سید محمد رضا فرمود اگر این حکم را دولت داده است که باید بامضای ملت باشد و اگر شخص شاه داده است که... حقی نداشته و ندارد. اولیای دولت که عرصه را بر خود تنگ یافته از خواندن امتیازنامه صرف نظر کرده شروع بقرائت تلگراف کردند که سابقاً نگارش یافت بالجمله پس از مذاکرات بسیار امین‌السلطان از طرف علماء و کالت گرفت و متعهد شد که بر حسب و کالت از جانب علمای ملت در نسخ و ابطال این عمل اقدامات مجد^۴انه بکار برده و بقدر امکان در رفع این امتیاز کوشش نموده از هیچ‌رو فرو گذاری نکنند مشروط بر اینکه علماء هم پس از رفع این امتیاز در خصوص اباحهٔ دخانیات و تکذیب اعلان جهاد مضایقه روا ندانسته. مجلس بدینجا ختام یافت.

آن مقاله و این اعلان باعث شد که سفیر روس هم در سفارتخانهٔ روس مجلسی بعنوان ضیافت تشکیل داد که ما صورت آن مجلس را درج مینمائیم لکن در این مقام بهتر اینست که صورت امتیازنامه را هم درج کنیم و هذا صورت.

صورت امتیازنامه

صورت فرمان امتیاز تنباکو و تنن منوئل خرید و فروش و ساختن در داخل یا خارج - کل تنن و تنباکوئیکه در ممالک محروسه بعمل آورده میشود تا انتقضای مدت پنجاه سال از تاریخ امضاء این انحصارنامه به (ماژور تالبوت) و بشرکاء خودشان مشروط بشرايط ذیل مرحمت و واگذار فرمودیم.

فصل ۱

صاحبان این امتیازنامه همه ساله مبلغ پانزده هزار لیره انگلیسی بخزانه عامره اعلى کارسازی خواهند نمود اهم از اینکه از اینکار نفع ببرند یا ضرر این پول هر ساله در پنج ماه از سال گذشته پرداخته میشود.

فصل ۲

فقط محض تعیین از تنباکو و تننی که در ممالک محروسه بعمل آورده میشود صاحبان این امتیاز ثبت ازرارعی که میخواهد عمل زراعت این امتیاز را بکند نگاه خواهند داشت و دولت علیه بحکم محلیه حکم اکیدی خواهد فرمود که زارعین تنباکو و تنن را مجبور بدادن ثبت نمایند و اذن و اجازه نامچه از برای فروش و معامله و غیره تنن و تنباکو و سیگار و سیگارت و انقبه و غیره حق خالص صاحبان این امتیاز است و احدی جز صاحبان این امتیاز نامه حق صدور اجازه نامه جات مزبوره ندارند و نخواهند داشت اصناف تنن و تنباکو فروش که مشغول این حرفتند در کسب و معاملات داخله خود برقرار خواهند بود مشروط بداشتن اجازه نامه که دارنده امتیاز خواهد داد.

فصل ۳

بعد از وضع جمیع مخارج متعلق باین عمل و تقسیم صدونینج سرمایه خودشان بین صاحبان این امتیاز یکریب منافع باقیمانده سال بسال تسلیم خزانه عاصره اعلی خواهند نمود دولت ایران حق واریسی بدفاتر هر ساله آنها خواهد داشت.

فصل ۴

جمیع اسباب کارخانه و ملزومات اینکار که صاحبان این امتیاز داخل ممالک محروسه می آورند از جمیع عوارضات گمرکی و غیره آزاد خواهد بود.

فصل ۵

حمل و نقل تنن و تنباکو در ممالک محروسه بلا اجازه صاحبان این امتیاز ممنوعست مگر آنچه که مسافرین برای استعمال یومیه خودشان همراه داشته باشند.

فصل ۶

صاحبان این امتیاز باید جمیع تنن و تنباکوئی که در ممالک محروسه بعمل آورده میشود ابتیاع در عوض آن نقد کارسازی نمایند تا آن درجه که قابل استعمال باشد باید تمام تنباکو و غیرها که فعلا موجود است ابتیاع نمایند قیمت که باید بعمل آورنده یا مالک داده شود دوستانه بین عمل آورنده یا مالک و صاحبان این امتیاز قرار خواهد شد ولی در صورت عدم رضایت طرفین بحکمیت مرضی الطرفین رجوع خواهد شد و حکم قطعی مجری خواهد شد.

فصل ۷

دولت علیه متقبل میشود که بهیچوجه علاوه و اضافه بر مالیات و عوارضات و رسوم گمرک حالیه درباره تنن و تنباکو و سیگار و سیگارت و انقبه تا انقضای مدت پنجاه سال از تاریخ امضای این امتیاز نامه ننمایند همچنین دارنده امتیاز و شرکای او متعهدند که تمام رسوماتی که بالفعل از تنباکو عاید دولت علیه ایران میشود کماکان عاید گردد.

فصل ۸

هر کس یا کسانیکه بخواهند از این فصل گریزی اختیار نمایند مورد سیاست و مجازات دولت

خواهند شد و هر کس یا کسانی که در پیش آنها خفیه تنباکو و تنن و غیره بجهت فروش این معامله پیدا بشود نیز بجریمه و سیاست سخت دولت گرفتار خواهد شد دولت علیه حمایت و تقویت صریح هر چه تمامتر خود را درباره جمیع عمال صاحبان این امتیاز مرعی خواهد نمود و صاحبان این امتیاز تمهد مینمایند که بهیچ وجه از حقوق خود موافق این امتیاز نامه تجاوز نمایند .

فصل ۹

صاحبان این امتیاز مختار خواهند بود تمام حقوق یا امتیازات و یا تمهدات و غیره خود را بهر کس یا کسانی که میل دارند منتقل نمایند ولی قبل از وقت باولای دولت اطلاع خواهند داد .

فصل ۱۰

عمل آورنده یا مالک تنن و تنباکو هر وقت تنن یا تنباکوی خود را حاصل نمود باید خود بتزدیترین و کیل صاحبان این امتیاز اطلاع بدهد که حاصل ایشان بچه مقدار است تا اینکه صاحبان این امتیاز نامه بتوانند تمهدات مقرره فوق را در فصل ششم بموقع اجراء گذارند و آن را بزودی ابتیاع نمایند .

فصل ۱۱

صاحبان این امتیاز حق نخواهند داشت اراضی ابتیاع نمایند مگر باندازه ازوم اجرای این امتیاز نامه بجهت انبار و مورد لزوم آن .

فصل ۱۲

زارعین بر طبق تفصیل شروط که از جانب صاحبان این امتیاز به همراهی دولت مقرر میشود و محق میباشند که باندازه (فی) برای حاصل خود پیشگی بآنها داده شود .

فصل ۱۳

اگر از تاریخ امضاء این امتیاز نامه تا انقضاء مدت یکسال کمپانی اجزای آن تشکیل نشود و شروع بکار نشود این امتیاز نامه از درجه اعتبار ساقط و باطل خواهد شد مگر اینکه جنگه یا امثال آن که مانع تشکیل کمپانی باشد واقع شود .

فصل ۱۴

در صورت وقوع اختلاف مابین دولت علیه ایران و صاحبان امتیاز آن اختلاف رجوع بحکمت مرضی الطرفین خواهد شد و در صورت عدم امکان رضایت طرفین حکم اختلاف را رجوع بحکمت قطعی حکمی بتعیین یکی از نمایندگان دولت اتازونی یا آلمان یا اطیش مقیم طهران خواهد شد .

فصل ۱۵

این امتیاز نامه بدو نسخه مابین دولت علیه ایران و (ماژورتالبوت) بامضای اعلیحضرت همایون شاهنشاهی و ثبت وزارت امور خارجه مبادله شده و مضمون فارسی آن محل اعتنا خواهد شد . تاریخ مصابق (۲۸) رجب ۱۳۰۸

این امتیاز مشثوم را بدین تفصیل که مرقوم افتاد در فرنگستان تحصیل نموده بمقتضای آن

مال اندیشی و اتقانی که انگلیسیانرا در کاراست برای استحکام کار خود که دیگر قابل نسخ نباشد حقوق و تمهداتیرا که بموجب این قرارداد برعهده دولت ایران می‌داشته بچندین دست نقل و تحویل داده پائی نیز از سایر دول بزرگ اوروپ در میان کشید بخیال خود تا آنجائیکه او را در امکان می‌کنجید مطلب را بزرگ کرد که دیگر دولت ایرانرا مجال فسخ و ابطالی نباشد و پس از همه این اساس بندیها و تمهید سایر مقدمات کار بفاصله هفده ماه از معاودت موکب همایونی بمقر سلطنت جمعی از فرنگیان بنام هیئت کمیانی این عمل بآرزوی وصل جوئی مقصود عمده خودشان با اشتهای هرچه صافتر بایران شتافتند درانئای همین مسافرت عبورشان باسلامبول افتاده صاحب روزنامه اختررا بارئیس این جماعت ملاقاتی دست داده روزنامه گرامی را در اینخصوص مقاله ایست که عیناً نقل میشود .

صاحب روزنامه مذکور میگوید ما را با صاحب امتیاز در اینجسا ملاقاتی دست داد در آن ملاقات در خصوص شرایط امتیاز صحبتی در میان گذشت مومی الیه مدعی این شد که انحصار تنباکو و تنن در ایران موجب منافع دولت و زراعت تجارتست پرسیدم که اولاً از منافع زراعت شرحی بیان نمائید که از این معنی چه فایده دارند گفت که زراعت پیش از این محصول را یا نسیه بتجار مملکت میفروختند و یا اینکه با چیت و کرباس مبادله مینمودند اما من پس از برداشتن محصول پول نقدخواهم شمرد جواب دادم که این دعوی بی دلیل و سخن ناتمامیست زیرا که زراعت همهوقت محصول را بنقد میفروختند سهلست که بسا میشد سه ماهه پیشکی هم از تجار پول میگرفتند که هنگام درک محصول جنس بدهند و فرقت اینست که آنگاهمرد زارع صدنفر مشتری داشت و از روی رواج وقت مالش را بنحویکه دلش میخواست میفروخت حالا باید تنها بیکنفر بفروشد آنهم بقیمتی که خریدار معین میکند پس این معنی موجب مضرت گردید نه منفعت بفرمائید منفعت دولت از این امر چیست گفت سالیانه بعلاوه پانزده هزار لیره انگلیس ربع مداخل نیز بدولت عاید خواهد شد جواب داده شد که این نیز حرفیست سست بعلت اینکه دولت عثمانی در صورتیکه تنن ممالک محروسه خیلی کمتر از محصول تنباکو و تنن ممالک ایرانست سالیانه از اداره (رژی) یعنی انحصار معادل هفتصد هزار لیره عثمانی میگیرد خمس مداخل نیز بدولت عاید است (بین تفاوت ره از کجاست تابکجا) و حال آنکه تننی که بخارج میرود نیز از قید انحصار آزاد است یعنی هم زراعت میتواند بخارج بفرستند هم تجار حتی دولت نیز بملاحظه رفاه حال زراعت و تجار محصولیکه بخارج میرود حبه و دیناری گمرك نمیگیرد تا دست رعیت باز شده رغبت زراعت از کاشتن و پرورش دادن آن محصول نکاهد . بنابراین مبلتی که سالانه شما بدولت خواهید داد در جنب منافی که اداره (رژی) بدولت عثمانی میدهد وقتی ندارد یعنی اینهمه مداخل بکیسه خود شما خواهد رفت دست تجار هم که از امروز بالمره بسته شد بعلت اینکه محصولی که بخارج خواهد رفت نیز داخل شرایط امتیاز است معلومست که صاحب امتیاز چندین تصمیمات در آورده مبالنی با سم محارج و منافع انحصار بدان افزوده آنگاه بتجار خواهد فروخت که هیچکس زیر آن بارتواند رفت بجلاً از این انحصار و امتیاز منافی بملك و ملت عاید نخواهد شد سهلست که خیلی ضرر و خسارت از اینرو بمملکت وارد خواهد آمد که از حالا تعداد آن ممکن نیست

این قدر هست که در شرایط امتیاز خیلی سماح شده واسطه کار غفلت کرده است چنانچه امروز تنها انحصار برای تنباکوی اصفهان آنهم با استثنای داخله مملکت چند تن از معتبران تجار ایران هستند که سالانه بیست هزار لیره بدولت میدهند پس از این یکی میتوان دریافت که در شرایط امتیاز آن چنددر سماح شده است افسوس است که اولیای دولت بچه ملاحظه زیر این بار گران رفته اند معلوم است در امثال اینکارها که هنوز در ایران رواج نگرفته مأمورین بی خبر از وضع کار که تا کنون امثال آنرا در ملک خود ندیده اند البته از مسدان مردمان محیل و چرب زبان و خوش آمد گوی فرنگستان گوی نتوانند رבוד معایب و مضرات اینکار نه چندانست که بنوشتن تمام شود عجالتاً باید سوخت و ساخت تا خدای خود بحال ملت ترحم فرماید .

مجلس ضیافت

پس از آنکه اعلان جهادیه منتشر گردید و مترتب بر آن مجلس علما و درباریان منعقد ، امین - السلطان متقبل گردید که امتیاز را مرتفع سازد و معامله را فسخ نماید آقایان هم متمهد شدند که شایه جهادیه را مکذّب شوند و در بالای منبر مردمرا امر بصبر و تأمل و انتظار تا روز چهارشنبه ۲۱ ماه فرمودند و نیز بر مردم رسانیدند که شما بایادشاه طرف میباشید و استرداد حقوق خود را جاهدید این مقاوله و مجاهده را جهاد گفتن خطاست امام جمعه در بالای منبر بهمین مضمون نطق نمود که يك دفعه صدای زنها وضجه آنها بلند شد که امروز اگر مردان ما مانند زنان در خانه بنشینند ما زنان جامه مردان می پوشیم و حق خود را ازدست نمی دهیم این چه فرمایش است که میفرمائید ما نه بایادشاه طرفیم نه با کس دیگر ما اجراء حکم خدا را خواهانیم این مذاکرات آقایان اگر چه قدری مردم را ساکت و آرام نمود لکن باز از وحشت و اضطراب آسایش نداشتند این شد که سفیر دولت روس مجلسی بمنوان ضیافت ترتیب داده و سایر سفرای خارجه را بانضمام رئیس کمیانی امتیاز (آرسن) نام دعوت نموده همگی شان حاضر آن مجلس شدند پس از پذیرائی و رودشان چون هنگام دور باده رسید صاحب منزل یعنی سفیر روس خود ابتداء نموده جامی بدست گرفت و این عبارت بگفت (بسلامت اتفاق کلمه ملت اسلام) و لاجرعه نوش جان کرد . حضار مجلس از استماع این کلمه که بر حسب رسم و عادت مردم فرنگستان این چنین کلمه در چنین موقعی کاشف از کمال اشتیاق و آرزومندی گوینده باین معنی است بغایت در عجب شده بدیهیست (سلامتی اتفاق کلمه ملت اسلام) گذشته از اینکه بکلی منافی مقاصد عموم فرنگستان است امروزه همان اتفاق کلمه ملت اسلام است که عرصه را بر همه مقیمین این شهر بدین حد تنگ گرفته .

سفیر روس چون آثار تعجب از ایشان مشاهده نمود بگفتار آمده که مرا از ترتیب این مجلس فرض جز این منظور نظر نبود که همگی شماها را در یک مجلس جمع آورده همین عبارت را بگویم و شرح دهم اگر رخصت فرمائید بی پرده سخن کنم گفتند همه گوشیم تا چه فرمائید آغاز سخن کرد که آقایان من ؛ امروزه معادل دو کرور مالیت از اجناس و معمولات فرنگستان از قبیل غلیان و سرغلیان چینی و بلور در جاهای خود موقوف و معطل مانده و حال آنها بالمآل هم معلوم نیست چه خواهد بود

بب اینوضع اختلال آمیز همگی را معلومست که (آرسن) اینمرد صاحب امتیاز دخانیه عملی را برخلاف آئین مسلمانان با دولت گذرانیده و چون اینگونه عمل مطابق اصول اسلامی نبوده است رئیس اسلامیان که بر اصل از حدود ایران بیرونست رفع و ابطال اینعمل را در این دیده که مسلمانانرا از استعمال دخانیات ممتنع دارد در این مقام بر آمده دوکلمه در خصوص منع مسلمانان از این عمل نوشت و فرستاد و این نوشته بمحض وصول در ظرف يك نیمروز در شهر باین عظمت همهجا منتشر گردیده و بمحض اشتها این يك دوکلمه نوشته تمامی مسلمانان با اینکه هنوز صحت و صدق این نوشته برا کثر و اغلب محقق نشده بود تنها با احتمال اینکه شاید صحیح باشد این چنین عادت یا نصد ساله را يك دفعه چنانکه می بینند بالمره متار که نمودند حالا شما سفرای محترم که وکلای دول بزرگ اروپا هستید و بر حسب وظیفه و منصب بزرگ خودتان نظر در وجوه صلاح و فساد و منافع و مضار دولت و مملکت خود را در عهده دارید معین بفرمائید که منشاء این خسارت و ضرر و تدارک آنرا درجه میدانید . اینمطلب تا باین حد هنوز جزئیست و این مقدار ضرر را میتوان متحمل شد ولی هر گاه این مرد صاحب امتیاز اندکی دیگر این معامله را دنبال کند و آن مرد بزرگ اسلام نیز برای دفع طرف مقابل بنای تشدید در امر گذارده بنویسد که شرب چائی نیز همین حال دارد هیچ تصور کرده اید چه مقدارها مالیه از اجناس و معمولات فرنگستان که لوازم اینکار است از قبیل قند و چائی و سماور و قوری و سینی و استکان و نعلبکی و غیر اینها بالمره عاقل و باطل مانده تا چه پایه سکت بکلیه تجارت فرنگستان وارد خواهد آمد اینهم گوئیم آسانست اگر این مرد مسلم القول بنویسد که تمامی امتعه و اجناسی که از فرنگستان حمل و نقل بایران میشوند کائنا ما کان حالش همین و استعمالش روا نیست بلکه مایحتاج مسلمانان باید مثل سابق از داخل مملکت فراهم شود شماره گرفته اید چندین باب بزرگ از تجارت تمامی دول اروپا از این رهگذر مسدود خواهد شد .

اینرا هم سهل گیریم هر گاه این شخص بزرگ نافذ الکلمه حکم بئی بدهد که بر مسلمانان حتم و لازمست که تمامی فرنگیانی را که در بلاد اسلام منتشرند همگی را باید قتل و اعدام نمود هیچ میدانید آنگاه چه خواهد شد و چه قدرها نفوس از تبعه دول اروپا در این مملکت عرضه دمار و هلاک خواهند شد و اینهمه نفوس تلف شده را آنگاه بچه میتوان تلافی نمود و حال آنکه می دانید موافق قانون تمامی دول متمدنه روی زمین هر نفر که در بلوای عمومی تلف شود خونس هبا و هدر خواهد رفت زیرا که مواخذه داشتن عمومی را در اینخصوص از آنرو که تلافی فاسد با قسداست نقض غرض و منافی مقاصد سیاسیه دول متمدنه خواهد بود .

بعد از این بیانات گفت نه تنها دولت منبوعه من در معرض اینگونه مخاطرات واقعت بلکه دول متبوعه شما که حاضرین این مجلسید حتی دولت انگلیس نیز در این مفاصد و مضار شریک و سهیم خواهند بود . من امروز شما خفته گانرا بیدار نمودم تا فردا هیچیک از شما را نزد دولت متبوعه خود عذری نباشد تا هنوز وقتست بیش از اینکه این فتنه چنان غلظت و اشتدادی گیرد که رشته چاره بالمره از چنگ هر کس بیرون شود فکری بکنید .

چون سخن این مرد خردمند کار آگاه بیابان میرسد تمامی سفراء متوجه (آرسن) تنبا کوئی

شده میگویند سخنان این مرد دانشمند همگی درست و تمامست. اینوضع فساد آمیز حالی و آنچه از این مفاسد که بدین رشته و ترتیب پیش آمد تمامی دول میتواند گردید، نه منشاء همه اینها توتنی؟ و تحریک این فتنه را بدین گونه که امن و امان از مال و جان همگی در این بلد برداشته شده است تو باعث بوده و هستی باید البته حکماً هرچه زودتر درصدد علاج کار برآمده یارأساً فسخ و ابطال این عمل نموده بالمره دست از اینکار برداری و یابینکه مخصوصاً از رؤسای اسلام در اینخصوص امضا بیآوری.

(آرسن) امتیازی در جواب سفرا میگوید من چگونه دست از این معامله میتوانم داشت حال آنکه اینکار تا کتون زیاده از چهار کرور برشوه و تمارف و مرسوم و مواجب و تعمیرات و سایر تهیه اسباب و لوازم خسارت کشیده ام.

سفیر روس نیز در جواب این حرف او میگوید مسلمانانرا میرسد بگویند چون تو از اول میدانستی این چنین معامله برخلاف اصول و قواعد ملت و بدون رضا و امضای رؤسای اسلام است، لاجرم این خواهد شد که خود بر ضرر خود اقدام نموده و این مبلغ خسارت را دانسته بکس خود وارد آورده ای و هر کس دانسته بر ضرر خود اقدام نماید البته غرامت او بر کس دیگر نخواهد بود چنانچه این مطلب نیز از اصول مسلمة ملت اسلام بلکه تمامی ملل است.

سفراء نیز در این خصوص تصدیق از سفیر روس نموده مرد امتیازی بالمره مفحم شده از هر گونه سخنی در جواب بماند این شد که لاصلاح در آن مجلس از سفرا مهلت میطلبید تا بخیال خودش از رؤسای اسلام برشوه و نوید امضای نام بگیرد. استمهال نامه او را پذیرفته مجلس را برهم زدند بیچاره (آرسن) تنبا کوئی متحیر که چکند چگونه چشم از همه این خسارتهای پوشیده دست از این عمل برگیرد و اگر نه چگونه در مقابل این دول بزرگ از عهده جواب بیرون آید. رفته بامین السلطان وزیر اعظم در آویخت که من باطمینان دولت اقدام بر این عمل نموده وزیر بارگران اینهمه خسارت رفته ام حالا بسبب این روش و غوغای عمومی مردم مملکت از اصل عمل باز مانده ام سهلست که طرف مسئولیت تمامی دول نیز واقع شده ام شما درباره من از دو کار یکی را اختیار کنید یا خسارت های مرا غرامت کشیده و تدارک کنید تا کمپانی دست از عمل بر گرفته و بی کار خود رفته این فتنه بخود فرو نشیند و اینکه دولت ایران اقدام نموده این فتنه و غوغای عمومی را با اجازه و همراهی علماء ملت فرو بنشانند. امین السلطان نخست امضای علماء را متقبل شد یکی از علما را بخانه صاحب امتیاز فرستاد که سه هزارویانصد تومان هم از این ملاقات بر خسارت افزوده گردید که در اینجا قلم نگارنده تاریخ پیش نمیروید و چشم از دوجزه و تاریخ خود که خیلی باعث بیداری خواهد گردید پوشیده و برای احترام و حقوق آن عالم رشته تاریخ خود را بهمین مقام ختم میکنم که اولیاء دولت دیدند از هیچ رو استخلاص برایشان ممکن نیست لذا خسارت کمپانی را متقبل شده و یک ملت بزرگ را زیر قرض انداخته پولها پارک ساخته شد و خرج خانها شد قرضی برای دولت و ملت باقی ماند.

و اسفا! این قرض را کی می دهد جز بیچاره ملت! جز از مال رعایا دیگر از چه محل میدهد نمیدانم شاید از کدیمین و عرق جبین و اندوخته های آبا و اجدادشان. نه والله نه بالله.

محل اداء این پولها همان فلاحین و زارعین همان فقراء همان بیچاره ها میباشند والا پولیکه بکیسه

آقا و خان و شاه و وزیر و اعیان رفت دیگر خارج نشده و نخواهد شد بالجمله در این مقام این رشته از تاریخ را ختم مینمائیم پیاره از مکتوب میرزا علی اصغر خان که بر حوم آیه الله میرزای شیرازی قدس سره نوشته است و هو هذا .

صورت عریضه امین السلطان

بحضرت آیه الله میرزای شیرازی

ملاذالاناما ، حجة الاسلام ، قبله گاهما - چون این مسئله اعطاء امتیاز تجارت دخانیات بکمپانی

امین السلطان

درانظاوا واذهان محل بعض شبهات گردید وحققت آن دربرده خفا مانده است واین بنده لازم شمرده

سبب اقدام و ارتفاع و جهت الغاء و ارفاع آنرا من البدو الی الختم بطریق ایجاز کما هو الواقع باطلاع خاطر شریعت مظهر جناب مستطاب عالی دامت افضاله برسانم که از بادی و خاتمه آن مستحضر شده بالکلیه کشف غطا از این مسئله بشود .

لهذا بتصدیق میبردازد ؛ چون در ایامی که مرحوم میرزا حسینخان مشیرالدوله بخدمت صدارت در این دولت جاوید عدت مفتخر بود با کمپانی انگلیس قرارنامه تمدید راه آهن را از بوشهر تا گیلان منعقد ساخت و قرارنامه مزبور بقدری متضمن خطرات دولتی و ملتی بود که علاوه بر نلمهای حقوق دولتی تمام حدود ملکی و ملتی هباءً منثوراً معبدود بود همان اوقات ذات کامل الصفات اعلیحضرت قویشوکت اقدس همایون ظل الله روحافدا خطرات مزبوره را بنظر دقت ملاحظه و خود آن مرحوم را بالغاء آن قرارنامه مکلف و محکوم فرمودند هر قدر با کمپانی مزبور و دولت انگلیس مذاکره کرد مقصود حاصل نگردیده بر اصرار آنها افزود تا مشارالیه مرحوم شد بعد از آن نیز تا مسافرت اخیره همایون بفرنگستان این مسئله بحالت اولیه باقی بود که تقریباً چهارده سال طول کشید و بر قوام ادعای کمپانی و مخاطرات آن افزوده بود در آن سفر با زحمات و تدابیر و مشمول تفضلات خداوندی آن قرارنامه مشثومه لغو و این امتیاز تجارت دخانیات که آنوقت همچو مینمود که بهیچوجه ضرری برای دولت و ملت ندارد برقرار شد و از آن مخاطرات عظیمه آسودگی حاصل آمد بعد از اقدام با اجرای فصول این قرارنامه متدرجاً معایب و مضار مخفیة این امتیاز نیز بظهور پیوسته زراع و تجار و رعایای دولت علیه بمقام عرض و اظهار مضار مزبوره آمدند نظر بآنکه ذات ملکوتی صفات همایونی رعایت رعایای دولت اید بنیاد را که ودایع محترمه رب العباد میباشند همواره بر عهدة شاهنشاهانه خود فرض می شمارند از فواید اینکار بکلی صرف نظر و باعفاء آن عن الاصل امر و مقرر فرمودند مخلص نیز با کمال شغف بالجنان و الارکان مشغول اجراء این ارادة مطاعه مبارکه بود که در آن بین از لطایف غیبیه فقره احتراز شرب دخان الهام و مقوی اصل مقصود محمود همایونی گردیده شوق و جهد بنده نیز در الغاء امحاء این امتیاز بهزار چندان کشیده خالصاً مخلصاً کوشیده تا بحمد الله تعالی بکلی محو و کان لم یکن شیئاً مذکوراً شده عموم رعایا و برابا و تجار و زراع آسوده و آزاد شدند و الا آن وجهاً من لوجه ولو بقدر النره احدی از خارجه مداخله در زراعت و بیع و شری و تجارت و حمل و نقل و انتقالات دخانیات ندارد و عاملهائی که در ولایات داشتند برداشتند برخی هم مشغولند که محاسبات خود را با مردم پرداخته برونند بعضی اخراج شده عنقریب حوزه ایران از وجود آنها خالی و متخلی میشود .

منتهی اینست که دولت علیه خسارت وارده بر آنها و مخارج را که کرده اند محض رفاه رعیت و اجراء حمایت ملت و ترویج شریعت از مرد دیگر که ضرری بر احدی نخواهد داشت برور خواهد داد الخ .
بقیه مکتوب تعارفات رسمی و خارج از مانعن فیه است .

در مرحله ۳۲ سنه (۱۳۱۲) بزم عتبه بوسی ائمه عراق و تتمیم تحصیل علم و تکمیل اخلاق از طهران حرکت کرده نخست درک فیوضات محضر مرحوم حجة الاسلام حاجی میرزا محمد حسن شیرازی را کرده از آن پس بکربلا مشرف شدم در حوزه درس آقا میرزا محمد حسین شهرستانی وارد شده

از رشحات فیوضات ایشان بهره ور گشتم چون هوای آنسامان مخالف مزاجم بود بحکم طیب عودت بعجم را عازم گشتم در اینوقت نیز مرحوم حجة الاسلام حاج میرزا محمدحسن شیرازی در ماه صیام (۱۳۱۲) بدرود جهان گفت دیگر امیدی در توقف نماند لابد معاودت بطهران نمودم و بخدمت جناب حجة الاسلام آقا میرزا سید محمد طباطبائی مشرف شدم و نفحات قدس ایشان بنده را جذب و صفات طیب و اخلاق مرضیه شان دل بنده را بخود جلب نمود و همواره ملازم حضرتش بودم و از معلومات جدیده شان بهره ور گشتم مساعی جمیله شان در ترقی نوع بشر بود و قطع شجره خبیثه شریسته مواعظ ایشان در تنویر عقول بود و همیشه جهده شان در تعلیم جهول از اینرو امر بتأسیس مدرسه اسلام نمود و تشکیل انجمن مخفی که در آن نوابوگان و طان و رجال آتیه را بطرز جدید آموزشی کنم و در این خفتگان بادیه مردان حالیه را بیداری دهم و ضمناً آنچه از این دو مقصد نتیجه حاصل شود بیادداشت بنگارم و تجارب خود را محفوظ دارم .

شروع در عمل شد مدرسه اسلام افتتاح یافت و شگردان آن ترقیات فوق العاده کردند و انجمن مخفی نیز تأسیس شد و نتایج آن آشکار گشت و این هر دو سرمشق دیگران شد از آن پس مدارس زیاد دایر و انجمنهای بسیار تشکیل یافت و یادداشتهای بر اوراق بی شمار ثبت گردید که اینک تدوین میشود در مرحله ۳۸ سنه (۱۳۲۱) کتاب شمس اللغات و شمس التصاریف و خلاصه العوامل و خلاصه النحو و اصول عقاید و رساله مسائل لازمه را که از طهارت الی صلح جمع کرده و با مضامین جناب حجة الاسلام آقای حاج سید اسمعیل صدر اصفهانی رسانیده و ترجمه مقامات حریری و رساله در معانی و بیان جمع و تألیف نموده ولدت زندگانی خود را در اینمدت چشیده .

فصل دوم

در حالات آقای آقا میرزا سید محمد طباطبائی که اول کسیست از علمای شیعه و فقهای اثنی عشریه که در امور معاشیه مردم را بطریق تمدن تحریر و ترغیب فرمود

جناب مستطاب حجة الاسلام آقا میرزا سید محمد طباطبائی پسر حجة الاسلام جنت مکان آقا سید صادق طباطبائی قدس سره که مدت شصت سال در دارالخلافة طهران بلکه تمام محروسه ایران رئیس بزرگ ملت بود و آن مرحوم پسر مرحوم آقا سید مهدی است که آن سید جلیل در بلده همدمان رئیس شریعت و مطاع بریت بود و او پسر مرحوم آقا میرزا سید علی کبیر است که معروف آفاق بود و والده آقا میرزا سید علی خواهر آقا محمد باقر بهبهانی اعلی الله مقامه است که در حوزه اسلام صیت منزلت و مقامش مستغنی از بیانتست والده ماجده مرحوم آقا سید صادق دختر مرحوم آقا سید محمد مجاهد است که آن عالم اجل و سید دین پرور غیور در عهد خاقان مرحوم فتحعلیشاه پیشرو عسکر ایران در جنگ با روس بوده مؤلفاتش در فقه و اصول اکنون متداولست چون کتاب مفاتیح در اصول و رسایل در قواعد فقه و اصول و مناهل در فقه و مضامین در فقه ، آقا . . .

مرحوم آقا میرزا سید علی هفتر صاحب ریاض معروف بشرح کبیر است که خواهر زاده آقای بهبهانیست والده آقا سید صادق دختر آقا سید مهدی بحر العلومست و والده آقا سید محمد مجاهد دختر آقای بهبهانی است ووالد ایشان ملا محمد اکمل داماد مرحوم مجلسی اعلی الله مقامه است پس صاحب چنین نسب جلیل واصل اصیل را سزد که مؤسس مشروطیت ایران شود علم عدالت را بدست گیرد (اولئك آباغی فچشتنی بمثلهم) واین خاندان عظیم الشان زیاده از یک قرن است که افتخار بزرگ ملت ایران بلکه تمام حوزه اسلامند ودر علم و عمل وزهد وتقوی وقبول عامه و مطامعیت و شرافت نسب و کرامت حسب از طراز اول محسوبند .

لجمله جناب آقا میرزا سید محمد در نوزدهم ماه ذیحجه الحرام سنه ۱۲۰۷ هجری در کربلائی معلماً متولد شده ویکسال در آن شهر مقدس بوده آنگاه ایشان را بهمدان آورده شش سال در حجر جد بزرگوارش آقا سید مهدی پرورش یافته از آن پس بطهران آمده خدمت پدرش نائل و مشرف گشته پس از تحصیل علوم عربیه وادیبه مشغول تحصیل علوم عالیه شده معقول را در خدمت آقا میرزا ابوالحسن جلوه وفقه و اصول را در خدمت مرحوم والدش و سایر اساتید تحصیل نموده و کسب اخلاق از مرحوم حاج شیخ هادی نجم آبادی فرموده و همواره طالب صحبت بزرگان و جهانگردان دانا بوده و بمطالعه روزنامجات واطلاع بر حال اروپائیان مایل ، در شوال سال (۱۲۹۹) هجری با اینکه مستطیع نبود و حج بیت الله برایشان فرض نبود بعزم سفر کعبه و زیارت مدینه مشرفه و سیاحت بلاد روسیه و آسیای صغری و اسلامبول و ملاقات رجال بزرگ ودانایان سترک از راه دریای خزر روانه شد و بواسطه موانعی چند در موسم بسکه نرسید و روزی بعد از اراضی وارد مکه شده و حج را بدل بعمره کرده بجهت وبا و بدی هوا وعدم استطاعت تحمل توقف تا موسم حج نکرده بتبایع عالیات سفر کرد و در سامراء خدمت حضرت حجة الاسلام میرزای شیرازی رسیده عزم رحیلش بدل باقامت شد و در سال (۱۳۰۰) خبر ارتحال والد ماجدش را شنید اهل و اولادش را از طهران بسامره خواست و در آنجا مشغول تحصیل و تکمیل علوم دینیّه شده در فضل و قناعت و ووع و تقوی بغایت قصوی نائل و از آنحضرت قدسی آیت مجاز و از جمله اصحاب آن حوزه ممتاز گشته زیاده از ده سال بر حسب میل خاطر سامی حضرت حجة الاسلامی در آن روضه قدس و محفل انس مقیم بود و بخدمت بشریعت مطهره و قضاء حوائج مسلمین و معاضدت با آن پیشوای بزرگ دین قیام داشت بلکه محل شور و مشاورت امور سیاسی آن حضرت بودند تا سنه (۱۳۰۹) که واقعه رژی واقع شد ناصرالدینشاه از ترقی مرحوم میرزای آشتیانی توهم نموده خواست رونق بازار میرزا را بشکنند و او را از اهمیتی که حاصل شده بود تخفیف بدهد و از مدارج عالیه که ارتقاء جسته بود فرود آرد چاره را در آن دید که یکی را در مقابل میرزا ترقی دهد ، در طهران کسی را لایق اینکار ندانست چه که هر یک از علماء طهران بهر درجه که مقدورشان بود در انظار مقامی گرفته بود و این کس میبایست از خارج برسد و از اول ورود صاحب مقامی بلند شود و منظری ارجند حاصل کند لابد حضور حضرت حجة الاسلامی عرضه داشت که لازمست یکی از آقا زاده های طهرانی را که سر پای آنحضرت هستند و محل وثوق و اعتماد ، گسیل طهران کنند که گذشته از مرجعیت عامه واسطه بین شاه و حجة الاسلام

باشد بعبارة اخرى شاه را اعتمادی بعلماى حالیه حاضر نیست مجتهد تازه قریب العهدى بتربیت حجة الاسلام را طالبست که اخذ مسائل شرعیه نماید و اداء تکالیف فرضیه فرماید این بود که مرحوم حجة الاسلام شیرازی آقای طباطبائی را اختیار، و اختیار فرمود و الحق جامه بود که بر قامت او دوخته اند بالاخره بنا بر اشارت و تقاضای سلطنت و امر و اجازه مرحوم حجة الاسلام معاودت بایران نموده در جمادى الاولى سنه (۱۳۱۱) وارد دارالخلافه طهران شدند و عموم اهالی از ادانی و اعالی مقدم شریف ایشان را بسی گرامی داشتند لکن ناصرالدینشاه بآرزوی خود نائل نگردید چه که گمان داشت آقای تازه رسیده را از خود خواهد نمود و بواسطه او بمقاصد خود خواهد رسید و هم توهین از میرزای آشتیانی خواهد نمود قضیه بر عکس نتیجه داد آقای طباطبائی در توقیر و احترامات میرزا مبالغه فرمود و از معاشرت شاه و درباریان تنفر میفرمود. بلکه آنچه بزرگان دیگر از قبیل سید جمال الدین و میرزا ملکم خان جرئت تصریح نداشتند و با کنایه اشاره میکردند تصریح میفرمود و معایب سلطنت مستبده و مقاسد حکومت خودسرانه جابرانه را آشکار میفرمود درباریان لابد شدند در شهرت دادن اکاذیب باطله و بدروغ عقاید فاسدی نسبت بسید جمال الدین میدادند گاهی او را بابی و گاهی دهری و طبیعی معرفی میکردند و بلفظ سید جمال الدین قانونی سید را میشناسانیدند و قانون را مرادف کفر مینمایانیدند و تا چهار پنجسال قبل این لفظ قانون فحش و سبب اتهام بود.

از آن پس که از کار سید فارغ شدند آقای طباطبائی را بدوستی سید جمال الدین متهم میداشتند بلکه مردم را از مصاحبت آقا دور و از معاشرتش مهجور نمایند. این شهرت بر حرص من بخدمت آقا افزود و مکرر میخواستم از آقا استعفا کنم و از حالات سید استفسار نمایم تا روزی یکی از دوستان مرا ملاقات نمود و در مقام پند و اندرز گفت به آشکار خدمت آقای طباطبائی مروید و طریقه احتیاط را از دست ندهید سبب را پرسیدم گفت جنابش را متهم نموده اند باینکه جمهوریت را طالبند و قانونیت مملکت را مایل، باینجهت پادشاه را با ایشان رغبتی نیست و درباریان را ایشان میلی نی، در جواب گفتم:

ای پدر پند کم ده از عشقم
 که نخواهد شد اهل این فرزند
 من رو کوی عاقبت دانم
 چکنم کا وقتاده ام بکنم

لکن شرم داشتم که از حالات سید تصریحاً از آقا سؤال کنم یا از این مقوله سخنی عیان آرم جز اینکه پاره ای از مکاتیب مرحوم سید جمال الدین را که بعنوان حضرتش نگاشته بود دیده و استنساخ مینمودم که از آنجمله است مکتوب ذیل که در زمانیکه در سامره متوقف بودند بایشان مرقوم داشته است و هذا صورتها :

من لندن الی سامره - العالم الخیر و الفاضل البصیر و المحقق النحریر جناب آقا کوچک ادام اللہ وجوده - ان الامة قد احدثت بصرها الی نفوس عظيمة تقوم بناصرها و تنقذها من ورطة مهاکها و من یکون الیق بهذه الوظيفة منك و انت عزیز العقل ذکی الفطرة عالی الهمة نامی النسب اخبارک ان ثبات العلماء فی البلاد الایرانية قد اعلی کلمة الاسلام و عزّ شأنه و انار برهانه و کل الافرنج قدها و امن هذا القوة التي طالما كانوا یزعمون انها قد زالت کلیة و ايقنوا ان اللدین عمالای یخشون فی سبيله شوکة الجبارة جزاهم الله عن الاسلام

خیرا والسلام علیکم (جمال الدین الحسینی) ولقد طبعت مکتوب الذی ارسلته الی جناب المیرزا من البصرة فی مدینة لندن وارسلت الیک منه نسخا ارجو من الله الوصول . باری آقا ی طباطبائی از حق چشم نبوشید و از مسلک خود دست نکشید و از طریق حق از باری نشست تا بمقصود رسید که شرح زحمات ایشان در طی نگارشات این تاریخ مرقوم میشود و پیوسته بخدمت اسلام و بیداری انام مشغول بوده و آنی غفلت نفرمود چنان که تأسیس مدرسه مبارکه اسلام و انجمن مقدس اسلامی که در رفع شبهات دینی بود از شواهد صدق این ادعاست در مناعت طبع و علو همت و غیرت و وطنیه و حمیت دینی متفرد و طاق و در تواضع نفس و مکارم اخلاق یگانه آفاق اند و هیچوقت جانب اهل دینا را مراعات نمیکرد هر صدر اعظمی که در زمان ایشان بر مسند صدارت نشست با او متار که میفرمود با اینکه قبل از صدارت او نهایت دوستی را باهم داشتند معاصر پنج پادشاه تا کتون بوده محمد شاه ، ناصرالدین شاه ، مظفرالدین شاه ، محمد علی شاه ، احمد شاه . با دوازده شخص اول دولت چه صدر اعظم چه سپهسالار طرف شد ایرادیکه بر جنابش وارد آوردند یکی عدم حسن سلوک دیگری عدم همراهی و مداهنه بار و ساء در وقتیکه بنده نگارنده ، همین دو ایراد را بحضورش عرض کرد در جواب فرمود مرا با این مردم طمعی نیست و نه از کسی مرا خوف و ترسی است دیگر چرا طریق تدلیس را بیمایم و براه متملقین سلوک کنم .

صدما تیکه در طریق مشروطیت دید در این تاریخ بیداری مشروحا نگارش یافته در ماه شوال (۱۳۲۳) بزایه مقدسه حضرت عبدالعظیم پناهنده در سال (۱۳۲۴) ببلده دارالامان قم مهاجرت فرموده تا همت گماشت و مجلس شورای ملی را منعقد ساخت در واقعه یوم التوب بمباردمان جنابش را بغفت و خواری بیاغ شاه بردند و چند دقیقه زنجیر بگردن شریفش انداختند و با سایر علماء اعلام و سادات گرام در حبس محبوسش داشتند تا آنکه در ماه شعبان ۱۳۲۶ بعد از آنکه چند ماهی در شمیرانات آواره و متواری بود بطرف ارض اقدس و مشهد مقدس رضوی نفی بلدش نمودند و یکسال در آن مکان قدس منزوی بود تا اینکه شب سه شنبه هفتم ماه شعبان (۱۳۲۷) وارد طهران شدند . جنابش را چهار پسر و سه دختر است ، پسر بزرگ ایشان جناب آقا میرزا ابوالقاسم فرزند دیگرشان جناب آقا میرزا محمد صادق مدیر روزنامه مجلس دوفرزند دیگرشان جناب آقا عبدال مهدی و آقا عبدالهادی است که شرح حالات هر یک در این تاریخ خواهد آمد .

فصل سوم

در حالات میرزا تقی خان آتابک اول امیر نظام

اگرچه ما در این تاریخ خود بیداری ایرانیا را از سال ۱۳۲۲ شروع کرده ایم لکن اگر خیال خود را جمع کنیم و بنظر دقت و انصاف در تاریخ گذشتگان بنگریم هر آینه بخوبی مشاهده میکنیم که در بجاری سنه ۱۲۶۵ بسیاری از امور و وقایع را که دلالت دارد بر بیداری ایرانیا و قدم گذاردن آنها براه تمدن و باعث و مسبب آنرا جز مرحوم میرزا تقیخان امیر نظام احدی را سراغ نداریم چه آن بزرگ مرد از آنیکه اشخاصی بود که بقابلیت خود بدون اسباب و مساعدت خارجی از پستی بلندی

رسید یعنی پسر آشنز قائم مقام بود و در اثنای کار و مشغول، خویش را دارای رتبه و مقام صدارت نمود، دوست و دشمن او را از نواد در هر شمرده اند و از خلقتهای فوق العاده دانسته و کارهای امیر نظام از ترتیب و انتظام قشون و اصلاح حال و کار دفتر و مالیه که خرج، دو کرو را اضافه بردخل بود و عمارت و مرمت خرابیهای دیگر که بزودی محال مینمود و همه در یک دو سال صورت گرفت گواه و دلیل بزرگی مراد است.

امیر نظام در نظم و امنیت پایتخت و سایر ولایات و بلاد و مصفا نمودن طرق و شوارع و بر انداختن رسم جور و ظلم و تاخت و تاز و چپاول و تطاول و اعتبار دولت در ممالک خارجه و ترویج و تشویق علوم و صنایع در داخله و انتشار زراعت و نسج و بنای چاپارخانه و مهمانخانه و غیره و نسخ و ترک عادات رذیله و حالات ذمیمه از گرفتن تعارف و رشوه و معمول کردن صفات حسنه و اخلاق مرضیه و فراهم آوردن این باب تربیت ملت بایجاد روزنامه و بنای مدرسه دارالفنون که در واقع آنچه امروز داریم از آثار اینمدرسه است و غیرهها چیزی فرو نگذاشت و تخمی کاشت که ما امروز از آن حاصل میبریم و هم فاضل معاصر ذکاء الملک فروغی نقل کند یکی از دانشمندان انگلیس تاریخ قاجاریه را بزبان انگلیسی نوشته و طبع کرده در آن کتاب مینویسد آنها که امثال قیصر و شارلمان و ناپلئون را و سائلی میدانند که خداوند عالم برای ارائه طرق سعادت میان اقوام و ملل میفرستد درباره امیر نظام چه خواهند گفت که باین زودی حکم تقدیر در هلاک او صادر شد و نگذاشت مقاصد خود را انجام دهد و حال آنکه یقیناً از همان اشخاص محسوب می شد و ملتی را خوش بخت و آسوده مینمود افسوس که (خوش درخشید ولی دولت مستعجل بود).

شاهزاده ظل السلطان در تاریخ مسعودی خود در صفحه (۸۰) درباره امیر نظام نگاشته است، «ولی از روی انصاف بگویم و خدارا بشهادت میطلبم که در مقام آن مرد نمک بحلال یکتا، غلو نکردم از خواجه نظام الملک مرحوم وزیر مشهور و معروف سلاجقه و صاحب بن عباد وزیر مشهور و معروف دیالمه و پرنس بیسمارک و لرد بالمرستون و ریشیلو وزیر مشهور و لوی سیزدهم فرانسه و پرنس کارچه کف روس بحق حق بمراتب با عرضه ترو بهتر بود».

در صفحه (۳۱۴) نیز مینویسد: «میرزا تقیخان امیر نظام در اوائل دولت مدرسه برپا کرد و ترتیب قشون داد در شهرها قراولخانهها ساخت چاپارخانه دایر نمود روزنامه راه انداخت سرش را بیچاره در این راه داد».

باری مجملی از حالاتش آنکه میرزا تقیخان امیر نظام پدرش از معاریف الناس و در خدمات میرزا ابوالقاسم قائم مقام اجتماع حواس معروف میداشت چون قائم مقام در ناصیه میرزا تقیخان آتار شد و شمائل شهامتی تفرس کرد آنرا در عداد نویسندگان خویش معدود نمود و از آن پس چندی در سلك محررین محمد خان زنگه امیر نظام منسلک گردید بسبب جوهر ذاتی و کاردانی بانده مدت از امثال و اقران خویش قصب السبق ر بوده بمناسب عالیه رسید مستوفی نظام شد چون امیر نظام از حسن رأی و کمال فطنت و ورزانت او اعتماد تمام حاصل کرد بمنصب وزارت نظام سرافرازش گردانید.

در سال (۱۲۶۰) هجری میرزا تقیخان بعنوان سفارت بارزانه الروم مأمور شد و در آنجا کاری کرد که ایرانیان را هنوز مقتخر دارد چه بعد از فاجعه فحیمه کربلا و آن حرکات نانجیبانه نجیب پاشا

قرار شد که سفراء اربعه روس و انگلیس و ایران و عثمانی در ارزنه الروم اجتماع کنند و در ایران و عثمانی مذاکره نمایند پس از ورود امیرنظام بارزن الروم چون مدت این سفارت از سه سال افزون گشت مردم ارزن الروم در خاطر گرفتند که سفیر ایران را زیانی رسانند و چون دانستند که این اغلو طه در جبر کسر محمره سودی خواهد داشت یکرروز کودکی را که سنین عمرش از چهارسال برزیادت نبود دست آویزفته کردند و گفتند یکتن از ملازمان میرزا تقیخان با او درآویخته و درآمیخته و بدینجهت جمعی ازعامه شهرخانه و کوی بگذاشتند و غوغا برداشتند اسعد پاشا یکتن کهها با جماعتی از غوغا طلبان بنزد میرزا تقیخان رسول فرستاد و پیغام داد که بی بهانه آنمرد که این گناه کرده بما فرست تا تباہ کنیم و آتش این فتنه را فرو نشانیم میرزا تقیخان گفت منت خدایرا که ما هر دو از مسلمانانیم در شریعت ما فاعل این امر شنیع واجب القتل باشد هم اکنون بقرمای تاهر که این نسبت بملازمان من کند در محضر یکتن از علماء بلد حاضر شود و چراغ علیخان و ملازم خویش را بدان محضر فرستم و فرستاد کان دوات روس و انگلیس را نیز حاضر کنم و بهره چه حکم شرع برآید اطاعت کنم کهها باز شد و این پیام باز داد باز برد سفرای روس و انگلیس گفتند که ما هم اکنون او را فندی را دیدار میکنیم و فردا بگاہ در محضر شرع حاضر میشود و هم در ساعت اسعد پاشا و انور افندی سفیر عثمانی را دیدار کردند و این حکومت را بمحکمۀ فاضی مقرر داشتند لکن هم در آنشب اعیان شهر در سرای اسعد پاشا انجمن نمودند و مواضع نهادند که فردا چون آفتاب سرزند ابواب حجرات و بازارها را استوار ببندند صغیر و کبیر شهر برشورند و هر که را از مردم ایران در ارزن الروم بدست کنند سر از تن برگیرند صبحگاه که میرزا تقیخان چنان مینداشت که کس بخانه قاضی باید فرستاد ناگاه غوغای مردمان را اصغاه نمود و هنوز مجال قحص نکرده بود که خانه او را محاصره کردند و بانگ تفنگ و فریاد مردان جنگ بالا گرفت و اینوقت ملازمان میرزا تقیخان فزون از سی تن نبودند که بآنها حکم مدافعه داد که در این اثنا فریق پاشا بمعاونت سفیر ایران رسید و این فریق پاشا با ده هزار عسگر در خارج شهر اردو زده بود چون این خبر را شنید بمعاونت امیرنظام برخاست و به اسعد پاشا و اهل شهر پیغام داد که بی احترامی بسفیر و کسانش ننگ تاریخی خواهد بود برای دولت عثمانی و من تا زنده ام نخواهم گذاشت بی احترامی بسفیر و کسانش شود و اگر از پای ننشینید شهر را باتوپ خراب میکنم بالاخره مردم رجاله را از اطراف خانه سفیر ایران متفرق نمود و اراده کرد که سفیر ایران را از شهر باردوی خود نقل دهد اسعد پاشا و قاضی گفتند صواب آنستکه همراهان میرزا تقیخان جامۀ رومی پوشند و از میان شهر عبور کنند تا مبادا دیگر باره مردم برشورند و ایشانرا آسیبی رسانند میرزا تقیخان وزیر نظام گفت من هرگز نام ایران بننگ آلوده نیکنم و با جامۀ عثمانی بهشت جاودانی نمیروم اگر خواهید هم اکنون با این چند تن مردم مجروح که مراست سوار میشوم و بدین شهر عبور میدهم اجازت دهید تا همه مردم بمبارزت ما بیرون شوند و شجاعت مردم ایران و حمله شیران را بدانند الخ - رجوع بتاسخ التواریخ شود تا واقعه را مشروحاً بدانند .

و نیز کارهای محیر العقول امیرنظام واقعه آوردن آقا سید صالح عربست بایران که مختصر از مفصل آن اینست که بعد از آنکه آقا سید صالح در کربلا طرف شد بادولت عثمانی و نجیب پاشا با سی هزار

نفر مأمور کربلا و گرفتاری مرحوم سید شدند و مرحوم سیدش روز جنگ رسمی کرد با آنها و مقدری از اهالی کربلا کشته شدند که خون صحن مقدس حسینی را فرا گرفت تا بالاخره آقا سید صالح تسلیم و دستگیر شد و او را بردند باسلامول سلطان عثمانی بملاحظه مراتب علمیه و سیادت سید از کشتنش در گذشت و سید را در قفس آهنین محبوس داشت این خبر بایران رسید امیر نظام عرق تشیمش جنبش کرده مجله تمام کرد که سید صالح ایرانی و زدهات بین محرمه و شیراز است بالاخره سید را بایران جلب نمود و در طهران بر مسند حجة الاسلامی جلوسش داد این دو واقعه و آثار دیگر مرحوم میرزا تقی-خان امیر نظام و تأسیس و بنای مدرسه دارالفنون باعث شد که ما امروز تمثال آن وجود محترم را زیب صحایف تاریخ خود کنیم و او را از اشخاص بزرگ ایران یندایم رحمة الله علیه .

هنگام نهضت و حرکت ناصرالدینشاه از آذربایجان بجانب دارالخلافه طهران در نوزدهم شوال سال (۱۲۶۴) هجری از مشارالیه خدمات نمایان بظهور رسید بمنصب امیر نظامی نایل گردید و روز ورود بطهران که ۲۱ ذیقعدة همانسال بود لقب اتابکی اعظم و منصب صدارت با شغل امیر نظامی توأم گشت و ناصرالدینشاه با وجود کمی سن قدر اینکافه مرد را میدانست و با او کمال همراهی را داشت اما مفرضین و مفسدین دور و اطراف و حواشی که او را مانع حصول مآل خود دیدند و حرص جاه و مال داشتند متصل از اتابک در محضر شاه سعایت میکردند و خوبیهای او را بیدی تعبیر مینمودند و زیبا را زشت قلم می دادند تهمت داعیه سلطنت باورده پادشاه را ترسانیدند تا عاقبت او را معزول کرده بکاشان فرستادند و چون میدانستند پادشاه ایران بزودی از اشتباه بیرون میآید و باز او را سرکار میآرد آرام نه نشستند تا امیر نظام را بقتل رسانیدند روز ۱۸ ربیع الاول ۱۲۶۸ در حرام او را قصد کردند تا بدیاری عدمش روانه ساختند مدت صدارت امیر نظام سه سال و چند روزی بود آثارش هنوز باقیست .

فصل چهارم

در حالات سید جمال الدین اسدآبادی معروف بافغانی

نخستین فروزنده آسمان شرف و جلال و اولین مرئی عالم تربیت و کمال حامل لواء آزادی و حریت و هواخواه استقلال حقوق بشریت پیشرو آزادی طلبان مملکت عجم و سرسلسله تربیت یافتگان طوایف و امم العالم الربانی و البحر الصمدانی السید محمد جمال الدین بن السید صدرالمعروف به افغانی از اول اشخاص مشهور این قرنست (قرن ۱۴ اسلامی) (قرن ۲۰ میلادی) که عالم تمدن را با انوار ساطعة علم و فضیلت منور فرمود و سلسله هواخواهان ترقی مقام انسانیت را بیش قدمی سرفراز و مقتدر نمود . این شخص عجیب و غریب و حید زمان نادره دوران را جمعی کثیر از مردم اسدآباد همدان ایران دانند طایفه و قامیش را نشان میدهند .

و جمعی غمخوار از سادات عالی درجات اسدآباد کابل شمارند چنانچه صاحب کتاب مشاهیر الشرق فاضل معاصر جرجی زیدان گوید از فرزندان عالم جلیل سیدعلی ترمذی محدث مشهور است و نسب عالی بخامس آل عبا حسین بن علی بن ابیطالب علیه آلاف التحية والثناء میرساند تولدش سنه (۱۲۵۴) هجری مطابق

(۱۸۳۹) میلادی درقریه اسمعٰدآباد ازقراء كز ازتوابع كابلسٲ خانوادهٲ محترمش كه از اولين خانوادهٲ هاى ذيشان افغانستان بشمارمى آيند وبواسطهٲ علوٲ نسب وشرافت مولد درزرداهالى آن ديارمقامى منبع ومنزلى بس رفيع را دارا وسى قطعه ازخاك افغانستان را مالك بودندوستمحمد خان جدآ ميرعبدالرحمن خان ملك را از آنها انتزاع نمود وپدرسيد را با بعضى ازاعمام او بشهر كابل تحويل داد و در آن زمان سيد بهشت سال بالغ وآثار بزرگى ونجات وذكاء و فطانت ازبشړهٲ او پديدار بود پس پدر بزرگوارش را خيال تربيت اوبسر افتاد وبتحصيل علومش اشارت فرمود مدت ده سال بتحصيل علوم عربيت وادبيت وتاريخ وعلوم دينيه از تفسير وحديث وقفه واصول وكلام وتصوف وعلوم عقليه ازمنطق وحكمت عمليه سياسيه ومنزليه وتهذيبيه وحكمت نظريه طبيعيه و الهيه وعلوم رياضى از حساب وهندسه وهيت و علم طب وتشريح وغير ذلك پرداخت ودرسن هيجده سالگى ازتحصيل آنها فراغت جست پس عزيمت مسافرت هند نموده مدت يكسال وچندماه درهندوستان بتحصيل علوم رياضيه جديد اشتغال نمود پس از آن در سنه (۱۲۷۳) هجرى مطابق سنه (۱۸۵۵) ميلادى رحل مسافرت بسوى مملكٲ حجاز كشيده ومدت يكسال بطريق سياحت در آن مملكٲ اقامت جست وبر بسيارى از عادات ورسوم اهالى آن مملكٲ وقوفى بسزا حاصل نمود واين مسافرت را بحج بيت الله الحرام اختتام داده وپس از اداء مراسم حج بوطن اصلى خود عودت نموده ودر كابل درسلك رجال دربار امير دوست محمد خان منسلك گرديد هنگامى كه امير دوست محمدخان عزيمت فتح هرات وقلع و قمع سلطان احمدشاه پسرعم وداماد خود نمودسيد جمال الدين باردوى كابل درركاب امير سابق الذكر نيز بسج سفر نمود ومدت محاصره را بمصاحبت امير بسرمبرد تاآنكه زمان امير دوست محمدخان سپرى شد ووليعهد او امير شير عليخان سنه (۱۲۸۰) هجرى مطابق سنه (۱۸۶۴) ميلادى برمسندامارت افغانستان متمكن گرديد وپس ازطول زمان وتحمل رنج فراوان شهرهراٲ نيز مقتوح شد در آن هنگام محمد رفيق خان وزير اميرشيرعلى خان مشارالیه را بگرفتارى سه نفر برادر خود محمد اعظم خان ومحمد اسلم خان ومحمد امين خان كه در لشكر هرات بودند اشارت نمود شيرعليخان هم از اندیشه اينكه مبادا آنها بهواى امارت مردم را بشورش بر آغلائند ودرمملكٲ احداث فتنه نمايند رأى وزيررا پسنديد وبتخيال گرفتارى برادر زاده خود افتادسيد جمال الدين محمداعظم را از واقعه وخيال امير درباره آنها آگاهى داد چون برادران از شور وزير وعزيمت امير آگاهى يافتند ازهرات فرارنموده هريك بمقرحكومت خود كه درزمان پدر دارا بودند پناهنده شدند پس از آن كار فتنه درمملكٲ بالا گرفت وجنگ داخلى بين آنها واميرشير على خان اشتداد يافت بعداز زدوخوردهاى طولانى وجنگهاى بسيار سخت امير محمد اعظم عظيم شدوغلبه اورا نصيب گرديد پس از استيلاء او وبرادرزاده اش عبدالرحمن بر حكومت افغانستان محمد افضل خان برادر خود پدر عبدالرحمن خان را كه درقرنه مجبوس بود ازحبس بيرون آورده بامارت نشانيد مشارالیه مدت يكسال تقلد امارت افغانستان نمود وپس ازيكسال مسندرا بمحمد اعظم خان سابق الذكر واكذار نموده اين جهان را وداع كرد پس از فوت محمد افضل خان محمد اعظم خان برادر او بالاستقلال امير افغانستان گرديد و سيد جمال الدين بواسطه سابقه خدمت وحسن كفايت ولياقت نيز نزد او مقامى منبع وعالى حاصل نمود ودرجه اول وزارت رادارا گرديد روزبروز اعتماد وتوجه ونوق امير نسبت باو زياده شد

و در کارهای بزرگ از رأی او استعانه می‌جست و بشور او حل‌غوامض امور سیاسیبه مینمود و بواسطه تدابیر صائبه و آراء مستقیمه سید نزدیک بود مملکت افغانستان برای امیرمحمد اعظم خان تصفیه شود بدبختانه سوء ظن امیر مشارالیه بر آتش داشت که غالبی از اقارب و خویشان خود را که کارزار نموده بودند از اطراف خود پراکنده نمود و پسران خود را که جوانان حدیث‌السن که بی تجربه و بی تدبیر بودند بر مملکت گماشت و زمام امور بدست آنها سپرد و بالاخره امارت و ریاست بر سر اینکار نهاد چنانکه یکی از پسرانش که حاکم قندهار بود بخیال اینکه اظهار زبردستی نماید و نزد پدر و سایر برادران برتری یابد جنگ باعموی خود امیر شیرعلی خان را که آنوقت جزهرات جائی را مالک نبود تصمیم عزم کرد و بقصد فتح هرات بالشگری بدانسوی رکضت نمود پس از تلاقی فتنین جوانی و غرور بر آتش داشت که بر لشکر هرات حمله آورد پس بادویست نفر بر آنها حمله ور و صفوف آنها را از هم شکافت و از این حمله جسورانه رعب غریبی در دل هراتیان انداخت و نزدیک بود که هزیمت شوند ناگاه یعقوب خان سردار لشکر شیرعلی خان بریکه تازی و انقطاع او از لشکر خود آگاهی یافت و تنهائیش را غنیمت شمرده بر او حمله آورد و در میدان جنگ اسیرش گرفت پس از گرفتاری او لشکر قندهار شکست خورده و بهزیمت رفتند این فتح ناگهانی بر قوت قلب و امیدواری شیرعلیخان افزود و بر قندهار غلبه آورده آنجا را مسخر نمود پس از فتح قندهار دوباره آتش جنگ میان شیرعلیخان و محمد اعظم خان در گرفت دولت انگلیس نیز بحمايت شیرعلی خان برخواست و بیول فراوان او را کمک نمود تا اینکه وجوه اعیان و عمال و سران سیاه محمد اعظم خان را روی دل با خود کرد و آنها بطمع مال نقض عهد نموده روی از محمد اعظم خان گردانیدند و با شیرعلی خان همدست شدند و پس از جنگهای سخت شیرعلیخان بر مملکت استیلا یافت و محمد اعظم خان را هزیمت داد مشارالیه بمملکت ایران فرار نمود و در نیشابور وفات یافت در اینحال شیرعلیخان با سابقه معاداتی که با سید جمال‌الدین برای معاضدت او از محمد اعظم خان داشت ابداً متعرض او نشد و نظر بمقام سیادت و احترام خانوادگی و خوف انزجار و شورش مردم صورتاً با مشارالیه با احترام سلوک مینمود ولی کینه او در دل داشت و بعد از حمله میخواست از او انتقام کشد بنابراین سید مصلحت خود را در مهاجرت و ترک وطن دیده عزیمت بسوی مکه معظمه نمود از امیر شیرعلی خان اجازه حج خواست مشارالیه هم رخصت داد بشرط اینکه از بلاد ایران مرور ننماید چه در آن زمان هنوز محمد اعظم خان وفات نیافته بود و شیرعلیخان از ملاقات سید با او وحشت و مضایقت داشت پس سید سنه (۱۲۸۵) هجری مطابق ۱۸۶۹ میلادی از طریق هندوستان بطرف مکه مشرفه روانه گردید و این مسافرت بعد از سه ماه شکست و هزیمت محمد اعظم خان بود.

پس از ورود بخاک هندوستان فرمانفرمای هند ورود سید را بانهایت مهربانی و احترام پذیرفت و او را با حسن قبول استقبال نمود ولی بطول اقامت در آنجا اجازت نیافت و معاشرت با علماء را بدون مراقبت و نظارت حکومتی نائل نگردید توقفش در هندوستان یکماه بیشتر طول نکشید پس حکومت هند مشارالیه را با یکی از کشتیهای خود از سواحل هند بمملکت سوئیس حرکت داد و از آنجا بمصر انتقال نمود و مدت چهل روز در مصر توقف داشت و بیشتر ایام در جامع ازهر آمد و شد داشت و قالب طلاب سوریه با او ابواب مراد و معاشرت گشودند و در نزد آنها مقبولیتی بکمال حاصل نمود و بنا بر خواهش

طلاب قدری از کتاب شرح اظهار داد درخانه خود برای آنها تدریس نمود پس از مسافرت حجاز و شرف بسکه معظمه فسخ عزیمت کرد و معجلا بسوی اسلامبول حرکت نمود چند روزی بعد از ورود اسلامبول با عالی پاشا صدراعظم ملاقات کرد بانهایت احترام و استقبال پذیرفته شد و در همان مجلس اول بقوه جذابه فضیلت و بیان چنان صدراعظم را بسوی خود جذب نمود که مافوق آن تصور نمیشد رفته رفته صیت علم و فضیلت و کمال استعداد و قابلیت او قلوب عامه وزراء و علماء و امراء و اعیان و اشراف را بسوی خود متوجه ساخت و نزد آنها منزلتی منیع و مقامی رفیع حاصل نمود و مورد تمجید و ثنائی عامه گردید و باینکه از عادات و رسوم و اخلاق و زبان آنها بیگانه بود در همان لباس وزی افغانیت بخوبی از عهدۀ معاشرت و مرادوت با آنها برمیآمد و پس از انقضاء مدت ششماه در انجمن معارف اسلامبول سمت عضویت یافت و یکی از اعضاء آن انجمن بشمار آمد و الحاق از عهدۀ ابن مسئولیت بخوبی برآمد و از آراء متقنه ابواب ترقی بر روی معارف گشود ولی رأی و مسلك او را در نمیم و ترقی معارف غالبی از اعضاء آن انجمن نپسندیدند و شیخ الاسلام را بعضی از آراء او که منجر بضرر مشارالیه میشد گران آمده کینه اش در دل گرفت و منظر فرصت بود تا اینکه رمضان (۱۸۷۱) میلادی رسید مدیر مدرسه دارالفنون از سید تمنای خطابه نمود که مردم را نرغیب و تحریم نماید بتحصیل و ترویج صناعات سید بهانه قلت تتبع و احاطه اش بلغت ترکیه از تقبل این تکلیف معذرت خواست مشارالیه بر الاحاح و التماس افزود تا آنکه سید را مجبور بقبول نمود پس از آن سید خطابه غراء و طولانی انشاد نمود و قبل از قرائت در مجمع عام بعضی از اصحاب خاص آنرا عرضه داشت و مورد تحسین آنها واقع شد پس برای استماع آن کلمات روزی را معین و مردم را بدان اعلام نمودند چون روز موعود رسید جمعیتی بیحساب از اعیان و اشراف و علماء و وزراء و سایر طبقات در دارالفنون اجتماع یافتند پس سید بر بالای منبر برآمد و شروع بتکلم نمود و خطابه را جنسان با فصاحت و بلاغت و طلاقت لسان با آخر رسانید که مردم را مات و مبهوت آن سحر بیان یا اعجاز در بیان نمود روسای اهل علم از بعضی از آراء سید در ترویج صناعت و معارف خوس بیامد و مطلب را بشیخ الاسلام رسانیدند مشارالیه را نظر بکسورت سابقه فرصت و راه بهانه بدست آمده بعهد سید را از سلطان استدعا نمود پس از باب عالی حین حکم صادر گردید که برای اسکان فتنه و رفع غائله سید چند ماهی از اسلامبول مهاجرت اختیار کند و پس از آرامی و سکونت مردم اگر مل نمود باز معاودت نماید مشارالیه بصواب دید بعضی از دوستان عزیمت مصر کرد و در اول محرم (۱۲۸۲) هجری ۲۲ ماه مارس (۱۸۷۱) میلادی بعزم نقرج بدانجا تحویل نمود و بدون قصد اقامت بماسای مناظر و مظاهر و تماشای خانه های آنجا پرداخت تا آنکه بملاقات ریاض ناسا وزیر خدیوم مصر نائل گردید مشارالیه سید را بانا کید و ابرام مابل باقامت مصر نمود و بدون نمنای خدمتی از طرف حکومت مصر به ماهی هزار غروس مصری (قریباً پنجاه تومان ایرانی) ماهانه بر افس مقرر گردید

چون طلاب از عزیمتش آگاهی یافتند بر او ازدحام و اجتماع کردند و برای استفاضه و استفاده از آن بحر فیاض نمنای بدریس نمودند احابه مسئولهم شروع بدریس فرمود و در همان خانه خود فنون علوم عالیه را از معقول و منقول و ادبیات و ریاضی و غیر ذلک تعلیم آنها نمود رفته رفته در اذهان و

نفوس اهل علم نفوذی شایان و رتبه نمایان پیدا کرد معالی مدارج علم و ادبش عقول آنها را حیران مینمود و تلقی نوادر افکار را بسی عظیم و مغتنم میشمردند صیت علم و فضلش اقطار مصریه را احاطه نمود مدح و ثنایش در السنه و افواه شایان گردید پس همت بر تنقید مسائل حکمیه و علوم عقلیه گماشت

ناصرالدین شاه

و ابواب فیوضات علمیه بر روی مصریان باز فرمود ساگردان خود را امر بندوبن و تصنیف کتب علمیه و ادبیه و حکمیه و دینیّه نمود و خوبشن بر آنها نظارت فرمود و از ایتراه فن تألیف و تصنیف را در مصر ترقیات بی پایان حاصل گردید دسته از ساگردان او که بعضی از مسائل فلسفه را از او بازبعضی از تلامذه او اخذ نموده بودند با وجود نرقیاتی که در فنون علمیه و مهارتیکه در تصنیف و تألیف حاصل نموده بودند بواسطه حدوث سن و قلت بضاعت و قصور بال از ادراک مطالبه عالیه و اسنکشاف مسائل

عقلیه عقاید سخیفه فلاسفه را پیروی نمودند و آن عقاید را در بین عامه ناس مشتهر ساختند و نسبت آنها را به سید دادند و بعضی از مذاهب مختلفه نیز آنها را در این مسلک معاضدت نمودند و این مسئله اگرچه در نفوس مردمانی که عارف باحوال و عقاید سید بودند اثری نبخشید ولی تایک درجه او را در نزد عوام متهم ساخت سید جمال الدین علاوه بر مقامات فضلی و علمی از عوالم سیاسی نیز بی بهره نبوده و میل مفرطی بدخول در فن پلتیکی داشت و چون در آن ایام مداخله انگلیسها در مصر اوضاع پلتیکی آنجا را منقلب و استقلالش را منهدم ساخته بود سید خواست تغییری در احوال آنجا دهد و آن مملکت را مستخلص سازد بمناسبت عضویت و ریاستی که در یکی از اجتماعات و مجامع فراماسونی داشت بترتیب نشرهای فرانسه انجمنی تشکیل داد اصحاب و دوستان خود را از علما و اعیان و غیرهم در آن انجمن دعوت نمود و قریب سیصد نفر در آنجا عضویت یافتند و بواسطه تعدیاتی که از انگلیسها نسبت با پناه و وطنش شده بود عداوتی مفرط با آنها داشت و جهاداً با آنها اظهار مبادات مینمود چنانکه از سلو کشان با او در هندی این مسئله خوب مکشوف میگردد پس لوائجی بر ضد انگلیسها منتشر نمود و آن لوائج را در روزنامهجات بزبان انگلیسی ترجمه نمودند و باندازه جالب دقت نظر سیاسیون ملت انگلیس گردید که مستر کلاستون بنفسه در مقام مدافعه از آن لوائج بر آمد پس رفته رفته کار انجمن بالا گرفت و گونسل انگلیس را بوحشت انداخت مشارالیه بحکومت مصر رسید سعایت نمود و نیز جماعتی را برای افساد در انجمن فرستاده در این بین نیز احوال مصر روی بسختی نهاد و انقلاباتی در آنجا بظهور پیوست که بر قوت آنها سید افزود پس از پیشگاه خدیوی توفیق پاشا امر باخراج او و ملازمش ابوتراب را صادر نمود و مشارالیه سنه (۱۲۹۶) هجری مطابق (۱۸۷۹) میلادی از مصر مهاجرت نموده به هندوستان آمد و در حیدرآباد دکن اقامت جست و در آنجا رساله در رد مذهب دهریین تصنیف نمود و در آنجا بود تا اینکه فتنه عراقی پاشا در مصر شروع شد آن هنگام حکومت هند مشارالیه را از حیدرآباد بکلکته خواست و در آنجا اقامتش داده تا اینکه کار مصر یکسره شد و جنگ انگلیس در آنجا باآخر رسید پس او را اختیار مهاجرت و مسافرت بهر جا که خواهد دادند مشارالیه میل مسافرت اروپا نمود و اول مسافرتش بلندن اتفاق افتاد چند روزی در آنجا توقف نموده بسمت پاریس حرکت کرد در این مسافرت شیخ محمد عبده مفتی دیار مصر با او موافقت و مرافقت نمود و باهم وارد پاریس شدند پس انجمن وطنیه عروه الوتقی که در مصر تشکیل یافته بود روزنامه دائر بر دعوت مسلمین بسوی اتحاد اسلامی از او استعفا نمودند مشارالیه روزنامه موسوم بعروه الوتقی تأسیس و دوست قدیمی و واقعی خود شیخ محمد عبده را بتحریر آن نامزد فرمود هجده نمره از آن روزنامه را منتشر ساخت و در عالم اسلامیت و قعی شایان حاصل نمود انگلیسها آن روزنامه را سخت تعاقب نمودند و با کمال سختی انتشار آنرا در هندی ممانع شدند و بدینجهت بهمان نمره هجدهم اختتام یافت مشارالیه در مدت سه سال توقف در پاریس مقالاتی در پوئلتیک روس و انگلیس و عثمانی و مصر انتشار داد که غالبی از آنها را در جراید انگلیسی ترجمه و ضبط نموده اند و در بین او و حکیم فرانسوی دینان مناظراتی در اصول اسلامیه و سایر علوم اتفاق افتاد که او را مجبور بتصدیق بعنوان مقام علمیت و اتقان برهان و حجت خود نمود پس برای جواب از سؤال لرد چرچیل ولرد سالسبوری در خصوص حضرت مهدی (عج)

و ظهور آن جناب موقهٔ بلندن مسافرت و بزودی مراجعت بیاریس نمود و در آنجا با اکثری از علمای حکما طریق مؤالفت و مراودت پیمود و در نزد آنها مقامی عالی حاصل گردانید پس قصد مسافرت نجد نمود و در این اثناء ناصرالدینشاه بر مراتب عالی و مقامات شایستهٔ سید مطلع گردید و از اعلی و ادانی کفایت و لیاقت و فضل و هنر آن حضرت را استماع نمود طالب ملاقات و مایل ندامتش گردید لذا با نهایت میل و رغبت و شوق و سورت ملاقات سید را تلگرافاً تقاضا نمود پس مشارالیه مسافرت ایرانرا اختیار فرمود و بدانسوی حرکت کرد اول دفعه در اصفهان بر ظل السلطان ورود نمود مشارالیه مقدمش را بسی گرمی داشت پس از چندی بطهران مسافرت نمود ناصرالدین شاه او را بخوبی تلقی و استقبال نمود و در نزد او بقدری عزیز گردید که بر تمام اولاد و کسان خود مقدمش میداشت و نظارت ادارهٔ حریرهٔ خود را برای تکمیل بدو تفویض نمود و او را وعده داد که بزودی بر مسند صدارت ایران ارتقایش دهد چیزی نگذشت که سید بواسطه اطلاعات علمیه و سیاسیه و احاطه بر تواریخ عالم و اخلاق امم و طلاقت لسان و حسن بیان باندازهٔ در نفوس علماء و امراء و بزرگان ایران نفوذ و منزلت و مقامی حاصل نمود که کمتر کسی در آن عصر میتوانست آن درجه را از مقام عالی تحصیل نماید منزلش مجمع بزرگان و مطاف اشراف و اعیان گردید و استماع کلامش را بر یکدیگر مسابقت میجستند و از تقرب بحضرتش بر دیگران مباهات میکردند رفته رفته امر سید شاه را بخیال انداخت و بر استقلال خویش از او دردل هراسی برداشت و در بعضی مواقع از او اظهار کراهت نمود سید بر خیال شاه آگاهی یافت و صلاح خویش در مهاجرت دید پس بعنوان تغییر آب و هوا اذن مسافرت خواست و بممالک روسیه مهاجرت نمود بدو بمسکو ورود داد و نظر بسابقه اطلاعات اهالی آنجا بحالاتش در نهایت احترام پذیرفته شد پس بسوی پترزبورغ روانه گردید و در آنجا نزد بزرگان از علمای و رجال معروف و پذیرفته آمد و مقالاتی صافیه دائر بر بولتیک ایران و افغان و عثمانی و روس و انگلیس در جراید آنجا انتشار داد و در نزد سیاسیون آن مملکت بسی مطبوع و دلپذیر افتاد و عالم سیاست را بهیجان آورد در این بین بازار عمومی (اکسیوزیسیون) (سنه ۱۸۸۹ م) در بیاریس افتتاح یافت و سید جمال الدین بدانسوی شنافت در وقت مراجعت در (مونبخ) پایتخت بافاریا (یعنی باویر) باناصرالدینشاه ملاقاتش دست داد مشارالیه او را بایران دعوت نمود سید اجابت فرمود بمجرد ورود بطهران مردم بر او اجتماع نمودند و اطرافش حلقه زدند و چون مسافرت اروپا ذهن شاه را نسبت باوصافی نموده بود از این اجتماعات چندان نگرانی درمادهٔ او حاصل نمیکرد بلکه روز بروز بر تقرب او میافزود و در بسیاری از امور و مهم سلطنتی او را واسطه قرار میداد و در خصوص قوانین مملکتی از رأی و زین او استشارات میفرمود پس بعضی از رجال درباری خاصه صدراعظم امین السلطان بر او رشک بردند و از او نزد شاه بنای سعایت گذاشتند و شاه را بر نفوذ استقلال و استبداد خود از او ترسانیدند و کلمات آنها باندازهٔ در مزاج شاه اثر نمود که خودداری نتوانست و آثار بدگمانی را از وجنات خود ظاهر ساخت سید چون چنین دید از طهران ببلده حضرت عبدالعظیم یک فرسخی طهران رفت و در آنجا اقامت جست در آنجا نیز مردم دست از ملاقاتش برنداشتند و بر او گرد آمدند مشارالیه تقریباً هشت ماه در میان آنها خطابه میخواند و آنها را بر اصلاحات مملکتی ترغیب و تحریض مینمود کم کم نامش بلند شد و عقایدش

در اصلاحات مملکت ایران مشتهر گردید و مردم رفتار فته خواستند بیدار شوند پس امر سید بر ناصر الدین شاه گران آمد و بر استبداد و استقلال خود از او بوحشت افتاد هنگامیکه سید در بستر بیماری غنوده بود یانصد نفر سوار برای اخراج او بحضورت عبدالعظیم (ع) فرستاد و مشارالیه را باحالتی فجیع از صحن مطهر بیرون کشیده تحت الحفظ از ایران بمملکت عثمانی انتقال دادند مشارالیه چندیکه مریض بود در بصره اقامت جست و پس از بهبودی بلندن رفت انگلیسها نظر بسابقه معرفتیکه در حق او داشتند بخوبی پذیرفتندش و در جماع علمی و سیاسی دعوتش مینمودند مدت توقف در لندن را بیشتر در مباحث یلتیکی ایران و سلوک ناصر الدین شاه و خرابیهاییکه در زمان سلطنت او بایران وارد آمده بود مذاکره نمود و اغلب انگلیسها را بخلع او از سلطنت ایران ترغیب میکرد در خلال آن اوقات بتوسط رستم پاشا سفیر عثمانی مقیم لندن دعوت نامه از طرف سلطان عبدالحمید سید را باسلامبول دعوت نموده سید اشتغال باصلاح امور وطنی خود را بهانه نموده دعوت سلطانرا اجابت ننمود مجدداً باکمال اصرار و الحاح و ترغیب و تحریص دعوتش نموده این مرتبه حضور خود را باسلامبول بشرط معاودت تلگرافاً بعرض سلطان رسانید و در سنه (۱۸۹۲) میلادی مطابق ۱۳۰۹ هجری بدان صوب حرکت نمود توجهات سلطانیه و تکریمات علما و رجال دیپلوماسی مدت چهار سال در آنجا اقامتش داد و در این مدت بانهایت خوشی و احترام و اجلال زیستن نمود در اواخر سنه ۱۸۹۶ مرض سرطان در فک اسفلش بروز نمود و تا کردنش امتداد یافت و بهمان مرض سرای فانی را وداع گفت در نهم مارس سنه (۱۸۹۷) میلادی مطابق سنه (۱۳۱۴) هجری جنازه اش را در مقبره (شیخ مزار لفسی) نزدیک نشان طاش دفن کردند رحمة الله علیه.

این بود آنچه که از عبارات فاضل معاصر جرجی زیدان ترجمه و انتقاد و در این تاریخ خود درج نمودیم پس از این فاضل معاصر در صفات شخصیه سید شرح مفصلی مینویسد که از موضوع ما خارجست و در باره از آن در ذیل اماله و اعماله مینویسد قصد سید اتحاد مسلمانان و جمع آنان در حوزه یک دوات اسلامی بود در تحت لواء خلافت عظمی اما آنچه بنده نگارنده از جناب آقای طباطبائی و حاج سیاح محلاتی و غیره درباره سید استعلام و استفسار نموده از این قرار است سید جمال الدین ایرانی و از قریه اسدآباد همدان است.

قصه اسدآباد افسار در هفت فرسخی همدان و پنج فرسخی کنگاور است و اسدآباد از املان مرحوم سلیمان خان صاحب اختیار است جمعیت اسدآباد تقریباً هشتصد خانوار و عده نفوس آن تقریباً چهار هزار نفر میباشد.

پدر سید جمال الدین سید صفدر بیسواد و از سادات فقیر اسدآباد و شغلش رعیتی بود خانواده سید جمال الدین از خانواده های صحیح و از سادات عالی درجات حسینی و اتصال شجره این سلسله نجیبه بخامس آل عبا حضرت امام حسین (ع) ثابت و معلوم است.

سید صفدر پسرش سید جمال الدین را در پنج سالگی بمکتب گذارده چون فصاحت و ذکاوتی خوب داشت در هشت سالگی از خواندن و نوشتن فارسی فارغ گردید زبان فارسی و ترکی را بخوبی میدانست در سن ده سالگی سید جمال الدین از پدرش قهر کرده بشهر همدان رفت و در مدرسه

تحصیل بود مدتی هم در اصفهان و مشهد مشغول تحصیل بود از آنجا بطرف افغانستان مسافرت نموده و در آنجا زبان انگلیسی را فرا گرفته بحسن خلق و فضل و دانش محبوب رجال دربار گردید چنانچه سابقاً ذکر شد خانه مسکونی سید امروز در اسدآباد معلومست طایفه و فامیلش راهم کس نمیشناسند .

جناب آقا میرزا علی مجاهد همدانی که از موثقین است گوید من خواهر سید جمال را در چند سال قبل در اسدآباد ملاقات نمودم جناب علیخان امیر تومان پسر مرحوم صاحب اختیار بنگارنده گفت دو خواهرزاده دارد سید جمال الدین میرزا شریف و میرزا لطف الله که در اسدآباد موجود و مباشر آنجا میباشند و اینطایفه اباعن جد در اسدآباد مشغول رعیتی بوده و میباشند . و نیز گفت زمانیکه سید جمال الدین بطهران آمد بملاقاتش رفتم و در مجلس مذاکره از فامیلش کردم سید تجاهاش کرد و فرمود شنیدم اسدآبادی در نزدیک همدان است که اهالی بسیار جاهل و عامیند . چون دانستم که تجاهاش میکند لذا ساکت شدم .

جناب آقای طباطبائی فرمود که پسر عموی سید جمال الدین آقاسید هادی در مدرسه چاله حصار طهران تحصیل مینمود و سید از اهل اسدآباد است . طایفه صاحب اختیار میگویند سید کمال برادرزاده سید جمال الدین الیوم در اسدآباد است .

باری بودن سید جمال الدین از اهل اسدآباد بتواتر ثابت و مسموع گردید لکن سبب اینکه سید خود را بافغان نسبت داد وجدی در این امر داشت معلوم نبود تا اینکه در این ایام یکی از موثقین گفت از خود سید جمال الدین سبب را پرسیدم جناب آخوند ملا آقای طالقانی معروف بشیخ الرئیس نقل کرد از جناب آقا سید اسدالله خرقانی که الیوم در نجف در اداره آقای خراسانی و از بزرگانست شنیدم که گفت از سید جمال الدین سبب را پرسیدم جواب داد چون افغان درجائی گونسل ندارد من خود را بافغان نسبت دادم که از دست گونسل های ایرانی آسوده باشم و در هر شهر یکه میروم گرفتار گونسل نباشم .

جناب حاج سیاح محلاتی که از دوستان سید میباشد مذکور ساخت چون سید جمال الدین مقصد بزرگی داشت درباره ایران لذا خود را بافغان نسبت داد تا از صدمه و اذیت ناصرالدینشاه محفوظ بماند .

خادم و مصاحب سید که معروف بعارف افندی است ابوتراب نامیست از اهل ویدر زرنده ساوه که برادرش خادم مدرسه چاله حصار است و مشهدی علی کبر نام دارد و خود عارف افندی نوکر جناب آقا میرزا سید محمد طباطبائی بود در زمانیکه سید جمال الدین وارد طهران گردید ابوتراب مجذوب سید جمال شده از حضرت آقای طباطبائی اذن و مرخصی خواست و خود را بعنوان خادمی بسید بست و با سید مسافرت نمود و از تربیت و انفاست قدسیه سید نگذشت مدتی که بعارف افندی و مصاحب سید جمال الدین معروف گردید .

زمانی که سید جمال الدین عازم نجد بود به بوشهر وارد شده تلگرافی از طرف حاج احمدخان کیا به سرتیپ مسقطی پندرسید السلطنه حالیه از بوشهر خبر داد که سید وارد بوشهر شده است از طرف دوستان و هواخواهان سید تلگرافاً و کتباً اصرار در آمدن سید بایران شد در این اثنا ناصرالدینشاه

هم تلگراف بسید نمود و آمدنش را بطهران تقاضا کرد تا آنکه سید از راه شیراز و اصفهان وارد طهران شد در طهران درخانه مرحوم حاج محمد حسن امین‌الضرب منزل کرد ناصرالدین شاه نهایت احترام را از سید نمود و مراعات مقامات عالیه سید را میکرد علماء و بزرگان و رجال دولت و خواص ملت اطراف سید را گرفتند سید بدون ملاحظه و مدهانه لیل و نهاراً سرّاً و جهاداً در بیداری ایرانیان بیکوشید انجمنهای سری تشکیل یافت و اسرار نهفته گفته آمد .

مرحوم ذکاء الملک گفت وارد شدم بر سید و او را دریائی از علم و فضل دیدم وان من البیان لسعراً در نطق و بیان سید پیدا بود هفت زبان را بخوبی تکلم میکرد فارسی ، ترکی همدانی ، ترکی اسلامی ، فرانسه ، روسی ، انگلیسی ، عربی ، افغانی و عبری را هم میدانست خلاصه گفت عالمی مانند سید قبل از آن و بعد از آن ندیدم .

مرحوم شیخ محمد حسن شریعتمدار مدعی شد که با سید مباحثه علمی کند ولی از عهده اش بر نیامد و مغلوب گردید اگر چه شیخ مرحوم گفت سید جمال‌الدین خلط بحث کرد لکن سید جمال‌الدین کسی نبود که در مباحثه بی انصافی کند. حکایت کرد مرا کسیکه او را غرضی نبود که هیئت سید شیخ را مبهوت کرد . مرحوم میرزا ابوالحسن جلوه هم طرف مذاکره با سید شد ولی بعد از سید مغلوب شد که کینه سید را همواره داشت .

باری پادشاه ایران بر سید متغیر و خاطرش از او رنجیده اظهار بی میلیش را نسبت بسید ظاهر نمود چون سید بی میلی ناصرالدین شاه را درباره خود تفرس نمود لذا اجازه مسافرت خواسته بطرف روسیه مهاجرت نمود در سفر دویم ناصرالدین شاه در مونیخ پایتخت بافاریا (باویر) که جزو آلمانست سید را باناصرالدین شاه ملاقاتی دست داد ناصرالدین شاه از سلوک با سید اظهار بی اطلاعی و ندامت کرد و اصرار بر آمدن سید بایران کرد تا سید را راضی نمود و پس از مراجعت شاه سید ورودش را بدوستانش اطلاع داد حاج سیاح میگوید من بتوسط میرزا ضایع‌ام داد که اندی‌الورود بر امین‌السلطان وارد شود و منزل خود را خانه امین‌السلطان قرار دهد تا اینکه امین‌السلطان از سید در نزد شاه بد نگوید لکن سید قبول نکرد و بر حاج محمد حسن امین‌الضرب وارد گردید این دفعه مردم بیشتر دور سید را گرفتند مجالس سری بر پا شد امین‌السلطان شاه را ترسانید که عمأ قریب حوزه سلطنت ایران از هم خواهد پاشید شاه ناچار بحاج محمد حسن امین‌الضرب نوشت که عذر سید را بخوبی بخواهد امین‌الدوله قبل از رسیدن دستخط با امین‌الضرب بسید اطلاع داد لذا سید قبل از دیدن دستخط شاه نقل مکان کرد بزایوه حضرت عبدالعظیم و مدت هفت ماه و چند روز در زایوه مقدسه بدعوت خلق اشتغال داشت و مفاسد سلطنت استبدادی را بر مردم رسانید مردم آگاه گرد بحق خود و پیوسته میگفت من با ظالم و مظلوم هر دو عداوت دارم ظالم را برای ظلمش دشمن دارم مظلوم را برای اینکه قبول ظلم میکند و سبب جسارت و ظلم ظالم میشود .

از آنجائیکه باید ادعایش را برهانی تکذیب نماید خودش مظلوم واقع شد چه امین‌السلطان در مقام تخویف ناصرالدین شاه بر آمد و از سید سعایت نمود و بشاه عرض کرد عمأ قریب دوات ایران را جمهوری خواهد نمود دوستان سید هم در مجالس علناً مطالب سید را ذکر مینمودند تا آنکه پادشاه ایران

در مقام نقض قول خود بر آمد دستخط تبعید سید را از ایران صادر فرمود یا نصد سوار مأمور حرکت دادن سید شدند حالت مأمورین دیوانی در آنوقت معلوم بود که چگونه در خانه سید ریختند و بیچاره را که در حالت مرض و در بستر افتاده بود کشیدند و فرصت ندادند زیر جامه خود را بپوشد با اینحال مرض زنجیر بگردنش انداختند و او را سوار یابو کردند چون از شدت مرض روی اسب خودداری نمیتوانست لذا پاهایش را باطناب پزیر شکم اسب بستند و با اینحال سید را روانه کرمانشاه کردند حاج محمد حسن امین‌الضرب پول و لباس و لوازم سفر برایش روانه داشت و پولی هم برای رئیس سوار ها فرستاد که باسید بدرفتاری نمایند و به کرمانشاه بحسام‌الملک حاکم و حاج آقا حسن و کیل‌الدوله کرمانشاه سفارشنامه نوشتند بحسام‌الملک اگر چه باسید بدرفتاری ننمود لیکن سید را عمانت نمود از مراده و مردم را از معاشرت او نیز افتخار برادرزن خود را نگهبان یا سجان سید قرار داد اما و کیل‌الدوله از همراهی سید و معاونت او دریغ و مضایقه نکرد پس از چندی سید را محترماً روانه بغداد داشت در بغداد تقیب و والی بغداد مقدمش را معتمد داشته و ایضاً حاج عبدالصمد اصفهانی معروف بهمدانی کلیه از لوازم احترام فروگذار نکردند سید بیجهاتی روانه بصره گردید و در آنجا توقف نمود تا مرضش بهبودی یافت از آنجا به هندوستان و از آنجا بلندن مسافرت فرمود در لندن با اندازه محترم و معزز بود که در مجالس سیاسی دعوتش مینمودند .

سلطان عثمانی عبدالحمید خان کتبا و تلگرافاً او را باسلامبول دعوت نمود و بحدی اصرار و ابرام کرد تا سید بسمت اسلامبول حرکت فرمود و در اسلامبول بانهایت اعزاز و اکرام چندی بسر برد و با کالسکه سلطنتی حرکت میکرد علما و رجال سیاسی پیوسته با او بودند مجالس سید را بسی معتمد میداشتند تا آنکه بسلطان رسانیدند که سید با خدیو مصر عهد اتحاد و اتفاقی بسته سلطان عبدالحمید خان بر خود و استقلالش ترسید و هم قتل ناصر الدینشاه را باو نسبت دادند که میرزا محمد رضا در اسلامبول دستوری ازسید گرفته و بطهران رفته و بمقصود نائل گشته سفیر ایران جمعی از سفراء کرده و بسید اظهار داشت که عمل میرزا رضا بتحریر شما است جواب داد که من نگفتم میرزا رضا ناصر الدینشاه را بکش بلکه گفتم ایران آباد نمیشود مگر بقطع ریشه شجره خبیثه استبداد در حالتی که جزئی درد گلو عارض سید گردید که طیب سلطان بر او وارد شد مرض سید اشتداد یافت جزئی کلی مزکوم شبیه بمسموم بفاصله چند ساعت گلو و دهن سید آماس کرده و در گذشت رحمة الله علیه .

هر چند امین‌السلطان صدراعظم ایران نهایت سعایت را در قتل و اعدام سید جمال‌الدین نمود لکن سفیر ایران علاء‌الملک بمساعده گذرانید چه عرق سیادت سفیر و اطلاع بردوستان و هوخواهان سید باعث شد که سعی در نجاتش نماید لکن سعی او مثمر نگردید چه سید طرف سوء ظن دولت عثمانی واقع گردید و موقع رفع اتهام از خود نیافت .

اشخاصی که با مقاصد سید همراه شدند از علما مرحوم حاج شیخ‌هادی نجم‌آبادی و جناب آقای طباطبائی از رجال دولت مرحوم امین‌الدوله و مرحوم مشیرالدوله از اعیان آقا میرزا نصرالله خان و برادرش آقا میرزا فرج‌الله خان از شعراء مرحوم ذکاء‌الملک از جریده‌نگاران مرحوم اعتمادالسلطنه

از اطبا دکتر مهدی خان و میرزا داودخان و میرزا عبدالله خراسانی از تجار مرحوم حاج محمدحسن امین‌الضرب و جمعی دیگر از کسبه مثل آقا میرزا علی‌اکبر ساعت ساز معروف بحکیم از ملاکین حاج میرزا آقای ارباب و حاج میرزا حسینعلی پسر مرحوم حاج عبدالعظیم هراتی حاج سیاح نیز از دوستان سید بود از قبیل میرزا رضا متجاوز از پنجاه نفر بودند که در مجالس سید مات و مبهوت و ساکت می‌نشستند و بخدمتش افتخار مینمودند. آقا میرزا حسن که الیوم در مطبعه آقاسید مرتضی است نیز در اداره سید آمد و رفتی داشت.

مقصود سید درظواهر اتحاد دول اسلامی و اتفاق مسلمانان بود لیکن در معنی جمهوریت و مشروطیت ایرانرا ساعی وجاهد بود. در مجالس علنی مفاسد استبداد و سلطنت استبدادیرا آشکار میفرمود و در محافل سری دوستان خودرا تحریص و ترغیب مینمود بیداری مردم لکن پس از تبعید و نفی از طهران دوستانش را وصیت میفرمود بکتمان و استتار مقصد چنانچه در یکی از مکاتیب خود بحضرت آقای طباطبائی چنین نوشته است.

پاره از مکتوب سید به آقای طباطبائی

« لاصداقة الا باتحاد المشرب ولا قرابة الا بوحدة المارب و بعد ذلك ایس لك ان تقول مارایتك و مارایتنی » .

زمانی هم درمکه معظمه تشکیل انجمنی داد موسوم به ام‌القری و خیالش این بود نماینده‌های مسلمانان روی زمین را در این انجمن گرد آورد و برای مسلمانان روی زمین يك سلطان که یادرا سلامبول یا در کوفه سکنی گیرد و يك اعلم که درمکه نشینند و تکالیف مسلمین از این مجلس برخیزد و پس از امضاء سلطان و اعلم منتشر گردد و سایر پادشاهان مسلمان با اسم امیرالامرائی موسوم و در تحت امر سلطان محکوم باشند سلطان عبدالحمیدخان این انجمن را برانداخت بتوهم اینکه شاید انتخاب سلطان بر حسب قرعه قرار گیرد و بغیر او قرعه افتد. مدت دوام انجمن یکسال بود و نظامنامه آن طبع و بتمام بلدان فرستاده شد اجزاء این انجمن معدوم و یا در زوایای خفاجان دادند فتنه عرابی پاشا در مصر از نتایج این انجمن بود و عرابی پاشا از شاگردان سید بود.

اگرچه فاضل معاصر جرجی زیدان مینویسد از سید تالیف و تصنیفی دیده نشده است لیکن روزنامه عروة الوثقی و روزنامه جبل‌المتین اول و رساله فضایح الاستبداد و رساله در رد دهرین و طبعین و رساله در حقوق صفحات عالم را گرفته است.

نمیدانم علت چیست که فاضل مزبور مینویسد درباره سید (فقدنشأ قطباً من اقطاب الفلسفة و عاش رکنان ارکان السیاسة ولكنه مات ولم يتم عملا ولا الف کتاباً الخ).

چند مکتوب از مکاتیب سید جمال‌الدین بدست نگارنده آمد یکی را در حالات آقای طباطبائی درج نمودیم و دیگری را هم که با آقای طباطبائی نوشته است چند فقره آنرا ایضاً درج نمودیم. سومی مکتوبیست که از حضرت عبدالعظیم بناصر الدینشاه نوشته است چهارم و پنجم دو مکتوب عربی است که بمرحوم آیه‌الله میرزای شیرازی و علما، ایران نوشته است.

مستوب سید جمال‌الدین که در سفر بانی ایران

از حضرت عبدالعظیم بناصر الدین‌شاه نوشته

عرضه داشت بسده سینه عالیه و عتبه رفیعۀ سامیۀ اعلیحضرت شاهنشاه اسلام پناه در (مونیک) وقتی که از شرف وعد احترامات و اجازه مصاحبت موکب همایونی در زمره طرد بودم در همان محضر اسنی جناب امین‌السلطان وزیر اعظم چنان پسندیدند که این عاجز برای اصلاح بعضی امور ضروریه اولابۀ (پترز بورخ) رفته پس از انجام آنها بایران بیایم اعلیحضرت شاهنشاه اقام‌الله به دفاعه‌المدین استحسان فرمودند در شب همان یوم‌الشرف پنج‌ساعت جناب وزیر اعظم باین عاجز مکالمه نمودند خلاصه‌اش آنکه اولاً دولت روسیه و رجال و ارباب جراید آنرا حق نیست که ایشانرا بر جلس و نشانه سهام نمایند و از درمعادات و معانیت برآیند چون که ایشان یعنی جناب وزیر اعظم مالک و صاحب ملک نیستند و رتق و فتق امور بقدرت ایشان نیست دیگر آنکه مسئله کارون و بانک و معادن قبل از ارتقاء ایشان بر تبه وزارت عظمی انجام پذیرفته است نهایت اینست که اجراء آن از سوء بخت در زمان وزارت ایشان شده است پس حین ورود پترز بورخ باید در نزد وزارت روسیه ابراه ذمه و تبرئه بر ساحت ایشانرا بنمایم و تبدیل افکار فاسده وزراء روس را در حق ایشان داده و حسن مقاصد و نیات ایشانرا درباره دولت روس مسجل کنم ثانیاً از این عاجز خواهش نمودند که به (مسیو کیرس) رئیس الوزراء و وزیر دول خارجه و مستشارهای ایشان (ویلنکالی) و (زینوویب) شفاهاً بگویم که ایشان یعنی جناب وزیر اعظم از برای اثبات حسن مقاصد خود در هر حال حاضرند که اگر از طرف روس طریق سهلی ارائه شود در ظرف چند روز مسئله کارون و بانک و معادن را حل نموده بحالت سابقه اعاده نمایند این عاجز چون نجاح مقاصد جناب وزیر اعظم را عین رضایت پادشاه و خیر ملت اسلام میدانستم به پترز بورخ عود نمودم و چند نفر را که در سیاسیات مشرق زمین با خود هم مشرب میدانستم چون ژنرال (ابروچف) در حریره و ژنرال (دیختر) در وزارت دربار و ژنرال (اعناتیف) سفیر سابق روس در اسلامبول و مادام (نودیکف) که از خواتین نافذ‌الکلمه و غالباً در مسائل سیاسیه که مابین روس و انگلیس است میکوشید با خود متفق کردم و در ظرف دو ماه بیست بار با مسیو (کیرس) و با مستشارهای ایشان ملاقات کردم و پیش از آنکه در مقاصد جناب وزیر اعظم شروع نمائیم اولاً در این سعی نمودم که باده و براهین سیاسیه و باعانت هم مشربهای خودم ثابت کنم که صلاح دولت روس در مشرق زمین آنست که علی‌الدوام با دولت ایران از در مسالمت و موافقه برآید و بسخت‌گیری و محاصمت ننماید و در ضمن همه وقت منح و سماح اعلیحضرت شاهنشاه اسلام پناه را در ارتک و اراضی ترکمانیه و جایهای دیگر خاطر نشان ایشان مینمودم چون دانستم که این مطلب اصلی مسجل شد و مقبول گردید و از برای ایشان انحراف رأی روی داد و آتش غضب‌شان فرونشست در آنوقت مقاصد جناب وزیر اعظم را پیش نهاده گفتم وزیر اعظم بنفس خود در مونیک بمن گفتند شما تبلیغ کنم که ایشان حاضرند اگر شما طریقی نشان دهید که موجب حرب و سبب غرامت نگردد مسئله کارون و بانک و معادن را حل نمایند و موازنه سابقه که در میان دولت روس و ایران و انگلیس بود دوباره برقرار کنند و در تلو این مطلب اینقدر که ممکن بود

در تیرمه ذمه جناب وزیر اعظم و حسن مقاصد ایشان در حق دولت روسیه کوشیدم چنانچه دوباره هم این مطالب را از پترسبورغ بایشان نوشتم مسیو کیرس و مستشارهای ایشان پس از آنکه مکرراً از حسن مقاصد و نیت عزم جناب وزیر اعظم پرسیدند گفتند که ما باید در این مسئله با وزیر جنگ و وزیر مالیه اولاً مشورت کنیم و با امیراطور حاصل مشورت خود را عرضه نمائیم بعد از آن اگر طریق سیاسی یافت شد که بدان توان حل مسئله را نمود بشما شفاهاً خواهیم گفت که بنهج جواب جناب وزیر اعظم برسانید البته اگر این مسئله بنهجی حل شود که موجب محاصره در میان دولت ما و دولت ایران نگردد بهتر است.

پس از چندین بار مشورت دو مسلک پلتیک یکی از برای خود و یکی از برای جناب وزیر اعظم تعیین نموده بمن گفتند که اگر جناب وزیر اعظم میخواهند ابواب خطرهای آینده را به بندند در جواب رسالت این دو مسلک را بدیشان از طرف ما تبلیغ کن و چون هر یک از ما خط حرکت پلتیک خود را بر آندو مسلک معین قرار دهیم مسئله بخودی خود بلاغرامت و بلا جدال حل شده سبب رضایت همه خواهد بود این عاجز شادان و خرسند شدم که بقوت الهیه بتنهائی توانستم پس از اطلاع تام از مسالک سیاسی خفیه روس در مشرق زمین خدمتی بدولت اسلام نمایم و وزیر اعظم را از خود خوشنود کرده باشم چون بطهران رسیدم خارج شهر توقف نموده جناب وزیر اعظم اطلاع داده جناب ایشان خانه حاج محمدحسن امین‌الضرب را معین نمودند که در آنجا فرود آیم و نعل ایشان را مهماندار مقرر نمودند و این عاجز مدت سه ماه تمام از جای خود حرکت نکردم بغیر از یکبار آنهم بعد از یکماه که عز شرف حضور حاصل شد و بدان نویده‌های ملوکانه مفتخر گردیدم و در این مدت جناب وزیر اعظم هیچگونه از این عاجز سؤال نکردند که در پترسبورغ چه واقع شد و جواب آن مسئله که ترا برای آن بدانجا فرستادم چه شد بلی در این مدت چند بار بعضی از حاشیه خود را برای احوال‌یرسی فرستادم وعده ملاقات مفصل میدادند چون مدت طول کشید از کیفیت مسئله سؤال شد در جواب گفتم که هنوز از طرف وزیر اعظم استفسار نشده است و سبب را هم نیدانم در وقتیکه اهل جناب وزیر اعظم بوزارت روس معلوم گردید با همه آن محاجات و مجادلات و تبلیغات ملحانه این عاجز در پترسبورغ ایشان این امر را بمجرد ملاحظه بازی و اهانت و تحقیر و با خود حسیله سیاسی مقصود کشف افکار طرف مقابلست (کاش سؤال میشد و کشف افکار طرف مقابل میگردد) شمرده بسفارت خود در دارالخلافه طهران تلگراف نمودند که سید جمال‌الدین از طرف وزیر اعظم شفاها بعضی تبلیغات نمود اگر وزیر اعظم میخواهند که در آن مسائل داخل شوند رأساً بنهج رسمی با سفارت روس در تهران یا با سفارت ایران در پترسبورغ مکالمه نمایند و سید جمال‌الدین که بنهج غیر رسمی بعضی تبلیغات نمود اگر پس از این سخنی از این طرف بگوید مقبول نیست (لاحول و لا قوة الا بالله) راه رفته رنج کشیده بر جوع قهقرابنقطه اولی برگشت (شگفت) عقده حل کرده را دوباره محکم کردن (شگفت) اعلیحضرت پادشاه اسلام پناه نتایج اینگونه حرکات را بخرد خدا داد دیپلوماسی از هر کس بهتر میدانند جناب وزیر اعظم چون از مضمون آن تلگراف مطلع شدند بخلاف عادت سیاسیین جهان بجای آنکه تأسف نمایند که چرا افکار وزرا روس را در این مسائل استکشاف نمودند و جوابهای ایشانرا استماع

نکردند (بعرب صاحب گفته بودند که من چیزی بسید جمال‌الدین نگفته بودم که بوزارت روس تبلیغ نمایند) و من ایشانرا به پترزبورغ نفرستادم (انالله و انا الیه راجعون) اینک لعب معکوس اینک فکر عقیم اینک نتیجه فاسده با این مسلک چگونه توان راه اخطار را بست و از مهالك دوری جست (بلا سبب شبهه درد لها افکنندن و قلوب را متفر کردن خداوند تم مگر بقدرت کامله خود ما را از آثار وخیمه این حرکات حفظ کند) واعجب از اینواقعه اینست پس از آنکه وعد احترامات وستایش خود را از لسان مبارک اعلیحضرت شاهنشاهی شنیدم حاج محمد حسن امین‌الضرب تبلیغ نمودند که رضایت اعلیحضرت شاهنشاهی اینست که این عاجز طهرانرا ترك نموده مجاور مقابر شهرقم بشوم هرچه درخبايای ذهن خود تفتیش نمودم سبب را ندانستم . آیا بجهت آن بود که دولت روس را بپراهین ووسائط دعوت بمسلک ومواده دولت ایران نموده - یا برای آنست که بخواهش وزیراعظم به پترزبورغ رفته در تیره ذمه وحسن مقاصد ایشان بادولت روس کوشیدم - یا بدینجهت که طرق حل مسائل را چنانچه خواهش وزیراعظم بود بقوه کد و جت بدست آوردم - اگرچه بر مجرب ندامت‌رواست آنچه بپاداش مهمانی اول بمن گذشت مرا کافی بود که دگر خیال ایرانرا نکنم اما لفظ شاهنشاه را مقدس شمرده خواستم آنچه خلاف گفته بودند معلوم گردد که هم خیرخواهم هم مطیع دیگر این چه نقش است که باز ژاژخایان کوازه پسند بالله علیکم اگر خدا نخواست ظهورات مرا از مسلک خیرخواهی منحرف و منصرف کند بر من چه ملامت خواهد بود سبحان الله توهم مزاحمت در مناصب هر وقت این صاحبان عقول صغیره ونفوس حقیره را بر این مبدارند که ذهن وقادقناد اعلیحضرت شاهنشاه را درباره این عاجز مشوب گردانند اینک در حضرت عبدالعظیم نشسته تا امر از مصدر عزت جه صادر شود و اسئل الله تعالی ان ینصکم بالعدل و الحق و ینصركم بالحکمة و یشید دولتکم بقدرته و یجرسه عن کید الخائنین آمین .

پاره از مکتوب سید جمال‌الدین که یکی از دوستان خود نوشته است

من در موقعی این نامه را بدوست عزیز خود مینویسم که در محبس مجبوس و از ملاقات دوستان خود محروم نه انتظار نجات دارم و نه امید حیات نه از گرفتاری متألّم و نه از کشته شدن متوحش خوشم بر این حبس و خوشم بر این کشته شدن . جسم برای آزادی نوع ، کشته میشوم برای زندگی قوم ولی افسوس میخورم از اینکه کشتهای خود را ندرویدم بآرزویی که داشتم کاملاً نائل نگردیدم شمشیر شقاوت نگذاشت بیداری ملل مشرق را به بینم دست جهالت فرصت نداد صدای آزادی از حلقوم امم مشرق بشنوم ایکاش من تمام تخم افکار خود را در مزرعه مستعد افکار ملت کاشته بودم چه خوش بود تخمهای بارور مفید خود را در زمین شوره‌زار از سلطنت فاسد نینمودم آنچه در آن مزرعه کاشتم به نمو رسید هرچه در این زمین کویر غرس نمودم فاسد گردید در این مدت هیچیک از تکالیف خیرخواهانه من بگوش سلاطین مشرق فرو نرفت همه را شهوت و جهالت مانع از قبول گشت امیدواریها بایران بودند اجر زحمتم را بفراش غضب حواله کردند با هزاران وعد و وعید به ترکیا احضارم کردند این نوع مغلول و مقهورم نمودند غافل از اینکه انعدام صاحب‌نیت اسباب انعدام نیت نمیشود صفحه روزگار

حرف حق را ضبط میکنند باری من از دوست گرامی خود خواهشمندم این آخرین نامه را بنظر دوستان عزیز وهم مسلکهای ایرانی من برسانید و زبانی بآنها بگوئید شما که میوه رسیده ایران هستیید برای بیداری ایرانی دامن همت بکمر زده اید از حبس و قتل نترسید از جهالت ایرانی خسته نشوید از حرکات مذبحخانه سلاطین متوحش نگردید بانهایت سرعت بکوشید با کمال جلالاکی کوشش کنید طبیعت بشما یار است و خالق طبیعت مددکار . سیل تجدد بسرعت بطرف مشرق جاراست بنیاد حکومت مطلقه منعدم شدن نیست شماها تا میتوانید درخرابی اساس حکومت مطلقه بکوشید نه بقلع و قمع اشخاص . شما تا قوه دارید درنسخ عاداتیکه میانه سعادت و ایرانی سد سدید گردیده کوشش نمائید نه درنیستی صاحبان عادات هر گاه بخواهید باشخاص مانع شوید وقت شما تلف میگردد اگر بخواهید بصاحب عادت سعی کنید باز آن عادت دیگرانرا بر خود جلب میکنند . سعی کنید مواعی را که میانه الفت شما وسایر ملل واقع شده رفع نمائید . گول عوام فریبانرا نغورید (انتهی)

مکتوب سید جمال الدین بمرحوم

حاج میرزا محمد حسن شیرازی اعلی الله مقامه

بسم الله الرحمن الرحيم - حقا اقول : ان هذا الكتاب خطاب الى روح الشريعة المحمدية اينما وجدت ، وحيشما حلت ، وضراعة تعرضها الامة الى نفوس زاكية تحققت بها ، وقامت بواجب سُئونها ، كيما نشأت ، وفي اي فطر نبغت ، الا وهم العلماء فاحببت عرضه على الكل وان كان عنوانه خاصا .

حبر الامة بارقة انوار الائمة ، دعامة عرش الدين ، و اللسان الناطق عن الشرع المبين جناب الحاج الميرزا محمد حسن الشيرازي صان الله به حوزة الاسلام ورد كيد الزنادقة اللثام لقد خصك الله بالنيابة العظمى عن الحجة الكبرى و اخنارك من العصابة الحققة و جعل بيدك ازمة سياسة الامة بالشريعة الغراء و حراسة حقوقها بها و صيانة قلوبها عن الزيغ والارتياب فيها و احال اليك من بين الانام (و انت وارث الانبياء) مهام امور تسعد بها الامة في دارها الدنيا و تحضي بالعقبى و وضع لك اريكة الرياسة العامة على الافئدة و النهي اقامة لدعامة العدل و اثاره لمحجة الهدى و كتب عليك بما اولاك من السيادة على خلقه حفظ الحوزة و النود عنها و الشهادة دونها على سنن من مضى و ان الامة قاصبها و دانيها و حاضرها و بادبها و وضعها و عاليها قد اذعنت لك بهذه الرياسة السامية الربانية جانية على الركب خارة على الاذقان تطمح نفوسها اليك فيكل حادنه تعروها تطل بصائرنا علمك في كل مصيبة تمسها وهي ترى ان خيرها و سعدا منك و ان فوزها و نجاتها بك و ان امنها و امانها فيك .

فاذالمح منك غض طرف ، اونيت بجانبك لحظة ، و امهلتها و شانها المحة ، ارتجت افتدتها ، و اختلت مشارعا ، و انتكنت عقائدها ، و انهدمت دعائم ايمانها ، نعم لا برهان للعامة فيما دانوا ، الا استقامة الخاصة فيما امروا ، فان وهن هولاء في فريضة اوقعد بهم الضعف عن اماطة منكر ، لا عتورا و لك الظنون و الا وهام و نكص كل على عقبه مارقا من الدين القويم ، حائدا عن الصراط المستقيم .

و بعد هذا و ذاك و ذلك اقول ان الامة الايرانية بما دهمها من عراقيل الحوادث التي آذنت باستيلاء

الضلال على بيت الدين ، و تطاول الاجانب على حقوق المسلمين ، ووجوم الحجة الحق اياك اعنى عن القيام بانصرها وهو حامل الامانة ، والمسئول عنها يوم القيمة قد طارت نفوسها شعاعا ، وطاشت عقولها ، و تاهت افكارها ووقفت موقف الحيرة (وهي بين انكار واذعان و جحود و ايقان) لانهتدى سيلا وهامت فى بيدها الهوا جس فى عتمة الواسوس ، ضالة عن رشدها لاتجداليه دليلا واخذ القنوط بمجامع قلوبها و سدونها ابواب رجائها ، وكادت ان تختا راياسانها الضلالة على الهدى ، وتعرض عن محجة الحق و تتبع الهوى ، وان آحاد الامة لايزالون يتسائلون شاخصة ابصارهم عن اسباب قضت على حجة الاسلام (اياك اعنى) بالسيات والسكوت ، و حتم عليه ان يطوى الكشح عن اقامة الدين على اساطينه ، واضطره الى ترك الشريعة واهلها ، الى ايدى زنادقة يلعبون بها كيفما يريدون و يحكمسون فيها بما يشاءون ، حتى ان جماعة من الضعفاء زعموا ان قد كذبوا و ظنوا فى الحجة ظن السوء و حسبوا الامرا حولة الحاذق ، و اسطورة المنق ، وذلك لانها ترى (وهو الواقع) ان لك الكلمة الجامعة ، والحجة الساطعة ، وان امرك فى الكل نافذ ، وليس لحكمك فى الامة منابذ ، و انك لو اردت تجمع آحاد الامة بكلمة منك (وهي كلمة تنبثق من كيان الحق الى صدور اهله) فترهب بها عدو الله و عدوهم ، وتكف عنهم شر الزنادقة ، و تزيج ماحاق بهم من العنت والشقاء ، وتنشلهم من ضنك العيش الى ما هو ارفدوا هنى ، فيصير الدين باهله منيعا حريزا ، و الاسلام بحجته رفيع المقام هزيلا .

هذا هو الحق انك راس العصابة الحققة ، و انك لروح السارى فى آحاد الامة فلا يقوم لهم قائم الابك ولا تجتمع كلمتهم الاعليك ، لو قمت بالحق نهضوا جميعا ولهم الكلمة العليا ، ولو قعدت تبطلوا ، وصارت كلمتهم هى السفلى ، ولربما كان هذا السير والدوران حيسا غض حجة الامة طرفه عن شئونهم ، و تركهم هملا بلاراع ، و همجا بلاراع ولاداع ، يقيم لهم عنذرا فيما ارتابوا ، خصوصا لما راوا ان حجة الاسلام قدونى فيما اطبقت الامة خاصتها و عامتها على وجوبه ، و اجمعت على حظر الاتقاء فيه ، خشية لغوبه ، الا وهو حفظ حوزة الاسلام الذى به بعد الصيت و حسن الذكر و الشرف الدائم والسعادة التامة ، ومن يكون اليق بهذه واحرى بها من اصطفاه الله فى القرن الرابع عشر ، وجعله برهانا لدينه ، و حجة على البشر ،

ايها العجبر الاعظم ، ان الملك قد وهنت سريره ، فسائت سيرته ، و ضعفت مشاعره فقبحت سريره ، وعجز عن سياسة البلاد ، و ادارة مصالح العباد ، فجعل زمام الامور كليها و جزئها بيد زنديق اثم ، غشوم ثم بعد ذلك زعيم . . يسب الانبياء فى المحاضر جهرا ، ولا يذعن لشريعة الله امرا ، ولا يرى لروساء الدين و قرا ، يشتم العلماء ، ويقذف الاتقياء ، و يهين السادة الكرام ، و يعامل الوعاظ معاملة اللثام ، و انه بعد رجوعه من البلاد الافرنجية قد خلع العذار ، و تجاهر بشرب المعار ، و مولاة الكفار ، و معاداة الابرار ، هذه هى افعاله الخاصة فى نفسه . تم انه باع الجزء الاعظم من البلاد الايرانية و منافعها لاعداء الدين - المعادن ، و السبل الموصلة اليها ، و الطرق الجامعة بينها و بين تخوم البلاد ، و الخانات التى تبنى على جوانب تلك المسالك الشاسعة التى تشعب الى جميع ارجاء المملكة و ما يحيط بها من البساتين و الحقول . . نهر الكارون و الفنادق التى تنشأ على صفته الى المنبع و ما يستتبعها من الخبائن و المروج ، و الجادة من الالهواز الى طهران و ما على اطرافها من العمارات و الفنادق و البساتين و الحقول . . و التبنك و ما يتبعه

من المراكز ومحلات الحرت وبيوت المستحفظين والحاملين والبائعين انى وجد وحيث نبت ، وحكر العنب للخمور و ما استلزمه من الحوانيت والمعامل و المصانع فى جميع اقطار البلاد ، والصابون والشمع و السكر ولوازمها من المعامل ، والبانك (١) و ما ادراك مالبانك هو اعطاه زمام الاهالى كلية يدهدو الاسلام و استرقاقه لهم واستملاكه اياهم وتسليمهم له بالرياسة والسلطان .

ثم ان الخائن البليداردان يرضى العامة بواهى برهانه فحقيق قائلا ان هذه معاهدات زمانية ، ومقاولات و قبية لا تطول مدتها ازيد من مائة سنة !! يالله من هذا البرهان الذى سؤله خرق الخائنين ، و عرض الجزء الباقي على الدولة الروسية حقالسكوتها (لوسكتت) مرداب رشت ونهر الطبرستان والجمادة من نزلى الى الخراسان وما يتعلق بها من الدور والفنادق والحقول . . . ولكن الدولة الروسية شمتت بانقها و اعرضت عن قبول تلك الهدية ، وهى عازمة على استملاك الخراسان والاستيلاء على آذربايجان و ما زاندران ان لم تتحل هذه المعاهدات ولم تنفسخ هذه المقاولات القاضية على تسليم المملكة تماما بيدناك العدو والاد ، هذه هى النتيجة الاولى لسياسة هذا الخرق .

و بالجملة ان هذا المجرم قد عرض اقطاع البلاد الايرانية على الدول ببيع المزاد ، و انه يبيع ممالك الاسلام و دور محمد واله عليهم الصلوة و السلام للاجانب ولكنه لخصه طبعه ودناثة فطرته لا يبيعها الا بقيمة زهيدة و دراهم معدودة (نعم هكذا يكون اذا امتزجت اللثامة و الشره بالخيانة والسفه) وانك اياها الحجة ان لم تقم بناصر هذه الامة ولم تجمع كلمتها و لم تنزعها بقوة الشرع من يد هذا الاثيم لاصحبت حوزة الاسلام تحت سلطة الاجانب (يحكمون فيها بما يشاؤون ويقولون ما يريدون) و اذا فاتتك هذه الفرصة اياها الحبر و وقع الامر و انت حى لما ابقيت ذكرا جميلا بمدك فى صحيفة العالم و اوراق التواريخ . . . و انت تعلم ان علماء الايران كافة والعامة باجمعهم ينتظرون منك (و قد حرجت صدورهم و ضاقت قلوبهم) كلمة واحدة و يرون سعادتهم بها ونجاتهم فيها . . . ومن خصه الله بقوة كهذه كيف يسوغ له ان يفرط فيها و يتركها سدى .

ثم اقول للحجة قول خير بصير ان الدولة العثمانية تبجح بنهضتك على هذا الامر و تساعدك عليه لانها تعمد ان مداخلة الا فرنج فى الاقطار الايرانية والاستيلاء عليها تجلب الضرر الى بلادها الاحماله و ان وزراء الايران و امراء هاكلهم يبتهجون بكلمة تنبص بها فى هذا الشأن لانهم باجمعهم يعافون هذا المستعدتات طبعاً ، ويسخطون من هذه المقاولات جبلة ، و يجدون بنهضك مجالا لابطالها ، و فرصة لكف شر الشره الذى رضى بها و قضى عليها .

ثم ان العلماء وان كان كل صدع بالحق وجبه هذا الاخرق الخائن بسوء اعماله ولكن ردعهم الزور و زجرهم عن الجناية ونهرهم المجرمين ما قرت لسلسلة المعدات قرارا ، ولا جمعتها وحدة المقصد فى زمان واحد ، وهؤلاء لثماثلهم فى مدارج العلوم و تشاكلهم فى الرياسة و تساويهم فى الرتب غالباً عند العامة لا ينجذب بعضهم الى بعض ولا يصير احد منهم لصقا للاخر ولا يقع بينهم تأثير الجذب و تاثر الانجذاب حتى تتحقق هيئة وحدانية وقوة جامعة يمكن بهادفع الشروصيانة الحوزة . كل يدور على محورة ، و كل يردع الزور وهو فى مركزه ، (هذا هو سبب الضعف عن المقاومة وهذا هو سبب قوة المنكر والبغى) . و انت وحدك اياها الحجة بما اوتيت من الدرجة السامية والمنزلة الرفيعة علة فعالة فى نفوسهم ، وقوة جامعة لقلوبهم ،

وبك تنضم القوى المتفرقة الشاردة ، وتلتئم القدر المتشعبة الشاذة ، وان كلمة منك تاتي بوحداية تامة يحق لها ان تدفع الشر المحدق بالبلاد ، وتحفظ حوزة الدين وتصور بيضة الاسلام . . . فالكل منك وبك واليك . . وانت المسئول عن الكل عند الله وعند الناس .

ثم اقول ان العلماء والصلحاء في دفاعهم فرادى عن الدين وحوزته وقد قاسوا من ذاك العتل شدائد ماسبق منذ قرون لها مثل ، وتحملوا الصيانة بلاد المسلمين عن الضياع و حفظ حقوقهم عن التلف كل هوان وكل صغاروكل فضيحة .

ولاشك ان حبر الامة قد سمع ما فعله ادلاء الكفر واعوان الشرك بالعالم الفاضل الصالح الواعظ الحاج الملا فيض الله الدر بندي وستسمع قريبا ما صنعه الجفافة الطغاة بالعالم المجتهد النقي البار الحاج السيد علي اكبر الشيرازي وستحيط علما بما فعله بحمالة الملة والامة من قتل وضرب وكى وحبس . ومن جملتهم الشاب الصالح الميرزا محمد رضا الكرماني الذي قتله ذلك المرد في الحبس . والفاضل الكامل البار حاج سياح والفاضل الاديب الميرزا فروغى والاربيب النجيب الميرزا محمد عليخان والفاضل المتقن اعتماد السلطنة وغيرهم .

واما قصتي ، وما فعله ذاك الكنوذ الظلوم معي ، فما يفتت اكباد اهل الايمان ، ويقطع قلوب ذوا الايقان . ويقضى بالدهشة على اهل الكفر وعباد الاوثان ، ان ذاك اللشم امر بسجني وانا متحصن بحضرة عبد العظيم م في شدة المرض على الثلج الى دار الحكومة بهوان وصغارو فضيحة لا يمكن ان يتصور دونها في الشناعة (هذا كله بعد النهب والغارة) (انالله وانا اليه راجعون) .

ثم حملني زبانيته الاوغاد وانا مريض على برذون مسلسلا في فصل الشتاء وتراكم الثلوج والرياح الزمهريرية وساقنتني جفلة من الفرسان الى خانقين وصحبني جمع من الشرط . . . ولقد كانت لوالي من قبل والتمس منه ان يبعديني الى البصرة علما منه انه لو تركني ونفسي لاني تيك ايها الجبر وتثبت لك شأنه وشان الامة وشرحات ماحاق ببلاد الاسلام من شر هذا الزنديق ، ودعوتك ايها الحججة الى عون الدين ، وحملتك على اغائة المسلمين . . . وكان على يقين اني لو اجتمعت بك لا يمكنه ان يبقى على دست وزارته الموسسة على خراب البلاد وهلاك العباد . واعلاء كلمة الكفر . . . ومازاده لؤما على لومه ودنائة على دنائته انه دفعا لثورة العامة وتسكيننا لهياج الناس نسب تلك العصاة التي ساقتها غيرة الدين وحمية الوطن الى المدافعة عن حوزة الاسلام ، وحقوق الاهالي (بقدر الطاقة والامكان) الى الطائفة البائية . . كما اشاع بين الناس اولاً (قطع الله لسانه) اني كنت محتون (وواسلاماه) ما هذا الضعف ؟ ما هذا الوهن ؟ كيف امكن ان صعلوكا ذى النسب ، ووغدا خسيس الحساب ، قدران يبيع المسلمين وبلادهم بشمن بخس دراهم معدودة ويزدرى بالعلماء ويهين السلالة المصطفوية ويهت السادة المرتضوية البهتان العظيم ، ولايد قادرة نستاصل هذا الجذر الخبيث شفاه لغيظ المؤمنين ، وانتقاما ل سيد المرسلين عليه واله الصلوة والسلام .

ثم لما رايت نفسي بعيدا عن تلك الحضرة العالية امسكت عن بث الشكوى . . . ولما قدم العالم المجتهد القدوة الحاج سيد علي اكبر الى البصرة طلب مني ان اكتب الى الجبر الاعظم كتابا ابث فيه هذا الغوائل والحوادث والكوارث فبادرت اليه امتثالا ، وعلمت ان الله تعالى سيحدث بيدك امرا ، والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

(جمال الدين الحسيني)

مكتوب سيد جمال الدين بعلماء ايران

بسم الله الرحمن الرحيم - حملة القرآن ، وحفظه الايمان ، ظهره الدين المثين ، و نصره الشرع المبين ، جنود الله الغالبة في العالم ، حججه الدامنة لضلال الامم ، جناب الحاج الميرزا محمد حسن الشيرازي و جناب الحاج الميرزا حبيب الله الرشتي ، و جناب الحاج الميرزا ابي القاسم الكربلائي ، و جناب الحاج الميرزا جواد الآقا التبريزي ، و جناب الحاج السيد علي اكبر الشيرازي ، و جناب الحاج الشيخ هادي النجم آبادي ، و جناب الميرزا حسن الآشتياني ، و جناب السيد الطاهر الزكي صدر العلماء ، و جناب الحاج آقا محسن العراقي ، و جناب الحاج الشيخ محمد تقي الاصفهاني ، و جناب الحاج الملا محمد تقي البيجنودي ، و ساير هداة الامة و نواب الائمة ، من الاجابار العظام ، و العلماء الكرام ، اعز الله بهم الاسلام و المسلمين و ارغم انوف الزنادقة المتجبرين ، آمين .

طالما تافت الامم الاقرنجية الى الاستيلاء على البلاد الايرانية حرصاً منها و شرها . و لكم سولت لها امانيتها خدعا تمكنها من المولوج في ارجائها و تمهد فيها سلطانها على عرة من اهلها تحاشياً من المقارعة التي تورث الضغائن فقبعت النفوس على الثورة كلما سنحت لها الفرص و قضت بها الفطرات . و لكنها علمت ان بلوغ الادب و العلماء في عز سلطانهم ضرب من المحال لان القلوب تهوى اليهم طرا ، و الناس جميعاً طوع يدهم ياتمرون كيفما امروا ، و يقومون حيثما قاموا ، لا مرد لقضائهم ، و لا دافع لحكمهم ، و انهم لا يزلون يدايون في حفظ حوزة الاسلام لا تاخذهم فيه غفلة ، و لا تعرفهم عزة و لا تميدهم شهوة ، فغنست وهي تتربص بهم الدوائر ، و تترقب الحوادث ، ايم الله انها قد اصابنا فيمارات ، لان العامة لولا العلماء و عظيم مكاتتهم في النفوس للنتجات بطيب النفس الى الكفر و استطلت بلوائه خلاصا من هذه الدول الذليلة الجائرة الخرقى التي قد عدمت القوة و فقدت النصفة و انفت المجاملة ، فلاحازت منها شرفا ، و لاصانت بها نفسها حقاً ، و لانشرح منها صدورها فرعا .

ولذا كلما ضعفت قوة العلماء في دولة من الدول الاسلامية و ثبت عليها طائفة من الاقرنج و محت اسمها ، و طمست رسمها .

ان سلاطين الهند و امراء ما وراء النهر جدت في اذلال علماء الدين فعاد الوبال عليهم سنة الله في خلقه . . . و ان الافغانين ما صانوا بلادهم عن اطماع الاجانب و مادفعوهجمات الانكليز مرة بعد اخرى الابقوة العلماء و قد كانت في نصيبها .

ولما تولى هذا الشاه (الحاربية الطاغية) الملك طفق يستلب حقوق العلماء تدريجاً و يخفض شانهم و يقتل نفوذ كلمتهم حبا بالا سبتداد يياطل او امره و نواهي ، و حرصا على توسيع دائرة ظلمه و جوره ، فطردهم جميعاً من البلاد بهوان و نهنه فرقة عن اقامة الشرع بصغار ، و جلب طائفة من اوطانها الى دار الجور و الخرق (طهران) و قهرها على الاقامة فيها بذل فخلاله الجوقهر العباد و اباد البلاد و تقب في اطوار الفضائع و تجاهر بانواع الشنائع و صرف في اهوائه الدنية و ملاذذ البهيمية مامصه من دماء الفقراء و المساكين عصرا و نزع من دموع الايتام قهرا (يا للاسلام)

فاذا اشتد جنونه بجميع فنونه فاستوزر و غدا خسيساً ليس له دين يردعه و لا عقل يزجره و لا شرف

نفس يمنه ، وهذا المارق ما قعد على دسته الاوقام بابادة الدين ومعادات المسلمين وساقته دنائة الارومته ونزالة الجرنومة الى بيع البلاد الاسلامية بقيم زهيدة .

فحسبت الافرنج ان الوقت قدحان لاستملاك الاقطار اليرانية بلا كفاح ولاقتال وزعمت ان العلماء الدين كانوا يذبون عن حوزة الاسلام قد زالت شوكتهم ونقد نفوذهم فهرع كل فاعرافاه يعني ان يسرط قطعة من تلك المملكة . فغار الحق وقضب على الباطل ذمغه فغاب سعاه وذل كل جبار عنيد .

اقول الحق انكم يا ايها القادة قد عظمتم الاسلام بعزيزتكم واعليتم كلمته وملثتم القلوب من الرهبة والهيبة . وعلمت الاجانب طراً ان لكم سلطاناً لا يقاوم وقوة لا تدفع وكلمة لا ترد وانكم سياج البلاد وييدكم ازمة العباد ولكن قد عظم الخطب الآن وجلت الرزية لان الشياطين قد تالبت جبر اللكسر وحرصاً على الوصول الى الغاية وازمعت على اغراء ذاك المارق الاتيم على طرد العلماء كافة من البلاد . وابانت له ان انفاذ الاوامر انما هو باقتياد قواد الجيوش وان القواد لا يعصون للعلماء امراً ولا يرضون بهم شراً فيجب لاستتباب الحكومة استبدالهم بقواد الافرنج . وارت لذلك البليد الخائن رياسة الشرطة وقيادة فوج القزاق نموذجاً (كنت واضرا به) وان ذاك الزنديق وزملاءه في الاحادي يجدون الآن في جلب قواد من الاجانب . والشاه لجنونه المطبق قد استحسن هذا واهتز به طرباً . لعمر الله لقد تحالف الجنون والزندقة وتعاهد العتة والشرة على محق الدين واضمحلال الشريعة وتسليم دار الاسلام الى الاجانب بالامقارعة ولا مناقرة .

يا هداة الامة انكم لو اهلتم هذا الفرعون الذليل ونسسه وامهلتموه على سريو جنونه و ما اسرعتهم بخلمه عن كرسي غيه لفضى الامر ففسر العلاج وتعذر التدارك .

انتم نصراء الله في الارض . ولقد تمحصت بالشريعة الالهية نفوسكم عن اهواء دنية تبعث على الشقاق وتدعو الى النفاق وبشس الشيطان بقذفات الحق عن تفريق كلمتكم . فانتم جميعاً يدواحدة يدود بها الله عن صياصي دينه الحصينة وينذب بقوتها القاهرة جنود الشرك واعوان الزندقة . وان الناس كافة (الا من قضى الله عليه بالخيبية والخسران) طوع امركم . فلوا علمتم خلع هذا (الحرارية) لاطاعكم الامير والحقير وادغن لحكمكم الغنى والفقر (ولقد شاهدتم في هذه الازمان عياناً فلا اقيم برهاناً) خصوصاً وان الصدور قد خرجت و ان القلوب قد تفتطرت من هذه السلطة القاسية الحمقى التسي ما سدت ثغورها ولا جندت جنودا ولا عمرت بلادا ولا نشرت علوما ولا اعزت كلمة الاسلام ولا اراحت يوماً ما قلوب الانام بل دمرت واقوت واقفرت واذلت ثم بعد ضلت وارتدت و انها سحقت عظام المسلمين و عجنتها بدماهم فعملت منها للبنات بنت بها قصور الشهواتها الدنية . هذه آثارها في هذه المدة المديدة والسنين العديدة تسألها وتبت يداها .

واذ وقع الخلع (وتكفيه كلمة واحدة ينصب بها لسان الحق غيرة على دينه) فلاريب ان الذي يغلف هذا (الطاغية) لا يمكنه الحيدان عن اوامر كم الالهية ولا يسهه الا الخضوع بعبتكم عبنة الشريعة المحمدية كيف لا هو يرى عياناً مالكم من القوة الربانية التي تقبلون بها الطغاة عن كرسي غيها . وان العامة متى سعدت بالعدل تحت سلطان الشرع ازدادت بكم ولماً وحامت حولكم هياماً وصارت جميعاً جند الله وحزبا لا وليائه العلماء .

ولقد وهم من ظن ان خلع هذا (الحرارية) لا يمكن الا بهجمات المساكرو وطلقات المدافع والقنابر . ليس الامر كذلك . لان عقيدة ايمانية قد رسخت في العقول ، وتمكنت من النفوس ، وهي ان الراد على-

شود نگذارند اموالشان را عادت کند دیگر میگفت در طهران که یا محبت است مردم میگویند منشویند
 با شاه ملاقات می کنند پادشاه اسانست مثل شما بعرایس منظمین رسیدگی میکند دیوا خانه عدله
 دارد و آنچه حکومت یا احراء او بخواهد مال مردم را برسد حق ندارند حاکم ما بد مالیات بگردد
 و نظم مملکت را بدهد حاکم حق ندارد دحبران رعیت را برور سرد و صنما مدعی مرحوم حاج آقا
 ابو جعفر هم شد که ملک شورو که وقف بر جامعست با حازه بدر من وده و باید در صرف من باشد آن
 مدارات و این ادعا با محبت و بطنند از سید همان الدین باعث شد که میرزا رضا را گرفته و چندی او را
 در جنس داشتند تا اسکة علما کرمان را او وسط کرده و او را از جنس جناب دادند این دفعه میرزا رضا
 بعنوان صلح روانه طهران شده و در طهران آنچه نظم مود کسی نداد او رسد بلکه ما بالسلطانه

کامران میرزا بر حسب خواهش آفا مالاحان معین نظام که ان او احو رو کلیل الدوله و بالآخره سردار افهم
 شده بود میرزا رضا را بحسن انداخت آفا مالاحان معین نظام برای حوس آمد اضر الدوله حاکم کرمان
 که میرزا رضا را او م سگی بود این بخاره را عقه میکرد تا اسکة ان او احو اورا بحسن فرو ن
 فرساده احباب حاج ساح و حاج میرزا احمد کرمانی و دیگر و مدت نسبت و دو ماه در زندان
 فروس و چندی هم در با ساسهی نا هایت سجنی عبوس و دند و در سر سوم مرحوم سید جمال الدین ،
 ارادی بهر از اول تا مرحوم ندا کرد و پس از می سند جمال الدین و رفیق او اسلامول میرزا رضا هم
 که از جنس رها شد رفیق با اسلامول و حوس خدمت سند رسد ظلمات خود را بطریق عجز و لانه اظهار داشت

مرحوم سید در جوابش گفت می‌بایست که قبول ظلم نکنی اینکلام در میرزا رضا مؤثر افتاد و عرض کرد همین قدر رفع کسالتم بشود انتقام خود را میکشم و پس از رفع خستگی مراجعت کرد بطهران و در حضرت عبدالعظیم در بالاخانه که میان صحن و مدرسه است منزل گرفته و بشغل جراحی خود را معرفی نموده و ضمناً امنیت خواستن را بهانه خویش نموده بهر یک از بزرگان که میرسید اظهار مینمود که توسط کنید و تحصیل امنیت بر ایم بنمائید بکروزی بنده نگارنده با مرحوم و کیل الممالک کرمانی او را ملاقات نموده از حال او چیزی استنباط نکردیم تا اینکه در روز جمعه ۱۷ ذی القعدة سنه (۱۳۱۳) ناصرالدینشاه را که تازه میخواست شروع بحسن قرن پنجاه ساله خود نماید بیک گلوله تیر شش‌لواه کشت بنده نگارنده با جناب آقا سید محمد کرمانی اتفاقاً در آنروز زیارت حضرت عبدالعظیم رفته بودیم جناب آقا سید محمد اصرار کرد که در بودن ناصرالدینشاه در حرم مطهر داخل بقعه مقدسه شویم که سلوک شاه را با مردم و رفتارش را در مقام عبادت ملاحظه کنیم بنده نگارنده گفت با این نهد مسافت وطنی طریق را با پای پیاده سزاوار نیست که عمل خود را معشوش نائیم و با زیارت امری دیگر را توأم کنیم و نیت خود را خراب کرده خسر الدنیا و الآخرة باینجهت رقتیم در مدرسه نشستیم و منتظر رقتن شاه شدیم که یک دفعه دیدیم درها را می‌بندند و میگویند شاه را تیر زده‌اند چون تا یک اندازه احتمال صدور این امر را از میرزا رضا می‌دادیم رقتیم دم منزل او که استعلامی کنیم شخصی فرانس آنجا ایستاده گفت آقایان زود بروید و در اینجا نمانید که برایتان خطر دارد باری فوراً از دور سلامی بحضرت عبدالعظیم داده و روانه شهر شدیم در بین راه کالسکه شاهی را دیدیم که با سوار زیادی بشهر می‌آوردند بفاصله بانصد قدم میرزا رضا را در درشکه سوار کرده متجاوز از بانصد نفر سوار اطراف او را گرفته می‌آوردند بشهر و میرزا رضا با نهایت قوت قلب و یک اطمینانی که از جنبه بیگناهان مشهود میشد با طرف خود مینگریست و نظاره مردم را میکرد گویا بلسان حال میگفت ای اهل ایران من بتکلیف خود عمل نمودم و درس خود را بشما تعلیم کردم بزودی فراگیر بد آنرا در الواح صدور تکرار کنید تا در مقام امتحان درست امتحان بدهید.

باری ناصرالدین شاه در همانروز که روز جمعه ۱۷ ماه ذی القعدة سال (۱۳۱۳) بود از این دارفانی بسرای جاوید شتافت.

مرحوم مظفرالدین شاه خیال کشتن میرزا رضا و قصاص آنرا نداشت کرارا گفته بود قصاص و کشتن میرزا رضا تشفی قلب من نیست من اگر بخواهم انتقام بکشم باید تمام اهل کرمان را از دم تیغ انتقام بگذرانم نوکرهای شاه از اینکلام بی بردند باینکه مظفرالدینشاه از اهل کرمان متنفر است و باین جهت مدتی اهالی کرمان در انتظار ذلیل و خوار بودند حتی آنکه بنده نگارنده در چند مجلس خود را خراسانی الاصل معرفی کردم.

از مرحوم شیخ محمد حسن شریعتمدار طهران شنیدم که میگفت من باعلیحضرت مظفرالدینشاه گفتم چرا در کشتن میرزا رضا مسامحه دارید و کشتن او را چرا بتأخیر انداختید مظفرالدینشاه فرمود این شخص قابل کشتن نیست من جواب دادم اعلیحضرت از حق خود گذشتند و ما رعایا که فرزندان شاه سعید شهید هستیم تا قاتل پدر خود را بداد نینیم چشمان گریان خواهد بود مستدعی هستیم که میرزا رضا

را بملت بدهید تا مردم گوشت بدن او را با دست و دندان بکنند مرحوم مظفرالدینشاه فرمود که آیا این طور کشتن موافق با شرعست و آیا قانون اسلام اجازه میدهد که اینطور کسی را بقتل رسانند جناب آقا شیخ محمد رضا مجتهد برادرزاده شیخ مرحوم گفت این طور کشتن را قانون اسلام اجازه نداده است وانگهی باینطور و اینجور، چه در بین ورثه شاه سعید جمعی صغیر و غایب می باشند وانگهی عفوعلیحضرت و تأخیر در قصاص را شاید همه کس بیسندد چون مقصود مظفرالدین شاه طفره از کشتن بود جناب آقا شیخ محمد رضا ملتفت شده با شاه همراهی کرد ولی مرحوم شیخ محمد حسن شریعتمدار یا ملتفت نشده یا بغرضی دیگر اصرار بر کشتن میرزا رضا میکرد تا شاه متغیر شده رو کبد با تائبک میرزا علی اصغر خان امین السلطان و فرمود فردا بدهید سر این پسر را ببرند باری میرزا رضای کرمانی گمان میکرد شاید کسی پیدا شود و او را نجات دهد دیگر نمی دانست که تامدتی او را مورد لعن و طعن مردم خواهند داد که حتی بسر و زن و خواهرش مدتی در رنج و صدمه و مورد اذیت و طعن و زخم زبان مردم خواهند بود خلاصه از استنطاق میرزا رضا که درباره او بعمل آمد و میرزا ابوتراب خان نظم - الدوله که رئیس نظمی بود و صورت استنطاق را بعد از مدتی نشرداد خیلی مطالب دست می آید فلذا صورت استنطاق میرزا رضا را در این مقدمه تاریخ بیداری ایرانیان درج مینمائیم و هذا صورته .

صورت استنطاق میرزا رضا کرمانی پسر ملاحسین عقدائی

که عجالتاً بدون صدمه و اذیت با زبان خوش تا اینقدر

تقریرات کرده است و مسلم است بعد از صلوات لازمه

ممکن است مکاتبات ضمیر خود را بروز بدهد

سؤال - شما از اسلامبول چه وقت حرکت کردید .

جواب - روز بیست و ششم ماه رجب ۱۳۱۳ حرکت کردم .

س - بحضرت عبدالعظیم کی وارد شدید .

ج - روز دویم شوال ۱۳۱۳

س - در راه کجاها توقف کردید .

ج - در بارفروش در کاروانسرای حاج سید حسین چهل و یک روز بواسطه بند بودن راه توقف کردم .

س - از اسلامبول چند نفر بودید که حرکت کردید .

ج - من بودم و شیخ ابوالقاسم .

س - شیخ ابوالقاسم کیست .

ج - برادر شیخ احمد روحی اهز کرمان سنس هیجده شغلش خیاطیست .

س - او با شما بجه خیال حرکت کرد .

ج - برای اینکه برود کرمان بعد از آنکه برادرش را با دونفر دیگر میرزا آقاخان و حاج

میرزا حسنخان هستند در اسلامبول گرفته بایران بیاورند در طرابزون توقف دادند حالا نمیدانم آنجا هستند یا نه .

س - بعد از گرفتن برادرش او وحشت کرد آمد .

ج - خیر برادرش را که گرفتند بنیال برادر دیگرش که وطنش آنجا است بسمت وطنش حرکت کرد برادرش شیخ مهدی یس - آخوند ملا محمد جعفر (ته باغ لله) ایست .

س - آن سه نفر را شما در اسلامبول که بودید بچه جرم و بچه نسبت گرفتند .

ج - علاء الملک سفیر از قرار معلوم غرضی با این سه نفر داشت بجهت اینکه بساوا اعتنائی نمیکردند چون اینها دونفرشان مدرس هستند چهار زبان میدانند در خانه مسلمان وارمنی و فرنگی برای معلمی مراده میکنند . هر کس بخواهد تحصیل کند اینها بخانه او میروند گفتند اینها خبرچینی میکنند و در ایران مفسد بودند . باینجهات آنها را متهم کردند و گرفتند این تقصیر ایندو نفر بود ولی حاج میرزا حسنخان بواسطه کاغذهایی که گفتند بملاهای نجف و کاظمین نوشته است . و همچو گفتند که اینکاغذها بدست صدر اعظم آمده بود که آنها را بمقام خلافت جلب نموده بود بتوسط آقا سید جمال الدین و دستور العمل ایشان . غرض سفیر ایران این بوده که سبب سده جهت گرفتاری آنها .

س - اینجا بعضی اطلاعات رسید که شما در موقع حرکت غیر از شیخ ابوالقاسم همسفر دیگر هم داشتید و بعضی دستور العملها هم از طرف آقا سید جمال الدین بشما داده شده بود تفصیل آن چه چیز است .

ج - غیر از شیخ ابوالقاسم کسی با من نبوده است شاهد بر اینمنصب غلام رضا آدم کاشف - السلطنه است در قهوه خانه حاج محمد رضا که در باطومست و جمعی ایرانیها آنجا هستند غلام رضا قبل از آمدن ما تقریباً ۲۰ الی ۲۵ روز کمتر یا بیشتر از اسلامبول حرکت کرد چون در راه باطوم نا باد کوبه جندیل خراب شده بود در قهوه خانه توقف کرده و مشغول خیاطی بود که ما رسیدیم و در بین راه از تفلیس باین طرف جوانی ازمیمه برادری دارد صاحب منصب سوار بود و اسم خودش امیرخانست . میگفت برادرم درب خانه علاء الدوله منزل دارد در راه آهن بما برخورد باهم بودیم نا باد کوبه سنج ابوالقاسم با کشتی (شنوای) از سمت (ازون آده) آورده رفت که بعشق آباد و از خراسان بکرامان برود و من و غلامرضا و آندونفر ایرانی دیگر که امیرخان و برادرش باشند از باد کوبه بمشهد سر واز آنجا بیارفروش وارد شدیم بعد از رسیدن توی کاروانسرا و گرفتن بار غلامرضا منزل انتظام الدوله رفت و مراجعت کرده اسبابش را برداشت و رفت بیباغ شاه منزل انتظام الدوله سه چهار روز بعد آمد در حالتی که لباس سفرشرا پوشیده با من مصافحه کرده روانه طهران شد و من در کاروانسرای حاج سید حسین منزل کردم و امیرخان هم بفاصله یکشب در بارفروش ماند و روانه طهران شد والسلام .

س - دستور العملی که میگویند از آنجا داشتید نگفتید .

ج - دستور العمل مخصوصی نداشتم الا اینکه حال سید واضحست که ازجه قبیل گفتگو میکند پروائی ندارد . میگوید ظالم هستند از اینقبیل حرفها میزنند .

س - پس شما از کجا بخیال قتل شاه شهید افتادید .

ج - از کجا نمیخواهد . از کندها و بندها که بناحق کشیدم ، و چوپها که خوردم و شکم خود را پاره کردم از مصیبتها که در خانه نایب السلطنه و در امپریه و در قزوین و در انبار و باز در انبار بسرم آمد چهار سال و چهار ماه در زنجیر و کند بودم و حال آنکه بخیال خودم خیر دولت و ملت را خواستم خدمت کردم . قبل از وقوع شورش تنباکو نه اینکه فضولی کرده بودم اطلاعات خودم را دادم بعد از آنکه احضارم کردند .

س - کسیکه باشما غرض و عداوت

شخصی نداشت در صورتیکه این طور میگوئید خدمت کرده باشید و از شما آنوقت علامت فساد و فتنه جوئی دیده نشده باشد جهت نداشت که در ازاء خدمت بشما آنطور صدمات زده باشند پس معلومست که در همانوقت هم در شما آثار بعضی فتنه و فساد دیده بودند .

ج - الحال هم حاضریم بعد از اینمدت

که طرف مقابل حاضر شده آدم بیغرضی تحقیق نماید که من عریض صادقانه خودم را محض حب وطن و ملت و دولت بعرض رساندم و از باب غرض محض حسن خدمت و تحصیل مناصب و درجات و مواجب و نشان و تمایل و غیره و . . . و . . . بعکس بعرض رساندند الحال هم حاضریم برای تحقیق .

س - این از باب غرض کجها بودند .

ج - شخص بست و نانجیب و بی اصل

رذل غیر لایق که قابل میچیک از این مراتب نبود آقای آقا بالاخان و کیل الدوله ، و کثرت محبت حضرت والا آقای نایب السلطنه باو .

میرزا رضا کرمانی

س - و کیل الدوله میگوید همان وقت با اسناد و کاغذجات مفسدانه که بر همه کس معلوم شد شما را گرفته است و اگر آنوقت شما را نگرفته بود بموجب استنطاقی که همانوقت بعمل آوردند این خیال را از همانوقت شما داشتید شاید همانوقت شما این کار را کرده بودید .

ج - پس در حضور و کیل الدوله معلوم خواهد شد .

س - پس در صورتیکه شما اقرار میکنید که تمام اینصدمات را و کیل الدوله برای تحصیل

شونات و نایب السلطنه برای حب باو بشما وارد آورده اند شاه شهید چه تقصیر داشت منتها مطلب را اینطور حالی ایشان کردند شما بایستی تلافی و انتقام را از آنها بکنید که سبب ابتلاء شما شده بودند و یک مملکتی را یتیم نمیکردید .

ج - پادشاهی که پنجاه سال سلطنت کرده باشد هنوز امور را با شتاب کاری بعرض او برسانند و تحقیق نفرمایند و بعد از چندین سال سلطنت ثمر آن درخت و کیل الدوله ، آقای عزیز السلطان ، امین خاقان و این اراذل و او باش بی پدر و مادر هائیکه ثمره این شجره شده اند و بلای جان عموم مسلمین گشته باشند چنین شجر را باید قطع کرد که دیگر این نوع ثمر ندهد . (ماهی از سر کنده گردد نی ذم) اگر ظلمی میشد از بالا میشد .

س - در صورتیکه بقول شما این طور هم باشد در ماده شخص شما و کیل الدوله و نایب السلطنه تقصیرشان بیشتر بود شاه شهید که معصوم نبود و از متنبات هم خبر نداشت . یک آدمی مثل نایب السلطنه که هم پسر شاه و هم نوکر بزرگ دولت مطلبی را بعرض میرساند خاصه با اسنادیکه از شما بدست آورده و بنظر شاه رسانده بودند برای شاه تردیدی باقی نماند آنها که اسباب بودند بایستی طرف انتقام شما واقع شوند این دلیل صحیح نبود که ذکر کردید شما مرد منطقی حکیم مشرب هستید حواب را با برهان باید ادا کنید .

ج - اسناد من بدست نیامد الا اینکه درخانه و کیل الدوله باسه بابه و داغی در حضور دونفر دیگر یکی والی و یکی هم سیدی که یکوقت محض تعرض بصدر اعظم عمامه خود را برداشته بود و آنجا آنشب افطار مهمان بود و شاهد واقعه آنشب است که سند را بقهر و جبر قلمدان آوردند و از من گرفتند شب قبل هم مرا یش نایب السلطنه بردند .

س - شما که آدم عاقلی هستید و میدانستید نباید همچو سندی داد بچه عنوان از شما سند گرفتند و چه گفتند .

ج - عنوان سند این بود . بعد از آنکه من بآنها اطلاع دادم که در میان تمام طبقات مردم حرف و همه است بلوا و شورش خواهند کرد برای مسئله تنباکو قبل از وقت علاج بکنید . بنایب السلطنه هم گفتم تو دلسوز پادشاهی ، تو پسر پادشاهی ، تو وارث پادشاهی کشتی دولت بسنگ خواهد خورد و این سقف بستر تو پائین خواهد آمد . دور نیست خطری بسلطنت چندین هزار ساله ایران وارد شود یکدفعه این آفت اسلامی از میان خواهد رفت آنوقت قسم خورد که من غرضی ندارم مقصود من اصلاح است تو یک کاغذ باینمضمون بنویس :

که ای مؤمنین و ای مسلمین امتیاز تنباکو داده شد بانک (تراموه) در مقابل مسلمین براه خواهد افتاد ، امتیاز راه اهواز داده شد ، معادن داده شد ، قند سازی و کبریت سازی داده شد ، شراب سازی داده شد . ما مسلمانها بدست اجنبی خواهیم افتاد . رفته رفته دین از میان خواهد رفت . جالا که شاه ما بفکر ما نیست خودتان فیرت کنید و اتحاد نمائید همت کنید در صدد مدافعه بآئید . تقریباً مضمون کاغذ همین است بمن دستور العمل داد و گفت همین مطالب را بنویس ما بشاه نشان خواهیم داد و میگوئیم در مسجد شاه افتاده بود پیدا کردیم تا در صدد اصلاح بر آئیم . و نایب السلطنه هم

قسم خورد که از نوشتن این کاغذ برای تو خطری نیست بلکه فرض دولتست که در حق تو مواجب برقرار نماید و التقات کند. آنوقت از حضور نایب السلطنه که رفتیم بخانه و کیل الدوله آنجا نوشته را بازهم بقره و جبر و تهدید نوشتیم و قتیکه نوشته را از من گرفتند مثل این بود که دنیا را خدا بایشان داده است.

قلمدان را جمع کردند اسباب داغ و شکنجه بمیان آوردند سه پایه سر بازی حاضر کردند که مرا لغت کنند سه پایه ببندند که رفقایت را بگو مجلس تان کجا است رفقایت کیست. هر چه گفتم چه مجلس چه رفیق من با همه مردم راه دارم از همه افواهی شنیدم حالا کدام مسلمانرا گیر بدم مجبورم کردند من دیدم حالا دیگر وقت جانبازیست و موقعست که جانم را ندای عرض و ناموس و جان مسلمانان بکنم چاقو و مقراض را که از شدت خوشی فراموش کرده بودند که توی قلمدان بگذارند در میان اطاق افتاده بود نگاه بچاقو کردم رجعلیخان ملتفت شد چاقو را برداشت مقراض پای بخاری افتاده بود والی که روی بقبله نشسته دعایم بخواند گفتم شمارا بحق این قبله و بحق این دعائیکه میخوانید غرضتان چه چیز است در آن بین هم کاغذی از نایب السلطنه بآنها رسیده بود کاغذ را خواندند و بشت رو گذاشتند والی گفت در این کاغذ نوشته که حکم شاه است که مجلس و رفقای خودتانرا حکماً بگوئید و الا این داغ و درفش حاضر است و تازبانه موجود است. من چون مقراض را پای بخاری دیدم بقصد اینکه خودم را بمقراض برسانم گفتم بفرمائید روی نخنده تا تفصیل را بشما عرض کنم داغ و درفش لازم نیست دست والی را گرفتم کشیدم بطرف بخاری خودم را بمقراض رساندم و شکم خود را یاره کردم خون سرازیر شد مابین جریان خون بنای فحاشی را گذاشتم پس از آن مضطرب شدند بنای معالجه مرا گذاشتند زخم را بخیه زدند دنباله همان مجلس ست که چهار سال ونیم من بیچاره بیگناه را که بخمال خودم بدولت خدمت کرده ام از این محبس بآن محبس از طهران بقزوین از قزوین بانبار در زیر زنجیر مبتلا بودم در این دو سال و نیم دو سه مرتبه مرخص شدم ولی از همه جهت در ظرف این مدت بیشتر از چهل روز آزاد نبودم من (نوروز علیخان قلمه محمودی) ، سزه علیخان میدان قلعه ، خ. ل. نایب السلطنه و آقابالاخان شده بودم.

سی - نوروز علیخان قلمه محمودی که بوده.

ج - محمد اسمعیل خان و کیل الملك حاکم کرمان هر روزی برای خرج تراشی و اضافه مواجب و منصب یک پادشاه و یک نفر یاغی بدولت جعل میکرد و مدتها هم باسم نوروز علیخان قلمه محمودی دولت را مشغول کرده بود. هر وقت نایب السلطنه هم یک امتیاز نگرفته داشت مرا میگرفت هر وقت و کیل - الدوله اضافه مواجب و منصب میخواست مرا میگرفت ، عیالم طلاق گرفت ، پسر هشت ساله ام خانه شاگردی رفت ، بچه شیرخواره ام بسر راه افتاد. دفعه اول بعد از دو سال حبس که از قزوین ما را مراجعت دادند ده نفر ما را مرخص کردند دو نفر از آن میان که بابی بودند یکی حاج ملا علی اکبر شمرزادی بود و دیگری حاج امین قرار شد بانبار بیرند چون یکی از آن بابیها مایه دار بود پولی خدمت حضرت والا تقدیم کرد او را مرخص کردند و مرا بجای او بانبار فرستادند. و اوضاعست انسان از جان سیر میشود بعد از گذشتن از جان هر چه می خواهد میکند و قتیکه باسلامبول رفتیم در مجمع انسانهای

عالم در حضور مردمان شرح حال خودم را که گفتم بمن ملامت کردند که با وجود اینهمه ظلم و بی‌اعتدالی چرا باید من دست از جان نشسته و دنیا را از شر ظالمین خلاص نکرده باشم .

س - تمام این تفصیلات را که شما میگویند بسؤال اول من قوت میدهد از خود شما انصاف میخواهم اگر شما بجای شاه شهید بودید نایب‌السلطنه و وکیل الدوله نوشته بآن ترتیب پیش شما میآوردند و آن تفصیلات را بشما میگفتند جز اینکه باور کنید چاره داشتید یا خیر در این صورت مقصر این دونفر بودند و بقتل اولویت داشتند چه شد که بخیال آنها نیفتادید و دست باینکار بزرگ زدید .

ج - تکلیف بیغرضی شاه این بود که يك محقق ثالث بیغرضی بفرستند میان من و آنها حقیقت مسئله را کشف کند چون نکرد او مقصر بود سالها است که سیلاب ظلم برعامه رعیت جاریست مگر این سید جمال‌الدین این ذرّیه رسول صم این مرد بزرگوار چه کرده بود که با آن افتضاح او را از حرم حضرت عبدالمظلم م کشیدند زیر جامه‌اش را پاره پاره کردند ، آنهامه افتضاح بسرش آوردند او غیر از حرف حق چه میگفت . آن آخوند چولاق شیرازی که از جانب سیدعلی اکبر فال‌اسیری قوام فلان فلان شده را تکفیر کرد چه قابل بود که بیابند توی انبار اول خفه‌اش کنند بعد سرش را ببرند من خودم آنوقت در انبار بودم دیدم با او چه کردند . آیا خدا اینها را بر میدارد ، اینها ظلم نیست ، اینها تعدی نیست . اگر دیده بصیرت باز باشد ملتفت میشود که در همان نقطه که سید را کشیدند در همان نقطه گلوله بشاه خورد مگر این مردم بیچاره و این يك مشت اهالی ایران ودایع خدا نیستند . قدری پایتانرا از خاک ایران بیرون بگذارید در عراق عرب و بلاد قفقاز و عشق‌آباد و اوایل خاک روسیه هزار هزار رعیت بیچاره ایرانی ببینید که از وطن عزیز خود از دست تعدی و ظلم فرار کرده کیفیت‌ترین کسب و شغلها را از ناچاری پیش گرفته‌اند هرچه جمال و کناس و الاغی و مزدور در آن نقاط می‌بینید همه ایرانی هستند . آخر این گله‌های گوسفند شما مرتع لازم دارند که چرا کنند شیرشان زیاد شود که هم بیچه‌های خود بدهند هم شما بدوشید نه اینکه متصل تا شیر دارند بدوشید شیر که ندارد گوشت تنشان را بکلاشید گوسفندهای شما همه رفتند متفرق شدند نتیجه ظلم همین است که می‌بینید ظلم و تعدی ییحد و حساب چیست و کدام است و از این بالاتر چه میشود گوشت بدن رعیت را میکنند بخورد چند جره باز شکاری میدهند صد هزار تومان از فلان بیروت میکینند قبالة ملکیت جان و مال و عرض و ناموس يك شهر و یا يك مملکتی را بدست او میدهند رعیت فقیر و اسیر و بیچاره را در زیر بار تعدیات مجبور میکنند که يك مرد زن منحصر بفرد خود را از اضطراب طلاق بدهد و خودشان صدتا صدتا زن بگیرند و سالی يك کروار پول که باین خونخواری و بیرحمی از مردم میگیرند خرج عزیز السلطان که نه برای دولت مصرف دارد و نه برای ملت و نه برای حفظ نفس شخصی و غیره و غیره آن چیزهاییکه همه اهل این شهر میدانند و جرئت نمیکنند بلندگویند . حالا که این اتفاق بزرگ بحکم قضا و قدر بدست من جاری شد يك بارسنگینی از تمام قلوب برداشته شد مردم سبک شدند دلها همه منتظرند که پادشاه حالیه حضرت ولیعهد چه خواهند کرد بعدل و رأفت و درستی جبر قلوب شکسته خواهند کرد یا خیر اگر ایشان چنانچه مردم منتظرند يك آسایش و گشایش بمردم عنایت فرمایند اسباب رفاه رعیت میشود و بنای سلطنت را بر عدل و انصاف قرار بدهند البته

تمام خلق فدائی ایشان میشوند و سلطنتشان قوام خواهد گرفت و نام نیکشان در صفحه روزگار خواهد بود. و اسباب طول عمر و صحت مزاج خواهد شد. و اما اگر ایشانهم همان مسلک و شیوه را پیش بگیرند این بار کج بمنزل نمیرسد. حالا وقتی است که بمحض تشریف آوردن بفرمایند و اعلان کنند که ای مردم حقیقه در این مدت بشما بد گذشته است و کار بشما سخت بوده است آن اوضاع برچیده شد حالا بساط عدل گسترده است و بنای ما بر معدلت است و رعیت متفرقه را جمع کنند و امیدواری بدهند و قرار صحیحی برای وصول مالیات با اطلاع ریش سفیدان از رعایا بدهند که رعیت تکلیف خود را بداند و در موعد مخصوص مالیات خودش را بیاورد بدهد. هی محصل بی محصل نرود که يك تومان اصل را ده تومان فرع بگیرند و غیره و غیره و . . .

س - در صورتیکه واقعاً خیال شما خیر عامه بوده و برای رفع ظلم از تمام ملت اینکار را کردید پس باید تصدیق بکنید باینکه اگر این مقاصد بدون خونریزی بعمل بیاید و این مقصود حاصل شود البته بهتر است. حالا ما می خواهیم بعد از این در صدد اصلاح این مفاسد بر آئیم باید خیال ما از بعضی جهات آسوده باشد که از روی اطمینان مشغول ترتیب تازه بشویم در این صورت باید بدانیم اشخاصی که با شما متفق هستند کی هستند و حالشان چیست و این را هم شما بدانید که غیر از شخص شما که مرتکب این جنایت هستید یا کشته میشوید یا شاید چون خیالتان خیر عامه بوده است نجات یابید امروز دولت متعرض احدی نخواهد شد برای اینکه صلاح دولت نیست فقط می خواهیم بشناسیم اشخاصی که با شما هم عقیده هستند که در اصلاح امورات شاید یکوقت بمشاوره آنها محتاج بشویم .

ج - صحیح نکته میفرمائید من چنانچه بشما قول دادم بشرف و ناموس و انسانیت خودم قسم است که بشما دروغ نخواهم گفت هم عقیده من در این شهر و مملکت بسیار هستند در میان علماء بسیار و در میان وزراء بسیار و در میان امراء بسیار و در میان تجار و کسبه بسیار و در جمیع طبقات بسیار هستند شما میدانید وقتیکه (سید جمال الدین) در این شهر آمد تمام مردم از هر دسته و هر طبقه چه در طهران چه در حضرت عبدالعظیم بزیارت و ملاقات او رفتند و مقالات او را شنیدند چون هر چه میگفت لله و محض خیر عامه مردم بود همه کس مستفید و شیفته مقالات او شدند و تخم این خیالات بلند را در مزارع قلوب یاشید مردم بیدار بودند هوشیار شدند حالا همه کس با من هم عقیده است ولی بخدای قادر متعال که خالق سید جمال الدین و همه مردم است قسم از این خیال من و نیت کشتن شاه احدی غیر از خودم وسید اطلاع نداشت سید هم در اسلامبول است هر کاری باو میتوانید بکنید. دلیلش هم واضح است که اگر همچو خیال بزرگی را من با احدی میگفتم حکماً منتشر میگردد و مقصود باطل میشد و انگهی تجربه کرده بودم که این مردم چه قدر سست عنصر و حب جاه و حیات دارند و در آن اوقاتیکه گفتگوی تنباکو و غیره در میان بود که مقصود فقط اصلاح اوضاع بود و ابداً خیال کشتن شاه و کسی در میان نبود چقدر از این ملکها و دولتها و سلطنتها که با قلم و قدم و درم هم عهد شده بودند و میگفتند تا همه جا حاضریم همین که دیدند برای ما گرفتاری پیدا شد همه خود را کنار کشیدند منم با آنهمه گرفتاری اسم احدی را نگفتم چنانچه بجهت همین کتمان سر اگر بعد از خلاصی يك دور میزدم بمالنی میتوانستم از آنها پول بگیرم ولی دیدم نامرد هستند گرسنگی خوردم و ذلت کشیدم

دست پیش احدی دراز نکردم .

س - در میان اشخاصی که دفعه اول با اسم همخیالی و همدستی شما بودند گویا حاج سیاح از همه پرماده تر باشد .

ج - خیر حاج سیاح مرد مذدب خودپرستی است ابدأ بمقصود ما کمک و خدعتی نکرد و او ضمناً آب گل میکرد که برای ظل السلطان ماهی بگیرد و خیالش این بود که بلکه ظل السلطان شاه بشود و امین الدوله صدراعظم و خودش مکتبی پیدا کند ، چنانچه حالا قریب شانزده هزار توهان در محلات املاک دارد همان اوقات سه هزار تومان از ظل السلطان با اسم سید جمال الدین گرفت نه صد تومان بسید داد باقی را خودش خورد .

س - شما قبل از اینکه اقدام باینکار بکنید ممکن بود بعد از خلاصی دسترس داشتید خودتانرا بیک ثالثی بیندید مثل صدراعظم چنانچه معمول به اهل ایران ما است که در وقت تعدی به بست میروند و متحصن میشوند و حرف حسابی خودرا عاقبت میگویند و رفع تعدی از خود میکنند شما هم میخواستید اینکار را بکنید اگر از این اقدامات شما نتیجه حاصل نمیشد آنوقت دست باینکار میزدید کشتن یک پادشاه بزرگی که کارشوخی نیست .

ج - بلی انصاف نیست از برای گوینده این کلام بتوهم اینکه در دفعه نانی من رفته بوده عرضحال خود را بصدارت عظمی بکنم باز نایب السلطنه مرا گرفت و گفت چرا به نزل صدراعظم رفتی وانگهی شما همه میدانید همینکه پای نایب السلطنه در یک مسئله بیان میآید صدراعظم و دیگران ملاحظه میکردند و جرئت نمیکردند حرف بزنند اگر هم میزدند شاه اعتنا نمیکرد .

س - این طیانچه ششلول بود که داشتی .

ج - خیر پنج لول روسی بود .

س - از کجا تحصیل کردید .

ج - در بافروش از شخص میوه خریکه برای یاد کوبه میوه حمل میکرد در سه تومان و دوهزار با انضمام پنج فشنک خریدم .

س - آنوقت که خریدید بهمین نیت خریدید .

ج - خیر برای مدافعه خریدم بخیال نایب السلطنه بودم .

س - در اسلامبول آنوقتی که در خدمت سید شرح حال خودتانرا میکفتید ایشان چه جواب میفرمودند .

ج - جواب میفرمودند با این ظلمها که تو نقل میکنی که بنو وارد شده است خوب بود نایب السلطنه را کشته باشی چه جان سخت بودی و حب حیات داشتی باین درجه ظامی که ضایع کند کشتنی است .

س - با وجود این امر مصرح سید پس چرا او را نکشتید و شاه را شهید کردید .

ج - همچوخیال کردم که اگر او را بکشم ناصرالدین شاه با این قدر هزاران نفر را خواهد کشت پس باید قطع اصل شجر ظلم را کرد نه شاخ و برگ را اینست که بتصوره آمد افسا کرده .

س - من شنیدم که گفته بودی که در شب چراغانی شهر که هنگام جشن شاه شهید خواهد بود و شاه بگردش میآمده است اینکار را میخواستی بکنی .

ج - خیر من همچو اراده نداشتم و این حرف من نیست و نمیدانستم که شاه بگردش شهر خواهد رفت و این قوه را هم درخودم نمیدیدم . روز پنجشنبه شنیدم که شاه بحضرت عبدالعظیم میآید در خیال دادن عریضه بصدارت عظمی بودم که امنیت بخوام عریضه را هم نوشته در بغل داشتم و رفتم در بازار منتظر صدراعظم بودم از خیال دادن عریضه منصرف شدم و یکمرتبه باین خیال افتادم و رفتم منزل طیانچه را برداشتم آمدم از درب امامزاده حمزه رفتم توی حرم قبل از آمدن شاه تا اینکه شاه وارد شد آمد حرم زیارتنامه مختصری خوانده بطرف امامزاده حمزه خواست بیاید دم در یکقدم مانده بود که داخل حرم امامزاده حمزه بشود طیانچه را آتش دادم .

س - شاه شهید بطرف شما مستقبل میآمد و شما را میدید یا خیر .

ج - بلی مرا دید و تکانی هم خورد که طیانچه خالی شد دیگر نفهمیدم .

س - حقیقه اطلاع ندارید که طیانچه چه شد میگویند در آن میان زنی بود طیانچه را او

ربود و برد .

ج - خیر زنی در آن میان نبود و اینها مزخرفانست پس ایران ما یکباره نهلیست شده اند که میان آنها آنطور زنهاى شیردل پیدا شود .

س - من شنیدم و شهرتی دارد که همان وقتیکه سید شما را مأمور باینکار کرد زیارتنامه برای شما انشاء کرده و بشما گفت که شما شهید خواهید شد و مزار و مرقد شما زیارتگاه رندان جهان خواهد بود .

ج - سید اصلاً پرستش مصنوعات را کفر میدانند و میگویند صانع را باید پرستید و سجده بصانع باید نمود نه بمصنوعات طلا و نقره نمودن مزار و مرقد را معتقد نیست و جان آدم را برای کار خیر حقیقه چیزی نمیدانند و وقری نمیکند با اینکه آن همه بلیات و صدهات را برای او کشیدم صدای چوبها را که بمن میزدند میشنید و هر وقت من حرف میزدم و ذکر مصائب خودم را میکردم میگفت خفه شو روضه خوانی مکن مگر پدرت روضه خوان بود چرا عبوسی میکنی با کمال بشاشت و شرافت حکایت کن چنانچه فرنگیها بلیاتی که برای راه خیر میکشند همین طور با کمال بشاشت ذکر میکنند .

س - در حضرت عبدالعظیم که بودید شیخ محمد اندرمانی مثل آن سفر سابق پیش شما میآمد شما را میدید و با شما حرف میزد یا خیر .

ج - نه والله بلکه حضراتیکه آنجا بودند او را مذمت میکردند که نه بمن سلام کرد و نه آشنائی داد و همچنین سایر اهالی حضرت عبدالعظیم نه اظهار آشنائی با من میکردند و نه حرفی زدند .

س - شیخ حسین پسر دائی شیخ محمد خودش میگفت دو مجلس در ضمن با شما صحبت

کرده بود .

ج - بلی راست است .

س - ملاحسین پسر میرزا محمدعلی برای شما چه قسم خدمات کرده بود چون خودش میگفت مدتی برای او خدمت کردم چیزی بمن نداد .

ج - خدمتی ننکرده بود سه عریضه و دو اعلان که برای جراحی خودم نوشته بودم برای من نوشت دوائی که سالک و کچلی را علاج میکند میدانستم اعلان کرده بودم .

س - آنروزیکه همین شیخ با شما بتفرج آمده بود کاهو و سر که شیره خورده بودید درضمن صحبت شما چه گفته بودید که او این شعر را خوانده بود . (دنیا نیرزد آنکه پریشان کنی دلی) .

ج - خیلی عجب است من یک همچو ضعیف العقلی بعضی صحبتها بکنم که او بمناسبت یک شعری خوانده باشد .

س - همانروز بعد از خوردن سر که شیره و کاهو که مراجعت کردید او میگفت سه نفر بشما رسیدند یک سید و یک آخوند و یک مکلا با شما کنار کشیدند بقدر سه ربع ساعت نجوی میکردید بعد آنها رفتند و شما بمنزلتان آمدید . حاج سید جعفر هم میگفت من دربخانه نشسته بودم دیدم که آنها میآیند برخواستم رفتم تو آن سه نفر کبها بودند .

ج - حاج میرزا احمد کرمانی با یک سیدی که هیچ نمیشناختم با صد دینار که توی عمامه اش گذاشته بود سفر کردند رفتند (۱) .

س - کجا رفتند شما اطلاع دارید میگویند بطرف همدان رفتند .

ج - خیر والله من هیچ نمیدانم بکدام سمت رفته اند همیتقدر میدانم سر دو راه استخاره کردند که بکدام طرف بروند استخاره ایشان بطرف بالای کهریزک حرکت کردن راه داد و رفتند .

س - از این حرکت متوکلآ علی الله آنها همچو معلوم میشود که از قصد شما چیزی دانسته اند و برای اینکه باشنائی شما مسبوق بوده اند و از ترس اینکه مبادا شما حرکتی بکنید و آنها گرفتار بشوند رفته اند .

(۱) مقصود مرحوم میرزا رضا از سیدی که میگوید نمیشناختم آقا سید حسن خواهرزاده مشیرالسلطنه است که مشهور و معروف بسید حسن صاحب الزمانیست و آقا سید حسن از فضلاست و ایوم در طهران است این سیدفاضل با حاج میرزا احمد کرمانی قبل از قتل ناصرالدین شاه بطرف همدان مسافرت کردند زمانیکه خبر قتل ناصرالدین شاه بآنها رسید شوری بسر آنها افتاد و مردم را دعوت کردند بجمهوریت لذا آنها را گرفته آوردند بطهران در انبار شاهی محبوس شدند تا آنکه مرحوم حاج شیخ هادی نجم آبادی از آنها توسط کرد مظفرالدین شاه گفت اگر این دونفر را رها کنم تخم قاجاریه را از روی زمین برمیدارند چون جناب حاج شیخ هادی در استخلاص آنها اصرار کرد آقا سیدحسن را رها کردند ولی حاج میرزا احمد بیچاره در همان محبس مرحوم شد و عالمی بود مانند نداشت در علوم عقلیه و نقلیه تکمیل و سرآمد امثال و اقران بود عیبی که آن مرحوم داشت بی انداره ضابط ریاست بود و همین باعث شد که نامش از زمره احرار محو گردید و با آنها هم صدمات و زحمات امروز نمیتوانیم او را از شهداء راه وطن حساب کنیم .

- ج - شبهه نباشد حاج میرزا احمد را من آدم سفیهی میدانم مثل من آدمی که همچو حرکت بزرگی را میخواست بکند بمثل حاج میرزا احمد آدمی نیت خود را بروز نمیدهد .
- س - شنیدم شما مکرر بیعضی از دوستان خودتان گفته بودید که من صدراعظم را خواهم کشت با صدراعظم چه عداوت داشتید .
- ج - خیر این مقالات دروغ است بلی در اوایل امر که سید را اذیت و نفی بلد کردند خدشه برایش حاصل شده بود که او سبب ابتلا وافتضاح ونفی او شد ولی بعد در اسلامبول متواتر برای او ثابت شد که صدراعظم دخیل این کار نبوده و نایب السلطنه سبب شده بود من هم بخیال کشتن ایشان نبودم .
- س - در این مدت که شما از اسلامبول آمده در حضرت عبدالعظیم منزل کردید هیچ بشهر نیامدید .
- ج - چرا يك مرتبه مستقیماً بمنزل حاج شیخ هادی نجم آبادی رفتم دو شب هم مهمان ایشان بودم از من پذیرائی کردند یکتومان هم خرجی از ایشان گرفته مجدداً همانطوریکه مخفی بشهر آمده بودم بحضرت عبدالعظیم مراجعت کردم .
- س - دیگر بشهر نیامدید و با کسی ملاقات نکردید .
- ج - خیر ابدأ بشهر نیامدم .
- س - پس پسر را کجا ملاقات کردی .
- ج - پیغام فرستادم پسر را آوردند بحضرت عبدالعظیم چند شب او را نگاه داشتم .
- س - همراه پسر کی آمد بحضرت عبدالعظیم .
- ج - مادرش که مدتیست مطالقه است پسر را آورد و مراجعت کرد بعد از چندروزی باز آمد و پسر را برگردانید .
- س - شما از کجا در تمام این شهر حاج شیخ هادی را انتخاب کردید و بمنزل او آمدید مگر سابقه و آشنائی اختصاصی با او داشتید .
- ج - اگر سابقه اختصاصی نداشتم که از من مهمانداری نمیکرد . حاج شیخ هادی که باحدی اعتنائی ندارد تمام مردم را در کوچه روی خاک پذیرائی میکند .
- س - مگر شیخ هادی با شما هم عقیده و همخیالست .
- ج - اگر هم عقیده و همخیال نبود بمنزلش نمیرفتم .
- س - پس یقین است از نیت خود در شهادت شاه بایشانهم اظهاری کردی .
- ج - خیر لازم نبود که بایشان اظهاری بکنم .
- س - از طرف سید جمال الدین برای ایشان پیغام و مکتوبی داشتی .
- ج - مگر پستخانه و وسایل دیگر قحط است که بتوسط من که همه جامتهم و معروف هستم مکتوب برای کسی برسد وانگهی شما چه میگوئید مگر حاجی شیخ هادی تنها است که با من همخیال باشد عرض کردم که اغلب مردم با من همخیال هستند مردم انسان شده اند چشم و گوششان باز شده است .
- س - اگر مردم همه با شما همخیال هستند پس چرا آحاد و افراد مردم از بزرگ و کوچک زن

و مرد در این واقعه مثل آدم فرزند مرده گریه میکنند در خانه نیست که عزای بیا نباشد .

ج - این ترتیبات عزاداری ناچار مؤثر است اسباب رقت میشود اما برود در بیرونها حالت فلاکت رعیت را تماشا کنید حالا واقعا بمن بگوئید بینم بعد از این واقعه بی نظمی در مملکت پیدا نشده است . طرق و شوارع معشوش نیست بجهت اینکه این قفره خیلی اسباب فحشه و اندوه من است که در انظار فرنگیها و خارجه بوحشگیری معروف نشویم و نگویند هنوز ایرانیها وحشی هستند .

س - شما که این قدر غصه مملکت را میخورید و در خیال حفظ آبروی مملکت هستید اول چرا این خیال را نکردید مگر نمی دانستید کار باین بزرگی البته اسباب بی نظمی و اغتشاش میشود اگر حالا نشده باشد خواست خدا و اقبال پادشاهست .

ج - بلی راستست اما بتواریخ قرنک نگاه کنید برای اجرای مقصد بزرگت تا خونریزیها نشده است مقصود بعمل نیامده .

س - آنروزیکه آقای امام جمعه بحضرت عبدالعظیم آمده بودند تورفتی و دستش را بوسیدی و چه گفتی بایشان و ایشان بتوجه گفتند .

ج - امام جمعه با پسر هاشان و معتمد الشریعه آمدند من در توی صحن رفته دستشرا بوسیدم بمن اظهار لطف و مهر بانی کردند (گفتند کی آمدی، آمدی چکنی) گفتم آمدم که بلکه یک طوری امنیت پیدا کنم بروم شهر مخصوصا از ایشان خواهش کردم خدمت صدراعظم توسط کنند کار مرا اصلاح نمایند که من از شر نایب السلطنه و وکیل الدوله آسوده شوم . ولی پسر های امام بمن گفتند شهر آمدن ندارد اینروزها شهر بواسطه نان و گوشت و پول سیاه بهم خواهد خورد و بلوائی میشود خود امام هم بمن امیدواری و اطمینان داد .

س - با معتمد الشریعه چه میگفتی و چه نجوی میکردی .

ج - همین را میگفتم که خدمت آقای امام شرح حال مرا بگوئید و آقا را وادارید که از من توسط کند .

س - ملا صادق کوسه محرر آقا سید علی اکبر بتوجه کار داشت شنیدم چند مرتبه در حضرت عبدالعظیم منزل تو آمده بود .

ج - خود آقا سید علی اکبر هم آمده بود حضرت عبدالعظیم بقدر نسیامت با ایشان حرف زده التماس کردم که یک طوری برای من تحصیل امنیت کنند که از شر حضرات آقایان در امان باشم بیایم شهر، آقا سید علی اکبر گفت من باینکارها کاری ندارم ملا صادق محرر هم یکی دومرتبه آمد همین مقوله صحبت کردیم از آقای حاج شیخ هادی هم آنشب که رفتم منزلشان همین خواهش را کرده گفتند این مردم قابل این نیستند که من از آنها خواهش کنم ابداً از آنها خواهش نمیکنم .

س - چطور شد که تو با اینهمه وحشت که از آمدن بشهر داشتی و هیچجا هم غیر از منزل آقای حاج شیخ هادی نرفتی واقعا راست بگو شاید کاغذ و بیغامی برای ایشان داشتی .

ج - خیر کاغذ و بیغامی نداشتم مگر اینکه آقای حاج شیخ هادی را از سایر مرده انسانتر

میدانم با او میشود دو کلمه صحبت کرد .

پی - مثلاً از چه قبیل صحبت کردی .

ج - مشرب آقای حاج شیخ هادی معلومست که چه قسم صحبت میکنند . امروز که کنار خیابان روی خاکها نشسته است متصل مشغول آدم سازيست و تا بحال اقلاباً بيست هزار آدم درست کرده است و پرده از پيش چشمشان برداشته است و همه بيدار شده مطلب را فهميده اند .

پی - با سيد جمال الدين هم خصوصيت و ارسال و مرسولي دارد .

ج - چه عرض كنم درست نميدانم ارسال و مرسولي دارد اما از معتقدين سيد است و او را مرد بزرگي ميدانند . هر كس كه اندك بصيرتي داشته باشد ميداند كه سيد دخلي ب مردم اين روزگار ندارد . حقايق اشياء جيمعاً پيش سيدمكشوفست تمام فيلسوفهاي فرنك و حكما بزرگ ايشان و همه روي زمين در خدمت سيد گرد نشان كج است . و هيچ از دانشمندان روزگار قابل نو كرى و شاگردى سيد نيست و اضحست حاج شيخ هادى هم شعور دارد مثل بعضى از آخوندهاى پيشور نيست () هر كسيكه با اينعلامات و آثار پيدا شد () خودش است . دولت ايران قدر سيد را نشناخت و نتوانست از وجود محترم او فوايد و منافع ببرد . بآن خفت و افتضاح او را نفى بلد كردند برويد حالا بينيد سلطان عثمانى چطور قدر او را ميدانند . وقتى كه سيد از ايران بلند رفت سلطان عثمانى چندين تلگراف باو كرد كه حيف از وجود مبارك تست كه دور از حوزه اسلاميت بسربرى و مسلمين از وجود تو منتفع نشوند بيا در جمع اسلام اذان مسلمانان بگوش ب خورد و باهم زندگى كنيم . ابتداء سيد قبول نيكرد آخر پرنس ملكم خان و بعضيها باو گفتند همچو پادشاهى آتقدر بتواصرار ميكنند البته صلاح در رفتن است سيد آمد باسلامبول سلطان فوراً خانه عالى باوداد ، ماهى دو يست ليره مخارج براى او معين كرد ، شام و نهار از مطبخ خاصه سلطاني براى او ميرسيد ، اسب و كالسگه سلطاني متصل در حكم و اراده اش هستند . در آن روزيكه سلطان او را در قصر يلدوز دعوت كرد و در كشتى بخار كه در توى درياچه با غش كار ميكنند نشسته صورت سيد را بوسيد و در آنجا بعضى صحبتها كردند . سيد تعهد كرد كه عنقریب تمام دول اسلاميه را متحد كند و همه را بطرف خلافت جلب نمايد و سلطان را امير المؤمنين كل مسلمين قرار بدهد اين بود كه بتمام علماء شيعه كربلا و نجف و تمام بلاد ايران باب مكاتبه باز كرد و بوعد و نويد و استدالات عقليه بر آنها مدلل كرد كه ملل اسلاميه اگر متحد بشوند تمام دول روي زمين ميتوانند بآنها دست يابند . اختلاف لفظ على و عمر را بايد کنار گذاشت و بطرف خلافت نظر افكند ، و چنين كرد و چنان كرد . در همان اوقات فتنه سامره و نزاع بستگان مرحوم ميرزاى شيرازى طاب ثراه با اهل سامره و سنيها برپا شد سلطان تصور كرد كه اين فتنه را مخصوصاً پادشاه ايران محرك شده است كه بلاد عثمانى را مغشوش كند با سيد در اين خصوص مذاكرات و مشورتها كرد و گفته بود ناصر الدين شاه بواسطه طول مدت و سلطنت و شيخوخيت يك اقتدار ورعبي پيدا کرده است كه فقط بواسطه صلابت او علماء شيعه و اهل ايران حر كت نميكنند كه با خيال ما همراهى كنند و مقاصد ما بعمل نخواهد آمد در باره شخص او بايد فكرى كرد و بسيد گفت تودر باره او هر چه بتوانى بكن و از هيچ چيزانديشه مدار .

س - تو که در مجلس سلطان وسید حاضر نبودی این تفصیلات را از کجا میدانی .

ج - سید از من محرمانه نداشت چیزی از من پنهان نمیکرد من در اسلامبول که بودم از بسکه سید بمن احترام می کرد در انظار تمام مردم تالی خود سید بقلم رفته بودم بعد از خود سید هیچ کس با احترام من نبود تمام اینها را خود سید برای من نقل کرد و خیلی صحبتها از این قبیل سید برای من نقل کرد ولی در خاطر من نیست سید وقتی که بنطق میافتاد مثل ساعتی که فنرش در رفته باشد مسلسل میگفت مگر میشد همه را حفظ کرد ؟

س - در صورتیکه شما در اسلامبول بآن احترام بودید دیگر بایران آمدید چه کنید که اینقدر باین و آن التماس کنی که برای تو امنیت حاصل کنند .

ج - مقتدر این بود که بیایم و این کاربردست من جاری شود . خیال داشتم که آمدم تحصیل امنیت هم برای اجرای خیال خودم میخواستم بکنم .

س - خوب از مطلب دور افتادیم بعد چه شد سید بعلمای شیعه و ایران کاغذهایی که نوشته بود اثری هم کرد .

ج - بلی تمام جواب نوشته و اظهار عبودیت کردند بعضی آخوندها و ملاهای لاش خور را مگر نمیشناسید و عده پول و امتیازات بشنوند دیگر آرام میگیرند . خلاصه بعد از اینکه تدبیرات کل کرد و بنای نتیجه بخشیدن را گذاشت چند نفر از نزدیکان سلطان و مذهبیین منافع که دور و بر سلطان بودند مثل ابوالهدی و غیره در میان افتاده خواستند خدمات سید را با اسم خودشان جلوه بدهند سلطان را در حق سید بدگمان کردند بواسطه ملاقاتیکه سید از خدیومصر کرده بود ذهنی سلطان کردند که سید از تو مأیوس شده است میخواهد خدیو را خلیفه بکند سلطان هم مالیخولیا و جنون دارد متصل خیال میکند که الان زنهاش میآیند و میکشندش . لهذا بسوء ظن افتاده بولیسهای مخفی به سید کماشت اسب و کالسکه هم که باختیار سید بود از او منع کرد سید هم رنجش حاصل کرده گفت و اصرار کرد که میخواهم بروم لندن . این بود که دوباره اصلاح کردند و پولیسها را از دور او برداشتند و اسب و کالسگه اش را دادند بعد از اصلاح سید میگفت حیف که این مرد یعنی سلطان دیوانه است و مالیخولیا دارد والا تمام مثل اسلامیه را برای او مسلم میگردم ولی چون اسم او در اذهان بزرگست باید باسم او اینکار را کرد . هر کس سید را دیده میداند که او چه شوری در سر دارد و ابدآ در خیال خودش نیست نه طالب یول است نه طالب شئونانست نه طالب امتیاز است زاهدترین مردمست فقط میخواهد اسلام را بزرگ کنند حالاهم اعلیحضرت مظفر الدین شاه باین نکته ملهم بشود سید را بخواهد استمالت کند اینکار را بنام نامی ایشان خواهد کرد .

س - یعنی سید بعد از این تفصیلات که ذکر کردید مضمّن میشود بایران بیاید .

ج - من سید را میشناسم همین قدر که یکی ازدول خارجه را ضامن بدهد که جان او در امان باشد او دیگر در بند هیچ چیز نیست خواهد آمد که شاید خدمتی باسلامیت بکند و انگهی او یقین میداند که خون او کار آسانی نیست و تا قیامت خشک نخواهد شد .

سواد نگارش میرزا ابوترابخان نظم الدوله که در آخر استنطاق نوشته و مهر کرده است

هو العنیم - این کتابچه سؤال و جواب و استنطاقیست که در مجالس عدیده در حضور این غلام خانزاد ابوتراب و جناب حاج حسینعلیخان رئیس قراولان عمارات مبارکه همایونی عجلتاً بطور ملایمت و زبان خوش از میرزا محمدرضا بعمل آمد لیکن مسلم است در زیر شکنجه و صدمات لازمه استنطاق بهتر از این مضالب و مکثونات بروز خواهد داد .

اما عجلتاً از این چند مجلس سؤال و جواب که این غلام خانزاد کرده است چیزی که باین غلام معلوم شده اینست که او خودش در همه جا میگوید ابدأ در خیال و صلاح خیر عامه نبوده و تمام این مهملات و منخرافات را از سید جمالالدین شنیده و فقط از شدت نادانی شبیفته و فدائی سید شده و محض تلافی صدماتی که بسید وارد آمده بود بدستور العمل سید آمده اینکار را کرده است حالا اگر سید خیالش بجای دیگر مربوط باشد مسئله علیحده است و در خصوص آن مهملات که مبنی بر خیرخواهی عامه اظهار میکنند دور نیست در میان مردم بعضی هم عقیده داشته باشد . اما در این خیال شومی که داشت گویا همدستی نداشته باشد و اگر قبل از وقت از خیال خود کسی را مطلع کرده باشد این فقره در زیر شکنجه و صدمات دیگر (۱) معلوم خواهد شد . (غلام خانزاد ابوتراب) محل مهر نظم الدوله

صورت تقریرات میرزا محمدرضا

که عصر روز سه شنبه غره ربیع الاول هزار و سیصد و چهارده در باغ گلستان
با حضور فرمانفرما و مخبر الدوله و وزیر علوم و مشیر الدوله
و وزیر عدلیه و تجارت و سردار کل و نظم الدوله و امین همایون
و حاج حسین علیخان امیر قومان کرده است

پدر من ملا حسین عقدانیست و معروف بود بملا حسین پدر . من خودم در اوائل کار از تعذیبات محمد اسمعیلخان و کیل الملک که ملک مرا گرفت و بملا ابوجعفر داد از کرمان بیزد رفته مدتی طلبه

(۱) گویا مراد از صدمات دیگر غیر از شکنجه باشد مانند آنکه طفل او را بیاورند و داغ آتش کنند بلکه پدرش بیطافت شود و مطالب را بروز بدهد چنانچه در باب وصول پول سرشماری سابقاً در دهات کرمان معمول بوده که طفل را در حضور پدر و مادر مینشانند و آتش حاضر کرده انبر را در آتش میگذارند همین که انبر آهن سرخ میشد بدست ویای طفل دوسه ساله میگذارند آنوقت پدر یا مادر لابد شده بول و تعارف مأمور دیوانی را میدادند چنانکه همین کار را با مر امیر بهادر در باغ شاه در باره پسر ده ساله و هفت ساله مرحوم سید جمالالدین واعظ کردند که بروز بدهد پدرش که جارفته است طفل بیچاره آنچه قسم میخورد والله بجدم قسم ما نمیدانیم آن پیرحمها دست بر نمی داشتند تا طفل را غشوه دست داد و افتاد .

بودم و تحصیل می‌کردم بعد بطهران آمدم پس از چندی پشغل دست فروشی مشغول بودم پنج‌شش سال قبل از آن گرفتاری اول قریب هزار و صد تومان شال و خز نایب السلطنه از من خرید مدت‌ها از برای پولش دویدم آخر رفتم بنای قضاحی گذاردم قریب سیصد تومان از پولم کم کرد بعد از کتک و پشت گردنی زیاد که خوردم پولم را گرفتم دیگر پیش او رفتم تا پنج شش سال که همه رژی در میان مردم افتاد و کیل الدوله فرستاد عقب من که بیا حضرت والا می‌خواهد ترا ملاقات کند رفتم اول ارمن پرسید من شاه می‌شوم یا نه گفتم اگر جذب قلوب بکنی شاه میشوی گفت وزرای خارجه اینجا هستند قبول نمیکنند گفتم وقتیکه ملت کاری را کرد خارجه چه میتواند بگویند .

س - پس شنیدم تو باقا وعده سلطنت داده بودی و گفته بودی اگر تو جلو بیفتی من هفتاد هزار نفر دور تو جمع میکنم شاه میشوی .

ج - آخر و کیل الدوله بمن گفت آقا این تالار بزرگ را برای صف سلام ساخته است خیال سلطنت دارد از این حرفها بزن خوشش میآید من هم گفتم . بعد آقا گفت شنیدم تو بعضی اطلاعات داری خدمت بدولتست و بیلت من گفتم بلی در میان طبقات مردم ازوزراء ، ملاها ، تجار و غیره این گفتگو هست باید فکری کرد جلوگیری کرد بعد از وعده و قسمهای زیاد که حضرت والا مرا مطمئن کردند و بردند خانه و کیل الدوله عبدالله خان والی در آنجا بود با آن سیدی که یکوقتی بصدر اعظم تعرض کرده بود عامه اش را برداشته بودند بمن گفتند تو یک کاغذی بنویس باین مضمون که (ای مؤمنین ، ای مسلمین امتیاز تنباکو رفت قندسازی رفت ، راه اهواز رفت . بانک آمد ، راه تراموه آمد . و مملکت بدست اجنبی افتاد حالا که شاه در فکر نیست خودمان چاره کنیم) .

س - اینها همه که اسباب ترقی بود شناها اگر طالب ترقی ملت هستید چه جزو جای شکایت بود .
 ج - بلی اگر بدست خودمان میشد اسباب ترقی بود نه بدست خارجه خلاصه گفتند این نوشته را بنویس ما میدهیم بشاه میگوئیم در مسجد شاه افتاده بود پیدا کردیم آنوقت اصلاحی خواهند کرد . من نینوشتم اصرار کردند منم نوشتم تمام هم نکرده بودم که ازدست من گرفته مثل اینکه گنج پیدا کردند قلمدانرا زود جمع کردند از شدت خوشحالی چاقو و مقراض را فراموش کرده بعد بنای تهدیدات را گذاردند که رفقای را بگوداغی آوردند هر چه گفتم رفقای من کسی نیستند میان همه مردم این حرفها هست من حالا کی را گیر بدهم هر بیچاره که یک روزی بمن مراده داشته حالا گیر بدهم نشد . من دیدم حالا وقت جان فدا کردنست بچاقو نظر انداختم رجب علیخان ملتفت شد چاقو را برداشت نگاه کردم مقراض را پای بخاری دیدم بعدالله خان گفتم ترا باین قبله که بطرف آن نشسته مقصود چیست گفت مقصود اینست رفقای را بگوئی گفتم تشریف بیاورید تا بشما بگویم او را کشیدم بطرف بخاری آنوقت مقراض را برداشته شکم خود را پاره کردم خون سرازیر شد که آمدند جراح آوردند بخیه کردند من ابدأ در جمع آن اشخاص که کاغذ نویسی و کاغذ پرانی میکردند نبودم . آقا سید جمال الدین که اینجا آمده بود بعضیها تقریرات او را میشنیدند مثل میرزا عبدالله طیب میرزا نصرالله خان و میرزا رج الله خان گرم میشدند میرفتند بعضی کاغذها مینوشتند بولایات میفرستادند که از خارج تبریست

میخورد بر میگشت بجمع آنها را میرزا حسنخان نواده صاحب دیوان گرم نگاه میداشت بجهت اینکه سید را دیده کلماتش را شنیده بود. بعضی اذرفقاشان هم مشغول کلاه درست کردن بودند مثل حاج سیاح که میخواست ظل السلطان را شاه کند و یکی دیگر را صدر اعظم. خلاصه بعد که اینها را گرفتند یکروز آمدند گفتند شما بیاید امیریه آقا شما را میخواهد به بیند ما را گذاردند توی کالسکه بزدند

نایب السلطنه (کامران میرزا)

امیریه دیدیم سربازهای گارت وارد شدند بیک حالتی که همه ماها متوحش شدیم میرزا نصر الله خان میرزا فرج الله خان بنا کردند هم دیگر را وداع کردن یک اوضاعی بریاشد بعد ما را نشانندند توی کالسکه با سوار و دستگاه بردند قزوین در نه ساعت بقزوین رسانند آنجا سعد السلطنه اگر چه خیلی سخت بود ولی

ترتیب زندگی ما فراهم بود. در آمدنی که ما آنجا بودیم شورش (رزی) برپا شد بعد از شانزده ماه آمدند مژده دادند که مرخص شدید خیاط آمد باندازه قد هر يك از ما لباسی دوختند ما را فرستادند طهران یكراست رفتیم امیریه در آنجا بعضی که بول داشتند برای آقا چیزی از آنها گرفتند دو نفر هم بابی میان ما بودند یکی از آنها هم پول داشت داد و مرخص شد سایرین هم مرخص شدند باز من بدبخت را بردند با يك نفر بابی دیگر بانبار چهارده ماه در انبار بودم یكروز توی انبار بنای داد و فریاد گذاشتم که اگر کشتنی هستم بکشند اگر بخشیدنی هستم ببخشند این چه مسلمانست حاجب الدوله با يك دسته میرغضب آمدند عوض استمالت ما را بچوب بستند يك چوب کاملی بمن زدند تا اینکه از انبار خلاص شدم (۱) هر چه فکر کردم عظم باینجا رسید که بروم خود را بامام جمعه بیندم او هم رئیس ملتست هم اجزای دولت، در همانجا در منزل آقای امام خدمت صدر اعظم رسیدم عریضه دادم بعد از چند روز دیدم نایب محمود فرستاد پیش فراشبازی بامام جمعه گفت میرزا محمد رضا را بگوئید آقا میخواهد پولش بدهد من تعاشی کردم از رفتن، امام گفت برو ضرری ندارد آمدم خدمت آقا اول بمن گفت تو بمنزل صدراعظم چرا رفتی گفتم نرفتم بعد نایب محمود گفت بیا دم صندوق خانه پول بگیر رفتم آنجا دیدم حسینخان صندوقدار يك چیزی بگوش نایب محمودخان گفت او هم گفت بیا برویم کاروانسرای وزیر نظام حواله کنم از تاجر بگیر ما رفتیم دیدم باز مرا بردند انبار خلاصه چهار سال و نیم بیجهت و تقصیر گاهی در انبار گاهی در قزوین زیر کند و زنجیر بودم چه صدمات کشیدم دیگر زندگی را انسان برای چه میخواهد ایندفعه آخر بعد از مرخصی از انبار آقا ده تومان دادند یانزده تومان هم و کیل الدوله داد رفتم بطرف اسلامبول آنجا که سید شرح حالت مرا شنید گفت چقدر جان سخت بودی چرا نمردی در مراجعت آمدم بارفروش در کاروانسرای حاج سید حسین از يك میوه فروش يك طباچه پنجلول روسی با پنج فشنگ خریدم سه تومان و دوهزار و بیخیال نایب السلطنه بودم تا دوروز قبل از تحویل بحضرت عبدالعظیم آمدم در اینمدت هم غیر از دوشب که شهر آمده منزل حاج شیخ هادی ماندم و از ایشان سفارش نامه خواستم و گفتم شنیده ام امین همایون مرد است از من نگاهداری خواهد کرد سفارش نامه باو بنویسید حاج شیخ هادی گفت من اطمینان ندارم و نمینویسم دوباره مراجعت کردم دیگر ابدأ بجائی نرفتم. رفتن بسرخه حصار وزیر گنده دم باغ نصر السلطنه هم دروغست در حضرت عبدالعظیم هم بودم بهمه آقایان ملتجی شدم باقای امام جمعه باقا سیدعلی اکبر و دیگران ملتجی شدم که برای من تحصیل امنیت کنند هیچ کدام اعتنائی بحرف من نکردند یكروز هم صدراعظم آمد بصقائیه عریضه عرض کرده بودم که بدهم بحضرت عبدالعظیم نیامدند.

(۱) باعث خلاصی میرزا رضا از انبار شاهی جناب آقا سید عبدالرحیم اصفهانی نایب ظهیر الدوله شد چه مدتی که میرزا رضا در انبار محبوس بود احدی از او معاوتتی نکرد جز این سید بزرگوار که بعضی اوقات بول برای او میفرستاد و مخارج عیال او هم میرسانید و بواسطه برانگیختن وسایط و زحمات بسیار اسباب مرخصی او را فراهم می آورد و چنانکه در شرح حالات این سید بزرگوار در تاریخ مذکور خواهد آمد.

در اینجا سؤال شد راستست که این کلفتهای اندرون با تو متحد بودند و بتو خیر میدادند .
 جواب گفت اینها چه حرفیست آنها چه قابل هستند که بمن خبری بدهند روز پنجشنبه در حضرت
 عبدالعظیم شهرت کرد که فردا شاه بزیارت خواهد آمد آب و جاروب میکردند من هم شنیدم صدراعظم
 قبل از شاه تشریف میآوردند عریضه نوشته بودم آمدم توی بازار که عریضه بدم نمیدانم چه طور شد
 آنجا باینخیال افتادم گفتم میرزا محمد رضا برگردد شاید امروز اصل مقصود دست دهد رفتم طیانچه را
 برداشتم از درب امامزاده حمزه رفتم توی حرم ایستادم تا شاه وارد شد که وقع ما وقع خدمت بزرگی
 کردم بایران و ایرانیان .

من قدری هستم و مؤمن بقدر و معتقد که بی حکم قدر برك اذ درخت نمیافتد حالا هم بخیال خودم
 يك خدمتی بشام خلاق کرده و ملت و دولت را بیدار کرده ام و این تخم را من آبیاری کردم و سبزشد
 همه خواب بودند بیدار شدند یکدرخت خشک بی ثمری را که زیرش همه قسم حیوانات موذی درنده
 جمع شده بودند از بیخ انداختم و آن جانورها را متفرق کردم حالا از پهلوی آن درخت يك جوانه بالا
 زده است مثل مظفرالدینشاه سبزوخرم و شاداب امید همه قسم ثمر باو می رود . حالا شامم فکر رعیتشان
 باشید همه رفتند همه تمام شدند من قدری از خارجه را دیده ام . ببینید دیگران چه کردند شما هم
 بکنید لازم هم نیست حالا قانون بنویسید چه قانون اسلام همه را کفایت برای دیوان هم قانون قلمی
 لازم نیست چه قانون نویسی حالا در ایران مثل اینست که يك لقمه نان و کباب بخلق طفل تازه متولد
 شده بطیانند البته خفه میشود ولی بارعیت مشورت کنید مثلا کدخدای فلان ده را بگوئید بچه قسم
 از تو مالیات گرفته شود و با تو رفتار کنند راضی خواهید بود هر طور که او بگوید با او رفتار کنید
 هم کارتان منظم میشود و هم ظلم از میان می رود .

در اینجا سؤال شد تو قدری هستی باید بدانی حکم قدر نیست که هنوز این کارها در این جا
 واقع شود .

جواب گفت پس شماها خانه خود را جاروب نکنید که حکم قدر نشده است .

در اینجا سؤال شد در این مدت هیچ بخیال کشتن صدر اعظم هم بودید .

جواب گفت در این خیال نبودم حالا که من این کار را کرده ام امید حیات هم ندارم بجهت
 اینکه يك بزرگی لازم است مثل بزرگی خدا يك یرده پائین تر که مرا عفو کند .
 در خصوص دستور العمل سید جمال الدین و صحبتهای سلطان با سید سؤال شد .

جواب گفت وقتی که فتنه سامره برپا شد و میان شیعههای اتباع مرحوم میرزای شیرازی و اهل
 سامره گفتگو و جنگ بمیان آمده بود سلطان همه را از تحریکات شاه میدانست بسید گفته بود در حق
 ناصرالدینشاه هر چه از دست میآید بکن و خاطر جمع باش وقتی که من شرح مصیبتها و صدمهها و حبسها
 و عذابهای خود را برای سید میگفتم بمن گفت که تو چه قدر بی غیرت بودی و حب حیات داشتی ظالم
 را بایست کشت حرا نکشتی و ظالم در این میان غیر از شاه و نایب السلطنه کسی دیگر نبود اگر چه
 در خیال نایب السلطنه هم بودم دیگر آنروز خیالم در باره شاه مصمم شد گفتم شجر ظلم را از بیخ

باید انداخت شاخ وبرك بالطبع خشك میشوند .

سؤال شد روز سیزده هید اعتماد السلطنه را در حضرت عبدالعظیم ملاقات کردی یاخیر .

جواب گفت بلی با شمس العلماء او را دیدم ولی حرف نزدم او آدم مزوری بود بسید خیلی

اظهار ارادت میکرد ولی سید میگفت آدم بدذاتیت از او نباید ایمن بود .

سؤال شد کس و کار چه داری .

جواب گفت یکزن دارم که همشیره خواهر میرزااست بادو طفل ویکخواهر پیری دارم در کرمان

که پسر او را که مشهدی محمدعلی نام دارد پیش حاج سید خلف گذاردهام .

سؤال شد جهت مناسبت و آشنائی تو با سید جمال الدین چه بوده .

جواب گفت من پیش حاج محمدحسن بودم وقتیکه سید آمد بطهران و در منزل حاجی منزل

کردم من مهماندار او بودم و از آنجا آشنا شدم .

سؤال شد مشهور است که تو یک خواهرت را در کرمان کشتی .

جواب گفت خدا کشت اما مرا متهم کردند و گفتند تو کشتی . اذتھی .

صورت استنطاق و تقریرات مرحوم میرزا رضا حون حاوی باره مطالب بود لذا هر دو را

درج نموده .

میرزارضا مسلمان و متدین بدین اسلام بود و در فتوت و مردانگی مسلم و متفق علیه است چه در

جس آنچه کردند یک نفر از آشنایان و دوستان خود را گیر نداد و نام نیک خود را در صفحه روزگار

باقی گذارد .

از مزاح و شوخی و لغویات برهیز مینمود جز آنکه از قرار مذکور در جس آخری که انعام خود

را یقین میداشت گاه گاهی مزاح مینمود و صورت بشاشت ظاهر میساخت گویند روزی حاج ملک النجار

متقبل شد که او را استنطاق نماید و همدستان او را استکشاف کند در جس اورفت و با او بطریق مهربانی

و ملایمت رفتار و ضمناً از او پرسید در قتل ناصر الدین شاه تنها بودی و یا معاون داشتی در جواب گفت پنج

کس با من همراه بودند حاج ملک التجار از این جواب خوشحال و خرم گردید و گفت اسامی آنها را بمن

بگو که من محل اسرار میرزا رضا پس از آب و تاب زیاد گفت خودم بودم و سایه ام . . . بود و دو خایه ام

حاج ملک از این جواب خجیل و شرمسار گردیده و از نزد او بیرون رفت و نیز حکایت خواجه و ترسانیدن

میرزا رضا او را که بحالت ترس افتاد و غشوه عارض او شد معروفست ولی ما از مأخذ صحیح چیزی

دست نیاوردیم .

باری میرزا رضا در صبح روز پنجشنبه دوم ماه ربیع الاول در میدان مشق طهران بحلق آویخته

مردم بتماشای او میرفتند چون شب او را در قزاقخانه نگاه داشته بودند لذا صبح زود او را از قزاقخانه

بیرون و بسای دارش آوردند قبل از طلوع آفتاب در حالتیکه اطرافش را شجاع السلطنه بسر سردار کل

داماد اتابک و بستگان اتابک برآکنده و صدای موزیک بلند بود او را بدار کشیدند گویند میرزا

رضا اعتمادی بمیرزا علی اصغر خان داشت که احتمال قصاص بر خود نمیداد وقتی که نظرش بدار افتاد

خواست حرفی بزند که همه صدای موزیک مانع آمد صدایش را بشنوند از اینرو میتوان گفت امین السلطان داخل وراضی بقتل شاه بود و دستی در کار داشت چه که بواسطه سوء حرکتی که از او ناشی شده نسبت بیسکی از مخدرات ، ناصرالدینشاه را در خاطر بود که س از انجام سرچشم سزای او را بدهد در هر صورت میرزا رضا را اهل نانی کامل بامین السلطان بود . دیگر العلم عندالله .

(سایر اسنطاقات: که در مورد میرزا رضا بعمل آمد از قبل اسنطاق میرزا تقی پسر میرزا رضا و عمال او و ایضا از خدام حضرت عبدالعظیم خون خارج از ما نحن فیه بود درج نشد) .

دردوازدهم ربیع الثانی (۱۳۱۴) که چهل روز بعد از فل میرزا رضا بود در نزدیکی خانه حاجی شیخ هادی مرحوم نجم آبادی آقا میرزا حسن کرمانی با آقا شیخ محمد علی دزفولی که امروز بشمل عطاری مشغولست و بعضی از اجزاء مرحوم حاجی شیخ هادی حهلم میرزا رضا را گرفتند (در ایران

معمولست که چهل روز بعد از مردن شخص خویشان و بازماندگان میت مجلسی بر پا میکنند فقرا را اطعام میدارند ، اسزحام و استغفار برای میت می کنند) برای میرزا رضا هم مشارالیهم این مجلس را تشکیل دادند لکن طعام حاضرین این مجلس بادنجان بریان کرده و نان و سبک بود فقط در این نقطه بود که طلب مغفرت برای میرزا رضا کردند بلی در سایر بلاد ایران در خانه های مظلومین و غارت سدگان و در دهات و مری که آتش ظلم دیوانیان آنها را محترق و معدوم کرده برای میرزا رضا طلب مغفرت کردند از حقوقه مقتولین ستم و ظلم و از قبور مقتولین و مظلومین و ستمدیدگان نیز دست مریزاد میرزا رضا گفتند) و نیز در ایران معمولست که یکسال بعد از مردن شخص

خویشان و وراث میت مجلس ضیافتی منعقد میدارند و طلب مغفرت برای میت میکنند و اطعام مساکین منمایند این مجلس را سال مت مینامند سال میرزا رضا را مرحوم حاج شیخ هادی نجم آبادی گرفت که از امین الدوله دعوت نمود و در ساعت پنج از شب گذشته مجلسی که حاضرین آن سه نفر بودند شخص حاج شیخ هادی و امین الدوله و یکی از محارم حاج شیخ هادی طعام آن مجلس را خود حاج شیخ هادی مهیا نمود که طبخ حضوری کرده بود و آن عبارت بود از یک حارک برنج کرده و یکسیر روغن و دوسیر ره و سه عدد نان نس از صرف غذا حاضرین طلب رحمت و مغفرت نمودند برای مرحوم میرزا رضا

کرمانی از نتایج این مجلس بود اقدام امین الدوله بافتتاح مدرسه رشديه و ترویج معارف و تکثیر مدارس و مکاتب).

چون حالات قاتل را نوشتیم مناسب اینست که حالات مقتول را نیز متعقب بر آن درج نماییم.

فصل

در بیان حالات ناصرالدینشاه

چهارمین پادشاه سلسله قاجاریه در ایران

تاریخ حالات و وقایع زمان ناصرالدینشاه قاجار را برای اینکه ترقی ایران در این اواخر و یا خرابی دربار ایران از این تاریخ شروع شده است ناچار باید بطریق فهرست اشاره بآن بکنیم و چون فاضل معاصر مؤید الاسلام مدیر روزنامه حبل المتین بطریق ایجاز چند سطر در باره این پادشاه نوشته است لذا ما عین عبارت اورا نقل و معلومات خود را ضمیمه آن میداریم و همچنین در حالات مظفرالدینشاه هم عبارت اورا که از روی بیغرضی نوشته است نقل میکنیم و آنچه خود میدانیم ضمیمه آن میسازیم اما در شان چهارمین پادشاه چنین مینویسد.

«در سال (۱۲۶۴) بعد از پدیر تاج سلطنت بر سر نهاد قبل از ورود موكب شاهانه بطهران سیف الملوك میرزا پسر ظل السلطان بدعوی سلطنت برخاسته پس از چند روزی زبون گردید در آغاز سلطنت سرجنابان غالب بلادهم سری جنبانند از آن بعد آشوب خراسان و فتنه سالار برخواست و در سال ۱۲۶۶ بقتل سالار و پسر و برادرش خاتمه پذیرفت سپس فتنه باب بالا گرفت و بقتل شاه برخواسته در مازندران و زنجان و تبریز پیش از سایر بلاد جویهای خون بیگناهان از حرکات نابکارانه جاری و چند سال امتداد یافت. در سال (۱۲۷۳) بسر داری شاهزاده حسام السلطنه عم پادشاه، هرات مسخر شد.

مجدد دولت انگلیس لشکر بحری و جهازات جنگی بخلیج فارس فرستاده و همان بهانه اولیه خود را پیش نمود. از نکبت بی علمی دربار و خودخواهی میرزا آقاخان صدر اعظم معاهده ملعونه یاریس بین ایران و انگلیس بسته آمد. و رسماً حق حاکمیت ایران از افغانستان مرتفع و حصه از خاک خراسان هم ضمیمه افغانستان گردید. یکی از مورخین در این موضوع چنین مینویسد. (در بیکقرن ایرانیان دوسهو بزرگ کردند که تلافیش آنرا محالست. اول ترک معاهده سوق عسکری با ناپلیون - دوم چشم پوشی از حقوق خود در افغان - آنهم در بجهوحه بلوای هند که انگلیسها بتسلیم حدود نادری بایران حاضر بودند. در اواسط سلطنت يك اردوی بزرگ ایران بسر داری شاهزاده حمزه میرزا عم پادشاه زبون و اسیر تر کمان گردید - این پادشاه در عیاشی و کامرانی گوی مسابقت را از جده خود ربود - و خزائن معموره ایران را که در تمام عالم ضرب المثل بود بیعاشی صرف نمود - آنچه محقق است از آغاز تا انجام يك صد و هشتاد و سه زن اختیار کرد - و بعد از رحلت شاهانه شش پسر و چهارده دختر بیادگار گذارد - و پنج سفر رسمی و چند مسافرت غیر رسمی کرد - و اضافه بر یکصد کر و خزانه ایران صرف این مسافرتهای ببعنی شد

یکی از مورخین این پادشاه را (عالم بی عمل) مینویسد - در پنجاه سال سلطنت آنچه تصدیق شده هشتاد و سه مقاولات تجارتمی و سیاسی و سرحدی و امتیازی با دول و اتباع خارجه بست در جمیع آنها ایران مغبون گردید سی و پنج از آن مقاولات و امتیازنامهها بقوت رشوت و اخذ بیشکش چشم بسته بصره رسید که منجمه امتیازرزی و بانک شاهنشاهی انگلیس و روسی و اجازه تعمیر راه آهن و شوشه که مضارش بر هر ذی حسی پوشیده نیست - ممالکی که در عهد سلطنت این پادشاه رسماً از ایران موضوع شد از اینقرار است: افغانستان تمام، نصف از خاک خراسان، سیستان، قانات، مرو، سرخس، مسقط و عمانات و ترکمان تمام، صد و هفتاد و سه قطعه از جزائر و سواحل خلیج فارس و دوئلت از بلوچستان و نیز بسرحدات آذربایجان و گیلان و مازندران و استرآباد و کردستان هم از همسایگان خیلی تجاوز شده است.»

در ایام سلطنت این پادشاه، اعظم خساراتی که بایران وارد آمده شهادت میرزا تقی خان امیر نظام اتابک اعظم است که باتفاق سیاسیون تالی مدحت پاشا و بسمارک و کلادستون بود و گناهی جز جلو گیری از حرکات بچه گانه پادشاه و خیرخواهی مملکت و سلطنت نداشت.

چنانچه اصلاحات مدت قبله صدارت آن مرحوم در جمیع ادارات این نکته را بخوبی روشن میدارد و بقول (لاردهیو) اگر پیروی از خیالات عالیه این وزیر بی نظیر شده بود امروز ایران تالی آلمان بود.

چند جنگهای داخلی و خارجی مختصر در عصر این پادشاه شد که من جمله جنگ بندر عباسی و (صیدسونی) امام مسقط و شیخ عبدالله کرد و غیره میباشد که همه را ایران فتح نمود.

کم کم شروع خرابی در اداره نظامی شد و گرفتن رشوه و فروختن نشان و لقب نظامی بهر طفل امر و مردمان ناقابل شیوع یافت - امتیاز نشان و لقب و اعتبار فرمان و دستخط سلطنت در عهد این پادشاه در خارج و داخل از میان رفت.

رعیت کشی ملک فروشی و علاینه رشوه گرفتن و گروه گروه مهاجرت ایرانیان از ظلم و ستم بخارجه در عهد این پادشاه خیلی بالا گرفت.

در پنجاه سال سلطنت یکقدم بجانب اصلاحات بر نداشت و برای اسکات ملت در سالی چند بصدور یک فرمان دروغین مردم را بخواب غفلت انداخت و پنجاه سال بهترین اوقات مغتتم ایران را برایگان اژدست داد هر کس را که استشمام ترقی در او مینمود بقتل میرسانید چنانچه نمانه در ایران سر جنبانی که سرش را با سنک استبداد نکوفت - هر یک از وزرایش که اندک قوت میگرفت فوراً اورا ضعیف میساخت - الغاء ضدیت بین وزراء و درباریان شعار پلٹیکی شاهانه بود و خود را وارث اعظم جمیع متمولین ایران خاصه درباریان که میشناخت بود.

بسا خاندان بزرگ که از ابواب سلطانی بنان شب محتاج گردید - مسافرتهای اروپا باندازه این پادشاه را مرعوب ساخت که هر خواهش نامشروعی را ادنی دول اروپا مینمود با سم صلح پسندی تسلیم میکرد - از همه بیشتر مرعوب روسها بود بلکه در باطن خود را تحت حمایت آنها می پنداشت - حتی در مسئله ولیعهدی هم آنچه روسها خواستند مجری شد.

بسی میرزا حسین خان مشیرالدوله در ایام سهسالاری که مشاق از اطرش آورد نزدیک بود

اداره نظامی ایران منظم شود. با اشاره روسها اطرشها را جواب داده آن اداره عالی تبدیل باذاره قزاق شد.

این پادشاه را خودنمایی و تلون مزاج بدرجه کمال بود. و بهر کاری اقدام کرد ناتمام گذارد. اداره پولیس دائر کرد برخی کارخانجات دولتی آورد صحبت از بعضی اصلاحات هم نمود ولی هیچ يك را باتمام نرسانید فرومایگان را عزیز میخواست و برومندان را ذلیل. ابراهیم آبدار و علی اصغر خان صاحب جمع را که گرجی زاده بودند بر جمیع شرفا و عظمای ایران برتری داد. بلکه بر کردن همه حتی پسران خود سوار کرد.

در ایران همه گونه مناهمی و ملامتی در عهد این پادشاه آشکار شد دشمن تعلیم و معارف و آزادی قلم و افکار بود همی خواست ایران غلاف اصلاح پیوشد بدون اینکه حقیقتی در او پیدا شود. شمر نیکو میفرمود. پای بند بنمازم بود. مجالس تعزیه را دوست میداشت برخلاف پدر دماغش از خرافات صوفیه پاك بود. از مادیخ خود خیلی مسرور میشد. خویش را دیپلمات جلوه میداد، از تاریخ بی اطلاع نبود. عربی فارسی و ترکی و فرانسوی میدانست. در سلسله قاجاریه پادشاهی باین کمال برنخواست. چهار مسافرت نامه با قلم خود نوشته. غالب در سیر و شکار بود. و نیکو تیر میانداخت. خطی شیرین داشت. به پلتیک در سلب قوت علماء خیلی کوشید ولی مسئله رژی رشته اش را پنه کرد. خوش ظاهر و بد باطن بود. هزاران نفوس بیگناه را فدای نفس و شهوت رانی خود ساخت. خدمات صادقانه را اصلاً منظور نمیداشت. مخلص کسی بود که راه مدخول اعم از مشروع و غیر مشروع به او مینمود. الحق والانصاف ایران بهرجهت برباد کرده او است.

این پادشاه باندازه استبداد دوست بود که اگر عزیزترین فرزندانش سخنی در اصلاحات میراند از نظرش میانداخت و بتخاک تیره اش مینشانند. چنانچه در حق شاهزاده سلطان مسعود میرزای ظل السلطان فرمود. هر کس را که راغب بطرف اصلاحات دید باخاکش یکسان ساخت مانند میرزا حسینخان مشیرالدوله و حاجی میرزا علیخان امین الدوله و پرنس ملکم خان و سیدالحکماء سید جمال الدین که مدعوا بایران آمده بود و... و...

در سال (۱۳۱۳) در زاویه حضرت عبدالعظیم در حالتیکه تدارک جشن سال پنجاهم شاهانه دیده شده بود میرزارضای کرمانی که از ستمدیدگان دربار بود به فتوای فیلسوف اعظم اسلام (سید جمال الدین) اسد آبادی الهمدانی که اولین خیر خواه باسیاست اسلام بود با طیانیچه از پایش در آورد رحمة الله علیه (۱).

(ناصرالدین شاه) در شب سه شنبه (۶ ماه صفر سنه ۱۲۴۷) هجری متولد شده در ذی القعدة سال (۱۲۶۴) در طهران بتخت سلطنت نشست و در ذی القعدة سال (۱۳۱۳) بدرود زندگانی گفت آثار خیریة که در سلطنت او بشهود رسید ایجاد مدرسه دارالفنون در طهران، نشر علوم عالیه، ایجاد مریضخانه و دواخانه، تذهیب گنبد مطهر سرمن رای، ایوان طلای مشهد مقدس، تذهب گنبد حضرت عبدالعظیم، ایجاد تلگراف خانه، ایجاد ضراب خانه یا چرخ خانه، ایجاد چراغ کاز، ایجاد (۱) یعنی خدا رحمت کند میرزا رضا را.

پست خانه ، چرخ بغار در قورخانه ، کارخانه توپ ریزی ، باروت کوب خانه با چرخ بخار ، کارخانه فشنگ سازی ، کارخانه چاشنی سازی ، ایجاد دایره پولس ، سربازخانه ها در شهرها ، نظم عساکر و ترتیب آنها ، بنای قلعه جات درسرحادات ، بنای مجمع‌الصنایع ، ترقی درتسج حریر وغیره ، ترقی در شال کرمان ، بنای ابنیه متعدده در بلاد و شوارع عام بجهت رفاهیت عابرین ، ساختن راهها در اغلب بلاد که غالباً مسالك صعبیه را سهل کرده ، انکشاف بعضی از معادن ، ایجاد مجلس شورای دولتی ، تعیین وزارتخانه های مرتب و دارالطباعة و ایجاد روزنامه در ایران .

فصل

در بیان حالات مظفرالدین شاه قاجار

پنجمین پادشاه سلسله قاجاریه در ایران رضوان آرامگاه مظفرالدین شاه رحمة الله تعالی علیه و اولین پادشاهی که در ایران اساس مشروطیت را نهاد .

در سنه (۱۲۶۹) متولد و در سال (۱۳۱۳) براریکه جهانبانی تکیه نمود شش پسر وشانزده دختر بیادگار گذارد وقریب یکقرن بسمت ولیعهدی وفرمانفرمائی آذربایجان شناخته می شد ، روسها حسب العاده دیرینه رسوخ و نفوذ خود را از ایام ولیعهدی سخت در قلب این پادشاه جای دادند در ایام ولیعهدی دعوی اصلاح خواهی و حریت پسندی میفرمود ، اخبار ناصری هم در تبریز به تشویق شاهانه اشاعت یافت و قانون که ممنوع از دخول بایران بود در لف یاکت بایشان میرسید دانشمندان بملاحظه بی کفایتی ذاتی و عدم جودت طبیعی خصوصاً بعد از طغیان شیخ عبیدالله وبروز آن درجه جبنت امید خوشبختی بسطنت ایشان نداشتند .

در آغاز جلوس سخنان دل خوش کن یوک. که دال بر توجهات ملوکانه باصلاحات ملکی ونظام ادارات دولتی خاصه نظامی بود میفرمود از این رو تا درجه توجه عامه را مبنول بخود نمود خصوصاً درسال (۱۳۱۵) که میرزا علی اصغرخان مطرود ومیرزا علیخان امین الدوله بوزیراعظمی انتخاب شد - اصلاح خواهان را تا اندازه امیدوار ساخت افتتاح مدارس بوضع جدید و اشاعه چند اخبار در داخله قدری از نا امیدیاها را کاست طول نکشید که در سال (۱۳۱۶) گرسنگان دربار وضع امین الدوله را منافی با منافع شخصی دیده دوباره امین السلطان را بروی کار آوردند و امین الدوله بدوا از طهران سپس از ایران مهجور شد در حالتیکه پسر و عروسش که دختر شاه بود همراه او بودند .

بعد از ورود امین السلطان بطهران در سال (۱۳۱۷) اولین استقراض بدلالی میرزارضاخان ارفع الدوله با شرایط مشثومه استقلال بر بادکن از روس شد چندی طول نکشید یعنی در اوائل سال (۱۳۱۸) بار مسافرت بارویا بسته آمد وجوه استقراض تمام صرف ملاحی وملاعب شد - مردم ایران خصوصاً طهران از این حرکات برآشفته با اینکه ایران برجال دربارسپرده بود درغیاب پادشاه اهالی طهران در ظاهر بر آصف الدوله حکمران و درباطن برخلاف دولت شوریدند .

پادشاه در عودت بطهران بیش از بیش تهی دست ماند همان سفر در پاریس یکی از مجنوبین

عوالم مدینت بشاه شلیک کرد تیرش اصابت نمود - مجدداً استقرض ثانوی در سال (۱۳۱۹) از روس شد و معاهده تجارتی تر کمان جایی که بحال تجارت و صناعت امروزه ایران خیلی نافع بود باطل و عهدنامه جدید بسنه آمد و سالی میلیونها ضرر تجارتی و صنعتی بایران وارد آورد - گمرکات در مقابل قروض روس مرهون و بر حسب ایامی روس بریاست بلژیکیان اداره گردید و گویا تجارت ایران کاملاً بقبضه روس درآمد و چه استقرض ثانوی هم در مسافرت نانی اروپا در سال (۱۳۲۰) تمام شد و در غیاب موکب همایونی شاهزاده شناع السلطنه نایب السلطنه بود (بطمع ولایت عهد بدسلوک نمود) .

این حرکات ناموس شکنانه درباریان طشت از یام افشاده شد و ملت را در غیاب همایونی و حضور شاهانه بهیجان آورد - خصوصاً بعد از قتل میرزا محمود خان حکیم الملک در رشت که علماء هم بمسئله آمده بودند تمام مفاسد را از میرزا علی اصغر خان دانسنه - در جمادی الثانی (۱۳۲۱) بارتدادش فنوی صادر و عزل او را از پادشاه خواستند و فوراً مهزول و از ایران مهاجرت نمود و شاهزاده عین الدواه بجای او وزیر اعظم مقرر شد و روزنامه جبل المتین را همانوقت بایران طلب نمود این شاهزاده اول خوب پر کرد و آخر بد خیالی نمود .

در سال (۱۳۲۳) باز ندارد سفر سوم اروپا دیده شد - و این مسافرت در ببحوجه چنگ اقصای شرق و شکستهای بی دربی روس از ژاپون بود و استقراس سوم هم گویا در چنین موقع نازگی بطریق خفیه از روس شد - در این سفر والا حضرت محمد علی میرزا که در آن زمان ولیعهد بود بنائیم مقامی سلطنت انتخاب شد .

با این همه در این سفر بیش از پیش آثار هیجان در مردم بلاد و اهالی دربار نمایان گردید - از آغاز جلوس همایونی هر وقت دربار دست ننگ شد بقیه خالصه جات و جواهرات نادری و غیره هم بفروش رسید و از این مبلغ هنگفت و پینجاه و اند کرور قرض یکشاهی بصرف ملک و ملت و دوات نرسید - علاوه نیز سالی چند کرور از کمرک و مالیات و عوارض نازه بر رعایا نجمیل شد .

سال (۱۳۲۴) در صدد استقرض چهارم از روس و انگلیس بودند خون در آن ایام شوری منعقد بود و کلاه ملی ابا و امتناع نمودند - در همان سال ملت از بی اعدالی دربار و بی انتظامی مملکت بسنوه آمده بدوا ببیشوائی حجة الاسلام السیدین السنندین آقاسید عبدالله مجهد بهبهانی و آقامیرزا سید محمد مجتهد طباطبائی مدظلهما بحضرت عبدالعظیم محصن و سس در مسجد جامع طهران و پس از قتل دو نفر بیگناه علماء بمعصومه قم رفته و عامه ملت بسفارتخانه انگلیس پناهنده بر آمدند - نایبکنکه در چهاردهم جمادی الثانی (۱۳۲۴) پس از عزل عین الدوله فرمان مشروطیت صادر و در ۱۸ شعبان همان سال رسماً دارالشورای ملی انعقاد و دولت ایران بجمع دول ، مشروطه معرفی شد .

در ذی القعدة همان سال اولین قانون اساسی را در مرض موب شاه ، مرحوم میرزا نصرالله خان مشرالدواه که بسمت رئیس الوزرائی شناخته شده بود بامضای شاهانه رسانیده با هیئت وزرا و درباریان بدارالشورای ملی آورد .

این اادشاه زاید الوصف ساده لوح ، سهل القبول ، منلون المزاج ، مسخره و مضحکه بسند بدخلوت و باشرم حضور بود - امور سلطنت بامیل عمله جات خلوت با وزراء خود غرض اداره می سد .

خلوتیان پادشاه گویا از پست فطرتان و پست نژادان ویی تربیت و بد اخلاقان انتخاب شده بود . و از اینرو وضع دربار ملامه بود ، پادشاه شخصاً با آن همه تعلیم و تربیت دارای هیچ علم نبود و از اطلاعات سیاسی و تاریخی و غیره که لازمه جهاندار پست بی بهره بود . و از این رومآل بینی و عاقبت اندیشی

مشیر الدوله (نصر الله خان)

بی مهارت نبود ، اگر چه مانند جدش (محمدشاه) موهوم برست نبود ، ولی دماغش مانند پدر از خرافات صاف و پاک نبودی ، شوق بسیار بگریه دانست و حکایات غریبه در این باب ذکر مینمایند . این پادشاه خیلی بدآل و منتها درجه جبان بود ، از اغتصاب اموال رجال و متمولین مملکت و قتل نفس برخلاف پدر اجتناب مینمود . جنبیت پادشاه عاقبت بحال ایران مفید واقع گردید که بیک جنبش ملی مشروطیة سلطنت را تسلیم نمود . این پادشاه عاقبت بخیر شد و در آخر عمر حلب نام نیک کرد و محبوب القلوب رعایای خویش بلکه عامه نوع خواهان عالم گردید ، از نام اجداد خود معارف دوست تر بود ، بترفی مملکت هم مایل تر بود ولو اندکی هم از اقتدارات او کاسه میشد حرفی نداست مشروط بر اینکه بدلخواه هر گونه تصرف در خزینه بخواهد بنماید . در عهد این پادشاه آنچه رسماً از ایران کاسته شد (فیضان رود) هیرمند بود که در تصفیه سرحدی ساسنان و افغان قطع گردید و عثمانی هم بدعوی

حتی برای خود و اخلاف خویش هم بتخاطرش خطور نمیکرد . چون این پادشاه را شخصاً قوه متصرفه در مهام امور جمهور نبود اگر وزیر کاردان کافی او را دچار میشد و خلوت او را صاف و ناک میکرد رسنه امور باین قسمها از هم نمیکسیخت . در عهد این پادشاه در هیچ شعبه از شعبات دولتی و ملکی اصلاحی نشده بلکه نسبت بایام پدرش تمام راب تر گردید حکومت علاینه حراج و القاب و نیاشین و فرامین بدست کهنه فروشان داخله و خارجه آشکارا بمعرض بیع میرسید ، اعتبار دستخط و فرامین دولتی یک دفعه زایل گردید . یکی از مورخین در توصیف این پادشاه چنین نویسد : (آنچه را بزبان میگفت کله اش خیر نمیشد) . خیلی مایل بتقلید از پدر بود ولی آن ماده وجودت را نداشت ، یک مسافرت نامه هم نوشت ، بتعزیه داری راغب معلوم میشد ، در فن بویحگری

سرحدی بیخاک ایران قدری تجاوز نمود ، بحرین علنا خودسر یا زیر بار انگلیس رفت ، چند بندر و جزیره کوچک هم در خلیج فارس و برخی مقامات نیز در بلوچستان از ایران موضوع شد ، امتیازات بسیار مضر بخواججه داد منجمله تجدید امتیاز راه آهن پروس ، بانک آلمان ، سفر شوش کهنه برای

مظفرالدین شاه

آثار عتیقه بفرانس ، معادن نفت قصر بانگلنس و غیره . اگرچه گفتگوی بعضی از این امتیازات در زمان ناصرالدینشاه شد ولی اتمام و اجرائش در عهد این پادشاه بود . هرگاه چشم از همه اینها هم پوشیده شود قبول شرایط استعراض که منجه روس را به جسم ایران جای داد در اضمحلال این سلطنت کافی بود . در سال (۱۳۲۴) بانیکنامی تمام این پادشاه صافی درون خوس عقببت نرك جان وجهان فرمود (انتهی)

چون جزئیات وقایع این پادشاهرا در اصل تاریخ درج نموده لذا در این مقام از شرح چشم پوشیده و بهمین چند سطر فوق اکتفا نمودیم الا آنکه گوئیم عمده هیجان و شور و شوق رعایا و بیداری ایرانیان را پسران مظفرالدین شاه و سلسله شاهزادگان اینطایفه باعث شدند چه مرحوم مظفرالدین شاه حکومت ایران را بین پسرهای خود و طایفه قاجاریه قسمت فرمود. صدارت ایرانرا که تا زمان این پادشاه شاهزادگان نمیدادند و اگذار بشاهزاده عین الدوله نمود وزارت جنگ و سهسالاری را برادر خود کامران میرزا تفویض داشت حکومت آذربایجان را به و ابیهد خود محمد علی میرزا داد حکومت فارس و شیراز و بنادر را بسر دیگرش شعاع السلطنه بخشود، حکومت گیلانات را بسر دیگرش عضد السلطان داده، حکومت لرستان بسر دیگرش سالارالدوله داد ایالت کرمان هم در واقع باداره ناصرالدین میرزا درآمد سایر بلدان را بسایر شاهزادگان نزدیک خود عطا فرمود. این پسرهای جاهل و ساهزادههای متکبر با نهایت غرور بر احدی ابقا نکرده اموال و نفوس و اعراض و نوامیس رعایا را از خود میدانستند، دخترهای رعایا را بقتل و غلبه منصرف میشدند، آتش ظلم و بیداد در تمام ایران مشتعل گردید. شاهزاده عین الدوله هم بزور شاهزادگی و منصب صدارت مغرور بود وقتی هم که ملتفت شد اعمال و افعال شاهزادگان عما قریب دولت را منقرض خواهد نمود خواست معالجت کند و دست ابناء سلطان را از تعدی بازدارد هر یک را بوعده ولایت عهد و تغییر آن داده لکن شاهزادگان ملتفت شده باذیال علماء اعلام تمسک نموده مخفی و محرمانه با علماء اعلام همراه شده و از بعض مخارج مضایقه نکرده و همان بول خودشان خرج اضمحلال ایشان گردید جملاً حکومت ایران بین پسرها و دخترهای مظفرالدین شاه قسمت شد سرها و دامادها بر مردم مسلط شدند آتشی در ایران روشن شد که دودش غبار چشم رعایا را بر طرف نمود و رعیت از خواب غفلت بیدار شد دیدگان دیوانیان کور همه بتخود مشغول و بر بودن حصص و تقسیم باقیمانده خزانه قانع و در ضمن عقلا و دانشمندان مقتضی را موجود و مانع را مفقود دیده شروع بکار کردند تا اینکه بیش آمد وقایعی که تاریخ بیداری ایرانیان حاوی آنست.

شرح حال میرزا حسین خان سپهسالار

یکی از اشخاص بزرگ که ترقبات ایرانرا در نظر داشت و بیک اندازه اری در این عالم گذارد مرحوم میرزا حسین خان سپهسالار و بانی مدرسه ناصریه و عمارت بهارستان است که این عمارت عالی و این بنای شاخه که امروز ملجأ و مرجع انام است از آثار خیریه مرحوم سپهسالار است.

حاج میرزا حسین خان مشیرالدوله سپهسالار فرزند میرزا نبی خان امیر دیوان قزوینی است از اولاد عابدین بیک معروفست میرزا نبی خان شخصی زیرک بود چون آثار فطانت در ناصیه پسرش مشاهده نمود اورا بصحیل واداشت بعد از تحصیل علوم معموله بمدرسه دارالفنون داخل شده زبان فرانسه و علوم ریاضیه را فرا گرفت در سنه (۱۲۰۵) بسمت منسی گری سرده بمیرزا باقر ملک الکتاب شد بعد از چند سال در وزارت خارجه مستخدم گردید بعد از مدتی بهرنال قونسولگری بمبئی مأمور و بعد زرنال قونسول تغلیس شد بواسطه خدمات شایان طرف توجه او ایامی امور آمده در سال (۱۲۷۹) بلقب

مشیرالدوله ملقب گردید پس از چند سال سفیر کبیر دولت ایران در اسلامبول و چند سال در عثمانی خدمات نمایان کرد.

درفن دیپلوماسی اول شخص ایران بود در سال (۱۲۸۷) که ناصرالدین شاه بعثت عالیات مشرف شد مشیرالدوله برای پذیرائی از اسلامبول بیغداد آمد در سال (۱۲۸۸) بطهران احضار شد نخست بوزارت عدلیه اعظم سر بلند و منقخر گردید قوانین جدید در آن وزارت خانه بر قرار داشت سبک الافرنگی را در ایران اومؤسس بود خلی میلد داشت در اداره اوناسخ و منسوخ صادر نشود و همشه پیرو قانون بود.

سبس وزارت اوقاف و وظایف را ضمیمه وزارت عدلیه نمودند چون بخوبی از عهده مشاغل خود بر آمد ابتداءً او را سهسالار اعظم و بعد صدراعظم نمودند اگر چه ابتداءً صدارت او مقارن باگرانی و قحطی سال (۱۲۸۸) شد و این فقره شکستی بکار او وارد آورد مع ذلك کفایت و قابلیت خود را ظاهر ساخت چون مقصود او ترویج معارف و وضع قانون بود و بدون همراهی شاه صورت ننگرفت خواست چشم و گوش ناصرالدین شاه را باز کند و ترقی دول مشروطه را بر آری العین ببیند او را بسیر و سیاحت اروپا برد در غباب اودر باریان علماء عظام طهران را ترسانیدند که مشیرالدوله میخواهد وضع فرنگستانرا در ایران جاری کند و امتیاز خط آهن را بانگلسها داده است لذا مرحوم حاجی ملا علی و آفاسد صالح عرب وعده دیگری از علماء وغیرهم حکم بکفر مشیرالدوله نمودند زمانیکه ناصرالدین شاه بسرحد ایران معاودت نمود در رشت لایحه علماء باورسید که مشیرالدوله نباید بایران بیاید و اگر بخواید او را بطهران بیاورید ما شمارا بسمت پادشاهی نمیشناسیم. ناصرالدینشاه از آوردن مشیرالدوله خائف شده او را معزول نموده و در رشت بعنوان حکومت گذارده و خود بطهران آمد.

ودرسال (۱۲۹۱) از رشت بطهران احضار شد و او را وزیر دول خارجه بعد از آن سهسالاری اعظم را بر آن شغل خطیر افزودند. اما مشیرالدوله دانست که حفظ مقام ومسند او بهمراهی باجماعت است لذا در مقام جلب قلوب و جذب میل خواص بر آمد نکارنده از مرحوم حاجی سنج هادی نجم آبادی شنید که در یکی از لیالی محرم که در خانه مشیرالدوله ذکر مصیبت و روضه بود مرحوم حاجی سبذ صالح عرب شیشه گلاب را بدست گرفته و بمسئعین گلاب می داد و بمشیرالدوله میگفت ما باید در این مجلس خدمت کنیم که منظور نظر امام زمان است.

بجمل آنهائیکه مشیرالدوله را نکفر مبنمودند همه برگشتند بعضی هم او را تعدیل کردند جز مرحوم حاجی ملا علی که این شخص بزرگ از حکم خود نکول نکرد و آنچه مشیرالدوله اصرار کرد یک مجلس با مرحوم حاجی ملاقات کندراضی شد و اذن نداد حتی آنکه مشیرالدوله برای مرحوم حاجی ملا علی بهنام داد که اذن بدهید در حمام خدمت شما برسم آن مرحوم اذن نداد و با مشیرالدوله ازنده بود ملاقات نکرد.

باری ابساد کی مرحوم حاجی ملا علی باعث شد که باز مشیرالدوله را از کار معزول نموده و بقزوین فرستادند در آنسال طغمان سیخ عبدالله در نواحی آذربایجان شروع شد و خسارت بسیاری بایران وارد آمد

ناچار مشیرالدوله را پیشکار مملکت آذربایجان و بدفع شیخ عبیدالله مأمور نمودند و بخوبی این مأموریت را انجام داد و بطهران مراجعت نمود در اینوقت (الکساندر سوم) پادشاه روسیه وفات کرده بود مشیرالدوله برای تسلیت و تهنیت جانشین او با هیئتی مأمور بطبرسورخ گردید در سال (۱۲۹۵) برغیب مشیرالدوله ناصرالدین شاه باردیگر بفرنگ رفت لیکن مقدمات کلیه بی نتیجه ماند.

اگرچه مشیرالدوله در زمان ریاست خود میرزا ملکم خان را بایران عودت داده مجلس فراموشخانه ترتیب داده لکن موانع و اغراض شخصی مانع آمد و میرزا ملکم خان بعنوان سفارت بلندن رفت چنانکه شرح حالات او خواهد آمد.

مادر این مقام استشهد

میآوریم بنقل چند سطری از تاریخ معاصر خود میرزا محمد حسین ذکاء الملک فروغی و نیز نقل چند سطری از روزنامه ایران تا مقام مشیرالدوله و منظور او برای خواننده این تاریخ مجهول نماند.

اگرچه مرحوم ذکاء-

الملک در زمان مظفرالدین شاه تاریخ خود را نوشت و در آن وقت آزادی نداشت. باری ذکاء الملک چنین می‌بوسد:

در سال (۱۲۸۷)

شاهنشاه شهید (ناصرالدین شاه) سفری برای زیارت ائمه عراق بآن حدود کرد حاجی مرزا حسینخان مشیر-

میرزا حسین خان سپهسالار

الدوازه فزوینی که در باینت عثمانی سفیر کبیر بود و از دیرگامی قابلیت خود را ظاهر مینمود در اینموقع بعراق عرب آمد و شاهنشاه او را بطهران آورده نخست وزارت عدلیه و وظایف و اوفاف را باو دادند آن مرد کافی الحق عدالت را بدرجه کمال رسانید نه تنها مردم باینتخت بلکه اهالی سایر ولایات را نیز مشمول عدل و انصاف گردانید و شاه شهید که یقیناً از واقعه میرزا تقی خان

امیر کبیر نادم و متأسف بودند وجود حاجی میرزا حسینخان را معتنم دانسته ابتداء او را سپهسالار اعظم و بعد صدر اعظم نمودند اگر چه ابتداء صدارت مشیرالدوله مقارن و مصادف شد با گرانی بلکه قحطی سال (۱۲۸۸) و این فقره شکستی بکار او آورد مع ذلك کفایت و قابلیت عجیبی ظاهر ساخت و مخصوصاً به قحطی زده گان از هر جهت کمکی بقاعده کرد. اما در امور دولتی درباری با عظمت و هیئت وزارت خانه بسبب فرنگستان تشکیل داد و مواجب و مستمریات را که ترتیب وقاعده نداشت در تحت نظمی صحیح گذاشت و اسباب وصول و نظم آنها را فراهم آورد و در دفع تعدی حکام ولایات و عمال دیوانی و بستن دست ظلم و جور آنها زیاده از حد سعی شد و کار را بیش برد و راستی که صاحبان اعمال بینهایت از او ملاحظه و ترس داشتند و جرئت خلاف و تخلف نمیکردند رشوه و تعارف و طمع و توقع بکلی از میان رفت مشیرالدوله میخواست کارهای فرنگ را در ایران معمول و متداول کند و نتایج عدل و داد یعنی آبادی و ترقیات حاصله از این راه را بشاهنشاه شهید نماید و بر آری العین ببینند و بدانند که عدل و نظم درست در امور بلاد و رفاه عباد چه می کند و مملکت را بکجا میرساند پس بنا بر این قصد و نیت استحکام روابط دولت ایران با دول متحابه متمدنه و مزید اتحاد با ملل کاردان ترقی کرده اسباب سفر اروپا را فراهم آورد و شهریار سعید ناصرالدین شاه را در سال هزار و دویست و نود بفرنگ برد و بنا بر این مساعی دولت ایران جزء دول میشد و کنار بالا میگرفت و نزدیک بود جبر سانحه امیر نظام بشود اما اتفاقاً یا عادتاً این دفعه هم همان موانع بیش آمد یعنی در مراجعت از فرنگ اشخاصیکه ملتفت محسنات کار مشیرالدوله نبودند جداً عزل او را درخواست نمودند شاهنشاه را مجبور کردند که حاجی میرزا حسینخان را با کمال بی میلی از صدارت بپندازد شاهنشاه شهید نورالله مضجمه بمیل ایشان عمل کرده و رفع گفتگو شد.

و اگر چه باز بزودی مشیرالدوله را وزارت امور خارجه دادند و بعد از آن سپهسالاری اعظم را بر آن شغل خطیر افزودند و در تقویت او همت گماشتند اما حاج میرزا حسین خان دانست حفظ مقام و مسند او بهمراهی با جماعت است و از خیالات بلندی که در باره مملکت داشت افتاد و شاید قصد او این بود که برور کاری بسازد چنانکه در سنه (۱۲۹۵) باز بترغیب او شاهنشاه سعیدانارالله برهانه بار دیگر بفرنگ رفتند لیکن مقدمات کلیه بی نتیجه و حاصل ماند و علت این وقایع غرض یا بی خبری هر چه باشد ما در عالم توقف ماندیم و از کیاست و فراتست و اطلاعات آن مرد کاردان بهره درستی نبردیم (انتهی).

در روزنامه ایران مورخه شنبه ۴ ذی القعدة الحرام (۱۲۸۹) چنین مینماید :

در بار همایون

بارها بوسایل مختلفه باطلاع مطالعه کنندگان روزنامه (ایران) رسانیده ایم که جناب مستطاب اشرف امجد ارفع صدراعظم از روزیکه بمقام جلیل صدارت عظمی نائل گشته همت خود را بالانحصار مصروف داشته اند بر اینکه اساس محکمی بر کلیه امور دوات قرار دهند و قوانین ممدوحه که معمول دول متمدنه و موجب ترقیات عظیمه است در دولت ایران وضع نمایند و نظر باین نیت حسنه که ناشی از کمال

دولت خواهی و پادشاه پرستی ایشانست تاسی و اقتداء بصدور سابق را که جز خود نمیدیدند و جز خود نمیخواستند یکسو نهاده در جمیع موارد اتحاد آراء و اجتماع عقول را که مسلم حکماء و عقلا و سرمایه ترقی ملل سایره است پیشنهاد نموده و برخلاف اسلاف خود که شخص خود را مرجع امور جزئی و کلیه قرار داده و برای سایر وزراء جز اسمی بیرسم باقی نگذاشته بودند. نیت صدر اعظم هم اینست که هر امری در مرکز قرار گیرد و هر یک از وزراء فخام باندازه مقام در اداره دوائر متعلقه مستقل باشند و نظر بهمین خیالات عالی و عقاید پسندیده است که این اوقات بصرافت این افتادند که چنانکه در جمیع دول متمدنه صورت کلیه و هیأتی نابت و برقرار است از فرقی اقبال و یمن همت اعلیحضرت قویشوکت شاهنشاهی خلدالله ملکه در دولت علیه ایران نیز رسم و صفت هیئت دولت که باصطلاح فرانسها کابینه میگویند دائر و برقرار شود و بعبارة آخری وزارت های متعدده مستقلة و مجلس مشورت خاصی که مرکب از وزراء فخام باشد مرتب و این هیئت بدربار اعظم موسوم گردد تا دولت را صورت کلیه و هیئتی که نظیر آن در تمامی دول منتظم موجود است حاصل گردد و کارها در میزان مشورتی قرار گرفته و اجرای آن بتصدیق و امضای اعلیحضرت قویشوکت شاهنشاهی که شخص دولت را بمنزله روحست موقوف و منوط باشد بنا بر مراتب مسطوره جناب مستطاب اشرف امجد ارفع صدر اعظم در دوازدهم شهر شعبان لایحه را که در ترتیب وزارتخانه ها و تعیین تکالیف و حقوق ادارات دولتی نوشته بودند بخواجگاه های همایون اقدس عالی عرضه داشته و این تدبیر خجسته و ترتیب مبارک که باعث احیای دولت و ملت است بلانهایه مقبول خاطر خطیر شاهانه افتاده و بامضای اعلیحضرت همایونی مزین و موشح گردیده و این هیئت فرخنده آغاز سعادت انجام بدربار اعظم نامیده شده بود جناب مستطاب تا روز چهارشنبه دوم شوال المکرم هزار و دو بیست و هشتاد و نه هجری که روز اول افتتاح مجلس و اجتماع وزراء در دربار اعظم بود جناب مستطاب اشرف امجد ارفع صدر اعظم مقدمات نیت خود را بصفاحتی هر چه تمامتر در محضر وزراء تقریر و لایحه مزبوره را قرائت کردند و همه وزراء با دل های صادق و نیت موافق رأی صائب جناب مستطاب معظم را تحسین و تمجید فرمودند برای مزید استقلال دولت و بقاء سلطنت اعلیحضرت قویشوکت شاهی را دعا کردند و بعد از ختم مجلس در ملازمت خدمت جناب مستطاب صدر اعظم شرف اندوز حضور مبارک همایون گشته صورت مجلس را عرض کردند و از طرف قرین الشرف همایون بعد از ظهور مراسم مخصوصه نسبت بصدر اعظم بجهة وزراء فخام تأکید بلیغ شد که تشکیل این هیئت و حفظ این اسلوب را فریضه ذمه خود دانسته از فقرات آن انحراف نورزند و از همان روز این قاعده محکم و این قانون مبارک بسوق اجرا گذارده شد و اکنون روزنامه نگار صورت راپورت و لایحه جناب مستطاب صدر اعظم را که متضمن اصل و اساس این امر است با مضمون دستخط همایون شاهانه بدین تفصیل در روزنامه ایران درج مینماید.

سواد لایحه مبارکه

محسنت تشکیل دربار اعظم را مکرر بندگان اقدس همایون شاهنشاهی خلدالله ملکه و دولته بیان و تصدیق فرموده اند بافتضای همان فرمایشات ملوکانه این دولت ابد مدت باید حکمایک هبثت

رسمی داشته باشد فواید چنان هیئت رسمی با منظورات جدید شاهانه از برای دولت علیه ایران محسوس است بخصوص از برای این عهد که بندگان اقدس شاهنشاهی عازم مسافرت فرنگستان هستند در غیاب همایون زیاده از حد لازمست که دولت ایران يك هیئت رسمی و يك صورت با عظم با شکوهی داشته باشد .

خلاصه اصول دربار اعظم را عرض کرده ام چون این معانی در این صفحات چندان بروز و ظهوری نداشته اند بنظر خیلی ساده و سهل و بی نتیجه خواهد آمد همین قدر عرض میکنم که انتظام کل امور دولت بسته باین چند فقره مطالب ساده است نتایج این مطالب را باید در امتحانات سایر دول مشاهده کرد امیدوارم که ازین تربیت و تقویت همت شاهنشاهی بر این اساس ساده يك بنائی ساخته شود که نامی شاهنشاهی را تا انقراض تواریخ مابیه تشکرت ایران و موجب تمجید کل آیندگان سازد .

سواد دستخط مبارک صدر لایحه

جناب صدراعظم - این تفصیل وزراء و دربار که نوشته اید بسیار بسیار پسندیدم و انشاء الله قرارش را بزودی بدهید و معمول بدارید که هر قدر بتعویق افتد باعث ضرر دولت است تحریرا فی ۲۰ شعبان سنه ۱۲۸۹ .

تشکیل دربار اعظم

سرکار عالی حضرت اقدس همایون شاهنشاهی کل امور دولت را در میان نه وزارت و يك صدارت تقسیم خواهند فرمود .

اسامی نه وزارت از این قرار است :

وزارت داخله - وزارت خارجه - وزارت جنگ - وزارت مالیات - وزارت عدلیه - وزارت علوم - وزارت قواید - وزارت تجارت و زراعت - وزارت دربار - صدارت عظمی .
اجرای جمیع اوامر پادشاهی و اداره کل امور دولت ایران بر عهده این نه وزارتست اداره این نه وزارت محول به صدارت عظمی است دربار اعظم عبارتست از هیئت اجتماع این ده وزارت صدراعظم شخص اول دولت و رئیس دربار اعظم است .

عزل و نصب صدراعظم منحصرأ موقوف باراده اقدس همایون شاهنشاهی است .
عزل و نصب سایر وزراء بحکم اقدس همایون شاهنشاهی موقوف بتعین صدراعظم است .

در باب مجلس وزراء

کلیات امور دولت راجع بمجلس وزراء و حضور صدراعظم است .
صدراعظم شخص اول دولت و رئیس مجلس وزراء است .

مسئولیت کل ادارات دولتی بر عهده صدراعظم است (باین معنی که ارجاع خدمات و صدور فرمایشات علیه بلا واسطه بشخص صدراعظم خواهد شد و صدراعظم هر امری که منوط بهر اداره است راجع بآن اداره خواهد داشت) .

سایر وزراء هر کدامی مخصوصاً در محضر صدارت عظمی مسئول وزارت خود میباشند .
 هر وزیر در امور وزارت خود کاملاً مسلط است .
 هیچ وزیری عملاً حق مداخله با امور وزارت دیگر ندارد اما کل وزراء در شور کلیه امورات دولتی
 شریک اعمال همدیگر و عموماً مسئول امور دولت هستند .

در باب شرایط مشورت وزراء

عموم وزراء هر روز یکشنبه و پنجشنبه در يك اداره در جنب اداره صدارت عظمی چهار ساعت بظهور
 مانده جمع خواهند شد .
 مطالب مشورت قبل از انعقاد مجلس معین خواهد بود (که در آن روز از چه قبیل گفتگو و چه مواد
 موقع مذاکره خواهد شد) .
 محل مشورت در يك محل مخصوص همیشه ثابت خواهد بود خارج از آن دایره مشورت جایز
 نخواهد بود در دایره مشورت بجز امور مشورت بهیچ کاری اقدام نخواهد شد .
 بجز وزراء هیچکس داخل دایره مشورت نخواهد شد .
 در دایره مشورت مشغولیت خارجی بهیچوجه جایز نخواهد بود .

در باب اصول ترتیب وزارتخانهها

هر وزارت باید يك وزارتخانه مخصوص داشته باشد .
 اجزاء هر يك از وزارتات از روی راپورت آن وزیر بصدارت عظمی و بتصدیق صدراعظم و بامضای
 اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاهی خواهد بود .
 عدد و مواجب و مناصب و تکالیف جمیع عمال وزارتخانهها بحکم مشورت وزراء معین خواهد بود .
 هیچ وزیری مأذون نیست که عدد اجزاء وزارت خود را بدون اجازه صدراعظم در مجلس مشورت
 زیاده و کم نماید .
 هیچ وزیری نمیتواند بدون اجازه مجلس منصب تازه اختراع نماید .
 هیچ وزیری نمیتواند مواجب و مناصب را تغییر بدهد .
 هیچ وزیر نمیتواند بدون اجازه صدر اعظم یکی از اجزاء وزارت خود را از نوکری
 اخراج نماید .
 مواجب مربوط و مخصوص منصب است هیچ ربطی باشخاص نخواهد داشت .
 مواجب حق و اجرت تکالیف نوگریست و باصل منصب مخصوص است .
 وجود اشخاص بمواجب و حقوق دولتی ارتباط و بستگی ندارد تنها اجرت خدمتی است که باشخاص
 رجوع شده است .
 ترقی مناصب اجزاء از روی يك قاعده معین خواهد بود .
 اسم و رسم مواجب از هم جدا نیست و هر چه بازای هر منصب داده میشود بی زیاده و نقصان
 همان میرسد .

مواجهی که حق شخصی اجزای وزارتخانه‌هاست بعد از این اسم موجب ندارد مستمری و مقرری گفته میشود .

عطای این نوع مستمری موافق يك قاعده مخصوص خواهد بود .
مستمری هرگز با موجب مخلوط نخواهد شد .

در باب ترتیب وزارتخانه‌ها

بجهت ترتیب هر يك از این نه وزارتخانه يك قاعده جداگانه وضع خواهد شد .
چون وضع این قواعد موقوف بشورت وزراء است باید اول مشورت وزراء را برقرار کرد
روح دربار اعظم همین مجلس مشورت وزراء است .
هروقت مجلس وزراء موافق این اصولی که وضع شده قرار یافت دربار اعظم نیز برقرار
شده است .

این اساس اصلی هرگاه درست منتظم بشود سایر امور دولت بالطبع بتدریج انتظام
خواهد یافت .

چیزی که حال بر ما واجب است این است که این اصول موضوعه را که هیئت اجتماع آنرا دربار
اعظم میگوئیم درست و محکم نگاه بداریم و آنهم موقوف بعزم همایون شاهنشاهی است که اطاعت
و محافظت این اصول را برعهده جمیع وزراء مؤکدا واجب بسازد .

صدراعظم باید مسئول کل باشد در حضور مبارک همایونی و جمیع وزراء در شعبات سپرده بخودشان
مسئولند در نزد صدراعظم واسطه مرادوات امور دولت در خاکپای مبارک شخص صدراعظم است باین
معنی که سایر وزراء مطالب و مستدعیات و رایوت کارهای وزارتخانه خودشانرا باید بصدراعظم اظهار
نمایند و صدراعظم امورات لازمه را بخاکپای مبارک عرضه داشته تحصیل جواب نموده بهر يك از وزراء
که تعلق دارد مکتوباً اخبار نماید .

این است قاعده هیئت وزراء که به اصطلاح فرنگیها کابینه مینامند حالا رد یا قبول کل یا بعضی
از فقرات معروضه موقوف بر رأی صواب نمای سرکار اقدس همایون شاهنشاهی ارواحنا فداه است .

الامر الاقدس الاعلی مطالع معروضه دوازدهم شهر شعبان المعظم ۱۲۸۹ (صدراعظم)

آقا شیخ عطاءالله پسر جناب بحر العلوم کرمانی نقل کرد که روزی وارد شدم بر ظل السلطان در
حالی که شیخ الممالک قمی و مجد الاسلام کرمانی در نزد او بودند مذاکره از مرحوم سیهسالار بمیان آمد
ظل السلطان گفت من با میرزا حسینخان سیهسالار خوب نبودم و در تاریخ مسعودی او را بینی یاد نموده‌ام
لکن پیش بینی و مآل اندیشی سیهسالار باعث شد که من او را بعد از این به نیکی وزیر کی معرفی کنم چه
پس از معزولی او روزی که عازم بر مسافرت بخراسان بود بدیدن او رفتم مشغول بنماز بود من باعنه خود
صحبت میداشتم و آنها را از جهت بی لطفی شاه با بایم تسلیت میدادم که میرزا حسینخان از نماز فارغ شد
ورو کرد بعنه من و گفت برادر تو خانه و عمارت سرا از دستم گرفت و من امیدوارم که روزی آید و همین

خانه و عمارت من پارلمان و مکان جلوس مبعوثین گردد که همان پارلمان ریشه استبداد فاجاریه را از بیخ بر کند .

و این گفتار میرزا حسینخان همیشه در تذکار و خاطر من بود تا اینکه خانه او را دیدم که مجلس مبعوثین و محل اجتماع و کلاء ملت گردید .

بعضی دیگر از موثقین نقل کنند که کراراً از او شنیده بودند که من این عمارت و مدرسه را بنا میکنم که شاید وقتی و کلاء ملت در آن جلوس نمایند .

حاج میرزا حسینخان مرد ولکن نام او بواسطه این عمارت مقدس و مدرسه مقونس باقی ماند .

هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد بعشق ثبت است بر جریده عالم دوام ما

خلاصه مرحوم حاج میرزا حسینخان سپهسالار از کار خلع و بحکومت خراسان برقرار گردید پس از یک سال حکومت و تمام شدن مقبره او بمرض مفاجاة در گذشت و یا آنکه به امر ناصرالدین شاه او را معدوم نمودند در او خرنزدگانی خود اصرار و عجله زیادی داشت در اتمام و مرمت شدن مقبره اش همان روزیکه تعمیر مقبره او در دارالسیاده ارض اقدس بآخر رسید در گذشت .

ناصرالدین شاه در ماده تاریخ اوربایی انشاء کرده است که حروف مصرع آخر را که جمع کننده ۱۲۹۸ خواهد شد و آن این است .

سپهسالار صدحیف از کمان رفت چه تیری کو نیاید از جهان رفت
بی تاریخ فوتش گفت ناصر سپهسالار صدحیف از جهان رفت

فصل

در حالات میرزا سعیدخان وزیر امور خارجه

مرحوم میرزا سعیدخان وزیر امور خارجه را بعضی از معاصرین در زمره اشخاص بزرگ شمرده اند ما هم تبعیت نموده (صرفیین چنان کردند ما هم چنین میکنیم) بلکه چند سطر بی هم علاوه نموده معلومات خود را ضمیمه آن میکنیم چنین مینویسد :

مرحوم میرزا سعیدخان وزیر امور خارجه نسب بخواجه عبدالله انصاری معروف میرساند در سال ۱۲۳۳ هجری متولد شد بعد از فرا گرفتن علوم ادبیات را بطور اکمال در سن شانزده سالگی در جزو اداره حکومتی تبریز مستخدم شد پس از آن در جزو کارگذاری مهام خارجه آذربایجان درآمد پس از آن با امیر نظام بطهران آمد و مشغول تحریرات و اسرار اداره رسائل شد در شصت و پنج نیابت وزارت خارجه را نایل در آنسال بشغل دبیر مهمی از وزارت خارجه منصوب در شصت و هفت که جوهر ذاتیش مشهود اولیای دولت شد بقلب مؤتمن الملک و وزارت امور خارجه سر بلند گردید خدمات بزرگ بدولت ایران نموده و حدود سفراء را معین نمود و در مجلس فراماستری سرسپرد و از جمله خدماتش بعالم تمدن یکی این بود که ناصرالدین شاه میخواست آن اشخاص را صدمه بزند و بقتل

برساند مانع شد پس از چندی از وزارت خارجه معزول و در نود و نهمین منصب تولیت آستانه مقدسه رضویه سر بلند گردید آثار خوب بجای گذاشته و در نود و هشت احضار بطهران و دوباره بشغل وزارت خارجه خرسند شد و در هزار و سیصد هجری رحلت کرده است رحمة الله علیه .

از جمله آثارش سه جلد قانون ناصری است که در کتابخانه دولتی میباشد کتاب گلستان شیخ سعدی را عربی نموده خطوط آن مرحوم دست بدست میرود در فن سیاسی و حقوق بین الملل یگانه عصر خود بود . **انتهی .**

اگرچه میرزا سعیدخان بانی و مسبب تألیف قانون ناصری بود لکن مؤلف و جمع کننده قانون ناصری مرحوم آقا شیخ علی شریعتمدار بود که هم آن مرحوم تفنگ ته پر را در ایران اختراع کرد و نیز ساعت معروف را مخترع بود و مادر این مقام از برای شرح حالات آن مرحوم فصلی علیحده ذکر میکنیم چه آن مرحوم را حقی بزرگ بر من بنده ثابت است و در این مقام همین قدر گوئیم مرحوم میرزا سعیدخان بناصرالدین شاه گفت سلاطین صفویه که ترقی و دوامی کردند نبود مگر با اتفاق و اتحاد با ملت و عمل کردن بقانون شاه اگر اذن دهد یکی از علماء بزرگ را متکفل شویم بخارج و تهیه اسباب او را تا قانونی بنویسد که تکلیف افراد مسلمین را حاوی باشد از شاه و رعیت حاکم و محکوم و غیره ناصرالدین شاه گفت بسیار خوب چه بهتر از این آنوقت مرحوم میرزا سعیدخان آن مرحوم را احضار کرده و قانون ناصری را تألیف نمود هنوز تمام نشده که میرزا سعیدخان بدرود زندگانی را گفت و خائنین دولت مانع شدند از اجراء قانون و الیوم آن کتاب آن کتابخانه دولتی موجود است و ما متعجب بر این فصل قدری از حالات مرحوم آقا شیخ علی را در فصلی علیحده مینویسیم و بطور فهرست ذکری از کارهای آن مرحوم مینمائیم و آن این است :

فصل

در حالات آقا شیخ علی مؤلف قانون ناصری و مخترع تفنگ ته پر

مرحوم مغفور میرور آقا شیخ علی بن الحاج مولی محمد جعفر الاسترآبادی اعلی الله مقامه در سنه هزار و دوست و چهل و دو در بیست و دوم ماه شعبان در قزوین متولد شد انعقاد نطفه او در زمان رقتن مرحوم والدش بچنگ روس بود و او را ملقب بلبق سیف الدین که اسم جدش بود نمودند خاقان مغفور اظهار میل و شفقت نسبت باو بسیار مینمود حتی آنکه یکی از دخترهای خود را مخطوبه ایشان فرموده بود .

در حدت ذهن و هوش بمرتبه بود که در سن دوازده سالگی بعضی از مصنفات در علم عربیت از ایشان بروز کرده در سن بیست سالگی پدرش فوت نمود و در این مدت خدمت آن مرحوم تلمذ مینمود و مکرر در حق ایشان میفرمود که شیخ علی مجتهد یا قریب الاجتهاد است بعد از فوت پدرش ریاست مسندی که امروز بین آقا زاده ها معمول است برایش مهیا و حاضر بود چه هم نوکر داشت و هم محرر و

هم موقوفه زیاد وهم خانه پدری که ملجأ و مرجع دولك و ملت بود كراراً محمد شاه آمد بخانه مرحوم حاج ملا محمد جعفر و آن مرحوم در اندرونی مشغول مطالعه بود وشاه در بیرونی مینشست تا آقا از اندرون خارج میشد با این ریاست موروثی آماده مرحوم آقا شیخ علی پشت با آن زده و مشرف شد بمعتقدات هالیات و درحوزه درس صاحب جواهرالكلام وارد شد تا فارغ التحصیل گردید و اجازه مبسوطی از آن مرحوم و بعضی دیگر از علماء آن عصر داشت وبعد از فوت مرحوم صاحب جواهرالكلام زمانی در حوزه درس مرحوم حاج شیخ مرتضی حاضر میشد تا در سنه ۱۲۷۲ نیز از آن مرحوم مجاز شده و بطهران معاودت نمود از آنجائیکه اغلب اوقات مشغول تصنیف و تألیف بود حتی آنکه قرب هشتاد مجلد از مصنفات و مؤلفات آن مرحوم فعلاً در دست است با مردم کمتر مرادوه میکردند و با اولیاء دولت و ابناء سلطنت آمد و شدی نداشت و چون در آن دوره امر ریاست و سهولت معیشت گویا منحصر بر مرادوه بود لهذا در کمال انزوا و عسرت گذران میفرمود و بجزئی مستمری که از دیوان برایش مقرر بود گذران میکرد تا آنکه جمعیت و هیال زیاد شد بخیال کسب افتاد اختراع تفنك ته پر و ساعتی که با سم شب كوك بود کرد که هر کس آن اسم را بداند بی خطر بگذرد و الا بچنك ساعت گرفتار شود آن ساعت را در قریه دزاتیب شیران ساخت که همه رجال دولت مشاهده کردند تفنك ته پر را وقتی که داد به ناصرالدین شاه پادشاه اول ملتفت نشد خود آن مرحوم گرفت و فشنگ را گذارد و خالی کرد پادشاه از خوشحالی از جای برخاسته و گفت این آقا از ابو علی سینا گذرانیده است ناصرالدین شاه تفنك را گرفته و بخارجه فرستاد پس از یکسال دو تفنك مثل آن از خارجه آوردند ناصرالدین شاه یکی را برای آن مرحوم فرستاد که الحال نزد فرزند ارجمند آن مرحوم جناب آقا شیخ محمد رضای شریعتمدار موجود است چشم آن مرحوم که به تفنك افتاد دنیا در نظرش تیره و تار شد و از روی تأسف و تحسر دست بردست زد و بگریه افتاد که ایوای من خواستم خدمتی به اسلام کنم حالا معلوم شد چوب بدست دشمن دادم ناصرالدین شاه ملتفت شد که بد کرده است در مقام اعتذار بر آمد آن مرحوم گفت میتوانم کالسکه اختراع کنم که او را كوك کنند يك فرسخ راه را طی کند آنوقت چند دقیقه بایستند از چهار طرف درهای آن باز شود از هر طرفی چند گلوله توپ خالی شود آنوقت درهای آن بسته شود و بمكان خود برگردد لکن اظهار این صنعت وقتی خواهد بود که پادشاه تهیه قشون خود را دیده و متقبل شود که با یکی از دول دشمن جنك کند لا اقل شهرهای ایران را پس بگیرد ناصرالدین شاه گفت ما جز بارعیت خود دیگر با کسی جنك نداریم و باندازه آنها هم توپ داریم لذا دماغ آن مرحوم سوخته و رفت در مازندران و در آنجا مشغول رعیتی و زراعت شد و در خیال بود که بعضی اسبابها و آلات برای زراعت اختراع کند که مرحوم میرزا سعید خان وزیر امور خارجه شاه را بخیال قانون انداخت چنانکه سابقاً ذکر شد و بشاه عرض کرد که ترقی سلاطین صفویه برای این بود که با ملت همراه بودند اگر پادشاه با علماء متفق شود قانونی از آنها بخواهد که اهالی ایران از آن قانون تخطی ننمایند هر آینه سلطنت و مملکت ترقی فوق العاده میکند محسنات این امر را مرحوم وزیر بشاه رسانید تا شاه کمال اشتیاق را حاصل نمود و امر نمود که البته بزودی باید يك عالم با علم و عمل و صاحب هوش و فراست قانونی در اسلام بنویسد که تمام بلاد از روی آن عمل نمایند وزیر بعرض رسانید

که چنین کسی که اعلیحضرت میخواستید امروز آقا شیخ علی است که مازندران رفته و خیال توقف در آن سامان را دارد باری باصرار و امر شاه آن مرحوم را آوردند بطهران و در نزدیکی خانه وزیر خانه و مایحتاجی فراهم کردند کتابی در قانون اسلام از عبادات و سیاسیات و عادات و معاملات جمع کردند حتی تکالیف جمیع اصناف و طبقات خلائق را از نو کر و سر باز و رئیس و سلطان و حکام و قشون نوشتند که درین اثناء مرحوم میرزا سعیدخان بر حمت ایزدی پیوست پادشاه مطالبه کتاب را کرد بعد از ملاحظه امر بطبع و اجرای آن فرمود و بسر وزیر را مأمور این کار کرد که امین السلطان بشاه رسانید این کتاب استقلال دولت و سلطنت را منافی است و امر بدست ملت می افتد دیگر پادشاه تصرف در امور نمیتواند بکند مگر مواجبی بگیرد و شکاری بکند سلطنت قاهره که و دیمه الهی است و نعمت خداداد است و دسترنج اجداد است از میان خواهد رفت باین جهت ناصرالدین شاه خائف شد و آن کتاب را در کتابخانه دولتی ضبط کردند و آکی الا آن موجود است بعد از مدتی باز ناصرالدین شاه پیغام داد برای آقا شیخ علی که آن کتاب را بآخر برسانید مرحوم آقا شیخ علی جواب داد آنکه کتاب را مؤسس بود وزیر بود که مرحوم شد مرا دیگر آن توانائی نیست .

باری آقا شیخ علی دریائی بود از علم و هنر نگارنده در سال آخر عمر ایشان گاه گاهی خدمت آن مرحوم میرسیدم و بعضی اشتباهات را از ایشان پرسیده یس از قدری تأمل آنرا حل میفرمود از نصایح آن مرحوم باین بنده یکی آن بود که هیچوقت در فضولات عیش و نسیه و قرض مکن مثلاً اگر استطاعت داری غلبان بکش چای صرف کن پلاو بخور و ببردم بده اما اگر نداری قرض و نسیه مکن بلکه باصول زندگانی قناعت کن خلاصه آن مرحوم در سال ۱۳۱۸ بدرود زندگانی فرمود .

در زمانیکه آقا جمال بروجردی بابی آمد بطهران و از طرف دولت مجلسی رسمی تشکیل یافت که علماء با آقا جمال مباحثه کنند از مرحوم آقا شیخ علی خواستند که کسیرا معین فرماید تا با آقا جمال مباحثه نماید آن مرحوم برادر کهنتر خود آقا شیخ محمد حسن شریعتمدار را انتخاب نمود مرحوم شیخ محمد حسن شریعتمدار با حضور چند نفر از علماء طهران در آن مجلس حاضر شده و مذاکره آن مجلس بمسئله هر و بر اختتام یافت قبیله الندی که باری از مخترعات آن مرحوم تفنگ ته پیر و ساعت دزد بگیر و کالسکه خود رو جنگی و قبله نمای معروف که هم قطب و قبله را نشان میداد و هم ظهر و درجات را معین مینمود و هم خواص دیگر داشت .

دیگر تختی بود که وصیت کرد روی همان تخت او را غسل دهند این تخت هم تخت خواب و هم درشکه خانگی و هم ذخیره و صندوق و هم محل مأکول و مشروب و هم در گرما و سرما آدمی را حفظ مینمود دیگر آنکه مدعی شد اگر از او همراهی کنند اسبابی اختراع کند که آب طهران را بکوه توجال برساند و بیخ آنرا بشهر طهران بیاورد بعضی بخیال افتادند که ایشان را ببرند بخارجه از ترس آنکه شاید از لابندی راضی شود آنوقت مخترعات ایشان بدست خارجه افتد روانه عتبات عالیات شد در آنجا بازمحرک ایشان شدند و پولی هم بقدر ششصد تومان بایشان دادند که بروند به اسلامبول وعده دادند که بیایند طهران و از طهران بروند . پس از آنکه آمدند بطهران مرض و یا تمارض مانع ایشان گردید

و بحال فقرو پیریشانی از دنیا رحلت فرمود و راضی نشد که اعمالش بدست خارجه افتد .
گویند ناصرالدین شاه پس از آنکه ساعت معروف و نمونه کالسکه را دید برای اینکه دماغ
آن مرحوم را بسوزاند گفت حیف صد حیف که فکر شما در مقام صنعت صرف شود شما باید این هوش
خدا داده را مصروف دین و علم و مذهب بفرمائید .

از آن مرحوم شنیدم که گفت بنابرالدین شاه گفتم اگر مخارج يك مدرسه را بدهید من يك
مدرسه تشکیل میدهم که در هر اطاقی از آن مدرسه يك علم صنعتی تدریس شود و پس از زمانی قهراً
صنایع ایران در تحت علمیت خواهد آمد و نظر آن مرحوم بمدرسه دارالفنون بوده ولی ناصرالدین شاه
چون دید این مدرسه اگر منعقد گردد اصلاح اهالی ایران را منتج خواهد گردید لذا جواب داد حیف
است که فکر شما در جزئیات خراب شود بجهت دماغ آن مرحوم سوخت چنانکه دماغ دیگران سوخته
گردید . رحمة الله علیه

فصل

در حالات اکفی الکفاة احمی الحماة بیدار کننده ایرانیان

مرحوم میرزا ملکم خان

ادیب کامل و ارباب فاضل جامع محاسن بیان و معانی بیت العتیق دانش و بینش را بانی میرزا ملکم
خان اصفهانی شرح خدمات لایقات آن مرحوم در جنبش خفتگان و بیداری ایرانیان دفتری هلیجده را
درخواست میتوان گفت اول کسی است که تخم قانون در این سرزمین کاشت چنانکه میرزا ملکم خان
قانونی معروف گشت .

این شخص نجیب در سال ۱۲۴۹ هجری در اصفهان متولد شده پدرش میرزا یعقوب خان
ارمنی بود مسلمان شد اسباب تحصیل پسرش ملکم را از همان طفولیت بخوبی فراهم نمود علوم مقدمات
را بمراقبت و شوقی تمام دوسه سال تحصیل نموده در سن ده سالگی بپاریس رفته و در مدارس پاریس
بتحصیل انواع علوم و تعلم فنون علوم پرداخته بيمين استعداد در علوم ریاضی و حقوق و فنون ادبیه
و روابط و تنظیمات دول ماهر و ممتحن و مورد تحسین و تمجید علماء و اساتید فن گردیده وقتی مراجعت
بایران نمود بشرف مترجمی مخصوص حضور همایونی نایل و در اندک زمانی طرف اعتماد دربار ایران
و دخیل مسائل مهمه دولتی شد و در سفارت مرحوم فرخ خان امین الدوله بسمت مستشاری مأمور فرنگستان
گردیده و با عموم دول فرنگ و امریکا از طرف دولت علیه عهدنامه دوستی و تجارتی بسته در سنه ۱۲۷۶
وقتی که بدربار ایران معاودت نمود محرم و محل اعتماد اولیای دولت علیه و مؤسس بعضی قواعد جدید
و رسوم مفیده شد .

اغلب از صنایع و بدایع عصر جدید را از فرنگستان بایران او جلب نمود بخصوص تلگراف را
که او در این مملکت دایر نمود در قواعد تنظیمات دولت کتابچه های متعدد نوشت در امور وزارت خارجه

رسم تحریر را با سلوپی تازه در آورد پس از چندی اقامت و تقلد خدمات در دربار ایران بسمت سفارت و کارپردازی مأمور مصر شد تا زمان صدارت مرحوم میرزا حسینخان مشیرالدوله احضار بدر بار و بمستشاری صدارت عظمی منصوب و در جلال امور ملک و معظمت مهم دولت دخیل و مشاور و هنگام مسافرت ناصرالدین شاه بفرنگستان که مبادی سال ۱۲۹۰ بود بسفارت فوق العاده مأمور دربار دول اروپ گردید بعد از مراجعت شاه بایران بسمت سفیر و وزیر مختاری مأمور باقامت در دربار لندن و وینه و برلن شد و درسفر ثانی ناصرالدین شاه بفرنگستان جنابش بسمت وکالت مختاری دولت علیه که اعظم مناصب دولتی است مأمور کنگره برلن گردیده در محل توقیر کامل و باجرای مقصود دولت علیه بر وجه کامل موفق و نایل آمد و چون خوب از عهده مأموریت خود برآمد بمنصب جلیل سفارت کبری ورتبه والای پرنسی و خطاب نبیل جناب اشرف که مرادف با آلتسی است فایز و مفتخر گردید .

ظل السلطان در تاریخ مسعودی خود گوید میرزا ملکم خان پسر میرزا یعقوب خان معلم زبان فرانسه من است که ارمنی بوده و مسلمان شده و نیز گوید این شخص از نجای ایران است خانواده ملکمها در ایران مشهور و معروف هستند این شخص فیلسوف و معلم اول است خالی از اغراق بعقیده من مثل ارسطاطالیس و افلاطون است بلکه از علماتی که امروز هست و آنروز نبوده در هر دوهزار سه هزار سال قبل بر آنها برتری دارد بسیار با کمال در چندین زبان خارجه معلم است حقیقه من زبان فرانسه و انگلیس و غیره و قوه نطافی او را کمتر کسی دارد و اگر هم دارا باشد بر او برتری ندارند . در تمام عمر بوطن عزیزش و به پادشاهش چیزا کبازی و خدمت و حق گوئی و حق شناسی کاری نکرد لکن چون دنیا همیشه با پاکان و نیکان برخلاف است الخ .

در فضل آن مرحوم شبهه نیست و حرفی است که جلگی بر آندند لکن فضیلت دادن شاهزاده مزبور او را بر افلاطون و ارسطو خالی از اغراق و اطراء نیست و برتری دادن او را بر همه معاصرین نیز از محسنات شعری است .

چیزی که ما را وادار میکند بمدح او فقط سبقت اوست در انتشار لفظ قانون و جد و جهد او و آثار او از مکتوبات و مرپاهای او و از سعادت او بود که نمرود دید مقصود خود را و دروید کشته خویش را .

در اوایل سلطنت ناصرالدین شاه مشارالیه مجلسی در طهران تشکیل داد و نام آنرا فراموشخانه نهاد خواست بتوسط این مجلس اتحاد کاملی بین ارباب حل و عقد اندازد و نفاقی را که میان ملت و دولت و بین درباریان بود مرتفع سازد بلکه باین بهانه شروع در اصلاحات نماید لکن افسوس که خوش درخشید ولی دولت مستعجل بود . منافقین درباری و دشمنان ترقی او را بد خواه دولت قلم داده مجلس فراموشخانه اش را بطاق نسیان و عدم گذاردند اگر چه بر بعضی امر مشبهه است که میگویند میرزا ملکم خان خواست مجمع فراماسون را تشکیل دهد لکن دانشمندان و خرده بینان بخوبی میدانند که مقصود ملکم خان تشکیل مجلسی بود موسوم به فراموشخانه نه مجمع فراماسون چه افتتاح فراماسون در شهری یا مملکتی منوط و بسنه با اجتماع عده از اعضاء و صاحبان مناصب عالی مجلس عالی است و در آن زمان در طهران بلکه در ایران آن عده معهود موجود نبود و شرایط افتتاحش معدوم و نیز

از تأسیس فراموشخانه فقط اتحاد ایرانیان بلکه در باریان ایران بود و معلوم است که مقاصد اجزاء فراماسون راجع باتحاد نوع بشروانجمن انسانیت است .
 در تاریخ مسعودی نوشته است این میرزا ملکم خان مترجم و جزو اعظم و نایب اول و مستشار فرخ خان امین الدوله بود و در سفر سفارت کبرای پاریس خدمات بزرگ در بستن عهد نامه میان دولت

میرزا ملکم خان

ایران و انگلیس کرد در مراجعت از برای اینکه شاید این تخم نفاق و شقاق که در ایران روئیده و

بقسمی ریشه دوانیده که ریشه خانواده چهار هزار ساله را کنده از میان بردارد مجلس فراموشخانه قرار داد که شاید مردم برادر و برابر و خیرخواه یکدیگر بشوند بیچاره ندانست که :

بدبخت اگر مسجد آدینه (۱) بسازد یا سقف فرود آید و یا قبله کج آید .

ایرانیهای مبغض بدبخت حقیقی این بیچاره یا کباز را بکشتن دادند خدا نخواست نوعی به اعلیحضرت پادشاه خدمات و یا کبازی او را خیانت قلم دادند که مجبوراً وطن عزیزش را که واقعاً بسیار دوست میداشت و ولینعمت تاجدارش را زیاد تر از وطنش میخواست ترك داد و وداع گفته بغربت رفت **انتهی** .

از علم سیمیا و شعبده بی اطلاع نبود یکی از دوستانش گفت میرزا ملکم خان ناصرالدین شاه را که طفلی بود مایل باین بازی ها دید خواست او را مشغول سازد باین امور عجیبه و غریبه و ضمناً مقاصد خود را اجراء دارد که دست طبیعت بسینه او زد و او را بمالك بعیده انداخت .

میرزا ملکم خان زمانی که در طهران بود از مرحوم آقا سید صادق طباطبائی وقت ملاقات خواست و آن مرحوم وقت نمیداد و بسامحه میگذرانید و شاید ملاقات و مجالست میرزا ملکم خان را بر خود حرام میدانست .

تا اینکه در روزیکه مرحوم آقا سید صادق بشمیرانات رفتند در دربند بخانه آقا سید علی در بندی ورود فرموده بود پیشخدمت خبر داد که میرزا ملکم خان حاضر و ربع ساعت وقت برای ملاقات حضرت آقا میخواهد در این هنگام خود میرزا ملکم خان در روی مهتابی در مقابل حضرتش دیده شد که حضرت آقا از پذیرائی ناگزیر گردیده مشارالیه با حضرت حجة الاسلامی خلوت نمود و در را بروی اغیار بستند ربع ساعت وقت منجر به پنج شش ساعت گردید در این اثناء کرا را میرزا ملکم خان اعزه رفتن میشد و حضرت آقا او را مانع میگردد مذاکرات آن دو را کسی ندانست لکن از آنروز حالات حجة الاسلام طهران بکلی تغییر نموده و در راه و مقصود میرزا ملکم خان هم خود را داد و هم پسرش را از این رو گویند مرحوم آقا سید صادق و خلف عالی مقامش آقا میرزا سید محمد را نسبتی بود بفراماسون چنانچه از حالات و اقدامات حضرت آقا میرزا سید محمد طباطبائی میتوان استنباط نمود که این رئیس بزرگ اسلام را چه مسلکی و چه مقصودی در نظر است .

باری میرزا ملکم خان از خوب راهی وارد شد و منظور خود را بوجه اتم و اکمل جاری ساخت چه منقلب کردن رئیس اسلام را با رسیدن بمقصد توأم دید و آن مقدمات را نتیجه این است که مشهود میگردد .

ودیعه میرزا ملکم خان از مرحوم آقا سید صادق به ارث رسید بجناب آقا میرزا سید محمد و از ایشان بجناب آقا میرزا محمد صادق مدیر روزنامه مجلس چنانکه در شرح حالات جناب آقا میرزا محمد صادق ذکر خواهد شد میرزا ملکم خان در خیال بود چند نفر از علماء و رؤسای منت را هم منقلب (۱) معروف آدینه با دال است و این غلط مشهور است چه مسجد جمعه غلط است و مسجد جامع است جز آنکه آدینه با ذال خوانده شود یعنی محکم و مرتفع بعضی هم آگینه با کاف فارسی خوانده اند .

نماید دیگر وقت و دشمن فرصت نداد و بهمان يك نفر قناعت نمود .

دروقتی که ملک‌خان دریای تخت ایتالیا مقیم بود پدرش میرزا یعقوب‌خان در اسلامبول بدرود زندگانی گفت او را در مقبره آرامنه دفن کردند پس از اطلاع میرزا ملک‌خان از فوت پدر به اسلامبول رفته و بنش قبر پدرش را کرده او را بمقبره مسلمانان نقل داد .

یکی از معاصرین چنین نوشته است : مقام پرنس ملک‌خان در ایران همان مقام ولتر و ژان ژاک و لرد ویکتور و گو است در ملت فرانسه و همان قسم که ملت فرانسه بآن دانشمندان افتخار دارد ملت ایران هم باین یگانه دانشمند مینازد و شاهد مدعی ما همان کلمات حکیمانه او است که از او بیادگار مانده است و قریضاً بعد از اینهم هزار نفر امثال او در وطن عزیز ما پیدا شود باز بمقتضای الفضل للمتقدم فضیلت اولیت او را ثابت است چرا که در وقتی ساز تمدن آغاز نمود که از هزار نفر یک نفر باین مراتب آشنا نبود و کلمات او اثری شایان در قلوب ایرانیان نمود و تا همین اواخر با ضعف مزاج و قلبه شیخوخت از انجام مأموریت خود از خدمت بعالم تربیت و تشیید مبانی آدبیت خودداری نکرد و مرد درحالی که نام گرامی او تا ابد زنده و آثارش تا قیامت پاینده است و ثبت است بر جریده عالم دوام او . روزنامه قانون و سایر نوشتجات میرزا ملک‌خان اقوی شاهدیست بر فضل و دانش و وطن دوستی و ملت پرستی او (۱) .

در سال (۱۳۲۶) در رم پایتخت ایتالیا پس از آنکه وصیت نمود که مرا بر حسب آئین مسلمانان کفن و دفن کنید بدرود زندگانی گفت و از این دارفانی بدار باقی شتافت رحمة الله علیه .
نام نیکو گر بماند ز آدمی به کزو ماند سرای زرنگار

يك پسر مسمی به فریدون و سه دختر از او بجأ ماند پسرش جوانی دانشمند و از ارث پدر بی بهره نیست لکن اولاد روحانی آن مرحوم در ایران متعددنوشتجات میرزا ملک‌خان لانه دولتی شخصی است چون اکثر آنها طبع شده است لذا ما از درج آنها در این موقع صرف نظر نمودیم .

روزنامه شرف در نمره ۴۶ مورخه ۱۳۰۳ مینویسد جناب اشرف پرنس میرزا ملک‌خان ناظم الدوله سفیر کبیر دولت علیه ایران مقیم دربار دولت فخریه انگلیس .

و از این القاب مستفاد میشود که در بیست و شش سال قبل از این میرزا ملک‌خان دارای مقامی بس عالی بوده و خدماتش منظور دولت بوده است .

شمس الکفاة بدرالثقات بیدارکننده ایرانیان

مرحوم حاجی میرزا علیخان امین الدوله

که دولت ایران را رکنی رکین و ملت را سرپرستی بزرگ بود

درسنه ۱۲۶۰ در طهران متولد شده پدرش مرحوم میرزا محمدخان مجدالملک از خانواده‌های نجیب قدیم ایران که همیشه در خدمت دولت بوده اند .

(۱) این لفظ ملت پرست در بین ایرانیان معمول است مثل لفظ شاه پرست و مراد از آن مبالغه در دوستی است والا هیچ زمانی اهالی ایران ملت پرست و پادشاه پرست نبوده اند .

درمبادی عمر بقدر میسور تحصیلات معمولی و متداولی مملکت را نموده بلاوه بواسطه فرط میل ترقی و تمدن اسروزی بتحصیل زبان فرانسه و معلومات عصر جدید پرداخت از نوشتجات حکما و ادبا و فلاسفه آن سرزمین حفظ وافق و توشه کامل برداشت این آدم درسلیقه و تتبع دردوره خویش مقدم همه بوده وضع رفتارش خیلی سالم و بامثانت و اغلب معایب و ایراداتی که در همگنان خویش میدید بطور کنایه ادا مینمود در وقت محاوره اغلب متبسم و بقدری خوش مشرب بود که اگر روزهای متمادی کسی با وی جلس و انیس بودی خستگی و کسالت احساس نمینمودی این مرد دانشور بقوت قلم و رشاق کلام ممتاز و معروف و صاحب رسایل عدیده در مسائل پلتیک و سیاست است منجمله رساله مجدیه که در آن وضع مملکت ایران را در مستقبل شرح میدهد و فی الحقیقه آنچه در این چند رساله مشهود میگردد همه را پیش بینی و پیشگویی نموده است با عباراتی شیرین و بیاناتی مطبوع و دلکش که خواننده و شنونده را بوجد می آورد .

گویند تألیف کتاب حاج بابا را آن مرحوم باعث شد .

بهر جهت در بین ارباب ترسل و انشاء و صاحبان قلم مرتبه بلند و مقامی ارجمند دارد .

درمبادی عمر که بدایت عهد ناصرالدین شاه بود باقتضای لیاقت فطری و وفور عقل و هوش طبیعی و دانش کسبی که سرآمد مقامات عالیة انسانی است سزاوار عنایت و درخور الطاف مخصوصه خسروانی آمده سالها در خلوت خاص سلطنت مشغول خدمت و منشی مخصوص حضور همایونی بود و ضمناً از سلک و سلیقه و سرائر مکتوبات خاطر خطیر پادشاهی و اسرارملکی و سیاسی و مصالح مملکت خبرت و بصیرتی بسزا حاصل نمود و اکثر ایام تا ساعت پنج و شش از شب در خلوت همایونی بسر میبرد .

در سال ۱۲۹۰ حسب الاستحقاق بلقب امین الملکی و منصب وزارت رسائل نایل شد .

اداره پست که از بدو تشکیل دولت ایران جز زمان امیر نظام هیچگاه مرتب و منظم نبود و اکثر موجب تحمیلات بر رعایا و اهالی قری و دهات وسط راه میشد در همان اوقات بعهده کفایت و کاردانی معظم له مفوض و واگذار شد در اندک مدتی ازین همت و حسن سیاست او چون اداره پست یکی از ممالک فرانک مرتب و منظم و یکی از ادارات بزرگ دولتی محسوب شد خود و دولت را بمنافع بسیار رسانید و رعایا را از جور و تعدی آسوده نمود تجار را که بدون پست تجارتشان بی رونق بود رونق بخشود و وسیله آگاهی و اطلاع را فراهم نمود .

این بنده نگارنده دو امر راجع به پستخانه را از آن مرحوم دید که دیگر در خواب هم نخواهم دید یکی آنکه پست کرمان بطهران و از طهران بکرمان هفت الی هشت روز میرسد کاغذی یا امانتی که از کرمان بطهران میفرستادند یا نوزده روزه جوابش میرسد بعد از آن زمان هشت روزه بیست روز و یا نوزده روزه چهل و پنج روزه رسید والی اکنون همینطور است .

دیگر آنکه اشخاصی که در پستخانه موظف بودند و مواجی داشتند پس از مردن آنها بورته او میدادند و قطع نمیکردند و اگر وارثی قابل داشت بجای موروث برقرار میفرمودند و روز بروز دخل پستخانه زیاد تر و دولت را از این راه فایده معتدبه حاصل میگشت .

در سال هزار و دوویست و نود و پنج (۱۲۹۵) (ویکتور امانوئل) پادشاه ایتالیا وفات نمود

واعلیحضرت (هومبرت) بجای پدر بر سریر سلطنت جلوس نمود آن مرحوم از طرف دولت ایران بسمت سفارت مخصوص برای ابلاغ تعزیت از فوت ویکتور امانوئل و تهنیت جلوس هومبرت مأمور دربار ایتالیا گردیده این خدمت عمده را چنانکه باید و شاید انجام داد پس از مراجعت زیاده مورد اشفاق و الطاف ناصرالدین شاه شد.

اداره دارالشورای دولتی و وساطت تبلیغ او امر سلطنت بمجلس شوری نیز بعهده امانت و لیاقت او مقوض آمد.

وزارت وظایف و اوقاف ممالک محروسه نیز در سال هزار و دو بیست و نود و هفت (۱۲۹۷) ارتنا و استحقاقاً ضمیمه سایر مشاغل و اعمال او گردید.

در سال هزار و دو بیست و نود و نه (۱۲۹۹) که مراتب دانائی و کاردانا ئیش گوشزد خاص و عام و باتفاق دانشمندان خیر نمره اول سیاسی عصر خود گردید بلقب جلیل امین الدوله ملقب گردید و یوماً فیوماً صیت و آوازه عقل و درایتش افزون شد تا آنکه در سال (۱۳۰۴) بریاست مجلس وزراء و دارالشورای کبری که اعظم مناصب دولتی بود منتخب گردید.

در اسفار ناصرالدین شاه بفرنگستان ملتزم رکاب و در دربار سلاطین و مجالس بزرگ رسمی بخوبی و شرف پذیرفته شد و روز بروز در ترقی بود تا آنکه کوکب نحوست ایرانیان از افق شرارت و تغلب طلوع کرد و روزگار بنای کج رفتاری نهاد زمام امور جمهور بدست فرومایگان افتاد شارلاتانی رواجی وسیع یافت حيله و دسيسه و ايداء مردمان بزرگ مرسوم و معمول گشت هر کس و نا کس تکبه بر جای بوذجمهور و خواجه نظام الملك زدکار مملکت از نظم و ترتیب افتاد این مردم معظم که مستقبل حال و وخامت مآل رامشاهده نمود از امور افسرده و ملول گشته مداخله در مهام امور کمتر میفرمود و جز در مواقع لازمه چندان بدربار نمیرفت و بحال ملك و ملت افسوس میخورد چندی بعد مسئله دخانیات و انقلاب آن ایام واقع شد که نتیجه طمع خود غرضان بود و احداث اختلاف بین ملت و دولت شد دانست که مباشرت اینگونه پست نژادان چه نتیجه خواهد داد ناچار صبر و شکیبائی پیشه کرد و نظر بتکالیف و فرائض لازمه وطنیه از قبیل احداث راه آهن و کارخانه قند سازی و حفر چاه آرتیژان و غیره نفس را مشغولیتی خواست بدهد ولی دشمن دولت و ملت ایران بهر حيله که دانست و هر وسیله که توانست موانع فراهم نمود و اینگونه کارها را که موجب ازدیاد صنایع و ثروت و وطن بود مخل گردید.

ناصرالدین شاه که از عهد وزارت حاج میرزا حسین خان سبهسالار عازم و جازم بر اجراء قوانین اساسیه بود امر نمود که معزی الیه کتابچه راجع بمواد قانون نوشته تا در موقع اجراء گذارده شود آن مرحوم کتابچه را بوجهی مرتب نمود که دشمن و دوست بر علو مقام نویسنده و براعت و طول ید و وسعت افکار او مقروم و معترف شدند در نزد اولیای امور و پادشاه مورد الطاف و اشفاق گردید امر حتمی صادر شد که موادش در مقام اجراء آید. آنکس که همواره مانع ترقی وطن بود باغراض نفسانی و خیالات شیطانی انواع افاتک و اکاذیب و اقسام مکروتدویر بکار برد تا این کار را برهم زد و بنیان این اساس مقدس را به تیشه یی داد خراب نمود.

و نیز در همان اواخر ترتیب صحیحی برای نوشتجات شرعی و عرفی و تجارتمی مقرر نموده بعرض

رسانیدند دستخط شاه صادر شد که بریاست معظم له اداره تشکیل یابد که مرجع نوشتجات بوده موافق دول متمدنه تمر زده دردقاتر متعدده ثبت وضبط شود وچنان شالوده این عمل محکم بود که معزی الیه صریحاً فرموده بود که اگر مطابق این قانون رفتار شود تا پنج سال دیگر مطلق دعاوی در ممالک ایران از جهت اموال و املاک موقوف و متروک خواهد شد باز عدو عالم انسانیت سنگهای عظیم در جلو پرخ کالسکه تمدن انداخته این را هم ممانعت نموده از موقع اجراء انداخت .

خلاصه اگر يك عقده و گرهی را از قلب ملت و دولت میگشود دیگری هزار گره محکمتر میزد هر چه میگشاد آن می بست دانست هر چه زحمت بکشد تمام بیهوده خواهد شد پس بالکلیه از امور کناره جست وزارت و ظایف و اوقاف را بیرادر و الا گهر خود (مجد الملك) و وزارت پست را بعهده پسرش معین الملك تفویض نمود و بکلی از همه مشاغل دوری جست مع ذلک ناصر الدین شاه همواره وجود آن مرحوم را مغنم میشناخت و در معظمات امور صوابدیش را بر رأی دیگران مقدم و ترجیح میداد . در او اوسط سال بیخه میل ۱۳۱۳ بوزارت و پیشکاری آذربایجان منصوب و از عهده نظم و اداره آن مملکت بخوبی برآمد این سفر برای او حکم تبعید را داشت چرا که امین السلطان مصدر امورات دولت بود و امین الدوله را منافی خیالات فاسد خیانت آمیز خود میدید .

باری قدوم میمونش آن صفحه را حون باد بهاری پراز گل وریحان نمود تا آن ایام اهالی آن سامان از تمدن و تربیت و وطن پرستی و ترقی و تقدم سخنی نشنیده بودند و از این عوالم بکلی بی خبر بودند در اندک مدتی بذر تمدن را کاشته چنانکه امروز وطن پرستی و تمدن خواهی اهالی آذربایجان ضرب المثل است و فتوت و جوانمردی آنها صحایف تواریخ و صفحات عالم را فرا گرفت .

در یازدهم ذی القعدة ۱۳۱۴ که سال دویم سلطنت مظفر الدین شاه بود بطهران احضار و بریاست وزراء و بعد بوزارت اعظم و سپس در رجب ۱۳۱۵ بمسند صدارت عظمی متمگن آمد امر اکید از طرف مظفر الدین شاه صادر شد که بروفق نقشه جاتی که سابقاً در عهد ناصر الدین شاه کشیده بود باصلاح امور مملک و ملت پردازد نخست بجهت انتشار معارف و علوم انجمن معارف را تشکیل و مدرسه رسیده را نأسیس فرموده دوازده هزار تومان از کیسه همت خود بدوا صرف نمود و تا اکنون آن مدرسه دائر است .

جراید را زیاد نمود و تأمین بصاحبان جراید داد (و ماهی الالحمه و تقیب) بجهت اصلاح عمل گمرک که تا آن هنگام احاره و گرایه بود چندی نقر ما موراز دولت بلزیک کترات نمود از تغلب مسنوفیان و ارباب دفتر شدیدا جلو گیری کرد . ناصر الملك را که بااطلاع از علوم جدیده و قوانین دول و ملل و فتون اقتصادیه و سیاسیه و اداریه وحید و طاق است بوزارت مالیه انتخاب نمود در مدتی اندک چهار صد هزار تومان وجوه تغلبات اهالی دفتر بیداشد دست تعدی حکام را بواسطه مراقبت و نظارت شدیدیه کوتاه نمود اراده ازلیه هنوز بطلوع نبراقبال ایرانیان بعلق نگرفته بود و مقتدرشان بود که حندی دیگر حال ملک و مدت آشفته تر گرداندا بدخواهان ملت و دولت و دشمنان نمندن و تدین و خود سندان باغرض و بد نفسان پیرمراض که وجود این شخص معظم مانع منافع غیر مشروءه و تغلبات و دسیاسشان بود از هر طرف حون شیطان وارد

بنای اغوا نهادند و بحمل اکاذیب و افاتک عوام و خواص ملت را برضد این اصلاحات که همه نفع و بهره خودشان بود دعوت کردند مقربان حضرت و اجزاء خلوت همایونی جمعی بواسطه بر نیاوردن مقاصد و منویات فاسده از قبیل اضافه مواجب و انعام و تبول و غیره کینه در دل داشتند و باره دیگر نیز فریب و عده

و وعید خائن دولت و ملت و برهمن حوزه جمعیت را خوردند در نزد مظفر الدین شاه آنچه توانستند بهر اسم و هر عنوان بی شرمانه عرضه داشتند و از خدا و سلطان آزرم ننمودند اغراض شخصی و هواجس نفسانی را بر ترقی دولت علیه و آسایش رعایا که هموطنان آنها بودند مقدم داشتند.

مرحوم حاج شیخ محسن خان مشیرالدوله بواسطه عداونی که داشت بمظفر الدین شاه عرض کرد که اگر امین الدوله یکماه دیگر بر مسند صدارت دائم و متمکن باشد دولت فاجاریه را منقرض خواهد نمود و این ادعا مصادف شد با رسیدن لایحه امین الدوله

مرحوم امین الدوله

بشاه که در آن نوشته بود اول باید مواجب شاه معلوم و معین باشد تا سایر تکالیف معلوم گردد در این هنگام اجزاء خلوت بشاه عرض کردند که یادشاه ایران همه وقت مواجب میداده است و رعایا از سفره و عطایای او متمنم بودند حال باید ملت مواجب به یادشاه بدهد و یادشاه مواجب خور ملت گردد این نیست جز اینکه امین الدوله در خیال است استقلال سلطنت را مضمحل نماید.

آن اظهار حاج شیخ محسن خان و این سعایت مقارن شد با ضدیت و کدورت بعض علماء و اظهار عداوت از طرفین.

دیگر آنکه مرحوم امین‌الدوله يك زمانی برحوم مظفرالدین شاه اظهارداشته بود که صلاح دولت ایران است که با دولت عثمانی متحد گردد و سلطان عثمانی را بسمت امیرالمؤمنین و خلیفه اسلام بشناسد این مکتون هم در ضمیر مظفرالدین شاه طوری دیگر جلوه کرد .
از دحام این اسباب باعث شد که امین خائن و خائن امین بقم رقت .
خلاصه امین‌الدوله از طهران به (لشت‌نشا) که چهار فرسخی رشت است مهاجرت نمود .
در این مدت اوقات خود را مشغول زراعت و تألیفات سیاسی نموده در اواخر چب ۱۳۲۲ بدرود زندگانی گفت .

از آثار باقیه این شخص ایجاد مدارس ، اشاعه و تعمیم معارف است .
از مرحوم ذکاءالملک تشویق نمود که روزنامه تربیت را یومیه طبع کند .
بیشتر توجه خیال او در امور دولت راجع بدو فقره بوده یکی تعیین خرج و دخل دولت یعنی ترتیب يك بودجه منظم که ایران را از این پریشانی و فلاکت که روز سعادت این خاک را مبدل بسبب تارنموده برهاند و حدی برای مواجب و مقرری و مستمری بگذارد . دیگر برانداختن رشوه از ادارات دولت و ترتیب عدلیه و قضات در مملکت بوده و برای نیل باین مقصد بزرگ جهت اسناد و قبالحجات و احکام تمر ترتیب داده و تا اینجا رسانید که تمرها را چاپ کرده حاضر نمودند و برای ولایات و مرکز هم اداره این کار تأسیس شد لکن در باریان از شخص سلطنت نسخ این کار را درخواست نمودند .
دیگر ترتیب پستخانه ایران بود چنانچه از پیش مرقوم افتاد .
دیگر ایجاد کارخانه قند و کبریت در کهریزک و خرازین اگرچه اساساً خیال صحیحی بود اما بواسطه راه نبودن اسباب کار و عدم اقتضای موقع و مکان بهره و نتیجه جز ضرر رعاید نشد .
زمانی که اداره امور مملکت بدست او آمد شروع به اصلاحات نموده خرابی بیشتر بعمل مالیه بود برای مردم دانا و هوشیار اقدامات او در عمل اصلاح فتح بابی گشته طالب و خواهان اساس جدید گشته و امیدواری پیدا کرد که میتوان برای آتیه مملکت فکری متین نمود و پایه آنرا که از دیر زمانی منزلزل و دستخوش هواهای نفسانی و اغراض شخصی است روی اساس محکمی قرارداد روشنائی ضعیفی که از زمان امیر کبیر مردم را بسوی تمنن و تجدد امروزی هدایت مینمود قوت گرفت و نوشتجات ملکم و پندیات سید جمال‌الدین مجدداً محرک خوبی برای بیداری عموم شد و از آنوقت کم کم مردم محرمانه با امین‌السلطان شروع با اعتراضات نمودند .

این آدم نکته‌سنج بسی چیزها که حال مردم فهمیده‌اند و بی برده‌اند در آن اوان بی‌خبری میدانسته ارتباط کامل و دوستی ایشان با سید جمال‌الدین و مرحوم حاج شیخ هادی نجم‌آبادی و آقای طباطبائی سلیقه و خیالات ایشان را معرف خوبی است قسمت او آخر دوره ناصرالدین شاه و تمام مدت سلطنت مظفرالدین شاه در دربار دولت غیر از کشمکش این شخص با امین‌السلطان و سایر درباریان خائن چیز دیگر نبوده عداوت آنها سر همین اختلاف مسلک و عقیده بوده است و آنها تقلید ادارات اموردولتی یعنی عمومی را برای این میخواستند که دزدی و غارت نمایند برخلاف امین‌الدوله که صداقت و امانت و اداره و اجرای يك قانون ظلم براندازی را آرزو مینموده .

درباریان آن زمان تنها عیبی که از این شخص میگرفتند این بوده که قوهٔ فعالیه و مجریه ندارد . برخلاف امین‌السلطان که ولو غلط کاری را به یک نوح میگذرانیده البته عقلا میدانند که آدم . مآل اندیش و پیش بین نسنجیده و نفهمیده اقدام بامری نخواهد نمود و البته این تعمق و پیش بینی محتاج بوقت است و موجب تأخیر آتی امور .

مرحوم امین‌الدوله خط را خیلی خوب مینوشت و سبک مخصوصی در تحریر طبعاً ایجاد نموده بود که امروز خیلی اشخاص آن شیوه را اتخاذ نموده و بآن سبک مینویسند ولی مطلب نویسی و رویهٔ انشاء آن مرحوم اهمیتش بیشتر از اسلوب خط او است .

مطلب را خیلی مختصر و زبان دار و خوش مضمون بدلول خیر الکلام قل و دل با کنایات و اضحتر از زبان تحریر میفرمود .

اگر شخص ادیبی بنوشتهجات او غور و رسیدگی نماید صنایع جدیده بدیعه کشف و پیدا خواهد نمود باری امین‌الدوله در سال ۱۲۶۰ متولد و در سنه ۱۳۲۲ از دنیا رحلت فرمود یک پسر و دودختر . بیاد کار گذارد پسرش امین‌الدوله حالیه حاوی مسائل تاریخی است که در جلد پنجم این تاریخ خواهد آمد انشاء الله تعالی .

فصل

یادداشت جلد اول

در ایران همیشه معمول و مرسوم بوده که ارباب حل و عقد و صاحبان مسند نسبت بصدر اعظم و شخص اول مملکت دو قسمت میشدند (فرقهٔ نه و فرقهٔ علیه) جمعی با او دوست و باب مراده رامفتوح رای پیشرفت مقاصد شخصیه هم خود را صرف تملق گفتن از شخص صدارت مینمودند . برخی دیگر ازین مجاز گوئی و تمجیدات بی‌موقع فارغ بوده تملق بیجا از صدارت نمیکفتند بلکه معایب و مفاسد کار او را هم در مواقع مقتضیه اظهار میداشتند .

هنگامی که نوبت صدارت بمیرزا علی اصغر خان امین‌السلطان رسید این مسئله را ملتفت شده خواست تا محبوب القلوب عامه گردد و جذب و جلب نفوس همه را بطرف خود نماید با همه کس بطور تدلیس اظهار دوستی و هم مشرب میگرد در نزد متصوفه اظهار درویشی مینمود با طبیعی دهری بود یا علماء تدلیس میکرد و حسن عقیدت بخرج میداد متملقین را هم اطراف خود داشت لقمه نانسی هم نزد آنها می‌انداخت تا آنکه در دورهٔ سلطنت مظفر الدین شاه از صدارت مستعفی و در بلدهٔ قم مقیم گردید .

صدارت ایران چندی در بالای سر فرمانفرما و مخبر الدوله و امین‌الدوله در گردش بود لیکن شاهزادهٔ فرمانفرما که قابلیت این شغل را داشت بعشق سپهسالاری و اسباب دیگر که بعد از این خواهد آمد آنرا از خود دور کرد مخبر الدوله از عهدهٔ این منصب بزرگ و شغل سترک بر نیامده امین‌الدوله هم خواست مقاصد خود را یکباره بظهور رساند که صدا ها بلند شد بمظفر الدین شاه عرضه داشتند که امین‌الدوله طالب و مایل به جمهوریت است بالاخره امین‌الدوله از صدارت ایران معزول و دیگر باره

امین‌السلطان از قم احضار و بر مسند صدارتش برقرار کردند اگرچه شاهزاده فرمانفرما نهایت سعی را در خصوص امین‌السلطان کرده بود اعمال و نیت او را مسجل کرد و غالب علما هم نوشتند جز مرحوم حاج شیخ هادی و آقای طباطبائی دیگر همگی رقم صفر او را کشیدند لکن آقای طباطبائی فرمود من چون با امین‌الدوله دوستم و امین‌السلطان دشمن لذا چیزی در این باب ننویسم وانگهی تا جناب میرزای آشتیانی چیزی مرقوم نفرمایند من نخواهم نوشت شاهزاده فرمانفرما نوشته جناب میرزا را هم صادر کرد و بامبلغ ششصد تومان بروایتی با هزار و ششصد تومان مجدداً وارد بر آقای طباطبائی شده حضرتش بکلی از نوشتن امتناع فرموده و پول را هم رد نمود از جنابش شنیدم که شاهزاده فرمانفرما گفته بود حالا که ننویسید ننویسید دیگر پول را چرا رد میفرمائید جواب داد که این پول سُحت و نجس است این جور پول را نمیخواهم عجب این است که با اینکه آقای طباطبائی این همراهی را از امین‌السلطان کرد و محمدحسین بیگ آدم او را که از طرف امین‌الملک برادر میرزا علی‌اصغر خان امین‌السلطان کاغذی برده بود دم اندرون مظفرالدین شاه داده بود که اگر امین‌الدوله را عزل نکنی تو را میکشیم و او را شناخته بودند پناه بهر کس برده بود او را پناه ندادند تا اینکه آمد بغضه آقای طباطبائی پناه آورد آن جناب او را پناه داد و با اینکه مظفرالدین شاه دستخط سخت صادر کرده بود او را نفی کنند از او نگهداری کرد و تا آمدن امین‌السلطان از قم او را داشت و او را با خود برد و به امین‌السلطان سپرد و فرمود اگر این شخص گیر افتاده بود خانواده تو و برادرت را تمام میکردند امین‌السلطان نه از آقای طباطبائی همراهی کرد و نه از آن بیچاره محمد حسین بیگ بلی فقط ماهی ده تومان موجب به محمد حسین بیگ میداد و او را از خود مطرود نمود (من اعان ظالماً سلطه الله علیه) .

یکی از موثقین گوید که شبی از شب‌ها در نیاوران در جادر شاهزاده موقت الدوله خوابیده بودم که شاهزاده فرمانفرما با یک نفر نوکر وارد جادر شد آدمش بقچه بردوش داشت زمین گذارده و در آن بقچه ده هزار تومان اسکناس و پول طلا بود که برای موقت الدوله آورده بود که قول از او بگیرد در مسئله نفی امین‌السلطان و اجرای حکم علماء لکن موقت الدوله پول را قبول نکرد و رد نمود ولی قول داد که اقدام برضد هم نکنند و این مسئله هم محرمانه بماند پس از آنکه از او مأیوس شد و از آنکه آن جا خوابیده بود مطمئن گردید از جادر خارج شد .

سرخدا که عارف سالک بکس نگفت در حیرتم که باده فروش از کجا شنید

کلما تبطنه تظهره الایام

اگر چه نگارنده را عقیده این است که شاهزاده فرمانفرما خوب اقدامی کرد و شاهزاده موقت الدوله بد کرد که همراهی از این عمل نیک نکرد لیکن چون موقت الدوله در آن زمان امین و معتمد مظفرالدین شاه اگر این پول را قبول کرده بود هر آینه خیانتی بود که با آقای خود کرده بود و من نگارنده با اینکه موقت الدوله را کاملاً نمی‌شناسم و با او محالست نکرده لکن او را ازین جهت تبریک میگویم راستی کارهای خوب از این شاهزاده شنیده‌ام که در تاریخ نوشته‌ام و خواهد آمد . باری زحمات و مقدمات شاهزاده فرمانفرما که اصلاح دربار را مننچ بود منمر و مفید نیفتاد اگر چه بیقائده هم نبود

رونق نخستین را شکست و آن عظمت میرزا علی اصغر خان رخت پرست و فی الجمله خرق موهومات شد از آن جمله وهمی در دماغ ها بود که همواره کزورها و مبالغ بیشمار در خزانه موجود است و نقدی ناصرالدین شاه را هیچ پادشاهی ندارد از خورد کردن فرمانفرما صندلی های طلا و اوانی ذهب و فضه را این پرده موهوم پاره و این سحر باطل و طلسم شکسته شد و دیگر کارها که در موقع خود خواهد

خلاصه امین السلطان باز برمسند صدارت ایران متمکن و این دفعه چون دربار ایران را بخود محتاج دید و دانست که از رجال درباری کسی نیست که بتواند تقلد امور جمهور را بنماید لذا مغرورانه

امین السلطان و امین خلوت

با عامه علمای اعلام و رجال گرام و شاهزادگان عظام و اشراف و کسبه بنای بدسلوکی را گذارده اشخاصی هم که همیشه حاشیه نشین مجلس او بودند در خلوت و جلوت خودشانرا محرم میدانستند و امور معیشتشان از عطایای او میگذشت دیدند در مزاج صدراعظم تغییر کلی پیدا شد آن سبب شکست و آن پیمان ریخت لذا در هر مجلس و محفلی بنای بد گوئی را گذاردند در این اثناء اسباب مسافرت مظفرالدین شاه را بفرنگستان فراهم آورد و بهانه بدست رنود افناد به آقایان علماء اعلام رسانیدند که امین السلطان دولت را مقروض کرد و شاه را بفرنگ برد از یک طرف متوالباً نوشنجات برای علمای عنیات فرستادند از یک سمت محرم علمای طهران شدند بالاخره ورقه نکبر امین السلطان در اسلامبول عکس انداخته باطراف فرستاده شد اگرچه بعضی غلطها در آن وره امر را برفضلا مشتبه کرد لکن نوبین بزرگی و اطمه سخنی بر امین السلطان وارد آمد .

در طهران آقا سیدعلی اکبر مجتهد تفرشی و آقای طباطبائی و امام جمعه و آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی و چند نفر دیگر از علماء و عده از رجال دولت مجلسی تشکیل داده همگی متحد و متفق شدند و بر طبق اتحاد خود لایحه نوشتند و قسم یاد کردند که هر کدامی در عزل امین السلطان بقدر میسر اقدام کنند و او را از صدر بنذیل آورند بعد از مراجعت امین السلطان از فرنگستان اقبال الدوله کاشانی که قبل از وقت عکسی از روی آن ورقه برداشته بود و آن عکس را بامین السلطان ارائه داد در نزد آقایان متمذر شده که کیف نوشتجات خود را در راه حضرت عبدالعظیم (ع) مفقود کرده شخصی آنرا یافته پس از چند روزی بمن رد کرد و در این چند روز عکس آن ورقه را برداشته اند. خلاصه امین السلطان فوراً بانصدتومان برای آقا سیدعلی اکبر تفرشی فرستاد و او را با خود دوست و همراه نمود میانه سایرین هم نفاق انداخت رجال دربارهم که با آقایان همراه بودند هر یک را بطرفی تبعید و نفی کرد بیچاره حکیم الملک را که طیب و ندیم و وزیر دربار و جمله الملک بود بحکومت رشت مجبور نمود پس از ورود برشت چیزی نگذشت که غفله بمرک مفاجاة ویا اثرسم از دنیا در گذشت یکی از نوکرهای خاص او و یکی از دوستان او که لقب مستشاری داشت نیز در همان ایام مردن حکیم الملک بهمان مرض و همان علائم و آثار از دنیا در گذشتند از این رو میتوان گفت حکیم الملک مسموم گردید این شد که متحدین و متفقین از ترس یا با امین السلطان دوست و همراه شدند و یا از خوف اظهار مخالفت نمیکردند فقط آقای طباطبائی پادار و برعهد خویش استوار ماند.

گرسرم میبود ازعهد تو سر باز نه بیچم تا بگویند پس از من که بسر برد وفا را

جناب معظم در هر مجلس و محفل علناً از امین السلطان بدگوئی میفرمود تا اینکه شیخ فضل الله نوری از سفر مکه معظمه معاودت بطهران نمود چون در این سفر مکه تغییر مسلک داده و بطریق اعیانیت سلوک کرده بود باقرض گزافی وارد شده مبلغ دوازده هزار تومان برای اداء دیونش از امین السلطان درخواست نمود اوهم از دادن این مبلغ امتناع نمود پیغام داد که ادای این مبلغ این ایام در قوه من نیست در مجلس خود هم گفت بیک نفر آخوند مازندرانی دوازده هزار تومان دادن از طریق اقتصاد خارج است حاج شیخ فضل الله که این سلوک صدراعظم را باخود تازه دید دانست که امین السلطان تغییر مسلک و عادت داده است و ملاحظه بیش را ندارد لذا با آقای طباطبائی متحد گشت و مجالسی تشکیل داد هر هفته در یک شب در خانه یکی از آقایان اجتماعی داشتند.

شاهزاده ابن الدوله حاکم طهران و اقبال الدوله و سلطان علی خان وزیر اقظم و چند نفر دیگر هم از رجال دولت را باخود همراه نمودند باز نوشتجات بعلماء و عتبات و سایر بلاد ایران نوشتند و بتوسط رسائل مدد خواستند نگذشت مدنی که از عتبات و سایر بلدان عرایض و اوایح متوالیه بمظفرالدین شاه رسید که میرزا علی اصغر خان امین السلطان خائن دولت و دشمن ملت است امین السلطان یک دفعه ملتفت شد که عنقریب رشته کارش از هم کسبخته و شبرازه زند کانبش قطع خواهد شد لذا بحکام ولایات و دوستانش که در شهرهای ایران بودند اشاره کرد که از آقایان و علمای حوزه حکومت خود رضایت نامه گرفته و بفرستند حاکم فارس از جناب آقامیرزا ابراهیم مجتهد شیراز خواهنس نمود که شرحی از رفتار حکومت و رضایت از صدراعظم و دیانت او و رضاهندی اهل!

مشارتیه در انجام امور عامه و.و.و. بنویسد آقا میرزا ابراهیم جواب داد که علمای عتبات و طهران او را بد دانسته و بر علیه او اقدام کرده‌اند من چگونه برخلاف آنها چیزی بنویسم بالاخره بین حاکم و علماء فارس برای این مسئله کدورت واقع شد در اصفهان آقای نجفی همین جواب را به ظل السلطان داد و همان نتیجه را حاصل بخشید تا منجر شد به آمدن حاج آقا نورالله برادر آقای نجفی بطهران ورود حاج آقا نورالله بطهران مستمسکی بدست آقایان آمد و اجتماعاتشان علنی شد حکومت تبریز هم همین جواب را از علمای تبریز شنید و نتیجه جز کدورت نبخشید چندی نگذشت که عموم علمای ایران سرا و چهارا با امین السلطان عداوت ورزیده دشمنی خود را اعلام دادند رفته رفته عرایض را بشاه رسانیدند اعلیحضرت مظفرالدین شاه در این خصوص با رجال دربار خود مشاورت نمود و فرمود من از عزل امین السلطان امتناعی ندارم جز اینکه گمان میکنم این عزل باعث انقلاب و اختلال ادارات گردد شاهزاده عین الدوله و برادرش سپهسالار قول و اطمینان و بر طبقش نوشته دادند که ادارات را بخوبی نگاه دارند .

بالاخره میرزا علی اصغر خان معزول و عین الدوله بوزارت عظمی منصوب و طولی نکشید که صدراعظم بلکه اتابک اعظم گردید .

(در ایران شغل صدراعظمی بهترین مشاغل و لقب اتابک اعظمی بالاترین القاب است) .

عین الدوله در ابتدای امر هواخواهان حریت را امیدواری داد . روزنامه جبل المتین را که تا آن زمان ورودش بخاک ایران ممنوع بود اجازه ورود داد میرزا سید حسن برادر مؤید الاسلام را که در محبس مبارک آباد بود مرخص نمود شیخ یحیی کاشانی که امروز نویسنده روزنامه مجلس است و آتروز بگناه مقالات روزنامه جبل المتین مأخوذ شده بود و در اردیبل محبوس بود از حبس خلاصی یافت لکن در همان اردیبل متوقف بود چه استطاعت آمدن بطهران در او نبود و گناهی جز بیداری ایرانیان و ترویج از معارف نداشت و ما حالات این اشخاص محترم را در اصل تاریخ مشروحاً درج نموده ایم .

باری عین الدوله صندوق مالیه را ترتیب داد و خرابی دربار را خواست اصلاح کند لکن جهالت و اسنبداد و تکبر این شاهزاده کار را خرابتر نمود با حاج شیخ فضل الله متحد گردیده امورات شرعی و عرفی بلکه مملکتی را راجع بمحکمه شیخ نوری کرد تا آنکه کار شیخ بالا گرفت و کارهای عمده را صورت و انجام میداد . حکومت بعضی از ولایات عمده بر حسب مشورت و تصویب شیخ نوری معین و برقرار میشد مانند شوکت الملک حاکم قاینات که شیخ نوری سی هزار تومان از او تعارف گرفت و از عین الدوله خواهش نمود که حکومت قاینات و ازبیه برادرش مرحوم شوکت الملک را باو واگذار و تفویض نماید فوراً تمنای او باجابت مقرون شد شیخ نوری شوکت الملک جدید را بخانه خود دعوت نمود بجهان آنکه او را از عزای برادرش بیرون آورد او را با خود بحمام سرخانه برده او را سر و کیسه کرده و حنایی بدستش مالید او هم حواله سی هزار تومان در مسلخ حمام تقدیم شیخ نمود چه بابت فروش قاینات و چه بابت ازبیه برادرش و چه بابت حق الحکومه و بهمین میزان تقدیمی هم برای عین الدوله گرفته شد اگرچه از بول حشمت الملک ناسخ بزودی صادر شد لکن عین الدوله پاسخ نداد .

اما آقای طباطبائی مسلک خود را که همه وقت با صدور ایران داشت تجدید و تغییر ننمود و با عین الدوله هم مراد و نکرد و از کسی نزد او توسط و شفاعتی نمیکرد آقای بهبهانی بواسطه دوستی با امین السلطان باطناً از صدارت عین الدوله راضی نبود ولی علانیه مخالفت هم ننمیداد تا اینکه در واقعه از وقایع بر حسب لزوم آقا سید علاءالدین اعتماد الاسلام داماد آقای بهبهانی رفت نزد عین الدوله و خواست که با او بطریق نجوی مذاکره نماید عین الدوله گفت هر مطلبی که دارید آشکارا مذاکره کنید من با احدی بطریق نجوی صحبت نمیکنم . اعتماد الاسلام که اینگونه سلوک را دید خدمت آقای بهبهانی شکایت برد و آنقدر گفت تا آقای بهبهانی جدا اظهار رنجش نمود .

در این اثنا هواخواهان امین السلطان که همه وقت در مقام مستمسکی بودند که اختلالی در مملکت اندازند بتحریر بعضی احداث نفاقی کردند بین طلاب مدرسه صدر و طلاب مدرسه محمدیه . طلاب مدرسه محمدیه واقع در بازار طهران مستظهر به آقا سیدعلی اکبر تفرشی و آقا زاده ایشان بودند که آقا زاده طالب بود مدرسه محمدیه را به اداره پدرش در آورد . طلاب مدرسه صدر معتمد به امام جمعه بودند چه امام جمعه رئیس آن مدرسه شیخ زین الدین را تسخیر کرده و در اداره خود آورده بود (نزاع برای مدرسه محمدیه راجع بموقوفه آن بود چه مدرسه بدون موقوفه جز ریاست بر طلاب آن دیگر فایده ندارد) .

رفته رفته کلاتشاجر و تنازع بالا گرفت یک زد و خورد مختصری بین طلاب واقع شد خون اول ریاست عین الدوله بود و مشاغل عمده در پیش داشت اعتنائی باین واقعه نکرد لکن مؤسسين فتنه ساکت نشده آتش فتنه را دامن میزدند ، سادات قمی از یک طرف حمایت میکردند امیرخان (۱) سردار و احتشام الدوله پسر حسام الملک هم از طرف مقابل تقویت مینمودند ، از طرف سالار الدوله و شعاع السلطنه هم باطناً از آقایان همراهی میشد ، رکن الدوله هم برای آقایان محرک پولی میفرستاد ، هواخواهان امین السلطان هم که در کار بودند تا آنکه طلاب مدرسه صدر بجزیک شمع زین الدین زنجانی و امام جمعه مفاصه ریختند به مدرسه آصفیه که واقعه در نزدیکی مدرسه صدر بود بر ای اینکه طلاب آن مدرسه را خارج کرده و آن مدرسه را بتصرف خود در آورند ، طلاب مدرسه محمدیه به همراهی حناب معتمد الاسلام (۲) رشتی و عده از دوستان مشارالیه در مقام حمایت از طلاب مدرسه آصفیه بر آمده و نزاع مفصلی احداث شد عده زخمی و جمعی سرویای شکسته بزمین افتادند با اینکه سادات قمی بحمايت طلاب مدرسه صدر رسیدند عاقبت غلبه حزب حناب معتمد الاسلام را نصیب شده طلاب مدرسه صدر و سادات قمی بهزیمت رفتند آنچه از آنها در مرع که ماند همان افتاده ها و زخهها بود که قوه فرار در آنها نبود .

(۱) مراد امیر اعظم است چون این جوان مرد را با عقلا و اصلاح خواهان متحد بود از اول با آخر در خدمت بوطن و ملت و استقلال مملکت ساعی و حاهد لذا ما شرح زندگانی ایشان را در آخر این مقدمه درج خواهیم نمود که معلوم شود این را در مرد از اقران و امثال احسان الدوله نیست .

(۲) حناب معتمد الاسلام از مجاهدین و اشخاص باعتم و ملت دوست و از اول با آخر در این مقصود معتمد است و بر و راور شرح حالات و مقاصد ایشان در اینج خواهد آمد .

حکومت طهران در مقام گرفتاری طرفین برآمد جناب معتمد الاسلام با جمعی دیگر پناه بخانه آقای بهبهانی آورد، آقای بهبهانی از معتمد الاسلام نگهداری و سایرین را جواب داد، آقا شیخ علی اصغر سیستانی که از همه جا بیچاره ماند پناه بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم (ع) برد ولی بیچاره را در همانجا حبس کردند و خدام آستانه حضرتی هم بملاحظه عین الدوله از او دستگیری نکردند.

باری طلاب مدرسه چون دیدند آقای بهبهانی از معتمد الاسلام همراهی فرمود لذا از آقا مکدر شده امام جمعه هم که مدتها در فکر بود انتقام پدرش را از آقای بهبهانی بگیرد چنانچه در تاریخ مذکور است محرک طلاب شده که اگر آقای بهبهانی را بزنید شاهزاده عین الدوله در باره شما لطف خواهد فرمود و هریک از شما صاحب صد الی دویست تومان مستمری خواهید شد.

این بود که در یکی از لیالی که آقای بهبهانی از خانه شیخ فضل الله مراجعت مینمود جوانان طلاب از مدرسه بیرون ریخته و دم بازار محاذی مدرسه دارالشفاه دست بحوب و قداره بطرف آقای بهبهانی حمله آوردند اگرچه بشخص آقا حسارتی نشد لیکن قاطر آقا دیوانه وار بحرکت درآمد و آقا را فوراً بخانه رسانید فردای

شیخ فضل الله انوری و آقا سید عبدالله بهبهانی

آنشب واقعه را به عین الدوله را بورت دادند باینکه حسارتی بزرگ و خسارتی سترک وارد آمده بود عین الدوله بروی خود نیاورده بمسامحه و ماطله گذاراند تا اینکه از طرف آقای آقا سید علی اکبر تفرشی وبستگان آقا رسماً شکایت کردند و مجازات مقصرین را درخواست نمودند عین الدوله پس از گرفتن عهد و نوشته که آقایان شفاعت و توسط نکنند حکم بگرفناری مقصرین داد چهارده نفر از طلاب را مأخوذ داشتند که اسامی ایشان از قرار ذیل است :

اسامی مأخوذین

(آقا شیخ احمد خراسانی) (آقا شیخ علی اکبر اشتهاردی) (آقا شیخ بابا اشتهاردی) (آقا شیخ اسمعیل رشتی) (حاج میرزا آقا همدانی) (آقا شیخ عبدالحسین همدانی) (آقا شیخ جعفر تنکابنی) (آقا سید حسین قمی) (آقا یدالله قمی) (آقا سید تقی قمی) (آقا شیخ علی خمی رشتی) (آقا

سید عزیزالله روضه‌خوان قمی) (آقا سیدعلی قمی برادر حاج آقا جعفر) (آقا شیخ ابوطالب قمی).
(نخفی نماند که عدّه مأخوذین سیزده نفر بود چون این عدد نحس بود لذا يك نفر هم از اشخاص
بی گناه گرفته و با آنها ضمیمه کردند که عدد میمون باشد).

حضرات مزبور را شب شنبه یازدهم ماه رجب ۱۳۲۱ گرفتار و در اداره نظمیّه در زیر زنجیر و گند
محبوس داشتند. روز سه شنبه ۱۴ رجب ۱۳۲۱ دو ساعت بطروب مانده حضرات را در کاری ریخته یا نصد
سوار از سوارهای کشیکخانه باشمشیرهای برنده و تفنگهای زنده اطراف کاری را احاطه کرده بانهایت
خفت و خواری در حالتی که تقریباً بیست هزار نفر تماشاچی اطراف خیابانها نظاره میکردند آنها را از
خیابان جلیل آباد و خیابان ناصری از جلو عمارت بهارستان از دروازه خارج و در اردوی امیر بهادر که
پشت دروازه طهران تشکیل یافته بود وارد نمودند شب چهارشنبه یازدهم آنها را در آنجا نگاه
داشتند چه امیر بهادر بسالار اعظم گفته بود که شب چهارشنبه وانگهی شب نیمه رجب میمون نیست
که با سید طرف شوند و در میان این مقصرین بعضی از سادات میباشند.

(در این مقام رشته تاریخ را قطع نموده بجمله معترضه پس از آن شروع می کنیم بجائی که سخن
را از آنجا قطع نموده). پس از آنکه جناب آقا سید عبدالله بهبهانی ملتفت شد که راستی طلاب را
نقی بلد کردند لذا در مقام شفاعت برآمده برای عین الدوله پیغام فرستاد که من از لطف حضرت والا
متشکر شدم ولی خواهش دارم حضرات طلاب را مرخص فرمائید چه من آنها را معفو داشته و بیش
از این راضی بصدقه آنها نمیباشم. عین الدوله جواب داد که من نه برای خاطر آقا این جماعت را تبعید
کرده تا جنابش از من ممنون و متشکر باشد بلکه سیاست ملکی و نظم مملکتی مقتضی گردید که این
جماعت را مأخوذ دارند بعد از اینهم اگر طلاب خلاقی را مرتکب شوند گرفتار خواهند شد دیگر
آنکه حکومت از طرف جناب آقا منصوب نشده است که مطیع میل آقا باشد هر کس را بخواهند
گرفتار و هروقت خلاصی آنانرا بخواهند آزاد باشند این پیغام هم بر کدورت باطنی آقا افزود.

باری در شب پنجشنبه ۱۶ دورشته رنجیر آوردند با چهارده قاطر هفت نفر از طلاب را در یک زنجیر
سوار هفت قاطر و هفت نفر دیگر را در یک زنجیر سوار هفت قاطر نمودند، چهل نفر از سوارهای کشیکخانه
را مأمور کردند که حضرات را ببرند تا اردبیل چون حضرات را میبایست بدروازه قزوین برسانند
که از آنجا بخط مستقیم و شارع عام میرسند.

دم دروازه بهجت آباد که رسیدند بیست نفر از سوارها برگشته رفتند نزد سالار که اگر این
مقصرین مسلمان میباشند که با ما هم منهداند و نمیتوان اینطور سلوک کردن و اگر مسلمان نیستند که
آنها را در همین جا بکشید که اینطور بردن آنها تا در یک فرسخی تلف میشوند سالار اعظم گفت
شما مأمور دولت میباشید به مأموریت خود رفتار کنید هر جا که اقتادند آنها را زیر خاک بنهان کنید.
بدین منوال آنها را بردند بمهر آباد یک فرسنگی طهران از آنجا حضرات را از راه مبرند
که موجب هیجان عامه نشود.

در هر منزلی که آنها را وارد میکردند با باخان قزجه داغی که رئیس سوارها بود آمدند ای ده را
احضار میکرد و میگفت این زنجیر دولت و این مقصرین دولتی است ما بدهید سیورسات بدهید کدخدا

هم پولی بمنوان تعارف برعده نفوس هرده تقسیم میکرد و میگرفت قدری را خود بر میداشت قدری هم بر رئیس سواران میداد (۱)

مردم می گفتند این جماعت از سادات و ارباب علمای میباشند این نوع سلوک با آنها خدا را خوش نیاید جواب می گفتند اینها از طایفه بایته و آرامته میباشند که باین لباس درآمده اند (۲) جملاً

(۱) شاید در مأخوذی و دفتر آن دههم مرسوم شده و هر سال بگیرند چنانچه در دهات کرمان هنوز پول چوب حاکم و پول بی ادبی که در چند سال قبل اتفاق افتاده است میگیرند اگر چه علاء الملك در زمان حکومت خود پول چوب را موقوف کرد چنانچه نقل کنند زمانی که علاء الملك بطرف بلوچستان مسافرت کرد در منزل اول که ماهان است حاکم ماهان عرض کرد قبض پول چوب را مرحمت فرمائید پول هم حاضر است علاء الملك استعلام از کیفیت کرد مذکور داشت در سابق که حاکم میرفت به بلوچستان آنچه چوب برای سیاست و زدن مقصر لازم بوده است از ماهان میگرفت و مال هم که آنها را حمل کند نیز بر مردم حواله میدادند یکی از حکام برای سهولت و همراهی از رعایا این چوب را تبدیل و تسعیر نموده در سال دو یست تومان مثلاً پول چوب را میگرفت و قبض میداد حاکم هم از خود میداد بعد پیرور ایام بر رعایای ماهان توزیع مینمود حالاهم من پول را حاضر کرده ام قبض بدهید تا پول را داده بعد از رعایا میگیرم علاء الملك این بدعت را موقوف و نسخ نمود .

اما پول بی ادبی آن بود که روزی يك نفر از کدخدایان یکی از دهات در نزد حاکم نشسته بود غفلة بادی از او صادر شده است حاکم حکم کرده بود که ریش سفید کدخدا را ببرند کدخدا ریش خود را ببلیغ هفتاد یا هشتاد تومان خریده پس از آن سال دیگر این مبلغ را از رعایای ده گرفته و این مبلغ با اسم پول بی ادبی هر سال از آن ده گرفته میشود یعنی تحمیل بر رعایا میشود اگر کسی دفتر تا دو سال سابق کرمان را ملاحظه نماید بسیاری از این امور را خواهد دید این است که صد و خورده مالیات کرمان امروز از چهار صد هزار تجاوز کرده است یعنی حاکم کرمان بچهار صد قانع نخواهد شد مگر آنکه خداوند توفیق باولیا امور عنایت فرماید و زودتر تعدیل مالیات را بفرمایند تا فقراء راحت و آسوده شوند و نیز مخفی نباشد که تمام صدمات و تحمیلات بر فقراء و ذارعین و کسبه است اغنیاء و علماء و خوانین و ملاکین راحت و آسوده اند ضرر بر بیچاره ها و عجزها است .

(۲) در ایران همه وقت معمول بوده است که هر گاه شخصی مبعوض دولت میشد و پادشاه از ملامت خاصه و هیجان عامه میاندیشید که او را تلف نماید او را نسبت میدادند بدین و مذهبی که منفور نزد سلطان آن زمان بوده مثلاً قبل از صفویه مبعوض را نسبت بتشیع میدادند در زمان صفویه برعکس یا منسوب بملاحده میدانستند در زمان فتحعلیشاه بسیاری از مردم و مسلمانان را بگناه تصوف تلف نمودند در زمان محمدشاه و ناصر الدین شاه و مظفر الدین شاه نسبت بیابیت میدادند در زمان محمدعلیشاه مردم را بگناه مشروطه خواهی میگرفتند زمانی هم بگناه استبداد مأخوذ میشوند امیدوارم که چشم ما بظهور حق و دایر شدن قانون روشن گردد که دیگر اتهام و اغراض شخصی بحدی صدمه نزند . آه از اتهام و جهالت که چه بسیار خونهای مقدس را ریخت و بچه اندازه اطفال را یتیم و خانه هارا خراب نمود در واقع اسلام و مسلمانان را ضعیف نکرد جز همین افعال و اغراض شخصی و تخلف از عقاید و قوانین اسلامی .

سه ساعت بغروب روز سه شنبه ۲۸ رجب ۱۳۲۱ خبر ورود آنها بزنجان رسید اهالی زنجان به هیجان آمده دکانین و سراها را بستند که طلاب و سادات را از چنگ دیوانیان خلاصی دهند لذا مأمورین آنها طلاب را بشهر وارد نکردند در کاروانسرای خرابه که در خارج شهر بود آنها را جا دادند .

بابا خان رئیس قرا سوران چون وضع را قسمی دیگر دید شبانه مقصرین را حرکت داد و کمال عجله و شتاب در حرکت سرعت دادند .

حاج میرزا آقا و سید تقی فمی در آن شب سه دفعه از قاطر زمین خورده دست و سرشان شکست تا ظهر روز چهارشنبه ۲۹ دو منزل از زنجان دور شدند و همه جا از بیراهه ناختمند و بدین منوال وارد نارین قلعه که در جنب اردبیل است شده پلها را کشیدند و از دو خندق آنها را گذرانیده وارد قلعه کردند و در زندان آنها را جا دادند .

حکمی که عین الدوله به سعد السلطنه حاکم آنجا نوشته بود قریب باین مضمون بود خون ابن جماعت لامذهب و مزدکی میباشند نهایت سختگیری و مراقبت را از آنها داشته باشید . این حکم را بابا خان داد به سعد السلطنه و قبض رسید از او گرفت زنجیرهای دولتی را برداشت و مراجعت نمود سعد السلطنه حاکم اردبیل حضرات را سرد به نایب عبدالله زندانبان اوهم حضرات را در بک زنجبری بست که هر حلقه از آن یکمن بود .

مجلس عبارت بود از یک اطاق که طول آن تقریباً پنجاه ذرع و عرض آن پنج ذرع خیلی تاریک و نمناک و عفن و کثیف بود شب اول که سه ساعت ارسب گذشت نایب عبدالله مزبور بسر وقت آنها آمده و یکمن نان و دوسیر بنیر برای چهارده نفر آورد و گفت هفت نفر یک طرف و هفت نفر دیگر طرف مقابل بنشینید که رو بروی هم واقع شوید آقایان گمان کردند که به سوری رسبند بکدفعه دیدند خابلی را که گسند باشد آورده در وسط گذارد باهای حضرات را درگسند کرده سخ آنرا کشید و آنرا قفل کرد دو عدد لولبن هم بآنها داد یکی برای آشامیدن آب و دیگری برای ادرار .

اول صبح عبدالله آمد و در زندان را باز کرده ناهای آنها را ازگسند درآورد مقداری خاک تیمم خواستند برای نماز در جواب گفت مأمورین شما بما گفتند که شما لامذهب هستید پس چگونه میخواهید نماز بخوانید در جواب گفتند خداوند عالم است حالا ما اسیر تو و خود را مسلمان میدانیم . مشارالیه قدری گریه کرد و رفت نزدیک ظهر هم مقداری نان و بنیر برای آنها آورد .

عبدالله سبجان به سعد السلطنه گفت محبوسین لحاف و لباس ندارند در جواب گفت عمامه ها را زیر سر و عباها را روانداز کنند .

درب زندان کوحک بود که در وقت داخل شدن میبایست خم شوند و داخل شوند بالای در بنحره آهنین نصب کرده بودند بعض اوقات رها بای خارجه و آرامنه بتماشای آنها می آمدند و بر حال آنها گریه میکردند نان و بول بآنها میدادند بدین حال تا دو ماه بر آنها گذشت بعض اوقات حناب آقا شیخ یحیی کاشانی که در اردبیل محبوس بود ولی در زندان نبود نزد آنها می آمد و معرفی آنان

را نزد مردم مینمود و بآنها احسان میکرد (۱) بواسطهٔ مکاتیب آقا شیخ یحیی و اصلاح خواهان عالم اهالی زنجان بر حاکم زنجان وزیر همایون هجوم آورده که این جماعت طلاب و سادات را که دو ماه قبل از این جا عبور دادند بی تقصیر بودند جناب آقا سید عبدالله آنان را معفو داشته آقای نجفی سفارش آنها را نوشته از دولت خواهش کنید آنها را رها کنند و یا محبس آنها را در زنجان قرار دهند که ما از جهت لباس و غذا از آنها معاونتی کنیم وزیر همایون از آنها توسط نمود در طهران هم از آنها شفاعت کردند سه تلگراف

از شاه و عین الدوله بتوسط وزیر همایون مخایره شده که آنها را روانهٔ زنجان نمایند سعد السلطنه امتنا نکرد و آنها را از دست نداد تا اینکه چهار نفر سوار قراسوران بایک تلگراف از طرف وزیر همایون وارد اردبیل شده و حالت محبوسین را دیده بر حال آنها رقت کرده حکم وزیر همایون و تلگراف عین الدوله را ارائه دادند سعد السلطنه گفت تا قبض رسید مرا رد نکنند من محبوسین را رها نکنم در دفعهٔ سوم بیست نفر سوار بریاست جوادیک یاور از زنجان حرکت و وارد اردبیل شدند لدی الوردود رقتند به محبس از پشت

عین الدوله

پنجره تماشا کرده صدای ضجه و گریهٔ آنها بلند شد مردم هم ازدحام کرده فریاد یا علی از آنها

(۱) آقا شیخ یحیی کاشانی امروز نویسندهٔ روزنامهٔ مجلس است در مقام بیداری ایرانیان صدمات و زحمات را بر خود هوار کرد تا اینکه بسبب عداوت امین السلطان او را به اردبیل فرستادند حالات ایشان در تاریخ مشروحاً مذکور است.

بلند شد محبوسین که در زیر گند و زنجیر بودند بخیال افتادند که شاید میخواهند ایشان را بکشند. که آقا شیخ یحیی کاشانی ملتفت این نکته شده فوراً خود را رسانید به پشت پنجره مزبور و محبوسین گفت این جماعت از زنجان آمده اند برای استخلاص شما حالت شما را که دیده اند بی طاقت شده بر مظلومیت شما گریه میکنند و اینک خیر بحکومت رسیده فراشبازی خود را فرستاده است که شما را از زندان خلاص نمایند که در این اثناء فراشبازی رسیده یکی به یکی را تحویل جوادبیک یاور داد و قبض رسید از او گرفت لکن لباس و عبا و عمامه را از آنها گرفتند که رسم و عادت بر این قرار گرفته است که در وقت رها کردن محبوس باید لباس و اسباب او را داد بزندانیان چه جای آنکه این لباس از اهل علم و سادات است برای تبرک و استشفاء لازم میشود خلاصه اسامی آنها را نوشته و آنها را لخت و برهنه تحویل مأمورین جدید دادند و آنها را بردند بشهر خانه سلطان العلماء اردبیل منزل داده سلطان العلماء دوشب از آنها بخوبی پذیرائی نمود از لباس و پول و اعانه جمع کردن برای ایشان کوتاهی نکرد بعد از آن سوارهای زنجان چهارده مال برای آقایان گرایه کرده بنهایت عزت و احترام آنها را حرکت دادند منزل اول که کورین قلعه باشد استقبال افزودین کردند شب را مجلس روضه مفصلی برپا نمودند جهت استفسار کردند گفتند و قتیکه شمارا از این جا گذردادند بما گفتند که شما لامذهب میباشید ما چون سادات و اهل علم را در میان شما دیدیم باخدای خود عهد کردیم که اگر شما لامذهب باشید که ما دیگر روی شما را نه بینیم و اگر بی گناه و مسلمانید آن روزی را که خلاص شدید و بر ما وارد ، ما مجلس روضه را برپا داریم اینک بعهده خود وفا کردیم بهمین قسم در همه منازل از ایشان استقبال و احترام کردند تا دوفرسخی زنجان که از آنجا خبر بحکومت دادند دوپست نفر سوار باهشت عدد درشکه از طرف حکومت به استقبال آنها رفت مردم زنجان دکاکین را بستند علما و طلاب از آنها استقبال نموده بانهایت احترام و اعزاز ورود بر حکومت نمودند خود وزیر همایون تا دم دروازه از آنها استقبال کرد اعتبارالدوله پنج گوسفند در جلو آنها قربانی کرد باین حال وارد دارالحکومه شدند شیرینی و شربت صرف شد مقدم مهمانان را بخوبی تلقی نمودند . در شب اول وزیر همایون آنها را مخیر کرد بین ماندن در دارالحکومه یا رفتن در خانه رشیدالدوله رئیس قشون زنجان بجهاتی چند توقف در نزد حکومت را صلاح ندیدند و رفتند منزل رشیدالدوله علماء و سایر اصناف از ایشان دیدن کرده بعد از چند روز حکومت اعیان شهر را حاضر کرده و گفت این جماعت از طلاب میباشند صلاح نیست در منزل دیوانیان باشند اگر صلاح دانید من وجهی میدهم و شما در شهر منزلی برای ایشان بگیریید هفت نفر از اعیان زنجان متقبل شدند که هر یک دوفقر از آقایان را ببرند منزل خودشان و ایشان را بین خود تقسیم کردند .

پنج ماه بهمین منوال در منزل اعیان بودند وزیر همایون نظر باینکه زودتر ایشان را آسوده و اعیان را از پذیرائی راحت کند متوالیاً باعین الدوله مکاتبه و مخایره مینمود و عین الدوله اجازه خروج آنها را از زنجان نمیداد تا اینکه در غره ماه صفر (۱۳۲۲) وزیر همایون هزار عدد پنجهزاری زرد حاضر نمود و روانه داشت در نزد عین الدوله و نوشت محض سلامتی اعلیحضرت این جماعت را تصدق

فرمانتید که بروند به اوطان خود نزد اهل و عیالشان .

جواب وزیر همایون قریب باین مضمون از طرف عین الدوله مخاربه شد .

جناب وزیر همایون - محاضرات طلاب را مرخص نمودیم بشرط آنکه همه علمای زنجان بنویسند و التزام دهند که حضرات پس از حرکت از زنجان بروند با اوطان اصلیه خودشان که دیگر بدارالخلافه طهران نیایند و از خود آنها هم التزام بگیریید بهمین مضمون چه بدر من بمن وصیت کرده است که هروقت باین طایفه دست یافتی این نوع را از خود دور کن و حتی المقدور آنها را بخود راه مده .

وزیر همایون از حضرات التزام نامه را گرفت و آنها را اجازه حرکت داد حضرات همگی رفتند با اوطان اصلیه خود جز شیخ احمد خراسانی که وطنش دور بود و عیال و اولادش در طهران بودند او هم بطور مخفی ورود بطهران نمود و لدی الورود رفت بخانه عین الدوله و در آبدارخانه متحصن شد و گفت یا مخارج راه مرا بدهید که دست اهل و عیال خود را گرفته بروم بخراسان و یا اجازه توقف بدهید عین الدوله از او التزام گرفت که هیچوقت پیرامون فساد نگرود بلکه در مدرسه هم منزل ننکند و او را ملقب نمود به اردبیل الشریعه و یکمندی پنجهزاری زرد هم باو انعام داد و قتیکه از آبدارخانه عین الدوله خارج شد پنجهزاری را هم تعارف داد به آدم اعظام الممالک .

عجب است که همه علمای طهران و بعضی علمای اصفهان در این مدت از حضرات طلاب توسط و شفاعت کردند جز امام جمعه که محرک ایشان بود که بهیچوجه زبان و قلم شفاعت را حرکت نداد و یک کلمه در باره آنها نگفت و معاونتی از آنها ننمود . خلاصه برگردیم به آنجائیکه رشته سخن را قطع کردیم .

عین الدوله وقایع امین السلطان را فراموش کرده مصمم گردید که سطوت و هیبت اهل علم را از میان ببرد لذا طریق بدرقتاری را با علماء پیشنهاده خاطر کرد . دوستان و هواخواهان امین السلطان از قبیل اعتصام السلطنه پسر معیر الممالک و معین حضور وغیره فرصت را غنیمت دانسته با اجزای آقایان باب سر اوده را بطور محرمانه مفتوح کرده و اظهار اتحاد و دوستی کردند و پیوسته اجزاء آقایان را محرک بودند لیکن بهانه و مستمسکی در دست نداشتند تا آنکه اجزاء انجنن مخفی بجناب آقامیرزا مصطفی آشتیانی رسانیدند که یک صفحه عکس مسیونوز رئیس گمرک در اطاق امین السلطان است که مسیونوز در مجلس بال عکس برداشته در حالتیکه عمامه بسر و ردا بدوش انداخته اگر این صفحه عکس بدست افتد مستمسکی بدست خواهد افتاد . جناب آقامیرزا مصطفی فوراً محمد تقیخان پیشکار امین السلطان را دیده صفحه عکس را بدست آورد و آنرا کبیه کرده صفحات عدیده از آن برداشته و در میان مردم منتشر ساخت بهانه و مستمسک بدست آقایان افتاد آقای بهبهانی در بالای منبر و در مجلس درس شایعه را عنوان فرمود طلاب علوم اطراف آقا را گرفته بنای داد و فریاد را گذاردند که این لباس مذهبی ما است اهانت بلباس مذهبی در هیچ مذهب روا نیست بالجمله این مسئله در مجالس مطرح مذاکره گردید لکن از رؤساء و علما معدودی با آقای بهبهانی همراهی نکردند . عین الدوله سرگرمی مظفرالدین شاه را بمسافرت فرنگک دیده . لذا شاه را حرکت داده بهانه معالجه به آب معدنی و چند ماهی مشغول سپرو گشت فرنگستان

بودند آقایان هم بملاحظه نبودن شاه در مملکت مدتی ساکت شده تا اینکه شاه وارد شد. عین الدوله در خیال بود دماغ اعداء خود را بخاک مالیده و تلافی زمان سابق را نماید هم علما را بترساند و هم سزای تجار را که با نوز طرف بودند بدهد که واقعه کرمان و اهانت شاهزاده ظفر السلطنه بجانب حاج میرزا محمد رضای کرمانی و اهانت وزیر اکرم به آقای آقا سید جمال الدین قزوینی و اهانت حاکم سبزوار به یکی از اهل علم پیش آمد حضرت آقای طباطبائی در مسئله کرمان بهیچان آمده در بالای منبر ذکر فرمود آقای بهجانی و آقای صدر العلماء و سایرین با هم متفق شده در ماه رمضان (۱۳۲۳) عقد اتحاد بین آقایان محکم گردید.

در اوخر ماه مبارک سال مزبور واقعه خرابی عمارت بانک بامر جناب حاج شیخ مرتضی آشتیانی اتفاق افتاد. طوفان انقلاب وزیدن گرفت روز ۳ شنبه ۱۴ ماه شوال (۱۳۲۳) علاء الدوله حاکم تهران چند نفر از تجار و آفاسید هاشم قندی را بیخانه کرانی قند چوب زد روز چهارشنبه یازدهم واقعه مسجد شاه روی داد روز پنجشنبه شانزدهم (۱۳۲۳) مهاجرت اولیه آقایان بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم علیه السلام پیش آمده روز جمعه شانزدهم ذی القعدة (۱۳۲۳) متحصنین زایوه مقدسه تا صدور دستخط انعقاد عدالتخانه بطهران معاودت نموده در این اثناء واقعه مشهد و گلوله زدن به گنبد مطهر رضوی علیه الصلوة والسلام و اغتشاش شیراز واقع شد از تمام بلدان و ولایات ایران صدا بلند شد عین الدوله هم بر بی اعتنائی افزود و سخت گیری بیشتر شده در مقام نفی و تبمید آقایان بر آمد چنانچه در اصل تاریخ مرقوم شده است. این بود فهرست جلد اول تاریخ.

اشخاصی که باعث بیداری ایرانیان شدند شرح حالات آنان در تاریخ مشروح مذکور شده است پس ما بر حسب وعده که سابقاً دادیم این مقدمه تاریخ را ختم میکنیم به اشعار مرحوم میرزا آقاخان کرمانی که شاهزاده فرمانفرما برای عدم مناسبت در زمان سابق از تاریخ سالاریه موضوع نمود و چون در آن اشعار بیان میکند مناسبات زمان ناصر الدین شاه را و از تاریخ نظمی آن مرحوم هم برداشته شده بود و در محبس طرابزون هم وصیت کرده بود بطبع این اشعار لذا ما آنچه را که دست آورده در این آخر مقدمه در فصلی علیحده آنها را درج مینمائیم پس از آن بعون و توفیق خداوندی شروع بضمع و نشر اصل تاریخ میکنیم لکن معذرت خود را بمقاله نثری آن مرحوم که در آخر تاریخ خود نوشته است که این مقاله را هم از آن کتاب برداشته اند تقدیم خوانندگان گرام میداریم (و هذا صورته)

فصل

مقاله مفیده در خاتمه کتاب

بمناسبت اینکه این مختصر تاریخ را حقیر از روی آثار عقیده و خطوط قدیمه و مکاشفات حوهری مورخین این عصر نگاشته بودم آخر کتاب را نیز بر طرز وترتیب شعرای فرنگستان بیشت نتیجه ادبیکمی نهایت دادم شاید بعضی از ارباب کمال و ادبای فرخنده فال ایران بنده را مورد بحث قرار داده در مقامه اعتراض بگویند که این چه اسلوب سخن سرائی و چه طرز شعر و شاعر است که برخلاف چهار شعرای ایران

از دایرهٔ ادب و معقولیتی که لازمهٔ کاسه‌لیسان مبتصبص است خارج شده طریق مستقیم سلامت را که مداهنه و چالپوسی باشد کنار نهاده این طور راست و جدی سخن میگوئی (ره چنان رو که ره‌روان رفتند) جواب عرض میکنم باید درختان را از میوه‌ها شناخت و امور را از نتایج تمیز داد .

در تأثیر و خلاقیت کلام فصحاء و بلغاء متقدمین ایران سخنی نیست و در آبداری و لطف اشعار ایشان حرفی نمیرود شوخ و شنگی اشعار متأخرین هم (قولی است که جلگی برآند) ولی باید ملاحظه نمود که تا کنون از آثار ادب و شعرای ما چه نوع تأثیر بعرضهٔ ظهور رسیده و نهالی که در باغ سخنوری نشانده‌اند چه نمریخشیده و تخی که کشته‌اند چگونه نتیجه داده است . آنچه آنچه مدح و مداهنه کرده‌اند نتیجهٔ آن تشویق وزراء و ملوک به انواع رذایل و سفاهت شده است . آنچه عرفان و تصوف سروده‌اند نمری جز تنبلی و کسالت حیوانی و تولید گدا و قلندر نداده است . آنچه تغزل گل و بلبل ساخته‌اند نتیجهٔ جز فساد اخلاق جوانان و سوق ایشان بساده و باده نبخشوده است . آنچه هزل و مطالبه پرداخته‌اند فایده جز شیوع فسق و فجور و رواج فحشاء و منکر نکرده‌است . اگر ما در تاریخ شعرای اسلام و ممدوحین ایشان نظر کنیم خواهیم گفت اشعار و مدایح ابی‌نواس و امثال او بود که خلفای عباسیه را ببطالت شرب قهوات و نوم ضحوات و مفاصد دیگر انداخت . قصاید عنصری ورود کی و فرخی و امثال آنها بود که سامانیان و غزنویان را تباه و منقرض ساخت . عرفان و تصوفات لاهوتی شیخ عراقی و مغربی و امثال ایشان بود که اینهمه گدای لاابالی و تنبل بیعار تولید نمود . مداهنات انوری و ظهیر و رشید و کمال بود که چنان سلاطین ستمکارهٔ نابکار مغرور پدید آورد . ایات عاشقانهٔ سعدی و همای و امثال ایشان بود که بکلی اخلاق جوانان ایران را فاسد ساخت . هزلیات و مطالبات سوزنی و سنائی و دیگران بود که فسق و فجور را باین درجه رواج داد . اغلاقات منفور خاقانی و امثال او بود که میرزا مهدی خان و صاحب و صاف را بتعسفات بیهوده افکند . نفس درازبهای صبا و نازک و بندبهای شهاب و کلاه‌جلی علیقلی‌های قآنی است که امروز بکلی حب فضایل و بغض رذایل را از طبایع بزرگان ایران محو ساخته و ایشان را بندالتهای و دنائتهای فوق‌العاده انداخت (والشعراء یتبعهم العاوان) شعرای قرنکستان انواع این شعرها را گفته و میگویند ولی چنان شعرشاعری را در تحت ترتیبات صحیحه آورده‌اند و چنان اشعار خود را مطابق منطلق ساخته‌اند که جز تنویر افکار و رفع خرافات و بصیر ساختن خواطر و تنبیه غافلین و تربیت سفهاء و تأدیب جاهلین و تشویق نفوس بفضایل و ردع و زجر قلوب از رذایل و عبرت و غیرت و حب وطن و ملت تأثیری دیگر بر اشعار ایشان مترتب نیست . این است معنی ان من الشعر لحکمة بلی نتیجهٔ حقیقی شعر هیجان قلوب و ترقیق نفوس و تشویق عقول و خواطر مردم است اما باید ایشانرا سائق بفضایل و تقوی و اعتدال باشد نه بقبایح و شنایع و رذایل و امثال آن تنها کسی را که ادبای قرنک میستانند همان فردوسی طوسی است که اشعار شاهنامهٔ او اگر چه بعضی جاها خالی از مبالغه نیست ولی حب ملیت و جنسیت و شهامت و شجاعت را تا یکدرجه در طبایع مردم ایران القا میکند و بارهٔ جاها به اصلاح اخلاق نیزه بکوشد امیدوارم نتیجهٔ اشعار ناچیزانهٔ بندهٔ حقیر هم عنقریب

درعالم انسانیت معلوم ومشهود افتد و ارباب فصاحت و بلاغت را بعد ازاین از برای اقتضای بشرای
فرنگستان نمونه واسطوره بدست آید وبدانند آن شعری که در تحت فایده ونتیجه فلسفی نیست از قبیل
لغویات و در شمار خرافات و شمسات خواهد بود ، والسلام .

در تأسف بر اوضاع حالیه گوید

همه جای اهریمنان گشته است
دل خود بخون کسان کرده شاد
جگرهای مردم همه خون شده
رعیت ز جورند در پیچ و تاب
که شد خاک ایران زمرده تھی
گریزند در هند و قفقاز و روم
همی بگذرانند خار و ذلیل
نه هرگز روا می شود کامشان
قناعت نموده ز دنیا بقوت
همه پایمانند در رهگذار
ندارند آن پینوایان امان
برین بیگسان هیچ ماوا نبود
بسرشان یکی اختر شوم کشت
که بخت بد از شهر خویشش نراند
که آواره کیهای اینان ز حیست
که بینی یکی هیبت افزا مزار
نه بینی بکی روح زنده بجای
بمانند گور و بیمارسان
پدیدار از چهره ها سوک و درد
همه بیگران زار و بگداخته
مگر آبروی همه ریخته
تو گوئی یکی را بتن نیست خون
ز سیما بدیدار سوز و آداز
بویرانه بگریده جا همچو بوم
فسرده همه خونشان در بدن

مگر حال آن ملک برگشته است
گروهی همه بد دل و بد نهاد
مگر جور و بیداد افزون شده
مگر شه گدا گشت و کشور خراب
همانا که شه نیستش آگهی
همه مردم از دست بیداد شوم
در آنجا پھر کار پست و رذیل
نه کس می پیرسد همی نامشان
همه لرك (۱) و بیچاره ولات ولوت
فتاده بربت درون خار و زار
بیت هم از جور شهیندران
مگر خود در ایران زمین جان بود
که پیرکنده گشتند در کوه و دشت
بایران یکی نامداری نماند
الا گر بدانی بخواهی گریست
یکی ره گذر کن بایران دیار
در آن ظلمت آباد وحشت سرای
بهر جا که بینی یکی شارسان
همه رنگها رفته و روی زرد
همه زهره ها کنده و باخته
همه چشمها کود و بکسیخته
کتف کوز و گردن شده سرنگون
فرورفته چشمان و بینی دراز
همه مرغ ماتم همه فال شوم
حنو مرده گانند در گور تن

(۱) لرك بمعنی فقیر و بیچاره .

نه آگه ز آزادی و زندگی
مگر گشته ز آباء علوی حقوق
شعانت ابر مردن یکدگر
شب و روز بر حال خود سوگوار
ندانند فریاد رس را که کیست
تنی مانده بر پا و جانی بجای
یکی را بناخن درون کرده نی
بریده شده چون تن بی روان
که هر کو به بیند بسوزد زخشم
که هر کس بدید آن بر آرد خروش
از این خستگان هر کسی درش گفت
یکی را کشیده به تنگ قجر
که کس یا ددو دام ز اینسان نکرد
جو بر آتش تیز بریان شوی
که در آفرینش ز یک گوهرند
دگر عضوها را نماند قرار
نشاید که نامت نهند آدمی

همه در اسارات و در بندگی
بحرمان جاوید از هر حقوق
ز لذات گیتی ندیده مگر
همه زرد و بیجان و زار و نزار
کسی مالک مال و ناموس نیست
بریده یکی را دودست و دو پای
یکی را بخنجر بریده بی
یکی را دودست و دو پایو زبان
یکی را بسمارکنده دو چشم
یکی را ز سردور کرده دو گوش
یکی را بسفته بتن هر دو کتف
یکی را بریده است دژخیم سر
دل و جان انسان بیاید بدرد
سزد گر بر این حال گریان شوی
بنی آدم اعضای یکدیگرند
چه عضوی بدرد آورد روزگار
تو کز محنت دیگران بیغمی

یاد ایام نیکبختی و سعادت روزگار بدشین

همیشه ز تو دور دست بدی
که روم و فرنگ از تو جستی امان
که بودت بهر سوی لشگر کشی
که استنبولت بود جای شکار
همه ترکنازت بیونان و روم
که میتاختی تا ختا و ختن
تورا آمد از مصر و از کار تاج
نباشند نام تورا بر نگین
که استخر تو بود باغ بهشت
که زرنوشت آباد بودی بشوش
که بودی عروس جهان شهر راز
خرامان بهر سوی بودی بتان

ایا ملک ایران انوشه بزی
خوشا روزگاران فرخ زمان
بسی خرم آن روزگار خوشی
همی یاد بادا از آن روزگار
همه ایلنارت به آباد و بوم
خوشا آنچنان روزگار کهن
زهی عصر و فرخ زمانی که باج
خجسته زمانی که در هندو چین
جه خوش بودی آنروز فرخ سرشت
خوش آن عصر رخشان باناز و نوش
مبارک بد آنعهد فرخنده باز
خوشا روزگاری که در اکینان

که در بلخ بر یا بدی نوبهار
 که چون گلستان بود زابلستان
 که شایور طرح نشاپور کرد
 که کشتی بدریات بودی هزار
 نشسته بهر جای ستراب تو
 که بد مردم تو دوره صد کروور
 که آکنده بودی زمینت بگنج
 ز افغان و لاجین و گرد و بلوچ
 مدی داشت مکدونیا را نگاه
 کمان آورانت برون از شمار
 همی تاخت تا پیش دریای چین
 بسودان و مصراندر افکندی
 برآورد از قوم سیستا دمار
 بیند گران بست ده بادشاه
 سر شاه اسرته آورد زیر
 بآئینه بگزید جای نشست
 همه مردم آتنه کرد اسپر
 تو گوئی که در دشت آهو نماند
 نمانده بجا جز فسون و سزیه
 نبرد آورانت همه سبمتن
 دیران لشکر بت و حور زاد
 بیزم و برزم آوریدند دشت

خنک روز خرم چنوروزگار
 خوش آنروز فرخنده دلستان
 کنم یاد آنروز بادار و برد
 خوشا آنچنان روز باگیرو دار
 ند هیچکس را همی تاب تو
 خوش آنروز گاران سور و سرور
 چه خرم بد آنروز بیدرد ورنج
 سپاه تو بودی همه کوچ کوچ
 ز پنجاب بودی بسودان سپاه
 قزونت سواران نیزه گذار
 خوش آندم که خسروز ایران زمین
 خوش آنروز خرم که کاوس کی
 خوش آنروز گاران که اسپندیار
 شکسته شد از وی ده ونه سپاه
 خوش آنروز میمون که فرخ زریز
 همه ملک یونانیان کرد بست
 خوش آنعصر فرخ که شاه اردشیر
 کنونت بتن هیچ نیرو نماند
 از آن بهلوانان واسب و سلیح
 دلیرانت امروز نازک بدن
 وزیران کشور مایچک نهاد
 امیران جنگی بزخم درشت

توزیت و سوگواری ایام گذشته

کجات افسرو گنج و ملک و سناه
 کجات آن بزرگان خسرو مرست
 که شیر ریان آوریدند زیر
 که دشمن بدی تیغشانرا نیاه
 که کیتی همه داشتی زیر بر
 که سر بر کشیدی ز ماهی بمنه
 کجات آنهمه تیغهای بنفش
 کجات آن بیزماندران کاه وجه

کجات آنهمه رسم و آئین و راه
 کجات آنهمه دانش و زور دست
 کجات آن نبرده یلان دلیر
 کجات آنسواران زرین ستام
 کجات آنهمه مردی و زور فر
 کجات آن بزرگی و آندستگاه
 کجات افسر کلویانی درفش
 کجات آن برزم انبران فرو نام

کجات آن بزرگان با دار و برد
 که کردی همه دیو و جادو ببند
 کجات افسر و تخت و فرّ و کلاه
 که ز آنها بگیتی بدی گفتگوی
 هش ورأی و فرهنگ و فرزانیگی
 که علم و هنر از تو شد یادگار
 توانائی و اختر و دین تو
 کجا شد بزم آن خوش آواز تو
 کجات آنهمه خسرو پاک رای
 کجا رفت اورنگ فرّ کیان
 چنین اختر بد فراز آمدت
 کزو شد همه مردمان سوخته
 دریغ آن سر عرش فرسای تو
 که بودی پناه کهان و مهان
 بمردی ز شاهان بر آورده سر
 کز ایشان بگیتی نمانده نشان
 بجز نصره الدوله (۱) پاک رای
 که از آسمانشان رسد آفرین
 همه گنجهای وفا را کاید
 همه روزشان روز نیروز باد
 بود یارشان هرمن تا بنک

کجات آن دلیران روز نبرد
 کجات آن کمین و کمان و کمند
 کجات آن فرونی گنج و سپاه
 کجات آنسواران و میدان و گوی
 کجات آن دلیران و مردانگی
 کجات آن هنرهای بیش از شمار
 کجا شد دل و هوش و آئین تو
 کجا شد بزم آن نکوساز تو
 کجا رفت آن جام گیتی نمای
 کجا رفت آن اختر کاویان
 که اکنون بیستی نیاز آمدت
 که بنشانند این شمع افروخته
 دریغ آن بلند اختر و رای تو
 دریغ آن یلان و کیان جهان
 دریغ آن بزرگان والا کهر
 دریغ آن امیران والا بشان
 از ایشان نه بینم یکی را بجای
 ابا چند تن از مهان گزین
 شده آدمیت از ایشان پدید
 همه سالشان بخت و پیروز باد
 نگهدارشان باد ز روان پاک

خطاب باورنگ کیان

که بی تو مبادا مهی و بهی
 که آورد بس نیکویها پدید
 که اهریمن بد کنش را بکشت

تو ای گاه و دیهیم شاهنشاهی
 خنک روز کاندنر تو بُد جمشید
 خنک روز کاندنر تو بُد زرددهشت

(۱) مراد از نصره الدوله فرمانفرما عبدالحسین میرزا است چون سوء سلوک ناصرالدوله عبدالحمید میرزا سبب آوارگی میرزا آقاخان از کرمان شد و فرمانفرما در حکومت کرمان جبران اعمال برادر را نمود و نسبت به میرزا آقاخان و کسان او محبت کرد و در مکاتیب خود اظهار هم مشربی میگرد این بود که میرزا آقاخان دو جلد تاریخ خود را از محبس طرابزون نزد فرمانفرما فرستاد که اکنون آن کتب بخط مؤلف نزد فرمانفرما موجود است و همه کس میدانند که در آن زمان این قدر اقدام و اظهار از حکام مایه بسی تمجید و امیدواری بود.

کز و شد پدیدار دیهیم و گاه
 که تازه شد ازوی جهان یکسره
 زمان منوچهر میمون بُندی
 که او کرد بر نینوا دست بُرد
 همان در که طوس نوزد نژاد
 گرفتگی همه خاور و باختر
 همه خاک شامات دادی بیاد
 همان وقت کیخسرو نیک پی
 گرفتگی همه روی گیتی به تیغ
 همان گاه فرخ زردیر سواد
 فرمان و رایت سرافکنده بود
 همان گاه داراب ارزاس پسر
 چهارا نمودی پر از مهر و داد
 ابر تارک قیصرت بود پای
 بوقت ذوالاکناف با فرو زور
 پر از دانش و داد کردی زمین
 یکی کردی آبشخورمیش و گِرك
 که آن فرد بُرز (۲) مهین گشت پست
 بر آمد همه کامه بد گمان
 شبان شد بجای رمه همچو گِرك
 سیه گشت ازین روز بخت سبید
 سزدگر نباشیم از آن هیچ شاد

خوش آن روز گار کیورث شاه
 خجسته بُدی گاه او کشته (۱)
 بگاه فریسدون همایون بُدی
 همایون بُدی گاه ارباس گرد
 خجسته بماندی پس از کعباد
 بهنگام کسی آرش نامور
 بدوران اکمین کرکس نژاد
 همایون بُدی گاه کاووس کی
 چومهری که بیرون بیاید زمیغ
 مبارک بُدی وقت اسیند یار
 که روی زمینت همه بنده بود
 خجسته بهنگام شاه اردشیر
 بوقت جهانجوی ساسان نژاد
 همان گاه شاپور فرخنده رای
 همایون بُدی گاه بهرام گور
 در ایام فرخ قباد گزین
 بهنگام نوشیروان بزرگ
 در فرّهی بر تو اکنون پست
 شد آن تخمه ویران و ایران همان
 گزند آمد از یاسبان بزرگ
 مگر روز بدبختیت شد پدید
 که نفرین بر این بخت ناخوب باد

خطاب به ابنای وطن گرامی

چرا اید در چاه غفلت نژند
 به آسان توانید گیتی گرفت
 ببايست خواندن حقوق بشر
 بد و نیک گیتی نباشد ز شاه

کنون ای مرا ملت هوشمند
 بر آید و بینید کار شگفت
 ولی تا شناسید از خیر و شر
 که تا خود بدانید ز آئین و راه
 اگر آگهی تان رسد کم و بیش

(۱) او کشته بمعنی کسی است که اصلاح باغ و بستان کند و نام فریدون زیرا که اصلاح دین آذر هوشنگ را نمود .

(۲) بُرز بروزن قفل بر آمدگی و بلندی از زمین را گویند مقابل آن جُتر است که بمعنی پست باشد .

همه نیکبختی و بیچارگی
چرائید در چاه غفلت اسیر
چرا چنبری گشت پشت یلی
کجایند آن نامداران راد(۱)
کجا شد فریدون باداد ودین
کجا رفت آن کاوه نیک نام
بر انداخت آئین ضحاک را
کجایند آن پهلوانان نیو
بزرگی ایران چرا شد بسر
فریدون فرخ فرشته نبود
ز اژدر گشتی یافت او فرهی
منالید چندان ز شاه و وزیر
بویزه که چونین شه باهنر
همش رای فرخ همش روز هنک
فراوان هنرها و رایش نکو
شهنشاه ما ناصرالدین بود
دو صد حیف کاین نوجوان بیکس است
درینا اگر مردم نیک رای
اگر بود او را چه بوذرجمهر
وگر ملتی داشتی باخبر

بدست شما هست یکبارگی
کجایند آن مردم شیر گیر
چرا گسند شد خنجر کابلی
همان ملت آسمانی نژاد
که پرداخت از ماردوشان(۲) زمین
که در کشور انداخت بلوای عام
چنان ازدها دوش ناپاک را
چوشیدوس و کستهم و گودرز و گیو
چرائید نومید از دادگر
ز مشک و ز عنبر سرشته نبود
تو رو ازدها گش فریدون توئی
جوانست دستور و شاه است پیر
نسته است بر تخت ایران کمر
بخشگی یلنک و بدریا نهنگ
سزد گر نگیری به بد یاد او
طرفدار قانون و آئین بود
فریداست و بی یار و بی مونس است
بیوندند بر پیش تختش بیای
ز نوشیروان بر گذشتی بمهر
گذشتی ز اسکندر نامور

در خطاب زمین بوس باعلیه حضرت شاهنشاه ایران

بترس ای جهانجوی ایران خدای
بنالند از دست جور و ستم
که ایزدهمی تا جهان آفرید
که جز گشتن و بستن و درد رنج
ندانست و آزر م کس را نداشت
نه جان سپاهی ازو شاد گشت
نماند ایچ در ملک جائی درست

که بعد از تو خیزند مردم بیای
بگویند با ناله زیر و بسم
کسی زین نشان شهر یاری ندید
گرفتن هم از کهتران مال و گنج
همی این بر آن آن برین برگماشت
نه یک ذره زو کشور آباد گشت
همه کار کشور ازو گشت سست

(۱) راد بمعنی عاقل است .

(۲) ماردوش همان مرداس است که معرب شده بمناسبت اینکه کلدانیان شکل مار را بردوشهای خود علامت قرار داده بودند .

بکار رعیت نیرداخت هیچ
 درین مدت سال پنجاه باز
 همه جان مردم ازو شد غمی
 خزینه تهی گشت و ملت گدا
 سه نوبت شتاید سوی فرنك
 چو مست شكاراست و محو خوشی
 نخواهیم برتخت ازین تخمه کس
 کزین شه ستمکارتر کس ندیده
 همه ملك ایران ازو شد بیاد
 خدایا روانش به آتش بسوز
 و کر دادگر باشی ای شهریار
 به نیکی گذارند نام تورا
 تن خویش را شاه بیدادگر
 اگر چند بد کردن آسان بود
 الا ای شه نامدار کهن
 نه دریند آسایش خویش باش
 نیاساید اندر دیار تو کس
 زمن بشنو این نکته شاهادست
 تورا هست فرهنگ و رای و هنر
 که بیدادگری ز بیچارگیست
 ز بیدادگر کیست پدبخت تر

پرستید که گربه. گاهی منیج
 که برتخت میزیست با عزّ و ناز
 پهر شعبه از ملك آمد کمی
 ز بیداد او دستها بر خدا
 نیغزود او را بدل همار و ننگ
 کجا داند آئین لشکر کشی
 ز خاکش بیزدان پناهیم و بس
 نه از نامداران پیدین شنید
 بخاك آمد آن افسر کیقباد
 دل بنده مستحق بر فروز
 بمانی و نامت بود یادگار
 پرستند مردم نژاد تورا
 جز از گور و نفرین نیارد بسر
 بفرجام زو دل هراسان بسود
 سزد گر ز سعدی پذیری سخن
 که خاطر نکهدار درویش باش
 چو آسایش خویش خواهی و بس
 نباید شهی چون تو بیداد جست
 ندارد هنر شاه بیدادگر
 به بیدادگر بر بیاید گریست
 که بیدادش آید بخود سخت تر

درم تمام شرح حال گوید

تو تا باشی ای خسرو نامور
 بویژه که باشد ز روشن دلی
 یکی نامداری ز ایران منم
 قلم دارم و علم و فرهنگ و رای
 بگاهی که آمد تمیزم یدید
 ز گیتی نجستم بجز راستی
 همه خیر اسلامیان خواستم
 همی خواستم تا که اسلامیان
 همه دوستی با هم افزون کنند

سرنجان کسیرا که دارد هنر
 بجان دوستدار نبی و علی
 که خو کرده درجنگ شیران تنم
 نژاد بزرگان و فرّهای
 روانم بدانش همی بُد کلید
 نگشتم بگرد کم و کاستی
 دلم را به نیکی پیاراستم
 بوحدت ببندند یکسر میان
 ز دل کین دیرینه بیرون کنند

ما، اسلامیانرا فزاید شرف
 در اسلام آید بفرّ حمید
 شود تُرک ایران و ایران چو تُرک
 همان نیز داندگان عراق
 ز دلها زدایند این کینه زود
 وزان پس بگیرند کیتی بزور
 ابا چند آزاده مرد گزین
 روانه نمودیم سوی عراق
 به نیروی دادار جان آفرین
 بیخشید حسن اثر نامه ها
 سپاسم ز یزدان پیروزگر
 نوشتند ز ایران و هم از عراق
 همه جان فدای شریعت کنیم
 گذاریم قانون بیگانگی
 ازین پس همه کفر سازیم پست
 کسی از سلاطین اسلامیان
 ز سامانی و غزنی و دیلمی
 ز صدر سلف تابگاه خلف
 مگر اندرین عصر کامد پدید
 گرت زین بد آمد گناه من است
 برین زاده ام هم برین بگذرم
 اگر شاه را بود حسی نهان
 و کسر از مسلمانیش بود بهر
 چو درخون او جوهر شُک بود
 پیشزی به از شهر یاری چنین
 مرا بیم دادی که در اردبیل
 ز کشتن نترسم که آزاده ام
 کسی بی زمانه بگیتی نه مرد
 نمیرم ازین پس که من زنده ام
 بگوش از سروشم بسی مزدهاست
 پس از مردنم هست یابندگی
 نصیب من آباد تحسین بود

نفاق و جدئی شود بر طرف
 یکی اتحاد سیاسی پدید
 نماند دوئی در شهان سترک
 بسططان اعظم کنند اتفاق
 نگویند سنی و شیعی که بود
 ز جان مخالف بر آرند شور
 نبشتیم بس نامه های متین
 که بر خیزد از عالم دین نفاق
 همه بر نهادند امضا برین
 که خام و نیخته نبند خنامه ها
 که این نخل امید شد بارور
 که از دل بشتیم گرد نفاق
 بسططان اسلام بیعت کنیم
 بگیریم آئین فرزاندگی
 پیاریم کیتی سراسر بدست
 ز عباسیان تا بعثمانیان
 ز سلجوق و خوارزمی و فاطمی
 موفق نگردید بر این شرف
 چنین طرح محکم ز رای سدید
 که این شیوه آئین و راه من است
 وزین فخر بر چرخ سایه سرم
 مرا ساختی بی نیاز از جهان
 به نیکی مرا شهره کردی بدهر
 ز توحید اسلام خشمش فرود
 که نه کیش دارد نه آئین و دین
 تنم را بزنجیر بندی چو پیل
 ز مادر همی مرگ را زاده ام
 ببرد آنکه نام بزرگی نه برد
 که این طرح توحید افکنده ام
 دلم گنج گوهر قلم ازده است
 که جاوید باشد مرا زندگی
 تورا بهره همواره نفرین بود

سرایند با یکدیگر مهتران
 همه دادِ مردی و دانش بسداد
 نمودار کرد او ره ائتلاف
 به پیچید از کژی و جادویی
 که بودم فداکار دین مبین
 هم از آسمان فشانند نور
 همت لعنت آید ز پیر و جوان
 به نیکی نیارند نام تو یاد
 از او کرم گردید بازار کفر
 بدین مقصد قدس بر خواستند
 بگیتی بجز نام زشتی نخوانند
 بخیره همی نام خود بسد مکن
 همه دودمانت بر آرم ز پای
 بسببم کهر های ناسفتنی
 چکونه بشام آوریدند سر
 ز شام از برای چه بگریختند
 بقوت فروتر ز توب گروب
 که بیخ و تبارت پریشان شود
 ز کینه فراموش سازی مرا

پس از من بگویند نام آوران
 که گرمائی راد پاکتی نهاد
 پس از سیزده قرن پر اختلاف
 بتوحید دعوت نمود از دوئی
 مرا آید از مشتری آفرین
 درودم ز مینورسانند حصور
 بدوزخ بمانی تو تیره روان
 نشینند و گویند مردان راد
 که شه ناصرالدین بُدی یار کفر
 کسانیکه توحید دین خواستند
 بیازرد و افسرد و از خود براند
 توای شه چنین راه دین سد مکن
 که ناگه بر آری دلم راز جای
 بگویم سخنهاى ناگفتنی
 که چون بود بیخ و تبار قجر
 بتاتار بهر چه آمیختند
 مرا هست تاریخی اندر اروپ
 مبادا که آن نامه افشان شود
 همان به که خاموش سازی مرا

اقتضاییه در مقام تجدید نعمت گوید

نیندیشی از کلک خونریز من
 بدوزم بلند آسمان بر زمین
 شرار افکنم در دل بد نشان
 که نوکش بکافد دل کوه قاف
 زبانم بسوزد دل آفتاب
 که آوای او بگذرد از ایبر
 به البرز کوه اندر آرم شکست
 مرا هست بازوی نامرد کوب
 بارز نام آن دستکاه چنل
 چو موسی کتب غرقه فرعونین
 فشانند فروغ و رساد

ندیدی تو این خامه تیز من
 که من از ستان قلم روز کین
 هم از نیروی کلک آتش فشان
 مرا خامه هست خارا شکاف
 همان از سخنهاى با آب و تاب
 مرا هست کلک سیاسی صریر
 چو آرم سوی خامه تیز دست
 مرا هست آوار آفاق شوب
 چو من نیزه خامه سازم شلال
 فرازم اگر ازدهای بنان
 مرا هست طبعی چو چرخ بلند

کنم کوه آهن چو دریای آب
 که درجان شه افکند تاك وتيك
 تن ناصرالدوله را سوختم
 که بر تو دل چرخ بریان کنم
 بمن تازه شد داستان کهن
 بسوزم همه جان اهریمنان
 نیرزد بمن شعرشان يك پشیز
 یکی سفره چرب گسترده اند
 نمیگشت شیرین بکام تو زهر
 که بانک چنان خامه نشنیده
 همان دبسکور کلی آرکی
 تو سبغ را همچو کس مگیر
 که من کوه آهن بسوزم بدم
 ز جا برکنم ریشه دیسبوت
 بر آرم من از جان ناظم (۱) دمار
 صریر بنانم بسوزد نهران
 که سیل دمان آورم سوی شرق
 دمد از دم ازدهای قلم
 همه بیخ ناصردمان بر کند
 که تا شاه گیرد ازین نامه پند
 هم آئین شاهی نگهدارد او
 نیازارد از خوبستن اینچنین
 که باشد سخن گفتن راست تلخ
 همه راستیها گشاد از نهفت
 مگر شاه باشد بسی دادگر
 فدا کرده ام جان شیرین خود
 که تا خود نباشم به بیگانه شاد

من آنم که هنگام نطق وخطاب
 بیغروزم از خامه يك لکتریک
 یکی شعله از کسلک افروختم
 من از ازدهای قلم آن کنم
 منم کوه آتش فشان سخن
 شهابی جهانم اگر از بنان
 من این شاعرانرا نگیرم بچیز
 که تاب و توان از سخن برده اند
 گر این چاپلوسان نبودى بدهر
 تو کلک سیاسی کجا دیده
 به بینی کنون کلک بیسارکی
 مرا از شمار دگر کس مگیر
 ابا چرب گویان نباشم بهم
 ترسم من از بانک باد و بروت
 چو بر باره تر گردم سوار
 فروغ بیانم فروزد جهان
 نباشد سخنهاى من رعد و برق
 مبادا که اذرب کشیب دلم
 سراسر جهانرا بهم برزند
 ازین گفتم این شعرهای بلند
 دگر مردمانرا نیازارد او
 کسیرا که باشد فداکار دین
 نگر تا چه گوید سخنگوی بلخ
 هر آنکس که آهوی شاهان بگفت
 همیدون بجانست او را خطر
 من از بهر ترویج آئین خود
 از آن روی دادم سر خود بیاد

درستایش پادشاهان و فواید طبیعی ایشان

که کشور به بیگانگان اوقند

بایران مباد آنچنان روز بد

(۱) گویا مرادش ناظم السلطنه است چه از ناظم الدوله در تاریخ تشریش تمجید نوشته است و آن تاریخ بهمت جناب علاء الملك بطنع رسیده است خواننده میتواند رجوع بان نماید .

ولی شوی اوزشتغوی و ترش
 بیفتد بزیر جوانان روس
 شود همسر لردی از انگلیس
 به از آنکه فرزند گردد یتیم
 ولیکن بسان پدر از خودی
 ولی بس جفاجوی و ناسازگار
 ولی نیست ییگانه بر من امیر
 که روشن روانم بود شاد و شن
 از آن به که مامم رود در بدر
 بیرهان حکمت چنین گفته اند
 بود حال آن ملت از بن تباه
 دیگر چون پدید آید از وی توان
 سر آید بر ایشان همه افتخار
 نه بینند روز بزرگی دیگر
 بی بازار گانی سر آرند روز
 نه یک اختراعی ز کار جدید
 نه شاعر نه یک مرد تاریخ نوی
 نه ذوق نه مرد ستاره شناس
 ز رفتار کار سر آید بیان
 نخیزد از ایشان یکی نامور
 کز ایشان نباشد بگیتی خروش

همه کشور ما عروسی است خوش
 نخواهم زمانی که این نو عروس
 بگیتی مباد آنکه این حور دیس
 پدر گرچه باشد خسیس و لثیم
 تو هر چند نامهربان و بدی
 پدر هستی ای مهتر نامدار
 اگر چند امروز هستم اسپر
 اسارت مرا هست لیکن بتن
 مرا گر بود وحشیانه پسر
 بزرگان که این رازها سفته اند
 که هر ملت از خود ندارد شاه (۱)
 کسیرا که در تن نباشد روان
 بیاشند در پیش بیگانه خوار
 همه پست باشند و افکنده سر
 نخیزد از ایشان یکی دلفروز
 دیگر نامداری نیاید پدید
 نه سردار جنگی نه یک ناجوی
 نه یک فیلسوف مبارک اساس
 چنان چونکه این حال باشد عیان
 که در ذلت و خواری آرند سر
 همان قوم کلدان و آتور (۲) کوش

در مقام اندرز و نصیحت ملوک

گزینی تو رسم و ره مهتری
 بر آئی همی از پی ناد و ننک
 به پیرانه سر نو جوانی کنسی
 تو در بیکر مرده آری حیات
 جهان را کنی از نکو گو

سزد کز این حال عبرت بری
 بجنبی زجا با کمر بند تنگ
 چونوشیروان حکمرانی کنی
 مسیحا صفت با دم معجزات
 پدیدار سازی هم آئین داد

(۱) مرادش پادشاه عادل است چه مسلک ناظم معنوم است سلطان ظلوم خیر من امد حطوه مؤول
 است و یا فعول بمعنی فعلیل است یعنی پادشاه مظلوم بهتر است از شیر درهم شکننده و پوشیده نیست
 که پادشاه ظالم مملکت و رعیت را خراب خواهد نمود مانند گرگی که در کوه کوه ...

(۲) آشور

بدست آوری هر کجا مهتر است
 فرازی چو خورشید خاور علم
 براندازی از بن بد و بدنهاد
 یکی طرح نیکوز نوافکنی
 بسازی دبستان و راه حدید
 همه داوریها بآئین و ره
 زخشگی بآئین ستانی تو ساد
 که بروی نیاید ستم از کسی
 بسازی همه کار آوارگان (۳)
 برانی ز خود چاپلوس و لثیم
 فرومایه سازد تو را ریشخند
 سر مرد داننده آری بشیب
 هم آخر تبه سازد بدگمان
 چوزین بگذری شوربختی بود
 بدینگونه کس "در" معنی نسفت
 که ایزد جز از راست ازمانخواست
 ولیکن بد آید بر تیز مغز
 که گیتی بدینگونه بآدان شود
 بُد از سایه اعتراض شدید
 ز دارو کنند ارچه جانها ستوه
 بدلهای پا کان صلائی زنند
 برین نامه من کند آفرین
 فرستند هواره نور و درود
 ستاینند او را همی بخردان
 مراورا به یک جو نسجد خرد

نوازش کنی هرچه دانشور است
 نگه داری ارباب سیف و قلم
 همه کشور آباد سازی بداد
 ستمکاره را بیخ و بن بر کنی
 زداد آوری رسم و آئین پدید
 بهر جای بریا کنی داد که (۱)
 بدریا پدیدار سازی تو ناد
 کشاورز (۲) را نیکداری بسی
 نوازی همی مرد بازارگان
 نرنجانی از خویش مرد کریم
 که دانا بسختی بگویدت پند
 مبادا ز دونان بگیری فریب
 که نفرین تو را آید از آسمان
 درین گیتیت درد و سختی بود
 بگفتیم ما آنچه بایست گفت
 ز جان دست شستیم و گفتیم راست
 سخنها بگفتم همه خوب و نغز
 خردمند ازین گفته شادان شود
 چه هر جای آمد ترقی پدید
 طیبیان روحانیند این گروه
 ولی خستگانرا شفائی دهند
 امیدم که دارای ایران زمین
 که تا روشنانش ز پرخ کبود
 بگیتی شود نام او جاودان
 و گر شاه از پند من بگذرد

استدراک

در مقدمه کتاب درضمن شرح گرفتاری شهدای وطن روایتی که شخصی نقل از جناب وزیر اکرم میرزا صالح خان کرد نگاشته آمد. آن جزو که بنظر ایشان رسیده ایضاً شرح مرقومه ذیل را مرقوم داشته و درجش را خواسته بودند چون علاوه بر آنچه متعلق بشهداء است حاکی از حالات خودشان است درج شد اگرچه شرح حال و خدمات ایشان درجای خود خواهد آمد.

(۱) عدالتخانه (۲) کشاورز (۳) بیچارگان

جناب ناظم الاسلام در باب مرحوم حاجی شیخ احمد کرمانی و مرحوم حاجی میرزا حسنخان و مرحوم میرزا آقاخان که در تبریز محبوس و در آنجا شهید شدند از قول بنده چنین مینویسد :

از میرزا صالح خان وزیر اکرم که آن اوقات از اجزاء ایالت آذربایجان بودند نقل کرده اند که حضرات در محبس با کمال قدس و زهد همیشه مشغول عبادت و تلاوت قرآن بودند خاصه شیخ احمد که اغلب اوقات بصوت حسن تلاوت قرآن میکرد و صوتش خیلی جذابیت داشت بنوعیکه تمام خلوتیها در اطاق محبس جمع شده گوش بتلاوت قرآن او میدادند و اغلب گریه میکردند چون تاریخ باید صحیح باشد این است که این بنده میرزا صالح خان اصل مآوقع را مینویسم :

اولا این بنده بعد از حرکت مرحوم مظفرالدین شاه بطهران نایب الحکومه رسمی آذربایجان بودم نه از اجزای جزو یک روز محمدعلی میرزا که آن ایام تازه ولیعهد شده بود بنده را خواسته تلگرافی از مرحوم میرزا علی اصغر خان امین السلطان نمود که سه نفر مقصر از اسلامبول می آورند سی نفر سوار بفرستید در آواجق چالدران که سرحد ایران و عثمانی است مقصرین را تحویل گرفته به تبریز بیاورند بنده هم رستم خان قراجه داغی را باسی سوار روانه نموده رستم خان قریب یکماه در سرحد معطل شده از حضرات خبری نشد مشارالیه بدون اجازه به تبریز مراجعت نمود محمدعلی میرزا تلگرافی بطهران کرد که رستم خان یکماه در سرحد معطل و چون از حضرات خبری نشده مراجعت به تبریز کرده است . از طهران جواب دادند که مقصرین اینروزها بسرحد وارد میشوند معجلاً رستم خان را بسرحد مراجعت دهید مجدداً رستم خان را روانه کردیم بنده هم نمیدانستم که این مقصرین کجها هستند و تقصیرشان چیست دوسه دفعه هم از محمدعلی میرزا تحقیق کردم گفت منبهم نمیدانم ولی محققا میدانسته چون از بنده ظنن بود نمیخواست بگوید و از اینجا سوءظن او که حسن ظن بوده معلوم میشود حضرات را که وارد مرند و منزلی تبریز نمودند محض احتیاط که مبادا اسباب فراری استخلاص آنها فراهم بیاید اسکندر خان فتح السلطان کشیکچی باشی خود را هم با جمعی سوار برند فرستاد که در معیت رستم خان با هم باشند .

همچنین چون بنده نایب الحکومه بودم و اختیار محبوسین انبار دولتی را داشتم حضرات را بمن نداد خود محمدعلی میرزا خانه در محله ششکلان داشت بجهت ناتمامی تعمیرات عمارت دواتی در همان عمارت و خانه مخصوص خود می نشست شبانه بدون اطلاع بنده حضرات را وارد نموده و در خانه اختصاصی خود حبس نمود که بنده هم نتوانستم آنها را ملاقات و از وضع آن بیچارهها مطلع شوم در این بین از یاره جاها لازمه تحقیقات را محرمانه نموده و در صدد استخلاص آنها برآمدم حتی یکی از قراولها ده تومان داده قلمدان و کاغذی بحضرات رساندم که از محبس مرحوم میرزا آقای مجتهد پسر مرحوم حاجی میرزا جواد آقا و سایر علماء کاغذ التجا نوشته و استخلاص خود را بخواهند آنها هم بدماه کاغذ نوشته بتوسط همان قراول کاغذها بعلما رسید . بنده هم خیلی طالب و مایل بودم که با حضرات ملاقاتی کنم یک روز وقت غروب نمیدانم برای چه کاری از دار الحکومه بخانه محمدعلی میرزا رفته دیدم تنها در اطاق کتابی میخواند به بنده هم اجازه جلوس داده گفت این کتاب را یکی از این سه نفر محبوس که اسمش میرزا حسنخان است برای ایران قانون نوشته کتاب را داد دست بنده من هم چند سطر از خوانده بعد

گفت شما این مجوسین را ندیده‌اید جان من امشب بمحسب رفته آنها را استنطاق کنید گفتم باین شرط میروم که یکنفر هم با من بیاید خودتان هم در پشت درایستاده هر چه صحبت میکنیم بشنوید ، قبول کردید محمدعلی میرزا و بنده و اسکندرخان فتح السلطان و میرزا قهرمان خان نیرالسلطان رقتیم به محسب خودش پشت درایستاد ما سه نفر وارد محسب شدیم . دیدم این بیچاره‌ها تازه از نماز فارغ و هنوز خلیلی را بیایشان نگذاشته و سه نفری صحبت می کنند فتح السلطان و میرزا قهرمان خان روبروی آنها نشسته بنده هم محض اینکه نمیخواستم محمد علی میرزا حال ملالت مرا به بیند گوشه محسب نشسته محمدعلی میرزا هم از سوراخ در نگاه میکرد فتح السلطان و میرزا قهرمان خان با حضرات بنای صحبت گذاشتند بعد از ربع ساعت گفتم من هم میخواهم با شما قدری صحبت کنم گفتند شما میرزا محمود (۱) خان حکیم فرمانفرما هستید گفتم نه می بینید که لهجه من ترکی و یکی از نو کرهای ولیعهد قوطی سیکار خود را در آورده بهر یک یک سیکار تعارف نموده خود هم سیکاری دست گرفته مشغول صحبت شدیم با ایما و اشاراتی که لازم بود حضرات جنس بنده را شناختند صحبت از مرحوم آقاسید جمال الدین انداختیم که در کجا با او آشنا شدید گفتند در اسلامبول برای اتحاد اسلام مجلسی تشکیل شده بود ایشان رئیس بودند ما هم از اعضای مجلس در آنجا آشنا شده ایم بنده صحبت را کشیدم بفواید اتحاد اسلام و نتیجه آن که برای ایران حاصل میشود خیلی در این خصوص صحبت کردم حضرات بنده را خوب شناختند دیدم این بیچاره‌ها دور نیست بعضی صحبتها کنند که مضر حال آنها باشد بنده مخصوصاً صحبت را پرت نموده نمیخواستم صحبت دیگری بیان بیاید در آخر گفتم که ناصرالدین شاه را برای چه کشتند شیخ احمد گفت بسکه نوشتند دادند دستش و قبول نکرد کشتند بنده یاشدم شیخ احمد گفت خواهش دارم بقدر نیم ساعتی هم تشریف داشته باشید که صحبت نمائیم بیچاره‌ها نمیدانستند که محمد علی میرزا پشت در ایستاده و من طرفه میزنم گفتم چون من روماتیسم دارم و هوای زیر زمین رطوبی است نمیتوانم زیادتر از این بنشینم گفتند از ولیعهد خواهش میکنیم که فردا شب یا پس فردا شب اطاق خشکی قرار دهند شاهم تشریف بیاورید قدری صحبت نمائیم گفتم چه عیب دارد اگر ولیعهد اجازه بدهد حاضرم همینکه یاشدم شیخ احمد گفت میدانی این چه زنجیر است که گردن ما زده‌اند اگر میدانستید این زنجیر را از طلا درست نموده روزی یکمرتبه بزیارت آن می آمدید من هم واقعاً خون بسرم زده از حال طبیعی خارج شده بودم گفتم من میدانم اگر بعضی‌ها هم بدانند همین حرف تامدتی که در تبریز بودم بکلی محمدعلی میرزا از من سلب اطمینان نموده و مرا دوچار چه صدماتی نمود . بعد از اینکه از محسب بیرون آمدم محمد علی میرزا گفت که استنطاق شما همه از اتحاد مسلمین دنیا و علمی بود گفتم بلی در اول استنطاق

(۱) مقصود حاج میرزا محمودخان دکتر خلف مرحوم میرزا عبدالکریم معتمدالحکماء است که بد کتر فرمانفرما معروفست و از یگانه دانشمندان این عصر بشمار میرود و از منادیان آزادی محسوب و در عداد پیدار کنندگان اولین و از بدایت عمر هرجا بوده تلویحاً و تصریحاً آنچه امروز شنیده میشود گوشزد مردم میکرد و با مرحوم سید جمال الدین اسدآبادی در پاریس و جاهای دیگر مجالست نموده و با مرحوم میرزا آقاخان خصوصیت غایبانه و مکاتبه داشت و در موقع حالات این دانشمند بیاید .

باید به یختگی حرف زد که طرف مقابل از خود دانسته در استنطاق دویم و سیم هر چه در دل دارند بگویند .

بنده با نهایت افسردگی رفته منزل و همراهِ در تدارك چاره استخلاص و فكر نجات آنها را می‌کردم یکی دو مجلس هم با مرحوم میرزا آقای امام جمعه و مرحوم حاجی میرزا موسی ثقة الاسلام در باب حضرات مذاکراتی بمیان گذاشتیم که روزاربعین مردم را وادار به استخلاص و توسط آنها بطهران نمایم چند روز از این مقدمه گذشت صبح زود بمن خبر آوردند که حضرات را شب تلف کردند فوراً بی اختیار رفته نزد محمدعلی میرزا قبل از اینکه بنده عنوان کنم گفت که شب حسین قلیخان عمو زاده امیر بهادر مأموراً با دستخط شاه از طهران رسید که حضرات را تلف و سر آنها را بطهران بفرستم منم مجبور باطاعت بودم . گفتم بنده که نایب الحکومه هستم اقلاً می‌خواستید به بنده هم بفرمائید گفت - اازه نداشتم که قبل از وقت بکسی بگویم باری دوازده رفته در خانه اختصاصی خودش زیر درخت نسترن یکی یکی بیچاره‌ها را آورده سر بریده در صورتیکه خودش هم در بالاخانه نشسته تماشا می‌کرده سر هر سره را بریده بعد پوست سر آنها را کنده پرازگاه نموده همان شب بتوسط حسینقلی خان بطهران فرستاده بود سرها را هم فرستاده بود توی رودخانه که در وسط شهر می‌گذرد زیر ریگها بهان کرده بودند .

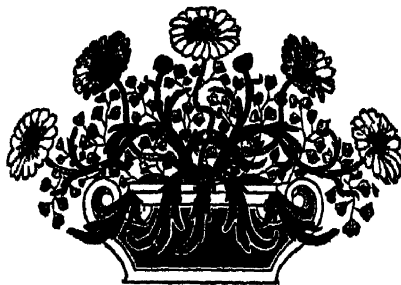
فردای همان شب که بچه‌ها توی رودخانه بازی می‌کردند سرهای بی پوست از زیر ریگ در آمده به بنده اطلاع دادند فوراً فرستادم سرها را در جایی دفن نموده در صدد پیدا کردن نعش آن شهدا افتادم معلوم شد که نعشها را همان شب برده در داغ بولی زیر دیوار گذاشته و دیوار راهم روی نعشها خراب کرده اند شب دویم نایب عبدالله آدم خود را با چند نفر محرمانه فرستادم نعشها را در آورده و سرها را هم بردند غسل داده و کفن نموده در قبرستان همان محله دفن کردند حالا به بیند محمدعی میرزا چه خوابی برای من دیده وجه تیشه بریشه خانواده من می‌خواهد بزند .

همان شبی که بنده را بمجلس برد صبح همان شب تلگراف رمزی بمرحوم مظفرالدین شاه می‌کند که هر چه خواستم چیزی از این سه نفر بفهم نشد خیال کردم یکی را پیدا کنم که جنس خود را بگوید باشد پیدا نکردم مگر فلانکس او را برای استنطاق فرستادم بمجلس خودم هم محرمانه رفته از پشت در گوش میدادم هر مذاکره که فلانی می‌کرد تمام بر علیه سلطنت قاجاریه و اعلیحضرت همایونی بود بنده هم غافل از اینکه مرا این خطر انداخته گاهی بتوسط صدق الدواهِ عریضه شاه مینوشتم هم صدق الدواهِ وهم سایر رفقا بمن نوشتند که نمیدانیم چه کرده‌اید که شاه پشت سر شما خپلی بد می‌گوید حتی عریضه هم نوشته بودم نخوانده باکت را پاره کرده بود هر چه فکر کردم که از من چه خطائی سرزده و یا چه خلافی کرده‌ام چیزی بخیر نرسید و هر کاری کردم که علت کم التفاتی شاه را بفهم نتوانستم معسوم کنم تا اینکه بنده را از بیگلربیگی گری معزول و بعد از مدتی که مقدمه غارت خانه های مرحوم نظام العلماء و مرحوم و کیل الملک و جناب علاء الملک در تبریز بمیان آمد محمد علی میرزا باز رسد ابضهران تلگراف کرده بود که تمام این مقدمات را فلانی تحریک کرده و حال اینکه خدای من شاهد است که بنده بکلی بی اطلاع و همه را خودش تحریک کرده بود بنده را احضار بطهران

مرحوم مظفرالدین شاه با حضور مرحوم حکیم الملك ومقتدرالسلطنه در صاحبقرانیه به بنده فرمودند که دراستنطاق آن سه نفر وایعهد بارسی بمن اینطور تلگراف کرده بود که شما در محبس به علیه من و سلطنت بعضی حرفه‌زده‌اید بنده هم حکایت را من البدو الی الغتم برحوم مظفرالدین شاه عرض کردم و آنوقت ملتفت شدم که کم التفاتی شاه از چه جهت بوده .

از انتقام خدائی نباید غفلت نمود . در این دو سال اخیر و بعد از انهدام مجلس مقدس شورای ملی و توی بستن بمنزل بنده بچه صدماتی بنده را دوچار نمود در لایحه علیحده خواهم نوشت . (صالح)

(راجع به صفحه ۱۲۸) شاهزاده فرمانفرما در زمان مظفرالدین شاه در دو خط کار میکرده است یکی اعدام امین السلطان و دیگر انداختن مرحوم امین الدوله را . در اولی از آقای طباطبائی مایوس شد و در دومی از موثق الدوله . پس نگارنده شاهزاده موثق الدوله را تقدیس میکنم و شاهزاده فرمانفرما را در اقدام اولی تبریک میگویم چون در اینجا گنجایش بیش از این نیست و در تاریخ هم خواهد آمد لذا مقدمه را ختم نمودم .

جلد اول

محتوی بر وقایع مشروطیت ایران

تألیف ناظم الاسلام کرمانی

(اصطلاح)

بدلیل خبر ذیل کسی را که در راه مشروطیت کشته باشند شهید میدانیم و در باره او شهید مینویسیم فی البعاز عن ابی جعفر علیه السلام کأنتی بقوم قد خرجوا بالمشرق یطلبون الحق فلا یعطونه ثم یطلبونه فلا یعطونه فاذا راوا ذلك وضعوا سیوفهم علی عواتقهم فیعطون ما سألوا فلا یقبلونه حتی یقوموا ولا یدفعونها الا الی صاحبکم قتلاهم شهداء اما انئی لو ادرکت ذلك لابقیت نفسی لصاحب هذا الامر .

در جلد سیزدهم بحار مطبوعه امین الضرب صفحه ۱۶۵ خبر فوق را نقل میکند خلاصه مضمون آن بفارسی این است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود گویا می بینم طایفه را که خروج کرده اند در مشرق زمین (مراد ایران است بقرینه قتلاهم شهداء) که طلب میکنند حق را پس بآنها نمیدهند حق را باز در مقام مطالبه حق بر آیند و طلب کنند آن حق را باز بآنها نمیدهند حق را پس هر گاه چنین به بینند میگذازند اسلحه خود را بر دوشهای خود پس آنچه را که خواستند بآنها میدهند لکن آنها قبول نمیکند آنها را تا اینکه خودشان قائم بحق شوند یا آنکه آنها را از مکان خود دور کنند و دیگر از دست نخواهند داد آنها مگر بصاحبان کشته های آن جماعت و مقتولین در آن راه شهیدان باشند آگاه باش اگر من در آن زمان میبودم خود را نگاه میداشتم برای صاحب الامر علیه السلام . مصداق این خبر مشروطه خواهان میباشند که دو سال گذشته دو دفعه در مقام مطالبه حق بر آمدند در دفعه سوم که بآنها داده شد قبول نکردند تا آنکه خودشان قائم بحق خود شدند و یا آنکه ظالمین از جای خود قیام نمودند و رفتند .

جلد اول تاریخ بیداری

از سال هزار و سیصد و بیست و دو

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

گر بماند نام نیکی ز آدمی به که زوماند سربای زرنکار

شب سه شنبه دویم ماه ذی الحجّة العرام سال هزار و سیصد و بیست و دو هجری و هفتم فوریه ماه فرانسه سال ۱۹۰۵ میلادی نگارنده این تاریخ میرزا محمد ناظم الاسلام کرمانی وارد شد بر جناب آقا میرزا سید محمد طباطبائی درحالی که تنها نشسته و کتابی در پیش گذارده با نهایت حزن و اندوه سربجیب فکرت و گریبان حیرت فرورده پس از ادای سلام و استماع جواب عرض کردم این ایام اهالی طهران بافتتاح مکاتب و تأسیس مدارس شوقی وافی و ذوقی کافی دارند اگر باینطور زمانی بگذرد هر آینه بزودی ابناء وطن را عالم و دانشمند خواهیم دید جنابش نخست اظهار مسرت فرمود سپس گفت افسوس که هشت سال است در پیشرفت ترقی این مملکت خیالات مینمایم چنانچه نهایت جدوجهد و کوشش را در امر مدارس و مکاتب ملیه جهت تربیت نوباوگان وطن نموده و با معاندین طرف مباحنه و معارضه واقع شده و آنها را تا یک اندازه مجاب و ساکت کرده با اینکه رسالهها دررد مدارس و حرمت ایجاد و افتتاح مکاتب نوشتند از تشویق مکاتب و مدارس و ترویج جراید و رسایل مفیده و تقویت معارف و موجبات بیداری ملت غفلت و تسامح نکرده عزل امین السلطان را از صدارت که مانع پیشرفت معارف مینمود با هزاران صدمه و برانگیختن وسایل از اعلیحضرت پادشاه (مظفرالدین شاه) استدعا نمودم لیکن عین الدوله که شخص مستبد خود رأی خود سربیی علمی است بجای او منصوب گردید و او هم مانند صدور سابق بلکه از جهاتی بدتر و نادان تر است . نگارنده عرض کرد عزل این صدراعظم را نیز از پادشاه درخواست کنید فرمود بالفرض این وزیر هم معزول شود دیگر کدام شخص عالم عاقل کامل بصیر را

شرح زندگانی امیر اعظم

صاحب سیف و قلم . ماحی جور و ستم . ناعی استبداد . داعی عدل و داد نصر الله خان امیر اعظم خلف مرحوم و حیه الله میرزا سپهسالار اعظم نواده خاقان مغفور طاب ثراه در سال ۱۲۹۷ متولد گردیده در عنفوان شباب عمر خود را بتحصیل علوم صرف نموده از علوم غریبه قدیمه و جدیده و زبان فرانسه و تاریخ و جغرافیا و غیره بهره وافی برده و در فنون نظامی از اقران و امثال پیشی گرفته و بر آنان تقدم جسته تا آنکه در مدرسه نظام طهران صاحب دیپلم شده و در تمام مسافرتها و ماموریتهای اخیره سپهسالار مستخدم بوده اول مأموریت او در زمان استبداد تبعید علما از زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم عنفاً بطرف

دارند که شایسته مستند صدارت باشد و بتواند خرابیهای چندین ساله این مملکت را آباد و نواقص را اصلاح نماید عرض کردم پس هلاج از چه راه است فرمود باید سعی کرد افراد ملت عالم شوند چه پس از آنکه عموم ملت عالم شدند آنوقت حقوق ملی خود را میدانند حقوق دولت را بر خود و ملت و حقوق ملت را بر خود و دولت که آگاه شدند دیگر هرگز زیر بار ظلم و جور و استبداد نخواهند رفت آنوقت کارها راجع به صاحبان کفایت و درایت خواهد شد پس بر شما باد به اصلاح معارف و تأسیس و تکثیر مکاتب و احداث مدارس ابتدائیه و علمیه و صنایعیه و غیره. عرض کردم اگر صلاح بدانید مدرسه‌ای برای دخترها و دوشیزگان مفتوح نمایم و در تربیت بنات و دوشیزگان وطن بکوشیم و بآنها لباس علم و هنر ببوشیم چه تا دخترها عالم نشوند پسرها بخوبی تربیت نخواهند شد در این گفتگو و مذاکره بودیم که فرزند آنجناب آقا میرزا سید محمد صادق رئیس مدرسه اسلام وارد شد و در باب مدرسه دوشیزگان اینطور فرمود: چیزیکه مانع ایجاد و احداث مکاتب دخترهاست نبودن اداره نظمی و نداشتن پلیس مرتب و مصادف شدن دخترها با اشرار در هنگام زهاب و ایاب و ممانعت معاندین و تهیه نکردن زنان معلمه با اخلاق و تربیات صحیحه و کتب کلاسی و عدم امنیت و اجرای مجازات الواد بر فرض اسم حضرت حجة الاسلام منع معاندین را بردارد با جوانان جاهل و اشخاص عزب و بی لجام چکنیم اگر یکنفر از اشرار بایکی از دخترها طرف شد و اسباب زحمت را فراهم آورد کی ممانعت میکند و که مجازات میدهد اگر دختری راه خود را کج کرده عوض رفتن بمکتب رفت بخانه یکی از دوستان خود پدر و مادر آن دختر چگونه مطلع میشوند و بطور دختر خود را در خانه غیر بیابند استطاعت آنکه در هر مدرسه فراش متعدد بیاوریم که نداریم پس باید نخست اداره پلیس و نظمی را مرتب کنند سپس موجبات تأسیس مدارس دخترها را فراهم نمایند که اقلًا اگر هنگامی یکنفر خواست راهزن دختری شود پلیس فوراً او را دستگیر نماید و مجازات او را در نظمی بدهند و از احدیهم ملاحظه نمایند دیگر آنکه معلم سرخانه که نمیتوان برای دخترها آورد پس باید در فکر معده زنانه باشیم تا در وقت و موقع آنها را بکار واداریم چه احتجاب و مستور بودن زنان کار و تکلیف آنانرا مشکل و سخت نموده است (مذاکره و نظر کردن بصورت و دست زن در نزد حاجه و ضرورت به اجراء مسلمین جایز است مانند معامله و نشان دادن بطیب و جراح و یا در مقام شهادت و یا در موقع تعلم احکام شرعیه و در غیر ضرورت اختلاف است از عامه شافعی و از خاصه معدودی جایز نمیدانند مرحوم شیخ رضی انصاری بس از عتبات بود که بالعکس آنها را مقضی المرام عودت داد و دستخط انصاری عبدالنخانه را که در واقع پیش فراول و مقدمه مشروطیت و تأسیس کعبه مقصود آزادی طلبان بود باعث شد و مهاجرین را اسی الورد بحضور مظفرالدین شاه برد و بعدی خدماتش در سده سلطنت مشهور گردید که مرحوم مظفرالدین شاه در حضور آقایان علماء انگشتری الماس خود را از انگشت خود در آورده و بانگشت او کرد خدمات در آن واقعه چنانکه در تاریخ خواهد آمد بعدی این جوانمرد را در نزد دوات و مدت محبوب القلوب نمود که موجب رشک و حسد در باریان گردید.

درحالت نزع مظفرالدین شاه که حال استرآباد بان درجه مغشوش بود و همسایگان در شرف نخطی و برای ورود خودشان بجهت تسویه امورات تابع خود یادداشت رسمی بوزارت خارجه فرستاده بودند این

حکم بجواز فرموده است احوط منع است در صورت جواز مشروط بشرایطی است مثل آنکه موی سر داخل نباشد و نظر بشهوت و خوف فتنه نباشد و غیر آن .

باری چون آقا زاده این تقریر را فرمود جناب حجة الاسلام فرمودند تا دولت ایران مشروطه و دارای قوانین اساسی نگردد و این استبداد برداشته نشود هرگز متوقع اصلاح و منتظر انتظام نباید بود و انگهی اگر با این وضع حالیه بماند چندی نگذرد که مملکت اسلامی از دست خواهد رفت و ما بدست خارجه خواهیم افتاد باید تا زودتر است اقدامی کرد که این مشت مسلمان یایمال خارجه نگردد .

نگارنده عرض کرد کی وجه وقت دولت مشروطه خواهد شد فرمود وقتی که افراد ملت عالم و از خواب گران غفلت بیدار و معنی ملیت و قومیت را بدانند و بر نفع و ضرر ملکی که مابۀ الاشتراکۀ عمومی اهالی مملکت است واقف شوند و یاعده عالم بر جاهل غلبه نماید و یا لاقول عالم و جاهل در عدد مساوی باشند و اقلاً بدانند اینقدر نباید متحمل بار ظلم شد و بدانند رفع ظلم بدست خودشان است کالیانی صفت ریشه مار دوشانرا از ایران برکنند نگارنده عرض کرد هشت سال است که ظاهرأ در این امر مهم مقدس اقدام فرموده چنانکه مدرسه اسلام را خودتان مفتوح نمودید و سایر مکاتب و مدارس را اجازه و تشویق در افتتاح و ازجراید و معارف ترویج کردید کما اینکه مکرر واداشتید در قهوه خانه ها و معابر و منابر برای عوام الناس روزنامه بخوانند و آنها را بیدار و آگاه سازند و چه قدر اوقات شریف خودتان را صرف امتحانات شاگردان مدارس فرمودید چه نتیجه داد وجه فایده بخشید فرمود این اقدامات و مقدمات در موقع نتایج خود را ظاهر خواهد داشت عجاله باید در انعقاد مجالس و انجمنها اقدام کنید و در خفیه و آشکار با اشخاص عالم و متمدن بنشینید و در امر وطن عزیز و اصلاح خرابیها سخن رانید و شاگردان مدارس و طلاب علوم بلکه عموم وطن دوستان را این خرابی و نواقص آگاه و هوشیار سازید و خون غیرت و حمیت ملی را بجوش آرید و مردم بفهمانید که وقت بسیار تنگ و مملکت در حالت شدت مرض یل مریض محتضری است و باهم متحد و متفق شوید و برادرانه و غیر تمندانۀ در مقام مجاهده و خدمت باسلام و وطن بر آئید و این کتاب ابراهیم بیك که سیاحت نامه یکنفر ایرانی است و ورود او را بخاک ایران منع کرده اند گرفته و بخوانید این همان کتابی بود که در نزد ایشان بود و به بنده دادند و بعضی نصایح محرمانه و مواعظ مشفقانه که راجع بخدمت باسلام و وطن بود فرمودند و

شخص داوطلبانه این خدمت را متعهد شد و از بنل جان و مال مضایقه نکرد پس از اعاده انتظامات آنجا بر حسب استعداد خودش بطهران آمد و این وقتی بود که مستبدین برضد آزادی این مخلوق بیچاره یارتیها و انجمنها تشکیل داده و هر يك از اشخاصیکه سالها در بالش خودپرستی غنوده بودند عرصه را بر خود تنگ دیده دست به ترانهای خانمان سوز زده بودند این جوان جوانبخت بدستگیری بعضی از دوستان خودمانند سردار منصور و علاءالدوله هیئت امرا را جمع کرده و بهتر ترتیب بود از سوء رفتار ماضی مقننه و بوخامت نتایج مستقبل تهدید نمود و همگی را بقرآن برای وفای بااساس مشروطیت قسم داد و آن عریضه مشروطه را که در تاریخ خواهد آمد به محمد علی میرزای بدبخت نوشت و برای التزام رفقای خود بهر و امضای همه رسانیده و پس از ختم آن چون هیچ کس جرئت این رسالت را نکرد

طرق ترقی و تمدن را اراده نمودند فرمایشات آن بزرگوار که از روی غیرتمندی و وطن‌خواهی بود درمن اثری تام نمود که دیگر حالت نشستن برایم نماند. از شب هم تقریباً هفت ساعت گذشته بود لذا برخاسته و رفتم جنابش بافرزند خویش مشغول بقیه همین گفتگو بود.

تشکیل انجمن مخفی

نتیجه مذاکرات مجلس شب گذشته این شد که فردای آنشب رقعہ جات دعوت برای بعضی دوستان و آشنایان فرستاده دو روز دیگر انجمن مخفی تشکیل یافت و این انجمن در امر مختلفه مخفیانه سایر بود صورت مذاکرات و مقالات بعضی مجالس را عیناً مینویسم تا اشخاصی که در این مقصود مقدس سخنی رانده و اقدامی کرده‌اند ذکر خیرشان شده باشد و اسم سامی و نام‌نامی ایشان در صفحات تاریخ بماند و اخلاف وطن آنان را به نیکی یاد نمایند و ما هم به یک اندازه ادای شکر اقدامات خیرخواهان عالم انسانیت و اسلامیت را کرده باشیم.

روز پنجشنبه هیجدهم ماه ذی‌الحجه الحرام سال هزار و سیصد و بیست و دو هجری که عید غدیر بود در منزل بنده نگارنده جمعی از فضلا و دانشمندان حضور بهم رسانیده یکی دو مسئله مطرح و مذاکره شد بنده نگارنده عنوان سخن را اینگونه نمود:

ای آقایان و ای دانشمندان و ای وطن دوستان و ای اسلام‌خواهان و اصلاح‌طلبان و ای غیرتمندان آیا خواهید یا بیدار آیا غیرت وطنی و شرف نوعی و حس ملی و مذهبی و دولت دوسنی و ملت پرستی و معارف خواهی در شما هست یا نه.

آیا شما خود را در عداد انسان می‌شمارید یا نه اگر حس انسانیت دارید چرا فکری بحال زار خود و هموطنان و هم کیشان خود نمی‌فرمائید و چرا در اوضاع عالم مشاهده نمی‌نمائید این مملکت زابون برادر شرقی و آسیائی شماست که می‌بینید چگونه باوج ترقی صعود نموده و چه حرکات بحیرالمقور و خارق عادت نموده و مینماید.

این ملت روسیه است که می‌بینید چگونه بخيال حریت و آزادی افتاده و مقام افسری و سروری نوعی خود را دریافته و در چه خیالاتی هستند و برای ادراک مقامات منبیه شرف و آزادی تحمل چه زحمت مینمایند و چگونه از مال و جان می‌گذرند.

لذا خودش حامل آن شده و بعضی مطالب شفاهی به محمد علی میرزا گفت که خیالات او را بتأخیر انداخت یعنی وخامت عدم همراهی و مساعدت با ملت را باو مدلل و مبرهن داشت در باربان خون این جوان را مخرب خیالات و مانع استبداد خود دیدند او را بعنوان حکومت گیلان تبعید کرده و برشت فرستادند و پس از انفصال او واقعه میدان توپخانه را پیش آوردند بعد از واقعه میدان این شخص وطن دوست خود را خواهی نخواهی بطهران رسانید و در واقعه ناگوار مجلس صدق نیت و شور وطن پرستی او معنوی مت شد تا اینکه او را بفرنگ تبعید کردند معظم له به بروکسل رفته در (انستیتور بر) Institut Robert مشغول تکمیل تحصیلات خود شد پس از استماع مژده فتح قشون ملی و سرداران جنگجو بطهران آمد و چون شخص حساس نمیتواند خود را از زحمت وطن‌مألوف معاف به بیندازد و نه جان سوز برادران استرآبادی

و این اهالی هندوستان میباشند که بخیال آزادی و استرداد استقلال خود افتاده و عمأقرب افکار عالی آنها نتایج حسنه داده و بمنتهای آمال خود نایل خواهند شد و این امارت افغانستان است که یکی از قطعات و حکومتهای ایران بود و خود را بچه مقامی می بیند و چه سودائی در سردارد. ما اهالی ایران چه تقصیر کرده و چه گناهی را مرتکب شدیم که باید در نهایت ذلت و خواری و مسکنت و خاکساری بوده در جزه و حشیها و بی تربیتها محسوب باشیم و مبتلای هزاران دردهای بیدرمان از خارج و داخل گردیم. این است امرنان و گوشت و روغن و سایر ماکولات، آن است حال آب و هوا و سایر مشروبات، گاهی بتعدیات حکام ظالم، و زمانی گرفتار ظلم دیوانیان، وقتی بستم و هوای میل و نفس کسبه گرفتاریم، کوجه و خیابانها کثیف، حمامها و آبها بدبو و نجس، نراه آهنی داریم و نه کارخانه و روزنامه آزادی، نه اخبار یومیه و نه آثار عیشیه، دوسه روزنامه در داخله داریم آنهم جز تملق و دروغ و چاپلوسی و مهملات دیگر چیزی نینویسند.

احدی نیست که بخیال ترقی این ملت نجیب و اصیل و ضعیف افتد، حکام برشوه و تعارف خو گرفته اند، و وزرای خائن وطن عزیز را بیجائی کم و نمنی بخش به اجانب از هر جانب میفرشند، رؤساء گرفتار اعراض شخصی میباشند، نه کشتی و دریا داریم نه بندری و لنگر گاه، نه لشکر داریم نه دفتر، نه بلدیة داریم نه نظمیة، نه مالیه داریم نه عدلیه، نه مدارس داریم نه مجالس، نه معارف نه بحارف، نه فلاحت نه زراعت، نه علم عسکری نه ترتیب لشکری، نه آسایش نه آرامش، نه حال نه مال، نه شب نه روز، نه ربّ نه ربّ، نه ونه، نه ونه با اینکه پادشاهی داریم مانند این پادشاه (مظفرالدین شاه) رؤف و مهربان متدین و مسلمان نسبت بسلاطین فاجاریه از همه بهتر است با اینکه جمعی مفسد بد منش دور او را گرفته اند باز مایل بمعارف و علوم است چنانکه در مدت هشت سال سلطنت این پادشاه چه قدر مدارس و مکاتب ایجاد و احداث شده است و بچه انداز مردم بیدار و هوشیار. در اغلب امور خیریه اول این پادشاه پول میدهد و بهر اندازه که بعرض او برسانند در امور مقدسه اعانت میفرماید مانع ترقی نیست و عائق تمدن نه، بلکه اگر وزرای خائن بگذارند در اعلی مرتبه همراهی است و در ترقیات این ملت و مملکت به یک درجه ساعی (۱) و از حسن تصادف و اتفاق در این عصر و زمان عالم و رئیس روحانی هم مانند جناب آقا میرزا سید محمد مجتهد طباطبائی داریم که تا کنون عالمی باین خوبی و آگاهی و صحت (۱) آنچه از مدایح این پادشاه گفتم بمقتضای آن عصر بود که غیر از این ممکن نبود گفته شود.

خود تاب نیاورد با کمال بی اسبابی به طرف استرآباد رهسپار شد و چون حضرت وزیر داخله و سایر اولیای امور حس ملیت و قوه بازوی این جوان را میدانستند حکومت سنمان و دامغان و شاهرود و بسطام و فرماندهی قشون مازندران و کلیه نقاط حکومتی مشارالیه را بمعهد خود اوباز گذاشتند لدی الورود ابواب سعادت بر مردم نجیب استرآباد باز شد متجاوز از بیست نفر از اسرار که در استبداد صغیر گرفتار چنگ و حشیان ترا که شده بودند مستخلص کرد دو عراده توپ دولت را که در زمان فطرت بدست یانغان ایل افتاده بود مسترد داشت و کیل ترا که که معلوم است چه قدر بنذل سعی و جهد میخواهد منتخب و بطهران اعزام داد مابین بیوت و ولایت را اصلاح کرد و سران ترا که را بانجمن ملی حاضر نموده بمخدمت این حکومت مشروطه قسم داد سالارین مستبد و وطن فروش را روانه اسفل السافلین داشت تا.

وانصاف ندیدیم ، سیاسی میداند خطوط خارجه را میخواند ، بهحق ملل عارف ، بقوانین ممالک ودول واقف ، ملت دوست ، معارف خواه ، وطن شناس ، دولتخواه ، بمواقف ومقتضیات عصر آگاه ، بادانش ودوربین ، موشکاف ونکتهچین ، بمعضلات امورینا ، خرده بین وخرده گیر وخرده دان ودانا ، غیرتمند وجوانمرد ، با ذوق واهل درد ، برای وطن شب وروز درچاره جوئی وخیر گوئی ، درامور خیریه سعی وجاهد ودر ترقی ملیه مجاهد ، مخصوصاً برای اصلاح معارف ایران سری یرشور دارد ودقیقه آرام ندارد مشوق مدارس ومکاتب ، مروج جراید ومکاسب ، چنانچه خود مدرسه اسلام را درطهران افتتاح نمود واز سایر مدارس ومکاتب ملیه تشویق نمود وحق این است با موانعی که درپیش بود لولا وجود ایشان واقداماتشان کارمدارس ومکاتب نضجی نمیگرفت واغلب جرأت اقدام یابنگونه امورنداشتند همه میدانید که درابتدای افتتاح مدارس بعضی از معترضین بعوام الناس مشتبه کرده بودند که مباشرین مکاتب واجزاء مدارس کافرونجس اند وبمردم گفته بودند که این مدارس اطفال مسلمانانرا بی دین وخارج از مذهب میکنند نزدیک بود که رشته مکاتب ازهم گسیخته گردد که جناب حجة الاسلام مدرسه اسلام را تأسیس نمود آنوقت مردم دانستند که مدرسه وعلم منافاتی با دین داری ندارد و این وجود محترم در ترویج مذهب اسلام ودر تقویت واجرای قوانین خیرالانام مراقبتی تام دارد کما اینکه مجلسی هم برای شبهات مذهبی منعقد فرمود ومعارف را حتی المقدور در این مملکت دائر وتشویق نمود . آثار خیریه و اقدامات بریه ایشانرا همه میدانید .

حالا با داشتن پادشاهی چنان ورئیس روحانی چنین تا یشاندازه مقتضی موجود وموانع مقفود واین ایام لیل وظلمانی برای ما ایرانیان وخیرخواهان اسعد زمان مقتتم ومسمود . وقت را غنیمت دایند وفرصت را مغتنم شمارید بیائید جنبش وحرکتی نمائید ودر موجبات ترقی مملکت و تربیت افراد ملت واینها وطن عزیز کوشش وجوشش نمائید شاید بالاخره بتوانید اهالی مملکت را از قید عبودیت واسارت رهائی داده آزاد سازید ومقام منبع شرف وملیت وقومیت وافتخار را درک نمائید وخود را بمقام عزت وسربلندی برسانید وآبهای رفته را بزور بازوی غیرت وحیث بجوی باز آرید (خوانندگان میدانند هنگام نطق وخطابه نظربه تنبه وهیجان خاطر مخاطب وبیداری قلوب است وباید اغراق ومباهنه در نطق باشد تا سائق غیرت شود) جناب ذوالریاستین آقامیرزا احمد کرمانی که حاضر در آن مجلس بود وشنس قریب بچهل سال شخص فاضل باعلم ودارای اخلاق حمیده وصفات محموده مت خواه و وطن دوست

مدرسه امیریه را که تمام اساسیه ولباس وهمه چیز آن از کیسه خود این جوانمرد راد است نمود بدیده ونظمیه را تشکیل کرده اموال واسلحه را که در این مدت بنهب وغارت رفته بود اسیر داد فرمود وائیوم مشغول تشکیل اردوی نظامی است تا از این کارجه نتیجه بگیرد .

خداوند امثال این جوانان عالم وطن خواه را که جامع شرایط خدمتگذاری مدت هسند در این مملکت زیاد کند که یار شاطر نندنه بار خاطر امیدواریم که امیراعظم از زحمات خود خسته نشود وعقرباب استرآباد را نمونه از شهرهای نظامی قرنک که بچشم خود دیده نماید . باری ما درین تاریخ خود زحمات وصدمات امیراعظم را در هر مقامی مشروحاً ذکر نموده ایم در اینمقام چند اس را حاضر نشان خواننده تاریخ میداریم .

(مؤلف صرف صالحی) از سابق مسبوق بمقصود بود کلام بنده را قطع نموده و چنین گفت امیدواریم که در چنین ایام و از برکت حقیقت اسلام بتوانیم تخم علوم و معارف و تربیت و بیداری را در قلوب افراد بکاریم و چند دیگر حاصل و ثمر را برداریم و یاتخمی را که پیشینیان کاشته‌اند ما آبیاری کنیم و ثمر را برگیریم زیرا که تاکنون بطوری که باید و شاید کسی نگفت و بتخیال بیداری مردم که افتادند بآخر نرسانیدند و قدمهای مردانه مجدانه آنرا قطع کردند و دشمنان تمدن آنها را بزویای محبسه‌های تنگ و تاریک انداختند لکن امروز که ما بتقویت و همراهی جناب حجة الاسلام اتفاق کنیم و اتحاد و وفاق نمائیم و معایب و خرابیها را به اهالی ارثه دهیم قهراً و طبعاً خود اهالی رفته رفته در مقام اصلاح برمی آیند بعد از آنی که در مقام اصلاح برآمدند البته بجائی میرسند .

بنده نگارنده گفت هر گاه اجازه بدهید قدری از کتاب ابراهیم بیک را که بیان میکند حالت ایران و ایرانی را بخوانم حاضرین که بعضی از آنها مسبوق بمقصود بودند فرمودند البته بخوانید زیرا که انعقاد این مجلس برای اینگونه مذاکرات است نگارنده فوراً کتاب را باز کرده صفحه (۶۶) را که خطاب بوزیر داخله است خواندم سبب خواندن کتاب ابراهیم بیک چند امر بود .
اول آنکه همه اهالی آن مجلس جرئت استماع اینگونه مذاکرات را نداشتند و از ترس آنکه شاید خبر به عین‌الدوله برسد در شرف حرکت کردن و رفتن بودند ولی کتاب خواندن چندان نقلی و ترسی نداشت .

دویم آنکه ایرانیان مطالبی را که در کتاب باشد بهتر اهمیت بآن میدهند و خوب حاضر و مهبای استماع میشوند .

سیم آنکه هر کس متکلم باین کلمات میشد فوراً باو می‌بستند که بابی و لامذهب است لکن در خواندن کتاب محذوری نبود .

چهارم آنکه کتاب ابراهیم بیک تازه شایع شده بود هر کس نسخه آنرا نداشت و مایل بشنیدن و خواندن مطالب آن بودند .

این جواب را هم نگارنده با بعضی مهبیا کرده بودیم که اگر گرفتار شویم یکی از ملاها بر ما ایراد وارد سازد که این کتاب از کتب ضالّه است چرا میخواندید باو بگوئیم ما برای اینکه ردی بر آن بنویسیم و بعض مطالب آنرا نقض کنیم آنرا میخواندیم خلاصه کتاب را در دست گرفته چنین خواندم .

اول آنکه امیراعظم از اشخاصی است که از اول مشروطیت ایران الی کنون یکقدم مخالف این اساس بر نداشته است و از اول تا بآخر همراه بوده و مباشر بسیاری از امور .
دوم آنکه اگر ما ده نفر مانند این جوانمرد در این مملکت داشتیم هر آینه امروز این مملکت با ممالک متمدنه برابری بلکه بیش هم بوده .

سوم آنکه امیراعظم یک شرافتی از برای اهالی استرآباد ثابت نمود که تا قیام قیامت صحایف تاریخ نام آنان را بخوبی ذکر مینماید چه در این مدت قلیل انجمن ولایتی و عدایه و نظمی و بلدیه و مدرسه بلکه معارف آنجا را برپا و تأسیس نمود که وکیل ترا کمه مستی بادینه محمد خان است با همان لباس ایلیت و یک عالم شرف و افتخار در مجلس مقدس با علما و بزرگان وزراء همسر و هم مشرب

خطاب بوزیر داخله

حالا بفرمائید به بینم در کدامین شهر از شهر های این مملکت وسیع بیمارخانه بنا نهاده‌اید و یادار العجزه مسکن ایتمای ساخته و برای تربیت اطفال بی کس ملت دارالصنایمی پرداخته‌اید و در کدامین قصبه از قصبات وطن برای تسهیل نقلیات راههای شوسه درست کرده‌اید و اسباب ترقی و تسهیل زراعت و فلاحت را که مایه حیات ملک و ملت است فراهم آورده‌اید در باب ترقی تجارت مملکت که دولت‌های بزرگ دقیقه از آن غفلت نکرده بلکه ملیونها پول در راه توسعه آن خرج نموده‌اند و در موقع اقتضا برای حصول آن مقصود خونریزیها کرده‌اند چه اقدامات مجدانه از شما سر زده است آیا هیچ خبر دارید که سالیانه از امتعه ایران چه قدر بخارج حمل و نقل میشود یا چه قدر مال التجاره از خارج داخل این مملکت میشود عجباً هیچ بخاطر مبارک عالی خطور کرده است تدبیری بکار برده باشید که مقدار امتعه و محصولات داخلیه که بخارج میرود بیش از آن باشد که از خارج بمملکت داخل میشود تا دخل وطن را برخرج آن غلبه روی داده رعیت را بدان وسیله توانائی حاصل آید و خزانه دولت آباد گردد چرا باید رعیت ایران تاجزئیات لوازم زندگانی محتاج خارجه باشد آیا شمع انوری را خدای تعالی نصیب کامله خود اختصاص داده یا کار بشر است مگر قند از آسمان میبارد عجباً خاک ایران استعداد رویانیدن چغندر ویا نیشکر را ندارد مگر بیه گاو و گوسفند ایران مانند بیه مواشی و دواب ملل خارجه قابل تصفیه نیست یا للعجب مگر اینهمه ینبه ایران که بکورهها بخارج میبرند نهایت ملبوس اهالی را نمیکند جناب وزیر از مقدار نفوس و جمعیت ایران هیچ خبر دارید ؟ از مقدار تولد و تناسل که مایه بقا و دوام قومیت و ملیت ما است آگاه هستید ؟ آیا تاکنون اسباب مهاجرت اینهمه ایرانی را که بممالک روس و عثمانی و هند یرا کنده میشوند تحقیق فرموده تدبیری برای منع این کار بکار برده‌اید ؟ چرا اقدامات بکار نمیبرید که برای دفع احتیاج ملت اقلاً در بعضی ولایتهای مناسب قهر بکاهی مختصر بنام سرکار ساخته و پرداخته گردد خواهید فرمود که ساختن (فابریک) و ضربه و تحایف من نسبت بسنت لکن تدبیر احداث آن و تشویق نمودن ملت و ضامن شدن بحفظ حقوق رعیت تاز وزیر بکفایت و خردمند با انصاف است بخدا در ممالک خارجه اینها را که یکان یکان شمرده همه از این کیف وزن داخل است باید رشته اینگونه نیک بختیها را او از هر جانب پیدا کرده بدست رعیت رساند هر گاه کند معاف و جلیس و جلوس مینماید .

جه افتخاری بهتر و برتر که وکیل یک شهری و یک ابی از خود آید باشد خلاصه او را اعظم راضی نشد که دست ثقلب در انتخاب و کلا، استرآباد افند (ایگاس یکنفر مانده او را اعظم هم درووض عزیز نگارنده بود که مانع میشد از اینکه یک افتخار بزرگی از اهالی کرمان سبب شود) و در زبان مقام چند فقره از تلگرافات و نوشتجات راجع باسترآباد را درج میکنیم اگر چه در روح مشروح ذکر شده است لکن مقدمه بر آن یک دو سطر می نویسیم و آن اینست که او را اعظم با آن رعیت و بزرگی و آن شأن مقامی را که حایز و حاوی است پس از آنکه مدرسه امیریه را در آن نمود و معلم از طهران تقاضا نمود چند روزی را خودش در مدرسه درس میبافد .

ومشئول است چرا اسباب پریشانی و پراکندگی ملت را نمیرسید که سبب چیست سالیانه چندین هزار رعیت ایران ترك دار و دیار خود گفته بغاك عثمانی و روس و هند میریزند و در ممالک غربت در پیش دوست و بیگانه بدان ذلت و خواری و پریشان روزگاری بسر میبرند آیا هنوز زمان آن نرسیده که وزرای ایران رعیت را بحکام و حکام را به پیشکار و پیشکار را به بیگلریکی و داروغه و آنان به کدخدایان و ایشانهم بغراشباشی و نایب نفروشند .

در کدماين مملکت دیده شده است که داروغه گی شهر را باجاره بدهند و انگهی به اراذل و ادانی ناس. آخر انصاف باید کرد این مأموریت گرامی را در ممالک متمدنه دایره پلیس مینماید آیارواست که پلیس مردمان بی سروپا و بی سواد باشند و علاوه بر همه عدم لیاقت تجار زادگان محترم را به اسباب چینهای گوناگون بانواع کارهای نامناسب متهم ساخته آبرو و اعتبارشان را برای پنج تومان پایمال سازند و از جوان باحیا و نجیبی برای شرم از پدر و مادر و برادر بی هیچ تقصیری چهل پنجاه تومان یا زیادتربنام جریمه بگیرند آیا از وضع ناگوار این گمر کخانه های بی تعرفه که موجب هزار گونه شماتت دوست و دشمن است خبر ندارید که از يك جور متاع داخله و یا خارجه از یکی دو تومان و از دیگری يك تومان و از یکی دیگر که گویا پدرش سر باز یا برادرش توپچی است پنجهزار میگیرند. اصلاح اینهم که محتاج بیول و آدم یا تدبیر آسمانی نیست تا چند در دست حکام ظالم در باب رفتار آنان با رعیت و اخذ مالیات کتابچه دستور العمل مانندی نخواهد شد تا کی حال این ودایع گرانبهای خداداده را که رعیتش نام است رعایت نخواهید فرمود آنانرا بهوای نفس حکام بی مرؤت سپرده ناگزیر از تبعیت خواهشهای رذیلانۀ آن فرومایگان خواهید داشت آیا دولت سه هزار سالۀ ایران مقتدر نیست که در هر يك از شهرهای معظم خود اداره صحت برپا نموده سه چهار نفر طبیب موظف بدانجاها بگمارد که مردمان آن شهر را از اجل معالقی که اترجهل و نادانی متطلبین (۱) است برهاند چرا بجهت معالجه جذام و برص که در دوره اول معالجه آنها خیلی آسانست بیمارخانه نباشد که در هر شهر مسافر در اول ورود بجماعتی ازین بدبختان دوجار نشود که از آسیب این مرض کثیف لب و دماغشان ریخته و چشم و دهانشان را اعوجاج روی داده کف گدائی به پیش خودی و بیگانه دراز کرده خودشان هم

(۱) متطلب در زبان عرب کسی را گویند که خیلی طب بداند و در فارسی کسی را گویند که علم طب را بخود بیند و در واقع نداند .

حاکم يك ولايتی اوهم مثل امیر اعظم شخصی خودش را برای ترقی ابناء وطن معلم قرارداد و این زحمت را بر خود هموار نماید بلی عقلا و دانشمندان و خورده بینان همه وقت از بزرگان و رجال مملکت این گونه سلوک را متوقع و منتظر بوده اند .

باری انجمن ولایتی استرآباد که اجزاء و اعضاء آن از علماء و بزرگان استرآباد میباشند مکتوب ذیل را بآن رادمرد می نویسند و هذا صورته .

مانند وحوش دریابان زیست کنند و از دار و دیار مطرود و در نظر اهل و عیال منفور باشند بخدا می که از برای مرد وطن دوست غیرتمند مرگ از دیدن حالت آن بدبختان سهل و آسانتر است من یکبار آنان را دیدم و هنوز دلم در تب و تاب است شما همه روزه می بینید و هیچ گردی بدامن کبرای شما نمی نشیند مگر نه اینان اینای وطن شما و برادران دینی شما ایندی دیگران برای حفظ حیات يك تن از اینای وطن و بنی نوع خودشان چه زحمتها بر خود هموار نموده چه پولها خرج میکنند اصلاح این کارها که در انتظار خارجه موجب ننگ دولت و ملت و اسباب هزار گونه سرزنش خودی و بیگانه است محتاج چندان مخارج گزاف نیست که دولت و ملت از تدارک آن عاجز باشند بوجدانیت خدا قسم از خود ملت وجه اصلاح اینگونه معایب را که سبب کاهش شئون دولت در انظار بیگانگانست بسهل ترین وجهی میتوان گرفت که از آن روی در ظرف بیست و سی سال اولاد و اقارب و بستگان يك مرد فقیهی که خود بوساطت چندین نفر از دولت تنها سالیانه شصت تومان وظیفه دعا گوئی داشت اکنون صاحب پنج کرور ثروت و سامان بشوند اما برای اصلاح نقایص جزئیة وطن نمیشود به اعانت عمومی رجوع نمود و همچنان کار مقدسی را از پیش برد در این باب آنچه لازم است تنها حس نیت و تدبیر و درستی و بی طمعی است در صورتیکه ملت خود را از دولت و دولت خود را از ملت دانست و فهمید که این لازم غیر مفارق و تنها در لفظ دو اما در معنی واحدند همه کارهای سخت ساخته و پرداخته میشود از دولت و میامن اتفاق این دو عنصر گرامی وطن هیچگونه مشکلاتی در مقابل پایداری نتواند نمود . دولت همه زاتفاق خیزد - بی دولتی از اتفاق خیزد . بدستکاری عدالت و مساوات بر همه سخنها غلبه روان نموده در اثنای این مسافرت که قسمت قبلی از ممالک ایران را دیدم دلم خون شده همه جا دولت پریشان است تجارت پریشان خیال پریشان عقاید پریشان شهر پریشان شهر پریشان خندان این همه پریشانی است تعجب دارم که با اینهمه پریشانی دیگر این جمیت وزرا، چه لازم است عرض بنده همین بود که از شما بپرسم سبب این همه پریشانی چیست اگر رسول خدا از شما پرسد که ای وزیر ایران و ای رؤسای ملت کجاست شریعت من ، کجاست جهاد شما ، کجاست مجاهدین شما ، کجاست ایمان شما که من حب وطن را ردیف آن قرار داده ام چه جواب عرض خواهید کرد و چه عذر خواهید آورد هر که بی دوست و یا دشمنی از شما پرسد که آیا چه مانع شد که در مدت این پنجاه شدت سال سلطنت که

مکتوب انجمن استرآباد بایالت جامیله

نمره ۳۹ مورخه پنجشنبه ۹ ذی الحجة الحرام ۱۳۲۷

حضور مبارک حضرت مستطاب اشرف ارفع اسعد والا ایالت جلیله استرآباد دامت شوی العالیه در باب علت تعطیل ادارات حکومتی که مرقوم فرموده هر سواد آرتیکلی که در روزنامه شرق مندرج شده ملاحظه و اسباب حیرت شد که چرا باید خاطر مبارک از یک همچو آزادی که فصوله مزده در آن به هیچوجه مناسبتی با ترتیبات حاضره آنوجود مقدس ندارد مگذر شود زحماتی و خسارتی که آن وجود مقدس برای اعاده انتظامات این مملکت استرآباد تحمل میکند از صریحه محو خواهد

بی‌منازعهٔ خارجه در نهایت استقلال و راحتی حکم میرانید نتوانستید از این بیست و پنج کرور (۱) جمعیت ایران بیست و پنج نفر را تربیت کنید که بتوانند بطور لایق از عهدهٔ ادارهٔ گمرکات مملکت بر آیند تا محتاج نشوید که از فرنگستان ملل خارجه را بموجب گزاف کرایه کرده بگمرک خانه‌های خودتان بگذارید چه جواب خواهید گفت .

اگر بیگانه از شما بپرسد که چه مانع پیش آمد که شما در مدت شصت سال نتوانستید بمالیات این مملکت وسیع حاصل خیز يك ملیون تومان بیفزائید که خرج تزئید اسباب مدافعهٔ وطن شود چه جواب مُسکت بر او خواهید داد و حال آنکه در ظرف این مدت شصت سال بمالیات سایر مملکت های دور و نزدیک چند مقابل اول افزوده‌اند و همان مقدار نیز آبادی و جمعیت آنها زیاد شده است اگر ناموس خودتان از شما بپرسد چه صرفه دیدید که مداخل مملکت را فقط منحصر باخذ رشوه و تعارف و جریبه داشتید و از فراهم آوردن اسباب تزئید مالیات و توسیع دایرهٔ تجارت و زراعت وطن غفلت ورزیدید چه پاسخ خواهید داد که موجب رفع سرافکنندگی شما گردد آیا می‌ترسید که از اصلاح جنگلهای مملکت و کار فرمودن معادن بی‌صاحب و فراهم آوردن اسباب تقلیات وطن کمتر از تاخت و تاز رعیت منافع حاصل آید آیا نمیدانید که رعیت بمثابهٔ دست و پای دولت است و پریشانی امروزه آنان پنج روز دیگر سبب خواری و پریشانی خود شما است انتهی .

تا اینجای کتاب خوانده شد و تا يك اندازه مقصود بعمل آمد چه اکثر از حاضرین مسبوق و مهیا و مستعد بودند اشخاصی هم که مسبوق نبودند اگر چه پس از اظهار حرارت به برود دائمی برگشتند لکن بکلی مأیوس نشدیم .

نگارنده گفت آقایان بسیاری از اشخاص قبل از این شروع بابتکار کرده‌اند اما مدعی به راخیلی بزرگ وانمود کردند و مانند ناصرالدین شاهی برای آنان مانع و عائق بود و علما هم همراهی نکردند باین جهت بمقصود خود نایل نشده‌اند لکن ما ادعا و مقصود را منحصر می‌کنیم بتقاضای اجرای قرآن طرف هم مظفرالدین شاه است که حالش معلوم است آقای طباطبائی هم باما همراه است آقایان دیگر هم (۱) نمیدانم این عدد بیست و پنج کرور را که در بین ایرانیان انداخته است که از مسلمات و بدیهیات اولیه شده است و حال آنکه جمعیت ایران تا کنون تعداد نشده است و بطور تخمین هم از پنجاه کرور متجاوز است .

شد و انشاء الله تعالی از ناحیهٔ مقدسهٔ حجةٔ عصر و امام زمان ارواح العالمین له الفداء توجه مخصوص بتمام درستکاران و وطن پرستان که سبب رفع کدورت ناشی از این قسم آرتیکل شود خواهد شد فوراً تلگرافی حضور مبارک وزارت جلیلهٔ داخلهٔ عرض شده که در صد در صد رفع این عویصه شرف سوز بر آیند و علی‌العجاله عرض عموم اعضاء انجمن ولایتی و تجار محترم و وطن پرستان و خیر خواهان ملت استرآباد بحضور مرحمت ماسور آنست که از تعطیل ادارات صرف نظر فرموده و امر بتحصیل فرمایند و از زحمات و خدگماتی که در راه این ملت و این مملکت کشیده‌اید حیفتان بیاید و اگر خدای نخواست در صد امر تحصیل بر نیائید قهر آمر منجر بتعطیل انجمن ولایتی خواهد گردید . ادام الله تعالی ایام اجلالکم (محل مهر انجمن ولایتی استرآباد) و نیز دو فقره از تلگرافاتی که بین امیر اعظم و وزارت داخلهٔ مخابره شده است در این موقع درج میکنیم

چون مقصود ما را که اجرای قرآن است بدانند البته همراهی خواهند فرمود شیخ محمد فیلسوف شیرازی که از حاضرین بود گفت این شیخ فضل الله و شیخ عبدالنبی و بعض دیگر را که من می بینم اگر العیاذ بالله خدا با آنها طرف شود و بخلاف ریاست آنها رفتار نماید هر آینه او را تکذیب مینمایند چه جای کلام خدا دیگری گفت باید از طریق خودشان وارد شد و جلب ریاست بطرف آنها نمایم تا حاضر شوند نگارنده گفت آقایان مقتضیات زمان را اگر بخواهید بدانید این عرض و حکایت مرا گوش دهید.

در چند سال قبل به ناصرالدین شاه راپورت دادند که شب ها جمعی در محله سنگنج در یک خانه اجتماع کرده و در امر مملکت و اصلاح مذاکره می کنند پادشاه جمعی را فرستاد شش هفت نفر از اصلاح خواهان که دورهم نشسته بودند مأخوذ و شبانه آنها را بحضور پادشاه بردند حامی که در اندرون حفر کرده بودند که برف در آن میریختند و یا برای همین جور کارها مهیا بود سنک سر آن را برداشته مأخوذین را در آن چاه انداختند آنوقت خود پادشاه تفنگ را بدست گرفته متجاوز از سی فشنگ از پی آنان فرستاد که باعتقاد خود زودتر آنها را به اسفل السافلین رساند و حاضرین را هر کدامی یک اشرفی انعام داد برای شکرانه موقیبت برقتل آنها لکن مظفرالدین شاه از قتل یک نفر بهرزا رضای کرمانی نادم است و از مرحوم شدن حاج میرزا احمد کرمانی در انبار بوحشت دیگر آنکه مقصود ما اجراء قرآن است و بس.

امروز از هزار نفر اهل این شهر یک نفر را ما با خود همراه کنیم بمقصود خواهیم رسد برهان خلخالی که حاضر در آن مجلس بود گفت در هر مملکتی که تمدن و ترقی و انون فزایر شده است از غیر پایتخت شروع شده است و از جماعت فقراء و کسبه افداء شده است شما میخواهید در پایتخت که اهالی آن همه پرورده نعمتهای شاه و هوا خواهان سلطنت اندیش مقصود را پیش ببرید و اندهی به اطمینان رؤساء و صاحبان مسند بر فرض که ما مقصود را پیش بردیم فردا هم آذربایجان که شما بقوه ایشان مستظهرید بر مردم مسلط خواهند شد منتهای تغییر موضوع را سبب شدید. - اب ذوالقاسمین کرمانی گفت مقصود ما بیداری مردم است از راه اجراء قرآن اگر ما امدام نکیم در ایران امداد خواهند کرد پس خوب است ما بمقاد کنتم خیرامه اخرجت للناس تا برون با معروف و نهیون عن المنکر. دامن همت و عزم را بکمرزده و لا اقل تکلیف خود را که بیداری میده باشد به

و مابقی را راجع بتاریخ میداریم.

تلگراف

مقام منبع وزارت جلیله داخله دوروز قبل تلگرافی در فرستادن به رسد اندهی به عرض شد الساعه بطوریکه از مأمورین تلگراف خبر رسید بواسطه عادتیکه بتریاک داشت و سه روز بودن در تاش دارقانی را وداع کرده با اینکه فیلسوفهای این ولایت عقیدهشان بر این بود که به بعضی از دستگیری او ترا که اغتشاش فوق العاده خواهند کرد و برای عقد اتحادیکه نیمه بین سلاز و حفصا بسته شده بود در این مورد از شرارت ذره فروگذار نخواهند نمود فدوی پس از اعزاء سلاز و حفصا تمام سران وقضاة و رؤسای طوایف را بشهر احضار کردم و امر وزوارد بشهر شدند و هفتاد و هجده نفر

اتحاد و اتفاق بر آمده و باهم معاهده نمودند که تا آخرین قوای خود را در بیداری اهل وطن مصروف دارند و از لازمه سعی و کوشش کوتاهی نکنند و در تزئید اجزاء انجمن بدقت بذل جهد فرمایند و چیزها را مانع از برای این مقصود مقدس ندانند و از هیچگونه فداکاری در این مشروع مهم مضایقه نمایند و ترك جان و مال و خانمان و عیال را سهل ترین اقدام بشمارند تا باین وسیله و واسطه گوی سعادت و جوانمردی را از میدان بر بایند . جناب آقا شیخ حسینعلی ادیب بهبهانی که نیز حاضر بود گفت اما من تا جایی که مزاحمت با تکلیف شرعی من نداشته باشد حاضر م . جواب گفته شد شما از دایره امر بمعروف و نهی از منکر خارج نشوید .

نگارنده بیان کرد اگر با اینحال بمانیم پنجسال دیگر این مملکت اسلامی بدست خارجه خواهد افتاد پس مسئله حفظ بیضه اسلام ما را مکلف کرده است بر حرکت اگرچه حرکت مذبوح هم باشد . مجلس باینجا ختم و اجزاء متفرق شدند .

روز جمعه بیست و ششم ذی الحجه هزار و سیصد و بیست و دو که مطابق بود با سوم مارس ماه فرانسه ۱۹۰۵ در خانه جناب ذوالریاستین کرمانی انجمن منعقد گردید سربازان راه صلاح و فلاح وطن در حالتی که از همه چیز جز حب وطن و ارسته و کمر غیرتمندی و مردانگی برای نجات ملت اسلامی و هموطنان عزیز خود محکم بسته بادلای پر خون و سری پر شور اجتماع فرمودند بعد از صرف غذا غلبان میزبان محترم چنین فرمود :

آقایان و برادران عزیز بدانید که تا افراد ملت عالم نشوند حقوق خود را نخواهند دانست و تا عموم مردم حقوق خود را ندانند امید اصلاح نداشته باشید ملاحظه فرمائید در هیچ مملکتی از ماکولات و مشروبات عمومی بهیچ اسم دیناری نمیگیرند و این مملکت ما برعکس است آنچه فشار می آورند بفقراء و ضعفاست و هرچه اخذ مینمایند از حقوق فقراء میباشد ناصرالدین شاه لعنت نامه نوشته و فرمان باصحه چاپ کرده و منتشر نمودند و سنگ لغت نامه را بدیوار مسجد شاه طهران نصب نموده اند که از نان و گوشت که غذای عمومی است مالیات بگیرند این ایام عین الدوله صدراعظم ایران روزی هزار تومان با اسم تعارف از خبازخانه و قصابخانه طهران میگیرد که نان و گوشت را بهر قیمتی که بخواهند بفروشند میگویند اعلیحضرت مظفرالدین شاه گمرک داخله را بخشیده لکن حاکم حق الحکومه میخواهد دم دروازه از هر چه وارد شود با اسم حق الحکومه و تعارف و رشوه بسختی مطالبه می کنند بلکه با ساسی

و تمام آنها بکلام الله مجید در همراهی با اساس مشروطیت و میانی عدل و داد قسم یاد نمودند و قبل از ورود بانجمن هم خبر فوت سالار منتشر شد ابتدا آسمان بر زمین نیامد بفضل الهی عجالتی که هیچ کس قدرت اقدامی ندارد و در موقع رفتن بصحرا هم دوعراده توپ که سابق از آق قلعه برده و در اردوی خود برای شلیک نگاه داشته بودند عفا گفتم و در باب تعیین و کیل هم از ترا که اقدامات نمودم و تا چند روز دیگر انتخاب کرده بطهران می فرستند باینکه فدوی هیچوقت بر جز خوانی عادت نکرده ام در این موقع عرضه میدارم که سالارین مستبد خائن وطن فروش بدرک رفتند و اغتشاشات این ولایت مرتفع و اموال مسروقه و اسرا را گرفتیم و دوعراده توپ دولت را مسترد و و کیل طوایف را معین و اصلاح بین ولایت و بیعت را نمودم و اعاده و انتظامات را دادم و با کمال جرئت بتاج و تخت کیانی و بسرمبارک حضرت اشرف

مختلفه و عناوین متفرقه تا باسم حق الحکومه و یا بنام حق الصداده و یا بعنوان حق کدخدایا باسم قیام - داری یکجا دم دروازه و یکجا میدان و سراها بهراسم و رسم که بتوانند از مردم میگیرند مگر آنکه صاحب مال یکی از رؤساء و علماء و رجال دولت باشد و یا بستگی بآنها و یا از آنها نوشته در دست داشته باشد اگر صدراعظمی هم عمل خیری نماید و تحقیقی صادر کند صدراعظم بعد از او آنرا نسخ مینماید و قبول این ظلها بواسطه جهالت ما میباشد .

نگارنده گفت چند روز قبل از این آقا سید مرتضی باسمه چی مدعی شد که کارخانه صابون پزی دایر کند و صابون بعمل آورد که مثل صابون خارجه باشد و ارزاتر از صابون متعارفی هم بفروشد امتیاز هم نمیخواست فقط اذنی میخواست که صابون یزها مانع او نشوند مالیات دیوان را هم میداد نمونه صابون راهم بانواع مختلفه بمن داد من هم صابون آنرا خدمت آقای طباطبائی ارائه دادم جناب معظم فرمود عریضه کند بعین الدوله چون اینعمل خدمتی است بمملکت و رفع احتیاج داخله را از خارجه میکند لذا من از او معاونت میکنم . نگارنده پیغام آقای طباطبائی را به آقا سید مرتضی گفته و او را تشویق نموده او هم عریضه کرد به صدراعظم آقای طباطبائی هم در اینخصوص چیزی نوشت کاغذ آقای طباطبائی و عریضه آقا سید مرتضی را بعین الدوله رسانیده اجازه نامه صادر شد سید بیچاره به اطمینان کامل شروع بعملیات نمود صابون یزها به نضاء الملک زاپورت دادند نضاء الملک در مقدمه نامهت برآمده که مالیات صابون را ناصرالدین شاه بیدرمن داده است و اوهم وقف نموده است که با دست او بدنجف اشرف و صرف روشنائی مقبره پدرم گردد آقا سید مرتضی آنچه گفت من مالیات را در دانه جواب دادند که صابون تو که باین خوبی در آید سایر صابونها را میشکند و آهوهت روشنی بیدرمن کم میشود سید بیچاره گفت من امتیاز نخواستم بسایرین هم یادخواهم داد بخروج نرفت مخارج زیاد که سید کرده بود دماغشرا سوزانید اباسهای نگارنده هم که البته با صابون چیزی نمیشد بهمان حالت کسافت باقی مانده است برای اینکه در سر مقبره مرحوم نضاء الملک در راه زاندر روشن گردد حالاشما آقایان این بدبختی را جز از نکبت جهل میدانید پس باری بکنند که در این در مملکت تدوین و اجرا شود پس از تدوین قانون معارف هم تکمیل خواهد شد .

دیگری گفت من منکر لزوم قانون نیستم ولی عرض میکنم اگر همه نباشد تدوین که تدوین نیشود سهل است که هیچ چیز اصلاح نخواهد شد ملاحظه کنید مرحوم ابن السواد کارنامه بنساری قسم میخورم که دیگر در این ولایت کاری نیست که فدوی بتعهدات خود و فرموده حلاله موافق و عابد حضرت اشرف است که آنشب در دولت منزل فرمودید بقیه را موکول بحسب درانه حضرت اشرف می نمایم (امیراعظم)

جوابی که از طرف وزارت داخله مخابره شده است

حکومت جلیله استرآباد ، سمنان ، دامغان ، شاهرود ، بسجستان ، دوقدره ، آراف ، حضرت اشرف و الاشرف وصول داد درخصوص سالارین و رفیق اغشاش ولایات و استرآباد و آهوه و کرفتن دوعرابه توپ و اصلاح ولایت یموت و انتخاب و کیل و ازاضهارای که فرموده اند منع سده هر یک ازین خدمات شهدالله شایان مرحمت مخصوص دولت و پرواضحه رحمت الهی در فرموده

آورد و در کهریزك كارخانه قند سازی احداث نمود و کلی خرج کرد هم کبریت اورا دیدیم وهم قند آنرا خوردیم درحله دروازه قزوین کارخانه بلورسازی راه انداختند صنایع الدوله کارخانه نخبافی آورد شیشه ونخ هر دورا دیدید چه شد که همه خراب وبایرماند این خرابی جزاز بی علمی بود .

جواب گفته شد اینهمه از نبودن قانون بود چه این کارخانها را امین السلطان بواسطه عداوتی که با امین الدوله داشت بایر و خراب خواست زیرا که این کارخانها بدخالت امین الدوله دایر شده بود و در زمان صدارت او اگر قوه امین السلطان تمام نشده بود از مدارس هم امروز خبری و اثری نبود چنانکه نهایت سعی را در انهدام مدارس نمود لکن خدا نخواست وسه قوه درمقابل قوه امین السلطان ایستادگی نمود یکی قوه روحانی آقای طباطبائی دیگر فطانت وزیر کی حاج میرزایحیی دولت آبادی (۱) سیم اشاعه و تکثیر مدارس والا مؤسین مدارس نزدیک بود مضحل ومعدوم شوند چنانچه مفتاح الملك (۲) درعین ترقی مدرسه افتتاحیه که عدد شاگردش از سیصد تجاوز کرده بود و اسمش آفاق را گرفته بود يك دفعه از کار و ریاست مدرسه کناره جست و آنهمه خسارترا متحمل گردید و همچنین میرزا علی اکبرخان ناظم الاطباء (۳) که از اساتید دارالخلافه بشمار میرفت و درتأسیس مدارس عزمی راسخ و جهدی کامل داشت یکدفعه از کار عقب نشست و آنهمه مسامی ومجاهدش بهدر رفت و يك عالم حرارت وشوقش به بی میلی امین السلطان منتفی وخاموش شد و کذا سایرین حالا اگر ما مجبور بودیم که در تحت قانونی باشیم که شاه وصدر اعظم از آن نتوانند مخالفت نمایند این اشخاص بزرگ هرگز دست از مقصد خود برنمیداشتند .

باری جون قانون جاری نیست اگر امروز مردم بکاری اقدام کنند فردا کسی دیگر آن کار را خراب خواهد باین جهت مردم امنیت و اطمینان ندارند . آیا نظر نمیکنید بحال شرکت عمومی که ملك التجار کتابچه نوشت بلیطی چاپ نمود اعلیحضرت شاهنشاه (مظفرالدین شاه) بصدقه مبارك آنرا (۱) جناب حاج میرزایحیی دولت آبادی حاوی وقایع تاریخی است شرح حال ایشان عما قریب خواهد آمد .

(۲) جناب مفتاح الملك از اشخاص وطن دوست وعالم است شرح حال ایشان نیز میآید .
(۳) جناب ناظم الاطباء کرمانی صاحب تألیفات بسیار و مدون لغت فارسی است شرح حالات ایشان انشاء الله می آید .

منخصر بوجود محترم خودتانست وحقا وانصافاً دولتخواهی خود را بیایه قرارداد اید که فضای تحسین وتمجید را گنجایش ادای حق آن نیست معذک بنده چه ذرحضوروزراء وجه در محضر اماناء ملت هیچوقت از شرح و بسط اقدامات غیرتمندانه سرکار والا غفلت نکرده ونخواهم کرد شرحی را که در روزنامه نوشته بود هنوز ندیده ام اولاتلگراف سرکار را درجید درج خواهم کرد تا همه بدانند خادم وخائن کیست و مقام سرکار والا با آحاد وافراد اهل این مملکت معلوم باشد .

ثانیاً در جلو گیری اینگونه نکات هر اندازه که قانون معین کند ایستادگی کرده رضای مثل سرکار والا نوکر رشید دولت را که جان در راه خدمت ملت ودولت بر کف دست گرفته اید از دست نخواهم داد و ابدأ منتظر نیستم برای این نوع نوشتجات بی مأخذ اسم استعفا بزبان جاری فرمایند امروز روزی

موشح و امین‌السلطان آنرا مهر نمود هفده نفر یابیشتر از تجار معتبر پشت بلیطهارا مهر و ذیل بلیطها را امضاء نمودند باین بهانه چند کروار پول جمع نمودند حال صاحبان بلیط آنچه مطالبه پول و یا منافع شرکت عمومی را مینمایند جوابی نمیشنوند خیلی که سخت میگیرند ملک‌التجار میگویند در وسط سرای امیر و یا باغ قصر در شیران عمارت بنا کرده‌ام و فلان قدر خرج شده است آنچه شرکاء میگویند ما پول دادیم که امتعه ایرانرا دایر و ترویج و تجارت کنی نه عمارت بنائمانی فحش و تمیز جواب میدهد اگر باز سخت‌تر بر او بگیرند خواهد گفت بلیط‌ها را بر عیت خارجه خواهیم فروخت چند روز دیگر هم شاید مفلس‌نامه تمام و بخانه یکی از آقایان و یا یکی از سفارتخانها متحصن خواهد گردید حالا اگر قانون بود و مجازات و مکافات میدادند و نمیگذاشتند پول مردم تفریط شود چه قدر شرکتها و انجمنهای تجارتهی تشکیل می‌یافت البته سدها و زیسته و خط آهن هم کشیده میشد ملت صاحب ثروت و مملکت آباد میبود.

خلاصه مذاکرات بطول انجامید بعضی معتقد باینکه اول باید قانون اجراء شود تا از بی‌اقت قانون معارف تکمیل گردد بعضی را عقیده این بود که اول باید معارف را تکمیل نمود چه تا علم نباشد قانون تدوین نخواهد شد. ذوالریاستین که پی بهانه میکشت که کتاب خوانی کند فرمود ما وزارت خارجه رامی‌بینم که بیک اندازه مردمان عالم راجع کرده است و نسبت بادارات دیگر بهتر است آیا هیچ اثری بوجود آنها مترتب است و آیا اگر یک عهدنامه و یا یک نوشته را که راجع بخارجه باشد از وزیر آن اداره بخواهند میتواند آنرا دست آورد و یا اگر تاریخ یک واقعه از وفایع را از نائب وزیر استیضاح خواهند از عهده بر خواهد آمد و یا اگر باو بگویند مأمور شما در سحد سیستان چه قدر از سرحد را باخته است میداند آن مأمور کیست و چه کرده است و بالفرض که بداند بخواهد بدون اذن و اجازه صدر اعظم آنرا عزل و مأمور امینی بجایش نصب کند میتواند و یا توانایی آنکه او بر او که راجع بر عایای ایرانست راجع بسفیر اسلامبول و یا مأمور مصر نماید دارد. بالاخره آیا این وزیر امور خارجه فضایح اعمال و افعال وزراء سابق را دانسته یا نه بر فرض دانستن آیا عمل بر طبق علمش میکند یا نه.

کلام که باینجا منجر شد کتابرا یکی برداشته و چنین خواند :

است که یک قسمت معظم مملکت که دارای همه قسم اهمیت مادی و معنوی است بحسن کفایت سرکار معظم و اولیاء دولت و ملت آسوده باشند ممکن نیست قدر خدمت را بغرض مجهول گذارند سر تاز و الا حتماً به نتیجه این جان‌فشانیهای صادقانه خواهید رسید بکفایت و کاردانی مثال مجسم خواهید بود. تکرار حضور را صبح عرض کردم اگر فرمایشی باشد و خیلی مهم فوری است بفرمائید با همه فرط مشغله که دارم حاضر شوم و الا تلگرافاً مرقوم فرمائید جواب فوری عرض خواهم کرد. (وزیر داخله) در حقیقه از روی انصاف وقتی ملاحظه شود وزیر داخله از روی عقل و انصاف اینهمه تمجید فرموده‌اند زیرا که همه ساله با چندین هزار قشون و دو بیست سیصد هزار تومان خرج تراشی حکام این سرحد را با آن بی‌نظمیها از عهده بر نمی‌آمدند در هجوزمانی با آنهمه اغتشاش و انقلاب که در استر آباد

خطاب یوزیر خارجه

جناب وزیر ازشما سئوال می کند یکنفر غریب و متمصبی از ملت ایران .

سبب فضاختی که در ممالک خارجه قونسولهای شما میکنند آیا خبر دارید یانه . تا چند این تذکره های دولت که نماینده تابعیت ملت ایران درانظار خارجه است مانند کاغذ دوایچی عطاران بی قدرویی اعتبار خواهد شد تا کی این بروات شرف ملی مامل کاغذ کتفه درحالی متعدد بفروش خواهد رسید آنهم بقیمتهای متفاوت مثلاً درطهران پنجقران در تبریز یکتومان در کنارارس یکتومان ونیم در قفقاز چهار منات ونیم در خاک عثمانی هفتادوینج فروش و گذشته از اینها مأمورین شاد در همه جا بهر دزد ودغل و بیسروپاتی از تبعه خارجه که چند فروش بدهد این تذکره ها را خواهند فروخت که در تمام ممالک عثمانی و روس حتی در فرنگستان بنام تبعه ایران دزدی وانواع فضاختها را مرتکب شده مارا در میان هفتاد و دو ملت رسوا نمایند در بعض جاها که بدست حکومتها افتادند پس از تحقیقات معلوم شود که آن دزد وجیب بر یا از ارامنه ویا گرجی قفقاز بوده یا از راهزنان وچپاولان عثمانی که قونسولهای ما آن تذکره را بایشان فروخته اند آیا با این حال عظمی برای آن قونسول ویا اعتباری برای آن تذکره که دارای نشان و علامت دولتی وملتی ماست باقی خواهد ماند . آیارواست که بعضی سفرای شما هم دانسته وفهمیده در مقابل چند لیرای مردارومتعفن از مقام بلند خودشان خجالت نکشیده مرتکب این فضاخت بزرگ شوند این رشوت مششوم تاچند از مأمورین شما مانع هر گونه مؤاخذه ومسئولیت خواهد بود عجیباً هنوز وقت آن نرسیده است که جلو این رسوائیها گرفته شود و دولت وملت از زیر بار گران بدنامی و ننگ رهائی یابد تاچند قونسولهای دول خارجه بسبب این بی نظمیها در وطن ما فعال ما یرید بوده وبالعکس قونسولهای شما در ممالک روم وروس چون دست نشانده ولایه وحکام از آنان تملق وچاپلوسی خواهند نمود .

سفرای شما محض یرده پوشی بسیئات اعمال خودشان این زیاده روی و تعدیات قونسولهای خارجه را حمل بعدم اقتدار دولت ایران خواهند کرد وشما نخواهید دانست که این معنی غلط است زیرا که در عالم دولتهای ضعیف خیلی هستند هر گاه بنا بر این باشد که اقویاً ضعف را پایمال کنند امور دنیا مهمل میماند .

بود و هیچ يك از رجال وامرای ایران زیر بار حکومت وسرداری آنجا نرفته اند لکن امیر اعظم بادست خالی و چند نفری معدود از اتباع خود این خدمت بزرگ را قبول نموده وبطوری هم از عهده برآمده است که موجب تحسین عموم ایرانیان شده حتی آنکه وکلای ملت و مبعوثین پارلمان در چند مجلس اظهار تشکر نموده اند چنانچه نمرات روزنامه مجلس وسایر جراید مصدق این ادعا است در نمره (۷۱) روزنامه مجلس سال سوم مورخه ۲۷ محرم سنه ۱۳۲۸ در ذیل نطق شاهزاده اسدالله میرزا چنین می نویسد :

بعلاوه لازم میدانم از طرف مجلس مقدس از شاهزاده امیر اعظم اظهار رضایت وامتنانی بشود زیرا که در این موقع خدمت نموده الی آخره

چند سطر بعد این عبارت مرقوم شده است - رئیس . اظهار امتنان از امیر اعظم صحیح است الخ .

بلی هر دولتی که قانون معین و مدقون ندارد به او همه طور رفتار میکنند و دیگری هم مانع نمیشود حالا جنرال قونسول انگلیس یا فرانسه یا روس هر گاه هنر دارند در بلغارستان که حکومتی تازه و جمعیتش زیاده بر سه ملیون نیست بکاری مداخله نمایند و یا اینکه یسکی از تبعه بلغار بگویند که از اینجا برخیزو در آنجا بنشین همانروز نعلهايشانرا میکنند چنانچه تا کنون چندین بار کنده اند بلکه سفراء و قونسولهای خارجه این زیاده روی را که در ایران میکنند خود از سفراء و مأمورین ایران سرمشق گرفته اند درحالتیکه آنان حافظ حقوق رعیتند خود علی ملاءالناس آنانرا بچاپیدن از مأمورین خارجه چه توقع توان داشت در صورتیکه خودمان قانون و عدالت نداریم بچه زبان بایشان توان گفت که باما بمدالت رفتار نمائید بخدا یناه میبریم از این وضع ناگوار که هر جا قدم نهی پراست ازدلسوختگان که دود آهشان روی سپهر راتیره و تاریک می کند از تعدیات داخله میگریزند در خارجه بظلمهای بدتر از آن گرفتار میشوند بهر جا و هر ده که در ممالک روم و روس میرسی خواهی دید که جمعی بیعار و بیکار بنام فراش دوریکیرا گرفته اسمش را قونسول گذارده اند و به اتفاق او کمر بتاراج و غارت این بیچارگان آواره از وطن بسته اند که نه در دفتر دولتی اسمی از آنان هست و نه رسمی .

اولا چرا در داخله ابواب ظلم را بر روی ایشان نبست که ترک وطن گویند .

ثانیاً قونسولها چرا از هر یک از این بیچارگان سالی پنج منات بعنوان سول تذکره بگیرند و بکیسه خودشان برود .

هر گاه بفرمائید که آنها را در مقابل مواجب بایشان میدهیم بخدای بسیار مغبون هستید در صورتیکه این پول از رعیت گرفته میشود هر گاه دولت بگیرد و بدین بی سرو تان بی شرم مواجب بدهد سالیانه مبالغ زیاد منفعت خزانه دولت خواهد بود و امثال این رسوائیها نیز تا یکدرجه از میان خواهد برخواست . امروز در ممالک روم و روس هر ایرانی از هر طبقه که باشد وقتی بمیرد اولین وارث اوسفیر و قونسول است هر گاه وارث و طلب کار او قدرتی داشته باشند ایشان نیز حصه توانند برد والا فلا و همچنین است مسئله باشپرت . درست حساب شده در ایاب و ذهاب یک نفر ایرانی بزبارت مکه معظمه از هر سرحدی که حرکت کرده چهل و پنج تومان تا بازگشت بدان نقطه پول تذکره و قول باید بدهد و اقلا همه ساله چهار هزار ایرانی بسکه می رود وجه تذکره اینان سالیانه زیاده بر یکصد و شصت هزار تومانست و اگر

در تاریخ انشاء الله خواهد آمد تلگرافاتی که از طرف متحصنین زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم و متحصنین سفارتخانه عثمانی بتوسط انجمن سعادت اسلامبول با امیر اعظم مخابره شده است لکن این چند سطر را که بیان میکند شرح حالات و زندگانی این شاهزاده بزرگ را برای این جلوانداخته ایم که سایر شاهزادگان و بزرگان پیروی باقدمات این جوان غیور نمایند و بدانند صحایف تاریخ چگونه ثبت می نماید افعال نیک و بد را و الاحالات امیر اعظم را دفتری علیحده و کتابی مستقل لازم است و ما آنچه را که خود دیده و یا از تلگرافات و اسناد معتبره و اشخاص موثق شنیده و بدست آورده در مجلدات تاریخ نوشته و انشاء الله خواهد آمد .

در سالی ده هزار نفر مشرف شوند تقریباً به يك كرور تومان میرسد که با این مبلغ در تمام نقاط مهمه و مقتضیه ممالک روس و عثمانی قونسولهای با مواجب و تعلیمات مخصوصه توان گذاشت که در حین وقوع شکوه و شکایتی طرف مؤاخذه و عتاب هم بشوند .

در بندر جده که دروازهٔ قبله ما و طرف توجه عموم اسلامیان است چرا باید کاربرد ازنجیب و با ادب و متدین پادشاه شناس از خانوادهٔ معروف صاحب علم و سواد نباشد و همه ساله در بیع من ترید کاربرد از آنجا را بدست هر سفلهٔ بی پدر و فرمایه و بی سواد در مقابل یکی دوهزار لیرا بپارند و او را بر جان و مال حجاج که رعایت خاطر و حفظ حقوقشان بر ذمت دولت واجب است صاحب اختیار سازند و او از هر تذکرهٔ زیاده از يك تومان ما نگیرد بی شرفانه و بی باکانه نیم لیرا که معادل دو تومان و نیم است گرفته و باز دست بر ندارد با جمال و جمال نیز در تاخت و تاز آنان شریک شود و برای کرایهٔ شتر و الاغی که از جده بمکه سایرین یعنی مسافرین خاک عثمانی و مصر و جزایر و هوند و هند و قفقاز سی و غروش میدهند از ایرانی دو بست غروش که شش برابر آنهاست پول بگیرند و همه ساله همه این تفصیل را در روزنامهها بنویسند و فریاد تظلم حجاج با آسمان برسد کسی گوش ندهد مرتکبین بی آزر م ابتدا مؤاخذه نشوند تنها آنچه در جده از حجاج ایرانی قونسولهای موقتی سه ماهه میگیرند برای مواجب سفیری کافی است اگر اینها را که عرض کردم میدانید و طرف توجه و اعتنا نیشمارید زهی بی انصافی است اگر خبر ندارید و نمیدانید در آن صورت همه حق دارند که شما را غافل یندارند و سزاوار این عنوان بلند شمارند والسلام .

کلام که باینجا رسید اهالی انجمن و فدائیان وطن بعضی بحال تباهی و بعضی از کثرت حزن و غم از خود رفته و حالت بهت بآنها دست داده تا چندی حالت يك کلمه سخن گفتن باقی نبود هم و غم غریبی عارض هر يك کردیده باوضاع غریبهٔ مملکت و گرفتاریهای عجیبهٔ این ملت سر بگریبان تعجب و حیرت و سرافکنندگی و فکرت فرو برده بعد از ساعتی بحال طبیعی عود نمودند و مجدداً هم قسم و معاهد شدند که تا جان در بدن دارند در خدمت بملت و وطن عزیز خود داری نمایند و بهر وسیله که دست آید مردم را از خواب گران غفلت بیدار و از سکران نادانی و جهالت هوشیار سازند که جمعی را متفق نموده تقاضای عدالتخانه و مجلسی از دولت نمایند که بکارهای مملکت رسیدگی نمایند و پیش از این ذلت و نکبت را باین ملت و مملکت بیچاره روا ندارند پس از مذاکرات دیگر اجزاء انجمن متفرق شدند .

مستشار الدوله

معرفی مرحوم میرزا یوسف خان مستشار الدوله طاب ثراه را کتاب يك کلمه و رمز یوسفی و تعلیم الاطفال و کتاب حساب و چندین جلد کتاب دیگر که از تألیفات آن مرحوم وطن پرست و حقایق شناس است کافی خواهد بود لیکن چون در این تاریخ نام نامی آن مرحوم ذکر شده است و نوشتجات آن مرحوم برای اجزاء انجمن مخفی سر مشقی وافی بود و در واقع دستور العملی بود که از آن قرار رفتار شد لذا نخست مختصری از زندگانی آن مرحوم را ذکر می نمایم سپس بعضی از نوشتجات را که هم امروز مفلور و مجبوریم بر طبق آن رفتار نمایم .

مرحوم میرزا یوسفخان مستشار الدوله یسرحاجی کاظم آقای تاجر تبریزی از اهالی آذربایجان

این مجلس اگرچه نسبت بمجلس اول بهتر و خوبتر بود ولی بواسطه عدم وثوق و اطمینان کامل هنوز وقت اظهار مقصود نرسیده است و باید در دوسه جلسه دیگر باز کتاب خوانی کرد تا غیرت و حرارت وطن در همگی بروز و ظهور نماید و الا هنوز حبس و قتل امریقین است و راپورت دادن بعین الدوله را نسبت ببعضی از اجزاء احتمال میدهیم راپورت این دو مجلس را کمای خدمت حضرت حجة الاسلام داده فرمود امیدوارم که اقدامات خیر خواهانه و اهتمامات مجدانه غیرتمندانه امثال شما اثری بخشد و دست غیبی نیز مددی فرماید و چون غرض اصلی نجات این ملت از این روزگار سیاهی است که فعلاً چون شب دیجور تمامیرا فرو گرفته است لذا مطمئن باشید که اقدامات بیغرضانه اثرات خود را خواهد بخشید و چیزی که مکنون خاطر خیر خواهان عالم اسلامیت و انسانیت است از پس پرده غیب بیرون خواهد آمد ترغیب و تشجیع زیادی در اقدام باین مشروع مقدس فرمود و امیدواری و قوت قلبی خود را در این امور خیریه اظهار داشت .

روز دوشنبه بیست و نهم ذی الحجة الحرام سال ۱۳۲۲ هجری در مدرسه ناصری معروف بمدرسه سپهسالار جدید در حجره جناب آقا شیخ محمد شیرازی مشهور به فیلسوف انجمن تشکیل یافت جناب فیلسوف که میزبان امروز ما بود سنش قریب بچهل سال در علوم عقلیه و سیاسیه باربطه در حب وطن و بیداری اهالی مجد و ساعی بود این فیلسوف با حرارت شروع بتکلم نمود و گفت من اکثر از مطالب کتاب سیاحتنامه ابراهیم بیگ را از حفظ دارم در ضمن برای شما نقل میکنم هر کدام هم که آنرا بخواهید میدهم همراه خود ببرید در خانه های خود هر قدر مایل باشید بخوانید بلکه از آن کتاب لازم تر خواندن روزنامه جیل المنین است در هر جلسه تا اجزاء همگی حاضر شوند از برای شما روزنامه خواندن الزم است یکی از اجزاء گفت ما امروز لازم داریم که اشخاص عاقل را بسایر بلدان روانه کنیم بلکه در ایالات و دهات هم داعی گسیل داریم که مردم سایر شهرها را بیدار کنند و نگذارند آنها قبول ظلم کنند فیلسوف مذکور جواب داد شما مردم پایتخت را بیدار کنید قهرآ سرایت بسایر بلدان هم خواهد نمود شما از بدبختی خود مذاکره کنید شما نظر بهمین پایتخت اندازید به بینید چگونه هرج و مرج زیاد است هر کس قوتی دارد بر ضعیف مسلط خانمان بلکه هستی او را نابود میکند فقط نظر خود را محدود و مشخص نمائید و اندکی در امر آب ملاحظه کنید که تمام ممالک متمدنه و غیر متمدنه از جهت آب از حیث پاکیزگی و محفوظیت راحت و آسوده میباشند ما ایرانیها باید اینگونه آبهای کثیف و مملو از نجاسات را باین ذلت و خواری بیاشامیم آنهم محدود و ممنوع . صدراعظم

است در عنفوان سن علوم ادبیه عربی را تحصیل نموده و قدری از علوم شرعیه را نیز آموخت در قونسول گری انگلیس بسمت منشی گری برقرار و در آنجا نکات سیاسیه را فرا گرفت و از اوضاع تمدن آگهی یافت خواست که خدمتی بدولت و ملت خود نماید از مستخدمی انگلیسها استعفا داده و در اداره وزارت خارجه درآمد در سال (۱۲۷۰) بموجب فرمان ناصرالدین شاه بکاربردازی حاجی ترخان (قونسولی) مأمور شد مدت هشت سال در آنجا اقامت کرده در تاریخ (۱۲۷۸) بطهران احضار شده پس از هفت ماه توقف در طهران حسب الامر اولیای دولت ثانیاً بجای ترخان مأمور گردید بعد از سه ماه بعزم سیاحت از حاجی ترخان بمسکو و از آنجا به پترزبورگ وارد شده شش ماه در پترزبورگ در جای وزیر مختار دولت علیه بسمت شارژدافری توقف فرمود پس از آن در تاریخ ۱۲۸۰ بقونسول ژنرالی تقلیس منصوب

ایران شنیده است در مالک خارجه مشروبات محدود است دیگر ندانسته است مراد از مشروب آب نیست بلکه مسکرات است آنها هم محدود است نه ممنوع بیچاره عین الدوله خواسته است مشروبات را محدود کند آمده است امتیازات را داده است بیکنفر سید و او هم جمعی از ارازل و اوباش را با خود همدست نموده آبهای این شهر را از صاحبانش اجاره کرده و اسم اداره را اداره میاه گذارده در هر فصل و هر روزی به یک بهانه و یک اسم مطالبه یک مالیاتی از مردم و خانه‌ها و حمامها و کاروانسراها می‌کند در زمستان با اسم مخارج خرابی نهر در تابستان با اسم میرابی در پایتیز با اسم پول آب در بهار بنام تنقیه قنات بعد از آنکه پول را گرفت آب را در خارج شهر بصاحبان باغ و زراعت می‌فروشد تا کسی بخواهد دو کلمه حرفی بگوید می‌گویند حضرت والا نایب السلطنه حضرت والا شعاع السلطنه حضرت والا عین الدوله حضرت والا حضرت والا حضرت بالا حضرت اشرف حضرت اقدس در این شرکت دخالت دارند. مردم هم بشنیدن اسم مضاف بدولت و سلطنت می‌ترسند خصوص اگر مضاف و مضاف الیه شعاع السلطنه و عضد السلطان و سالار الدوله پسرهای شاه باشند و یا نایب السلطنه برادر شاه باشد آه از جور آه از استبداد باین آب کتیف هم عادی و قانع بودیم دارند از دستمان می‌گیرند دیگر این آبهای کتیف را که حیوانات از شرب آن کراحت دارند ما باید بقیمت گراف بخریم و بخریم.

یکی از حاضرین گفت آه از جهالت تمام این خرابیها از جهل است چرا مردم اجتماع نمی‌کنند که دفع ظلم را از خود بنمایند چرا ساکت می‌نشینند. نگارنده گفت آقایان دو کلمه بعرض من گوش دهید این جناب ذوالریاستین حاضر این جناب آقاسید محمد حجت کرمانی که از عدول است شاهد اهالی کرمان در این پایتخت بسیارند از هر کدام سؤال کنید مطلع اند و جواب خواهند داد در چند سال قبل در کرمان یک نفر قدرت نزد آصف الدوله که در آنوقت شهاب‌الملک لقب داشت و حاکم کرمان بود عرض کرد آقای حاکم هیچوقت در کرمان قیمت ماست از یک من پنجشاهی زیادتیر نبوده در حکومت شما قیمت یک چارک که ربع یکمن است به پنج شاهی رسیده است فوراً میرغضب خواست و حکم داد سر بیچاره عارض را برینند که چرا فضولی کرده و در امر تسعیر که شأن حاکم است چون و چرا کرده است و نیز در حکومت دیگری یک طفل چهارده ساله می‌رود دکان خبازی که نان بخرد جمعیت مشتریان زیاد بوده طفل خردسال می‌گوید استاد نانوایش نان گیر ما نیامد من و مادرم بی‌شام خوابیدیم یکمده نان زودتر بمن بده که مادرم منتظر و گرسنه است فراشی آنجا ایستاده بود آن طفل

چهار سال در تفلیس مانده در مدت اقامت در مملکت مزبوره پیوسته بدوستان خود میگفت که کی باشد انتظام و اقتدار لشکر و آسایش و آبادی کشور و تمدن خود را ببینم وجه می‌شد که در وطن عزیزم نظم و آسایش و آبادی حاصل میگردد.

در اواخر سال ۱۲۸۳ بموجب فرمان پادشاهی بشارژدافری پاریس نایل آمد از راه اسلامبول عازم مقصد گردیده اکسپورسیون یعنی بازار و بساط عمومی ۱۸۶۷ میلادی را که مطابق با ۱۲۸۳ بود مشاهده نمود و در مدت سه سال اقامت در پاریس چهار دفعه بعزم سیاحت بلندن رفت و با مرحوم میرزا ملکم خان هم مسلک و دوست و مجالست سری و علنی داشت انتظام لشکری و آبادی کشوری و ثروت اهالی و کثرت هنر و معارف و آسایش و آزادی عامه آنجا را که دیده بر شور و حرارت قلبی و آرزویش

را گرفته چون پول نانش را بفراش نداد لذا او را بطرف دارالحکومه برد از اتفاقات شاهزاده‌ها کم سوار بوده و عزم گردش و رفتن خارج شهر را داشته است در میدان باغ فراش را می‌بیند که دست آن طفل معصوم را گرفته و او را بعنف میبرد از فراش استفسار مینماید سبب رافراش میگوید این طفل با بعضی دیگر سنک بدکان نانوائی زده و فریاد کشیده که چرانان کم و گرانست شاهزاده حکمران فوراً حکم داده میرغضب سر آن طفل را برید و نعش آن جوان مادر منتظر را در میدان انداختند . باز در حکومت آصف الدوله از طهران مؤاخذه کردند و بلوائی در کرمان برای آن عمل زشت شد در حکومت این شاهزاده حاکم احدی جرئت نکرد يك کلمه بگوید چرا برای آنکه آن حاکم ماهی دوهزار تومان خرج قهوه‌خانه امین‌السلطان را میداد برای آنکه مقتول طفل بود برای آنکه يك مادری داشت فقیر برای آنکه کرمان در تبول حضرت والاها بود برای آنکه روز بعد از آنروز هم شش نفر گرسنه دیگر روی میدان سر بریدند بجهت آنکه گفته بودند این طفل بی گناه بود و خلاقی نکرده دیگر برای چه برای آنکه چندی بعد از آن دونفر را دهنه توپ گذاردند و اجزاء ایشان در هوا طعمه و کباب سرغها شده بود دیگر برای چه برای آنکه یک نفر سید محترم را چوب زدودر آب حوض انداختند در حالتی که برف هم می‌آمد و پای او را فراشها گرفته بخاک کشیدند تا آوردند بخانه‌اش دیگر برای چه برای اینکه دو گوش وریش يك استاد سلمانی مسلمانی را از بیخ بریدند و دو هزار چوب بهمان حالت باوزدند و چهل تومان جرم از او گرفتند بجهت اینکه بدون اذن حضرت والا یک نفر جدید الاسلام را ختنه کرده بود که الیوم آن جدید الاسلام از تجار معتبر کرمان و اسمش میرزا علی است و همیشه میگوید از مسلمانی خود ندامت ندارم جز آنکه حاج محمد تقی سلمانی برای خاطر من مضروب و مقطوع اللحیه و الاذنین و مفلوك و بالاخره مرحوم شد دیگر برای چه برای خیلی از ظلمها باینجهت دیگر احدی جرئت نمیکند حرف بزند چون مردم دیده‌اند این امور را میترسند باید کلیات را درست کرد جزئیات قهراً اصلاح خواهد شد من راضیم که مملکت کرمان برای ایرانی بماند اگر چه روزی ده نفر را بکشند .

لکن اینوضع حالیه و اینخواب غفلت که ما را گرفته است عما قریب ما را معدوم و مملکت اسلامی را بدست خارجه خواهد انداخت جز آنکه ملت بیدار و حقوق خود را بدانند .

باری ناطق امروز فیلسوف گفت دیگر از بدبختیها آنکه این دربارهای خائن سالی یکبار

نسبت بایران افزوده گردید سبب ترقیات فرانسه و تنزلات ایران را از مرحوم میرزا ملکم خان پرسیده جوابش چنین داد که بنیان و اصول نظم فرانسه يك کلمه است و هر گونه ترقیات و خوبیها که در اینجا دیده میشود نتیجه همان يك کلمه است و اهل مملکت شما از اصول مطلب دور افتاده‌اند پرسید چگونه است این جواب داد که بعضی از شما نظم و ترقی فرانسه را از فروعات برقرار میدانید و برخی از علوم و صنایع تصور مینمایند .

مانند تلگراف و کشتیها و عراده‌های بخار و آلات حربیه که اینها از نتایج است نه مقدمات و فقط به نظریات ساده قصد نظری می‌کنند و اگر می‌خواهید در ایران اسباب ترقی و مدنیت راه بیندازید در بهو کارها از تعیین کلمه واحده غفلت مینمائید بالاخره در معنی يك کلمه گفت يك کلمه که جمیع انتظامات

پادشاه را بجهانه استعلاج میبرند بخارجه و در باطن خود بفکر عیش و مداخل هستند کلی پول ملت را در فرنگستان خرج خانهای فرنک میکنند و یا عوض برای ماسک کوچک و موش بزرگ می آورند خاک گلدانها را باید از خارجه بیاورند برای آنکه اگر یکوقتی یکی از خانهای تازه رسیده را مهمان کنند باو بگویند خاک این گلخانه را از وطن تو آوردیم تا خاطر عزیز آن عزیز خورسند شود . (از یکی از موثقین شنیدم که زمانی سردار نصرت میرزا حسینخان کرمانی قونسول روس را ضیافت کرده بود در مجلس ضیافت اسباب سیکار و شمعچه انگلیسی گذارده بود قونسول سیکارو کبریت خود را آتش میزده است مزبان میگوید با این سیکاراعلی و شمعچه معطر چرا کبریت بدبورا آتش میزید قونسول در جواب میگوید این کبریت را که آتش میزنم کبریت مملکت خودم است و لکن آن شمعچه از مملکت انگلیس است در آتش زدن آن خدمتی است به انگلیس و در آتش زدن کبریت خود خدمتی است بوطن خود لکن افسوس که بزرگان و شاهزادگان وطن ما افتخار میکنند به استعمال امتعه دیگران) پادشاه را ترسانیده اند که مرض اعلیحضرت علاج نمیشود مگر با آب معدنی که در خارجه میباشد مالیات ایران بعلاوه قرضهایی که از خارجه میکنند خرج سفر و فدای هوا و هوس چند نفر دزد درباری میشود و حال آنکه این پول مالیات را باید خرج قشون و نظام کنند و سرباز و مستحفظین مملکت را نان و لباس دهند تا حدود و ثغور را مستحکم نمایند کشتیهای جنگی در دریا اندازند اسلحه را تکمیل نمایند اگر یکوقتی يك عاقلی در دربار ایران پیدا شود و کسی این حرف را باو بگوید در جواب میگوید ایلات ایران جواب خارجه را لدی الحاجة خواهند داد دیگر نمیدانند ایلات خود را فدای شهوت چند نفر شاهزاده نفس پرست نمیکنند ایل وقتی حاضر است که از هم نیاشیده باشند ولی این حرکات و اعمال درباریان عمأ قریب ایلات را هم پراکنده و متفرق خواهد نمود مگر ناصرالدین شاه یکنفر از سران و بزرگان ایلات را باقی گذارده است آتش ظلم در ایلات روشن تر و افروخته تر است آخر نظر کنید و به بینید وزیر جنگ ما که حضرت والا نایب السلطنه است شغلش چیست و اطرافش کیست همه جوانان خوشگل و ظریف شب و روز همتش این است که يك جوان خوش صورتی بدام آورد و او را سرهنگ و سرتیب یا امیر تومان و امیرنویان کند این سرداران حالیه مناصبشان از زمان طفولیت تحصیل شده است از برای مشق نظام کدام مشق و تعلیم را دادند .

این از سربازهای ما که بهیزم شکنی و فعلکی مشغولند این از توپخانه و توپچی که یا بدادن

و ترقیات فرانسه در آن مندرج است کتاب قانون است که جمیع شرایط و انتظامات معمول بها بامور دنیویه تعلق دارد در آن محرر و مسطور است و دولت و ملت معأ کفیل اجرای آن است و در هیچ کاری که متعلق بامور محاکمه مرافعه و سیاسیات و امثال آن باشد بهوای نفس خود عمل نمیتواند کرد شاه و گدا و رعیت و لشکری در آن مقیده هستند و احدی قدرت مخالفت بکتاب قانون ندارد باری شرح این مذاکره در کتاب يك کلمه نوشته است خواننده می تواند بآن رجوع کند .

مرحوم مستشارالدوله با حاج میرزا حسینخان سپهسالار دوست وهم مسلک بود در زمان ریاست مشارالیه کدورتی بین آنها حادث شد سبب آن این بود که مستشارالدوله با میرزا محمودخان ناصرالملک (جد ناصرالملک حالیه) دوست و معاهد بود ناصرالملک هم بامرحوم سپهسالار صفائی نداشت و از هم مکدر

پور مردم و گرفتهن تنزیل درب خانه‌های حکام شرع مشغول مرافعه و نزاع میباشند آن از نداشتن سواره و پیاده نظام . عوض سرباز و سوار سرتیب و سرهنگ و امیرتومان و میرینج داریم . آخرین سرتیب کدام سرباز را دارد و فوج او کجا مأمور است این میرینج بر کدام تابین ریاست دارد . وضع دولت ایران ازدوشق خالی نیست اگر با همه همسایگان بر سر صلح است و خاطر جمعی دارد که جنگی واقع نخواهد شد در آن صورت اینهمه سرتیب ، میرینجه ، امیرتومان ، سردارا کرم ، سردار افخم سردار اعظم و و لازم نیست . برای محافظت ارك تنها يك فوج كفايت ميكند و هر شهر را نیز به يك حاکم میسپارند با سی جهل نفر فراش بی مواجب ترك و عراقی محافظت می کنند زیرا که رعیت ایران مطیع اوامر پادشاه میباشند . آمدم بشق ثانی هر گاه احتمال می رود که دولت ایران را ممکن است دشمنی پیش آید که ناچار از جنگ بشود پس لشکر آزموده دولت که باقتضای زمان مشق دیده باشد کو و مهمات جنگ و آذوقه و اسباب دفاع دشمن از توپ و تفنگ کجاست انبار اسلحه و البسه لشکریان کو . اردوهای سرحدی چند فوج است و در کدامین نقاط مهمه سرحد اقامت دارند . بیمارخانه‌های لشکری کجاست اطبا و جراحان این اردوها را در کجا معین کرده اند .

برای زخمداران و شهدای وطن در کدامین نقاط مملکت سربازخانه‌ها ساخته اند و برای جلوگیری یورش و مهاجمات دشمن در کجا قلاع متین و باستانیهای حصین پرداخته اند که هنگام ضرورت بکار آید آیا با سربازان شصت ساله و سرتیبان بیست ساله جلوا اینهمه دشمنان را که از چهار جانب چشم بوطن ما دوخته اند توان گرفت اینهمه سرتیبان بیست ساله کدامین خدمت نمایان بملت و دولت کرده اند که سزاوار شمشیر و حمایل سرتیبی شده اند .

کلام باینجا ختم شد در این جلسه بهانه کتاب خواندن بود اما از حفظ خوانده شد که بعضی مطالب نيز اداء گردد . رؤساء و اجزاء انجمن بعضی صحبت‌های محرمانه داشتند دستور العمل لازم داده شد و تجدید معاهده سابق نیز شد .

روز پنجشنبه دویم محرم ۱۳۲۳ مطابق نهم ماه مارس فرانسه انجمن مخفی در خانه ادیب بهبهانی تشکیل یافت پس از تقدیم مراسم ضیافت میزبان محترم ما لب بتکلم و نطق گشود و گفت امروز اصلاح مملکت به اجراء قانون است تا ما صاحب قانون نباشیم و تا در مملکت ما قانون اجراء نشود ظلم و تعدی برداشته نمیشود بدبختی ما از بی قانونی است همه ممالک و عموم ملل روی زمین حتی وحشیان افریقا

بودند تا اینکه يك روز مرحوم سبسالار به مستشارالدوله گفت یادوستی با ناصر الملك را ترك كن و با ازدوستی من چشم پیوش مشارالیه گفت من با هر دو دوستم و بدون جهت و سبب ترك دوستی ناصر الملك را نگویم سبسالار از او رنجیده و در ضمن هم معترضین از اوسعايت مینمودند .

بالاخره در سال (۱۲۹۰) تبعید به خراسان شد در ارض اقدس و مشهد مقدس لازمه خدمت بملت را از دست نینداد و کتابچه راه آهن از طهران بخراسان را نوشت و منافع آنرا نمود علما هم تصدیق نمودند چیزی نگذشت که کار گذار خراسان شده پس از آن بطهران عودت نمود خدمات نمایان در آنجا مرعی داشت بعد از سالی بدار الخلافه احضار گردید در این وقت وزارت عدلیه بهمهده یحیی خان مشیرالدوله قزوینی بود چون یحیی خان لذت آزادی را در خارجه چشیده بود لذا مستشارالدوله را بعدلیه جلب

برطبق قانونی که دارند رفتارمینمایند جز ما که گویا ملتزم شده ایم بر خلاف قانون خود رفتار نماییم بیائید فکرتانرا منحصر باجراء قانون اسلام کنید اغلب آنچه دیگران دارند از قانون اسلام اتخاذ واقباس نموده اند و (زماندزیده و بر ما فروشند) پس باید کاری کرد که قانون اسلام در بین ما جاری گردد و از برای دولت هم قانونی که عقلا و دانشمندان بنویسند لازم است و زراء باید تکلیفشان معلوم باشد حکام باید حدودشان محدود گردد رعایا و تبعه خارجه در ایران باید حدودشان محفوظ باشد .
در تاریخ نظری اندازید به بینید چه بودید و چه شدید ماها در جزء موحدین محسوب میشویم لکن در عین شرك واقعییم .

نظر کنید در کتاب نهج البلاغه که حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیهم السلام در مقام مکالمه با فرزند خود امام حسن علیه السلام میفرماید یا بنی لاتکن عبداً لتفیرک وقد جعلک الله حراً یعنی ای پسر من مباش بنده غیر خود چه خداوند تورا آزاد قرار داده است و نیز فرموده اند ان الله بعث محمد صلی الله علیه و آله لیخرج عباده عن عبادة عباده یعنی خدای برانگیخت محمد را برای اینکه بیرون آورد بندگانش را از بندگی بندگانش مردم را از قید عبودیت خارج و بعالم حریت و آزادی داخل نماید تا کی مایبچارگان در بندگی پادشاه و حکام و وزراء مقید باشیم آیه مبارکه آراباب متفقون خیر ام الله الواحد القهار مشعر است که ما واقعییم در محل شرك که باید بنده شاه و وزیر و حاکم و دیوانیان باشیم اگر تأمل کنیم در اخبار بخوبی می فهمیم که بینم ما چگونه حریت بما داده است و ما ملتفت نیستیم .

در کتاب اتنی عشریه روایت می کند که روزی حضرت رسول صلی الله علیه و آله از خانه خود بیرون آمد صاحب که در خارج خانه دور هم نشسته بودند برای تواضع و احترام آنحضرت برخاستند و ایستادند حضرت از مشاهده این سلوک متغیر شده فرمود لا تقوموا کما تقوم الاعاجم یعنی نه ایستید چنانچه عجمها می ایستند . و نیز در اخبار وارد است که چند نفر بدون حساب داخل آتش میشوند فلان و فلان و آنکه سوار شود و در جلو خود مردم را پیاده ببرد در خبر دیگر کسی که او را خوش آید از صدای گمشها که در عقب او راه بروند و در خبر دیگر ملعون من ترا پس یعنی ملعونست کسی که بخواد در ریاست کند و ریاست بخود ببندد .

مفاد این اخبار این است که عبودیت و بندگی مخلوق منافی بادین اسلام است حریت و آزادی

نمود و فرمان لقب مستشارالدوله و معاونت عدلیه برای اوصاد کرد مشارالیه گفت یاس شرط این خدمت را مقبل میشوم که صدور و اجراء احکام عدلیه از روی قرآن و برطبق قانون باشد چون در آن زمان رشوه گرفتن و ناسخ و منسوخ دادن دایروا عادات و رسوم شده بود لذا مستشارالدوله تاب و توان در عدلیه را در خود ندیده از کار کناره جست در این انا روزنامه اختر معایب عدلیه ایران را طبع و نشر نموده مغرضین بناصرالدین شاه اظهار داشتند که محرک این کار مستشارالدوله است لذا با ناصرالدین شاه محمد حسن خان حاجب الدوله او را گرفته و چوب زده در انبار دولتی او را پنجماء حبس کردند و جریمه کامل از او گرفتند تا اینکه بشفاعت و توسط بعضی او را از حبس خارج و خانه نشین کردند بعد از چندی او را بعنوان کار گذاری آذربایجان انتخاب کردند در آنجا خدمات نمایان کرد تا اینکه باز مغرضین در باره

با آن مستلزم . حالا انصاف دهید آیا اهالی ممالک خارجه واشخاصی که ما ایشانرا مسلمان نمیدانیم بهتر بفرمایشات بینمیر ما عمل میکنند یا ما .

آیا آنها بقانون اسلام پیروی میکنند یا ما پس بیائید بحال خود و مردم بیچاره فکری کنیم و از برای این خرابیها علاجی کاوه صفت درفش کاویانی و علم اسلام را بلند نماییم و این بتها را که ما پرستش میکنیم با تیشه تمدن و قانون ازهم متلاشی سازیم .

بعض از اهالی انجمن گفتند جز اینکه علمارا با خود کنیم و ایشان اقدامی کنند و نواقص را اصلاح کنند دیگر ترتیبی و علاجی برای پیشرفت مقصود نداریم .

نگارنده بیان کرد آقای طباطبائی جداً با مقصود ما همراه است باید قدر بدانیم محاطه و مسامحه در این امر را روا ندارید بخدا که مملکت در خطر است اجانب از اطراف ما را احاطه کرده اند چنانچه يك استقراض دیگر برای دولت پیش آید دیگر باید فاتحه مملکت را خواند . نمیدانم چه کسالت و خوابی است که ما را گرفته است پس از تهیه مقدمات در سوم ماه گذشته این انجمن را تأسیس و در هیجدهم رسماً منعقد کردیم تا کنون چه اقدامی کردید و کدام قدم را برداشتید یکنفر از اعضاء گفت اینقدر اظهار یأس نکنید در اینم مدت قلیل ما جمعی را با خود همدست و هم قول کرده ایم که هر يك مشغول کار و مأموریت خود میباشد و لازم نیست که آنها حاضر باشند این است راپورتهای آنها گرفته بنخوانید . بعضی راپورتها را اظهار داشته و در انجمن قرائت شد خلاصه یکی از آنها از اینقرار است :

خدمت اجزاء و اعضاء انجمن مخفی اعلام میشود .

بر حسب دستور العمل یرادران محترم جناب آقامیرزا مصطفی آشتیانی را که از اشخاص با کفایت و درایت است با خود متحد نموده و قول همه گونه همراهی را داده است يك عنوان خاص و بهانه مخصوص جناب حجة الاسلام آقا سید عبدالله بهبهانی را ملاقات نموده عمأ قریب صدایش بلند و گوشزد اخوان محترم خواهد گردید .

چه جناب معظم با عین الدوله صفائی ندارد بهانه که بدست آمده منتج مقصود خواهد بود (الی آخره) .

بعد از قرائت راپورت و بعض مذاکرات دیگر مجدداً بر دعوت نوع و تکثیر و تزئید اشخاص اصلاح خواه انجمن از رسمیت افتاد .

او سعایت کرده نوشتجات و لوائیح او را بدست آورده با کتاب يك کاهه آنرا بناصر الدین شاه ارائه دادند لذا حکم گرفتاری او صادر و او را مفلولا بقزوين آوردند و در آنجا مدتی محبوس بود خانه اش را غارت و مواجیش را قطع کردند قریب سیصد هزار تومان از ثیه پدر را در راه آزادی و مقصود خود از دست داده تا اینکه از حبس نجات و بطهران آمده در سال ۱۳۰۹ باز مأخوذ و بقزوين تبعید شد با کمال پریشانی در نهایت جدوراستی مشغول خدمت بملت و نوشتن لوائیح مقیده بود یکی از مکاتیب او که در زمان مرض موتش بتوسط حسنعلیخان امیر نظام بر حوم مظفر الدین شاه که در آن وقت ولیعهد بود نوشته است و ما بدست آورده ذیلا درج مینمائیم که خواننده تاریخ بداند که عقلا و دانشمندان مملکت چگونه در مقام دست آوردن آزادی و حریت زحمت کشیده و متحمل مشاق و صدمات شده اند باری از

روز سه شنبه هفتم محرم الحرام ۱۳۲۴ در مدرسه ناصری در حجره آقا سید برهان الدین خلخالی، رؤساء انجمن دعوت داشته پس از حضور آنها شروع بمذاکره شد.

میزبان سربور گفت آقایان مگر عزل امین السلطان که صدراعظم سابق بود در نظر شما نمیباشد مگر سبب آنرا نمیدانید جواب گفته شد عزل او از صدارت بواسطه اتفاق علماء اعلام بود که عده از درباریان را با خود همدست کرده و بر ضد امین السلطان اقدامات سری کرده تا او را از کار انداختند حتی آنکه روز قبل از عزل او اعلیحضرت مظفر الدین شاه دربارک او مهمان بوده و در آن روز نهایت مرحمت و عنایت را درباره او فرموده (سبب عزل امین السلطان در مقدمه تاریخ ذکر شده است چنانکه در مقدمه تاریخ اشاره بآن نمودیم) لکن باعث اتفاق علماء پیش آمد خرابی مملکت و مخاطره وطن بود چه پس از استقراض چهل کرور و تقسیم آن بین چند نفر درباریان خائن باز بخیال استقراضی دیگر افتادند.

لذا وطن خواهان و اشخاص بصیر و دانا خواهی نخواهی علما را با هم متفق نموده درباریان هم دوطایفه شده بودند جمعی که از آذربایجان آمده بودند عزمشان مصروف جمع مال و عده دیگر همشان جلب قلب شاه و انداختن مدعیها بود.

دانشمندان هم وقت را غنیمت دانسته متابعت علما را نموده بساعی ایشان يك دفعه قلوب اهالی ایران از امین السلطان برگشت اگر چه باز بر حسب ظاهر دنیا پرستان بطرف او میرفتند و پروانه وار دورش میگشتند حتی آنکه چند روزی اطراف آقای طباطبائی احدی نمی آمد و بخانه اش یا نمیگذاشتند برای آنکه آقای طباطبائی با اتابک مراد نداشت.

يك شب را در خانه آقای طباطبائی بودم که پسر بزرگ ایشان جناب آقامیرزا ابوالقاسم برادران وفامیل خود را تسلی میداد و میگفت از فواید اتفاق و عزم راسخ مایوس مباشید عمأقرب این مجلسی را که تشکیل دادیم تار و پود امین السلطان را از هم گسیخته و صدراعظمی عالم و امین و درستکار بجایش خواهیم دید از کمی انصار و دوستان خائف مباشید.

برای آنها مثلی ذکر نمود و فرمود آیا ملتفت شده اید در آب جاری که گاهی يك شاخه درختی جلو آب می ایستد یا بنطور که چوبی بدیوار و یا اطراف نهر بند میشود آنوقت يك شاخه علفی بچوب می جسد بعد از آن شاخه دیگر و کذا شاخ و برگ درختان میرسند و بآن چوب ضم میشوند پس از مدتی يك سد بزرگی در جلو آب حادث میشود و مانع میگردد از جریان آب حالا امروز پدر من با

صدمات و لطمات ایام استیاد چشم آن مرحوم آب آورده شیخ محسن خان مشیرالدوله برای او هزار تومان از دولت مخارج گرفت در سال (۱۳۱۳) روحش بشاخصار جنان پرواز کرد از قراریکه از جناب آقامیرزا عباسقلیخان مدیر آدمیت که از مؤتقین و اشخاص درست قول است شنیدم مرحوم مستشارالدله در مرض فوت بدوستان خود وصیت کرد که هر گاه بپذیرید میخوام پس از ارتحال من با خف و جوه تا مدفن من مرا بروی خاک با ریسمان کشیده حمل دهید زیرا بسوی کسی میروم که کبریای احدی از آفریدگان کاینات در جنب عظمت و کبریائی حضرت اوعظمی ندارد شاید بر خاکساری بنده خود ترحم فرموده روح مرا مستغرق بجا رحمت خود فرماید هر آینه رضا بآن طور حمل جنازه من نشوید وصیت میکنم نش مرا بدوش حمل گذارده در صحن شرقی قبر آقا دفن نمائید لهذا بر حسب وصیت آن مرحوم

اتا بک طرف است عده موافق و معدودی متناق با او اظهار همراهی می کنند امیدوارم روزی آید که بمقصد خود نایل شده باشیم چنانچه جنابش حدس زده همانطور پیش آمد (چنانکه در مقدمه ذکر شد) .
جناب ذوالریاستین گفت آنروز در بین وزراء و درباریان بودند اشخاصی که عرایض علما را بشاه می رسانیدند اما امروز عین الدوله بحدی طرق دسترس بشاه را سد نموده است که ممکن نیست عرضی و خبری بشاه برسد .

آفاسید برهان گفت باید چند کاغذ بنویسیم یکی باسم عین الدوله و دیگری بشاه و همچنین بعموم وزراء و معایب و مفاسد را برای آنها مدلل سازیم و راه اصلاح را باندازه بنمایانیم بلکه با ادارات جراید هم لوابیح و مکاتیب متوالیه بنویسیم مقصود اصلاح است چه ضرر دارد بتوسط خود عین الدوله کارها اصلاح گردد چه این صدراعظم از آن صدراعظم بر مراتب بهتر است . عین الدوله ناسخ نمیدهد . امتیاز بخارجیه نداده است . وضع مالیه را تا یک اندازه اصلاح نموده . باز صندوقی برای مالیه برپا کرده است . شهرها را منظم کرده . راهها را امن . پس بالنسبه عین الدوله از امین السلطان بهتر است و اگر بنا را بگذاریم بر نوشتن لوابیح البته با و اثر خواهد کرد . نگارنده گفت هر کاری وقتی دارد . الامور مهونه باوقاتها . امروز باید مردم را بیدار کنیم که نه ظلم کنند و نه قبول ظلم .

خداوند در قرآن در وصف مؤمنین فرموده است لایظلمون ولا یظلمون قبول کننده ظلم با ظالم مساویست چنانکه ما باید مظلومین را بیدار کنیم که قبول ظلم نکنند همچنین باید ظالم را نیز آگاه کنیم که ظلم نکنند و این هر دو حاصل گردد باجرا قانون . امروز بعضی راپورتها قرائت شد که انفاس قدسیه خیر خواهان و اصلاح طلبان را بهیجان آورده و خیلی مؤثر افتاده است جماعتی از اهل علم و هنر و معدودی از واعظین و اهل منبر قبول دعوت نموده و متقبل شده اند که در مناظر و مجالس به بیداری قوم ساعی باشند و این مجلس خبر از امیدواری و مسرت داد . قرار شد این چند روزه ایام عاشورا انجمن تعطیل باشد و هر یک بتوانیم نوشتجات ملکم خان و مرحوم مستشار الدوله را بخوانیم بلکه هر گاه ممکن شود کتاب یک کلمه مستشار الدوله را نانیاً طبع کرده و در بین مردم منتشر سازیم .

روز دوازدهم محرم الحرام ۱۳۲۳ رؤساء انجمن در خانه نگارنده حاضر شده راپورت کارهای خود و اصلاح خواهانرا مذاکره کردند و قایع این ایام از این قرار است :

جناب آفاسید عبدالله بهبهانی در خانه خودش بمنبر صمود نموده و پس از حمد خدا و ثنای بر رسول

طالب ثراه جمعی از دوستان او چند نفر حمل آورده تا نعش آن مرحوم را بقضای شرقی محوطه قبرستان معروف بقبر آقا که در جنوبی طهران واقع است دفن نموده انالله وانا الیه الراجعون .

صورت مکتوب مرحوم مستشار الدوله صاحب کتاب یک کلمه

بمرحوم مظفر الدین شاه در زمان ولایت عهد آن مرحوم سنه ۱۳۰۶

که بتوسط حسنعلیخان امیر نظام نوشته است

قربان خاکبای اقدس شوم - از زندگی پیر غلام زیاده از سه چهار روز گویا باقی مانده در دولتخواهی و خانه زادی از تکالیف واجبه خود میداند که افکار و اسپین خود را که در این نفس آخرین بغا کبای .

واولاد آنحضرت صلی الله علیه وعلیهما جمیعین فرمود ای مردم در چندی قبل تجار اطراف متظلم و شاکه بودند که پادشاه ما علیه حضرت مظفر الدین شاه گمرک را واگذار فرمود به مسیونوز مستخدم بلژیکی اوهم تعرفه بر گمرک بست و کتابچه طبع کرده و نشر داد که گمرک اجناس را از صادر و وارد بر طبق آن کتابچه بگیرند لیکن در این مدت بر طبق آن کتابچه احدی از عمال او عمل ننموده اند هر کس هر چه توانسته است از مردم و مال التجاره گرفته اند حتی آنکه از یکنفر که بر حسب تعرفه گمرک یکقران میبایست بگیرند دو تومان و پنجهزار گرفته اند و در سرحدات خیلی مسلمانانرا اذیت می کنند از آنجمله زوار حضرت سیدالشهداء علیه السلام را در سرحدات خصوص سرحد کرمانشاه گرفتار و سرگردان داشته اند حتی آنکه زیر چادرها و شلوارهای زنانرا تفحص کرده اند لکن این ایام امری تازه اتفاق افتاده است که کمر اسلام و مسلمانانرا شکسته است و مسلمین را خواری و ضعیف نموده است و آن این است که عکسی از نوز منتشر شده است و در حالتی عکس برداشته است که لباس مذهبی یا رسمی ما را پوشیده است یعنی عمامه بسر گذارده و عبا بدوش افکنده است با این توهین و این کارهای دیگر هم نموده است مثل آنکه در گمرک و پستخانه و اداره صندوق مسلمانانی را که در این ادارات مشغول خدمت و زحمت بودند و سالها از این طریق معاش خودرا تحصیل مینمودند خارج نموده و بجای آنها رعیت خارجه و یهود را منصوب داشته باید از اعلیحضرت یادشاه استدعا نمائیم که نوزرا بواسطه این اهانتی که وارد آورده است و این خیانتهائی که کرده و میکند از کار خلع بلکه اورا اخراج نمایند .

طلاب و سایرین و سادات و حاضرین در مجلس بواسطه استماع فرمایشات و ملاحظه نتایج و خیمه صدا را بگریه و زاری بلند کردند طلاب که مهیا و مستعد بودند عمامه ها را از سر انداخته و بقه پیراهنهای را یاره نموده هیاهوی غریبی در شهر افتاد بعضی از آقایان از قبیل جناب صدرالعلماء و جناب حاج شیخ مرتضی و جناب آقا سید احمد طباطبائی و جناب آقا شیخ محمد رضای قمی و بعضی دیگر از علماء و ائمه ساجد با جناب آقا سید عبدالله همراهی نموده لکن جمعی دیگر از آقایان همراهی ننموده گفتند کافر لباس مسلمان را بیوشد کاشف از اهانت و قصد توهین نیست بر فرض اینکه قصدش توهین باشد بر کفرش که افزوده نخواهد گردید . دیگر آنکه یهود و مجوس هم ردا میپوشند و هم عمامه بسر میگذارند بواسطه این اختلاف شاهزاده عین الدوله که صدراعظم و داماد شاه هم بود بر استبدادش افزوده اعتنائی باین هیاهو نکرد بلکه بر اعتبارات و استقلال نوز افزود و گفت چون نوزرا مبرز علی اصغر خان امین السلطان که

اقدسست تقدیم نماید چون این عریضه در موقعی بلحاظ مبارک اجازه تشریف حاصل مینماید که پیر غلام عالم فانی را وداع نموده است یقین دارم باعتبار تمام بعراض بی غرضانه و صادقانه خانه زادی که هرگز نسبت بیادشاه خود و وطن خود خیانت را شعار خود نکرده ملاحظه و امان نظر خواهند فرمود محل تردید و انکار نیست صدائی که از بعد بیرون آید از روی صداقت و حقیقت و راستی است حضرت اقدس امجد اعظم روحنا فداء را خداوند عالمیان بر تبه و مقام بلند و عالی انتخاب و نایل فرموده ولی در ضمن بمسئولیت خیلی مهم و بزرگی دعوت فرموده که حق تفکرهای وقت حزن انگیز را سزاوار خواهد بود .

ممالک وسیع ایران که وطن اصلی و خانه واقعی شاهنشاه اسلام است بعقیده کافه سیاسیون در محل خوف و خطر است زیرا ترقیات شدید السرع همسایگان و افعال و اغفال خود سرانه و بی باکانه درباریان

صدر اعظم سابق بود بر سر اینکار گذاشته بود خیال داشتم او را از کار خلع نمایم حال که ملاها از او عقب کرده‌اند من باید برخلاف آنها از او همراهی کنم .

پس از فراغت این رایورته‌ها و مذاکرات دیگر اهالی انجمن مذکور داشتند این اقدام آقای آقا سید عبدالله اگر سبب آن شخصی نبود و نوعیت داشت خوب بود برای مقاصد اصلاح خواهان .
نگارنده گفت در چند روز قبل از این رایورته بانجمن رسید که مقدماتی فراهم آمده است ولی طریق آن طولانی است شاید این اقدام آقا نتیجه آن مقدمات باشد .

آقا سید برهان گفت این مسئله چه ربطی بمقصد ما دارد بر فرض که نوز را عزل کنند دیگر صداها خاموش میشود و دردهای بیدرمانی که مملکت را احاطه کرده اصلاح و علاج نخواهد شد .
ذوالریاستین گفت امروز که نوز عزل شد فردا عین الدوله از صدارت معزول خواهد شد .
ادیب بهبهانی گفت بر فرض که عین الدوله هم معزول شد آیا کسی دیگر را دارند که بجای او منصوب کنند .

فیلسوف گفت من شنیدم بعضی از هواخواهان امین السلطان این اسبابها را فراهم آورده و تمهید مقدمات مینمایند بلکه شاه لابد شود از آوردن امین السلطان را بایران .

نگارنده گفت این خیالی است باطل چه اکثر از آقایان بر ضد امین السلطان هم قسم شده‌اند محال است بگذارند که او بمسند صدارت قدم بگذارد امروز امین السلطان در فرنگستانست ما را با او کاری نیست اگر یکوقتی بایران آمد و بر این مسند نشست آنوقت باید خیالش را کرد پس بهتر این است اولاً ما اطراف جناب آقا سید عبدالله را بیدار کرده و مقتضیات زمان را حالی آنها نمایم بلکه کاری بکنیم جنابش با آقای طباطبائی متحد و متفق شوند ثانیاً بلکه سعی کنیم گفتگوی ایشان نوعیت پیدا کند و غرض شخصی مبدل باغراض نوعی گردد آنوقت بمقصد خود نایل خواهیم گردید . اهالی انجمن با کمال میل وجدیت تصدیق نموده قرار بر این شد چند نفر از اهالی انجمن اطراف و اصحاب آقای بهبهانی را داشته باشند و مواظب باشند که این رشته اتحاد و اتفاق را بین سیدین سندین محکم نمایند .
نگارنده متقبل شد که آقا سید محمد تقی را که یکی از محارم آقای آقا سید عبدالله است ملاقات نمایم پس از قرارداد بازنطقی مبنی بر تأکید و تسدید اتفاق و بیداری ملت و خدمت بمملکت شده و قرارداد که هر فرد از افراد انجمن بکاری که از عهده او ساخته است مشغول بوده تکامل و تسامح را روا قوای چندین هزار ساله دولت ایران را بطوری از هم متلاشی و دچار ضعف و ناتوانی صعب نموده که علاج آن از قوه و قدرت متوطنین این مرز و بوم بکلی خارج است ولی عقیده حکما و سیاسیون جمهور ملل متمدن بر این است .

رفع خطرات و جاره اشکالات ایران را بهمین دو کلمه میتوان اصلاح کرد که باید از اعمال گذشته چشم پوشید و شروع بتأسیس قوانین تازه نمود ازین راه میتوان احترام و اعتبار سابقه دولت و ملت قدیم ایران را در نظر اقوام خارجه و ملل متمدنه و همسایگان مجددا جلب کرد و این مطلب را در نظر خردمندان مستقیم الادراک چنان واضح و آشکار است که محتاج بهیچ دلیل و برهان نیست . محتمل است بدین وسیله آثار و اسبابی که نیک بختی مملکت را امنیت تواند داد بدست آید که بعدها مأمورین

ندارند و نیز قرار شد که عدهٔ انجمن هر گاه به سی نفر برسد آنوقت هر يك از اجزاء مأمور و مأذون باشند که انجمنی تشکیل دهند هر وقت عدهٔ اجزاء آن انجمنها بسی نفر برسد باز اجزاء آن مکلف باشند به انعقاد انجمنی دیگر لکن این انجمنها مجالس یکدیگر را ندانند فقط مرشد و هادی یکدیگر را بشناسند. یکی از اجزاء گفت رسم طایفه بایه این است که هر کس را که گرفتار محاکمه و مرافعه درب خانه‌های ملاها باشد او را دیده و بطرف خود مایل مینمایند لامحاله از متخاصمین یکی محکوم شده است او را دعوت بدین خود مینمایند حالا خوبست ماملتقت این نکته باشیم ملاحظه کنیم هر کس که ستم دیده ظلم دیوانیان باشد او را دیده و بمقصد خود او را جذب و جلب نمائیم دیگری گفت بنابراین امروز در بین اهل ایران کمتر کسی است که ستم و ظلم دیوانیان را ندیده باشد همه کس مایل باین مقصود است ولی مایاید در بیداری اهالی اختصاص ندهیم هر کس را که بیدار ندیده بیدار کنیم ولی در جلب بانجمن هم مسلک شخصی را منظور داریم که یادرد دین داشته باشد و یادوستی وطن مرکز ذهن او باشد یقین بدانید اگر تعجیل و مسابقت و مسارعت نکنید مملکت سهل است که دین هم از دست خواهد رفت مملکت در خطر اسلام در خطر ناموس در خطر با نهایت تعجیل شروع کنید در بیداری.

روز چهارشنبهٔ یازدهم محرم سال ۱۳۲۳ که روز بعد از عید نوروز بود در خانهٔ آقا سید احمد ناصر الشریعهٔ کرمانی انجمن بعنوان مجلس ضیافت مخصوص منعقد گردید جمعی از اهالی انجمن و غیر انجمن حاضر (مقصود از این ضیافت امتحان بعضی بود در حضور اجزاء انجمن) پس از صرف نهار جناب آقا سید محمد تقی را که در مجلس سابق وعده داده بودم ملاقات نمایم و بهانهٔ ضیافت او را حاضر نموده پس از تمهید مقدمات نگارندهٔ گفت: امروز شما باید کاری کنید که این زحمت و اقدام جناب آقا سید عبدالله بی نتیجه نماند مسیونوز عمامه بگذارد و یا اصلاً نباشد کاری نکرده‌اید باید این فرمایش آقا نوعیت داشته باشد عوض عزل نوز عدالت بخواهید رفع ظلم ربا عث شوید احکام قرآن و قانون اسلام را تقاضای اجراء نمائید حال همهٔ مردم نمیدانند قایدهٔ عزل نوز را امروز که شما اقدام مینمائید و زحمتی میکشید خوبست مطلب بزرگی و اهتبی را که راجع بنوع باشد عنوان کنید که برای عموم مردم و اهالی مملکت مفید باشد و موجب نیکنمایی و شرف گردد.

آقا سید محمد تقی گفت عزل نوز مقصود نیست این بهانه است امروز که نوز از کار عزل شد فردا مستبدین و ظالمین از ریاست مسلمانان خلع خواهند شد بلکه بعزل نوز اکتفاء نمی‌کنند مقصود عزل عین الدوله است.

دوائر دولتی که از عالی و دانی و بزرگک و کوچک در اعمال و افعالی که درخور درجه مأموریت ایشان است خود را بانقیاد و اطاعت مواد و احکام قانونیه مکلف بدانند و مساوات حقوقیه بعموم اهالی وزیرستان از هر صنف و طایفه داده شود و برای حصول صلاح حال آنها هر گونه تدبیری که لازم است بکار برند.

وآلا باین حال باشتابه وزراء و درباریان دولت از حیز امکان و قدرت انسان بطور یقین خارج است که بتوان عظمت و اقتدار سلطنت قدیمه ایران را در این دور زمان مجدداً بوسایل نیاکان خود در خارجه و داخله مملکت نگاهداری و حفظ نمود.

بغا کیای اقدست قسم که ما ایرانیان را توتیای چشم است آنانکه عرض و جسارت مینمایند که

جناب ذوالریاستین گفت میترسم این هیاهوی بزودی خاموش شود .
آقا سید یوسف سیرجانی گفت من یقین دارم مقصود جناب آقا سید عبدالله منحصر بعزل نوز نیست .

ناظم الشریعه گفت مقصود چه عزل نوز باشد و چه عزل عین الدوله چون غرض آقا رفاهیت مردم است منتج نتایج حسنه خواهد بود که بعد از این ظاهر خواهد شد دانشمندان وطن کار خود را خواهند نمود . خدا را بر آن بنده بخشایش است که خلق از وجودش در آسایش است و اما ماینفع الناس فی الارض .

آقا سید محمد تقی گفت عیب کار این است که جناب آقا پول ندارد که خرج طلاب کند و تاطلاب را یول ندهند جمع نخواهند شد حتی آنکه چند شب قبل پول برای چای و غلیان مجلس طلاب نداشتند . آقا سید احمد گفت غصه بول را نخورید عمأ قریب جناب آقا صاحب یول خواهد شد آنکه باید برساند خواهد رسانید .

مجدد الاسلام مدبر روزنامه ادب گفت طلابی که اطراف جناب آقا میباشند چون قصدشان ترویج اسلام است و نجات دادن ایران محتاج بیول و مخارج گزاف نمیشاند باندازه مخارج جزئی هم ملت حاضر است و میرسانند .

آقا سید محمد تقی گفت چند نفر از هواخواهان اسلامیت حاضر شده اند که پول بدهند تا ده هزار تومان هم متقبل شده و آوردند لکن جناب آقا قبول نکرد و میفرمایند من جز رفاهیت و آسودگی مردم مقصودی ندارم گرفتن پول منافی است با این غرض مشروع و مقدس .
ناظم الشریعه گفت من شنیدم هواخواهان امین السلطان محرك آقا شدند .

آقا سید محمد تقی گفت نه احدی محرك آقا نیست اطراف جناب آقا احدی از هواخواهان امین السلطان نیست محرك آقا ظلم و ستمی است که از بعض رجال دولت و درباریان دیده میشود حالا ضمناً حضرت آقا در ضمن این مقصود مقدس انتقام خود را از عین الدوله بگیرد و یا دوستان خود را بجای دشمنان خود منصوب کند چه ضرر دارد چه عیب دارد که ایشان خدمتی بملت و وطن و اسلام بفرمایند و فوایدی هم بالذبح ببرند البته اگر این مقصود را نایل آیند هم رئیس خواهند شد و هم از دوستان خود دستگیری و هم از دشمنان خویش انتقام خواهند کشید .

اداره وزارتخانه های حالیه ابداء عیب و نقص ندارد و محتاج بتغییرات نیست حرفی است بی مغز زلالی است تلخ و قولی است نامسموع .

این ناقص فهمان از طفولیت ناامروز بچاول نمودن اهالی بیچاره ایران معتاد شده اند و بهمینطورها شرف و مکتب ملت را گرفته بخورشمه طلا داده اند و باین حرفها که علما خیر خواه دولت و پادشاه است و ولایت نظم و رعیت آسوده و نو کردعا گو و قشون حاضر خود را مادام العمر از مسئولیت دوات خارج می دانند .

اگر دوات وضع قانون و تنظیمات در مملکت مقرر فرماید معلوم خواهد شد که این الفاظ مزخرف در هیچیک از درباریان و ادارات ممالک دول کنستی و سبون وزن و قیمتی ندارد الا در نزد دول آسیا

مجد الاسلام گفت امروز در روی زمین و کره مسکون بدبخت تر و جاهل تر از ما احدی نیست سایرین تا یکدرجه حقوق بشریت را دارا میباشند و روز بروز میلشان بترقی وطن است ولی ایرانیان مظلوم هر روز سخت تر از روز قبل برایشان پیش می آید هر گاه بگوئیم خداوند اینگونه خواسته است که ماذلیل و منکوب باشیم و توسری خور هر آینه این نسبت را بخداوند دادن قبیح است اگر بگوئیم جادو و طلسم افتاده ایم اینهم اعتقاد است باطل پس باید بگوئیم سبب این خرابی همانا کفر کردارهای ناشایست خودمان و نتایج مششومه تنبلی و غفلت و بی اطلاعی و جهالت است .

بعد از مدتی که جناب آقا سید عبدالله اقدامی فرموده میفرمایند ما مسیو نوز را نمیخواهیم بر ما و شما واجب و لازم است که مرد مرا بیدار و هوشیار کنیم یقین بدانید که دو روز دیگر صداها خاموش و حرارتها بیروت مبدل خواهد گردید سال گذشته چه اندازه زحمت کشیدیم برای آقای نجفی و چه استقبالی برایش فراهم آوردند آخرش دیدید که بیک حلقه انگشتری الماس که در روز قتل حضرت امام حسن علیه السلام از اعلیحضرت شاه بعنوان خلعت گرفت چگونه رفت که با آقایان و علمایم خدا حافظی نگفت حالاهم یک کالسکه و یا یک درشکه و یک دیدن صدراعظم این هیاهو را ساکت خواهد نمود . نگارنده گفت آقایان اولاً بدانید که خداوند عالم با ما است نه عین الدوله آدمی است که پول خرج کند و نه مظفرالدین شاه کسی است که سادات را ذلیل بخواند ثانیاً جناب آقا سید عبدالله در کار خود محکم است آقایانی که با ایشان میباشند همگی از ایشان قول گرفته اند و محکم ایستاده اند به صد هزار تومان هم خاموش نخواهند شد ثالثاً فتوت و مردانگی آقای بهبهانی را همه میدانید مراداتی را که بعضی با ایشان دارند جز و اسرار است و در این مجلس نمیتوانم عرض کنم همینقدر برای اطمینان شما عرض میکنم این اقدام جناب آقا عمأقرب نتیجه اش ظاهر خواهد شد باز عرض کنم هر گاه آقای بهبهانی از قولش برگشت فوراً ایشانرا معدوم و دیگر را بجایش منصوب خواهیم نمود .

آقا سید احمد گفت اگر بین دو حجة الاسلام آقای بهبهانی و آقای طباطبائی عقد اتحاد و اتفافی بسته میشد و این دو نفر رئیس بزرگ دست بدست یکدیگر میدادند هر آینه کاری از پیش میرفت . ذوالرباستین گفت از این جهت مطمئن باشید جمعی در این خیال میباشند و عماقرب نتیجه اش ظاهر خواهد شد .

نگارنده گفت چند روز قبل ازین جناب معتمد الاسلام رشتی از طرف آقای بهبهانی آمد خدمت

اگر دولت های همسایه مبنای کارشان از روی دستور العمل های وزراء و حکام و مأمورین یلتیکی و سیاسی دولت ایران بود چه تمناها که دولت علیه از آنها نمی کرد و قبول نمیشد . و کدام امتیاز بود که خواهشاً بر عیای مملکت ایران نمیدادند که مواد آن صرفه ایرانیان نبود . چگونه بی اطلاع مأمورین یونیکسی ایران رابطه سیاسی و تجارتي در مملکت خود حرمت داشتند یا می توانستند با دیگران مبادله نمایند .

چون دستور العمل آنها قانون است که گاهی باقتضاء وقت مواد آنرا تغییر میدهند و در هر سال طبع و در میان آحاد و افراد ملت حتی دهقانان و برزگران و عملجات بتوسط اوراق اخبار منتشر میشود باینجهت تکالیف و حدود عموم اهالی محدود است و اتصالاً جلو میروند . دستور العمل ایرانیان

آقای طباطبائی که قول همراهی را از ایشان بشنود جنابش در اول اورا مایوس فرمود ولی در آخر فرمود اگر جناب آقا سید عبدالله مقصود را تبدیل کنند و غرض شخصی در کار نباشد من همراه خواهم بود از آنجا رفت منزل حاج شیخ فضل الله از آنجا بکلی مایوس گردید بلکه شیخ معتمد الاسلام را ترسانید که تورا چه با این رسالت بر فرض عین الدوله متعرض سید نشود ولی تورا تمام و معدوم خواهد نمود .

از آنجا رفت منزل حاج میرزا ابوطالب زنجانی او هم در اول امر معتمد الاسلام را ترسانید ولی در آخر قول داد که بی طرف باشد نه همراهی کند و نه مخالفت نماید پس از آن حاج شیخ عبدالنبی را ملاقات نمود مشارالیه گفت من باید خودم یا جناب آقا سید عبدالله ملاقات نمایم معتمد الاسلام گفت مکان و زمان ملاقات را معین نمائید جواب داد من که بغانه آقا سید عبدالله نخواهم آمد ایشان هم اگر بخواهند منزل من بیایند خبر عین الدوله میرسد و از من خواهد رنجید بالاخره قرار بر این شد که در خارج طهران در این بابویه از یکدیگر ملاقات نمایند پس از اطلاع جناب آقا سید عبدالله فرموده بود همان آقای طباطبائی با من باشد مرا کافی است شیخ عبدالنبی که قابل و داخل آدمی نیست حاج میرزا ابوطالب هم اگر مخالفت نکند مرا بس است اما حاج شیخ فضل الله این ایام گرم عین الدوله است چند روز دیگر او هم مایوس خواهد شد باری مقصود این است که جناب آقا سید عبدالله ارباب حل و عقد را با خود کرده است فقط ما باید ایشان را با آقای طباطبائی متحد و دوست نمائیم و مرادات بین آنها را علنی و آشکار داریم .

ناظم الشریعه گفت آقا شیخ مهدی سلطان المتکلمین که از واعظین معتبر و از دوستان مخصوص آقای بهبهانی است ایشان را باید ملاقات نمائیم و با وحالی کنیم مقتضیات امروز را بلکه اورا در کار داخل کنیم که در موقع مقتضیات را القاء نماید .

نگارنده گفت جناب سلطان المتکلمین ملتفت و بیدار و همراه است لکن باید اورا با جناب حاج شیخ محمد (۱) سلطان المحققین و واعظ اصفهانی که از واعظین معتبر است جز و انجمن کنیم چه حاج شیخ محمد در نزد عامه مقبولیتی فوق العاده دارد و کلامش را انری خاص باشد اینگونه اشخاص را باید داخل کنیم تا در موقع اثرات خود را ظاهر سازند و نیز باید در دوستی بین دو حجة الاسلام آقای بهبهانی و آقای طباطبائی نهایت سعی را بجا آوریم که این دونفر اگر با هم متفق شوند بمقصود زودتر خواهیم رسید مجد الاسلام گفت اگر چه خیال آقای طباطبائی جمهوریت دولت ایران است لکن با مقصود ما منافاتی ندارد (۱) شرح حالات حاج شیخ محمد و واعظ عمأ قریب ذکر میشود .

ضمیر منیر در بار بیان است که هر چه بمقتضای اراده و میل ایشان باشد صحیح است و الا اجوف . این است که همه روزه عقب می نشینند و حقوق حقه خود را مجبوراً در کمال فروتنی و انکسار با خواهش و تمنا با آنها فیصل بدهند . در افواه منتشر است دولت ایران در خیال نظم و ترتیب دوائر دولتی است .

عقلا می گویند بدون توضیح قوانین این حرکت مذبوح است . سیاسیون و حکمای عصر با آواز بلند فریاد مینند چون اهالی ایران از امیر و فقیر قانون را تقلید بارویا گیان میدانند ورشته تغییر و تبدیل مأمورین دولت از زمان قدیم در ید اقتدار شخص اول دولت است و اقدامات دولتیان در اصلاح حال اهالی وزیرستان بدون قانون با ترقیات محیر العقول این زمانه مطابقت نداشته و ندارد دوام و بقای سلطنت

چه ما اجزاء قانون اسلام و تنظیم اداره دولت را خواهانیم و این در ضمن جمهوریت و مشروطیت هر دو حاصل است (جمهوریت از افراد مشروطیت است) مقصود ما رفع ظلم و استبداد است خواه بعنوان جمهوریت باشد خواه بعنوان مشروطیت .

روز سه شنبه ۲۱ محرم الحرام سال هزار و سیصد و بیست و سه هجری انجمن مخفی در خانه جناب ذوالریاستین منعقد گردید بعضی رایورها قرائت شد از آن جمله امروز ولیمهد از شهر تبریز بطرف طهران حرکت نموده است علی الظاهر اعلیحضرت مظفرالدین شاه خیال مسافرت فرنگستان را دارد محمد علی میرزای ولیمهد را احضار فرموده است که در مدت غیاب اعلیحضرت در مرکز خلافت و مقرر سلطنت اقامت و بنیابت پادشاه به ما امور سلطنتی اشتغال ورزد و نیز امروز نظام السلطنه برای پیشکاری آذربایجان روانه گردید .

از حالات ولیمهد قدری مذاکره شد و چون ما در این تاریخ خود خیلی با این ولیمهد طرف خواهیم بود و کراراً اسم او و کارهای او از قلم نگارنده بروی کاغذ خواهد آمد پس مناسب دیدم که بعضی حالات او را در فصلی علیحده در همین مقام در متن تاریخ بنویسم اگر چه حالات سایرین را بعنوان حاشیه در ذیل صحایف مینویسم اما حالات این ولیمهد را که مسائل تاریخیه مبتنی بر آنست ناگزیر و لابد کرد نگارنده را که در همین مقام بنویسم فلذا رشته تاریخ را بذکر این فصل قطع نموده و گوئیم .

فصل

در حالات محمد علی میرزا

ششمین پادشاه سلسله قاجاریه در ایران

که بمقاد کل سادہی مقتول او مخلوع از سلطنت خلع و در خارجه

بکیفر اعمال خود گرفتار گردید

محمد علی میرزا در چهاردهم ربیع الثانی سنه ۱۲۸۹ هجری در تبریز متولد شد .
بمقاد الولد للفراس پدرش مظفرالدین شاه و مادرش ام الخاقان دختر میرزا تقی خان امیر نظام

ایران را تنها تشویق بر گذشتگان کافی نمی دانند وزراء و خیر خواهان دولت نظر بتکالیف واجبه خود دودست دیگر نیز از صاحبان علم و افکار عاریه نموده شروع بتأسیس قوانین و تنظیمات نمایند . چون قانون را مضر بحال خود میدانند تا جان در تن دارند اقدام باین امر نخواهند کرد در این صورت باید با همسایگان در یکدرجه کم سلوک و رفتار نمود زیرا این دایکان مهربان تراز مادر این گران مرغابی صفت و این خیر اندیشان خانمان بر انداز تا دولت مقننه نشود چشم از منافع خود نبوشیده و برای جنبش موشی گریهای چند میرقصانند و بجهت تشویق در امر سیاست و تجارت به یکدیگر بازبهای رنگارنگ بروی کار می آورند و لو آنکه بقدر ممکنت انگلیسها در خزانه دوات لیره موجود باشد و بقدر صنعت گران فرانسویها ارباب صنایع در کارخانه جات و بقدر اهالی چین قشون آزموده و حاضر رکاب و بقدر دول امریکا سفاین

اتابیک بود که مظفرالدین شاه اورا بیدی اعمال وافعال زشتنش مطلقه نمود درسال ۱۲۹۲ که طفلی سه ساله بود با مادر مطلقه خود بطهران آمد یعنی مادرش اورا با خود آورد .

دوسال در نزد ام الخافان مادر خود بود بعد شکوه السلطنه دختر شعاع السلطنه مرحوم که والده مظفرالدین شاه بود حضانت اورا متقبل گردیده اورا برد باندرون ناصرالدین شاه نگاه داشت .

درسال ۱۳۰۱ که جوانی دوازده ساه بود مظفرالدین شاه اورا به تبریز عودت داد و در نزد خود

اورا نگاهداشت . درسال ۱۳۰۶ که هفده ساله بود فوج امپریه را که قراول مخصوص اراک حکومتی تبریز

بود به اوسپرد چون آتزمان پیشکار و مربی صحیحی نداشت خود بشخصه به امورات فوج رسیدگی میکرد

و در کارها فعال مایشاء بود و چون در زمان استبداد هر فوجی و حکومتی بکسی میدادند برای نان خانه

او بود باینجهت هم* وعزم محمدعلی میرزا مصروف دخل و جمع پول بود و از مجالست اختیار و ابرار منصرف

و از تحصیل علوم و کمالات منحرف ، با اشخاص رذل جلسی ، بانا کسان انیس ، مردمان پست و شریر و او باش

والواد را طرف وثوق و اعتماد خویش قرارداد ، بکارهای زشت عادی شد ، مثلا از سر بازی دو قران

و سه قران میگرفت و اورا از سر خدمت مرخص خانه میکرد . در آتزمان مرسوم بود که اشرار و قطاع

الطریق برای فرار از مالیات دیوانی و یا برای فرار از مجازات و اینکه هر چه بخواهند بر عیت بیچاره صدمه

وارد آورند و بزور ملک و اموال آنها را بگیرند می آمدند سر بازمی شدند بلکه دستی هم بصاحب منصب

میدادند که آنها را بسر بازی قبول کنند درسال یکدوسه ماهی هم سر خدمت حاضر می شدند بعد تعارفی

داده بقیه سال را مرخص و بیخانه خود میرفتند اگر بالفرض در میان ایشان مردمانی خوب بود که کلاه

خود را نگاه داشته و الا مشغول چابیدن و غارت رعیت بیچاره میبوندند . باین جهت محمد علی میرزا رشوه

و تعارف میگرفت و از سر بازیها حمایت میکرد و حون این فوج از اهالی بلوک الان بر آغوش بودند

حکومت آنجا را هم ضمیمه شغل خویش کرده در این ضمن چند نفر از یاورها و سلطانهای فوج را که

مردمان پست فطرت و جزو قطاع الطریق محسوب می شدند با اشخاصی که در جزو نو کرهای ست خود

از قبیل تفنگدار و قهوجی و فراه و غیره داشت منظور نظر خود قرارداد و سعی در ترقی دادن ایشان

شد و اشخاص نجیب و خانواده که مظفرالدین شاه برای نو کری و تربیت او معین کرده بود آنها را خارج

نموده و یا بخود راه نمیداد اشخاص جدید و نو کرهای تازه برای ترقی و بیسرفات کار خودشان در مقام

خدمت باوبر آمده در (الان بر آغوش) آنچه ممکن بود املاک مردم و رعیت بیچاره را یا بزور و یا

زره بوش ... پس بعهده مأمورین سیاسی و ملکی است همیشه بر وفق مقتضای عصر و احتیاج زمان رفتار نموده هفنه
یکروز بمقاد آیه کریه و شاور هم فی الامر . بانفاق یکدیگر از روی حقیقت در تصفیه امور دولت و ملت شور
نمایند . زیرا از بدیهیات است احکام خداوندی در هر دین واضح و آشکار است و حق آفتابی است علی السویه
عالم را روشن و نورانی میکند و پوشیدن آن در میان هم حمت ممکن نیست و بیرغلام شاید بقدر کفایت از احکام
قرآن مجید و احادیث نبوی هم اطلاع داشته باشد و شریعت مطهره اسلام ابدآ منافی قوانین عادلانه نسبت
و خیالانهم هنوز جمع است و آنقدر شعور دارم که قباحت خیانت را نسبت بوجود مقدس بادشاه و ولی نعمت
زاده خود و دین و مذهب خود و وطن و ابناء و وطن خود درک نمایم و بفهمم خصوصاً در این حال که
از این جهان بجهان دیگر باید بروم و در دیوان عدل آفریننده کاینات خواهم ایستاد . پس بقوت قلب

به اسباب چینی نمدانك و يك دانك از برای محمدعلی میرزا تصرف میگردند مقربترین نوکرهایش

کسی بود که چیزی

باو عاید میداشت باین

طریق اکثر دهات رعیت

آنجا را چه ببو

بزور از دست صا

گرفت از خا

بنا کردند بملك خریدن

از برایش و گندم وجو

را بهر قسم بود در اول

خرمن احتکار و انبار

میگرد و در آخر سال

ان می فروخت

و این سب شد که

بعضی از ملاکین

آذربایجان هم تاسی

باو کرده از قبیل حاج

میرزا حسن مجتهد و

حاج میرزا کریم آقا

امام جمعه و ساعد الملك

و غیره که بمقادیر الناس علی

دین ملوکهم آنچه

توانستند در ظرف

دوازده سال بجا آوردند

محمدعلی شاه

بخداوند صاحب عظمت و جبروت قسم یاد مینمایم و خاطر مقدس بندگان امدس اجداسعدوالا روحانفاده را از بیش آمد امور روزگار مطلع می نمایم که با این ترقبات فوق العاده اروپائیان جندی نخواهد گذشت موقع حال اهالی ایران مقتضی آن خواهد شد که لابد و لاعلاج دولت ایران در سخت ترین روزگار در عداد دول کنسی نویسون برمی آید .

و باقتضای ملک و مملکت و مناسبت وضع و طبایع مواد قانون راجری مبنیاید و نتیجه معتنا به حاصل میکند این ممالک وسیعه و اهالی و ملل مطبوعه را در اجرای قانون بیک اسم و بیک چشم در تحت بیرق وطن پرستی می آورد و احکام عادلانه حریت افکار و مساوات حقوقه را جاری نموده دیگر گوش به سخنهای واهی نمیدهد چون بیش آمد کار از آینده خبر میدهد لهذا به شخص حضرت اعظم والا روحنا

تا آنکه صاحب کروزها شدند چون اهالی آذربایجان اعمال و افعال آنها را دیده بودند لذا با کمال غیرت و شجاعت ایستادگی کرده حقوق خود و ملت ایران را پس گرفتند دیگر آنکه از اول جوانی محمدعلی میرزا همان اشخاص که دور او را گرفته بودند او را تحریص و ترغیب بقتل و غارت میکردند که خودشان فایده ببرند باینجهت چندین نفر از قبیل خسروخان اردبیلی و هاشم خان قراجه‌دافی و جعفر آقا و غیره و غیره که در سرحدات ایران مشغول خدمت بودند آنها را تلف و معدوم کرد و اگر هم خلائی از آنها سر میزد بواسطه تعدیات محمدعلی میرزا نسبت بآنها بود که تحمل نمیکردند وزیر بار ظلم نمی‌رفتند و الا یاغی دولت نبودند. از قراری که مشهور است اکثر شهبها با چند نفری از مخصوصان خود سوار میشده میرفتند بخارج شهر تبریز برای شکار رعیت بیچاره چه در ایران مرسوم و معمولست که دهاتیها و رعایای نزدیک هر شهری جنس فروش خود را از قبیل شیروماست و تخم مرغ و هیزم و ذغال و یا متاعی دیگر حمل نموده و میاورند بشهر فروخته و وجه آنرا یا بعبینه و یا بعد از تبدیل بجنس دیگر میبرند و با اهل و عیال خود گذران مینمایند این پادشاهزاده با چند نفر از خواص خود نصف شب از دارالحکومه حرکت میکرد و در بین راه یکی دو تا یا زیاد تر از رعیت بیچاره را که از آن شهر مراجعت میکردند گرفته اگر جنسی و پولی همراه داشت آنرا میگرفتند و الا الاغ او را گرفته میفرستادند بدهات خود یا جاهای دور دست که در آنجاها بفروش میرسید بعض اوقات که خواص او میخواستند او را خورسند نمایند تقسیم او را از غنیمت بیشتر میدادند گاه گاهی هم باو میگفتند که فایده اینکار از شکار بهتر است چه شکار اگر بخت مدد کند یا یک آهو یا یک بز کوهیست که قیمت هر یک از یکتومان کمتر است لکن این شکار در هر شبی بیش از یکتومان سهم حضرت اقدس ولایت عهد است مجملا بواسطه مجالست با اینگونه اشخاص رذل و پست فطرت که مؤثر است این شاهزاده بزرگ بقتل و نهب اموال و رشوه و غیره که از اخلاق مذمومه است عادت داده بعضی از اشخاص هم در ضمن پیدا شدند و اطراف او را گرفته و گفتند که اگر شما عمل جادو را بکنید و لیعهد میشوید شاه میشوید اینمذاکرات اتفاقاً با خیالات او گاهی مصادف می افتاد مثلاً دعانویس چند کلمه برایش مینوشت که اگر این نوشته را با خود داشته باشید بر دشمن مظفر و غالب میشوید چند ساعت بعد از آن تلگراف اعدام یک بیچاره باو میرسید. و یا آنکه اگر این عمل را بجای آوری بمقصود نائل میشوی در شب آنروز در شکاری یکبار ذغال بهره او میگردید این بود که اعتقاد غریبی برای اعمال سحر و جادو بهم رسانیده بود. بعض اعمال که عادات زنان حالیه ایرانست از او و از عباس ملک جهان صادر میگردد منجمله در نزدیکی رحلت مرحوم مظفر الدین شاه از خراسان

فداه واجب و محتتم است که قلب مبارک شاهنشاه اسلام را بعبایض صادقانه از اشتباهات مزورانه درباریان آگاه نمایند که جدوجهد ایشان برای منافع دو روزه خودشان است نه از برای قوام سلطنت دولت ایران. این فقره از و اضحات است که بعدها هیچیک از اقوام و ملل مسلم و غیر مسلم بدون قانون زندگی نمیتوانند بکنند و هرگاه خودشان اقدام به نشر قانون ننمایند بطوریکه در ماده صربستان و غیره دیگران دولت عثمانی را با آن قدرتیکه داشت مجبور کردند مارا نیز آسوده نخواهند گذاشت و مجبور خواهند کرد.

و باز قسم به ذات یاک احدیت یاد میکنم که وضع قانون هرگز منافی مذهب حقه اسلام نیست و خلل و نقصی بدین و اسلامیان نمی‌رساند بلکه بواسطه اجرای قانون اسلام و اسلامیان بفواید غیر مترقبه

شخصی را که خیلی اعتقاد باو داشت چپاری بتبریز احضار کرد که چرا مرض مظفرالدین شاه اینقدرها طول کشیده و کاری بکن که مرا زودتر بطهران برسانی اتفاقاً چند روز بعد او را بطهران احضار کردند. بعد از رحلت پدرو جوس باریکه سلطنت باز این اشخاص خاطر جمعی باو میدادند که تو بسمت غالب خواهی شد و مشروطه ایران فنا و نابود میشود در واقعه ۸ تا ۱۶ ذی‌العده ۱۳۲۵ که پادشاه علناً با مجلس طرف شد در یک عمارت بزرگ جمعی از علماء و ارباب عمائم نشسته فتوای قتل و کلاه مجلس را میدادند در میدان توپخانه و ارك دولتی سرباز و سوار و قزاق و چهار عراده توپ حاضر و مهیا و مستعد حمله بمجلس، لکن این پادشاه بهیچیک از این اسباب اعتماد نداشت تمام اعتماد و وثوق و نقطه توجش بیک مکانی بود که چند نفر مسلمان و یهودی در آنجا مشغول جادو بودند و در بین آنها يك نفر دعا نویس بود که نسبت بسایرین با هوش و از استعداد ملت با اطلاع بود او خبر خوشی بشاه نمیداد و میگفت شاه قران دارد و صلاح او در صلاح است و نیز در وقتیکه بتبریز و قزوین قشون میفرستاد بعضی طلسمها و خاک مرده که معمول این اشخاص موهوم برست است بسردارهای خود میداد که در فلان طرف قشون مشروطه خواه در زمین چال کنی و فلان خاک را در فلان زمین بطرف دشمن بپاشی که شکست بخورند و در باغ شاه از موم یا از چیز دیگر صورت آدم میساختند و بعضی عزایم با آنها میخواندند و بهر کدام از آن صورتها اسمی میگذاشتند و میگفتند این ستارخان سردار ملی و این باقر خان سالار ملیست این فلان و این فلانست آنوقت با جاقوسر آنها را میبردند و می گفتند الان در تبریز آنها را کشتند چند ساعت بعد از آن خبر کشتن آنها را منتشر میکردند و بر طبق این عمل بعضی تلگرافات و کاغذهای جعلی نیز نشر میدادند این بود که هر روز خبر کشته شدن سرداران ملی در طهران منتشر میشد حتی آنکه صورتهای مومی آنها را شقه و بدر و اژه‌های مصنوعی آویزان مینمودند و می گفتند الان در تبریز سرداران را شقه و بدر و اژه‌ها آویخته خواهند نمود . باری ماخذ این اخبار همان اعمال جادوانه بود که باعث وثوق و اعتماد نزد پادشاه بود و افعلاً نوکرهای مخصوص او که طرف وثوق و اطمینان او واقع میشدند و فایده از او میبردند این قسم اشخاص بودند که او را وادار باینکارهای زشت میکردند .

در سال ۱۳۱۱ بریاست قشون آذربایجان با لقب سردار کلی برقرار گردید و در سنه ۱۳۱۳ به ولیعهدی دولت علیه ایران و فرمانفرمائی آذربایجان منتخب و برقرار گردید نائل شدن باین منصب بواسطه طرفداری امین السلطان و حکیم الملک از او بود که در آن زمان بر ضد عین الدوله بودند و مشارالیه میخواست

نائل میشوند و از دستبرد اجانب خلاص و آسوده شده در انظار اهل عالم بعظمت و بزرگی زندگی مینمایند .

در این حال که بکلی از زندگانی خود یاس دارد ناگزیر است که برای اطلاع کار گزاران آستان مبارک عرایض چند در خصوص علاقه دولت ایران با دولت خارجه اطلاعاً بعرض برساند . وضع دول فرنگ و طریقه که در این جزء از زمان بیش گرفته‌اند لایق آنست که در این باب قدری دقت شود .

پیش از جنگ (۱۸۷۲) مسیحی‌فیما بین دولتین روس و عثمانی اعتقاد همه ملت‌های متمدنه بر این بود که هیئت دول اروپا همه در خیال این هستند که روز بروز اوضاع آسایش ابناء بشر و رفاه

شعاع السلطنه را که مادرش از شاهزادگان و سلسله قاجاریه بوده ولیمهد نماید .

در ایام ولیمهدی در تبریز اداره راپورتچی و خفیه نویس تشکیل داده و سالی مبلغی مخارج آن اداره میکرد و همه جا راپورتچی میگذاشت که مردم با دوست و آشنای خود نمیتوانستند صحبت از وضع رفتار و ظلم او و کسانش نمایند حتی کسی نزد عیال و اولاد خود هم جرئت مذاکره اعمال ولیمهد را نداشت با اینکه در ولایت عهد او بمردم سخت گذشت باز مردم امید داشتند که آتیه ایران خوب خواهد شد و حسن ظن مردم او را به شجاعت و انتظام ملکی و حسن اداره و قبض ید ظاهر میساخت او هم در جلب قلوب رعیت پایتخت و علماء طهران سعی بود در آخرین مناقشه ملت با دولت و مخالفت عین الدوله با علماء تلگرافاً توصیه بیدرتاجدار خود در اصلاح ذات البین و قبول خواهش های ملت استدعا نمود پس از صدور فرمان مشروطیت که اهالی آذربایجان بسمت ولیمهدی امضای او را خواسته اند کی تعلل دیده ناچار به گونسلخانه انگلیس پناهندند . پادشاه مرحوم هم تأکید در اقبال آن فرموده امضاء نمود .

همینکه شاه مرحوم را مرض شدید شده بطهران احضار گردید و در امضای قانون اساسی اول هم پس از هیاهوی بسیار برانر صحنه پندرامضاء نمود بعد از رحلت پدر و قیام بر تخت سلطنت آنچه توانست بر علیه مشروطیت اقدام نمود . از بدو جلوس در برهم زدن این اساس از درباریان همه گونه اقدام دیده شد بدبختانه نتیجه بعکس بخشید .

اولین بروز مخالفت طلب نمودن امین السلطان بود که در عشر اول ربیع الاول ۱۳۲۵ بقوت سلطنت ورود او را بایران و دخالت ویرا در کارهای دولت بملت قبولانندند و عاقبت بمراد نرسیده در ماه رجب ۱۳۲۵ بتیر دویم فدائی ایران عباس آقای تبریزی به قتل رسید .

در اوخر ماه جمادی الثانیه ۱۳۲۵ شاهزاده سالار الدوله برادر کهنتر او در لرستان علناً سر بیافیگری گذاشته جمعی بیگناه را کشت و بسیاری را بیخانمان ساخت و خیلی اموال بیچارگان را بغارت برد عاقبت دستگیر کرده بطهرانش آوردند .

تا وقتیکه امین السلطان کشته نشده بود ملت تمام مفاصد را اعم از حرکات پسر رحیم خان و قتل و غارت اقبال السلطنه درماکو و خوی و ظلم و ستمهای رشید الملک و وقعه حضرت عبدالعظیم و ناامنی طرق و اغتشاس بلاد و تجاوزات سرحدی ایران و عثمانی و غیره را تمام نسبت باو میدادند همینکه مشارالیه بقتل رسید باز همان آس را در کاسه دیدند دانستند که این همه آوازه اش بود از این رو عامه را روی خاطر

جهانیان را رونق داده آئین عدالت و حریت و حقانیت را در جهان عمومی کنند . در این اعتقاد قوی داشتیم بر آنکه مدار زندگی و نظم بلاد و آسایش عباد بسته بر کزهای سیاسی دربار های دول اروپا است اهالی فرنگستان بعضی اطوار و آداب دول مشرقیان را بوحشیگری و نادانی و بی علمی نسبت میدهند و وضع دول اروپا را به تربیت و مدنیت و انسانیت می شمارند . اگر انصاف را بدقت همراه کنیم خواهیم دید وضع حاله اروپائیان با حالت وحشیان افریقا فرقی ندارد زیرا که از یک طرف وحشیگری نسبت بسابق کم بلکه معدوم شده .

لکن از طرف دیگر وحشیگری بسیار وحشت ناکی در میان دول اروپا شایع و ظاهر

از شاه برگشت خصوصاً در واقعه ۸ تا ۱۶ ذی القعدة ۱۳۲۵ که پادشاه علناً با مجلس طرف شد و چهارنوبت تخلف نمود و خیلی سخنان نشنیده شنید .

در ۲۹ شعبان ۱۳۲۵ متمم قانون اساسی پس از هیاهوی بسیار امضاء شد و در عشا اول شوال ۱۳۲۵ پادشاه شخصاً در پارلمان آمده در حضور و کلاه تجدید قسم نمود قولاً با مجلس و مشروطیت همراه اظهار همراهی داشته ولی عملاً قدمی همراهی نکرد کار بجائی کشید که اطمینان آحاد ملت یکدفعه از او مسلوب شد .

محمد علی میرزا نیز مانند اجداد خود از ایام ولیعهدی مرعوب روسها شد جمیع عقلاء مخالفهای او را با مجلس و مشروطیت بدستور العمل روس میپنداشتند . از یکی از محارم او شنیدیم که در زمان ولائعهد او روسها باو قول دادند که در وقت احتیاج بسی هزار قشون و چهارده کرور تومان باو امداد کنند این بود که چند دفعه در مقام اطمینان بدوستانش میگفت (هر وقت اشاره بکنم سی هزار قشون با بول بر ایم حاضر خواهد شد) . و بهمدین وثوق و اعتماد بود که بسفارتخانه روس پناهنده شد و هر ساعت انتظار قشون میکشید و شاید اگر مجاهدین دوسه روز مسامحه و ماطله کرده بودند و ورودشان را بشهر طهران بتأخیر میانداختند هر آینه قشون اجنبی وارد طهران شده بود بهر جهت محمد علی میرزا وثوقی بروسها داشت چه باو قول همراهی داده بودند .

در ۲۵ محرم ۱۳۲۶ یکی از مجذوبین عوالم آدمیت بقصد هلاک او برخواست و بمب بکالسه او انداخت ولی محمد علی میرزا مصون ماند و مرتکب معلوم نگردید برخی را عقیده اینست که این مسئله هم باغراض پلتیکی ساختگی بود که شاید بتواند اعضاء مجلس شورایی ملی را متهم سازند .

در اواخر ماه ربیع الثانی ۱۳۲۶ ملت که آثار مخالفت را از پادشاه دیدند و منویات او را دانستند در مقام تبعید مفسدین اطراف او بر آمده در حالتیکه قول داد شش نفر را از اطراف تخت سلطنت دور کند که مسئله منعکس گردیده او خواست از مجلس که هشت نفر از ناطقین بزرگ و و کلاه را تبعید نمایند .

روز پنجشنبه ۴ جمادی الاولی ۱۳۲۶ در مقام مخالفت بر آمده از شهر طهران و ارك دولتی بیباغ شاه که خارج دروازه طهران بود نقل و انتقال داده روز سه شنبه ۹ جمادی الاولی ۱۳۲۶ علاء الدوله

اگر بحقوق خودشان راضی هستند . و مقصودشان رفاه حال عمومی است پس چرا این قدرها بقوت جنگ و قهر و استیلاى خود می افزایند . و نام آنرا حقوق میگذازند و کرور کرور مخلوق خدا را بی جهت و بواسطه بیروی و تأسیس بخیالات نفسانیه خود فدا می کنند . دولت ایران نیز لازم است در حفظ حقوق خود مساعی جمیله بکار برد و برای خود ازدولت خارجه دوستان و یاران معین نماید دولتین روس و انگلیس حق همسایگی با ایران دارند و لسی حقد و حسد ایشان به یکدیگر دولت ایران را به سخت ترین حالتی افکنده که بجهت حفظ حقوق مجبور به تکلفات مالا یطاق شده است .

اولاً با دولت عثمانی و امارت افغانسان بطوریکه برادر شریعت و هم مذهب و همسایه هستیم

وجلال الدوله و سردار منصور (۱) را که هواخواه مشروطیت بودند مغلولاً تبعید نمود .
 روز دوشنبه ۱۵ جمادی الاولی میرزا سلیمان خان مدیر انجمن برادران دروازه قزوین را گرفتار
 و محبوس نمود . (در تاریخ مشروحاً خواهد آمد)
 روز سه شنبه ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۲۶ مجلس را بتوپ بسته و سیدین سندین آقای بهبهانی
 و آقای طباطبائی را با عده دیگری از علما و سادات گرفتار نموده در باغ شاه حبس نمود .
 روز چهارشنبه ۲۴ جمادی الاولی ملک المتکلمین را که از ناطقین بزرگ بود با میرزا جهانگیرخان
 مدیر روزنامه (صورسرافیل) بقتل رسانید . این پادشاه جاهل تا ماه جمادی الثانیه ۱۳۲۷ با ملت خود
 در جنگ و نزاع بود از قتل نفوس و نهب اموال چیزی فروگذار نکرد چنانچه در تاریخ بیداری
 خواهد آمد .

روز جمعه ۲۷ جمادی الثانیه ۱۳۲۷ پس از آنکه محمدعلیشاه از باغ شاه نقل مکان کرده بود به
 سلطنت آباد و چند روز در آنجا سنگربندی کرده و با ملت در جنگ و نزاع بود چشم از ملت و مملکت
 پوشیده به سفارتخانه روس پناهیده و از سلطنت مستعفی شده روز پنجشنبه ۲۳ شعبان ۱۳۲۷ با عده از
 دوستان و بستگانش بطرف روسیه حرکت کرد . این پادشاه در بدو امر در تمام کوره ارض زاید الوصف
 نیکنام بود ولی اعمالش بحدی اورا مفتضح و رسوا نمود که دوستانش هم بیدبختی او تصدیق داشتند .
 وضع اخلاق محمدعلی میرزا از اعمالش بخوبی آشکار و هویدا است (تاریخ بیداری) حاوی آنست
 لکن بطور اجمال بعض اخلاق اورا ذکر میکنیم .

محمد علی میرزا خست و لثامت و سفاهت و قساوت قلب و بیرحمی را بمنتهای درجه رسانیده بود ،
 خیلی راحت طلب بود و تن پرور ، بهیچ وجه ملاحظه و رعایت زیر دست را نداشت ، تمام خدام و رعیت
 را فدای خود میخواست چنان تصور میکرد گویا خداوند این مخلوق را برای راحت وجود او خلق کرده
 است . بهر کس احتیاج پیدا میکرد با او بکمال ملایمت و مهربانی رفتار مینمود بعد از رفع احتیاجش
 مثل این بود که اورا هیچ نمیشناسد ، همیشه با اشخاص نانجیب و بست و قطاع الطریق که اسباب صدمه

(۱) سردار منصور در این واقعه نسبت بسایرین صدماتش بیشتر بود چه قرابتی با محمدعلی میرزا نداشت
 و در امر مشروطیت برآستی و جدتی اقدام مینمود حالات تاریخیه او موجب افتخار اخلاف است و انشاء الله
 خواهد آمد .

باید متحد القول باشیم و یگانگی مسلمین را غنیمت بشماریم هر چند دشمنان مذهب اسلام تا امروز
 نگذاشته اند و باین واسطه اغلب ممالک اسلام را تصاحب نموده اند و تا جان دارند منتهای مواظبت
 و اهتمام را در تفرقه انداختن مابین مسلمین بعمل خواهند آورد و رسوخ ظاهریه و باطنیه و معنویه
 خود را در منع حصول سرعت اسلامیان به مقصود بکار خواهند برد .

افسوس که اسلامیان هنوز در خواب غفلت غنوده اند . خود اسلامیان باید ملتفت نکات شده تعصب
 و تعند را کنار گذاشته زیاده از این منگوب و مضمحل و مخدول نشوند .

نایباً - با دولت فرانسه که بعد از امریکائیه و انگلیسهامتولترین دول روی زمین است و مضرتی
 بحال ایران ندارد عهدنامه تجارته و سیاسی مبادله نمایند . کشیدن خطوط راههای آهن و ساختن

وخانه خرابی مردم بودند وثوق پیدا میکرد و تمام مشورت خود را در کارها با آن اشخاص مینمود ، در دنیا عشق و محبت با حدی نوزید ، جز بول بهیج چیز دیگر علاقه نداشت . دیده شد که از قبیل جواهر و شال و قالیچه های قیمتی و اسباب آنتیک میبخشید اما بیکقران پول نقد با حدی نمیداد ، مستبد برآی بود اگر هم در کاری با کسی مشاورت مینمود عمل برآی خود را مقدم میداشت ، هر کس با میل و اراده او رفتاری کرد او را محرم اسرار خود قرار میداد اگر چه بر ضررش هم بود و هر کس صلاح و خیر او را میگفت اگر منافی با اراده اش بود از او متنفر و منزجر میشد ، اعتقاد پاشخاص رمال و فالگیر و جادوگر داشت ، اظهار تدین میکرد اما مقید بدینش نبود ، خود را مسلمان میدانست بمسجد و معبد توپ بست ، معتقد بقرآن بود لکن قرآن را سوزاند ، نسبت بسادات اظهار اخلاص میکرد لکن سید را میکشت چنانچه مرحوم سید جمال الدین اصفهانی را حکم قتل داد و بی احترامی با آقای بهبهانی و آقای طباطبائی کرد ، نسبت بحضرت سیدالشهداء امام حسین ارواحنا فداه اظهار ارادت و عقیدت میکرد چنانچه در روز عاشورا قمه و قداره بسرمیزد و خون سرش را بروی و صورتش میمالید و در شب عاشورا هزار و یک عدد شمع در اطاقش روشن میکرد و شمع چهل منبر را روشن میکرد اما احترام ماه محرم را منظور نداشت و در ایام عاشورا بود که تلگراف حمله بتبریز را بخابره کرد و حکم داد که اهل تبریز را در حالتیکه مشغول عزاداری بودند قتل و غارت نمایند . در روز عاشورا آنقدر خون از سر خود جاری میکرد که بحالت غشوه میافتاد امدادش چندان مسکرات و الکلیات می آشامید که مست و لایبشهر میشد باطفال امرد میل داشت چنانکه بزنان خوشگل مایل بود . زمانیکه خیر باو دادند در تبریز رعیت از گرسنگی تلف میشوند و بواسطه محصوریت علف میخورند . و در اصفهان اقبال الدوله بمسجد توپ بسته است بشکرانه این خبر آنروز را با یکی از فامیل خود که جوانی چهارده ساله بود مشغول عیش و عشرت گردید ، خود را ناموس پرست وانمود میکرد در حالتیکه با محارم خود همان رفتار را مینمود که با اجنبی روا میداشت ، با علماء موافق خود همان عقیده را اظهار میداشت که با علماء مخالف خود داشت کراراً از او شنیده بودند که در غیاب حاجی شیخ فضل الله گفته بود (این شخص بهیج چیز باید ارنیست و جز بول بهیج کس و هیچ چیز معتقد نیست) .

بجلا محمد علی میرزا و چیز برای ایرانیان باقی گذارد که میتوان او را باین دو چیز مدح گفت و از آن دو یکی وجود اعلی حضرت حالیه ایران **سلطان احمد شاه** خلد الله ملکه است و دیگری حضرت والا

کارخانه جات در داخله مملکت را با آنها واگذار نمایند . غلو همت ملت غیور فرانسه شباهت تامه به اهالی ایران دارد باهر دولتی که طرف شده اند طالب نیکنامی بوده اند نه تقلب و بدنامی . نزدیکست بواسطه افتتاح بانک در ایران مسکوکات ایران از طلا و نقره بکلی در عوض مال التجاره های قلب و مصنوعی فرنگستان از میان برود . چندی نمیگذرد بواسطه زیادی خرج و کمی دخل دولت محتاج باولین قرض از اروپائیان خواهد شد .

اگر دولتیان امتیازاتی که بخارج می دهند بفرانسها بدهند ممکن است در سود صد صد و سه و چهار بهسئترین وجهی مبلغ معتناوبه از آنها گرفته بمصرف دائر نمودن کارخانجات و کشف معادن برسانند . و فرع وجهیکه گرفته میشود از محل عایدی کارخانجات و معادن بدهد .

ولیعهد دامت ولایت الکبری که این دو وجود مقدس از دختر کامران میرزا بیادگار ماندند . پسری دیگر بیادگار گذارد که از حیث سن بزرگتر است و او چون مادرش شاهزاده نیست از سلطنت محروم ماند . این بود بجملی از حالات محمدعلی میرزا و چون در تاریخ بیداری حالاتش مشروحاً ذکر شده است لذا ما بر میگردیم برشته تاریخ خود و مذاکرات انجمن مخفی که از آنجا باینجمله معترضه پرداختیم . جناب ذوالریاستین گفت دیشب ادیب بهجهانی مرا ملاقات نموده و مذکور داشت این خیالات و اقداماتی که شادرنظر گرفته اید عمیقاً باعث در بدری جمعی خواهد شد بالفرض ناظم الاسلام بواسطه بستگی با آقای طباطبائی محفوظ بماند و کسی متعرض او نشود لکن ماها با یک مشت عیال چه بکنیم اگر فردا ما را سر به نیست کردند کیست که از حال ما خبر بگیرد و کیست که بفریاد ما و اهل و عیال ما برسد ، کیست که ضامن حفظ جان و مال ما بشود با این مردم منافق و این نادانی عامه مشکست که ما بمقصود برسیم جز آنکه جمعی را تلف و برخی را در بدر و آواره کنید .

میرزا ملکم خان خواست که شروع باینکار کند اورا بجائی انداختند که دیگر روی وطنش را ندید .

امین الدوله با آن کمال وزیر کی و آن قدرت دیدید که در گوشه دهی غصه مرگ شد مگر مدیر روزنامه پرورش میرزا علی محمد خان را در خاطر ندانید که چگونه در غربت جان داد .

مرحوم سید جمال الدین اسدآبادی را بهمین قصد از زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم با آن حال فطیخ و بی احترامی اخراج و تبعید و بالاخره مسمومش نمودند .

میرزا آقاخان کرمانی ، شیخ احمد روحی و میرزا حسنخان خیرالملک را در خاطر دارید که در تبریز سرازتن جدا کردند .

میرزا محمد علی خان نوه مؤتمن لشکر را برای همین گناه از بام خانه اش بزیر انداخته و اورا

دگر

میرزا رضای کرمانی را که دیدید چگونه به دار آویخته و هلاکش نمودند .

حاج میرزا احمد کرمانی را دیدید که در انبارشاهی جان داد .

حاج سیاح را که بخوبی یاد دارید چند ماه در زیر زنجیر و کند محبوس داشتند .

مرحوم مستشار الدوله را که شنیدید چگونه حبس و اموالش را غارت کردند .

افسوس درباریان با این وضع که دیده میشود این قرض را از همسایگان به سخت ترین شروط میگیرند بطوریکه لکه آن تا انقراض عالم از روی اهالی ایران به هیچ آب و تاب پاک نمی شود بعد از این استقراض ایرانیان را زود لازمست که در مقابل همسایگان خود را حفظ و حراست نمایند کافی نیست که تنها بحقوق خودشان متمسک بشوند .

و بگویند زور است بلکه زور تازه و زوریکه همیشه باعث نصرت و فیروزی ابدی تواند بود ، زوری که امروزه سبب اقتدار و شوکت دول اروپا است و وجهه ترقی ایشان شده است . این فقره ممکن نمیشود مگر آنکه تلاش نموده طوایف مختلفه را که در ایران سکنی دارند در خیر و شرف و عموماً باهم شریک و سهیم باشند .

آقا میرزا سید حسن برادر مؤید الاسلام مدیر روزنامه جبل‌المتین را که همین ایام دو سال حبس کردند برای اینکه برادرش بیدار کننده ایرانیان و خدمت کننده باسلام است .
 آقاشیخ یحیی کاشانی را دیدید که چگونه او را به محبس اردبیل انداختند . میرزا علی آقا مدیر روزنامه مظفری را در بوشهر بگناه روزنامه نویسی چه بلاها بر سرش در آوردند و چه صدمه‌ها بروی زدند که هنوز گرفتار و اسیر آن صدمات است .
 مدیر روزنامه کمال را مگر در تبریز بچوب نیستند . مگر این انبارشاهی و این چاههای ارک نیست که هزاران محبوس و مظلوم در آنها جان دادند .

پس حالا که چنین است بیائید از اینکار پرخوف و خطر در گذرید و مردم را بیجهت در خطر و صدمه نیندازید و باعث اتلاف نفوس نشوید چه این مقصود با قوت استبداد کنونی کار کوچک و سرسری نیست و امید نیست که طالع ایرانیان باین زودی رو باقبال کند که با موانع موجوده کثیره همچو امری بزرگ صورت پذیرد .

باری من بایشان قول دادم که امروز جواب ایشان را بگویم حالا باین تفصیل و این مخاطراتی که در پیش است چه میفرمائید باید حرف ایشانرا شنید و از این مقصود صرف نظر کنیم و مانند سابق راحت طلب شده و هر چه دیدیم دم نزنیم یا آنکه در این مقصود استادگی کرده و بفکر دولت و ملت و وطن باشیم . در این مقام اختلاف کلمه زیاد شد بالاخره اکثر از هوخواهان حریت مذکور داشتند (که مادر چند مجلس قسم یاد کرده‌ایم که از این مقصود منصرف نشویم از بندل مال و جان مضایقه نکنیم حالا که اندکی کار پیشرفته است و جناب آقا سید عبدالله بهبهانی شروع باجرای مقصود ما کرده است چگونه دست برداریم نهایت بی شرفیست که باین زودی ما سرد شویم باید کوشید و جان داد البته در اینکار حبس و نفی و نقص اموال و انفس محدود است لیکن صدای مظلومین و مقتولین را بشنوید که میگویند (ای ایرانیان خون ما را بهدر ندهید یا بمقصود رسیده نوع خود را آزاد کنید و یا خودتان را بما برسانید) (حضرت سیدالشهداء (ع) میفرماید یا شیعة ابی سفیان ان لم یکن لکم دیناً ولا تخافون المعاد فکونوا احرار الدنیا کم) .

اگر ما برای اسلام هم کار نکنیم پس برای حفظ دنیای خود بکوشیم این چه دنیائی است که ما داریم خدا میداند اگر تا کنون بنده رؤسا و شاهزادگان بودیم بعد از این بنده روس و انگلیس

شریک و سهیم نمیشوند مگر آنکه قلم آزادی بدهند و در نشر معارف و تأسیس مدارس جدید جد بلیغ نمایند و برای بارآوری درخت مساوات بیشتر از همه چیز واجب است بدوایر دیوان خانه‌های دوائر عدلیه و ملکیه و محلیه نظم درست داده شود که بر طبق قوانین عادلانه مال و مکنت جمیع تبعه بلا تفاوت و بدون توقیر و ملاحظه مصون از تعرض داخله و خارجه باشد .

آنوقت خود دولت در دائر نمودن بانک و ایجاد کارخانجات و کشیدن خطوط راههای آهن از مکنت و ثروت اهالی وطن محتاج بدیگران نخواهد شد .
 این مسائل از مقتضیاتی است که جد و جهدهای بلا تأخیر لازم دارد .
 یقین دارد اکثری بروح پیرغلام لعنت خواهند فرستاد که دشمن اسلام و اسلامیان بوده‌ام این

خواهیم بود عساکر این دودولت ما را ذلیل و منکوب بلکه معدوم خواهند کرد . ما اگر لذت آردی را چشیده بودیم اندک تسامح را در این مقصود مقدس روا نمی داشتیم .

فیلسوف گفت از آزادی حرقی نزنید ملت جاهل باید عبد باشد بر فرض مملکت ما قانونی و یا مشروطه و یا بالاتر جمهوری گردید آیا باز همین مستبدین و همین ظلمه نمیشاند آنوقت بلباس قانون طلبی درمیآیند و پدر ما را میسوزانند همین عین الدوله بقوه پول یازید و عمرو که امروز جان مرد مرا میگیرند فردا که مملکت قانونی شد باز رئیس و سر کار خواهند بود همین شخص که امروز در جلو عین الدوله نشست است و بقوت قلم خون مردم را میخورد فردا بهمین قلم رئیس یک کابینه و یا بالفرض لقب را تغییر و شغل را هم تغییر خواهد داد .

و کذا فلان الدوله امروز در جلو وزیر دفتر مینشیند فردا وزیر مالیه شده و یا در روی صندلی برابر وزیر مالیه می نشیند . منتها امروز فلان عذب دفتر سالی بیست تومان یا دو بیست تومان بعنوان دزدی میبرد . فردا که مملکت قانونی شده ما چهار صد تومان بعنوان ریاست اطلاق حساب خواهد برد . امروز وزیر امور خارجه سالی به ده هزار تومان قناعت دارد ولی فردا پسرش روی کار و سالی صد هزار تومان خواهد برد . لامحاله اسم قانونی هم بالای اطلاق میگنارد .

من شبهه را قوی میگیرم میگویم امروز ما صاحب مجلس و یا پارلمان بشویم جز آنکه همین آقا زاده ها که امروز پدر مردم را در میآوردند فردا وکیل پارلمان و در ادارت تصرف در کار میکنند تا کسی بخواهد حرف بزند میگویند این پسر آقای فلان است این پسر وزیر . . . است .
والله باز پول شیرینست پول صاحب قوتی بزرگ است ، پول دهان همه کس را مانند ترشی کند می کند . مگر مثل معروف را نشنیده اید که ، میگویند دهان هر کس را ترشی کند می کند و دهن رؤساء را شیرینی .

پول منصب می دهد ، پول ریاست می آورد ، پول گناهان را می بخشاند ، پول ، پول ، پول ، همه کار میکند .

پس کاری بکنید ملت عالم شود ، کاری بکنید ملت معنی شرافت را بداند ، آنوقت اگر یک محاسبی را که ماهی ده تومان حق او است اگر دیدند صاحب پارک و کالسکه شد فوراً میدانند این پارک

غلام بهیچوجه از آنها شکایت ندارد ایران و ایرانیان را بآنها گذاشتم و گذاشتم چون عرایض را نمی فهمند و خیالاتم را درک نمیکنند آنچه میخواهند بگویند .

اعقاب و اخلاف ماها در زمان آینده خواهند فهمید که ایشان مسلمان بوده اند یامن که در ترقی ابنای وطن مثل شهداء فی سبیل الله مادام العمر جهاد میکردم که اقتدار و عظمت اسلام و اسلامیان را بدین وسایط نگذارم یا مال شود . حال از آستان اقدست مسئلت مینمایم بعراض بیغرضانه این بر غلام هطف نظر بنمایند نزدیک است روح خود را تقدیم در گاه احدیت نموده به فرمان (یا ایها النفس المطمئنة ارجعی الی ربک) سرفراز آمده از این عالم فانی بدون تاسف و ندامت اعمال ناشایسته در گذرد (۱۳۰۶) نام نیک مرحوم مستشار الدوله بواسطه این مکتوب تا ابد باقیست .

و کالسکه را از چه ممر تحصیل کرده است اگر بنزدی تحصیل کرده باشد او را مجازات میدهند. اگر ملت عالم شد بر پادشاهی که پول ملت را بيمصرف و مسرفانه خرج میکند ایراد وارد میآورد مثلا میگوید پول سرشماری که از دهات کرمان و شیراز از هر پیرزنی در سال یکتومان بجزر گرفته شود سزاوار نیست يك دفعه ماهی صدتومان درباره فلان آقا و یافلان خانم برقرار کنید البته مانع میشود، البته نمیگذارد. آنوقت این پولها صرف مملکت خواهد شد نه صرف جنده بازی آقا زاده.

اگر ملت جاهل شد در مملکت جمهوری هم باشد هر بلائیکه صاحبان نفوذ بتوانند بسر مردم وارد میآورند. این را بگیر اورا بکش دیگری را حبس کن احدی نمیتواند دم بزند.

اما اگر مملکت قانونی و ملت عالم شد دیگر احدی نمیتواند اعمال غرض درباره کسی بکند. دیگر بدون جهت احدی را حبس نمیکنند چه جای کشتن پس خوب است ملت را آگاه و بیدار و عالم کنیم.

نگارنده گفت آقایان این عمارتیکه در او نشسته اید اگر بخواهید عمارتی باشد که شما را در زمستان و تابستان از سرما و گرما نگاه دارد باید آنرا خراب کنید و بعد از روی قوانین هندسه آنرا بنا کنید.

امروزمی بینید این عمارت ایران مخروبه شده است سلاطین قاجاریه چیزی از آن باقی نگذاشته اند و اگر شما آنرا بکلی خراب نکنید و پس از آن خرابی تعمیر و آباد ننمائید دیگران می آیند آنرا برای خودشان تعمیر و آباد میکنند.

تا انقلاب در مملکت نینید اصلاح نتوانید کرد طالب باشید انقلاب را که بیداری در انقلاب است جوینده باشید انقلاب را که باصلاح خواهید رسید سعی کنید در انقلاب تا عدالت طلبان بیدار شوند گویا حدیث و قول معصوم باشد که میفرماید *نحبّ الاّ انقلاب ولو علینا*.

اما اینکه میفرمائید پس از اصلاح باز اشخاص ظالم و مستبد روی کار می آیند اینهم نقلی نیست پس از آنکه مردم آزاد شدند دیگر ظالم و مستبد را در کار نخواهند گذارد منتها چند صباحی اشتباه کاری میکنند ولی ملت بیدار همان مشبه کننده را مجازات می دهند. امیدواریم که اولاد مستبدین را بسزای بدرهایشان برسانیم خداوند بموسی میفرماید ای موسی به بنی اسرائیل بگو ظلم نکنند که تلاقی ظلم و انتقام ظالم را از اولاد آنها بگیریم اگر چه هفت پشت و یا جهل پشت بر آنها بگذرد. در اخبار

مدیر روزنامه مجلس

ناصر ملت مؤسس مشروطیت حامی عدالت هوا خواه حریت آقا میرزا سید محمد صادق مدیر روزنامه مجلس و کیل و نماینده مجلس شورای ملی منتخب اهالی خراسان دومین فرزند حضرت آقای آقا میرزا سید محمد طباطبائی در سال ۱۲۹۷ در شهر طهران متولد شده در سنه ۱۳۰۰ بباستگان و والده ماجده اش بعثت عالیات مشرف شده مدت ده سال در سامره در حجر پدر بزرگوارش تربیت شده در سنه ۱۳۱۱ با پدر و مادر بطهران معاودت نمود مقدمات و علوم ادبیه را در سامره تحصیل فرمود. علم حساب و هندسه و جغرافیا را بخوبی در مدرسه اسلام تجدید نظر فرمود، قدری از فقه و

داریم که امام زمان (ع) انتقام خون جدش را از بنی امیه میگیرد و حال آنکه در زمان ظهور امام (ع) بنی امیه هزار سال قبل موجود نیست مراد اینست از اولاد آنها اعمال اجدادشانرا بازخواست می کند حالا ما امیدواریم که ننگداریم اولاد ظلمه و غاصبین دردنیا باشند چه جای آنکه خودشان آنهم در کار و مصدر شغل باشند .

ذوالریاستین مذکور داشت که ما اولاً انجمنی تأسیس کردیم بطورخفیه و باید در این انجمن حق بگوئیم و حق ظاهر کنیم و مطابق آنچه میگوئیم عمل نمائیم و مفساد ظلم را اظهار کنیم و خدمت بملک و وطن و عالم اسلامیت کنیم بدیهیست خالی از زحمت و مشقت و خطر نخواهد بود و باید اول قبول تحمل مصائب و خطرات عظیمی که محتملست بلکه یقین است یا کمال شرف و مردانگی نمود و هیچ چیز را مانع و عایق ندانیم و مرگ را اسهل چیزی در این مشروع مقدس دانست .

ثانیاً آنکه این اقدامات ماخلاف شرع انور نیست زیرا که مقصود ما اجراء احکام قرآن و قانون اسلام است همه مسلمانان با ما همراه خواهند بود .

پادشاه مسلمان و دین دار است مانع این مقصود مقدس نخواهد بود فاماً دورهم نشستن و تأسیس انجمن مخفی و دعوت خلق و بیداری آنان که دستوری است از شرع اسلام بما داده شده است چه اول کسیکه انجمن را تأسیس نمود در اسلام و مردم را امر بدعوت و احقاق حق فرمود مقنن قوانین عدالت و مؤسس آزادی و حریت دویمین فرزند پیغمبر و سومین امام ما حسین بن علی (ع) بود .

آن حضرت اول کسی بود که برای پیشرفت مقصود در انجام تکلیف الهی انجمن مخفی را تأسیس نمود ، اول کسی بود که داعی باطراف فرستاد ، و اول کسی بود که قبول ظلم و ذلت ننمود . اگر آن حضرت تأسیس انجمن مخفی نفرموده بود اسلام بالمره از بین رفته بود و امروز از اسلام اسمی و از شریعت و طریقت رسمی نبود .

ادیب بهبهانی گفت اینمطلب را از کجا میگوئید اگر برطبق آنچه گفتید سند اظهار داشتید دیگر مراهیج چیز مانع نخواهد بود .

چه من از کشتن و حبس چندان نمیترسم ولیکن از اینکه مرانست بکفر و خارج از مذهب بدهند خیلی میترسم زیرا که کشته شدنی که اولاد و اخلاف انسانی مفتخر باشند بهتر و خوشتر مرد نیست اما بر خلاف اولاد و اخلاف شخص خجل و شرمسار باشند خیلی بد است .

اصول را خدمت پدربزرگوار خود و سایر اساتید طهران تلمذ نمود ، درجودت ذهن و شوق به تحصیل مقامی را داشت که در کمتر کسی دیده شده . در اول تأسیس مدرسه اسلام يك دوره جغرافیا تألیف کرد که معلم مدرسه تا دو سال همانرا تدریس مینمود .

مرحوم حاج نجم الدوله کراراً میفرمود (این آقا زاده اگر چندی نزد من بماند از اساتید بزرگ محسوب خواهد شد) و بسیاری از مسائل علمیه از آن مرحوم اخذ و اقتباس نمود ، پیوسته در امور سیاسی و تمدنی مذاکره و در مجالس و محافل علناً معایب حکومت استبدادیه را متذکر بود بعض اوقات دوستان ساده ایشان در مقام تحذیر و تخویف او بر میآمدند لیکن جنابش را انصراف و انحراف از مقصود ممکن نبود ، زبان فرانسه را بطور مخفی آموخت از زبان ترکی هم بی اطلاع نبود ، زبان

جناب ذوالریاستین تشریف برد در کتابخانه خود کتاب احتجاج شیخ طبرسی رحمه الله را آورد باز کرد صفحه (۱۵۴) را این قسم نشان داد. ترجمه این حدیث در کتاب جلاء العیون هم مسطور است (فأمامات الحسن بن علی (ع) اذا دالبلاء والفتنة فلم یبق لله ولی الا الخائف علی نفسه ومقتولاً او طریدا او شریدا فلما کان قبل موت معاویة بسنتین حج الحسین (ع) بن علی (ع) و عبدالله بن جعفر و عبدالله بن عباس معه وقد جمع الحسین بن علی (ع) بنی هاشم رجالهم ونسائهم وموالیهم وشیعتهم من حج منهم ومن لم یحج ومن الانصار من یعرفونه واهل بیته ثم لم یدع احداً من اصحاب رسول الله ومن ابنائهم والتابعین ومن الانصار المعروفین بالصلاح والنسک الا جمعهم فاجتمع الیهم بمنی اکثر من الف رجل والحسین (ع) فی سرادقه عامتهم التابعون وابناء الصحابة فقام الحسین (ع) فیهم خطیباً فحمد الله وانى علیه ثم قال اما بعد فان هذه الطاغیة قد صنع نبا وبشیعنا ما قد علمتم ورایتم وشهدتم وبلغکم انی اریدان استلکم عن اشیاء فان صدقت فصدقونی وان کذبت فکذبونی اسمعوا مقالتی واکتموا قولی ثم ارجعوا الی امصارکم وقبائلکم من امنتکم ووثقتم به فادعوهم الی ما تعلمون فانی اخاف ان یندرس هذا الحق ویذهب والله متم نوره ولو کره الکافرون فما ترک الحسین (ع) شیئاً انزل الله فیهم من القرآن الا قاله وفسره ولا شیئاً قاله الرسول فی ایه واهل بیته الأرواه فکل ذلك یقول الصحابة اللهم نعم قد سمعناه وشهدناه ویقول التابعون اللهم قد حدثناه من تصدقه وفاتمته حتی لم یتک شیئاً الا قال تم قال انشدکم الله الا رجعتم وحدتکم به من تتقون به من نزل و تصرف الناس علی ذلك .

خلاصه ترجمه خیر این است که بعد از رحلت امام حسن (ع) بلا وقتنه بر شیعیان و دوستان آل محمد ص از هر جهة فراهم شد بعضی را قتل و برخی را از دیار خود میراندند چه بسیار اشخاص را که بتهمت دوستی علی بن ابیطالب بقتل رسانیدند حق را بصورت باطل و باطل را بصورت حق دروغ را راست و راست را دروغ مینمودند کار بجائی رسید که اگر شیعیان میخواستند همدیگر را ملاقات کنند از زن و خاده ایمن نبودند. تا اینکه دو سال قبل از مردن معاویه حضرت سید الشهداء حسین بن علی (ع) اراده حج فرمود و به عموم دوستان و تابعین و صدیقین اعلام فرمود که در آن سفر حاضر باشند. خواه حج کرده باشند خواه نکرده باشند. این بود که حسب الامر تمام تابعین و دوستان و بنی هاشم بعد از فراغت از اعمال حج در زمین منی جمع شدند خیمه و بارگاه برپا کردند و جمیعت آنها در آن روز از هزار متجاوز بود.

سریانی و قدری عبری هم نزد فخر الاسلام آموخت در سال ۱۳۱۷ محرم بدر بزرگوارش گردید که مدرسه اسلام را تأسیس فرمود هشت سال هم بریاست مدرسه اسلام و تحمل صدمات و مشاق و مخارج گراف گرفتار بود در مدت ریاست مدرسه اسلام از سایر مدارس هم همراهی و تقویت میفرمود. در سال ۱۳۱۸ کارخانه قالی بافی و عبا بافی را بطرز قالی کرمان در طهران تأسیس فرمود در سال ۱۳۱۹ شرکت منسوجات وطنی را در طهران دائر و تأسیس نمود که الیوم هر دوسه کارخانه دائر است و قالیچه های خوب و ملبوسات وطنی اعلی و بسیار ممتاز رائج و متعارف است.

و نیز در سال ۱۳۱۹ مجلس از احة شبهات دینیة تأسیس نمود که ایام جمعه جناب فخر الاسلام و جمعی از علماء را در خانه خود با حضور بدر بزرگوارش احضار میفرمود. و مذاکراتشان جواب از

بعضی هم این قسم نقل میکنند که حضرت امام حسین (ع) دیده بان و جاسوس معین فرمود و قدغن کرد خارجی و منافق و ناشناس را بآن انجمن قدس راه ندهند و آن انجمن بطریق خفیہ منعقد گردید آنوقت حضرت برخواست و شروع فرمود بحمد خدا و ثناء رسول پس فرمود شما همگی آگاهید که معاویه با دوستان ما که هواخواه عدل و دادند چه کرده و چه میکنند و هم دیدید و شنیدید و شما رسیده است آنچه که بدوستان ما وارد میآید و من اراده دارم از شما بعضی سؤالات کنم اگر راست گفتیم تصدیق کنید و اگر دروغ گفتیم مرا تکذیب نمائید آنچه میگویم بشنوید و هر چه شنیدید پنهان کنید (در این مقام معلوم میشود که آنحضرت خیلی از امور را بآنها فرمود لکن بطریق سر و محرمانه که آنان را امر فرموده است بکتمان آن).

باری میفرماید بر گردید بشهرهای خود اقوام و طوائف خود هر کس را که امین و ثقه دانستید بخوانید او را بسوی آنکس که حقانیت او را می دانید .
 زیرا که من میترسم که این دین حق مندرس شود و از میان برود لکن خدا دین خود را تمام میکند اگر چه کفار کراحت داشته باشند .

خلاصه حضرت چیزی را فروگذار نکرد مگر آنکه آنرا بیان کرد و تفسیر فرمود و در هر کلمه از سؤالات آنحضرت حاضرین عرض میکردند خدایا شاهد باش که ما شنیدیم آنچه را که حسین بن علی فرمود و از جد بزرگوارش نقل کرد و تابعین میگفتند خدایا شاهد باش که ما شنیدیم از اشخاص راستگو آنچه را که حسین بن علی (ع) گفت آنرا .

بعد از گرفتن اینعهد باز آنها را قسم داد که هر یک بولایت و شهر خویش مراجعت کنید و آنچه را که گفتیم عمل نمائید پس از آن از کرسی فرود آمد و مردم متفرق شده و بنای دعوت را با اتحاد و اتفاق و اعلاء دین مبین اسلام گذاردند . و مردم را بسوی آن حضرت دعوت کرده و از آنها بیعت گرفتند .

حالا از معنی این خبر دانسته میشود که حضرت باقر (ع) میفرماید که سیصد هزار نفر با جدیم بیعت کردند اما یاریش نکردند مگر سیصد نفر .
 نگارنده گفت از این خبر چند چیز دیگر بعلاوه آنچه ذکر شد مستفاد میشود یکی آنکه اول کسی که در اسلام انجمن مخفی تأسیس نمود حسین بن علی بود .

ایرادات صاحب الهدایة که بررد دین اسلام نوشته است بود .

این مجلس مجلسی بود که مرحوم سید جمال الدین اصفهانی بارها می گفت مقصود و منظور ما از این مجلس بروز و ظهور خواهد نمود ، کراراً علماء نصاری و یهود در این مجلس حاضر شده و مبهوت میشدند ، چندی هم عازم شدند که از این مجلس دعای باطراف گسیل دارند که صدراعظم عین الدوله جدا مانع گردید و بیبانه اینکه اعلیحضرت شاه باید اذن بدهد اجازه نداد .

باری کتابهای متعدد در این مجلس تألیف و طبع شد .

در سال ۱۳۲۳ با پدر بزرگوارش بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم مهاجرت نمود و مدتی در آنجا متحصن و پناهنده بودند تا دستخط عدالتخانه را از مرحوم مظفر الدین شاه صادر نمودند در سال

دیگر آنکه اول کسیکه دعای باطراف فرستاد و بطریق خفیه مردم را دعوت نمودند آن حضرت بود .

دیگر آنکه نطق را در حال قیام ادا فرمود چه درخبر بود (فام الحسین) یعنی ایستاد حسین . ذوالریاستین گفت بلکه مستفاد میشود که حضرت روی کرسی و یا صندلی ایستاد زیرا که در آخر خبر است (فتزل و تفرق الناس)

نگارنده گفت از اینکه حضرت فرمود اگر دروغ گفتم تکذیبم کنید و اگر راست گفتم تصدیقم نمائید مستفاد میگردد که آن حضرت مایل با کثرت آراء و حامی حریت افکار بود نه استبداد . حالا دیگر تکلیف خود را بهتر میدانید که در این مشروع مقدس یعنی خدمت بملت و وطن بلکه اسلام اقدام بفرمائید یا نفرمائید .

آقا سید برهان گفت خوب است قرآنی حاضر کنید که با حضور این آقایان جدیدالورود تجدید عهد خود را بنمائیم .

قرآن حاضر شد و همگی قسم یاد نمودند که تا زنده باشند در بیداری مردم و اهالی وطن کوتاهی نفرمایند .

جناب ذوالریاستین فرمودند من يك نظامنامه برای این انجمن نوشته و حاضر دارم اگر اذن میدهید بخوانم .

اجزاء انجمن اجازه داده شروع بقرائت نظامنامه شد .

(جون این نظامنامه اول نظامنامه ایست که در ایران برای طالبین حریت نوشته شده است لذا ما در این تاریخ بعض فصول و مواد آنرا درج میکنیم و هذا صورته) .

بسم الله الرحمن الرحيم

این نظامنامه محتویست بر چند ماده .

ماده اول - انعقاد این انجمن فقط برای بیداری برادران وطنی و ابناء وطن و آگاهی آنها بحقوق خود و رفع ظلم و جاره جوئی برای اصلاح مفاسد مملکتی است .

ماده دوم - در این انجمن از بیروان چهارمذهب پذیرفته میشود . اول اسخاصیکه در تحت کلمه جامعه لاله الا الله محمد رسول الله میباشد . دوم طایفه زردشتیان ، سوم بهود ، چهارم نصاری . بشرط

۱۳۲۴ نیز باید بزرگوارش ببلده قم مهاجرت فرمود .

نوشتجات و مکاتیب دولتی و سیاسی که از طرف علماء اعلام بدوات ایران فرستاده میشد بخط و املاء جنابش بود .

تبدیل مسئله مسیو نوز و مستدعیات علماء بخواستن عدالتخانه باشاره ایشان بود یکی از سفراء آقایان در نزد مظفرالدینشاه مرحوم جنابش بود .

درسای ۱۳۲۵ روزنامه مجلس را تأسیس نمود . اول کسیکه نطایق و کمر بند روزنامه را موقوف و متروک نمود و رسانیدن روزنامه را بوضع حالیه و دادن روزنامه را باطفال که در کوچه و بازار بفرشاند جنابش بود ، ایجاد روزنامه یومیه در زمان مشروطیت از آثار ایشانست .

آنکه ایرانی الاصل و ایرانی نژاد باشند .

ماده سوم - هر کس وارد این انجمن میشود اول باید شهادت بذات باری تعالی و رسالت پیغمبر خود بدهد و بکتاب آسمانی بهر کدام که معتقد است قسم یاد کند که تا دم مرگ از این انجمن غرضی جز نوع پرستی نداشته باشد و هم خود را مصروف بخدمت نوع و وطن نماید .

ماده چهارم - چون اشخاصیکه در این انجمن پذیرفته میشوند از این چهار مذهب همه بظهور حضرت مهدی عجل الله فرجه در آخر الزمان قائلند از این جهت این انجمن در تحت اسم مبارک آنحضرت است و لذا اسم ریاست در این انجمن بر کسی گذارده نمیشود و تمام افراد در حکم شخص واحد است .

ماده پنجم - در هر جا که این انجمن منعقد شود در آخر مجلس قبل از تفرق اشخاص باید يك نفر روضه بخواند یعنی مصائبی را که پیشوایان مذهب ما برای بسط و نشر عدالت متحمل شده اند تذکر دهد و مجلس بنام مجلس روضه ختم شود .

ماده ششم - اهل انجمن باید رعایت حال یکدیگر را در هر حال داشته باشند لکن تکالیف شاقه بر یکدیگر نکنند .

ماده هفتم - تکالیف رکیکه و مجادله و سخت گوئی و مزاح و بدخلقی و کذب و بهتان بکلی ممنوعست .

ماده هشتم - مذاکرات انجمن باید راجع بتربیت و بیداری نوع و خیر خلائق و اظهار ظلم ظالمین و چاره جوئی و استخلاص برای مظلومین باشد .

ماده نهم - توقیر علماء هر طایفه فریضه ذمه انجمن است پس بر هر يك از طبقات لازم است که علماء را محترم بدارند و آنها را بر خطرات اهالی وطن آگاه نمایند و محذورات دنیوی را بآنها بنمایند و آنانرا عند الله و عند المخلوق مسئول قرار دهند .

نتیجه این ماده اینست که نه تنها فقهاء اسلام در مقام حفظ وطن و مملکت خود سعی خواهند بود بلکه علماء مطلقا چه عالم بعلم فقه و چه غیر آن چه علماء غیر اسلام که موطن خود را خاک ایران می دانند در این عقیده و مقصود با علماء اسلام همدست و متفق خواهند شد .

ماده دهم تا یازدهم متعلق بر موزات و اسرار انجمن است که بر حسب قسم از اظهار آن ممنوع

در سال ۱۳۲۶ در روز بمب باردمان در مجلس شورای ملی طرف صدمه جیش محمد علی شاه واقع شد و بایدر بزرگوارش و سایر علماء و ذریه رسول صم ماخوذ و دستگیر شده چند ساعتی در زیر زنجیر و کتفهای بسته و در مرئی و مسمع پدر پیرش ایشانرا باشلاق و ته تفنگ میزدند تا اینکه بامر محمد علی شاه از ایران منفی و مبعث گردید بین او و پدرش رایکسال تفریق کردند با اینکه پدربزرگوارش نهایت محبت و الفت را با ایشان داشت يك سال در ممالک خارجه بسر برد مدتی هم در انجمن سعادت اسلامبول وارد شد خدماتیکه در خارجه از ایشان یدید آمد کمتر از خدمات داخله نبود تا اینکه در سال ۱۳۲۷ که اوضاع جدید پیش آمد و محمد علی شاه از سلطنت خلع گردید بطرف ایران معاونت نموده و پیدر و مادر و برادرهای خویش ملحق شده بایدر بزرگوارش رهسپار طهران گردیدند .

این چند سطر را که نوشتم برای اینست که خواننده تاریخ بدانند چه اندازه اهالی ایران در فشار ظلم بودند که از اجتماع و دورهم نشستن هم ممنوع بودند.

پس از قرائت عهدنامه قرار بر این شد که دوهفته انجمن تعطیل باشد و هر يك از اجزاء بعض مقالات و لویح به ادارات جراید بنویسند یعنی مقالات را در این دوهفته حاضر کرده در مجلس قرائت کنند پس از امضاء انجمن به ادارات جراید ارسال دارند که در آنها درج شود و گوشزد مردم گردد و بعضی الفاظ اذهان مسبوق گردد.

روز دوشنبه ۱۲ صفر ۱۳۲۳ - انجمن در خانه نگارنده تشکیل یافت را پورتهای چند روزه تعطیل قرائت شد که از آن جمله بود محمد علی میرزا ولیعهد وارد طهران شده است و نیز بعضی تلگرافات جعلی از طرف علماء نجف منتشر شده است که تعریف و توصیف از عین الدوله بوده و مرد مرا توصیه باظهار تشکر از عین الدوله کرده اند.

و اینکه ما حرکات جناب آقا سید عبدالله را که بر ضد شاهزاده عین الدوله است صحیح نمیدانیم الی آخره.

صورت های متعدد از این تلگرافات برای هر يك از آقایان فرستاده اند. ادیب بهبهانی گفت من یقین دارم که این تلگرافات جعلی است زیرا که تلگرافخانه در دست خودشان است آنچه بخواهند مینویسند لکن عوام را باید فهمانید و ملتفت نمود.

فیلسوف گفت معصوم بما دستور العمل میدهد که هر گاه اخبار ما که بشما میرسد موافق با کتاب خدا است بگیری و اگر مخالف با قرآن است آنها را واگذارید بلکه در بعض اخبار است فاضل بویا علی الجدار یعنی اخبار مخالف قرآن را بزنید بدیوار حالا ما تلگرافات علما را اگر مخالف با مقصود ما است دور می اندازیم.

ذوالریاستین گفت علماء اعلام نجف هر گز ترویج از ظالم نمی کنند و انگهی ما باید بشکیف خود عمل نمایم لویحی که بنا بود نوشته شود اگر حاضر است قرائت کنید.

نگارنده گفت آقایان این مختصر عرض مرا بشنوید آنوقت شروع در قرائت لویح نمایند. من بنده دیروز تلگرافات را دیده بلکه آنها را یکی از آقا زاده ها بمن داد و گفت فردا بیائید در خانه آقای آقا سید احمد که در آنجا مجلس روضه است و آنها را برای مردم بخوانید چون من دیدم که

پس از آمدن بطهران از طرف اهالی خراسان بسمت وکالت و نمایندگی ملت منصوب و معرف گردید

از سال ۱۳۲۶ با اعضاء منتسبین به فراماسون مراد و معاشرت داشته که چون سر است بطریق حدس و ظن و مفاد (یعنی المرء باقرانه) میتوان گفت که در آن بجمع انسانیت داخل شده و در مسافرت بخارجه هم دلیلیست بر این احتمال تغییر اخلاق و تبدیل افکار یعنی تکمیل هر دو مؤید این حسن ظن خواهد بود در زهد و ورع و تقوی و قدس و حسن سلوک و خوبی رفتار بحدیثت که مسلم عندالکل و قولی است که جلگی بر آنند.

در عقل و هوش و ذکاوت و فطانت از اقران و امثال خود برتری دارد.

مضمون آنها با مقصود ما مخالفست لذا گفتیم اینکار از عهده من خارج است چه اولاً من روضه خوان نیستم که در مجلس روضه بتوانم تلگرافات را بخوانم ثانیاً آنکه درخانه جناب آقا سید احمد هواخواهان ودوستان آقای بهبهانی حاضرند و همگی بامن بدخواهند شد بهر طور بود معذرت خواستم حالاً لازمست که زودتر جلو گیری کنید و نگذارید مابین آقایان نفاق و خلافی پدید آید که اگر آقا سید عبدالله ذلیل و منکوب شود مقصود ما خیلی بتأخیر خواهد افتاد .

آقایان گفتند مقدمات کار بخوبی تهیه شده است احدی اعتنا باین تلگرافات نمی کند عمأقرب ناسخ آنها میرسد هواخواهان حریت در کارند بالفرض چند روزی امر ب مردم مشتبه خواهد بود بعدها امر واضح و آشکار خواهد شد .

فیلسوف گفت من لایحه نوشته ام اگر امضاء کنید بیکمی از جراید فارسی ارسال داریم لایحه را از او گرفته چنین خواندند (چند سطر از آن لایحه را در این تاریخ درج کنیم)
پس از چند سطری - استبداد ملت را جاهل ، کور ، ترسو ، چپان ، ضعیف ، منکوب ، ذلیل ، خوار و بی غیرت میکند . بالعکس مشروطیت آنان را عالم ، بینا ، شجاع ، با جرئت ، با قوت ، با غیرت سر بلند و بیدار مینماید . شجاعت و شهامت فوق العاده بآحاد ملت و افراد لشگری میبخشد چه تاریخ بیا نشان میدهد که از بدو تشکیل سلطنت الی یومنا هذا دولت مستبد مغلوب دولت مشروطه و ملت ضالمانه ذلیل دست عادلانه بوده ، ملتیکه ذلیل و منکوب پنجه استبداد رجال دولت باشد يك وحشت و جبن طبیعی ابدی بقلوب آنها راسخ گردد و انزجار و تنفر قلبی از حوزه و هیئت دولت ابداً در خویش احساس کند ، علم و صنعت ، عدل و مساوات و تدین و انسانیت مستلزم مشروطیت است . جهل و خرابی و ظلم بیکاری لازمه استبداد .

از وقتی که نور عدل و مساوات و نور علم و مواسات دین مقدس اسلام قلوب اقوام و اعراب و طوایف بادیه نشین را متور ساخت از قوت (امرهم شوری بینهم) سلاح پوشیدند و از جام حیات بخشای (وشاورهم فی الارض) جرعه نوشیدند و از ندای (اتما المؤمنون اخوة) بیدار شدند و از برکت (یدالله مع الجماعة) قوت و توانائی یافتند جمیع افراد عرب از رئیس و سرئوس و شاه و کدا مابین خود فرقی ندیدند همگی خود را حامی اسلام ، کفیل اسلام ، صاحب اسلام ، بدر اسلام ، پسر اسلام و مکلف ب حفظ آن دیدند ، تن خود را جوشن اسلام کردند ، اولاد خویش را در مقام ثبات و بقای اسلام دادند .

بنده نگارنده که متجاوز از پانزده سال است با حضراتش معاشرت و مخالطت دارد ابداً خلاف انسانیتهی از ایشان مشاهده نموده است شرح زحمات و خدماتشرا در این (تاریخ بیداری) در هرجا درج و ثبت نموده ام با اینکه از روز شروع به نشـ و طبع روزنامه مجلس و دایر کردن مطبعه مخصوصه برای روزنامه (مجلس) متجاوز از ده هزار تومان متضرر و مقروض شده است يك دینار وجه اعانه از احدی درخواست ننمود مقالات روزنامه مجلس ناشف از صدق و درستی ایشانست .

ناظم الاطباء کرمانی

بیدار کننده ایرانیان ، مهین مؤلف فارسی زبانان ، دانشمند مفخم آقا میرزا علی اکبر .

آنوقت خزائن پرویز را تاراج توانستندی و قیاصره و سلاطین را از تخت و تاج مستعفی داشتندی . پس قانون عقلانی دول همیشه مقتضی است که ملت را معتاد استبداد نکنند . در حقوق و حدود وطن اورا شریک نمایند تا قسمی شود که دوستی وطن در دل ملت جای گیر شود و در نگهداری هر یک خود را مکلف دانند و باید شیرینی و حلالت و مزه و شرافت عدل و مساوات و اساس مشروطیت را با حاد ملت چشانید و آنرا از تلخی و مرارت و خیانت و نجاست استبداد رهانید بعضی گویند باید افراد ملت عالم شوند و علم مقدمه بیداری ملت است .

من بنده عرض میکنم تا اساس مقدس مشروطیت فراهم نیاید نور علم پرتو افکن ساحت ایران نخواهد شد و تعلیم اجباری که باعث تأسیس مدارس و مکاتب عمومیست وقتی خواهد بود که دولت ایران مشروطه گردد و الا تا استبداد داریم جهل مصادف آنست اگر علم فی الجمله را کافی دانید که باین اندازه اهالی ایران عالم خواهند بود و علم اجالی بحقوق خودشان که دارند مؤید عرضم آنکه ملت روسیه تا یک اندازه عالم بحقوق خویش بودند لیکن بواسطه استبداد و نفاق داخله دیدید چگونه مغلوب دولت و ملت معتدله ژاپون گردیدند . الخ .

ادیب گفت فرمایشات شما صحیح است لکن امروز ما نمیتوانیم این کلمه مشروطیت را بر زبان آریم چه جای آنکه در این صراط قدم گذاریم چه این کلمه مقدسی است که اگر در السنه واقواه جاری گردید متعقب بر آن نفی و حبس و قتل است (زبان سرخ سر سبزمی دهد برباد) برای این کلمه است در هر مملکتی که این لفظ وارد شد صد هزاران نفوس تلف شدند . ما باید دست اندازیم به دامن علم و اجرای قانون اسلام .

فیلسوف گفت چرا ضعف قلب دارید مگر ما قول ندادیم و عهد نکردیم که خود را فدای ملت نمائیم مگر ما حاضر نشدیم برای نجات وطن باید اقدام کرد اگر کشته شدیم در راه وطن شهید شدیم . ذوالریاستین گفت فرق است بین فدائی و ما . ما کی گفتیم فدائی ملت هستیم . ما گفتیم که متحد و متفق باشیم برای بیدار کردن مردم را بحقوق خودشان از اینکه خود را فدائی قرار دهیم نکول داریم . آقا سید برهان گفت آقایان خداوند درباره ما فرموده است (کنتم خیرامة اخرجت للناس تأمرون بالمعروف و تنهون عن المنکر) .

(ناظم الاطبا) کرمانی از اولین اشخاصی است که در تأسیس مدارس و مکاتب جدیده سعی بلیغ فرموده شاگردانش در اطراف و بلدان ایران هر یک شمع روشن و چراغی با فروغست . مؤلفاتش عموم دانایان را مفید و در کار است . شرح زندگانی حضرتش از این قرار است :

میرزا علی اکبر خان ناظم الاطباء خلف مرحوم آقا میرزا حسن طبیب کرمانیست در عتفوان شباب در کرمان تحصیلات خود را با آخر رسانیده قدری از علمیات و عملیات طب را در نزد پدر خود و سایر اطبا فرا گرفته .

در اواخر سال ۱۲۸۲ بر حسب امر مرحوم محمد اسمعیل خان و کیل الملك اول که در آن زمان حاکم کرمان بود از کرمان بطرف طهران مهاجرت نمود و در مدرسه دارالفنون مشغول تحصیل علوم

ما مکلف می‌باشیم با مردم معروف ونهی از منکر . آیا تقاضای اجراء احکام قرآن از معروف نیست ، آیا اجراء احکام و حدود اسلام بر عهده ما مسلمانان نمی‌باشد ، امروز که پادشاه ما مسلمان و معتقد بقرآن است و مایلیست با اجراء احکام آن چه سبب دارد که از پادشاه خود نخواهیم اجراء قوانین اسلام را .

نگارنده گفت آقایان مثل ما مثل جماعتیست که بعمارت آنها آتشی افتاده است عوض آنکه متفق شوند آتش را خاموش کنند و حریق را نجات دهند دورهم نشسته و مباحثه و مذاکره میکنند (آیا حریق با حاء حطی است و یا با هاء هوز و آیا آتش بفتح شین است و یا بکسر آن) . آیا لفظ مشروطه را مصداق رسیده است یا نه ، آیا باید اجراء احکام قرآن را تقاضا کرد یا قانونیت دولت را . بخدا قرآن را ازدست شما گرفتند عمأقرب عنوان مسیونوز از میان خواهدرفت دیگر مانند آقا سید عبدالله کسیرا نداریم که طرف با دولت شود این چه مذاکراتی است که می‌کنید .

مشروطیت و مشروعیت دولت با اجراء قانون اسلام و با عدل و مساوات یا علم و تمدن همه را نتیجه یکپست نتیجه حریت است آنرا دست آورید امروز زنها و اطفال و خواجسه رایان قاجاریه شما را عبد خود می‌دانند می‌خورند ، می‌فروشند ، می‌کشند و می‌بخشند . اقلاً بآنها بگوئید خداوند ما را آزاد آفریده است اگر بآنها نمی‌گوئید اقلاً خودمان بدانیم که ما حیوانی آزاد می‌باشیم . بکوشید ، بکشید و جان بدهید امروز نتیجه ندهد ده سال دیگر نتیجه خواهدداد ما نمر را نه بریم اولاد و اخلاف ما نمر را خواهند برد .

یکی از اعضاء گفت شما گفتید آقامیرزا سیدحسن کاشانی برادر مؤید الاسلام را با آقا شیخ یحیی کاشانی و صحاف‌باشی و مجد الاسلام کرمانی و شجاع لشکر و معین حضور را دعوت کردید باین انجمن پس چرا حاضر نشدند .

نگارنده گفت حاضر شدن باین مجلس شرط دعوت نبود دیگر آنکه بنده زحمت کشیده همه را در دوسه مجلس دعوت کرده قبول هم کردند یکروز مخصوص بعضی را برای ناهار دعوت کردم بحدی ترسیدند که برای ناهار هم حاضر نشدند جز معدودی تقصیر هم ندارند چه صدماتیکه آقامیرزا سیدحسن و آقا شیخ یحیی در راه ملت متحمل شده‌اند فوق الطاقه آنرا مرعوب نموده ما باید آنها را بسمت عضویت انجمن بشناسیم خدمت خود را خواهند کرد چه حاضر بشوند و چه حاضر نشوند .

جدیده گشته و پس از یکسال تحصیل وزیر علوم شاگردان مرتبه دویم طب را بمعلمی ایشان سپرده و در اطاق اول طب هم معاون معلم شده و علم تشریح را بآنان آموخته و در اوایل سال ۱۲۸۴ از جانب مرحوم شاهزاده علیقلی میرزا اعتضاد السلطنه وزیر علوم مشغول طبابت فوج مهندس شده و در سال ۱۲۸۸ که فقط و غلامه ایرانرا فرا گرفته بود در مریضخانه فقراء چهار ماه مشغول خدمت بود و در سال ۱۲۸۹ اجازه فارغ التحصیلی از وزارت علوم صادر کرده و در سال ۱۲۹۰ بریاست مریضخانه دولتی و خطاب حکیم باشی از طرف دولت مفتخر گردیده و در تأسیس آن مریضخانه بسبب بیمارستانهای فرنک کوشیده و آنرا مرتب نموده و در سال ۱۲۹۸ به منصب سرهنگی و نشان و حمایل آن باخطاب خانی مفتخر آمده و در سال ۱۲۹۸ پس از مرحوم اعتضاد السلطنه و تفویض وزارت علوم

فاما صحاف‌باشی میگوید من باید بروم بهندوستان و یکی از بزرگان آنجا را بطرف ایران جلب کنم که از آن راه بلکه این ملت خفته بیدار گردد .

دیگر آنکه میگوید من در صورتی عضویت انجمن را قبول میکنم که اهالی انجمن مادام‌العمر لباس سیاه بپوشند زیرا که مادر ما وطن در حال احتضار است و تا او را بهبودی حاصل نشود ما باید سیاه‌پوش و بحالت عزاباشیم اگر این شرط را قبول می‌کنید که فردا حاضر خواهید شد و اما معین‌حضور و شجاع لشکر قبول کردند و هر دو حاضر خواهند شد . اما مجدالاسلام را که اذن ندادید اسرار انجمن را باو بگوئیم باید او را امتحان کنید .

ناظم‌الشریعة گفت ای‌وای که اسرار انجمن فاش شد . نگارنده گفت من اسرار انجمن را تماماً با آنها نگفتم و بهر کدام اندکی گفتم آنرا هم اطمینان دارم بلکه يك خدمت بزرگی هم کرده‌ام و آن اینست که شجاع لشکر عازم بود بواسطهٔ صدور حکم مطلقه بودن زنش آقای بهبهانی را بکشد من بواسطهٔ این انجمن او را از این خیال منصرف کرده و گفتم آقای بهبهانی امروز برای ملت کاری کند به او کار داریم . توهم بر فرض صحت ادعای زنت را فدای ملت بکن و آنکهی چه ربطی به آقای بهبهانی دارد ملایده را بکش که اصل حکم را داده دیگر آنکه قول و نوشته از او گرفتم که لدی‌الحاجة یا نصد نفر سوار دم دروازهٔ طهران حاضر کند .

معین‌حضور هم قول داده است ملك سی‌هزار تومانی خود را بفرود و در این راه صرف کنند و حاضر شده است که اگر انجمن مأموریت بدهد عین‌الدوله را بکشد وجود اینگونه اشخاص برای مقصود ما خیلی نافع است .

ادیب گفت آقا میرزا سید حسن با عین‌الدوله مراد دارد ، مجدالاسلام با دبیر حضور منشی عین‌الدوله دوست است .

نگارنده گفت من جمیع اسرار را با آنها نگفتم فقط گفتم اشخاصی حاضر شده‌اند برای خدمت بملت و بشرف انسانیت قسم خورده‌اند که خدمت بملت .

دیگر زیادتر چیزی با آنها اظهار نکردم ، دیگر آنکه صدمه و زحمتی که از طرف عین‌الدوله نسبت به آقا میرزا سید حسن وارد آمده است که ممکن نیست دیگر با عین‌الدوله خوب شود .

در باب مجدالاسلام که با دبیر حضور دوست است اولاً آنکه دبیر حضور اطمینان به اقوال

به علیقلیخان مخبرالدوله از ریاست مریضخانه دولتی استعفا خواسته و با مرحوم حاجی میرزا حسینخان سپهسالار اعظم بخراسان رفته و پس از نشر باستان مبارکه رضوی دارالشفای آن استان مقدس را بر حسب امر سپهسالار که جزاسم چیزی از آن باقی نمانده بود تأسیس و مرمت نموده و آنرا مانند مریضخانه‌های دولتمندانه در تحت نظم و ترتیب آورده و در این سفر از جانب اولیای دولت قاهره بمنصب و نشان و حمایل سرتیپی مفتخر آمده و پس از فوت مرحوم سپهسالار بطهران آمده چند سالی مشغول خدمات عامه و اشاعهٔ معارف بوده و در سال ۱۳۰۳ بر حسب امر شاهزاده ظل‌السلطان باصفهان رفته و در آنشهر مینو نشان دو سال توقف کرده سپس بطهران مراجعت نموده و اوقات خود را بتدریس و تألیف کتب و ترجمه از زبان فرانسه و طبابت عامه میگذرانیده تا در سال ۱۳۱۰ در خدمات ناصرالدین‌شاه

مجددالاسلام ندارد .

اگر اطلاع دبیر حضور مضر^۱ باشد که جناب ذوالریاستین بتوسط آقامیرزا سیدعلی شیرازی برادرش وثوق الدوله را دعوت کرده و مطلب را به او رسانیده است .

در جواب گفتند وثوق الدوله ربطی بدبیر حضور ندارد .

نگارنده گفت وثوق الدوله برادر دبیر حضور است و هر دو شاخ يك درخت و از يك جوی آب خورده اند .

بعضی گفتند وثوق الدوله باطناً با برادرش دبیر حضور خوب نیست و چون برادر کوچکتر را در مقام ترقی و تقرب بعین الدوله می بیند لذا مایل است که عین الدوله بلکه این بساط بر جیبه شود شاید او هم پیش افتد .

جناب ذوالریاستین گفت بهر جهت من وثوق الدوله و آقامیرزا محمد کلیایگانی و حاج ملاعباسعلی واعظ را از همه جهة شایسته می دانم .

اجزاء انجمن از جهة آقامیرزا محمد کلیایگانی و حاج ملاعباسعلی نهایت مسرت را حاصل نمودند . نگارنده گفت آن روزی را که حاج ملاعباسعلی واعظ در منزل جناب ذوالریاستین مدعو بود من هم حاضر بودم قول داد که در منبر شروع سیاسی کند و در بیداری مردم کوتاهی نکند .

آقا میرزا محمد کلیایگانی هم از قراری که شنیدم آدم صحیحی است و عاشق مقصود ما . اما وثوق الدوله را نمیشناسم ولی این جور اشخاص را ما باید داشته باشیم و آنها را آلت کار خود قرار دهیم . (اعمال خوب و بد این دو برادر در موقع خواهد آمد)

ذوالریاستین گفت ما امروز خیلی اشخاص را با خود همراه کردیم و بخوبی مشغول کار میباشند خواه حاضر شوند و خواه حاضر نشوند .

آقا برهان گفت مقصود خدمت بوطن و سعی در بیداری اهالی وطن است . من پاره از خیالات خود را به بسیاری از رجال دولت گفته ام و همه مرا تصدیق کرده اند .

ادیب گفت قرار بر این بود که در هر اجتماعی يك لایحه خوانده شود و پس از امضاء به ادارات جراید خارجه و یا جراید بوشهر و کلکته و مصر ارسال شود . و ادارات جراید را هم باید با خود متفق نمائیم که آنها هم شروع در این مقصود نمایند حالا چند لایحه حاضر است اذن بدهید که ارسال شود .

منسلک گشته و در سفر و حضر علاوه بر خدمت و پرستاری شخص پادشاه آنی نیاسوده و از خدمت بنوع دمی فراغت نداشته و از جانب آن پادشاه مورد عواطف ملوکانه بوده و در آن مدت بخطاب جنابی و جبه ترمه و شمشیر مرصع و عصای مرصع و تمثال همایونی سرافراز گردیده و پس از قتل ناصرالدینشاه به تیر اولین فدائی ایران مرحوم میرزا رضا منصب طبابت مخصوصه^۲ اعلیحضرت مرحوم مظفرالدینشاه بایشان تفویض گردید سفر او و حضراً در خدمت آن پادشاه ذیجاه بسر میبرد و در سال ۱۳۱۹ بنشان و حمایل درجه اول خارجه مفتخر گشته و در سال ۱۳۲۲ بنشان مرصع از درجه اول نیز نایل آمده از کارهای محیر العقول ناظم الاطبا آنکه در زمانیکه مرحوم مظفرالدین شاه دستخط مشروطیت ایران را صادر فرمود لیکن هنوز امر مشروطیت ناتمام بود و شاید باندك سستی از بین رفته بود که طیب مخصوص

راپورت چند روزه از این قرار است که جناب آقای صدرالعلماء که از رؤسای روحانیین است در بالای منبر همان رشته سخن آقای بهبهانی را تعقیب فرموده اند .

جناب آقا سید احمد طباطبائی نیز در بالای منبر همان رشته را گرفته و صریح در بالای منبر فرموده است : (ما مقصودی جز عزل این وزیر خائن یعنی عین الدوله از صدارت و عزل نوز نداریم . چه این صدراعظم حایل و مانع است بین شاه و رعیت و نمی گذارد عرایض ما بشاه برسد .)
نگارنده گفت آقایان بارها عرض کردم مقصود آقای بهبهانی عزل مسیونوز نیست بلکه مسیونوز را بهانه کرده اند . حالاً که علماء طرف شده اند با عین الدوله خوب است تجار را بیدار کنیم اگر سلسله تجار با علماء متفق شوند آنوقت زودتر بمقصود میرسیم .

بعضی ذکر نمودند که تجار را هم مستعد می بینیم چه سابقاً اظهار حیاتی کردند و از اطراف شکایات آنها رسید این ایام هم بعضی در کارند .

نگارنده گفت آقا میرزا محمود اصفهانی را با اینکه مریض است ملاقات کرده او را واداریم شروع در این کار چه مقدمات آنها هم تهیه شده است روز ۲۲ صفر ۱۳۲۳ انجمن در خانه آقا سید برهان تشکیل و انعقاد یافت یک راپورت خوانده شد که جمعی از تجار پناه برده اند بزائیه مقدسه حضرت عبدالعظیم و میگویند مسیونوز بلژیکی که رئیس گمرک ایران و مستخدم سلطانتست زیاده از آنچه تعرفه گمرکی قراردادده است از مال التجاره اخذ میکند و عمالش در سرحدات اجحافات فوق الطاقه و خلاف قانونی وارد می آورند عین الدوله هم بصرافت و لجاجت با علماء و ملاحظه بولی که از نوز میگیرد جوابی بتجار نمیدهد تا آنکه آخرین عریضه که تجار بتوسط سعدالدوله در خصوص شکایت از نوز دادند عین الدوله نخوانده جواب داد که این لوطی بازیها چیست که تجار میکنند تمامشان را دهنه توپ میگذارم این حرف بروزیر تجار که سعدالدوله است گران آمده گفته است پس خوب است مجلسی در دربار تشکیل دهید و بعرایض تجار رسیدگی کنید عین الدوله خواهی نخواهی بتشکیل مجلسی اذن داده مجلس در دربار منعقد گردید هفت نفر از تجار حاضر شدند از رجال درباری هم چند نفری از قبیل وزیر مخصوص (صاحب اختیار حالیه) و علاء الملک و دبیر حضور و جمعی دیگر حاضر بودند مسیونوز را حاضر کردند یک نفر از تجار چند قطعه پارچه بعنوان مستوره و نمونه در دست گرفته آن نقطه و محلی را که رئیس گمرک سرحد مهر کرده و تعیین گمرک آن پارچه را نوشته بزرگ دست خود گرفته طرف

سهواً و یا کس دیگر عمداً دواى عوضی بمظفرالدینشاه داده و آنرحوم را گمان این بود که او را مسموم نموده اند نزدیک بود خیالات مانجولیاىی بسر آنرحوم افتد که فوراً ناظم الاطباء رسیده اطباء حضور رامات و متعیر و شاه را مبهوت و مرعوب دیده بقیه دوارا که در فتنجان نگاه داشته بودند و اگر طبیب آلمانی دیده بود علناً میگفت این دوا سم است یا مضر . ناظم الاطباء ملتفت شده که هم بعضی در خطر است و هم خیالات موهوم شاه را تلف میکند فوراً بقیه دوارا لاجرحه بسر کشیده و تفتنجانرا با آب خالص شسته و نیز آشامیده و گفت نقلی ندارد دوامضر نیست .

بعد از آن بمعالجه شاه و خود پرداخته تا چندی دیگر شاه را نگاه داشت تا امر مشروطیت مستحکم گردید .

دیگر آن پارچه را به نوز نشان داده و گفت گمرك این پارچه چه قدر است نوز نگاهی بآن کرده و نظر بکتابچه نموده و گفت این پارچه مثلاً سی شاهبست پارچه دیگری را نشان داده گمرك آن را دو هزار و هکذا چند پارچه را که نشان دادند بحدی معین جواب داد تجار مهر و خط رئیس محل را ارائه دادند که خیلی تفاوت داشت کتابچه با مأخوذی مثلاً دو هزار را بیست و پنج هزار وسی شاهی را دو تومان و هفت هزار را هفت تومان بانواع مختلفه گمرك گرفته بودند از آن قرار خسارت تجار از چند کرور تجاوز کرده بود پس از تحقیقات و صدق ادعای تجار نوز حالش دگرگون شده چند کلمه مهمل تکلم نمود حاضرین همگی ملتفت شده اما چیزی نگفتند اهل مجلس برخواستند بعضی رفتند و بعضی ماندند باز تجار تجدیدسخن نمودند .

در این اثنا کلمه ریکی از دهان نوز بیرون آمد که در این مملکت بآن فحش میگویند و آن را بد میدانند دیگر باعتقاد نوز چه بوده است خود داند و آن عبارت (بدر سوخته ها) بود چه اگر نوز این عبارت را تجزیه و تفسیر میکرد هر آینه عبارتی راست و صحیح بود چه قاجاریه پدر ما را سوختند که سهل است همه چیز ما را سوختند لکن علی الظاهر این لفظ مرکب که از دهان نجس او درآمد يك لفظ بسیطی بود که عبارت از فحش بود نه مرکب خبری . بالجمله علاء الملک که در آن وقت از رجال دولت و وزیر علوم و از سادات طباطبائی و مقرب در نزد مظفرالدین شاه بود رو کرد بسعدالدوله و گفت هنوز هم ملاحظه می کنید .

سعدالدوله وزیر تجارت جواب داد چه بگویم این مردك عین الدوله خودش شنید . علاء الملک گفت شاید نشنیده باشد وزیر مخصوص هم بی میل نبود که در این مجلس اهانتی از مسیونوز بشود . لذا در مقام تأیید کلام علاء الملک بر آمده و گفت گویا عین الدوله نشنیده باشد . سعدالدوله مجبور گردید که بعین الدوله اظهار کند لذا رو کرد بعین الدوله و گفت نوز حق ندارد که بتجار محترم مسلمان فحش بدهد . عین الدوله از شدت حرص بیول و طمع بمسأحه و بی اعتنائی گذرانیده اهل مجلس متفرق شدند .

تجار که حقانیت خود را مدلل نموده و کسی بعراض و تظلمات آنها گوش نداد عازم شدند بروند و ملتجی بزایه مقدسه حضرت عبدالعظیم بشوند روز بعد از آن را برای اتمام حجت و گرفتن دستورالعمل و تحریک اجزاء انجمن مخفی رفتند منزل آقای طباطبائی آقا میرزا سید محمد جنابش را

عجب در اینست که ناظم الاطباء با اینکه چندین دفعه خطاهای اطباء را ملتفت شده و جبران هم نمود لکن الی کنون قنوت کرده به احدی این راز را نگفت و راضی نشد که طیب نادان از نان خوردن بازماند . دیگر آنکه پیوسته در خلوت مضار استبداد و منافع مشروطیت را به مرحوم مظفرالدین شاه میرسانید . مجلاً ناظم الاطباء در تمام عمر خود از تربیت محصلین طب و خدمت بنوع کوتاهی نکرد چنانچه اکنون زیاده از صد نفر شاگردان ایشان در شهرهای ایران پراکنده و مشغول طبابت میباشند و علاوه بر خدمات مذکورده بر حسب امر مرحوم میرزا علیخان امین الدوله صدراعظم در انجمن معارف داخل شده و از اندام آن مجلس محترم بشمار آمده و در خدمت بمعارف از هیچ گونه مشقت کوتاهی نقرموده و در تأسیس مدارس رنجها برده و ویژه دو تأسیس مدرسه شرف و تربیت کودکان بی بضاعت از بدل مال و

مسبق و مطلع برواقعه نمودند و از عزم خود آگاه ساخته .

سعدالدوله از این قصد تجار با خبر شده يك مجلد كلام الله برای آنها فرستاده و آنها را قسم داد که یکروز دیگر باو مهلت دهند .

بلکه در اینخصوص طریق اصلاحی دست آرد و خودش بدربار رفت که شاید بعین الدوله بگوید که در دفع این غائله چاره نماید .

قریب چهار ساعت منتظر جواب شد که شاید جوابی کافی بشنود . عین الدوله بسامحه و ماطله گذرانیده واقعه را اهمیت نداد و وقعی بر آن ننهاد .

تحصین تجار بزائیه مقدسه

تجار که از همه جا مایوس شده روز سه شنبه نوزدهم ماه صفر ۱۳۲۳ بزائیه مقدسه حضرت عبدالعظیم پناهندند .

سعدالدوله وزیر تجارت برای اسکات و آوردن تجار بشهر چنددفعه خودش و چندین مرتبه واسطه اش نزد تجار رفت که بلکه تجار را عودت دهد که این خبر بسایر شهرهای ایران منتشر نشود و باعث هیجان عامه نگردد . چه تجار سایر بلدان چندین مرتبه در مقام تشکی و تظلم برآمده بودند و مواد همه مستعد بود که باندک بهانه مشتعل میشدند خصوصاً در این ایام که صدای آقای بهبهانی عالم را فرا گرفته بود و شاه عازم بود برمسافرت بفرنک .

لکن تجار متقاعد نشده و جواب دادند که جز رسیدگی بمحاسبات نوز و احقاق حق ما و رفع ضرر ما دیگر علاجی نیست . تا اینکه ولیعهد محمدعلی میرزا چند نفر از رؤساء تجار را خواست و گفت که اعلیحضرت شاهنشاه پدر تاجدارم خیال مسافرت بفرنک را دارند امروز نمیتوان دست بکار نوز بزیم . لکن من قول میدهم تا چند ماه دیگر عزل نوز را از شاه استدعا نمائیم وحتماً بمراض و تظلمات شما رسیدگی مینمایم .

تجار هم محض ضمانت ولایت عهد و خواهش وزیر تجازت از زائیه مقدسه حضرت عبدالعظیم مراجعت بشهر طهران نمودند .

فیلسوف گفت این امید ما هم قطع شد پس از آنکه تجار بریسمان پوسیده ولیعهد بچاه افتادند

جان دریغ و مضایقه نکرد .

اگر ساعات شبانه روزی ناظم الاطیاء را تقسیم برعیادت مرضی وحق الزحمه که بایشان میدادند بکنیم هر ساعتی پنج تومان پول ایران میشود باوجود این دخل لااقل دیده شد که دربیست و چهار ساعت شبانه روزی ۱۶ ساعت اوقات خود را مصروف مدارس و انجمن معارف مینمود یعنی حضور در مدرسه و رسیدگی باطفال یتیم و امور انجمن معارف را مقدم میداشت برحضور مجالس پادشاه و ابناء آن . و نیز دیده شد که از صد تومان حق الزحمه و حق القدم عیادت مریض گذشت برای رفتن بمدرسه شرف و رسیدگی کردن باطفال یتیم .

جملاً مبلغی هنگفت از کیسه فتوت خرج ایتم و اطفال فقراء نمود و عزمی راسخ بر ترویج

آقای بهبهانی هم شاید فردا ساکت شود .

نگارنده گفت آقایان اظهار یأس نکنید سکوت تجار بیشتر موجب هیجان اهل علم خواهد شد .
عین الدوله بر طبق ضمانت وقول ولیعهد عمل نخواهد کرد و همین باعث کدورت و نفاق بین عین الدوله
و ولیعهد خواهد شد بگذارید شاه برود میدان ما وسیع و مانع در جلو ما نخواهد بود در این دو سه
ماهه غیبت شاه ما میتوانیم تمام ایران را بیدار و با خود کنیم آقای بهبهانی هم روز بروز جنودش
زیادتر و بیشتر خواهد بود .

در این اثناء یکی از حاضرین گفت راپورتی بانجمن رسیده است که جناب ذوالریاستین در بالای
منبر بعض مذاکرات را کرده و عملاً قریب باعث گرفتاری ما خواهد شد خوب است در این راپورت
تأملی شود .

راپورت ملاحظه شد خلاصه آن از این قرار است :

دیروز که روز ۷ ماه صفر بود جناب ذوالریاستین در خانه جناب عندلیب السادات واقعه در محله
شاه آباد کوچه آفاسید هاشم در بالای منبر بعض مذاکرات نموده است و حرفهای نگفتنی را گفته
است در حالتی که در آن محضر جمعی از رجال دولت از قبیل حاجی امین السلطنه و امین همایون و بعض
دیگر حضور داشته است مناسب اینست که اعضاء انجمن ذوالریاستین را چندی از رفیقان منبر منع نمایند
بلکه او را مخفی دارند که مراده با مردم را هم ترک نماید .

حاضرین مضطرب شده واقعه را از جناب ذوالریاستین مستسفر و جداً خواهش نمودند که
صورت موعظه را بیان نماید .

ذوالریاستین این طور موعظه را بیان فرمود .

خلاصه موعظه

آنچه را که ما از ملاحظه سیر و تواریخ و شرح حال علماء متقدمین و متأخرین بدست آورده ایم
این است که متقدمین از علماء را درباره امام عقیده مخصوصی بوده مثلاً تازمان قمین عقیده علماء درباره
امام این بود که امام شخصی است عابد عالم و زاهد و مستجاب الدعوه و اگر کسی زاید بر این درباره
امام (ع) قائل میشد او را نسبت بغلو میدادند و غالی میخواندند و از این جهت بود که شخصی مثل

معارف و ترقی ابناء وطن داشت که اگر امین السلطان عدو ایرانی و ایران در مقابل نبود امروز در
ایران دشمنی برای علم و عالم دیده نمیشد .

بالجمله در اشاعه معارف آنچه ممکن بود و در قوه داشت به فعل آورد و کوتاهی نکرد و
علوم چندی از زبان فرانسه بزبان فارسی ترجمه نمود و منتشر ساخت از قبیل علم فیزیک و شیمی و
تشریح و پاتولوژی و جراحی و کحالی و روادی علاوه بر اینها کتب چند از تصنیفات و تألیفات ایشان
امروز در بین مردم طبع و منتشر است از قبیل کتاب زبان آموز فارسی که در حقیقت ایشان اول کسی
میباشند که این باب را مفتوح کرده و زبان فارسی را احیاء نموده .

و نیز از تألیفات ایشانست رساله تعلیمات ابتدائی که برای کودکان نو آموز دبستانها نوشته است

معلی ابن خنیس و شیخ رجب بُرسی را غالی میدانستند و اخباریکه از ایشان روایت شده بود همه را طرح میکردند تا زمانیکه دوره علمیه به میر داماد و ملا صدرا و شیخ احمد احسانی رسید این بزرگواران زحمتهای کشیدند رساله‌ها نوشتند ولایت را با امامت مستلزم دانستند و مدلل نمودند که آنچه را که قمیم طرح کرده بودند و منکر شده بودند از قبیل معجزات و کرامات و خوارق عادات و اخبار از منبئات همه صحیح بوده پس امروزه يك بابی از علم بر روی مامفوح شده که میتوانیم همه قسم از آن استفاده کنیم. مثلا در مسئله شیخ رجب بُرسی و خطبه‌هاییکه از امیر المؤمنین (ع) روایت کرده و ما امروز منطبق میکنیم آنها را با زمان خودمان می‌بینیم که تمام آنها از مصدر ولایت صادر شده است از آنجمله خطبه زوراء است و در آن خطبه شرح حال امروزه مصریها و تصرفات انگلیس در مملکت مصر و ظهور متمدنی‌سودانی را کما هو حقه بیان میفرماید صورت این خطبه در کتابخانه حاج میرزا ابوطالب زنجانی بخط قدیم موجود است هر کس بخواهد میتواند با آنجا رجوع نماید.

و دیگری خطبه طنبیخیه است که بعض فقرات آن راجع بایران است مثلا در آخر این خطبه میفرماید: (حتی اذا طالت الشدائد فی دولة الخصیان و ملکه الصبیان والنسوان فعند ذلك ترج الاقطار بالدهاة الی کلّ باطل الاویل لمداینکم و امصار کم من طغاة یظهورون فیترون و یدلون فعند ذلك توقعوا حلول الفرج الاعظم).

ماحصل معنی آنست که چه بسیار رنجها و سختیها از دولت خواجه بشما روی دهد (مراد از خصیان خواجه است و آن منطبق است بر آقا محمد خان که تشکیل سلطنت قاجاریه را کرد) در زمان پادشاهی که این دو علامت (۱) در او باشد. در این هنگام وای بحال شما، وای بجز شهرهای شما از طاغیان که ظاهر میشوند تغییرها بدهند تبدیلها بکنند پس در این هنگام فرج بزرگ را منتظر باشید و بدانید که زمان ذات شما بسر آمده و روز کار خوشبختی رسیده است. - حالا تصور کنید ببینید آیا روزگاری بدتر از این میشود، آیا زمانی سخت‌تر از این میشود، کدام بدبختی است که امروزه ما داریم، این وضع نمانست که می‌بینید روزی هزار تومان از ناخواخته‌ها میگیرند و در عوض نان مخلوط بخا که نجاری بما مینهند و میگویند آرد حاج ترخان است نانی که (۱) مراد از این دو علامت آنست که هم باصفال سرکار داشته باشد هم با نسوان.

و تا کنون چندین دفعه بطبع رسیده است.

و نیز از تألیفات آن یگانه هنرمند است کتاب پزشکی نامه در علم تراوتیک و علم: ایرمیکان که آنهم بطبع رسیده و اطبارا لازم و واجب است.

و از کارهای بزرگ و تألیفات سترک آن دانشمند است که اکنون قریب ده سال است که در تدوین و ترتیب لغات فارسی مشغول و اکثر اوقات خود را مصروف این خدمت نموده است که در واقع میتوان گفت مجلس آکادومی صحیح خانه ناظم الاطباء است و تمام لغات فارسی و غیر فارسی را که امروز بین ایرانیان مستعمل است بترتیب حروف تهجی مرتب و جمع و در چهار جلد مندرج کرده که هر مجلد زیاده از هشتاد هزار بیت کتابت دارد سه جلد آن تمام و مجلد چهارم نزدیک با تمام است.

در سابق یکمن دوعباسی منتها سه عباسی بود حالا باید یکمن سه هزار بخریم و این وضع گوشت ما که باید روزی کلی حکومت نفع از آن ببرد.

بیچاره پادشاه صد هزار تومان برای تفاوت جنس داد یکشاهی بمصرف فقراء نرسید همه را از وجه استقراضی از شاهنشاه گرفتند و رجال دولت بین خودشان قسمت کردند علاوه روزی هزار تومان هم از خبازخانه میگیرند.

من نمیگویم که شما از حال خودتان خبردارید یا نه هیچ میدانید که امروزه هر يك از افراد ما و شما را در مبلغ سه تومان گرو روسها گذارده اند هیچ میدانید که ما و شما را بنده و کنیز اجانب قرار داده اند.

هیچ میدانید که ما را تا هفتاد سال دیگر یا کمتر یا زیاد تر بنده کفار قرارداده اند. هیچ اطلاع دارید که اختیارات مطلقه شمارا محدود کرده اند لیکن من میگویم که بمقادیر خبر باید در زمان این پادشاه فرج بزرگرا متوقع و منتظر بود. کلام ذوالریاستین که باینجا رسید بعضی از اعضاء نتوانستند خود داری کنند شروع کردند بیرخاش کردن بنوالریاستین چه یقین کردیم که این وعظ مشارالیه ما را بمخاطره خواهد انداخت نزدیک بود مطلب بمشاجره و مناظره منجر شود.

لیکن مشارالیه اذعان و اعتراف نمود که تجاوز کرده و اقرار نمود بخطایش و گفت وقتیکه از از منبر یائین آمدم آقای سلطان الذاکرین آقا میرزا ابوالفتح مرا کنار کشیده و گفت من سؤال نمیکنم ملافیض الله خودش کجاست ولی سؤال میکنم که قبرش در کجا است.

(ملا فیض الله یکنفر از واعظین معروف ایران بود که بواسطه اظهار بعض کلمات در بالای منبر در زمان ناصر الدین شاه نیست و نابود گردید و ما تاکنون شرح حال آن بیچاره را و کیفیت اعدام او را بدست نیاورده ایم).

فینسوف گفت من این موعظه را بسندیدم باید همین طور مردم را بیدار کرد.

نگارنده گفت دوجیز ما را ننگه دار خواهد بود و هیچ امری اتفاق نخواهد افتاد اولاً آنکه بغرضی ذوالریاستین را همه کس میدانند و قصد قربت او همه را حفظ خواهد نمود. ثانیاً آنکه مستمعین

و این خدمت را دانشمندان و عقلا بزرگترین خدمات بمعارف ایران بلکه بمعارف اسلامیه میدانند و با اینکه نهایت سعی و کوشش را در اختصار و ایجاز آن کتاب فرموده باز متجاوز از سیصد هزار بیت کتابت دارد که اگر بعضی الفاظ و عبارات را بر سر نوشته بودند هر آینه از يك کروریت متجاوز شده بود و ما برای وضوح این ادعاه چند سطر و چند لغت از آن کتاب شریف را در اینمقام نقل میکنیم. مینویسد:

قائم - ما خود از تازی ایستاده و افراشته و بریا داشته و عمود و استوار و نابت و برقرار و پایدار و باقی و دایم و جاویدان و واقف و سخت و بنهان الی آخره.

اقی هسفر - ما خود از یونانی مرکب از دو کلمه یکی (اتمس) یعنی بخار دیگری (ایفر)

در مجلس اشخاصی بودند که باعین الدوله مرادند ندارند بلکه با او دشمن میباشند .
 بالاخره اجزاء انجمن صلاح در این دیدند که تا یکسال دیگر جناب ذوالریاستین منبر نرود
 الا در وقتی که اجزاء انجمن بالصراحه ایشان را اجازه دهند و نطق ایشانرا محدود نمایند .
 روز دوشنبه ۳ ربیع الاول (۱۳۲۳) انجمن در خانه جناب ادیب بهبهانی منعقد گردید .
 فیلسوف گفت دیروز موب مظفرالدینشاه بسمت فرنگستان حرکت نمود آخر عین الدوله
 صدراعظم شاه را گول زد که مرض شاه علاج نمیشود مگر بسفر فرنگستان و کار خود را محکم و
 حرف خویش را پیش برد .

زحمت چندین ساله حریت خواهان و مقدمات آقای بهبهانی بی نتیجه ماند تجار را بوعده و وعید
 عودت دادند فکری در این باب بفرمائید .
 نگارنده گفت از تفضلات خدا مایوس نباید شد کار و تکلیف ما بیداری مردم است تاچند ماه
 دیگر شاه مراجعت نماید ما کار و تکلیف خود را انجام خواهیم داد .

اما در باب سکوت آقای بهبهانی ، ولیعهد رفت منزل ایشان و قول داد که نوز را چندماه دیگر
 معزول فرمایند . تجار هم قول ولیعهد را مطمئن شده ، ولی بر شما واضعست که باین قول و معاهده وفا
 نمیکنند امر از دوشق خارج نیست یا وفا بقول ولیعهد میکنند یا نمیکنند اگر وفا کردند که همین
 باعث تشویق و رشک سایر ملاحای طهران میشود آنوقت ما یکی دیگر را دیده میگوئیم دیدید که
 آقا سید عبدالله چگونه رئیس شد و غالب حالا مثلاً شما هم یک حرکتی بکنید تا جلو افتید و اگر
 وفا بهعهد نکردند که همین موجب تجرئی و اقدام جدی آقای بهبهانی خواهد شد . از رفتن شاه بفرنگ
 هم مایوس نباشید چه سوغاتی که برای ما خواهند آورد یکی لقب کراندوکی برای عینالدوای و دیگر
 غذا خوردن وزراء از روی ساعت و ایستاده شاشیدن رجال دولت نتیجه این سفر بغض ملت و بیدارشدن
 آنهاست بگذارید چشم ملت باز شود دشمن خود را بشناسند .

یکی از اعضاء گفت در این سفر علاوه بر اینکه پول ملت ایران خرج خانهای فرنگ خواهد
 شد حقوق ملت را هم خواهند فروخت فردا است که امتیازات خواهند داد ، معاهدات خواهند بست
 تا مردم را بیدار کنیم کار از کار گذشته و آب از سر در رفته است .
 آقا سید برهان گفت من شنیدم که خلعت نیابت سلطنت از روسیه برای محمد علیمیرزا ولیعهد

یعنی کره و عبارت است از طبقه بخاری شکلی محیط بر کره زمین و مرکب از دوسیهاله مرتجله یکی
 هوای خالص که بخار اکسیژن و دیگری بخار ازت و هر قدر از سطح زمین بالا رویم و درشویم وزن
 مخصوص اتومسفر کمتر میگردد زیرا طبقات یست از طبقات فوق خود منضبط و متراکم میشود از
 هر طبقه از هوا که بالاتر بود کمتر فشرده شده و متراکم گشته و یا باللازمه سبکتر خواهد بود و وزن
 مخصوصش کمتر و درباب ارتفاع اتومسفر عقاید حکماء مختلف است (لاهیر) از روی انعکاس اشعه
 آفتاب ارتفاع اتومسفر را (۶۰۰۰۰) متر میداند و (لایلاس) که از دانشمندان معروف است اتومسفر
 را شبیه به کره تصور کرده که نسبت به شبه کره زمین تسطیحتش بیشتر است و نسبت دو محورش مثل نسبت
 دو بسه میباشد .

می‌آورند اگر این خبر صحیح باشد دیگر کار ما یکسره خواهد شد ولی فعلا باید کاری بکنیم که اتفاقی نیفتد فردا ملت ایران مورد ملامت خارجه نشوند که ایرانیان در غیاب پادشاه خویش شورش کردند .

ذوالریاستین گفت البته باید این ملاحظه را بنمائیم عین‌الدوله هم این مسئله را میدانست که زود شاه را حرکت داد لکن ما باید انجمن خود را تعطیل نکنیم و سعی نمائیم در بیداری مردم از فرستادن لوایح ومقالات باادارات جراید مصری و غیره کوتاهی نکنیم .

آقا سید برهان گفت يك لایحه حاضر شده است اگر اجازه میدهید خواننده و چند نسخه هم از آن استنساخ شود و باسم هریک از رجال دولت که با شاه رفته اند یکی بفرستیم بلکه یکی هم باسم خود شاه و یکی هم باسم عین‌الدوله و برای ادارات جراید هم ارسال داریم بفرض که بشاه نرسد بدست مردم می‌افتد و گوشها باین مطالب آشنا خواهند شد .

ناظم‌الشریعة گفت بسیار خوبست بخوانید . صورت یکی از لوایح قرائت شد اجزاء پسندیده چندپاكت باسم هریک از جراید و رجال دولت نوشته و آنصورت را باژلانتین متعدد نموده يك نسخه از آن را با اداره روزنامهٔ جبل‌المتین کلکته و دیگری با ادارهٔ مظفری بوشهر و چند نسخه بمصر فرستاده شد روزنامه مقدس جبل‌المتین در شمارهٔ (۲۴) از سال ۱۳ آنرا درج و منتشر کرد .

روزنامهٔ مظفری پس از مدتی مدید آنرا درج کرد چه مقارن رسیدن لایحه به بوشهر روزنامهٔ مظفری بحکم عین‌الدوله توقیف شده بود پس از رفع توقیف در شمارهٔ (۳) سال ششم باندک تغییر و تصرفی در آن مندرج کردید . صورت لایحه از اینقرار است

صورت لایحهٔ انجمن مخفی

که باادارات جراید ووزراء نوشته شد

اگر کسی امروزه مطالب و معایب ملت و دولت را که در قهوه‌خانه‌های ایران و مهمانخانه‌های فرنگ مطرح مذاکره است بسمع مبارک شاهزاده اتابک اعظم نرساند و علاج نخواهد هر آینه خیانت بزرگی بوطن خود کرده اندا با کمان ادب شاهزاده اتابک اعظم را مخاطب ساخته عرض مینمائیم که ای مقوی اعصاب ملیه چرادر حق فرزندان مجازی پادشاه فکری نمیفرمائید چرا عاقبت ملت را منظور نمیدارید ،

واتومسفر وزین وقابل سنجیدن است زیرا که هم هوا وهم سایر هوای مادی شکل که با آن مختلطند تماما صاحب وزن میباشند و وزن آنرا باین نسبت میتوان بیان کرد . وزن یکستون از این سیاله برابر است با وزن يك ستون هفتاد و شش سانتیمتر زیبق یا یکستون ده متر ونود وهفت سانتی متر آب در صورتیکه درجهٔ حرارت را دوازده و فطر هرستون را متساوی قرار دهیم الی آخره . بعضی از رموز آن کتاب شریف را هم نقل کنیم که کاشف از اسلوب آن خواهد بود .

بعض رموز کتاب

(۱۰) علامت (۱) علامت اسم (۱ -) علامت اسم و صفت (ج) علامت جمع (ج ج) علامت

چرا بشکرانه نعمت خداوندی مملکت را از ورطه خطر و گرداب هلاکت نجات نپدید. مگر نشنیدید که دولت و ثروت و قدرت و حرمت ملی از دست رفته و از یکصد و شصت کرور جمعیت مشتی چند باقی مانده و اراضی آباد ما مخروب شده و افکار آزاد ما معیوب گشته. حقوق ما را تصاحب کرده اند و حدود ما را تصاحب نموده کلیه بلاد فاسد و بازار تجارت کاسد است.

مگر نمیشنوید فریاد مظلومان را از دست حکام ظالم، مگر نمیدانید امسال یا نصد نفر دختر ایرانی بتر کمان فروخته شده، مگر خبر ندارید که هر ساله کروها مردم ایران بروسیه و عثمانی و هند میروند و رعیت خارجه میشوند مگر اطلاع ندارید که پول ماتزل کرده، مگر ندیدید که سر باز دولت از گرسنگی حمالی و هیزم شکنی میکنند، مگر مطلع نیستید که عقلاء مملکت و دانشمندان ملت و اشخاص با تربیت بیکار و معطل در گوشه فقر خزیده و خاکساری ورزیده اند و مردمان جاهل و عوام دخیل امور و متصدی مهماتند و علم را مسخره می کنند و جهالت را اسباب شرافت و شرارت را مایه شہامت می دانند، مگر بعرض نرسیده که این مملکت کیان است و این سلسله جلیله جانشین ایشان، مگر عرض نکرده اند که سرحد مملکت ما پنجاب بود تا بوغاز قسطنطنیه مگر نتوانده اید که در زمان بهمن پنج کرور لشکر مسلح بطرف یونان از ایران حرکت نمود، مگر در جرآید فرنک ننوشته اند که حکومت ایران اینک اضعف حکومتها است از حیث ثروت و قوای حربیه، مگر ملاحظه فرموده اید که اشخاص بیکار و بی علم از خان و ملا و مستوفی و رقا و کسبه و اصناف بازاری بدون استعطاق حقوق دیوانی میبرند و سایر مردم هم باین خیال ترک کسب نموده و در پی تحصیل مواجب و مستمیری اند، مگر نمیدانید که دست خارجه در اغلب دویار دولتی بند شده و هر جا دست آنها بند شد دست دیگران را از بند قطع می کنند، آیا اینها نیستند آنهائیکه سلام خالی را حقوق میدانند و باین بهانه اثبات حقوق لازمه کرده و می بلعند مملکتی را دولت انگلیس را بر مالک هند و دولت فرانسه را بر مراکش چه حقوق بود غیر از سلام علیک و معامله غیر رسمی. آیا دیدید آخر بکجا کشید اگر گفته شود ملت با دولت همراهی ندارد جواب میدهم که هیچ رعیتی در روی زمین مثل ایرانیها مطیع و شاه پرست و دولتخواه نیست و اگر ایراد شود اجزاء در بار بار ای من شریک نبوده و موافقت ندارند تصدیق کرده عرض مینمائیم تمام کارها چه خوب و چه بد از شخص شخص صدارت شناخته میشود اگر فلان حاکم در اقصی بلاد ایران بی اعتدالی نماید در حقیقت از شخص صدارت آن تعدی را میندازند.

جمع الجمع (ج ۲) علامت حاصل مصدر (ص) علامت صفت (ر) بجای مرور نمائید (ک) علامت کنایه (م) علامت مصدر (ف ل) علامت فعل لازم (ف م) علامت فعل متمدی (ا ف) علامت اسم فاعل (ا م) علامت اسم مفعول از اینعلامات معلوم میشود که نهایت سعی را در ایجاز و اختصار آن کتاب شریف ملحوظ داشته اند با وجود این متجاوز از سیصد هزار بیت کتابت دارد و ما میترسیم طبع این کتاب هم نصیب خارجه گردد و چه اگر دانشمندان خارجه که همواره هواخواه معارف و دوست علوم شرق میباشند مطلع بر این کتاب شریف گردند هر آینه مبادرت بطبع آن خواهند فرمود مؤلف محترم را هم مقصودی جز طبع و نشر این کتاب نخواهد بود چه میدانند که فایده این کتاب شامل عموم خواهد گردید.

جملا ناظم الاطباء در ۱۷ ربیع الثانی سنه ۱۲۶۳ در شهر کرمان که آنرا کواشیر نام است

چرا مراتب اجزاء دربار محدود نباشد که فلان خواجه یا پیشخدمت یا دلاک همایونی مداخله در ناموردولتی نماید .

هر گاه گفته شود که ملاها نمیکنند ، با کمال ادب عرض خواهد شد که تقصیر با دولت است چرا دولت حقیقت امور را واضح نمیکند که عموم ملت بدانند که در اینکار فایده عمومیت و فلان ملا بملاحظه غرض شخصی خود مانع از اجراء آن میگردد .

اگر گفته شود که اگر این تظلمات صحیح است چرا عموم ملت در یک نقطه جمع نمیشوند و بدولت متظلم نمیگردند . این سؤال بزرگ است و حضرت اتابک می دانند آنچه عوام است در این عوالم نیست و آنچه خواص است از قبیل وزراء و حکام و ملاها هستند صلاح آنها ابدأ در این نیست که قانون و مسئولیتی در کار باشد و آنچه دانشمندان مملکتند مطرود و مردود شده تا نتوانند حرف قانون بزبان آرند .

اگر ملا اسم قانون بشنود تکفیر میکند ، اگر دولتیان بشنوند فوراً ده نفر قزاق یا غلام کشیکخانه حاضر و آن بیچاره را سر یرهنه و کتف بسته تسلیم حاکم اردبیل نموده قبض وصول گرفته بر میگرددند .

شک نیست که دولتیان ایران مختار کل و فعال مایریدند و صلاح مملکت را بخيال خود بهتر میدانند و ما هم تسلیم داریم فقط مقصود دونکته است اول بقای دولت دویم رفاهیت ملت که جز در سایه قانون حاصل نمیشود رفاهیت و امنیت تامه و عدالت مطلقه هیچ دولت پایدار نمانده مگر با قانون ملک با کفر باقی میماند و باظلم باقی نماند مقصود ما این است و بس .

در هیچ مملکت ملت بالطبع متمدن نشده مگر بقوه جبریه تا دولت همراهی با ملت ننماید ملت نائل به هیچ مقصودی نتواند شد علاوه اینکه ما امنیت نداریم و مردم بمال خود مسلط نیستند تا بخواهیم امروز کارخانه دائر نمایم فردا فلان دولت همسایه همان متاع را بقیمت مناسبتر وارد کرده کارخانه ما را میخواهند ولو بضر موقتی باشد در اینصورت باید ملاحظه اطراف مسئله را نمود گمرک گزافی بآن جنس مخصوص خارجه بسته تا مال داخله بفروش برسد . در این دوره یریشانی ملت از همه ادوار پیش است .

آن یار کهای عالی که دیده میشود هر یک قیمت ده هزار خانه رعیت است که خراب شده ، آن

متولد شده و پنجاه سال فواید عمرش را صرف ابناء وطن خود کرد . ایشان را پنج پسر و دو دختر یادگار است که بهترین و بزرگترین اولادش میرزا علی اصغر خان مؤدب الدوله است که نگارنده ندید پدر و پسر را که متناسب هم باشند جز این پدر و پسر را که در واقع مؤدب الدوله پسر جسمانی و روحانی ناظم الاطباست که در مریضخانه های خارجه بر تبه اسپستالی نائل آمده و صاحب دیلمهای متعدده است که ما در موقع خود شرح حال ایشان را نیز درج و گوشزد خوانندگان تاریخ میداریم .

شرابه‌های رنگین که در آن پارکها بمصرف میرسد خون دل مظلومان میباشد . خوب است شاهزاده اتابک اعظم يك سفری در سایر بلاد و قری فرمایند خانه‌های رعیتی را ببینند که ده خانوار محتاج بيك ديگند .

می‌دانیم که چون حقوق و مواجب را خواستند اصلاح نمایند اینهمه تعرضات پدید آمد وای باید دانست بغیر ارباب نظام و خدمت دیگرانرا چه حقی است از بیت‌المال مسلمین که باید بمصرف لازم و حفظ ثغور و شعائر اسلامی برسد البته در اینصورت اغلوطه از تقی و نقی اگر کسر شود بر علی افزوده شود جای اعتراض است نباید خیال نمود که چرا وزرای سابق اقدام در اصلاح این امور نکرده‌اند . اول آنکه هیچ يك از آنها خانواده سلطنت نبودند و ثانیاً دلسوزی حضرت را نداشتند چشم داشتی که بحضرت اشرف است هرگز بديگران نبود اسلاف بواسطه غفلت در کارهای دولت و ملت بجزای خود رسیدند و یا خواهند رسید .

البته اولاد و احفادشان برأی‌العین خواهند دید که ملت غیور ایران هر سال در روز معین مجسمه آنها را ساخته در تمام دهات و ایلات آتش زده و خواهند گفت که این مجسمه آنکسانی است که دولت را پایمال نموده و ثروت ما را بر باد داده و عزت ما را بدل بذلت کرده‌اند .

از آنطرف نام نيك اتابک مرحوم (امیر نظام) و (امین‌الدوله) مغفور باقی خواهد ماند مقصود نام نيك و ذکرجیل است .

اینکه بعضی خیال میکنند که اگر قانون باشد و مردم متمدن و متمول گردند خدا نکرده از اقتدارات و احترامات سلطنتی کاسته میشود حرفی است مهمل که قابل هیچ اعتنا نیست احترام سلطنت در دولت قانونی است و قانون حکم عمومی پادشاه است به بزرگ و کوچک و وزیر و امیر ، فقیر و غنی بطور تساوی و همین است حکم خداوند بر بندگان خود که بتوسط انبیاء گرام مقنن و فرستاده شده است سلطنت بی قانون چه شرف دارد بر ممالک بر بری وسط افریقا که با آن همه جمعیت جمع دولتی نیستند و در

آقامیرزا محمود اصفهانی

دیگر از اشخاص وطن دوست که از آغاز مشروطیت ایران از بدل مال و جان در این مشروع مقدس دریغ نفرمود و در مجامع سری و علنی در مقام بیداری ایرانیان و بسط بساط معدلت بدل جهد فرمود جناب آقا میرزا محمود اصفهانیست که در تاریخ مشروطیت ایران در هر موقع نام نامی و اسم سامی او مذکور است و زحمات و اقداماتش ثبت تواریخ و تا ابد ذکر خیرش در مجامع انسانیت به خوبی مذکور است و ما در اینمقام بطور فهرست اشاره بشرح زندگانی این فدائی وطن مینمائیم تا در موقع خود اعمالش نیز مشروحاً بیاید .

آقامیرزا محمود اصفهانی خلف مرحوم آقامیرزا احمد اصفهانی در ماه ذی‌القعدة سال ۱۲۷۴ متولد گردید دو سال که بر او گذشت پدرش مرحوم شد ۱۲۷۶ جد و جدو به پرستاری و حضانت او را نمودند تا در سال ۱۲۸۱ جدش نیز مرحوم گردید حضانت و پرستاری او منحصر به جدش گردید در سن ده سالگی او را بمکتب بردند چون صباحت منظر و وجاهت را دارا بود و حال مکاتیب

مجمع بشریت و انجمن انسانیت نامی ندارند عجباً هر وقت اقتدار آلمان و انگلیس و فرانسه از قانون کم شود مال ما هم کم خواهد شد .

هر گاه شاهزاده اتابک محض رضای رحمانی و اقتضای مسلمانی و تقاضای دولتخواهی قنوت و سروتی فرمایند و جمعی از دانشمندان آگاه و عقلای دولتخواه و علمای بیغرض و فیلسوفان بی مرض را گرد آورده علاج خواهند که تکلیف چیست و چه باید کرد که دولت و ملت متحد شوند و سلطنت ایران تا وقت نشور و نفیخته صورت دوام گیرد مملکت آباد و خیالات آزاد و اهالی شاد و اصلاحات جدیده اجرا شود بدون اینکه کسی از من ملاحظه کند یقیناً جواب داده میشود که با مر خداوند معین و تأکیدات انبیاء مرسلین و اصرارات ائمه دین و باذن ملائکه آسمان هفتمین و با اتفاق عقلای روی زمین و باجماع مسلمین و نص قرآن مبین قانون است قانون است قانون .

قانون ابداً ضروری بدستگاه دولت ندارد ، قانون دخالتی بمندهب ندارد . باز تصریح می کنیم که قانون حکم عمومی پادشاه است و بس البته اگر آن قانون بمشاورت دانشمندان ملت و وزراء عاقل و عالم باشد و بامضای پادشاه برسد نور علی نور است و قتیکه مجلسی برای وضع قانون منعقد شد فقط دوازده فصل مطرح مذاکره آید کافیست .

اول - قانون عدل و ایجاد عدالتخانه . دوم - مساحت اراضی و تعیین ملاک بموجب دفتر دولتی . سوم - تعدیل مالیات بر وجه صحیح . چهارم - نظم قشون . پنجم - اصول انتخاب حکومت و تعیین حق حاکم و محکوم . ششم - اصلاح و ترویج تجارت داخله . هفتم - تصفیه عمل گمرک . هشتم - تصحیح عمل ارزاق و اجناس . نهم - اصول کلیه در تأسیس مدارس علمی و تشکیل کارخانجات و معادن . دهم - تکلیف وزارت خارجه . یازدهم - اصلاح عمل مواجب و مستمریهای دولتی . دوازدهم - محدود نمودن حدود وزراء و وزارتخانهها و ملاها بقانون شرع . اگر همین فصول دوازده گانه مرتب و بموقع اجراء آید دولت ایران در عرض بیست سال از ژاپون میگذرد . (والسلام علی من اتبع الهدی و مخالف الهوی) .

و مدارس سابقه نیز مغشوش بود لذا تحصیلات را بآخر نرسانیده بداره تجارت وارد گردید . در سال ۱۲۹۰ جده اونیز فوت شده لذا برای ضرورت متأهل گردید در آن زمان ظل السلطان از فارس مزول و بحکومت اصفهان منصوب گردید .

چون در حکومت او احدی مالک جان و مال و ناموس نبود بهمان ملاحظه که از تحصیل منصرف گردید از توطن اصفهان نیز منصرف شده یعنی پس از اطلاع بر حکومت ظل السلطان و قبل از ورودش باصفهان مشارالیه برای خویش و ناموسش از اصفهان مرعوباً بتبریز فرار نموده و در تبریز از سال ۱۲۹۱ مشغول تجارت اسلامبول و داخله ایران بود تا در سال ۱۳۰۶ در تبریز باکمال اعتبار و معروفیت به تجارت عمده و بزرگ اشتغال داشته و باندازه هم که در آن زمان معتنا به بود نروت معتدبه بهم بست .

در سال ۱۳۰۶ قطع علاقه از تبریز نموده بدارالخلافه طهران رو آورده در سال ۱۳۱۱ مسافرت بطرف روسیه نموده یسا اینکه روسیه نسبت بارویا و اهالیش وحشی بودند ولی نسبت بایران مملکتی قانونی بود و اهالیش تایک اندازه بیدار و تمدن خواه این بود که مشارالیه

روزدوشنبه ۱۵ ربیع الاول انجمن اصلاح خواهان در منزل نگارنده منعقد گردید .

ذوالریاستین گفت در این مدت مسافرت شاه باید تشکیل انجمن بطریق خاص باشد یعنی خاص الخواص و اصحاب سر جمع شوند و مذاکرات انجمن هم نوشته نشود . مأموریت اجزاء صرف دعوت و بیداری اهالی وطن و نوشتن لوایح باشد . بسایر بلاد ایران یا مخصوص بهر شهری یک نفر داعی گسیل داریم . پس از مذاکرات بسیار قرار شد که هریک از اجزاء بعنوان خاص در هریک از شهرهای ایران شخصی را معرفی کنند و متوالیاً باو و بدیگران بتوسط او لوایح و اعلانات بفرستند . باین جهت در چند جلسه انجمن مشغول این کار بود . مذاکرات انجمن تا ماه رمضان ۱۳۲۳ نوشته نشد .

(بنده نگارنده وقایع و مقدمات مشروطیت را تا ۱۸ ماه جمادی الاولی سنه ۱۳۲۴ بطریق اجمال مطابق نوشتجات انجمن و مکاتیبی که از بلدان بانجمن رسیده نوشته است و هرچاهم که مذاکره در انجمن شده باشد که وقایع تاریخیه ایران منوط بآن باشد نیز مینویسیم و از روز هیجدهم ماه حزبور وقایع را روز بروز الی کنون که زمان طبع این تاریخست (۱۳۲۸) نوشته و بعد از این هم اگر خدایم توفیق دهد مینویسم) .

در مدت مسافرت مظفرالدین شاه امر مهمی که ربطی بمشروطیت داشته باشد اتفاق نیفتاد جز واقعه کرمان و هیجان اهالی فارس از جهت خریدن شعاع السلطنه املاک و خالصه جات فارس را که درواقع همان فشار ظلم شعاع السلطنه ، شعاعی از نور بیداری بقلب مردم فارس انداخت والا لوایح انجمن علت تامه نبود .

در طهران هم آقای بهبهانی مشغول دسته بندی و ازدیاد یک قوه مدافعه برای آمدن عین الدوله بود . آقا میرزا مصطفی آشتیانی این مجامع مخفی آقایان علما را بشکل مهمانی دوره در آورده . نظام الملك رئیس دیوانخانه عدلیه هم گاه گاهی با اشاره درباریان احکام آقایان مخالف عین الدوله را

بعزم خدمت بوطن پس از ملاقات جمعی از هوا خواهان عدالت که منجمله مرحوم آقاسید جمال الدین اسدآبادی بود بایران معاودت نمود در طهران قدیری توقف فرموده تاب و توان دیدن بعض چیزها را در خود ندید خصوص تمهید مقدمات ناصرالدین شاه برای حشن قرن خود خبر از امور موحشه میداد و مشارالیه مسبوق بود که حریت خواهان عوالم انسانیت و مجذوبین حریت و آزادی نخواهند گذارد که قرن ناصرالدین شاه برحسب میلش انجام گیرد لذا از طهران بقزوبین مهاجرت نمود و در آنجا صدای تیراول فدائی ایران مرحوم میرزا رضا راشنید مجددا بطهران آمده و چون عقیم و بلاعقب بود چند نفر از اولاد یتیم را بفرزندی قبول و متحمل مخارج تربیت آنان گردیده در این اتنا مریض شده و بحکم طبیب امامزاده قاسم را که یکی از دهات بیلاقی شیران بود برای توقف موقتی اختیار نمود و در آنجا خوشبختانه بمعاشرت و مودت مرحوم آقامیرزا حسین مدعو و متخلص به قطب که مردی فاضل و عالم و حکیم و فقیه و سالک بود موفق آمده و برای بیداری هموطنان و ضرق بیداری هموطنان نقشه ها می کشیدند و دروس سید جمال الدین را مذاکره مینمودند پس از آنکه بشهر طهران معاودت نمود واقعه تجار و مسیونوز بیست آمد باینکه مشارالیه مریض بود باتجار مساعدت

مردود داشته گاهی هم اظهار دوستی با آنها و همراهی مینمود لیکن چه عدلیه معلومست عدلیه بی قانون ، عدلیه که جمعی جاهل و دزد دست بدست هم داده تقی را بگیر تقی را بگیر ، احمد علینقی را بگیر از آن رشوه بگیر از این تعارف بگیر . امروز حکم مینوشتند فردایش ناسخ را مینوشتند بعضی اوقات اتفاق می افتاد که ناسخ را احتیاطاً باحکم مینوشتند که در وقت دادن بدمعی علیه معطلی نداشته باشند و گاهی هم باصطلاح کاسه از آش گرم تر بود . مثلاً مدعی چهار هزار تومان برزید ادعا میکرد عدلیه حکم چهل هزار تومانی میداد . هم مدعی حاضر داشتند هم ملا که حکم بدهد اکثر مراقعات عمده را راجع میکردند بمحکمه ملائی که با اجزاء عدلیه مناسبت تامه داشت .

از آن جمله شخصی از رعایای خارجه مدعی گردید برزن يك نفر رعیت داخله و مدعا به تقریباً پنج هزار تومان بود لیکن رئیس عدلیه هفتاد هزار تومان املاك شوهر زن را بتصرف مدعی داد که نزدیک بود این حکم يك نزاعی در مملکت پدید آورد که بتدایر وزیر مخصوص و ملاحظه آقای طباطبائی از غیاب شاه در بوته اجمال ماند و املاك بیچاره رعیت داخله را پس از خسارات بسیار باو مسترد داشتند و نیز در این مدت زن موقر السلطنه را که دختر مظفرالدین شاه بود بحکم ولیعهد و مأموریت سعید السلطنه رئیس نظمی در محضر حاج شیخ فضل الله مطلقه نمودند و برای اینکه این بدنامی را اصلاح کنند چهل هزار تومان به موقر السلطنه دادند و آن زن را که همه علماء طهران طلاقش را صحیح نمی دانستند در حالتی که شوهرش و خودش راضی بطلاق نبودند پس از چند ماهی امام جمعه طهران بعقد خود در آورد و چون احدی نبود که عقد او را برای امام جمعه اجرا نماید خود حاج شیخ فضل الله او را معقوده امام جمعه نمود در مقابل خدمتی که از امام جمعه صادر گردید چنانچه خواهد آمد .

دیگر از اتفاقات که در غیاب شاه اتفاق افتاد این بود اجزاء انجمن صلاح در این دیدند که یکی دو نفر از درباریها را مستعد نمایند از برای صدارت ایران و از برای این شغل و منصب وزیر مخصوص نموده بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم پناهنده گردید در بین تجار فقط مشارالیه و حاج محمد علی شال فروش و یکی دیگر از آنها نتیجه را مسبوق بودند و میدانستند که مسئله گمرک و نوز بهانه است ولی سایرین کور کوران حرکت میکردند .

مجملاً نزدیک بود که مقاصد سرتی خود را پیش ببرند و درس خود را تکمیل کنند که حاج محمد اسمعیل مغازه مخالفت و مناقضت نمود .

و سعیدالدوله وزیر تجارت هم از طرف محمد علی میرزا ولیعهد که در آن وقت بعزم نیابت سلطنت در طهران بود تجار را بشهر آورده و در آن هنگام مسافرت مظفرالدین شاه به فرنگستان پیش آمد تا آنکه واقعه قند و چوب خوردن آقا سید هاشم قندی روی داد در شب آنروز جناب آقامیرزا محمود باعده از تجار و چند نفری از اجزاء انجمن مخفی ناصبح در گردش و برای حرکت دادن آقایان در تلاش بودند تا بالاخره آقایان را بحضرت عبدالعظیم چپانیده و در آنجا آنانرا متحصن وانمود کردند .

حاج محمد تقی معروف به بنگدار و یا معروف بسفارتی با برادر خود حاج محمد حسن از طرف تجار وکیل خرج آقایان بودند تا دستخط انعقاد عدالتخانه را صادر کردند .

را با شاهزاده ظفر السلطنه مناسب دیدند لذا حل این مسئله را در دست آقای طباطبائی دیدند و ایشان را مطالب را رسانیدند .

آقای طباطبائی فرمودند من تا يك اندازه ظفر السلطنه و نیرالدوله را برای وزارت جنگ و صدارت مهیا نموده‌ام اگرچه نیرالدوله منافع است لیکن ظفر السلطنه شخصی است ساده و با قول در بین شاهزادگان اخلاق این شاهزاده خوب است امیدوارم که از دست او گره‌ها حل شود . فاما وزیر مخصوص باید در چند مجلس او را دید و باین خیالش انداخت لذا در روزی که وزیر مخصوص آمده بود منزل آقای طباطبائی نگارنده خود را رسانیده و یادآوری آقای طباطبائی نموده درین مذاکرات که وزیر مخصوص گفت اگر عین‌الدوله را از این مسند بردارید کرا دارید که بجایش منصوب کنید باز عین‌الدوله ربطی بسایرین ندارد .

آقای طباطبائی در جواب فرمود خودت هیچ نسبت بعین‌الدوله نداری صدارت را قبول کنی دیگران چه دارند که در شما نیست باین جهت وزیر مخصوص که امروز ریاست نظام با او است مایل بطرف ملت است عین‌الدوله امور لشکری و کشوری را درغیاب شاه راجع بچند نفر نموده است وزارت خارجه و امور کشوری را راجع بمشیرالدوله و امور لشکری را راجع بوزیر مخصوص و نظم شهر را راجع به امیرخان سردار نموده است . اموریات سلطنت را درظاهر با محمد علی میرزا قرار داده است لیکن با اطلاع ظفر السلطنه .

این اشخاص مذکور هر يك را بطرف ملت و برضد عین‌الدوله مایل نمودیم جز امیرخان سردار را که بملاحظه عمویش عین‌الدوله باو اظهاری نشد لیکن مقدمات تمایل او را از وضع خرابی دربار مهیا کردند اما سایر شهرهای ایران و حکومت‌های بلدان مشغول ظلم و غارت و چاییدن رعیت صدای مظلومین مانند طنین زنبور مبدل بیک دودی ظلمانی میشود و باآسمان صعود میکند تا چه وقت این دودها محترق و يك صاعقه سوزاننده بطرف ظالمین هبوط نماید وضع حاکم های بلدان ایران در محل

از آن وقت شخص شخیص آقامیرزا محمود بانجمنهای مخفی متعدده وارد گردید در چند انجمن باشخص نگارنده معاهد و متحد وهم قسم بود خدمات نمایان در آن انجمنها نمود . درواقع مسجد جامع که آقایان بیلده قم مهاجرت نموده و علی‌الظاهر عین‌الدوله غالب و ملت مغلوب اول کسیکه قد مردانگی را راست و علم نموده مقدمات تحصن بسفارت‌خانه انگلیس را فراهم کرد مشارالیه بود باچند نفری و حاج محمد تقی بنکدار .

و حاج محمد تقی بنکدار در تمام این زحمات هیچ مقصودی نداشت جز قانونیت و مشروطیت و حریت نوع خود و از بندل مال بهیچ وجه مضایقه نکرد تا اینکه به مقصود نایل آمده و باسلسله جلیله تجار ایستادگی نمود تا دستخط مشروطیت را صادر نموده و مهاجرین قم را وارد کردند .

و از طرف تجاریول معتد به جمع‌آوری نموده مخارج گزاف مدت تحصن را که حاج محمد تقی متحمل شده بود تا دینار آخر دادند و مخارج مهاجرین را نیز دادند بلکه تا يك اندازه اجرت‌المثل زحمات بعضی را دادند که بعد از این آنها بر ملت امتنانی وارد نیآوردند و از اینجهت خاطر ملت را آسوده داشتند .

مأموریت خود بر اتبشتی از پادشاه بالاتر و بی اندازه مسلط بر مردم بیچاره، در وقت حرکت از طهران و رفتن بمحل مأموریت خود چه یکسال در آن محل توقف نمایند چه بیشتر بوضعی ملوکانه حرکت میکنند که نگارنده یکی از آنها را در این تاریخ شرح میدهم و پاره از حالات آن را ذکر مینمایم دیگر خواننده میتواند سایرین را قیاس بآن نماید مابین پسرهای مظفرالدین شاه نجیب‌تر و معقول‌تر و درویش‌تر از شماع السلطنه کسی را سراغ نداریم در سال گذشته حکومت فارس را به او تفویض نمودند آنچه که از این حاکم در فارس دیده شده است در موقع خواهد آمد لیکن در زمان حرکتش که در خارج دروازه طهران چادر زده و نقل مکان کرده بود عده همراهانش از چهار هزار نفر متجاوز بود. صدویست هزار تومان پول کرایه حمل اسباب و احوال و بنه او شده بود بعلاوه قاطرهای شخصی و مال‌های بستگانش.

بهمان استعدادی که نادر شاه افشار بطرف هندوستان رفت حضرت والا بطرف فارس روانه شد الا آنکه نادری‌ها در بین مسافرت و حرکت احدی را از عابرین متعرض نمیشدند اجزاء حضرت والا همه گرسنه و حمله‌کننده بعبابرین، لشکر نادر شاه بچنگ دشمن میرفت همراهان حضرت والا برای غارت دوست سفر میکردند.

دیگر آنکه نادر شاه سوار اسب و با لباسهای خشن و شاید دو روز و سه روز چکمه‌های پارا از پا بیرون نمی‌آورد ولی حضرت والا مثل آنکه به حجله عروس تشریف می‌برند لباسهای ظریف میپوشند مناسب هر روزی يك رنگ را. مثلاً روز شنبه را لباس سفید و روز يك شنبه را لباس زرد و روز دوشنبه را لباس قرمز و کذا سایر ایام را و برای هر لباسی يك کالسکه شش‌اسبه مناسب آن لباس مثلاً هر وقت که حضرت والا لباس سفید میپوشید میبایست يك کالسکه سفید با آلات نقره و شش اسب سفید بآن بسته و يك جوان خوشگل و سفید در جلو کالسکه نشسته باشد و هر وقت لباس زرد پوشد باید يك دستگاه کالسکه زرد بشش اسب زرد بسته باشند که اسباب و آلات آن همه طلا باشد و هر زمان لباس

زمانیکه شروع بانتهاب و کلای مجلس شده برای دادن تعرفه و گرفتن رأی و نظارت انتخاب بیوسه مشغول خدمت بود و آنی راحت نبود. در این اثناء از طرف تجار بنمایندگی ملت و وکالت مجلس مقدس شورای ملی منتخب و برقرار گردیدند.

در مدت وکالت چه بسار صدمات برایشان وارد آمد که تاریخ بیداری حاوی آنست در آن وقت انجمنهای علنی که بالغ بر صدویست انجمن بود در طهران تشکیل یافت که اکثر آنها بتحریر مستبدین و محمد علی میرزا دایر و معتقد گردید و همگی تیشه بریشه خود و مملکت میزدند الامعدودی از آنها که خدمتشان خالص و منزه و یا ساده و صرف تقلید بود.

از جمله انجمنهای معتبر انجمن اصفهان بود که بدوا باهتتام و مساعی جناب حاجی میرزا یحیی دوات آبادی منعقد و دایر گردید و بعد از چند ماهی جناب آقامیرزا محمود به مدیریت آن منتخب گردید که با شغل وکالت مجلس و عضویت در مجامع سری اورا مجبور به قبول کردن مدیریت آن کرده بودند و مکان این انجمن رانیز در خانه مسکونی ایشان قرار دادند. در جشن مولود محمد علی میرزا چون اندک

سیاه پوشیده باشد باید يك دستگاه كالسكه سیاه با سبهای سیاه بسته حاضر باشد بایك غلام سیاه در جلو . بهمین نسبت درشكه بهمین نسبت سایر اشیاء وای بر آن روزی كه حضرت والا لباس قرمز میپوشد كه آن روز روز غضب است آن روز روزیست كه باید يك بیچاره از این عالم برود آن روز روزیست كه باید اطفال یتیم شوند ، آن روز روزی است كه باید زنها می شوهر شوند .

نتیجه این حرکت و سلوك را نگارنده باید در فارس و شیراز ارائه دهد لیكن برای تشریح و توضیح و برای آنكه خواننده تاریخ اندكى در این مقام تأمل نماید و علت فقر اهالی ایران را بداند يك دوسطر مختصر نتیجه را در كرمان میآوریم و بهمان قیاس حالت اهالی فارس و سایر بلدان معلوم میشود و نیز مدلل داریم كه اگر مثلاً ظلمی با اهالی فارس شود ضررش بسایر بلدان هم خواهد رسید بطور تخمین محقق و معلوم است سالی دو كرور تومان پول خارجه وارد كرمان میشود برای خرید شال و قالیچه و یسته و حنا و رنگ و كتیرا (جناب آقا یحیی و کیل كرمان كه از موتقین و اهل خبره است نقل كرد كه در يكسال من از آقا محمد اسمعیل تاجر مقیم رفسنجان پرسیدم كه امسال صد هزار تومان كتیرا در كرمان و رفسنجان خریده شده است یانه مشارالیه جواب داد امسال بتوسط شخص من دویست هزار تومان كتیرا خریده شد) . پس چه علت دارد كه دمخانه در كرمان استطاعت چراغ روشن كردن را ندارند با اینکه چراغ در كرمان در شب كه از اول شب تا صبح روشن باشد صد دینار است (صد دینار قیمت عشر يك مقال نقره است) .

و باز چه علت دارد كه مأمور حكومت دردهات كرمان كه میخواهد یك تومان بول خری (۱) از رعیت بگیرد رعیت ندارد او را بدرخت میبندند و آنقدر شلاق باومیزند كه عابرین یكشاهی یكشاهی بدهند پس از يك دوروز يك تومان جمع میشود برای مأمور حكومه و باز چه سبب دارد كه رعیت دختر (۱) بول خری قسمی از مالیات است غیر از سرشماری چه این بول را از كسی میگیرند كه صاحب يك خمر یا يك گاو باشد پس از یك نفر ممكن است سه بول بگیرند اول از ملك ، دوم از حیوان ، سوم از خود او گاهی هم بعنوان عوارض و بقیه را بعنوان جرم .

همراهی از او ظاهر شد عقلاً چنین صلاح دیدند كه از طرف ملت هم با حسن وجهی تلافی شود . لذا از طرف مجلس مقدس تا كیدش كه انجمنها جشن را شایان و عالی بگیرند از آنجمله انجمن اصفهان محض امتثال و اطاعت از او امر مجلس مقدس دوشب راجشنى پس عالی گرفتند كه زیاده از دوهزار تومان مخارج آن دوشب را جناب آقامیرزا محمود متحمل شد فقط دویست تومان از طرف اعضاء انجمن همراهی شد .

پس از اینکه با محمد علی میرزا مجلس و مسجد و معبد مسلمانان را به توب بستند و كردند آنچه كردند . همان روزی كه خانه جناب ظهیرالدوله را به توب بستند و متجاوز از بیست هزار تومان امانیه اش را بغارت بردند محمد علی میرزا حكم كرد انجمن اصفهان و بعض انجمنهای دیگر را نیز به نوب خراب كنند و مشارالیه را نیز گرفتار نمایند كه اقبال الدوله بخواص حاج عبدالحمود بانكى كه منتهای دوستی را با او داشت توسط و شفاعت نمود لذا محمد علی میرزا او را معفو داشته تا مدت سه چهار ماه آقامیرزا محمود در مجامع سری كار میكرد با اینکه نهایت دقت را در كتمان و اخفاء داشتند و سعی بودند كه كسی واقف نشود باز به محمد علی میرزا را بورت دادند حكم بدستگیری و چوب زدن و تبعید او نمود .

خود را در مقابل پنج هزار و یا يك تومان میدهد بمأمور حکومت .

چه سبب دارد وقتیکه میآیند دختر سه ساله را از آغوش مادرش جدا کنند مادر التماس و گریه میکند اینقدر مهلت بدهید که طفل خواب برود در حالت خواب او را بپرید آیا این پدر و مادر طفل خود را نمیخواهند یا سببی دیگر دارد چه شده است که زنهای دهاتی برای حفظ اولاد خود با پلنگ و گرگ طرف شده اند و با شیر و بیر جنگیده وغالب آمده اند ولی در مقام دادن يك تومان و یا نژده هزار بمأموردیوان راضی میشود دخترش را بکنیزی بدهد که بولایات خارجه ببرند و مانند حیوانات بفروشدند و اگر پول نداشتند پس این دو کرور مال التجاره که وارد کرمان میشود بکیسه کسی میروند باینکه مال التجاره را همین بیچاره پدر و مادر بعمل آورده اند کتیرا را آنها در بیابان جمع میکنند ، حنا را رعیت زراعت میکند ، قالی را زنهای نساجی میکنند الخ .

دیگر آنکه رعیت که از اول سال تا آخر سال زحمت میکشد گندم زراعت میکند چه علت دارد که خود و عیالش باید نان جو و ارزن و ذرة بخورد . آیا این از گندم ونان آن بدش میآید . دیگر آنکه اگر کسی بکرمان برود و در دهات کرمان گردشی بکند می بیند اطفال کرمان و زن و مردشان را که چشمهای آنها بگودی فرو رفته است و کمرهای آنان از بار ستم خم شده و استخوانهای اضلاع شان بطوری بیرون آمده که بخوبی شمرده میشود .

شاید در اینمقام خواننده تاریخ گمان کند که نگارنده اغراق نوشته است و یا اهل کرمان مردمانی بیکار و بیمارند که مشغول کسب نمیشوند از احتمال دویم جواب میدهم اطفال کسبه کرمان قبل از طلوع صبح صادق میروند سرکار و شغل خویش دو ساعت از شب گذشته از کارخانه مراجعت میکنند بخانه خود این بیچارها آفتاب را نمیبینند مگر در عصرهای روز جمعه که تعطیل شان است . فاما فقر و گرسنگی آنها از وضع بشره و صورت آنها معلوم است آنهائی که مشغول زراعت و بیابان کردی میباشد همه سیاه و سوخته ، آنهائیکه در کارخانه کار میکنند زرد و پوسیده اند

به مأموریت مفاخر الملك که رئیس تجارت بود در اینموقع حاج محمد اسمعیل مغازه بملاحظه نوعیت توسط نموده و رفع شروصدمه از او کرد یعنی ضمانت کرد که آقا میرزا محمود در هیچ جمعی یا نکذارد .

(بنده نگارنده را هم با آنکه مرحوم نظام السلطنه و جناب حشمت الدوله از من توسط کرده و دستخط عفو خصوصی صادر نمودند . برای همین انجن مخفی که جناب آقا میرزا محمود را مقصر کردم اخذ داشته لیکن از آنجائیکه عدو شود سبب خیرا اگر خدا خواهد شیخ حسن سنگلجی به محمد علی میرزا گفت ناظم الاسلام در کو کب درئی نوشته است (امام موهوم بدرد نمیخورد) و این عبارت کفر است باید او را باینجهت بقتل رسانید محمد علی میرزا هم مستمسک کرد این عبارت موهوم را ، نگارنده در جواب آنها گفت اگر این عبارت در کو کب درئی باشد خون من هدر است لذا حکم شد که روزنامه کو کب درئی را از اول تا بآخر بخوانند سه شبانه روز شیخ مزبور با ملاحظه آملی و اجزاء حاج شیخ فضل الله در مقام فحص بر آمده چیزی ندیدند شیخ الممالک قمی بآنها گفته بود این عبارت در روزنامه کلید سعادت است نه کو کب درئی و نویسنده

اینکه بعضی از علماء جغرافی نوشته اند کرمان گرمسیر است اشتباه بزرگی کرده اند و از صورت و اندام اهالی کرمان این حکم را کرده اند و الا کرمان زمستانش مثل طهران سرد و یخ فراوان میگیرند و برف بسیار میبارد . علت سیاه چردگی اهالیش همان فقر و فاقه است که استطاعت خوردن اغذیه لذیذ و میوه جات و دسومات برای آنها باقی نمانده است . پس چه میشود مال التجاره آنها و زراعت آنها و حاصل دست رنج آنها همان وضع سلوک حکومت همان وضع حرکت حضرت والا باز خواننده تاریخ نگویید حرکت و حال حضرت والا چه ربطی بکرمان دارد زیرا که جواب میدهم وقتی که پسر شاه آن طور سلوک نماید و رعیت را غارت خواهد سایرین بطریق اولی خواهند خورد خون رعیت را .

دیگر آنکه وقتی رعیت فارس و ایل بهارلو و یا لشنی را غارت کردند و آنچه داشتند از دستشان گرفتند البته آنها هم حمله بکرمان میآورند و تا پشت دروازه کرمان را بنهب و غارت میبرند . بالاخره حاصل دسترنج رعیت و بهای اولادشان در طهران که پایتخت است جمع میشود در یکشب قصر قیصر را بیک رفاض مطرب می بخشند و یا چهارده کرور انعام یک نفر سید و بالاخره خرج سفر فرنگ و خانهای آنجا خواهد شد .

این است که بارها گفته ام و بار دیگر میگویم که اهالی پایتخت و اغنیاء آن هیچ وقت راضی بعدالت و مشروطیت نخواهند شد این است که حاکم مشروطه خواه بفارس میفرستند همان اعمال استبدادیه از او صادر میشود .

پسر شاه زاده . . . محالست راضی بعدالت بشود پسر . . . وزیر . . . ممکن نیست معارف ایرانرا تکمیل نماید . کسیکه سالها خون رعیت را خورده و اعصاب و عروقتش با آن خون پرورش یافته محالست راضی بعدالت و تجدد بشود .

کسیکه مثل گوسفند در زمان استبداد در فارس و کرمان آدم کشته است محالست راضی نبود

و مدیر آن شخص افغانی است که در مقام اجتهاد در اصول دین میگوید خدا و رسول و ولی را باید از روی دلیل و یقین بشناسند نه از طریق و هم « کلنا میزنموه باوها کم فهو مخلوق مردود البکم » بهر جهت چون دیدند مستمسکی ندارد جز ورود باجتماعات و مجامع لذا پس از گرفتن التزام و توسط بعضی از تقصیرم گذشتند) .

بجملاضمانت و توسط حاج محمد اسمعیل قبول شد مشارالیه از این مهلکه رهائی جست و با مفاخر الملك ظاهر سازی نموده غالباً ایام در مجلس محاکمات تجارتنی حاضر می شده و با آقا میرزا کریم خان علی آبادی خلف مرحوم میرزا محمد حسین وزیر در محاکمات خیلی بدر میخوردند و مشروطه خواهان که بچنگال مفاخر الملك می افتادند بتداییر عملیه رفع شر او را از آنها مینمودند . شبها هر دو به کار و مسلک قدیم خود مشغول بودند یعنی هم مسلکان خود را جب و برای نجات وطن و رفع استبداد و قوت مشروطه و چاره جوئی بود و ما خدمات آقا میرزا کریم خان را در موقع خود شرح داده و انشاء الله خواهد آمد .

باری رفته رفته اجتماعات فراهم و جمعیت هم مسلکان مشارالیه در مدت قلیل بالغ بر هزار نفر گردید

که این بنای عدالت برپا شود، کسبیکه خانه های رعیت را خراب کرده است محالست راضی شود که بنای تجدد برپا شود، کسبیکه در سالی بصد هزار تومان قانع نبود چگونه بسالی هزار تومان قانع است. شاهزاده که در شب ده هزار تومان خرج اسافل اعضایش میشده است چگونه راضی خواهد شد که در عدالتخانه بشری در مقابل يك بیچاره مظلوم جواب بدهد پس ما باید اصلاح را از قراء بخواهیم بنای عدالت را فقرا و عامه محکم کنند و یا اشخاص عاقل که طالب نام و ننگ باشند و بدانند ده سال دیگر ملت ایران خائن را از خاک بیرون کشیده و آتش خواهند زد و بدانند از اولاد و احفادشان انتقام خواهند کشید و بدانند نام آنها موجب ننگ اخلاف خواهد بود و پترسند که اعمالشان را تاریخ ظاهر خواهد ساخت.

باری (این زمان بگذار تا وقت دگر) برویم برشته تاریخ خود.

دیگر از وقایع آنکه دویم ماه رجب ۱۳۲۳ پادشاه ایران مظفرالدین شاه وارد سرحد روسیه گردید و پنجشنبه ۱۴ رجب پنج ساعت بغروب مانده وارد بندر آستارا و شب شانزدهم رجب چراغانی ورود شاه سرحد ایران اتفاق افتاد در همین روز اول مکتوبیکه بتوسط پست برای عین الدوله صدراعظم و بعضی رجال دولت آوردند لایحه سابق بود که ذکر شد و قریب بهمان مضمون چند پاکت هم بتوسط سایر رجال دولت بعین الدوله داده شد لیکن هیچیک را حضور شاه نرسانیدند جز یکی از اجزاء انجمن که در دو بار مرتبته عالی داشت که یکی از پاکت را که حاوی لایحه مزبور بود در خلوت بشاه رسانید از این جهت در هفتم شعبان که سلام عبد بود اعلیحضرت پادشاه به نظام الملک فرمود باید دیوانخانه عدلیه منظم گردد و قانون عدلیه مثل عدالتخانه های خارجه مجری گردد و نیز باجزاء خلوت فرمود اگر دولت ایران مانند سایر دول مشروطه گردد هم من آسوده و راحت خواهم گردید و هم رعیت. امیر بهادر جنک حاضر بود و عرض کرد اگر شاه این فرمایش را یکدفعه دیگر بفرماید من شکم

که چهارصد نفر از جوه علماء و تجار و کسبه معاهد و متفق الرأی شدند که در ۲ ذی الحجه ۱۳۲۶ بدو نقطه و دو مکان تحصن بچویند و حقوق ملت را تقاضا نمایند حزب دولتیها خبردار شده عزم کردند که جناب صدراعظم را تلف و یا بطرفی منفی و مبعوث دارند لذا مقصود را پیش انداخته در ۲۷ ذی القعدة دو پست و پنججاه نفر به سفارتخانه عثمانی و یکصد و پنججاه نفر بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم متحصن و پناهنده شدند که در تاریخ بیداری مشروحاً اعمال و افعال همگی آنها مذکور اگر چه صدمات و زحمات فوق الطاقه بر متحصنین وارد آوردند از قتل و تخویف و بستن آب و نان بروی آنان و شبها به قتل آنان اقدام نمودن لیکن به حدی این تحصن مفید افتاد که ما فوق آن متصور نیست کمر محمد علی میرزا را این تحصن شکست آذربایجانها را این تحصن قوت داد بلکه نجات اهالی ایران را این تحصن بیدار کرد سپهدار سردار اسعد را این تحصن بطهران آورد.

بجمله نجات ایران را این تحصن باعث شد چه بسیار از نکات سیاسی و پولتیکی در تحت این کلمه تحصن مستتر است.

بعضی از سیاسیون واقف به پولتیک روس و انگلیس و آلمان و عثمانی میگویند خدمات جنابان

خود را یاره کرده و خود را میکشم .

باین جهت شاه مظلوم ساکت گردید . از قرار مذکور یکی از حاضرین این شعر را خوانده بود :

شاه ترکان سخن مدعیان میشوند شرمی از مظلوم خون سیاوشش باد

اعلیحضرت در جواب فرمود ساکت باش عین الدوله ترا نفی خواهد نمود امیدوارم که بتوجهات

امام زمان عجل الله فرجه مقاصد قلبیه من در اجراء قانون اسلام بزودی ظاهر و آشکار گردد .

بعضی گویند خواننده شعر مزبور امیرخان سردار و بعضی برآند نظام السلطان بود اگرچه

ممکن است در وقت این فرمایش را فرموده و این شعر را شنیده باشد شاید همین شعر باعث شد

که پس از مدتی هر دو مضروب صدر اعظم شدند چه نظام السلطان منفی و مبتد از دربار گردید

چنانچه در تاریخ خواهد آمد امیرخان سردار هم با آن خدماتیکه در غیاب شاه در نظم شهر نمود

بحدی مورد بی لطفی عمویش گردید که اجر خداهش را ندادند بلکه چند ماهی بیخانه رسیدگی باملاکش

از طهران خارج گردید .

شروع بانقلاب

واقعه کرمان در سال ۱۳۲۳ - از محرم که بدو سال شمسی و قمری بود در اینسال

حکومت کرمان باشاهزاده رکن الدوله بود بواسطه علل چندضعفی درقوای حکومت پدید آمد - نخست

ازاول ورودش که ربیع الاول ۱۳۲۲ بود باهیچیک از طبقات مردم کرمان آمیزش نکرد وبر سبک

شاهزاده گان بزرگ قدیم سلوک مینمود و همواره تنها در اطلاق مینشست و جز معدودی از علما را

نمی نشانید و در سخن گفتن اقتصار مینمود و بیکاریش هر چند روز با کسی بود دویم سخت گیری

اجزاء صندوق بود که اقساط مالیات را در وقت معین بصندوق برسانند سوء سلوک و تکبر رکن الدوله

وعدم اعتبار و اطمینان نوکرهای او سبب جسارت و سخت گیری رئیس صندوق شد که مکرر خفتها

صدرالعلماء و امام جمعه باسلام و ایران بیش از همه است چه این دونفرو آنانیکه بسفارتخانه عثمانی پناهنده

شدند اولاً يك اتحاد اسلامی را باعث شدند که سالها عقلاً منتظر آن بودند و ثانیاً جلب نمودند يك قوه

بزرگه و يك رقیب سیاسی را بطرف ایران بهر جهت فواید و منافع این دوتحصن را احدی منکر نیست .

چه پس از تویبستن بمجلس دوامرباعث اعاده مشروطیت گردید . یکی قیام برادران آذربایجانی و دیگر

تحصن بسفارتخانه دولت عثمانی و زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم که این دوسبب شد از برای آنچه بعد

بظهور رسید و سبب این تحصن جناب آقا میرزا محمود و چند نفر از اقربان و امثال ایشان بودند که اس اساس

آنها اشخاصی هستند که اسامی آنها از اینقرار است .

صدرالعلماء ، امامزاده ، حاج شیخ عبدالحسین کنی ، آقا سید مهدی طباطبائی ، حاج سید محمد

صراف ، حاج علی شالفروش ، حاج ندیم باشی تربتی ، حاج میرزا حسن کاشانی ، آقا میرزا ابوالقاسم

خان ، آقا میرزا محمد ارباب ، حاج وکیل الرعایا همدانی ، آقا میرزا محمود اصفهانی .

زحمات متحصنین سفارتخانه و حل و عقد امور باین جماعت بود و زحمات عمده و مخاطرات یقینیه برای

قوه عامله این کمیسیون که چهار نفر بودند بود .

باو وارد می آورد. در بدو این سال که محرم و صفر ۱۳۲۳ باشد، جناب امیرالامراء که یکی از اجزاء رکن الدوله بود متقبل شد که مقرری مالیات را در وقت معلوم و مشخص بصندوق برسانند مشروط بر آنکه رکن الدوله را بهیچ وجه مداخله در کار حکومت از کلی و جزئی نباشد پیمان مؤکد شد. امیرالامراء از طایفه خوانین کرمان و از سلسله ابراهیم خان ظهیرالدوله است.

مشارالیه اقوام و کسان خود را دعوت کرده انجمنی تشکیل داد و شرح ماجری را اظهار داشت بالاخره قرار شد اداره حکومت کرمان کمیانی باشد. چند نفر معین شد از خوانین ابراهیمه و برای هر یک شغلی معین و جهی مقرر شد مثلاً مختارالملک کلانتری شهر و فلان مبلغ رقه السلطنه حکومت رفسنجان و فلان مبلغ مستعان الملک را زرند و فلان مبلغ وهکذا وهکذا عمل مالیات معلوم شد و هر یک سهم خود را چیزی نقد داد قسطهای آتیه را ضامن های معتبر داد از تجار مسلمان و زردشتی که بصندوق برسانند. عمل ختم شد و اسباب آسودگی حضرت و آلا فراهم آمد خوانین و کیل الملک که عده آنها کمتر است لکن همیشه مشغول خدمات بزرگ دولتی هستند و از جهت منصب پیش مثل عدل السلطنه (سردار نصرت) که از سنه ۱۳۱۰ جلای الملک و نایب الحکومه و رئیس نظام و سرتیب توپخانه بلکه همه امور لشکری و کشوری با او است و عمویش ولی خان که اغلب ضابطی بلوکات بزرگ با او است و رستم خان برادر عدل السلطنه به همچنین میرزا حسن خان پسر عدل السلطنه ضابطی دوبروک را داشت دیدند از این خرمن خوشه نبردند و از این نمود بکلاهی نرسیدند درصدد برآمدند که این شالوده را بهم بزنند از هر دری که خواستند داخل شوند، راه ندیدند حسن اتفاق یا سوء قضاء در این حیص و بیص شیخ شمشیری برینی ظاهر شد این خلقت عجیب و هیکل غریب جوانی بود بسن بیست و پنج الی سی بقدی بلند و عمامه بسیار بزرگ که چپیه بزرگی بسر انداخته با چشمهای ریز و ریش بغایت کوسه شمشیری حمایل و عصای بلند در دست شباهت صوری او بترکمانها میماند (یحسبه الجاهل مایعلما شیخا علی کرسیه معما) این مرد از طرف خراسان وارد کرمان شد. گاهی از کبر وهنود بدمیگفت و آنها

و آن چهار نفر مستعان الملک و حاج ندیم باشی و آقامیرزا محمود و آقا میرزا ابوالقاسم خان بودند و از کار خسته نشدند تا بمقاصد ملیه خود نایل آمدند پس از آنکه محمدعلی میرزا از سلطنت خلع شد و مجلس عالی عضدالملک را بنیابت سلطنت منصوب نمودند. جناب آقامیرزا محمود اصفهانی از کار کناره نکرده با عده از هواخواهان ترقی به این خیال افتادند که یک بلای بزرگیکه همه وقت مانع ترقی نوع بشر است و در بین ایرانیان شایع ازین مردم بردارند و این مانع مسئله تریاک بود لذا در مقام منع و تحدید تریاک برآمده و باین تدبیر دولث از اهل ایران را که مبتلای این مرض بودند جدا مانع شده نظمی هم بخوبی این مسئله را تعقیب نمود و نزدیک بود خیال تریاک از سر گرفتاران باین مرض بیرون رود که مسئله تغییر کرد و باز تریاک اندازه فرق کلی حاصل شد. یعنی بر حسب تخمین از عده مردمی که گرفتار کشیدن تریاک بودند دولث ترک اینعمل را کردند.

پس از آن مشارالیه شرکت متفقه را تأسیس و امروز از این راه خدمت بزرگی بمشروطیت نمود چه بواسطه کمی نان مستبدین و مفسدین را بهانه دست آمد عوام کالانعام را محرک شده که کمی نان برای مشروطیت است یکدفعه قلوب عوام از مشروطیت منصرف شده عده از اشخاص باغرض یابی علم که در ادارات

را کافر حریبی میدانست و مالشان را حلال و خونشان را مباح می‌دانست . گاهی از رباخواران و سودگیران سخن میراند . اغلب اوقات در منبر و موعظه در کمال وقاحت و زشتی از مذهب و طریقه شیخیه بد می‌گفت و آنها را ضال و مضل و مبدع دردین میخواند ، رؤسا و مشایخ آنها را سب و لعن و تکفیر میکرد حتی آنکه عقد نکاح زنانی را که علمای شیخیه بسته بودند تجدید میکرد . چون مواعظ او بنظر مردم عوام سودمند آمد دورش جمع شده و در کوی و برزن از پیش و پس هزاران زن و بی‌زن روان بودند و بخدمتش دوان و مقدمه فتنه آشکار شد لذا کارگذاران حکومت شبانه فرستاده و او را گرفته به (راور) که سی فرسنگی کرمان است فرستادند که از آنجا بطرف خراسان تبعیدش نمایند (از همانجا که آمد آنجا میرود) شهر بهم خورد، مردم بلوا کردند اشخاصی که در این موقع دست‌آویزی میخواستند اسباب خوبی بدست آوردند و مجبور کردند حکومت را در برگردانیدن شیخ برینی در مراجعت شیخ وارد شد بر جناب آقامیرزا علی محمد فرزند آقاباقر چون آقاباقر شخص اول کرمان و در سن نود و هلالی بود که در کرمان نظیر نداشت لذا توقف شیخ در آن خانه باعث اعتبار او گردید بعد از چندی باز در مسجد ملک بموعظه خلق و رفتن بالای منبر شروع نمود این دفعه موعظه خود را منحصر به بدگوئی از طایفه شیخیه قرارداد و مردم را بداشت از اجتناب از این طایفه این نکته را هم باید دانست که حضرات شیخیه در این اواخر از جاده خود تخطی کرده و بر شئون خود افزوده بودند اگرچه عنوان مذهبی در میان نبود و اسم شیخی و بالاسری گفته نمیشد لکن ازرجهه چیزهایی که اسباب حسد بعضی و فشار بر طبیعت بعضی فراهم می‌آمد در ایشان جمع شده بود مثلاً مرحوم حاج محمد خان مقتدای شیخیه و شخص اول ازرجهه رئیس مسلم شده بود .

اولاً اسم شیخی را از خود برداشته و بزبانهای خوش بر علمای کرمان تفوق میجست . ثانیاً مالیه و ملک زیادی بر او گرد آمده بود چه ابتیاعی و چه از خالصه چه وقفی و چه تقدیمی و بهر یک از خوانین و اگذار شده و بواسطه غلای اجناس کرمان در این سنوات ثروت و دولت کلی عاید مشارالیه

وارد شده‌اند چشم از وخامت بعض اعمال پوشیده اقدام بحرکاتی کردند که این خیال عوام را تقویت و تأیید کرد تا بجائی کشیده و منجر گردید که دفعه عموم را از مشروطیت مأیوس و نتایج مشروطیت را که چندی دیگر منتظر بودند آنی متوقع گردیدند پرده بالا رفت بحران کابینه وزراء هم بک اندازة فرصتی بدست عوام و زنان داد در بین این اتفاقات شرکت متفقه بکار خویش مشغول بود از یک طرف کابینه اصلاح از طرف دیگر امرنان بسردار محیی‌مزالسلطان تفویض شد و از یک طرف و کلاه ملت ملتفت شده در مقام جلوگیری بر آمده شرکت متفقه هم کار خود را منحصر به ورود جنس نمود تا اینکه بهانه که دست دشمن افتاده بود بی‌اصل گردید .

درواقع میتوان این خدمت اندک شرکت متفقه را که جزئی خدمتی است به ملت از خدمات بزرگ تصور کرد . چه مردمان جاهل را مقصودی از مشروطیت جز فراغت حال و آسودگی شکم شان نخواهد بود و نتایج مشروطیت را گویا منحصر بارزانی و فراوانی نان و گوشت میدانند که بحمد الله باین منظورشان هم رسیده و نان شانرا تهیه کردند .

پس ما وجود اشخاص کافی بیغرض را همه وقت باید مغتنم دانیم . و چون اقدامات وزهات جناب

شده بود. گرانی و ارزانی جنس را از آنها می دانستند و چنانچه رسم قفرا است که آنان را با اغنیه عداوتی است منقور شده بود. در این موقع که اداره های حکومتی با آنها شده و همه بزرگان از کار افتاده و لابد همه باید زیر بار آنها بروند يك دفعه بهیجان آمده فرمایشات شیخ برینی را وحی مثل من السماء دانستند. در سرها شوری پیدا شد در ربیع الاول ۱۳۲۳ جناب حاجی میرزا محمد رضا که چهارده سال بود زحمت غربت را بر خود گذارده در اصفهان و عتبات مشغول تحصیل بود و از علمه اعلام خاصه از جناب آخوند ملا کاظم خراسانی مد ظله العالی مجاز شده و بکرمان مراجعت و معاودت کرده بود.

در روز ورودش هنگامه فریبی برپا شد در شهر کرمان از زیر سالخورده و جوان خوردن سال کسی نماند که باستقبال او نرفت حتی المخدرات فی الحال و چند روز دکان بسته و در زیارت آقا هنگامه فریبی بود.

فتنه جویان مستفسر عقیده آقا در ماده شیخیه شدند و موافق میل خود یافتند استفتاء نوشتند آقا جواب را مرقوم فرمود جناب آقا سیدعلی پسر مرحوم آقا سیدعباس که اوهم چندی در عتبات تحصیل نموده و از جناب آقا سید کاظم یزدی مجاز شده بود بآمدن بکرمان بالصراحة نجاست شیخیه را گفت و نوشت این گفته و نوشته استظهاری از شیخ شد خوانین و کیلی با جماعتی از سادات میرزا حسین خانی و غیره را محرم شده درب خانه حاج میرزا محمد رضا متحصن شدند که غیر ممکن است ما بگذاریم کفار بر مسلمانان سلطنت کنند داد و فریاد کردند و شبها که جناب حاج میرزا محمد رضا بسجده میرفت این جماعت در مسجد جامع جمع شده و فریاد میزدند.

شیخ شمشیری هم بمنبر رفته آتش فتنه را دامن میزد و مهیج عوام میشد در این موقع چون جناب آقا باقر که حامی شیخ برینی بود دید این شیخ مقصودی جز فساد و اتلاف مسلمانان ندارد این مسئله بدگمتن از شیخیه را بهانه مقصود خود قرار داده است لذا فرزند خود آقا میرزا علی محمد را

آقا میرزا محمود اصفهانی در هر موقعی در تاریخ مضبوط و ثبت است. لذا در این موقع بهمین قدر اکتفاء نموده و نیز گوئیم مشارالیه در واقع بلاعقب نماند و خداوند بهتر از اولاد که بقاء نام نیک است برای ایشان پاینده و باقی گذارد.

(نام نیکوگر بماند ز آدمی به کروماند سرای زرنگار)

خلاق المعانی سلطان المحققین

حاج شیخ محمد واعظ اصفهانی

دیگر از اشخاص بزرگ که در تأسیس اساس مشروطیت مجاهدت فرموده بلکه اولین مؤسس این اساس است و از بدل مال و جان در این مقصود مقدس دریغ و خودداری نفرمود جناب مستطاب ثقة الاسلام خلاق المعانی سلطان المحققین حاج شیخ محمد واعظ اصفهانی است که یکی از ناطقین بزرگ و واعظین سترک بشمار است. و ما شرح خدمات این عالم بصیر زاده هر موردی از تاریخ بیداری مشروحه

منع نمود از حمایت کردن از شیخ و نتیجه مقصود شیخ را باو حالی کرد .
 آقامیرزا علی محمد هم فرمایش پدر خود را اطاعت نمود و دست از حمایت او برداشت شیخ هم شبانه
 نقل مکان نمود از خانه جناب آقا باقر بخانه جناب حاج میرزا محمد رضا و بر جناب معظم ورود نمود با مقدمات
 سابقه و خیالات خوانین و کیلی جناب حاج میرزا محمد رضا حمایت شیخ را فریضه ذمه خود دانست و جدآ
 ذکر کرده ایم لیکن در این مقام که حالات رجالیه را درج مینمائیم فهرست حالات این واعظ علیم را

مرحوم حاج شیخ محمد سلطان المحققین

از آقا زاده ایشان جناب مستطاب شریعت دار آقا شیخ محمد علی سلمه الله تقاضا نموده تا اینکه بر من نگارنده

در مقام نکهداری شیخ بر آمده از طرف دیگر جناب امان‌الله‌خان شهاب‌المالک که نایب‌الحکومه کرمان و پیشکار رکن‌الدوله بود و از اول ورود رکن‌الدوله تا یکسال پیش‌کاریش با امان‌الله‌خان که مردی کافی و واقفست بود .

بواسطه ریاست امیرالامراء و معزولی او از شغل خود ریاست باطایفه و کیلی همراه شده هر روز تلگرافات متعدده متوالیه بطهران مخبره مینمود و لیعهد محمد علی میرزا هم بملاحظه مسافرت شاه بمساحت می گذرانید تا اینکه دوسه تلگراف از عموم علماء کرمان رسید که شکایت از یکفایتی رکن‌الدوله کرده بودند بعنوان جناب آقای طباطبائی آقا میرزا سید محمد جنابش هم تلگرافات را بتوسط شاهزاده ظفر السلطنه فرستاد نزد ولیعهد لذا تلگرافات عزل امیرالامراء از ریاست از طرف ولیعهد مخبره شد . (تا بامروز اهالی کرمان نمیدانستند ممکن است تظلمات خود را بتوسط تلگراف عرض کنند گمانشان بود عارض از حکومت باید رنج مسافرت را بر خود هموار کند و بر مرکز حاضر شود) .

شهاب‌المالک دومسئله را یاد داد بآنها یکی آنکه ممکن است تلگراف برضد حاکم مخبره کنند دیگر آنکه ممکنست ظالم را از کار خلع کرد بدون اجتماع و هیاهو و نوشتن يك صورت تلگراف و بطور مخفی و محرمانه آنرا بامضاء علماء رسانیدن و بطهران مخبره کردن مقصود را منتج خواهد بود . خلاصه امیرالامراء از نایب‌الحکومگی که بان معزول گردید این عزل علی‌الظاهر غلبه طایفه متشرعه رامینمود عوام هم که دیدند امیرالامراء معزول شد بجرئت آنها افزوده گردید روز بروز قوت و قدرت آنها درازد یاد بود .

طایفه شیخیه هم بر حسب نجات فطری که در آنها است بسامحه و تحمل مشاق میگذرانیدند تا آنکه یکنفر از طایفه شیخیه که بازوجیه خویش نزاع کرده بود و در ماهان کرمان زنش از ضرب کتک و یاسی دیگری برحمت ایزدی پیوست طایفه زنان بلوا نمودند که این مرد بعداوت بامشرعه زن خویش را که از سادات متشرعه بوده است به قتل رسانیده چند روزی این گفتگودر بین بود و مردم هیاهو و شورشی

منت گذارده مجملی از حالات والد ماجدشان را روی کاغذ آورده و چون آنچه مرقوم فرموده است مطابق و موافق با معلومات نگارنده است لذا تیمناً و تبرکاً کلاً زیب صحایف تاریخ خود نموده و بدون تصرف در انشاء آن بدرج آن یرداخته آنچه را که خود علاوه دانیم یا ضمیمه آن ساخته یا بذکردن متن تاریخ اکتفا و آن مجمل را مبین خواهیم داشت . در جواب نگارنده مرقوم داشته .

بسم الله الرحمن الرحيم

خدمت ذی شرافت نگارنده تاریخ بیداری ایران مصباح‌الظلام ملاذالانام ناظم‌الاسلام دامت افضاله‌المالی زحمت عرض میدهم در خصوص یادداشت مجملی از حالات و مختصری از خدمات بندگان آقای خدایگانی والد ماجد مدظلّه‌العالی دستوری خواسته بودید اینک بطریق اختصار اظهار میداریم .

جد داعی‌العالم النبیل والمجتهد الجلیل محمد اسمعیل بن عبدالعظیم بن محمد باقر رحمهم الله تعالی است مولد و مسکن آن طهران (کان رجلاً عابداً ورعاً عالماً عاملاً مجتهداً) در عنفوان شباب از اکثر علوم کامیاب بود و پس از تکمیل مقدمات علمیه در مقام تحصیل علوم عالیه بر آمده و بقدر الطافه والقوة البشریه در حلّ غوامض مسائل حلال و حرام و معضلات حکمت و کلام کوشیده و مدتی از تحقیقات کافی و

داشتند . در این اثنا واقعه مسجد بازار شاه پیش آمد مختصراً مفصل آن این است . مسجدی در محله بازار شاه کرمان بود که سالها دردست و تصرف طایفه شیخیه بود بواسطه جزئی موقوفه آن مشتری زیاد داشت و همه کس طالب امامت آنجا بود این ایام که ضعف و فتوری در طایفه شیخیه پدید آمد جناب حاج محمد رضا امامت مسجد را واگذار نمود بجناب آقا شیخ محمد صادق پسر عمه خویش که تازه از عتبات عالیات وارد شده بود .

جناب آقا شیخ محمد صادق هم بزم نماز در آن مسجد و امامت آن مکان قدس باجمیت زیادی روانه مسجد گردید .

این خبر که بطایفه شیخیه رسید در مقام مدافعه برآمده زد و خوردی واقع شد فراشان واجزاء حکومت هم که برای رفع فساد حاضر شده بودند مردم را ممانعت نموده عوام که بدون اسلحه و استعداد و همه وقت آلت اجراء خیالات رؤساء می باشند چون دیدند واقعاً چوب و تفنگ و ضرب و کتک در کار است بنای فرار را گذارده در وقت فرار بطرف خانه حاج محمدخان رسیده آدمهای او که صدای مردم را شنیده گمان کردند مردم بعزم خرابی خانه اومی آیند در مقام مدافعه برآمده چند تیری خالی شد قریب چهل نفر مجروح و چند نفری بقتل رسیدند لکن اکثر مقتولین از اطفال و جوانان نوس بودند که هیچ قصدی نداشتند جز فرار از صدمه اجزاء حکومت .

باری این اخبار هم تلگرافاً بطهران رسید و ایعهد مجبور شده رکن الدوله را معزول و ظفر السلطنه را بجای او منصوب کردند .

چون شاهزاده ظفر السلطنه چند سال قبل در کرمان حکومت کرده بود و با مردم بطور خوبی سلوک نموده لذا برسیدن خبر بکرمان بلوا و شورش بر طرف شد خوانین و کیلی که خود را مظفر و منصور و غاب دیده در نظم شهر و اعاده امنیت نهایت سعی و کوشش را نمودند گفتگوی شیخی و متشرعه از بین مرتفع گردید (کاسب) کرمانی گوید :

سخن دسر کار مذهب نبود حکایت بغیر از ریاست نبود

تدقیقات شافیه افتخارالمجتهدین مرحوم آقاسید ابراهیم قزوینی صاحب ضوابط الاصول درک فیوضات کامله نموده و به اقصی مرتبه قوه مستنبطه اجتهادیه در کمال قدس نائل گردید و بعد از مراجعت بطهران در مدرسه صدر روزها اشتغال بتدریس احکام شرعیه و کتب فقهیه داشته و حوزه علمیه در آن ازمنه از انقاس قدسیه اش فوائد کثیره و نتایج و فیره بهر مند میگرددند تا در سنه (۱۲۷۷) بواسطه مرض عام و با داعی حق را لیبیک گفته و در ایوان شمالی سرقبر آقا مدفون گردید رحمة الله علیه ولی شجره وجودش را چهار ثمره طویه بود . ثمره اولی ثقه المحذین و قبله المسلمین الحاج ملا محمد باقر الواعظ اعلی الله مقامه میباشد که در سنه (۱۲۵۵) در دارالخلافة طهران متولد گردید . و شخصاً کریم النفس حسن الصحبه طلیق اللسان فصیح البیان بود و تمام عمر خود را در ترویج احکام و تشیید اسلام صرف کرده لیلاً و نهاراً سرا و چهاراً سقرا و حضراً قلماً و قدماً در تفسیر آیات الهیه و تعبیر کلمات نبویه کوشیده بعلاوه کتب عدیده تألیف و تصنیف فرموده (منها) (جنة النعیم) فی احوال سیدنا عبدالمعظم . منها (خصایص الفاطمیه)

و در سنه ۱۳۱۳ در مشهد سلطان سریر ارتضا علی بن موسی الرضا (ع) بمرض استسقاء از دارفانی

خلاصه رکن الدوله پیاغ ناصریه که جزء ارك و متصل بدیوار حصار خارج شهر است نقل مکان کرده منتظر ورود حکومت جدید و دادن بقیه مالیات و تفریغ حساب بود شاهزاده ظفر السلطنه هم عازم بر حرکت که چپاری خود را بکرمان برساند یکروز بقصد خدا حافظی خدمت آقای طباطبائی رسید پس از مذاکرات محرمانه آقای طباطبائی فرمود من وشما شاهزاده نیرالدوله باهم معاهده کردیم که در خدمت بملت کوتاهی نکنیم وشما قسم قرآن یاد کردید و قرآن را بین خود شاهد قرار دادیم اینک شاهزاده نیرالدوله با شاه رفته است بفرنک حالش معلوم نیست شما هم که میروید بحکومت کرمان پس من از شما متوقعم که در همانجا بکار خویش مشغول باشید طریق ظلم و استبداد را مسلوک ندارید و بر رعایای کرمان که مردمان فقیر و بیچاره میباشند ترحم کنید و از راه عدل و انصاف انحراف نوزید و باعلماء اعلام عموماً و جناب حاج میرزا محمد رضا خصوصاً بطریق دوستی رفتار نمائید چه ضرر دارد شما در کرمان شروع بمقصود کنید و مقصود ما از کرمان بروز نماید .

من هم بجناب حاج میرزا محمد رضا مینویسم که جانب شما را مراعات کند و اقدامیکه مضر حال شما باشد نفرمایند .

این فرمایشات حضرت آقای طباطبائی در شاهزاده ظفر السلطنه اثر نمود یا ننمود نمیدانیم لکن تجدید عهد کرد و قول داد که برخلاف سایرین در کرمان سلوک نماید و در اواخر ماه رجب ۱۳۲۳ بطرف کرمان چپاری حرکت نمود .

حاج ندیمباشی که از بستگان رکن الدوله بود گوید رکن الدوله با من مشاوره نمود که اگر ظفر السلطنه از من دستور العمل رفتار و سلوک باین دو طایفه را بخواهد من چه باو گویم گفتم آنچه بگوئید برخلاف آن رفتار خواهد کرد پس خیر آنرا باو بگوئید که هم در مشورت خیانت نکرده باشید و هم بمقصود خود رسیده باشند .

دیگری از موثقین گوید چند روز مانده بود بورود شاهزاده ظفر السلطنه یک روز جناب

بسرای باقی شتافت . و در بقیه شیخ مشیخه اثنی هشریه شیخ بهائی قدس سره مدفون گردید .
 نمره ثانیه - ذخیر الشریعة و فخر الشیعة العلم الازهر الشیخ محمد جعفر علیه الرحمة الله الاکبر میباشد که در سنه ۱۲۵۷ متولد شده و صاحب مقامات عالی و درجات سامیه در علوم عقلیه و نقلیه بوده است چنانچه در کتاب عرجه الاحمدیه الی حضره الاحدیه که از مؤلفات آن مرحوم است از مراتب علمیه و شئون عملیه اش حکایت مینماید و در سنه ۱۲۹۴ بمرض سل در طهران روح پرفتوحش بیجان واصل و در جوار اقدس امیرمؤمنان مدفون گردید .

نمره ثالثه - ملاذالمحدثین الحاج شیخ آقا بزرگ نظام الواعظین دام بقاه میباشد که در سنه ۱۲۶۹ در طهران متولد گردیده در تخلق باخلاق نبویه معروف و در تأدب بآداب شرعیه موصوف است .
 نمره رابعه - جناب مروج الاحکام و مشید الاسلام و مؤسس المشروطه بین الانام ملاذالمتکلمین خلاق المعانی الوالد الاوحد الحاج شیخ محمد سلطان المحققین دامت افاضاته میباشد که در طهران در سنه ۱۲۷۱ متولد شده و جوهر وجود شریف خود را در اول جوانی از تحصیل علوم ادبیت و عربیت فلسفه و حکمت بسرحد کمال رسانیده و در مدت شش سال در دار الولاية نجف اشرف علی مشرفها الف سلام و تحف

حاج میرزا محمد رضا با شاهزاده رکن الدوله خلوت کرد و معاهداتی مابین ایشان برقرار شد از آنجمله رکن الدوله خواهش کرده بود که معظم له قسمی سلوک نماید که ظفر السلطنه هم نتواند حکومت کند و گفته بود من قصدی جز توهین بطایفه شیخی نداشتم حالا که من بروم و از کرمان هداگی بلند نشود دولت حمل بر بیکفایتی من خواهد کرد الخ .

باری پس از ورود ظفر السلطنه از طرف حاج میرزا محمد رضا اقدامی بر خلاف حکومت نشد جز اینکه یکشب را بعد از آمدن از مسجد میروید بخانه یکی از کسبه کرمان که مجلس روضه بوده است در ورود بآن خانه جنابش چنانچه این شیوه را اتخاذ کرده بود در صحن حیاط در صف فقراء می نشیند یکی از مردم بازاری میآید خدمت آقا که در همسایگی من شخصی شراب فروشی میکند استدعا دارم او را منع و موعظه فرمائید جناب آقا شخص شراب فروش را احضار کرده بطور نصیحت ویند میفرماید خواهش دارم از این عمل نامشروع کناره گیری و این کسب حرام را ترک نمایی . چون قصد آقا قربت بود پندش در شخص خمار اثر کرده از عمل خود نادم و جداً تائب شد و مال التجاره خود را که سرمایه سرور جمعی بوالهوسان بود بخاک ریخت مجلس تمام شد و آقا بخانه خود رفت اشخاصیکه همواره طالب فتنه و فساد و جالب کینه و عناد بودند و این چند روزه که فتنه شیخی و متشرعه از میان رفته بغایت حزین بودند و تجدید مطلع میخواستند سر رشته بدستشان افتاد روز چهارشنبه که آقا در خانه خود در خواب بود محرك چند نفر شده بخانه یهودیها رفته چند ظرف شراب آنها را شکستند که حکم آقا است و بتحقیق بیچاره آقا از این حکم بیخبر بود .

عصر چهارشنبه شاهزاده ظفر السلطنه جناب عدل السلطنه و معتضد دیوان را فرستاد نزد جناب حاج میرزا محمد رضا که این چه واقعه ایست و مرتکبین اینعمل باید تنبیه بشوند . جنابش فرمود شما میدانید من نوکر شخصی ندارم و نمیدانم مرتکب اینعمل کی بوده است و ملاحظه کنید از آن اشخاصی که میگوئید در خانه من کسی نیست احياناً اگر کسی هست او را ببریید و هرچه میخواهید بکنید .

بتحصیل فقه و اصول مشغول بوده و در سنه ۱۲۹۷ در شیراز به منصب وهظ و موعظت نصح و نصیحت سرافراز گشته و در مدت هفت سال تمام بترویج اسلام و تکمیل نفوس ناقصه انام قیام فرموده تا تبریز اقران و سرآمد اهل زمان آن سامان گردید و بعد از تشریف باستان ملایک یاسبان سلطان سریر ارتضا اعلیحضرت علی بن موسی الرضا (ع) علیهما السلام علماء اعلام اصفهان مقدم شریفش را مغتنم شمرده و اسباب توطن را فراهم آوردند مدت نه سال در اغلب مساجد جامعه و مجامع هامة لیل و نهاراً اشتغال بترویج اسلام و تشیید احکام و تشویق خواص و عوام برآمده با وجود کثرت دعا و واعظین رغبت فوق العاده مکلفین بمواعظ و نصایح آن برهان المتکلمین بود و در سنه ۱۳۰۴ خلاق عالم و مصوّر بنی آدم این بنده محمد علی الملقب به بیان المحققین را باین بدرمهر بان مرحمت فرموده و در سنه ۱۳۱۲ ایضاً بعد از تشریف بزیارت عتبه سنیه و بقعه رضویه علی ساکنها الف سلام و تحیه بر حسب امر مطلع عم اکرم الحاج ملا محمد باقر الواعظ طاب نراه رحل اقامت در مسقط الرأس خود که دار الخلافه است انداخته و آیه (ان الذی فرض علیک القرآن لرادک الی معاد) را نصب عین نموده بلی (حب الوطن من الایمان) اگر چه (این وطن مصر و عراق و شام نیست - این وطن شهر یست کورا نام نیست) در این مدت شانزده سال

تا شب جمعه مشغول مذاکره و در این سئوال و جواب بودند شب جمعه عزم جزم کرد از شهر کرمان بارض اقدس مشهد مقدس مهاجرت کند این خبر در شهر منتشر گردید صبح جمعه از هر محله مردم گروه گروه مجتمع شدند و قصدشان این بود که مانع از رفتن و مهاجرت آقا بشوند چنانکه مدتی قبل از ورود ظفر السلطنه در ایام رکن الدوله بهمین اندیشه تا خارج شهر رفتند مردم کرمان از مرد وزن بزرگ عاقل و باقل عالم و جاهل جمع شده که جنابش را از رفتن منصرف نمایند پس از اصرار فرمود من ضحی در زیارت جامعه که توجهم بحضرت ثامن الائمه بود باین فقره زیارت که رسیدم: (من آتیکم فقد نجی ومن لم یأتکم فقد هلك) بدلم اثر کرده که اگر بظاهر هم نروم هلاکتی برای من است آخر الامر بنا را بر استخاره گذارده و بکلام الله المجید تقال زدند این آیه مبارکه آمد (من اعرض عن ذکرى فان له معیسه ضنکا) عزم جزم بر تشریف شد لذا بعنوان نقل مکان سوار شده که بخارج دروازه نقل مکان کند که يك دفعه این عوام کرمان که افزون از ده هزار بودند بهیچان آمده سرکار آقا را روی دست بطرف شهر برگردانیدند.

باری ازدحام امروز بهمین جهة و نیت بود مقصدین نزد ظفر السلطنه جلوه دادند که این جمعیت و ازدحام برای جنگ و فرار دادن شما است و محرك اینکار رکن الدوله است که جمعی را در این شهر دستور العمل داده که فتنه کنند و شمارا نیز فراری نماید تا تنها بدنامی خود نبرده باشد و شریک داشته باشد از آنجمله ناظم التجار است که چند روز قبل که روز قبل از این واقعه از بدرقه رکن الدوله مراجعت کرده (گویا بی حقیقت هم نبود چون سابقاً در مقام مشاورت رکن الدوله باو گفته بود که اگر میخواهید حکومت کنید باحاج میرزا محمد رضا بخوبی سلوک نمائید).

این اخبار مهیج ظفر السلطنه شد لکن حوصله میکرد و دست بکار نمیزد اعدل الدوله و عین الملك برادران رکن الدوله ساعی بودند (که سرباز و سوار بفرست بگیرو ببندد عنقریب است که باید باسب

توطن طهران جوهر نفس قدسی خود را بذل در ابلاغ از احکام دین حضرت سید المرسلین و تنبیه قافلین و تحریص مسلمین به پوشیدن لباس و منسوجات ایرانیین و در معابد و مساجد معظمه و محافل مکرمه در کمال آزادی و حریت از امر معروف و نهی از منکر تغافل نورزیده و طوری محبویت بین خواص و عوام پیدا نموده که اندر او ایشارویند و اندرز و امر و نهی و آنچه از آن ناحیه صادر می شد معمول و مطاغ در موقع اجرا میگذازدند چنانچه اگر توجه قلوب ملت را بخواهند به میزان بسنجید از این فقره معلوم میگردد که در او آخر شهر رمضان هزار و سیصد و بیست و سه بر منبر مسجد مرحوم حجة الاسلام و المسلمین الحاج میرزا محمد حسن آشتیانی طالب راه بیجهت قرب جوار فرمودند کیفیت خلاف شرع بودن عمارت کردن در گورستان مسلمین و نبش قبور مؤمنین و نقل ابدان و خورد کردن استخوان و تصرف در اراضی موقوفه و تأسیس اساس بانک استراضی روسی در این محوطه و ترویج خارجه و تشدید کسب ربا و تضییف داخله و اعانت باثم و نصرت کفر باین رسم و اسم بیان نمودند باوجودیکه طریق ممانعت آن عمارت را بعرض عریضه حضور اعلیحضرت مرحوم مظفر الدین شاه زیدقفرانه موکول داشته و ضمناً اصلاح این امر خطیر را از حضرتش استدعا نمایند و ملت بخودی خود اقدام در انهدام آن بنا ننمایند تا تشکیل قساد و تولید فتنه و افساد نشود

خود سوار شده و فرار نمائی) ظفر السلطنه اعتنائی بگفته آنها نیکرد و همی خواست اینکار بصلح بگذرد و بتدبیر آتش فتنه فرو نشیند میرزا علی خان گماشته خود را فرستاد و پیغام بحاج میرزا محمد رضا داد مردم هرزه گو و فتنه جو نگذاشتند که رسول باقا رسیده و ابلاغ رسالت نماید و میخواست بلکه جناب آقا یحیی عموی آقا را ببرد باریک شاید آتش فتنه را فرو نشانند نیز مردم نگذاشتند یکی از موثقین نقل کرد که پس از آنکه میرزا علیخان را از دست مردم نجات داده و بنزد آقا رسانیده از ترس نتوانست تکلم نماید میخواست بگوید غلط کردم که قبول رسالت کردم گفت ظفر السلطنه عرض کرده است غلط کردم که قبول حکومت کرمان را کردم این وضع و سلوک مأمور حکومت بر تجری مردم افزوده از آنطرف این اخبار که بظفر السلطنه رسید دو شاهزاده مزبور اعدل الدوله و عین الملک بهانه بدست آورده بر سعایت خود افزودند چه که آنها شریک خیالات برادر خود بودند و میخواستند فتنه را بزرگ کنند که ظفر السلطنه را جای اقامت نماند .

علی الجملة ظفر السلطنه گفت من حکم بقتل و نهب نمیکنم و راضی نمیشوم هتک احترام کسی شود . امروز حکومت را بشما تفویض کردم و بخلوت نستر نادر شد و در را بروی خود بست این دو شاهزاده مغرض جمعی سرباز و تفنگچی و عده غلام را رو بخانه حاج محمد رضا فرستادند و این لشکر دو قسمت شد یک قسمت از بالای پشت بامها یکی از بازارها و کوجهها حرکت کردند شیپور و موزیک و طبل میزدند و تیر می انداختند که دو نفر از تماشایان که بالای بام بودند کشته شدند که هنوز بحد رشد و بلوغ نرسیده بودند و این دو نفر بتیر تفنگ شاهزاده حسین میرزا کشته شدند .

عجب آنکه سربازها و غلامها گریه میکردند و تیر می انداختند مردم شهر که برای نزاع و جدال حاضر نشده بودند و اسلحه باخود نداشتند چون حال را چنان دیدند فرار کردند الا زنها که ماندند تا جمعیت جنگی داخل خانه شدند سرتیپ آنها عبدالمظفرخان چون زن تکلی در خارج گریه

و منجر بزحمت نکرد چون از منبر بزر آمدند مستمعین و مستمعات در مدت دو ساعت بقسمی در اقدام انعدام آن آثار مششومه بر آمدند و تمام آجرها و آلات بنائی را بیغما برده گویا هیچوقت در آن مکان بنائی نشده بود اگرچه روزجمعه قبل حضرت حجة الاسلام آقای حاجی شیخ مرتضی مدظله العالی در منبر مسجد مزبور مذاکره از حرمت اینعمارت بانك استقرار مسطور فرمودند لیکن ظهور هیجان مسلمانان در خرابی آن بنیان از بیان سحر اقتران این یدر همربان گردیده و این محبوبیت در قلوب امت اسباب زحمت و تأسیس عداوت فروشدگان آن زمین و حامیان حوزه مستبدین خصوصاً شخص عین الدوله گردید زیرا که آنسلطان عادل و مذک باذل مرحوم مظفرالدین شاه بعد از تفتیش و غوررسی بر حقایق ملت حکم فرمودند عین الدوله خسارات رعیت خارجه که مدیر این بانك بود از طرف دولت متحمل گردد و شخص عین الدوله به واسطه این خسارت در مقام اذیت بود اما انتظار وقت میکشید تا زمانیکه حجج اسلام و علماء اعلام طهران کثرا لله امثالهم به واسطه تعدیات مسیونوز بلژیکی وزیر اداره گمرکات و تحکیمات ظالمانه فوق العاده عین الدوله و اذیتهای دل بخواهانه و مستبدانه علاءالدوله پناهنده بحضرت شاهزاده عبدالمعظم علیه السلام و التکریم شدند و شخصی که ناحیه حجج المسلمین و

میکرد. معتقد دیوان چون در نزد ظفر السلطنه متهم بود کاری باو راجع نبود بانو کراهی شخصی خود همراه جماعت بود وساعی که خدمتی نماید و تقریبی بحکومت بجوید نو کراهیش چند نفر زنا مجروح نمودند هر زنیکه زینتی داشت بر بودند.

این خبر در کتابخانه باقا رسید بیرون آمده گفت چرا مزاحم بیچاره زنها میشوید اگر من مقصرم که حاضرم این زنها بیچاره تقصیری ندارند مریدان آقا هر کدام بطرفی فرار کردند شریعتمدار در تنور مخفی شده دیگری در بین زنها پنهان شده یکی به بیت الخلوۃ پناه برد دوسه نفرهم که ماندند آنها را گرفته بودند که ببرند به ارك اسفندیار خان پچاقچی کفشهای آقارا بدست گرفته وهمی گفت (بیوربیور) سرکار آقا روانه شد سرباز و غلام اطراف ایشان پرّه زدند آقا شیخ محمد صادق مجتهد که عمه زاده آقا بود با شریعتمدار را این را گرفته نصیر الاسلام را که از یش بردند شیخ جواد که از طلاب بود آن را هم کت بسته همراه داشتند آقایان مزبور را بعالتی بسیار فضیع و شنیع میبردند در جلو آنها موزیک و بالابان میزدند زنها در بالای بام گریه میکردند و خاک بسر میریختند.

وا حسین گویان بحال آنها تضرع و زاری مینمودند لدی الورود به ارك به گفته اعدل الدوله و عین الملك که حکم و امر ظفر السلطنه است پاهای آقا را به فلك بستند چند چوب که زدند محمدخان سرتیپ داماد آقا باقر خود را روی پای آقا انداخت بعد از آن آقا شیخ محمد صادق را بفلك بستند پس از خوردن چند شلاق سران سیاه مانع شدند که اگر بنای اهانت باشد ماها از شغل و کار دولتی استعفا میکنیم.

جنابان حاج میرزا محمد رضا و آقا شیخ محمد صادق را بردند باطاق سپس شریعتمدار را این و شیخ جواد را چوب مفصلی زدند در این مقام چند سطر علاوه میکنیم که با اینکه جناب حاج میرزا محمد رضا خودش و پدرش و جدش سالها باهل کرمان خدمت کرده و برمسند شرع متمکن بودند و احدی یاد نمی دهد که در اینطایفه یکنفر رشوه خور بوده است چه جای ایشان و همه وقت مانع

حوزه مظلومین را معمور نمود و جلب جمعیت فرمود و قریب چهل روز متوالیا در بقعه و صحن و مسجد حضرت عبدالعظیم منبر رفت و به مقتضای وقت در هر روز آیه کریمه عنوان کرد و ذم ظلم و نفاق و فساد و جور و استبداد و مدح عدل و داد و اتفاق اقتصاد میکرد بلکه معنی مشروطیت را گوشزد عباد و منتشر در بلاد نمود و جمعیت مستمعین و متحصنین زاویه مقدسه را روز بروز زیاد کرد بطوریکه نبودخانه در طهران و مضافات آن مگر اقلای یکنفر بجهت حمایت خود را جزو آن جمعیت قرار میدادند و بقسمی بیانات مضجمه و کلمات موجهه از ایحاءات الهیه تقریر میکرد که ذکور وانات به صدای واحد وضجه واحده از ناله و ندبه جوهرای دارالخلافه را مشحون و هرچه مستبدین محض خیالات مستبدانه فاسده بر قوای حریه تخریب کریاس عدالت و اساس سیاست می افزودند این ناطق ملیح و متکلم وحده فصیح جز اظهار مظلومیت بقانون شریعه و استقامت و اغاثه صحبتی نمیداشت و جواهر بیانات خویش را آورده به کدورات دشنام و غیره نمینمود و در اواخر ایام تحصن علماء عاملین بطوری برهان الناطقین صحبت داشت که حضرات حجة الاسلام و المسلمین آقای بهبنانی و آقای طباطبائی و سایر علماء ربانی مدظالمهم العالی متحد القول از جانب سنی الجوانب و لسی عصر و حجة دهر امام زمان علیه سلام الله المنان لقب خلاق

ظلم بوده اند چه شد که اینطور مظلوم افتاد واحدی از ایشان همراهی نکرد با اینکه خوانین و کیلی که از هواخواهان ایشان بودند اگر از ایشان یاری کرده بودند کفایت بود بلکه اگر سردار نصرت خود را بظفر السلطنه رسانیده بود و عظمت امر را گفته بود کار باینجا نمیکشید و شخصی مانند حاج میرزا محمد رضا را که رئیس ملت کرمان بود يك نفر مانند ظفر السلطنه که در جنب او هیچی نبود بفلک بیند که اگر زندهای کرمان در مقام حمایت و نصرت آن مظلوم برآمده بودند هر آینه ظالم را معدوم کرده بودند .

چند سبب از برای این مسئله تصور میشود اول که سبب طبیعی است مکافات دهر است چه رئیس طایفه شیخیه از خفت و خواری که از جناب حاج میرزا محمد رضا دیده بود از این دار فانی به دار باقی رحلت نمود در این مقام استشهدا م. آوریم بچند بیت از ایات کاسب کرمانی که در تاریخ خود گوید :

رئیس کریمی ز بس غصه خورد	بلنگر برفت و از این غصه مرد
پس از مردن خصم شادی مکن	بعر خودت اعتمادی مکن
مکافات کرد او پس از چند سال	ولی زود دادش قضا گوشمال
ازین مرحله جان سلامت ببرد	بحق زد ولی بین چه ناحق بخورد
سوار بیجاچی سرش تاختند	در آنروز بس کارها ساختند
مجازات او گشت چوب و فلک	از آن درد شد ناله اش پر فلک

سبب دیگر آنکه نفاقیکه بین آقایان کرمان بود از هیجان و بلوای مردم جلو گیری کرد ، و بعضی هم در خانه نشسته منتظر صاعقه آسمانی بودند امام جمعه کرمان هم که رسید در باغ بدیدن این واقعه غشوه عارض او شد و افتاد .

اول کسیکه از این خانواده از خانه خود بیرون آمده دو عم " آقا بودند جناب حاج شیخ علی

المعانی بسطان المحققین مرحمت کردند بطوری بیان سحر اقتران جلب قلوب نمود و خاطر مبارک پادشاه را عطف گردانید که رجال دولت در کمال منت اسباب راحت رعیت را فراهم آورده بر طبق مسئول و متمنیات نافعه ملیه دستخط انجم نقطه عز صدور یافته مقضی المرام محترماً معززاً باو طمان مألوفه مراجعت نمودند . و چون هر روز خفیه نویسه در حضرت عبدالعظیم علیه السلام در جمع مستمعین مطالب منبریّه آن قبله الواعظین را به مرکز اطلاع میدادند و تزیاید اجتماعات فوق العاده را در اوقات موعظه اخبار میکردند و معتقد مستبدین گردید که عمده اسباب آن جماعات کثیره بکلمات بلیغه این هادی ملت است بر عداوت سابقه افزودند و مترصد وقت اذیت بودند تا آنکه بصواب دید بعضی خائنین رجال دولت و ملت برای انصراف عموم رعیت و توهین و اخافه نواب عام حضرت حجت علیه السلام رأی چنین دادند که از هر اداره و صنف و طبقه شخصی که مشارالیه است ماخوذ شده و تبعید گردد تا دیگران عبرت گرفته در زاویه خود تواری پذیرند و دست از خیالات عاقلانه و عادلانه بردارند و ظلمت ظلم و استبداد را بحال خود گذارند و اهل وطن عزیز را بیدار و هوشیار بحقوق خود نگردانند . لهذا بهر روز ایام از هر صنف فردی را جلب و تبعید نمودند و اما بجهت اسکات حجج اسلامیه و اخافه علماء وفقها و حوزه علمیه که

که پیر ورئیس قوم بود و جناب آقایی که بیهشانه ملاحظه هیچ مخاطره نکرده و صدای گلوله تفنگ که از اطراف بلند بود زوزه مگس میپنداشتند و گلوله‌ها که از مستحفظین قراولها باطراف میریخت گل وهل میانگاشتند با این حال بیدان ارک رسیدند .

یکی از موثقین نقل کرد بجناب حاج شیخ علی گفتند خود را حفظ کنید که گلوله تفنگ بشما نخورد آقا در جواب فرموده بود من که تقصیری نکردم که گلوله مرا بکشد این کلام چه قدر شایهت دارد بمثلی که اهل ایران می‌آورند که ؛ (بای بیگناه بیای دار میرود ولی سربیکناه بیالای دار نمیرود) . آقا باقر مجتهد و پسرش آقا میرزا علی محمد از آنطرف رسیدند آقا سید علی مجتهد از طرفی بقدر نیمساعت در میدان جلو ارک توقف شد مستحفظین مانع از دخول بودند تا اذن داده وارد شدند معلوم شد این وقوف برای حرکت دادن آقا بوده . بالاخره دو ساعت بغروب مانده روز جمعه ۲۸ شعبان سال ۱۳۲۳ حاج میرزا محمد رضا و آقا شیخ محمد صادق را بطرف بم روانه نمودند و بعد از ورود آقایان به مجلس ظفر السلطنه و استدلالات آقا یحیی که اینهمه عبور بشبه گذشته ظفر السلطنه برهر دو شاهزاده متغیر و فوراً فرستاد که آقا را از راه بم (۱) برگردانند و بجلال آباد رفسنجان که ملک خودشان است تحویل بدهند وقتی فرستاده حاکم رسیده بود که آقا در راه برای ادای فریضه ظهر و عصر پیاده شده مشغول دعای سمات بودند .

مأمور که اسفندیارخان است نقل کرد که از حالات آقا تعجب کردم که قبل از این واقعه خدمت آقا رسیدم و آن روز که ایشان را به ارک بردم و آندم که حرکت دادیم و آنوقت که مژده مراجعت دادم بریک حال بود نه از حرکت به ارک و نه از واقعه ارک و نه از حرکت از ارک هیچ یک تغییر حالی در او مشاهده نشد بلکه وقتی که مشغول دعا بود و من بخيال خود مژده دادم دعای خود را قطع نکرده و توجهی بمن نقرمود .

(۱) بم را صاحب تقویم البلدان بتشدید ضبط کرده است و آن شهر یست کوچک بین کرمان و بلوچستان .

روحانیون میباشند آراه خسیسه و افکار خبیثه خود سرانه متفق گردید و براخذ و جلب این علم اسلام و واعظانام و بعد از مآخوذیت در مقام شتم و ضرب و اذیت و تبعید برآیند مقدمه در شوارع و طرق و سربازخانهها جاتمه سربازرا زیاد نمودند خصوصاً در اطراف محله سرچشمه و سرتخت که خانه ما واقع است در آن و از دو ساعت از شب گذشته اغلب خلق را محبوس مینمودند و رعیت را بزحمت می انداختند و بعضی از دوستان کیفیت مآخوذیت حضرت والدرا محرمانه اطلاع میدادند جواب میفرمودند خیانتی بشریعت ننموده و جنایتی بمت نرسانیده‌ام که خائف باشم شبها در پله های بام خود چراغ گذارده و در بام را باز میگدارم که اگر مامورین مانند سایر خانهها در شب از بام وارد شوند مانعی نباشد و اگر اذیتی وارد نمایند چون در راه اسلام است راحت است تا آنکه دو ساعت از آفتاب روز چهارشنبه ۱۷ شهر جمادی الاولی ۱۳۲۴ هجری گذشته از خانه بیرون آمده و برالاغ سوار شده بایک نفر نوکر چون نزدیک خانه مرحوم قنبرعلیخان که در محله سرپولک واقع شده است رسید احمد خان یاور باینچاه نفر سرباز از عقب بعجله رسیدند چون صدای سرباز را شنیدند ایستادند و بپلازم خود فرمودند تترس با من کاردارند نه با تو . احمدخان گفت بسم الله برویم سؤال کرد من کیستم گفت حاج شیخ محمد واعظ

بالاخره ظفر السلطنه آقا یحیی را مخاطب نموده بسیار اظهار ندامت کرد و گفت خدا لعنت کند این دو شاهزاده را حالا متمتیم خودتان بروید و با آقا همراه باشید و از ایشان معذرت خواسته و بی گناهی مرا عرضه دارید .

روز شنبه مردم فهمیدند چه شده جرئت ازخانه بیرون آمدن هم نداشتند دروازه‌ها و راهها هم سپرده شده بود که کسی بیرون نرود شب درخانه آقا ازدحامی شده تاصبح مشغول تعزیه‌داری بودند تا پنجم و ششم ماه رمضان تعزیه‌داری بود و از ازدحام جمعیت دالان خانه وچند اطلاق خراب شد . یکی از ثقات نوشته است يك شب آقا شیخ محمد تقی که از علماء کرمان است منبر رفته و همینقدر این فقره دعا را خوانده بود (اللهم انا نشكر اليك فقد نبينا وغيبه ولينا) که فریاد بلند شده بود و آن شب چند نفر را غشوه دست داده بود . علمای کرمان هیچیک بنماز جماعت و مساجد حاضر نشدند الا آقای حاج محمدخان مقتدای شیخه که زنها ازدحام کرده مجبور نمودند او را برقتن به‌لنگر که مزرعه‌ایست در هفت فرسخی شهر کرمان و در آن مزرعه بود بعد از چهارماه مرحوم شد . بعضی از موقنین گویند که عوام کالانعام نجاست زیادی برده در محراب مسجد ریخته و زنها از پنجره‌ها و روزنه‌های بام مسجد شیخه نجاست بسیاری بمسجد ریخته باین‌جهت آن مرحوم مسجد را ترك کرد و از کرمان مهاجرت نمود .

هیجان مردم کرمان روز بروز در ازدیاد بود یعنی در مساجد و شبها در خانها مشغول گریه و زاری بودند تا بیست و هشتم رمضان که بعضی علمای طهران ظفر السلطنه از حکومت کرمان معزول و روانه طهران گردید .

حکومت کرمان را تفویض نمودند بشاهزاده فرمانفرما که تلگرافا او را امر کردند که از کرمانشاه نقل کنند بکرمان شهر آرام شد و هرچه اهالی شهر درخواست کردند که حاج میرزا محمدرضا برود کرمان قبول نشد و جواب داد مادام که بارض اقدس نروم بکرمان مراجعت نمیکنم .

فرمود چه اقب دارم گفت سلطان المحققین فرمود بسیارخوب شما ازعقب من بیائید و هر جا که میخواهید مرا برید بگوئید خودم میروم اگر تخلف کردم ازعقب با گلوله مرا بزنید بجهت اینکه اگر در اطراف الاغ من این سربازها جمع باشند و اهل محله از زن و مرد مرا اسیر شما ملاحظه نمایند خوف فتنه و فساد است بهتر آنست يك نفر همراه من باشد بقیه ازعقب بیایند احمدخان قبول نکرده اطراف الاغ را سربازها احاطه کرده چون نزدیک مسجد مرحوم حاج ابوالحسن معمار رسیدند و اهل آن گذر و بازارچه و طلاب مدرسه و راهگذر این قسم مقهوریت را دیده و بهیجان آمده سؤال میکردند از حضرت والد که شما را کجا میبرند در جواب میفرمود عین الدوله مرا احضار کرده این سربازها غریبند چون مرا نمیشناسند این طور رفتار مینمایند و کسبه بازارچه را سواره در حال عبور تسلیه میداد که صبر نمائید انشاءالله نقلی ندارد چون نزدیک سربازخانه باغ پسته بيك معروف رسانیدند احمدخان گفت پیاده شوید و به سربازخانه داخل گردید در جواب فرمودند مرا اینجا پیاده ننمائید همین‌طور سواره که سرباز احاطه دارد مرا بخیبان برسانید که نزدیک است و آسوده حال شوید بواسطه اینکه اگر مرا وارد در سربازخانه نمائید میترسم اهل این محله وسایر کسبه در مقام اقدام استرداد و ارجاع

عدل السلطنه سردار نصرت نایب الحکومه کرمان تلگرافاً سفر آقا را بمشهد بفرمانفرما اطلاع داد فرمانفرما تلگرافاً خواهش کرد سفر را بتأخیر اندازد تا ورود خودش بخاک کرمان این خواهش قبول شد .

در اوخر ماه صفر ۱۳۲۴ شاهزاده فرمانفرما وارد رفسنجان شد با آن همه سفارشاتى که از طرف آقای بهبهانی و آقای طباطبائی وانجن مخفی بفرمانفرما شد و مخصوصاً مجدالاسلام از طرف انجن و آقای طباطبائی رفت در بلسه قم و از فرمانفرما قول همراهی گرفت لدی الورود فرمانفرما بخاک کرمان تلگرافش بعین الدوله رسید که استدعا دارم جناب حاج میرزا محمد رضا را اذن دهید برود بزیارت مشهد و در تلگراف محرمانه و رمزش اطلاع داد که توقف حاج میرزا محمد رضا در کرمان صلاح نیست .

فرمانفرما در بهرام آباد رفسنجان چند روزی توقف نمود جنابان بحر العلوم و آقا یحیی را در خلوت خواسته گفت از طرف دولت حکم صادر شده است که حاج میرزا محمد رضا برود بمشهد والبته باید برود ولی برای آنکه مردم ندانند که ایشان را نفی بلد کرده اند من اصرار میکنم که بیاید کرمان و شما را از طرف خود میفرستم که ایشان را حرکت دهید بکرمان لیکن تکلیف اینست که او را بطرف مشهد حرکت دهید روز بعد درملاء عام خطاب بجنابان بحر العلوم و آقا یحیی نمود که از شما خواهش میکنم بروید جلال آباد و جناب آقا را بطرف شهر حرکت دهید آنها علی الظاهر قبول کردند و روانه جلال آباد شدند مطلب را بجناب حاج میرزا محمد رضا رسانیده ایشان را بطرف ارض اقدس حرکت دادند .

روز بیست و هفتم ماه صفر ۱۳۲۴ حاج میرزا محمد رضا روانه مشهد شده در بین راه مردم هرده و قریه نهایت احترام را از او بجا آورده قبل از ورود ایشان بمشهد خیر بطهران رسید علماء طهران سخت متغیر شده که عین الدوله مخالف دستخط شاه و عهدی که با ما کرده بود رفتار نمود

حقیر بر آمده و باشما طرف شوند و اسباب فساد فراهم آید . احمدخان قبول نکرده و پیاده کرد از قرار مذکور مأمور بود هر کجا حاج شیخ محمد واعظ را گرفتار نماید در سر بازخانه آن محل محبوس سازد یکنهسته قزاق را خیر دهند و مشارالیه را بر حیوانی سوار نموده بالابان در برابرش بزنند مانند عمادالاسلام شریعتمدار حاج آقا رضای کرمانی در کرمان جناب حاج شیخ محمد را باموزیک و بالابان و زنجیر با کمال توهین بقریه مبارک آباد عین الدوله بشمیران برای سیاست حاضر نمایند در حجره سوم شرقی سر بازخانه داخل نمودند و سر باز پیرومریضی را براو گماشتند آن سر باز پیر مردمریض خدمت آن مهمان عزیز نشست و گفت من عرضی دارم و آن این است در سوابق ایام که این فوج سر باز مأمور بخدمت اهل طهران میشدند فقیر میآمدیم و از ماهانه هفت هزار و ده شاهی بعد از انقضاء مدت مالدار باوظان خود بر می گشتیم اما در ایام صدارت عین الدوله هر يك از ما مبلغی نقد و جنس وارد نموده صرف کردیم و بعد اسبابهای خود را فروخته بقناعت گذرانندیم در این ایام بواسطه ندادن مواجب و جیره چند روز است که غذای ما سر بازها شبانه روز منحصر بیک چارک سیب گندیده است تازه دوشب است که بهر سر بازی دو قران بتوسط صاحب منصب میدهند با قشنگ و امر هم نموده اند که

عین‌الدوله متمسک بتلگرافات فرمانفرما گردید که در یکی از تلگرافات بود که حاج میرزا محمد رضا نذر کرده بود برود بمشهد و در دیگری بود که آنچه من سعی کردم بیاید کرمان قبول نکرد پس از مقالات بسیار که بین عین‌الدوله و علماء طهران رد و بدل شد صورت تلگرافی از طرف عین‌الدوله آوردند نزد آقای طباطبائی که خطاب بود بفرمانفرما باین مضمون: (چند نفر سوار بفرستید جناب حاج میرزا محمد رضا را از بین راه خراسان برگردانید و با احترام او را وارد کنید پس از چند روزی که دید و بازدید بآخر رسید او را مخیر کنید بین آمدن بطهران و رفتن بمشهد الخ).

آقای طباطبائی از خواندن صورت تلگراف متعیر شده که شخص محترمی مانند حاج میرزا محمد رضا از پشت دروازه مشهد برگردانند بکرمان پس از ده روز باز ایشان را نفی بلد کنند که چه شد عین‌الدوله بعهد خود وفا نمود.

لذا صورت تلگراف را دور انداخته واقعه را بآقای بهبهانی و سایرین رسانیده همگی آقایان مجدداً از عین‌الدوله رنجیده و در مقام مخالفت او برآمده چنانکه در موقع خود خواهد آمد.

توصیه و سفارش جناب حاج میرزا محمد رضا تلگرافاً و کتباً بعلما مشهد مخابره و مکاتبه گردید عین‌الدوله هم برای تسکین حرارت آقایان بآصف‌الدوله حاکم خراسان توصیه مخابره نمود.

در ورود بمشهد مردم آنجا معنی دین‌داری و عالم دوستی را آشکار و تا طرق استقبال نمودند جنابش یک فرسخ به شهر مانده پیاده با پای برهنه مشی فرمود و تا ورود بحرم مطهر سه طاقه عبا از ایشان پاره شد هر نفری تیمناً و تبرکاً از پاره‌های آن بردند و داخل شهر ازدحام باندازه رسید که ضعف برایشان عارض شد خدام حضرتی دورش حلقه زدند تا وارد حرم شدند درهای حرم را بستند در خانه حاج عبدالغفار کرمانی برایش منزل معین کرده و چادر برپا نمودند عموم اهل مشهد دیدن کرده آصف‌الدوله بانصد تومان برایش هدیه فرستاد جنابش قبول نفرموده و آن مبلغ را مسترد داشت بالاخره پس از توقف دو ماه باصرار علماء و امنای دولت مراجعت بکرمان فرمود که تفصیل آن وسلوک

در شب اگر آخوند و سید را ملاقات نمایم اگر اطاعت نکنند با گلوله او را بز نیم این چه مسلمانست این چه اسلام است ای مهمان ای آقا اگر تو نوکر سیدالشهداء هستی بگذار ترا حبس نمایند بکه این ملت بیدار شوند و حق خود را مطالبه نمایند آنقدر عین‌الدوله حقوق خلق را نخورد بعد از آن سرباز اشکش سرازیر شد و پیش آمد بیستانی مهمان عزیز را بوسید و عرض کرد مگر ارباب شما زین‌العابدین تقصیر داشت او را زنجیر و اسیر و حقیر کردند غم و غصه نخور خداترا حفظ میکند از بیرون سربازخانه صداهای زن و مرد بلند شد در مدت ده دقیقه تمام بازارها بسته خلق حرکت بطرف آن سربازخانه نمودند.

و از طرف دیگر بحضور مبارک حجة الاسلام بهبهانی اعلی الله مقامه عرض واقعه نمودند خود وجود مبارک ایشان غازم برآمدن سربازخانه گردید تا اسیر دستگیر محبوس مایوس را از قید اسارت برهاند حاضرین آن محضر مصلحت آمدن بسربازخانه آن سرور را ندانسته ولی ثمره قوآد و ملاذ عباد شریعتمدار السیدالمجتد آقا میرسید احمد نجل زکی خود را با جماعتی از طلاب برای استجلاب آن مبلغ احکام حضرت ختمی مآب مأمور داشتند از این مصیبت اسارت و محنت مظلومیت نفوس

فرمانفرما با آنجناب در موقع خواهد آمد .

این بود مجملی از وقایع کرمان لکن ما رشته تاریخ خود را وصل می کنیم بجائی که جناب حاج میرزا محمد رضا در جلال آباد رفسنجان تشریف داشته و ایشان را در آنجا میگذاریم در حالتی که مشغول عبادت ربّ عباد و پذیرائی عباد میباشد و خود میآئیم در طهران که ملاحظه کنیم و ببینیم پس از رسیدن این خبر موحدش بطهران علماء اعلام طهران چه اقدامی نمودند و چه گفتند و شنیدند .

بلی در این واقعه موحدش احدی از اهالی کرمان يك تلگراف مخبره ننمود و باحدی از آقایان طهران اطلاعی ندادند فقط مجدالاسلام کرمانی در مجلس مشیرالسلطنه که در آن ایام وزیر داخله بود باستراق سمع شنید که یکی از علمای کرمان را بفلکه بسته چوب زده اند دیگر از کم و کیف و سبب اطلاعی حاصل ننمود تا اینکه در اواسط ماه مبارک یست کرمان وارد گردید مکاتیب متعدده از طرف علماء اعلام عموماً و حاج شیخعلی مجتهد عموی حاج میرزا محمد رضا خصوصاً و تجار و موثقین رسید واقعه مشثومه را مفصلاً نوشته لذا بنده نگارنده و مجدالاسلام به ملاحظه هموطنی و همشهرتی و جنسیت اخفاء این واقعه فقیعه را مناسب ندیده پس از مذاکره در انجمن و تهیه استعداد شب ۱۷ ماه مبارک ۱۳۲۳ خدمت آقای طباطبائی رسیده مکاتیب کرمان را اظهار داشته واقعه را آبوتابی داده جنابش از استماع این خبر متغیر شده فرمود :

شاهزاده ظفرالسلطنه با من دوست است و هم قسم در وقت عزیمت بکرمان با من معاهده نمود و قسم بقرآن و اسامی خدا ذکر نمود که با علماء و فقراء کرمان بخوبی رفتار نماید و در خصوص حاج میرزا محمد رضا مؤکداً سفارش نمودم که بطور احترام و حسن سلوک رفتار نماید .

حالا که با من برخلاف معاهده رفتار نمود و احترام علماء را منظور ننمود من از دوستی او انقضاض مینمایم و او را ملعون ازل و ابد میدانم و هرگونه اقدامی که لازم باشد خواهم نمود تا اول او را عزل نمایند اگرچه از اولاد عباس همین سلوک را متوقع باید بود سایرین هم مثل او خواهند بود

حمیه در حوالی سر بازخانه جمعیت کرده و باز بمکالمه و مباحثه و فریاد اشتغال داشته چون آن محبوس احساس اقدام و ازدحام انام نمود بتوسط پیر مرد سر باز باحمد خان نام نادان پیغام داد اجازه بدهید از حجره مهجوریت مهاجرت نمایم و در ایوان این سر بازخانه قیام نمایم به بیان و زبانیکه میدانم خلق را نصیحت کرده آرام نمایم و استدعای مراجعت ملت با غیرت را با تشکرات بی اندازه مسئلت کنم یقین دارم که افراد اجتماعیه استماع بیانات عاجزانه این بیچاره را مینمایند پذیرائی کرده متفرق میشوند آن وقت تا این سر باز موجود حقیر را احاطه نموده قبل از آنکه قزاق برسد و جمعیت فوق العاده شود خدا نکرده اسباب زحمت فراهم آید هر کجا مأموریت دارید مرابرسانید احمدخان نادان بنذیرت بلکه در عوض این عجز و نیازیک مأمور سر باز بجهت حجره زیاد کرد چون لسان ملت اتمام حجت نمود و مابینت آن جماعت را دید بسر باز پیر مرد فرمود قرآن دارید گفت ندارم پس حاضر شد بجوامع قلبیه از برای توجه بمبادی عالیه روبرقبطه بطریق اجتنبی و جلسۀ عرفا و متذکر شد بدکر حسبناالله و نعم الوکیل نعم المولی و نعم النصیر که از ابتدای ذکر تا انتهای آن ده دقیقه نکشید که حجة الاسلامزاده آقا میرسید احمد رسید و طلاب مدرسه و غیرتمندان کسبه و غیرهم حتی زنها یکمرتبه هجوم آوردند و

لیکن امیدوارم که جبران این عمل را بعمل آورند لیکن برای استحکام امر و اینکه مخالف از موافق شناخته شود شما همین امشب آقای بهبهانی و حاج شیخ فضل الله و سایرین را نیز ملاقات نمائید و بگوئید اگر این واقعه را جبران ننمائیم دیگر از برای این لباس احترام و وقعی نخواهند گذارد پس از مشاوره بنده نگارنده و مجد الاسلام کرمانی بطرف خانه حاج شیخ فضل الله روانه شدیم و بعضی از اجزاء انجمن را برای ملاقات آقای بهبهانی و آقای صدرالعلماء روانه نمودیم در ساعت پنج از شب گذشته وارد خانه حاج شیخ فضل الله شده جمعی از طلاب و اعضاء انجمن هم در آنجا بودند.

حاج شیخ فضل الله اگرچه از علماء بزرگ طهران بود ولی وضع او وضع اعیانیت بود چه در کتابخانه می نشست و چه در عمارت یارک و چه در مجلس درس همه وقت و همه جا لازماً تعیش او موجود بود مثلاً مجلس درس او هیچ وقت خالی از قهوه و چائی نبود و نان روغنی و شیرینی هم بود قبل از درس و بعد از درس یک نفر روزه خوان میرفت بالای منبر ذکر مصیبتی مینمود آنوقت شروع بدرس میکرد. در این شب که ما دو نفر در آنجا که کتابخانه اش بود وارد شده چائی و قهوه و شربت و اقسام شیرینی و میوه جات در آنجا موجود بود، از بعض کلمات حاج شیخ فضل الله معلوم میشود که مسلک مشارالیه با مسلک سایر علماء مخالف بود.

از آنجمله یکی از ثقات نقل کرد که وارد شدم بر حاج شیخ فضل الله در حالتی که سفره نهار او گسترده بود و باندازه خوراک پنجاه نفر در سفره او حاضر بودند اقسام غذاهای لطیفه و مریبات مشتهه و لحوم طیرمایشتهون نیز حاضر بود سفره او را از سفره صدراعظم ایران بهتر دیدم در آنوقت که مشغول صرف غذا بود گفت ما اهل ایران مادامی که بیرونی و اندرونی داریم باید در ضیق معیشت زندگانی کنیم چه وقتی که در بیرونی یک سفره انداخته شود و در اندرونی هم یک سفره البته در مخارج فرق کلی پیدا میشود اما هر گاه هر دو سفره در یکجا انداخته شود هم خرج کمتر خواهد بود و هم سفره رنگین تر.

سربازها هرچه باجوب و جماق و قداره و قنذاق تفنگ خلق را میزدند اسباب تفاق و انفاق آنرا بیشتر فراهم میآوردند جامی گوید.

وکن واقفا بالذی لا یغیب	اذا استصعب الامر لا تضطرب
کما قال من لا یقول کذب	فیخج الامور منسوط به
و یرزقه من حیث لا یحتسب	و من یتق الله یجعل له

به جمله واحده و پورش سختی وارد حجره سرباز خانه شدند و آنمظلوم مهموم را از محبس مستبدان نجات داده و بردوش حمیت و غیرت و همت ملیت سوار کرده مراجعت نمودند.

احمدخان چون دید ماخوذ و محبوس او را بقهر و غلبه بردند امر کرد که حاج شیخ محمد واعظ را با گلوله بزید احدی از سرباز اقدام نکرد بشلیک مگر چند نفر شلیک کردند باوجود آنکه بیست قدم بیشتر فاصله نشده بود علاوه چون هیکل وقامت بر شانه مردان غیرت مند بودم رفیع مینمود از برکت ذکر حسبنا الله حضرت آله از هدف شدن تیر گلوله جانگاہ او را محافظت فرمود مگر آنکه ادیب الذاکرین کرمانی که فعلاً به ادیب المجاهدین ملقب گردید ران او محل تیر حوادث استبداد گردید.

و نیز نگارنده روزی که مشارالیه درخانه آقای طباطبائی آمده بود در مجلس در ضمن مذاکره گفت ملای سیصد سال قبل بکار امروز مردم نمیخورد شیخ در جواب گفت خیلی دور رفتی بلکه ملای سی سال قبل بدرد امروز نمیخورد ملای امروز باید عالم بمقتضیات وقت باشد باید مناسبات دول را نیز عالم باشد الخ .

از مذاکرات در این مجلس حالش معلوم خواننده خواهد شد چه پس از ورود ما و بجا آمدن پذیرائی و مرسومات متداوله سخن از واقعه کرمان بمیان آمد آن حرارت فریزی و آن آتش غیرتی که در قلب ما مشتعل بود بسخنان مشارالیه تسکین یافت از جمله سخنانش اینکه حاکم هر محلی باید در نظم آن محل ساعی باشد هر کس محل نظم باشد باید او را سیاست و تنبیه نمایند خواه ملا باشد خواه سید حاج میرزا محمد رضا باعث فتنه و شرارت بود او را تنبیه نمودند شما هم اگر اقدامی بر ضد دولت کتبه تبعید و منفی خواهید گردید .

مجددالاسلام گفت جناب آقا این حاج میرزا محمد رضا از معتبرین علما و یسر مرحوم حاج ابوجعفر نوه مرحوم حاج آقا احمد از شاگردان جناب آخوند ملا کاظم خراسانی است در زهد و ورع و عمل در کرمان شخص اول است ریاست او در کرمان بیش از ریاست جنابعالی است در طهران امروز که ظفر السلطنه او را چوبزد فردا عین الدوله شما را طناب خواهد انداخت . اگر امروز جلو گیری نکنید فردا بصدمه خواهید افتاد .

بنده نگارنده گفت ما نه از راه التجا و اضطرار باینجا آمده ایم چه مقاصد خود را بطور سهل میتوان انجام داد ما بر حسب فرمایش آقای طباطبائی خدمت رسیده برای اطلاع جناب عالی از این واقعه موحشه و اینکه بدانیم آیا شما با خیالات آقایان همراهی دارید یا نه اگر شروع بکار نمودیم شما تا چه اندازه حاضرید .

حاج شیخ گفت من تا يك اندازه همراهی دارم عین الدوله را ملاقات مینمایم يك خلعت برای

بالجمله از خوف رسیدن مدد و قزاق ورود بمدرسه مرحوم حاج ابوالحسن دادند حقیقه احتیاطاً متحصن شدند و انتظار دستور حرکت بوجه احسن میکشیدند از قضایای اتفاقیه کامل مجید و فاضل رشید و عالم وحید و پارع سدید مرحوم سید عبدالحمید شهید سعید رفسی با زبان روزه از حوزه درس ملاذالاسلام غوث المسلمین العالم الزکی و المجتهد النقی آقامیرزا محمد تقی گرگانی مد ظله مراجعت کرده و کتابهای درس در زیر بغل داشته آن هنگامه و شلیک سرباز را دیده خطاب باحمد خان کرد بطور تغیر (مگر تو مسلمان نیستی چرا امر بشلیک دادی مگر اینها مسلمان نبودند اگر دولت از تو مؤاخذه میکرد میگفتی که ملت هجوم آورده و حبسی را بردند) در خلال این خطابه از قرار مسموع احمد خان گلوله تفنگ را میزند بر سینه این سید سعید و او را شهید مینماید .

زمانیکه سلسله جلیله علمیه و غیرهم متروس و مشحون کرده اند مدرسه را اول ادیب المجاهدین وارد شد در حالتی که خون از ساق او جریان داشت او را در ایوان قبلی طرف غرب خوابانیدند در این اثنا نمش آقا سیدالحمید رحمه الله را نیز وارد کردند و در ایوان شرقی خوابانیدند جناب خلاق المعانی بر بالین آن سید چید نشسته و سؤال کردند (آقا چه میخوای) از آخر حنجره ناله کشید چنین مفهوم شد که

حاج میرزا محمد رضا صادر می‌کنم .

مجددالاسلام گفت جناب آقا صدور خلعت کار نیست سهل من و ناظم الاسلام درسال فرامین و خلاع متعدده از دولت برای هر کس صادر میکنیم در این واقعه آقای طباطبائی عزل ظفرالسلطنه را بما وعده داده‌اند حالاشما بر ما منت میگذارید و قوف می‌دهید که باین اندازه حاضریم که خلعتی صادرکنم دراین بین شیخ رو کرد بمجددالاسلام و گفت : گفتم که مفسد و شریر را باید سیاست و تنبیه نمایند ما اهالی ایران شاه لازم داریم ، عین الدوله لازم داریم ، چوب و فلکه و میرغضب لازم داریم ملاو غیرملا سید و غیر سید باید در اطاعت حاکم و شاه باشند برای یک نفر آخوند که چوب خورده است نمیتوان مملکتی را بهم انداخت این اقدام تو مثل آن مهملاتی است که در روزنامه مینویسی مشروطه و جمهوریرا در روزنامه اسم بردن و منشاء فساد شدن مشروع نیست دراین اثناء بطرف نگارنده رو آوردو گفت : ناظم الاسلام ترا بحقیقت اسلام قسم میدهم آیا این مدارس جدیده خلاف شرع نیست و آیا ورود باین مدارس مصادف با اضمحلال دین اسلام نیست آیا درس زبان خارجه و تحصیل شیمی و فیزیک عقاید شاگردانرا سخیف و ضعیف نمی‌کند مدارسرا افتتاح کردید آنچه توانستید درجرید از ترویج مدارس نوشتید حالاشروع به مشروطه و جمهوری کردید نمیدانید در دولت مشروطه اگر من بخواهم روزنه و سوراخ این اطاق را متعدد نمایم باید مالیات بدهم و اگر یک سوراخ را دو سوراخ کنم باید مالیات بدهم و کذا و کذا .

مجددالاسلام گفت آقای من دولت مشروطه یعنی دولت مشروعه یعنی باید بموازین شرعیه شاه و کذا در تحت قانون اسلام بالسویه باشند طایفه نصاری که مشروطه میگویند مقصودشان عمل بر طبق قوانین موضوعه خودشان است که عقلاء مملکت وضع کرده‌اند و چون آنها قانون خدائی ندارند و حضرت عیسی (ع) در احکام تکلیفیه قانونی از جانب خدا نیاورده لذا عقلاء مملکت قوانین تکلیفی وضع نمودند و بر طبق آن عمل مینمایند . لکن مسلمانان که مشروطه میگویند مقصودشان عمل بر طبق احکام

آب میخواهد چون آب آوردند تاسی بجد خود کرده با لب تشنه از دار دنیا رحلت نمود رحمه الله علیه . حضرت والد خون آن سید را بر صورت و محاسن مالیده یکمرتبه صداها و ناله‌ها بگریه و ندبه بلندشد . این اول قتل در طریق مشروطه بود .

دراین احوال شاهزاده مدیر توپخانه با دسته از قزاق رسید برای نصرت سربازها چون در مدرسه آن سید شهید را مطروح و ادیب سعید را مجروح دید و ازدحام خلق را ملاحظه کرد و در کوی و برزن استعداد مرد و زنی را ملاحظه نمود فضررت اسلامیتش اورا منصرف از خیالات فاسده نموده از جناب و لد د-تور العمل خواست فرمود (اگر بخواهید دیگر فعلا اتلاف نفوس و هتک ناموس نشود باید امر نمایم آنچه سربازو قزاق دراین حدود است بروند و منازل و محله‌ها تخلیه نمایند تا ما مشغول تجهیز نش این سید شهید شده اورا بمسجد جامع برسانیم) پذیرفته و تخلیه نمود سربازو قزاق رفتند .

در این موقع حضرت مستطاب غیاث الاسلام و غوث المسلمین شریعتمدار آقا سید محمد جعفر صدرالعلماء مدظله العالی با جماعت کبیره از علماء و غیرهم وارد شدند و در خفی بعضی خدمت والد اجد معروض داشتند (که بهتر آنست نعت سید را برداشته روانه خانه عین الاوله شویم ضمنا خانه او را خراب کرده مال

شرعت و چون بیغمیر (ص) ماتکالیف مارا از معاشی و معادی معین فرمود و قرآن را از جانب خدا برای ما نازل کرد ما هم ملتزم هستیم باجاء و عمل بر طبق آن وانگهی مشروطه مقابل مستبده است معنی حقیقی آنرا ماجائی اظهار نکردیم و اصلاً در روزنامه چیزی از آن را درج نمودیم و بمقاد (وامرهم شوری بینهم) جناب عالی هم باید در امور خودتان بمشاورت عمل نمائید و الا شمارا مستبده خواهند گفت . نگارنده گفت مشروطه و یا جمهوری مقصود از هر دو یکی است چه جمهوری از افراد مشروطه است و مراد از مشروطه سلطنت عمومی و سلطنت ملی است . امروز هیچ يك از احکام اسلام جاری نمیشود . بنای اسلام بر مساوات است و حال آنکه می بینیم دزد اگر از فقراء باشد او را می کشند و دهنه توپ می بندند و اگر از اغنیاء باشد از او پولی میگیرند و او را مرخص میکنند و اگر آفازاده باشد با او همراهی میکنند .

مشروطه میگوید (ظفر السلطنه حق ندارد حکم شلیک و کشتن جمعی زنان و اطفال را بدهد) اگر ما مشروطه بگوئیم مقصودمان اینست لاغیر .

در این اثنا شیخ ابراهیم معروف بعینکی ملقب بلسان العلماء که حاضر در آن مجلس بود بصدا درآمد و گفت (جناب آقا . . . مجد الاسلام و ناظم الاسلام امشب آمده اند در اینجا که از جناب عالی استعلام نمایند آیا در واقعه حاج میرزا محمد رضا همراهی دارید یا نه ؟ آیا برای مظلومین کرمان اقدامی میفرمائید یا نه ؟) دیگر از مشروطه و مشروعه حرفی نبود منکر شاه و همین الدوله نشدند منکر نظم و امنیت نمیباشند .

شیخ گفت خبر مقصود مزاح و شوخی بود خواستم حرارت و سورت این دو نفر را قدری تسکین دهم و با آنها صحبتی داشته باشم .

مجد الاسلام گفت من قول میدهم هر وقت که دولت ایران مشروطه شود احدی مانع سوراخ شما نشود هر قدر میل دارید سوراخ اطلاق را متعدد کنید یکشاهی مالیات هم ندهید حاضرین

او را بغارت و یغما دهیم) در جواب فرمود (این رأی صواب نیست زیرا چون جمعیت وارد خیابان شوند بتوسط تلفون اطلاع میدهند بدولت لهذا امر بشلیک قزاق و سرباز بمنما بندا لاقول پنجاه نفر بقتل میرسد) از اینجهت اقدام نکرده نعش مرحوم سید را بر تخته نهاده علماء اعلام و طلاب عظام از عقب نعش حرکت کرده و جهاتی کفن بگردن انداخته و جزوات قرآن بدست گرفته بوضع استقائه و تظلم وارد مسجد جامع شدند .

حجة الاسلام والمسلمین آقای بهبهانی و آقای طباطبائی و سایر حجج اسلامیه و تمام طلاب دینی و اغلب تجار و کسبه در مسجد حاضر گردیدند و نعش مرحوم سید را در مسجد امانت گذاردند . مناسب است که در اینمقام بدرج چند بند از بیست و پنج بند فصیح الزمان سید رضوان شیرازی پرداخته پس از آن رشته تاریخ را وصل نمائیم .

این درجهای گوهر منظوم شاهوار
افتاد اتفاق که نا دیده روزگار
بد نام دین و دولت و بدخواه شهریار

باید که درج کرد بتاریخ روزگار
زیرا که این قضیه بدوران ما چنین
عبدالمجید مفسد فی الارض فتنه جوی

بخنده در افتادند .

نگارنده گفت چه قدر فرق است بین این مجلس و مجلسی که دو ساعت قبل داشتیم یعنی منزل آقای طباطبائی چه آنجا گریه و زاری بود از واقعه کرمان اما اینجا خنده و خوشحالی آنجا محزون بودیم بر شهیدای کرمان اینجا خورسند و مسروریم از مزاح آنجا تغیر و تغییر داشتیم اینجا شربت و شیرینی . آقایان من ما باید لباس سیاه بپوشیم و خون گریه کنیم که در کرمان سه نفر مجتهد مسلم را چوب زدند و سیاست اشرار و قطاع الطریق را درباره آنان جاری کردند و جمعی از برادران و خواهران مارا بتیروتفنگ مارتین از پا انداختند ما باید عزادار باشیم که یکنفر مثل ظفر السلطنه که پست‌ترین شاهزادگان و از عقل و علم عاریست مسلط باید باشد بر دو کرور جمعیت کرمان و بلوچستان که هرچه دلش بخواهد بجا آورد فعال لاپرید تا کنون هرچه بود باز علماء قوم محترم بودند و رفع ظلم میکردند حالا که خودشان این گونه مظلوم واقع شوند دیگر بسایرین چه خواهد گذشت ، دیگر آنکه فردا شب شب نوزدهم رمضان وليلة العزای اسلامی است این خنده و مزاح این مجلس و راح این شربت و شیرینی چیست حاج شیخ خواست جوابی دهد که در این اثناء آقا سید علی آقا یزدی که از علماء تبریز و یزدی الاصل میباشد وارد شد پس از جلوس و بعمل آمدن تعارفات رسمی بقیه مذاکرات در میان آمده جنابش از این واقعه متأثر شده فرمود تا کنون در اسلام چنین اتفاقی نیفتاده و شاید یکی از آدمهای این آقا را چوب زده باشند و شاید بی احترامی بنو کر آقا شده است حاج شیخ گفت خیر بمن هم نوشته اند این پاکت حاج شیخعلی است که بمن نوشته است جناب آقا سید علی آقا متقبل شد که قضیه را بشاه عرض کند حاج شیخ فضل الله هم متقبل شد تا یک اندازه همراهی کند همان شبانه مراجعت نموده وقایع را خدمت آقای طباطبائی عرض نموده فردای آنشب در مساجد طهران عنوان منبری واقعه کرمان بود آقای طباطبائی خودش منبر رفته شرحی از ظلم دیوانیان عمومًا و از عین الدوله خصوصاً بیان فرمود صدای گریه و ندبه مستمعین بلند شد .

اول نهاد تیشه بر آن ریشه کز نخست	اورا نبی نشاند و علی گشت آیسار
یعنی درخت علم و عمل آنکه باشدش	تا حشر لطف قائم بالذات برك و بار
قدرت نمائیش همه این شد که بین روز	از روز اهل علم و عمل آورد دمار
مفتوح کرد باب اهانت بقدر و مکر	اول بروی شخص شخیص بزرگوار
شیخ شیوخ عصر محمد فرید دهر	آن واعظ نکو سخن کامل العیار
میخواست ماند و تشکند سد اهل علم	میخواست تا بدویکند رخنه در هزار
باری علی الرئوس نمودند از دو سو	اورا اسیر همچو اسیران زنگبار
امامهین طریق که بود از برای حفظ	فوجیش دریمین و گروهمیش دریسار

طلاب جمله در طلبش و امحمداه

گفتند و ساختند خلاصش ز اشقیا

بی حربه چونکه جیش خداوند ذوالمنن	بر حریبان شدند دلیرانه صف شکن
سلطان فوج یاور عبدالمجید داد	فرمان قتل جملگی از خبث خویشتن

در مسجد سید عزیر الله جناب صدرالعلماء هم شرحی از واقعه کرمان بیان فرمود .
 در مسجد سپهسالار قدیم هم در حضور آقای بهبهانی با اشاره خود آن حضرت عنوان منبر همین واقعه بود .
 در شب بیست و پنجم همین ماه آقای بهبهانی آمد منزل آقای طباطبائی مذاکره مطالب سری
 و محرمانه بود آقای بهبهانی فرمود با این حرکات شنیعه ظفر السلطنه که بتحریر و امر عین الدوله
 اتفاق افتاده است دیگر سکوت ما مشروع نیست و اگر ساکت باشیم دیگر این نوع را احترامی باقی
 نمیماند . در باره ملاحه که اینگونه سلوک کنند نسبت بسایر اصناف چه می کنند .
 باری ، در آن شب عهد اتحاد و اتفاق و دوستی بین دو رئیس روحانی محکم و مستحکم گردید
 مهمانی دوره آقا میرزا مصطفی بشکل یلبتیک جلوه میگرد عین الدوله هم به بی اعتنائی میگذرانید .

عمارت بانك یا مدرسه چال

مدرسه مخروبه و قبرستان کهنه در قرب مدرسه خازن الملك و متصل به امامزاده سید ولی بود
 که نگارنده کرا را مدرسه را دیده در این اواخر اشخاصی که ذغال مو میفروختند محل و مکان خود
 را در آن مدرسه فرار داده از برای این مدرسه موقوفاتی هم بود که دست تصرف و غصب بلکه مالکیت
 رویش گذارده شد بر روزمان مردم اطراف قبرستان را تصرف نموده خانه ساختند بعضی علماء
 طهران هم بملاحظه تبدیل باحسن و یا بلحاظی دیگر مضایقه از فروش آن زمین نداشتند باین جهت
 اشخاصی که اطراف مدرسه را خانه ساخته بودند هر یک يك قبالة بهمی یکی از علماء در دست داشتند .
 بعضی از دلالتها محرك رئیس بانك استقراضی گردیده که هر گاه زمین قبرستان و مدرسه مخروبه
 را خریده عمارتی ساخته و برداشته کنید و بانك استقراضی را در وسط شهر قرار دهید اولی و انب
 خواهد بود .

مجروح ساختند بيك حمله چند تن
 عبدالحمید فخر زمان مفخر زمن
 انگشت حیرتش بشد آنگاه در دهن
 از کارهای چرخ زغوغای مرد و زن
 تیری زد آتشین بتن شمع انجمن
 وز پشت او بدر شد و جانش شد از بدن
 هم بدغریب و بیخس وهم دور از وطن
 قلبش بگشت پاره بمجروحی حسن
 زد صیحه جبرئیل که ای حی ذوالمنن
 عبدالحمید کشته عبدالحمید شد

شلیک با تفنگ نمودند حریبان
 در آن میانه سید و سالار سروران
 غافل ز ره رسید و ز هنگامه بیخبر
 چشمش بسوی معر که افتاد محو و مات
 ناگاه بی ملاحظه سلطان فوج دون
 مابین سینه و کلویش تیر جا گرفت
 هم بیگناه بود هم از خلق منزوی
 تیرش بسینه خورد بمظلومی حسین
 ناجان برفت از تن جان جهان برون
 از نوحسین کشته ز جور یزید شد

خلاصه در مدت یک هفته محاصره بودند و انواع آخافه و اذیت و آزار از جانب عین الدوله به متحصنین
 خانه خدا رسانیدند روز نوزدهم بعنوان استغاثه دسته از سینه زن که اغلب اهل علم بودند خواستند

رئیس بانك گفت زمین قبرستان و مدرسه را چگونه بخرم و بچه طریق آن را تصرف نمایم . دلایها گفتند که یکی از علماء را راضی نموده زمین قبرستان و مدرسه را از او میخریم چه علماء طهران بیع زمین وقف را بعنوان تبدیل باحسن جایز می دانند .

رئیس بانك بتوسط حاج مستشارالتجار خانه های اطراف را بقیمت گزافی از متصرفین آنها خریداری نمود نوبت بمدرسه که رسید خدمت آقای طباطبائی آمدند مقصود را عنوان نمودند جواب را مخالف میل خود شنیدند حتی آنکه متقبل شدند دو هزار تومان تفاوت قیمت را بدهند که درمکانی دیگر مدرسه بنا کنند جنابش فرمود بیع زمین وقف وانگهی مدرسه که مشتمل برمسجد است جایز نیست و احدی از علماء اینگونه بیع را جایز نمیدانند .

حضرات ازطرف آقای طباطبائی مأیوس شده از سایر آقایان هم طرفی برنستند لذا بطرف حاج شیخ فضل الله رفته و بزودی مقضی العرام برکشند حاج شیخ نوشته بآنها داد قریب باین مضمون : « وقیت این مدرسه و این قبرستان معلوم و مسلم نیست بر فرض وقیت بملاحظه تبدیل باحسن من در هفتصد و پنجاه تومان فروختم که انشاءالله تعالی در جای دیگر مدرسه بهتر بنا کنم الخ » . زمین قبرستان و مدرسه فروخته شد اجزاء آقا هم بیولی رسیدند تبدیل باحسن بلکه باخس هم تاکنون نشد .

مجملاً رئیس بانك برحسب این نوشته مدرسه را خراب نموده عمارتی بس عالی درجایش نقشه و طراحی نمود .

آقای طباطبائی پیغام داد بررئیس بانك که این زمین قبرستان و مدرسه را خراب کردن بهیچ قانونی مشروع نیست نخواهم گذاشت که این زمین در تصرف شما بماند و عمارت بنا کردن در این مکان تضييع پول خودتان است . رئیس جواب داد که من از مستشارالتجار خریدم و او هم نوشتجات معتبر در دست دارد .

بیازار روند بین مسجد جامع و چهارسوق بزرگ امر بشلیک دادند المنزه من کل شین . مرحوم آقا سید حسین و دونفر دیگر برحمت ایزدی بواسطه گنوله استبدادی حاصل گردیدند . و مسموع شد چند کشته دیگر را سر بازها درمسجد پهلوی چهار سوق بردند برای اینکه اهل مسجد ندانند چون شب رسید در گاری ریخته بقبرستان سر قبر آقا دفن نمودند و چند نفر دیگر از طفل و غیره بواسطه مجروح شدن بعد از چند روز دیگر از دار دنیا رفتند .

ودر اواخر ایام محاصره که از شب دوشنبه ۲۲ باشد غنغن بلیغ نمودند که کسیرا نگذارند بر آقایان وارد شود و در این شب آب و نان را بر مظلومان بستند بلکه خیال توپ بستن بمسجد و اسارت اهل تحصن را داشتند و عین الدوله بطوری سد ابواب سلطنت نموده که احدی جرئت اظهار حقیقت این وقایع را نداشته و خاطر مبارک شاهانه مسبوق نبوده بعضی از اوقات معروض میداشتند بطریق اجال که جمعی از اشرار درمسجد جامع شرارت مینمایند .

در این ایام محاصره این پدر مهربان بجهت مقهوران و متحصنان چه بیانات و مقالات نافعه در منبرمسجد جامعه اعلان داشتند و بعد از اجازه گرفتن بمسافرت عتبات در منازل طریق قم و ایام تشریف بعثه

آقای طباطبائی کتباً بمشیرالدوله وزیر امور خارجه اطلاع داد و نیز بمشیرالسلطنه وزیر داخله نوشت با پیغامات مؤکده مخوفه که اولاً تصرف در زمین وقف و مسجد جایز نیست و ثانیاً تصرف خارجه در مدرسه و مسجد و قبرستان مسلمانان اهانتی است بعموم مسلمین بلکه باسلام ثالثاً بنای این عمارت در نزدیکی مدرسه خازن الملك و امامزاده سیدولی مستلزم خطرهای بزرگست چه بعد از این در این عمارت رعیت خارجه منزل میکنند و بواسطه اعمال نامشروع و صدای سازهای آنان طلاب مدرسه خازن الملك و خدام امامزاده بصدا درمیآیند و آن مستلزم نزاع و فتنه خواهد بود .

رابعاً آنکه بنای این عمارت در این محل خلاف پلیتیک دولتی است چه این بنا مشرف برابنیه و عمارات دولتی و نزدیک به ارك است و قیه مالایخی علی احد .

جوابی که از طرف وزارت خارجه و داخله داده شد هر دو قریب بیک مضمون بودند و خلاصه مضمون هر دو اینست :

(ملکی رعیت خارجه خریده است بتصدیق يك نفر از علمای بلد وزارت امور خارجه هم امضاء نموده است دیگر دولت حقی ندارد و کسی نمیتواند ممانعت کند .)

سواد قبالة حاج شیخ فضل الله را هم فرستادند نزد آقای طباطبائی ایشان هم بتوسط نگارنده پیغام دادند که اولاً این زمین و مدرسه وقف است نه ملك ثانی آنکه ما کرا را باجزاء بانك گفتیم این معامله باطل و موافق هیچ قانونی نیست . باری آقای طباطبائی از اصلاح مایوس شده لیکن در بالای منبر کرا را این مسئله مطرح و عنوان بود و برئیس بانك هم پیغامات مؤکده دادند که از وخامت این امر بترس تا اینکه يك شب متولی باشی امامزاده سید ولی خدمت آقای طباطبائی عرض کرد که امروز در قبرستان درحالتی که مشغول بنائی بودند بدن يك نفر زن از زیر خاک بیرون آمد که تازه بود و معلوم گردید سال گذشته او را دفن کرده بودند و بدن این مرده را بحالت ذلت و خواری انداختند در

سامیه علیا حضرت فاطمه بنت موسی بن جعفر (م) در صبح و عصر در صحن مطهر ثمرات مشروطیت و فوائده معدلت و مضار استبداد و ظلم را وجدانی رعیت نمودند و از برکت بقعه رفیقه فاطمیه مقضی المرام حجج اسلامیه مراجعت نمودند و بعد از ورود بپهران الی زماننا هذا آنی از خدمت بمشروطیت و زمانی از ارادت بشریعت تکاهل نورزیده و در زمان استبداد صغیر در محافل معظمه و مساجد جامعه ثلاثه از شیوه مرضیه خویش که بیان حقیقت مشروطه بوده دست بر نداشته چنانچه بعضی از او کلاه مجلس مقدس حاضر بوده و هستند و تعجب از تقریرات او مینمودند . خود حضرت مستطاب هالی که نگارنده بیغرض (تاریخ بیداری ایران) میباشند عدالت خواهان ایمانی و مشروطه طلبان وطنی ایرانی از زمان طلوع آفتاب عدالت و مشروطیت از افق مظلومیت در زمان حال و مستقبل باید قدر این وجود محترم را غنیمت شمارند و این نعمت منیعه مشروطه را از آثار اودانند اگر چه در این مدت تخلق باخلاق پیغمبر و صعود با عواد منبر تحریرات بسیار که نافع نوع بشر است فرموده اند اما سه تألیف مرتب فعلاً موجود است : اول کتاب عوائد الغلابیه فی اوامر الالهیه در فرایض و واجبات رسالت پناهی است . دوم کتاب فوائد الضیائیه فی نواهی السبحانیه در نواهی منکر است و عدد ابیات این دو کتاب تخمیناً هشتاد هزار بیت میشود و بمقتضای وقت کتابی تألیف نموده مسئی به اساس السیاسیه

چاهی که برای پنهان کردن استخوانهای اموات حفر کرده بودند . خدام اما سرزاده و طلاب مدرسه خازن الملك از این واقعه مطلع گردیده عمله ها و بناها را زده و از آنجا دور کردند فردهام محتمل است نزاعی برپا شود .

آقای طباطبائی فرمودند شما ساکت باشید و اقدامی نکنید تا خودمان بخوبی علاج این واقعه را بنمائیم و نگذاریم فتنه احداث شود .

روز بعد از آن از طرف حکومت طهران و نظمیة چند نفر فراش و پولیس مأمور شدند که در آنجا حاضر باشند و نگذارند کسی ممانعت کند .

از طرف آقامیرزا مصطفی آشتیانی پیغام برئیس بانک برده شد که علاج اینکار بفراش و حکومت نمیشود و قوه قهریه هرگز در این امر اثر نخواهد کرد .

در شب شبۀ آخر ماه در منزل جناب آقامیرزا مصطفی آشتیانی پیمان و عهد آقایان مجدد و مؤسسه گردید . روز شبۀ آخر ماه مبارک جناب حاج شیخ محمد واعظ اصفهانی که از معتبرین اهل منبر و بزرگترین واعظین و ناطقین بود کیفیت خلاف شرع بودن عمارت کردن در گورستان مسلمین و نبش قبور مؤمنین و نقل ابدان و خورد کردن استخوان و تصرف در اراضی موقوفه و تأسیس اساس بانک استقراضی روسی در این محوطه و ترویج خارجه و تشدید کسب ربا و تضعیف داخله و اعانت بائتم و نصرت کفر باین رسم و اسم بیان نمود و فرمود آقایان علماء چندین دفعه برجال دولت رسانیده و بیان نموده اند امیدواریم برای اتمام حجت یک عریضه حضور شخص اعلی حضرت مظفرالدین شاه معروض دارند بلکه اثر نماید و مانع شوند اگر چه میدانم عرایض علما را بشاه نمیرسانند فعلا کاریکه از ما ساخته است این است که زحمت دو قدم راه را بر خود گذارده زیارتی از اموات و اجداد خود بکنید بلکه یک وداع آخرین از قبور و استخوانهای آنان بنمائید و فاتحه بر آنها بخوانید و روح آنها را شاد کنید که همین امروز و فردا این قبور لگد کوب روسیان خواهد گردید .

فی تأسیس الریاسة که دوازده هزار بیت آن موجود است و ظاهر آختم به سی هزار بیت برسد از برای خواص و عوام در مشروطیت و سیاست بهتر از این مجموعه ممدوحه نخواهد شد اگر چه زحمات فوق العاده در شریعت و خدمات بی اندازه در مشروطیت این قوه ناطقه مملکت و سده سنی رعیت مشهود اهل کمال و متصفت است و هر کس منکر شود از حیث غرض و عداوتست و ارقام عقیده و توقیعات منعیله از ذوات مقدسه و حجج اسلامیه و آیات الهیه آقای ملا محمد کاظم خراسانی و آقا شیخ عبدالله مازندرانی شیخ الله المسلمین بطول بقائهما که بسرافرازی این واعظ که فی الحقیقه لسان الشریعه و بیان المله است که ف از عقیده صافیه و اقدامات و افیه و کافیه این قدوة الخلیقه و بر صدق عرایض این بنده شرمنده مینماید و بعض از آن رقائم کریمه صادره از آن ناحیه را معروض داشته چون در معنی مشروطیت و اتحاد و بیان حقیقت ظلم و جور و نفاق است و بجهت عامه عباد نافع است در این تاریخ محترم درج فرمائید تا در صفحه روز گاریاد کار بماند و در عوض این خدمت حضرت عالی قارئین بعد از قرائت بیاد خیر شما را شاد فرمایند و ما توفیقی الا بالله حرره الاحقر محمد علی الملقب به بیان المحققین ابن خلاق المعانی الحاج شیخ محمد الواعظ الطهرانی الملقب بسطان المحققین دامت برکاته . فی پنجم شهر ربیع الثانی من شهوز سنه ۱۳۲۸ هجری

اینکلام معلوم است در روز روزه در وسط طهران با آن جمعیتی که در مسجد همه وقت حاضر است که اکثر آنها طلاب و محصلین و مقدسین است چه اثری خواهد نمود و انگهی از دهان چنین واعظی که خودش از علماء باشد و حضور مجتهدی مانند حاج شیخ مرتضی که احدی اندک خلاف و ذره هوس و هوا در او ندیده با آن نطق کذائی که روز قبل این مجتهد بزرگ در همین محل فرمود با آن مقدماتی که سابقاً تمهید شده بود مجلاً دو ساعت بغروب مانده روز شنبه حاج شیخ محمد واعظ در بالای منبر مشغول موعظه بود نیمساعت بغروب مانده اثری از عمارت بانک باقی نمانده بود جز زمین نخروبه متجاوز از دو بیست نفر بنا و عمله همگی فرار کردند . هر گاه هزار نفر عمله باییل و کلنگ میخواستند این عمارت را خراب کنند هر آینه ده روز لااقل طول داشت بفاصله یکساعت چنان منهدم شد که گویا خبری از آن نبوده بنده نگارنده یکساعت بغروب مانده این خبر را شنیده فوراً روانه آن محل شده و قتیکه رسیدم جمعی از

سواد دستخط بندگان آیه الله فی الارضین آقای خراسانی

مدّ ظلّه العالی است

روی پاکت :

خدمت جناب مستطاب عماد العلماء برهان المتکلمین مروّج الاحکام آقای حاج شیخ محمد واعظ سلطان المحققین دامت برکات وجوده نائل گردد سلخ رجب المرجب ۱۳۲۷

بسم الله الرحمن الرحیم

عرض میشود انشاء الله مزاج شریف با کمال صحت و سعادت و عافیت مقرون و همواره در نشر اخبار و آثار ائمه اطهار علیهم سلام الله الملك الجبار موفق و مؤید بوده مساعی جمیله و بیانات سحریه منبریّه جناب عالی در اعلاء کلمه حقّه اسلامیه و تقویت معدلت خواهان و قلع مواد ظلم و استبداد و اشاعه عدل و داد متواتراً مسموع و دوام توفیق آن جناب را درخواست نموده در این موقع که بعمد الله تعالی و حسن تأیید کلیه امور برفوق مرام و نتیجه اقدامات و زحمات حاصل گردید مخصوصاً مزاحمت مینمایم که تمام اوقات خصوص ایام و لیالی منبر که شعبان و رمضان بعموم ملت بفهمانید که غرض ما از این همه زحمت ترفیه حال رعیت و رفع ظلم از آنان و اعانه مظلوم و اغائه ملهوف و اجراء احکام الهیه عزّ اسمه و حفظ و وقایه بلاد اسلام از تطاول کفار و امر بمعروف و نهی از منکر و غیرها از قوانین اسلامیه نافعه للقوم بوده است و اضحست و وزراء مسئول و کلاه منتخب کمان مساعدت از جناب عالی فرموده عموم اهالی ایران خصوصاً قاطبین طهران امتثال او امر شریفه خواهند نمود . زیاده زحمت جز التماس دعا ندارد الاحقر الجانی محمد کاظم الخراسانی

صورت سواد دستخط بندگان حضرتین آیتین

آقای خراسانی و آقای مازندرانی مدظلّهما است

روی پاکت :

(طهران) انشاء الله تعالی جناب مستطاب افاضت مآب مصباح الظلام صلاح الاناء مروّج الاحکام مشید الاسلام قدوة الواعظین سلطان المحققین آقای حاج شیخ محمد واعظ سلمه الله تعالی ملاحظه فرمایند ۱۵ شهر صیام ۱۳۲۷ .

اطفال را دیدم که مشغول خرابی ته‌مانده و باقیمانده آن عمارت هستند. با آنکه اسباب و آجر و آلائی که آنجا بود قیمت معتدبه داشت لکن احدی از اطفال اعتنائی بآنها نمیکرد جز برای خرابی و معدوم کردن آنها را، آنوقت دانستم که قوه معنویه ملیه يك قوه قاهره خداست که اگر بجنبش آید میتواند در یکساعت يك لشکر جرار یا یکک سلطنت قهار را منقلب و معدوم نماید.

رئیس بانک فوراً اطلاع بوزارت خارجه داد وزیر امور خارجه هم اطلاع بعین الدوله صدراعظم داد عین الدوله هم با قایان پیغام داده و تشکی از حاج شیخ محمد واعض که باعث فتنه و خرابی عمارت شده است کرد آ قایان جواب دادند که کرا را گفتیم این زمین وقف است و معامله اش جایز نیست و وخامت عاقبت کار را گفتیم و نوشتیم نشنیدید فروختن مسجد و تصرف خارج مذهب در قبرستان مسلمانان خلاف قوانین اسلامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

عرض میشود انشاءالله تعالی همواره در ترویج احکام و تشیید اسلام و هدایت انام بمزید تأیید مخصوص خواهید بود از ابتدای تابش آفتاب عدالت و تأسیس قواعد مشروطیت الی کنون از صدمات وارده بر آن وجود محترم مسبوق و مساعی جمیله مبذوله آنجناب که کاشف از کمال استقامت در تدین و حاکی از وفور دانش و تمدن آن وجود شریفست مشروحاً مکشوف و رجاء واثق حاصل است که انشاءالله تعالی تمام مراجع و اولیای امور و طبقات ملت نعمت وجود محترم را معتتم شمارند و فوائد بیانات و افادات عالی را قدر شناسند و در موجبات مزید تشویق و فراغت خاطر شریف کما ینبغی قیام فرمایند بعون الله تعالی قدر این نعمت عظمی که بهای اینهمه نفوس عزیزه و اموال ملت است بحسن بیانات جناب عالی ذهنی تمام مسلمانان گردد همه بدانند که حفظ اساس دیانت و اسلامیت و استقلال مملکتشان باین حصن سعادت منحصر است و در استحکام این اساس قویم بجان و دل بکوشند و هم حقیقت حریت موهوبه الهیه عز اسمہ را که عبارت از آزادی از اسارت و مقهوریت در تحت تحکمت دل بخواهانه کار گذاران امور و اولیای درباری است نه خروج از ربه عبودیت الهیه عز اسمہ و القاء قیود شرعیه بیوسته مذاکره و ذهنی تمام طبقات مردم فرموده مغالطه و تمویهات مغرضین و تجزیات ارباب فسوق و مبتدعین را مسدود معنی مساوات راهم که تسویه فیما بین قوی و ضعیف و غنی و فقیر در حقوق و احکامست کما ینبغی شرح فرموده حقیقت مشروطیت را که عبارت از عدم تجاوز تمام طبقات از وظایف و حدود مقرر شرعیه و سیاسیه است وجدانی برای مردم کنند تا آنکه تمام ملت به عین یقین بدانند که برای تحصیل چه نعمت و فوز بچه شرف و سعادت و خیر دنیا و آخرت اینهمه شاداند را تحمل نموده از مقام لفظ و گفتار ترقی و بمرحله عمل و رفتار قدم نهند و انجمنهای متفرقه اصنافیه و غیرها تماماً هم خودشان را به تکمیل علمیات و عملیات راجعه بصنف خود مصروف داشته مداخله در سیاسیات ملکیه که خارج از وظیفه آنانست بکلی محترز باشند و جز تقدیم لوایح و اخطارات به مجلس محترم ملی که قاطبه منت حق دارند سایر انحاء مداخلات را که در دوره سابقه از کمال بیعلمی و باغرضانیت ناشی و مستتبع آن همه مفاسد شد دشمنی بدین و وطن اسلامی و از اعظم محرمت و کبائر دانند و بکلی تحرز نمایند و مخصوصاً عموم ارباب جرائد و ناطقین لازمه وظیفه مقابله خودشان را که تربیت و ترقی و تکمیل علمیات و عملیات و تهذیب اخلاق ملت از رذائل و رسوخ دادن مبادی تدین و تمدنست مراقب بوده خروج از این

این اتفاق و این واقعه موجب قوت و باعث بیداری ملت گردید دانشمندان امیدوار شدند .
 آقا سید جمال الدین واعظ اصفهانی که تازه از اصفهان آمده و در مسجد شاه و جماعت میرزا ابوالقاسم
 امام جمعه موعظه می کند این هیجان ملی را تمجید کرده و روی مردم را بطرف علماء میگردداند .
 این اقدام و هیجان ملی را حضور اعلیحضرت مظفرالدین شاه عرض کردند شاه فرمود که خسارت
 بانک را بدهند و زمین را بحال خود واگذارند .

زمانیکه آقای طباطبائی اعلیحضرت شاه را ملاقات نمود شاه منباب گله فرمود (چرا در واقعه
 خرابی عمارت بانک بمن اطلاع نداده و اصلاح و علاج اینکار را نخواستید) .
 آقای طباطبائی در جواب فرمود این مشیرالدوله وزیر امور خارجه و این مشیرالسلطنه وزیر داخله
 هر دو حاضر و شاهد هستند که بهر دو اطلاع دادیم و مفاسد و معایب بناء این عمارت را نوشتیم و الان جوابی

وظیفه و تعرض امور لایعنی و جسارت بهتک نوامیس الهیه عزآسمه و تجاوز از حدود شرعیه و تعرض
 بمحترمین مملکت و هتک ارباب شرف و نسبت استبداد بمردم دادن و دستی مستبد تراشیدن را که
 در دوره سابقه باب الابواب فساد و افساد بود بهیچ وجه روا و جایز ندارند و وظیفه خود را وصل کردن
 بدانند نه فصل نمودن و لازم است اصل نسبت ملعونه استبداد را تمام مسلمانان بکلی متروک و دودستگی
 را از میان بردارند و انشاء الله تعالی او ایای امور و خاصه وزارت جلیله معارف در تهذیب ارباب جرائد
 و ناطقین از اشخاص جاهل و بیبالات در دین چنانچه باید و شاید مراقبت خواهند نمود و تصدی بعضی
 اشخاص را که بتجربت حالشان معلوم و از جهالت و یا عدم دیانت چه منخرفات و هفوات گفته و نوشته
 و تخم نفاق در قلوب مسلمانان کاشته و ساده لوحان را بگمان آنکه اساس مشروطیت اینگونه امور را مقتضی
 است منحرف ساختند بکلی از وظائف منبعه رفیعه ممنوع خواهند داشت انشاء الله تعالی والسلام علیکم
 ورحمة الله وبرکاته . (الاحقر عبد الله المازندرانی) (الاحقر الجانی محمد کاظم الخراسانی)

ایضاً سواد دستخط بندگان حضرت آیه الله فی الارضین

آقای خراسانی مدظله است

روی پاکت :

طهران خدمت جناب مستطاب عمدة العلماء الاعلام والوعاظ العظام ناصر الاسلام آقای حاج شیخ

محمد واعظ دام تأییده نائل شود . ۴ ذی حجة الحرام ۱۳۲۷

بسم الله الرحمن الرحيم

بعرض میرساند انشاء الله تعالی مزاج شریف باصحت و عافیت مقرون و همواره در نشر آثار احکام
 حلال و حرام و هدایت و ارشاد انام مؤید بتأییدات خاصه بوده سابقاً شرحی زحمت داده و نوشته شده بود
 که فرض از زحمات این دوسه ساله و خساراتی که در اعلاء کلمه معدلت تحمل نموده ایم برای عموم ناس
 بیان فرموده تا مرفه الحال اشتغال بتحصیل اموردینی و معادیه نمایند . اینک بازار گوشه و کنار بعضی
 اضوار ناهنجار غیر مترقب از بعضی اشخاص مسموع میشود لهذا تأکیداً بآنجناب زحمت میدهد تمام
 اهتمام در جلوگیری عوام از افعال که منافی شریعت مطهره است بفرمایند و مخصوصاً لایحه که در معنی
 مشروطیت نوشته ایم و طبع شده است و یک نسخه هم ایفاد خدمت نموده توضیحاً تقریر فرمائید زیاده
 زحمت جز التماس دعا ندارم . والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته (الاحقر الجانی محمد کاظم الخراسانی)

که داده‌اند حاضر است و بخود رئیس بانک هم پیغام دادیم که اقدام باین امر ننماید .

از این واقعه حاج شیخ فضل‌الله خیلی موهون گردید چه فروشنده این زمین او بود وهم با حاج شیخ محمد بد بود و غرض شخصی داشته و سابق بر این حکم داده بود که استماع مواظ این واعظ حرام است و سبب این حکم واقعه تزویج پسر حاج شیخ محمد بود زن متولی را که آن واقعه از موضوع ما خارج است .

شاهزاده عین‌الدوله در مقام جبران توهین حاج شیخ فضل‌الله بر آمده اگر حاج شیخ توسطی میکرد فوراً قبول و در امضاء و انجاح مقاصدش ساعی و مجد بود بخلاف سایرین که در مقام توهین و تخفیف آنان بر آمده از آن طرف هم آقایان در بالای منابر علی رؤس الاشهاد مطالب را بخوبی بردم می‌رسانیدند . آقای طباطبائی در روز عید فطر در بالای منبر واقعه کرمان را عنوان فرموده گریه زیادی

صورت سواد لایحه هیئته علمیه نجف اشرف

علی ساکنها الف سلام و تحف

بسم الله الرحمن الرحيم

چون بموجب مکاتیب معتبره واصله از امهات بلاد مواد فاسده مملکت این موقع را مغتنم و باس مشروطه خواهی خودی بمیان انداخته مقاصده فاسده خود را در لباس مشروطیت اظهار و موجبات تشویش اذهان مسلمین را فراهم آورده و مینمایند لهذا محض سد این باب الابواب فساد و افساد توضیحاً للواضح اظهار مینمائیم مشروطیت هر مملکت عبارت از محدود و مشروط بودن ارادت سلطنت و دوایر دولتی است بعدم تخطی از حدود و قوانین موضوعه بر طبق مذهب رسمی آن مملکت و طرف مقابل آن که استبدادیت دولت است عبارت ازها و خودسر بودن ارادت سلطنت و دوایر دولتی و فاعل مایشاه و حاکم مایرید و قاهر بر رقائب و غیر مسئول از هراتکاب بودن آنها است در مملکت و آزادی هر ملت هم که اساس مشروطیت سلطنتی مبتنی بر آنست عبارت است از عدم جمهوریت شان در تحت تحکیمات خود سرانه سلطنت و بیمانعی در احقاق حقوق مشروعه ملیه و رقیت مقابله آن هم عبارت از همین جمهوریت مذکوره و فاقده هر چیز بودن در مقابل اراده دولت است و چون مذهب رسمی ایران همان دین قویم اسلام و صریقه حقه اثنی عشریه صلوات الله علیهم اجمعین است . پس حقیقت مشروطیت ایران و آزادی آن عبارت از عدم تجاوز دولت و ملت از قوانین منطقه بر احکام خاصه و عامه مستفاده از مذهب و مبتنی بر احراء احکام الهیه عز اسمه و حفظ نوامیس شرعیه و ملیه و منع از منکرات اسلامی و اشاعه عدالت و محو مبانی ظلم و سد ارتکابات خود سرانه و صیانت بیضه اسلام و حوزه مسلمین و صرف مالیه مأخوذه از ملت در مصالح نوعیه راجعه بنظم و حفظ و سد نفور مملکت خواهد بود و مبعوثان ملت هم امنائی خواهند بود که خود ملت بمعاشرت تامه آنها را بوناقت و امانت و درایت کامله شناخته برای مراقبت در این امور انتخاب نمایند .

آنچه این خدام شریعت مطهره بوجوب اهتمام در استقرار و استحکام آن حکم نمودیم و بمنزله مجاهدت در رکاب امام زهان ارواحنا فداء دانستیم کرد . مردم هم از استماع واقعه کرمان

و توهین وزیر اکرم مر سید جمال‌الدین قزوینی را و اهانت حاکم سبزوار بیسکی از اهل منبر بهیجان آمده واقعه وزیر اکرم حاکم قزوین بسید جمال‌الدین چون اهمیتی نداشت لذا از تفصیل آن صرف نظر نمودیم ولیکن این قدر شد که منضم بواقعه کرمان شده کاشف از خیالات عین‌الدوله گردید این بود که تهییج علماء روز بروز در تزیاید بود همین قدر مردم منتظر بهانه یا اذنی از طرف علماء بودند که دکانین را بیندند بلکه گفتگوی جهادی هم درالسنه و افواه عوام افتاده بود اگرچه معلوم بود که مأخذی ندارد لکن موجب هرج و مرج گردیده مردم در خیال يك بلوائی بزرگ بودند دانشمندان و اجزاء انجمن مخفی هم این ایام بخدمات مرجوعه خود کاملاً اشتغال داشتند چند مسئله در مجالس و محافل مطرح بود یکی کردار مسیو نوز دویم واقعه کرمان سویم واقعه قزوین و اهانت وزیر اکرم چهارم کیفیت سبزوار پنجم ظلم شماع السلطنه در فارس ششم حرکات ظالمانه اپنای

این مطلب بود اساس مسلمانی بر این مطلب مبتنی و در فصل دوم متمم قانون اساسی هم که سابقاً امضا نمودیم ملزوم عدم مخالفت قوانین موضوعه با احکام شرعیه را تصریح و کاملاً این معنی رعایت شده و امیدواریم که انشاء الله تعالی عموم ملت هم در انتخاب مبعوثان از مردمان صحیح و کامل و کسانیکه بمعاشرت کامله عدم خیانت ایشان بدین دولت و مملکت و ملت معلوم شده باشد بندل مراقبت نموده و خواهند نمود و مبعوثان عظام هم حق امانت داری را کما ینبغی ادا و سر موئی خیانت بهیچ کدام را البته روا نخواهند و بعون الله تعالی و حسن تأیید همچنانکه مشروطیت و آزادی سایر دول و ملل عالم بر مذهب رسمیه آن ممالک استوار است همین طور در ایران هم بر اساس مذهب جعفری علی مشتبده السلام کاملاً استوار و مصون از خلل و یابیدار خواهد بود و هیچ صاحب فرض فاسد و مفسدی متمکن نخواهد بود که خدای نخواسته خودی بمیان اندازد و برخلاف قوانین و احکام مذهب جعفری حکم قانون جعل و زندقه و بدعتی احداث و قانون اساسی و اصل مشروطیت ایران را نقض و استبدادی ملعون دیگر بمراتب اشنع از اول برپا نماید .

و البته اسلام برستان مملکت و سرداران عظام ملت ایدهم الله تعالی که جانهای خود را در طریق این مقصد بزرگ اسلامی فدا نموده اند کاملاً مراقب و هرگز چنین استبداد ملعونی را تن در نخواهند داد انشاء الله تعالی و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم (الاحقر عبدالله المازندرانی) (الاحقر محمد کاظم الخراسانی) غره ذیحجه الحرام ۱۳۲۷ نجف اشرف در مطبعه مبارکه علوی طبع گردید .

تمام سواد مرقومات با سواد لایحه مطابق است با اصول کریمه آنها . حرره الاحقر محمد الواعظ

مؤلف

آنچه از حالات جناب حاج شیخ محمد واعظ بدست آورده در این تاریخ خود درج نموده و همین قدر گوئیم از زمانیکه جناب معزی الیه داخل در حوزه مشروطیت شده الی کنون منافی مشروطیت چیزی از ایشان مشاهده نشده تا این زمان که سال ۱۳۲۸ می باشد صحیح و سالم و بانهایت شرف و افتخار و احترام باقی مانده است نه مطالبه اجر و جراتش نمود و نه ریاست اداره را بخود جلب کرد . نه اسباب چینی برای وکالت نارلمان کرد .

چنانچه در اکثری دیدیم و در تاریخ هم درج نمودیم بلکه این واعظ محترم در این ایام هم که

مظفرالدین شاه در محل حکومت خود .

از علماء طهران آنانیکه با عین الدوله موافق بودند یعنی مخالفت او را نداشتند حاج شیخ فضل الله ، امام جمعه طهران ، آقا سید ریحان الله و میرزا ابوطالب زنجانی بود سایرین عموماً برخلاف عین الدوله بودند جز معدودی ازائمه جماعات که لالی هولا و لالی هولا .

این هیاهو و حرارت و ضدیت با عین الدوله روز بروز درازد یاد بود تا اینکه واقعه قند و علاء الدوله اتفاق افتاد بعبارة اخری واقعه مسجد شاه و هجرت صغری که تفصیل آن در کتاب دویم انشاء الله خواهد آمد .

قلوب عموم از اوضاع حالیه متنفر گردیده بزبان بند و موعظه و آن نطق کذائی خود بر مردم میسرانند که بدی و خبائت بعضی باعث بدی مقصود نمیشود هنوز عقلاً فرصت نکردند قوانین مشروطیت را جاری کنند .

بجمله الی طبع این تاریخ این واعظ علیم دست از مقصود خود برنداشته و اگر العیاذ بالله مثل بعضی از مشروطه خواهان امروز اقدام بامریکه منافی بامقصدشان است فرمایند البته بعد از این تصریح خواهد شد . عجاله دانشمندان و عقلاً بوجود این عالم و واعظ مفتخر و سرافرازند .

اللهم وفقه لما تعب وترضی

جلد دوم

تاریخ بیداری ایرانیان

آوای وقایع مشروطیت ایران

تألیف فاظم الاسلام کرمانی

•

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

واقعه مسجد شاه یا هجرت صفری

روز دوشنبه چهاردهم شهر شوال المکرم سال ثیلان ثیل تر کی سنه هزار و سیصد و بیست و سه هجری قمری و ۱۲۸۴ هجری شمسی مطابق با یازدهم دسامبر ماه فرانسه ۱۹۰۵ میلادی قیمت قند در طهران بلکه در ایران گران شد چه تا این روز قند در یکمن پنج قران فروخته میشد در این تاریخ قیمت قند بهفت قران و هشت قران رسید (من ششصد و چهل مقال است) علاءالدوله حاکم طهران و شخص سفاک و بی باکی بود در هر جا حکومت کرده چشم رعایا را ترسانیده قهاریت و جباریت او گوشزد مردم شده خصوص در این ایام که حاکم طهران بود و صادرات ایران با عین الدوله بود گویا از طرف عین الدوله باو سفارش شده بود که قسمی رفتار کند که ملاها از او بترسند و تجار را که قبل از مسافرت اعلیحضرت مظفرالدین شاه بفرنگستان بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم (ع) پناهنده شده بودند و برضد مسیونوز رئیس گمرک برخواسته بودند (در جلد اول اشاره شد) نیز گوشمالی بدهد چه اقدامات تجار طهران در هشت ماه قبل از این بعین الدوله برخورد کرده بود بعد از مراجعت از سفر فرنگستان در خیال تلافی بود موقعی نیافت پس از برای ملاها که برضد او قیام کرده بودند و از برای تجار نیز بی موقع میگشت این گرانی قند بهانه دست آنها داد علیهذا علاءالدوله حاکم طهران امروزه نرفته نفر از تجار که چهار نفر از آنها تجارت قند را کسب خود قرارداد داده بودند بدار الحکومه احضار نمود جمعی از تجار جواب دادند که مانه قند میخریم و نه میفروشیم ما تاجر هستیم نه تاجر قند تجارت قند در طهران با چهار نفر است که یکی از آنها آقا سید هاشم معروف به قندی و دیگری حاج سید اسمعیل خان سرهنگ توپخانه است علاءالدوله حکم داد چند نفر از تجار را به فلکه بستند و آنها را مشلق نمودند در این اثناء آقا سید هاشم را آوردند حاج سید هاشم از سادات قندی و از سادات محترم و تجار معتبر طهران در حدود شصت و هفت سال داشت سه سفر بمکه معظمه و چهار سفر بعبات عالیات و چهار سفر بمشهد رضوی علیه الصلوٰة والسلام مشرف شده و سه مسجد در طهران بنا کرده و برای تعمیر پلها و راهها ساعی و جاهد بود صورت سیدی پیر باریش فرزند بلند و ظاهر الصلاح وارد مجلس حاکم شد پس از سلام نشست علاءالدوله باو گفت چرا قند را گران کردید حاج

سیدهاشم جواب داد بواسطه جنگ روس و ژاپون قند کمتر از سابق وارد ایران میشود چند تلگراف همین امروز برای من مخبره شده است که در همدان ورشت هم گران است بلکه قیمت قند در طهران ارزانتر از رشت و همدان و عراق است علاوه الدوله گفت میگویند شما قند را کثرت گرفتید سید جواب داد اولاً ما قند را کثرت نکرده ایم بلکه از تاجر مخصوص میخریم ثانیاً آنکه در کثرت هم زمان جنگ و مرک عمومی اجراء قانونرا اجازه نمیدهد این ایام قند از روسیه کمتر وارد میشود علاوه الدوله گفت باید التزام بدهید که قند را مثل سابق بفروشید سید جواب داد من التزام نمیدهم لکن صد صندوق قند دارم آنها را بیشکش جنابعالی میکنم و دست از تجارت برمیدارم در این اثناء منشی وزیر تجارت وارد شد و بطریق تجوی بعلاء الدوله گفت سیدهاشم تاجر است معتبر و مقدس سعد الدوله وزیر تجارت مخصوصاً مرا فرستاده است که عرض کنم بی احترامی اوبی مخاطره نیست .

علاء الدوله از این پیغام وزیر تجارت متعبر شده و رو بفراشها کرد که کی رفته است نزد وزیر تجارت فراشها عرض کردند پسر آقا سیدهاشم حاج میرعلینقی از این راه رفت منزل وزیر تجارت علاوه الدوله رو کرد به آقا سیدهاشم و گفت حالا معلوم شد که نزد وزیر تجارت هم رفتید در این اثناء حاج سید اسمعیل خان که یکی از اهل نظام و خرنده و فروشنده قند بود وارد شد و در عوض سلام نظامی ویا تعظیم حکومتی گفت سلام علیکم علاوه الدوله بر او متعبر شد که توجه داخل آدمی هستی که بمن سلام میکنی و تعظیم نمیکنی (آها) بچهها بیاید یک پای این سید پیروی که پای این سرهنگ را بفلکه به بندید فراشها ریختند سید بیچاره و حاج سید اسمعیل خان را بیرون برده آنها را خوابانیدند کفش و جوراب را از پای آنها بیرون آورده پای آنها را بفلکه بستند پنج نفر فراش دست بشلاق و مشغول زدن شدند در این بین حاج میرعلینقی پسر آقا سیدهاشم وارد شده خود را انداخت روی پای پدرش و گفت چوب را بمن بزیند تا من زنده باشم نمیتوانم دید پدرم را چوب بزیند فراشها او را عقب کردند ثانیاً خود را از دست فراشها نجات داده و خود را انداخت روی پای پدر و فلکه علاوه الدوله گفت پدر را بکشد و چوب او را به پسر بزیند پای آن دونفر را از فلکه باز کرده پسر را بفلکه بستند متجاوز از پانصد شلاق بیای پسر زدند حاج میرعلینقی پسر بزرگ آقا سیدهاشم در این وقت سنش به بیست و هفت سال رسیده بود طاقت شلاق خوردن را داشت . در این وقت پیشخدمت وارد شد که نهار حاضر است علاوه الدوله گفت سایرین را بعد از نهار بزیند بسم الله آقایان بیاید نهار بخورید و از آن اطاق برخواستند به اطاق نهار خوری رفت آقا سیدهاشم را نیز باجمعی دیگر حاضر کرد و گفت آقا وقت چوب باید چوب خورد و وقت نهار باید نهار خورد فعلاً مشغول نهار شوید . پس از صرف نهار باز باطاق اول مراجعت کرد و رو کرد بسیدهاشم و گفت یک التزام بنویسید که قدری مثل سابق در یکمن پنج هزار بفروشید سید امتناع کرد و گفت عرض کردم ممکن است ترک تجارت قند کنم ولی ممکن نیست قند را در یکمن هفت هزار بخرم و پنج هزار بفروشم علاوه الدوله رو کرد بجناب امین التجار کردستانی که از اسادات و تجار معتبر و حاضر در آن مجلس بود و گفت آقا شما این آقا راضی کنید و التزام از او بگیرید .

در این وقت یک نفر وارد شد و سر گذارد در گوش علاوه الدوله و گفت شهر بهم خورد دکا کین

بسته شد مشیرالدوله وزیر امور خارجه گفته است تجار را بفرستید نزد من بلکه آنها را بخوشی راضی کنم امین التجار هم به آقا سید هاشم رسانید که التزامی بدهید و از این مجلس بروید بعد من نوشته شمارا میس میگیم آقا سید هاشم التزامنامه را نوشته و مهر کرد و داد به امین التجار و بامامور وزیر خارجه رفتند منزل مشیرالدوله (میرزا نصرالله خان مشیرالدوله اگر چه وزیر امور خارجه بود لکن در امور داخله و خارجه هر دو مداخله میکرد و در واقع معاون صدراعظم بود) مشارالیه در مقام استرضاء خاطر تجار بر آمده از آنها معذرت میخواست و خطای علاءالدوله را تصدیق مینمود. سعدالدوله وزیر تجارت از وقوع این واقعه رفت منزل عینالدوله صدراعظم و گفت علاءالدوله حاکم طهران را چه کار با من تجار و این چوب زدن بی موقع بتجار محترم خصوص یک سید پیر مقدس منتج نتایج بدو بی مخاطره نخواهد بود.

عینالدوله از آن لجاجت و تکبر و جهالت و تبختری که داشت گفت چوب زدن علاءالدوله با من و اجازه من بوده است تورا نمیرسد که در کار علاءالدوله ایرادی وارد آوری علاءالدوله آنچه کرده است مختار بوده امر او امر من است وزیر تجارت از این جواب صدر اعظم متغیر شده بخانه خویش مراجعت نمود در این اثناء بعضی از دکاکین و بازارها و سراها بسته شد مردم در مسجد شاه جمع شدند امام جمعه که خانه اش متصل بمسجد شاه بود اول شب بعضی از تجار را احضار نمود و گفت این تعطیل و بستن دکانهها فایده نخواهد کرد چه طرف عصر و نزدیک غروب بود کسی ندانست که مقصود چه بود فردا را از صبح تعطیل عمومی کنید و آقا یانرا در مسجد جمع آورید تا بلکه بدست اتفاق و همراهی علماء کاری از پیش بیرونند و همان شبانه هر يك از علماء را دیده و قول همراهی از اکثر آنها گرفته و صبح آنشب که روز سه شنبه یازدهم بود بازارها بسته تعطیل عمومی شد تجار در مسجد شاه حاضر شده مقدمات کار را فراهم آورده امام جمعه با آنها دستور العمل میداد و بعینالدوله بیغام که من باشا میباشم تاشب همگی را متفرق و مفسدین را معلوم خواهم داشت طرف عصر محرم مردم شده ریختند بخانه های علماء و هر يك را خواهی نخواهی بمسجد شاه آورده جز حاج شیخ فضل الله که بملاحظه دوستی و اتحاد با عینالدوله در اندرونی خانه رفت و احدی را بخود راه نداد و بهمین ملاحظه کسی هم بصرف او نرفت بمجملاً حجج اسلامیه و علماء اعلام در مسجد شاه مجلس کردند نتیجه مجلس این شد که جبران این توهینی را که بتجار شده است باستدعاء عزل علاءالدوله از حکومت طهران از پیشگاه اعلیحضرت شاهنشاه نمایند و نیز از شاه استدعاء نمایند که مجلسی منعقد فرمایند که این مجلس بمراضی متظلمین برسد و هر دو استدعاء مزبور مخالف بود با استدعاء عینالدوله و انجراح این دو استدعاء مغلوبیت عینالدوله را واضح و آشکار میداشت این اجتماع اگر چه بر ضد علاءالدوله بود ظاهراً لکن در واقع نفس الامر برخالف عینالدوله و ضدیت با او بود بالاخره آقایان صلاح دیدند که آقا سید جمال الدین واعظ اصفهانی را که از او این واعظ با علم و سیاسی دان بشمار میرفت و واعظ مخصوص مسجد شاه بود بر منبر نمایند و مقصود آقایان را بمردم برساند لذا سید را احضار و امر بصعود بر منبر نمودند سید از منبر رفتن امتناع نمود و گفت عینالدوله با من عداوتی مخصوص دارد اگر این منبر رفتن را بشنود عداوتش بیشتر خواهد شد امام جمعه اصرار و الحاح نمود که البته باید شما بالای منبر رفته و مردم را بمقصود ما آگاه کنید آقا سید حسن

معروف بسید صاحب الزمانی و عده دیگر از باریک بینان به آقای بهبهانی عرض کردند امام جمعه تغییر مسلک داده و مقصودی دیگر در نظر دارد ملتفت خود باشید آقای بهبهانی اهمیتی بآن نداده فرمود آنچه خداوند خواسته است خواهد شد بالجمله آقا سید جمال الدین بر بالای منبر صعود نمود پس از حمد و ثنای بررسولش آیه مبارکه یا داود انا جعلناک خلیفه فی الارض را عنوان موعظه قرارداد و آیات و اخباری که در فضیلت عدل بود قرائت نمود پس از آن گفت ای مردم این آقایان و این پیشوایان دین که در این مسجد اجتماع نموده اند همگی رؤساء اسلام و نواب امام زمان میباشند همه متفق القول و متحدند خیال و عزمشان کندن ریشه ظلم و بدعت است عموم مسلمین و جمیع علماء اعلام بلکه هیئت جامعه اسلام با این بزرگواران است هریک از این علماء که در این مجلس نباشند اگر موافقت با این عزم فيها والا اعتنائی بتخلافتشان نیست قدری هم اشاره بظلم علماء الدوله نمود و بد گفت از علماء الدوله واعمال اورا تشریح نمود

پس از آن گفت اعلیحضرت شاهنشاه اگر مسلمان است با علماء اعلام همراهی خواهد فرمود و عرایض بیغرضانه علماء را خواهد شنید و الا و اگر

کلام آقا سید جمال الدین که منجر باین شد و باین مقام که رسید یکدفعه حاج میرزا ابوالقاسم امام جمعه طهران فریاد کرد و گفت ای سید بیدین، ای لامذهب، بی احترامی بشاه کردی ای کافر، ای بابی، چرا بشاه بد میگوئی. آقا سید جمال الدین از این اعتراض امام جمعه در بالای منبر مبهور شده و کذلک علماء و آقایان حاضر در مجلس متحیر و حیران شده که با آن اصرار امام جمعه و تهیه مقدمه بلکه نقشه موعظه را نیز امام جمعه داد حالا چه شد که در مقام مخالفت برآمد. آقا سید جمال الدین گفت آقای من این قضیه شرطیه است خدا به بیغمبر خود میفرماید وَ لَوْ اَسْرَکْتَ لَیَجْزِبَنَّ عَنْکَ یعنی ای بیغمبر اگر شرک آوری هر آینه میریزد عمل تو. من که بی احترامی بشاه نکردم عرض کردم اگر (والا) لفظ اگر که واضح است چه معنی رامیبخشد امام جمعه دید مغلوب خواهد شد و بمقصود و نیت خود نخواست در سید فریاد کرد بکشید به بندید این بابی را بزنید آها بچه ها کجائید. که یکدفعه نوکر های امام جمعه با فراشهای مستعد که مقدمه مهیا شده بودند با چوب و چماق و قداره ریختند در بین مردم بعضی هم شش لول در دست داشتند در این بین جمعی هم (گرت) مسجد را در دالان حرکت دادند چون هواتاریک شده بود صدای چرخهای گرت و صدای هیاهو و فریاد فراشها و نوکرهای عظیم در مردم احداث نمود آقایان علماء چون وضع را قسمی دیگر دیدند و تاریکی شب عالم را فرا گرفته و چراغهای مسجد را هم روشن نکردند فریاد کردند و امر کردند احدی دست در نیارود و در مقام مدافعه بر نیایند بعضی از خیر خواهان خدمت آقای طباطبائی عرض کردند گویا مقصود امام جمعه تلف کردن آقا سید جمال الدین و بی احترامی با آقای بهبهانی (آقا سید عبدالله) باشد برای انتقام و تلافی که در نظر دارد آقای طباطبائی فوراً ملتفت مطلب شده به آدمهای خود فرمود مواظبت کنید از آقای آقا سید عبدالله و ایشانرا برده بجائی برسانید طلاب و سادات ریخته و آقای بهبهانی را بردند بطرف مدرسه خان مروی بعضی هم آقای طباطبائی را رسانیدند بخانه خودشان بحالتی که پاهایش برهنه بود

چه کفشهای آقا در نزد نوکرشان بود و او هم فرار کرده بود. آقا سید احمد طباطبائی هم رفت در مدرسه شیخ عبدالحسین. آقا سید جمال الدین افجه و حاج شیخ مرتضی مجتهد آشتیانی آمدند خانه آقای طباطبائی. صدرالعلماء و سایرین که مطلع شدند آقا سید عبدالله در مدرسه خان مروی است رفتند نزد ایشان. کسبه و اصناف هم در کوچه و بازار بطرف خانه‌های خود فرار می‌کردند. آقا سید جمال الدین واعظ در گوشه ایستاده بحالت ترس و خوف و از این واقعه مبهوت و متحیر بدون تکلیف نه راه فراری داشت و نه خیالی برای خود دیده یکدفعه دست غیبی کمک و مدد رسان مددی برایش رسانید گویا تا آنوقت از انتظار مخفی و کسی او را ندیده بود چه در این اثناء که احدی بفکر کسی نبود و از ترس عین الدوله و صدای حرکت دادن گرسه مسجد و هیاهوی فراشهای مسجد و آدمهای امام جمعه مردم تاریکی شب را غنیمت دانسته فرار می‌کردند. جناب آقا عبدالهادی فرزند کهنتر آقای طباطبائی با عده از سادات و آدمهای خود که در مقام فحص و جستجوی پدر بزرگوار خود بود چشمانش باین سید بیچاره افتاد که تا آنوقت آشنائیت و دوستی بین این واعظ محترم و این سلسله جلیله نبود فوراً پیش آمده دست انداخت کمر سید را گرفت و گفت ای بیچاره بلند شو و مترس قوت قلب داشته باش. سید این عنایت را فوزی دانست و همراه آقا زاده و سادات براه افتاد تا او را بخانه آقای طباطبائی رساندند متجاوز از صد نفر از سادات و جوانان رشید همراه او شدند. نگارنده درین راه سید را ملاقات نموده دیدم که از شدت ترس و واهمه از خود رفته است و گویا در این عالم نیست و تکیه بشانه یکی داده بدون اراده متحرک است فوراً خود را باو رسانیده چون مرادید دست انداخت بدامن من باو گفتم مترسید این جماعت همه دوست و معین شما میباشند من هم پس از کسب اطلاع و یافتن دوستان می‌آیم نزد شما سید اندکی بحال آمد و با آقا زاده بمنزل آقای طباطبائی رسیدند با آنکه خانه آقای طباطبائی بست و محل امن بود و سید برسیدن آنجا راحت گردید لکن از صدمه راه و خوف در مسجد حالت تب عارض سید گردید و در بالاخانه آقای طباطبائی که اطاق مخصوص یکی از متحصنین محترم و لقبش معین حضور بود منزل نمود نگارنده با بعضی از اجزاء انجمن مخفی در گردش بودیم شریف الواعظین قمی را دیدم که با حربه آتشین مسلح بود و در صدد فحص از آقای بهبهانی و آقای طباطبائی بود پس از استعلام از حالات حجج اسلامیه شریف الواعظین بطرف مدرسه خان مروی برای رسیدن به آقای بهبهانی و نگارنده بطرف خانه آقای طباطبائی برای رسیدن بسید جمال الدین روانه شدیم پس از ورود بخانه آقای طباطبائی سید جمال الدین را دیدم بحالت ضعف و تب افتاده بود (معین حضور از بستگان امین السلطان و اجزاء انجمن مخفی بعنوان متحصن و تظلم از شمس الملک بسر عین الدوله از ماه مبارک در خانه آقای طباطبائی متحصن بود زیرا که شمس الملک در مقام اذیت و صدمه او بر آمده و در خیال بود که ملک او را از دستش بگیرد بگناه اینکه معین حضور از دوستان و هواداران امین السلطانست و همین فشار تظلم شمس الملک سبب شد که معین حضور در عداد وطنخواهان وارد و در حوزه انجمن عضویت حاصل نمود) چون سید جمال الدین عادت با استعمال کشیدن اقیون داشت و در منزل آقای طباطبائی تهیه این اسباب برایش ممکن نبود و میل نداشت که احدی مطلع شود که عادت بتریاک دارد لذا از بنده

نگارنده علّاجی خواست باین جهت نگارنده از آقای طباطبائی استیذان حاصل نموده در ساعت چهار از شب گذشته سید را بخانه یکی از دوستان که در نزدیکی خانه آقای طباطبائی بود انتقال داده چنانچه بعد از این خواهد آمد نگارنده در این مقام ناچار است از ذکر دو مسئله اول آنکه امام جمعه را انتقامی در نظر بود این چه انتقامی بود و چرا در مقام مخالفت آقایان بر آمد دوم آنکه استعداد و تهیة مقدماتی که امام جمعه دیده بود آیا برای همین انتقام بود و یا آنکه مقصود دیگر بهم در نظر داشت اما اول که غرض انتقام از آقای بهبهانی و سید جمال الدین باشد این است در چند سال قبل که خبر فوت مرحوم آقا شیخ محمد علی ثقه الاسلام اصفهانی برادر آقای نجفی بطهران رسید علماء اعلام طهران مجالس فاتحه و ختم را عازم و متهّد شدند اول در مسجد شاه از طرف دولت مجلسی منعقد گردید و مدیر مجلس را حاج میرزا زین العابدین امام جمعه پدر امام جمعه حالیّه قراردادند که برای پذیرائی از مردم نشست بود این مجلس بتجویی به آخر رسید مجلس دوم در مسجد سید عزیر الله منعقد گردید صاحب مجلس مرحوم آقا سید محمد باقر صدر العلماء پدر صدر العلماء حالیّه بود صدر العلماء در اخلاق حمیده و حسن سلوک بی مثل و مانند و مرجع خاص و عام بود علماء اعلام همگی در آن محفل حاضر شدند مرحوم حاج میرزا حسن آشتیانی طاب ثراه و آقا سید عبدالله پهلوی هم نشستند بودند در آخر مجلس حاج شیخ مهدی واعظ ملقب بسطان المتکلمین چنانچه رسم و معمول بود شروع بموعظه و ذکر مصیبت نمود که در این بین مرحوم امام جمعه وارد مجلس شد و بین مرحوم آشتیانی و بهبهانی نشست صدر الفقهاء که یکی از مراهان امام جمعه بود خواست بین بهبهانی و آقا شیخ جعفر گلپایگانی بنشیند که شیخ گلپایگانی باو جا نداد چون مجلس جمعیت زیادی داشت و جا برای احدی باقی نمانده بود لذا مرحوم امام جمعه صدر الفقهاء را پهلوی خود جا داد و هر دو از صف جالسین جلوتر نشستند که در واقع بی احترامی به آقای آشتیانی و آقای بهبهانی هر دو شد سلطان المتکلمین که در بالای منبر بود موعظه را تغییر داده آیات و احادیثی که در فضل اهل علم و علماء وارد شده است بیان نمود و نیز رسانید که اشخاصیکه طالب دنیا و ریاست و صدر نشین میباشند از علماء اعلام خارجند و در زمره اشباه علماء میباشند و بکنایه مدح نمود حجج اسلامیه را و بالعکس ذم نمود از امام جمعه و صدر الفقهاء موعظه را به آخر رسانید مجلس تمام گشت بین مرحوم امام جمعه و آقایان هم کدورتی واقع گردید .

مجلس سوّم در مدرسه سپهسالار قدیم منعقد گردید صاحب مجلس جناب آقا سید عبدالله بهبهانی بود در یکی از لیالی امام جمعه جناب آقا میرزا محسن برادر صدر العلماء حالیّه را با جناب آقا میرزا سید محمد بهبهانی پسر آقای بهبهانی را بعزم ملاقات احضار نمود و فرمود فردا که روز ختم مجلس است من میآیم در مدرسه سپهسالار و در حضور من سلطان المتکلمین نباید منبر رود و موعظه کند و باید حاج شیخ زین العابدین ملک الواعظین منبر برود آقا میرزا محسن و آقا میرزا سید محمد در جواب گفتند واعظ این مسجد و این مدرسه همه وقت سلطان المتکلمین بوده است این تغییر و تبدیل خیلی مشکل است پس بهتر این است که جنابعالی فردا را تشریف نیاورید و یا راضی شوید سلطان منبر برود امام جمعه گفت حتماً میآیم و البته منبر با ملک الواعظین حاج شیخ زین العابدین خواهد بود آقایانهم

گفتند ما هم سعی میکنیم شاید آقای بهبهانی را راضی کنیم که برحسب میل سرکار رفتار نماید و باین قول خدمت آقای بهبهانی رسیدند مطلب را عرض کردند و جنابش را مسبوق بخیالات امام جمعه نموده فردای آن شب مجلس تشکیل یافت علماء اعلام همگی حاضر شده باز صورت نشستن در مجلس همان بود که در مسجد سید عزیزالله واقع شد الا آنکه در وقت نشستن صدرالفقهاء بواسطه تنگی و ضیق مکان آقا شیخ جعفر گلپایگانی افتاد توی محراب و از درج صف ساقط گردید که در این بین يك نفر از طلاب گلپایگانی برخواست و دست انداخت گریبان صدرالفقهاء را گرفت و او را انداخت در وسط مجلس نوکرهای آقایان از اطراف ریختند و آنها را از هم جدا نمودند که آقایان قراء و حافظین قرآن شروع نمودند در خواندن سوره (الرحمن) که علامت ختم مجلس است پس از قرائت الرحمن امام جمعه گفت ملك الواعظین برود منبر آقای بهبهانی گفت سلطان المتکلمین باید روضه بخواند که در این اثناء سلطان المتکلمین بعزم منبر از جای خویش برخواست که یکنفر از آدمهای امام جمعه آمد پای منبر و مانع او گردید که برود بالای منبر که یکدفعه بقدر پنجاه نفر از نوکرهای امام جمعه با چوب و چماق و قداره ریختند در مجلس خبر بطلب رسید از حجرات خود خارج شده آدمهای آقای بهبهانی که حاضر برای دفاع بودند بحمايت طلاب برآمده در زمانی اندک اجزای امام جمعه را پراکنده و مشلق نمودند و ضمناً جسارت و مزاحمت و تصدیع امام جمعه هم فراهم آمد امام جمعه بطرف خانه خویش حرکت نمود در دالان مدرسه حاج شیخ فضل الله رسیده او هم در مقام حمایت از امام جمعه برآمد که طلاب باو اعتنائی نکرده آنها را از مدرسه رانده و دور گردید .

باری یارتی آقایان و طلاب غالب و مظفر آمدند طرفداران امام جمعه مغلوب و مهزوم گردیده بهزیمت رفتند . این اول شکستی بود که برحوم امام جمعه وارد آمد دیگر موقعی دست نیامد که درصدد تلافی برآیند تا اینکه امام جمعه از این دار فانی بدار باقی رحلت نمود امام جمعه بعد از آنکه حاج میرزا ابوالقاسم فرزند اکبر آن مرحوم باشد این ایام اعتباری فوق العاده بهم رسانیده مسجد شاه که محل امامت او بود بهترین مساجد طهران واقع گردید و این مسجد محل بست و مأمن مظلومین بود در این واقعه که مقدماتی فراهم آورد برای اجتماع آقایان واستعدادی تهیه دیده بود بخیال انتقام از آن واقعه افتاد باین جهت درحالت تغیر و فریاد او که میگفت بزیند و بکشید و به بندید بعض صداها مسموع میشد که میگفتند آقا سید عبدالله را بزیند و او را بکشید از این جهت توجه آقایان مصروف حفض آقای بهبهانی گردید .

اما مسئله دوم که امام جمعه مقصود دیگری هم داشت این است که آقا سید جمال اول واعظی بود که در بیداری ایرانیان جاهد و ساعی بود چند سال قبل از این در اصفهان و شیراز و تبریز در بالای منبر از سیاسیات و منافع عمومی و بیداری مردم و عالم شدن آنان بحق خودشان سخن میراند در سال هزار و سیصد و بیست و دو که وارد طهران شد در مسجد شاه که امامت آن مخصوص امام جمعه حاج میرزا ابوالقاسم میباشد رفت منبر و بواسطه میل مردم باستماع مواعظ این سید، جلیل جمعیت و ازدحام بسیاری در حوزه و منبر او جمع میشد جناب واعظ هم هیچ ملاحظه از امام مسجد نمی نمود

مثلاً در آخر موعظه که رسم است دعا میکنند و بالفاظ بزرگ و القاب و اوصاف بسیار بزرگ از قبیل حجۃ الاسلام آیه الله و نایب امام و حضرت اشرف و اعلی حضرت قدر قدرت و مالک الرقاب و ... و .. و ... تقوه و تنطق نمیکرد بلکه بعض اوقات بالصراحه مطالبی را عنوان میکرد که برمیخورد به امام جمعه امام هم محض حفظ جمعیت مأمومین و یا غرضی دیگر متحمل میشد و منع نمیکرد در این اواخر تجری واعظ بحدی رسید که از شاه و رجال دولت و وزراء مملکت و حکام جور هم ذکری میفرمود و سیئات اعمال عموم متنفذین را میسرمد و بد میگفت باین جهت دیوانیان از امام جمعه متنفر شده و گاه گاهی بعضی پیغامات برای امام میرسید ولی جمعیت عوام بیشتر اطراف امام را گرفته و ترقی امام بحدی رسید که رساله عملیه هم نوشت و بطبع رسانید با آنکه امام جمعه را مرتبه اجتهاد نبود باین جهت امام جمعه را بخاطر رسید که هم انتقامی از آقای بهبهانی بکشد و هم سید واعظ را گوشمالی بدهد و هم عنایت اعلی حضرت و توجه رجال دولت را بطرف خود جلب نماید .

این بود که در روزیکه تجار و کسبه اجتماع نمودند امام جمعه گفت سایر آقایان را نیز در این مسجد حاضر کنید تا با حضور همگی عزل علاءالدوله را از دولت استعفا کنیم و نیز نیامدن حاج شیخ فضل الله و اصرار نکردن امام جمعه برای احضار او اشعار دارد بمقصد بلکه از یکی از موثقین شنیدم که امام جمعه پیغام داد برای حاج شیخ فضل الله که شما حاضر نشوید دیگری از معتمدین گفت امام جمعه گول شیخ فضل الله را خورد و باهم مواضع داشتند .

باری پس از این واقعه خبر بعین الدوله رسید از خوشحالی و این حرکت امام جمعه آنشب را بهترین لبالی زندگانی خویش دانست و پیغامات متوالیه مؤکده بحاج شیخ فضل الله فرستاد که البته با امام جمعه همراه باشید و مراتب را حضور اعلی حضرت شاه راپرت داده که امام جمعه خدمتی بسزا بدولت نمود و ملاها را که مصمم شده بودند ارکان سلطنت را متزلزل سازند متفرق نمود و دماغ آنان را سوخت سفراء عین الدوله امشب بخانه امام جمعه و حاج شیخ فضل الله متوالیاً مرارده مینمودند و آمد و رفتی داشتند .

هواخواهان امین السلطان هم محرمانه بخانه آقایان میرفتند نگارنده اعتصام السلطنه پسر معیر الممالک داماد امین السلطان را دیده که برای ملاقات آقای طباطبائی آمده بود و محرمانه خدمت آقا رسید و از آنجا بطرف خانه آقای بهبهانی رهسپار گردید و آنهارا اطمینان میدادند در واقع اطمینان هم لازم بود چه از عاقبت امر کسی را اطلاعی نبود مجمل در این شب اکثر از علماء درخانه آقای طباطبائی انجمن کرده از آن جمله جنابان آقا سید جمال الدین افجه و حاج شیخ مرتضی آشتیانی هم برای کسب تکلیف حاضر بودند پس از مذاکرات بسیار آقای طباطبائی فرمود حال که کار باینجا رسید کار را یکسره و تمام کنیم آن خیالی را که سه ماه دیگر عازم انجامش بودیم جلو میاندازیم . دیگر آنکه اگر ما فردا در این شهر بمانیم عین الدوله محرك امام جمعه و مردم میشود شاید مقصود منقلب شود چه بعضی از اجزاء ما با اجزاء امام جمعه زد و خوردی خواهند نمود آنوقت نزاع حیدر نعمتی و گفتگوی دو محله و جنک داخلی بمیان خواهد آمد تجار هم داخل در کار میشوند اگر

همراهی از آنها نکنیم که مناسب نیست و اگر همراهی کنیم آن وقت بمردم الفاء شبهه خواهند نمود و دویاریان میگویند ما خواستیم قند را ارزان کنیم آقایان مانع شدند و باین بهانه سایر ماکولات را هم گران خواهند نمود و ببهانه نظم شهر و امنیت مردم را نفی و تبعید میکنند پس صلاح در این است که چند روزی در این شهر نباشیم و در زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم علیه السلام متوقف و بجاور باشیم. آقایان رأی آقای طباطبائی را صلاح دیده برای آقای بهبهانی هم پیغام دادند که فردا روانه زاویه مقدسه شود سایرین را هم بهمین مقصود پیغام داده آراء همگی بر این قرار گرفت.

روز چهارشنبه شانزدهم شهر شوال المکرم ۱۳۲۳ مطابق سیزدهم دسامبر فرانسه ۱۹۰۵ علماء اعلام طهران بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم علیه السلام مهاجرت نمودند. آقای طباطبائی بملاحظه نقاهت سید جمال الدین و اینکه امام جمعه حکم بکفر سید نموده بود عین الدوله هم در خیال گرفتن سید بود و تکلیف آقایان هم معلوم نبود لذا سید را سیردند به بنده نگارنده من هم شبانه سید را بخانه یکی از دوستان نقل داده در وقت سحر یعنی نزدیک بطلوع صبح صادق سید را برداشته بخانه خویش وارد نموده در بین راه سرباز و سوار زیادی را دیده که بطرف ارك دولتی در حرکت بودند پس از ورود بخانه سید را در بیرونی جا داده و اسم او را سید احمد گذارده که کلفت و خانه شاگرد ملتفت او نشوند پس از فراغت از پذیرائی سید اول آفتاب برای ملاقات آقای طباطبائی از خانه خارج شده دوین راه به آقای طباطبائی برخوردیم که سواره وعده از فامیل خودشان با ایشان و بعزم هجرت روانه بودند مجدداً سفارش از سید جمال الدین کرده و اخفاء ایشان را توصیه فرمودند.

در این مقام چند سطری از حالت سید جمال الدین ذکر کنم آنوقت عودت برشته تاریخ نمائیم پس از ورود سید بخانه نگارنده اول از طرف خانه اطمینانی لازم بود عنوان مطلب را این قسم کردم این سید که در بیرونی است مقصر دولت است اگر دولت بداند من او را بخانه خود آورده ام مرا خواهند کشت و خانه را خراب خواهند نمود پس از توصیه باینکه احدی نباید مطلع شود اطمینان قسمی هم بعمل آمد و بقرآن مجید اهل خانه را قسم داده پس از آن چند جلد کتاب عربی و کتاب تاریخ و سه جلد کتاب سه تفنگدار و کتب دیگر را برای سید مهیا نموده لوازم تعیش او را از قبیل غلیان و غیره برایش حاضر و در همان اطلاق گذارده درب اطلاق را برویش قفل نموده درب بیرونی را نیز مقل نموده بخانه او رفته پسر و عیالش را که بی نهایت متزلزل بودند اطمینان داده و گفتم اگر ملاقات او را طالبید در اول شب بیائید او را ملاقات کنید بعد از آن مراجعت بخانه نموده تا عصری نزد سید بودم طرف عصر که خواستم بیرون آیم سید التماس کرد دو نفر از دوستان مرا که یکی معین العلماء و دیگری مجد الاسلام باشد اطلاع بدهید که گاه گاهی بیایند نزد من بس از آنکه باو گفتم من حرفی ندارم آنها را اطلاع بدهم لیکن اگر مطلب کشف شد ربطی بمن ندارد و خود متقبل وضمانت محرم بودن آنان را نمود برای ملاقات این دو نفر از خانه بیرون شده. در شهر اقوال درباره سید مختلف بود بعضی میگفتند او را گرفته در محبس دولتی است بعضی میگفتند در خانه امام جمعه او را حبس کرده اند گروهی معتقد بودند که بطرف عتبات عالیات رفته است تا یکماه که سید در خانه نگارنده بود جز

معدودی از آقایان دیگر احدی بودن اورادخانه من نیدانست یکروز وقت ظهر مجدالاسلام وارد شد. و گفت منزل دبیر حضور (قوام السلطنه حالیه) بودم در آنجا مذاکره شد که آقاسید جمال رفته است بعتبات و تلگرافش از قصر آمده است من بدبیر حضور گفتم که با اینکه تومنتشی عین الدوله صدراعظم ایرانی نمیدانی سید جمال الدین در کجاست و من میدانم دبیر حضور اصرار کرد من لابد شدم و باو گفتم مکان سیدرا از شنیدن این واقعه حالت سید و معین العلماء و بنده نگارنده منقلب گردید بنای ملامت را بیکدیگر گذارده علی الظاهر مجدالاسلام هم از کشف و اظهار واقعه نادم گردید گفت خودم این امر را اصلاح میکنم از خانه بیرون رفت نگارنده هم در مقام تعیین مکان و تغییر منزل سید بودم که در اول شب مجدالاسلام معاودت نمود و کاغذی از طرف دبیر حضور آورد قریب باین مضمون :

جناب آقاسید جمال الدین واعظ در همان مکانی که منزل دارید مخفی باشید تا من کار شمارا اصلاح کنم و خلعتی برای شما از طرف صدراعظم صادر کنم چه حضرت صدارت از اینکه شما بزایوه مقدسه نرفته اید خوشحال و از شما تایک اندازه راضی میباشد لکن بشرطیکه شما هم التزام بدهید دیگر منبر نروید الی آخره .

بعد از رسیدن این کاغذ اگر چه اندک تسلی برای سید حاصل گردید ولی بکلی خاطرش آسوده نگردید این تفصیل را بنده بزایوه مقدسه اطلاع داده شب بعد جناب آقا میرزا محمد صادق پسر آقای طباطبائی از طرف آقایان آمده درشکه آوردند که سید را ببرند بزایوه مقدسه ولی سید جرئت رفتن را نداشت زیرا که جوابداد مرا در بین راه خواهند شناخت اگر بیک تیر تفنگ مراهدف گلوله فرار دادند چه خواهد شد آنچه باو گفتند در درشکه میباشی شب است تغییر لباس میدهی قبول نکرد چند قسم لباس برایش حاضر کردند که بهر طوریکه میخواست تغییر لباس بدهد قبول نکرد دست انداخت دامن آقا میرزا محمد صادق را گرفته گریه و التماس کرد تا اینکه حضرات از بردن او منصرف شدند چون عده خارج از دوستان خیر شدند که سید در خانه بنده نگارنده است لذا صلاح در تغییر منزل و مکان سید بود باین جهت در یکشب آقاسید جمال الدین تغییر لباس داده بامعین العلماء و بنده نگارنده رفتیم در بازارچه کربلائی عباسعلی بخانه یکی از تجار اصفهانی که از دوستان سید بود بورود بآن خانه صاحب خانه رو کرد بمعین العلماء و گفت آقا تو بمن خیانت کردی که بدون اطلاع و خبر مقصد دولت را بر من وارد کردی بنده نگارنده گفت من اصلا با شما آشنائیت ندارم باطمینان این دونفر آمدیم و الا بهم مراجعت میکنم و لکن قول بتومیدهم تا فردا شب این آقا را از این مکان ببرم این را گفته و از آنجا برخاسته و بخانه خویش مراجعت نمود آنشب را بنا و معماری خبر داده که فردا در خانه خود بنائی دارم و صبح را مشغول خرابی عمارت بیرونی شد که از آمد و رفت بناء و عمله و دیگران مردم ملتفت شوند که در خانه من احدی نیست بعضی از دوستانرا هم اطلاع دادم که سید از خانه من خارج شد مجدالاسلام را هم اطلاع دادم که سید شبانه از خانه من خارج شد اما سید جمال الدین و معین العلماء آنشب را در خانه حاج عبدالحسین اصفهانی بیتوته کرده و تا صبح مورد ملامت و عتاب صاحب خانه بودند روز بعد را هم آنجا توقف کرده در شب دیگر بتغییر لباس رفتند در خانه جناب حاج میرزا یحیی دولت آبادی یکشب و یکروز

را هم در آنجا بسر برده نهایت مهربانی و پذیرائی از طرف میزبان مزبور باین میهمانان محترم بعمل آمد شب سوم را باز مراجعت بختانه نگارنده کردند .

فایده این نقل مکان همین قدر بود که مجد الاسلام و دبیر حضور و بعض دیگر آنرا یقین حاصل شد که سید از خانه من رفته است بجائی دیگر و در این دفعه در اخفاء سید بیشتر دقت شد .

یک روز صبح بین الطلوعین بعزم ملاقات سید از اندرونی وارد بیرونی شدم دیدم سید جمال الدین عمامه بسر گذارده و عبا بدوش از اطلاق بیرون آمده در صحن حیاط با رنگ پریده ایستاده و خیلی در حالت قلق و اضطراب است تا مرا دید حالت گریه برایش دست داد و گفت اگر میخواهند مرا ببرند قسمی رفتار کنند که پسر من از خواب بیدار نشود (چون فرزند بزرگش که در سن چهارده سالگی بود و مسمی همیرزا محمد علی است شهادت پهلوی پدرش میخواست و سید خیلی او را دوست میداشت نمیخواست بیدار شود و از واقعه موهومه مطلع گردد) پس از استفسار بر حالت سید معلوم شد که در مطبخ که هیزه ریخته بودند خروس و مرغ روی هیزها بوده هر وقت که خروس میخواست است صدا بدهد و بال بهم بزند هیزها بهم میریخته و صدا میداده است سید گمان کرده است که پلیس و مأمور دولت آمده است با من مذاکره و یا مشاجره دارند سید از ترس اینکه فرزندش بیدار شده و خوف عارض او خواهد شد لباس پوشیده ردا و عمامه را بدوش و سر گذارده که تا مأمور وارد شود سید با او روانه شود چون این حالت سید را دیده او را تسلی داده و سوگند برایش خوردم که احدی نبوده و خیالی درباره اش نیست . (چون این حالت را خود سید در بالای منبر ذکر میکرد لذا نگارنده در این تاریخ نو شتم والا حالت ترس و خوف سید بیش از این بود که بتصور آید) دوازده روز قبل از مراجعت مهاجرین از زاویه مقدسه بر حسب خواهش خود سید مجد الاسلام را اطلاع داده در یک شب بنده و مجد الاسلام و معین العنماء سید را برداشته بردیم بختانه خودش شب را با هم بودیم روز بعد سید را برداشته بردیم بزایویه مقدسه حضرت عبدالعظیم (ع) و تسلیم آقایان نمودیم که در تاریخ مرقوم شده است .

خلاصه آقایان علماء بزایویه مقدسه مهاجرت نموده این هجرت را هجرت صغری گویند و اسامی رؤسای مهاجرین از این قرار است : آقای بهبهانی با فامیل خود ، آقای طباطبائی با فامیل خود ، آقای حاج شیخ مرتضی ، آقای صدر العلماء ، آقا سید جمال الدین افجه ، آقا میرزا مصطفی ، آقا شیخ محمد صادق کاشانی ، آقا شیخ محمد رضای قمی .

عین الدوله حکم کرد التزام از کسبه و اصناف گرفتند که بازارها را نه ببنند و هر کس که دکان خود را باز نمود دکانش را خراب کنند و سرمایه او را بیغما ببرند و یکی دوتا از دکانین را هم تازاج نمودند فلذا مردم ترسیده دکانین را باز نمودند . دم دروازهها سر باز و قرآش ایستاده بعضی را مانع شدند از رفتن بزایویه مقدسه آقا سید جمال الدین افجه داماد حاج میرزا حسین حاج میرزا خلیل که اعلم علمای نجف است و خود آقا سید جمال الدین سیدی است مسن و محترم رسید دم دروازه سر بازها جلو کالسکه ایشانرا گرفته مانع عبور شدند که آدم آقا دست بشش لوله برده و یک دو تیر بپورا خالی کرد سر بازها عقب رفتند کالسکه چی شلاق کشیده هی باسبها کرد اسبها کالسکه را برداشته و باندک زهانی

رسیدند بزایوه مقدسه . جناب آقا سید احمد طباطبائی رسید دم دروازه درشکه ایشانرا نگاهداشته دم قهوه‌خانه توقف کردند دراین اثناء آقا شیخ عبدالرحیم نوه صاحب‌فصول که ازعلماء اصفهان بود رسید ایشانرا هم نگاهداشته درشکه‌چی آقا سید احمد خواست درشکه را حرکت دهد که دراین اثناء کالسکه جناب آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی رسید سربازها جلو کالسکه را گرفته جنابش مشغول گفتگو و مذاکره بود که درشکه آقا سید احمد بحرکت آمده تا سربازها خواستند ملتفت شوند که درشکه مسافتی طی کرده بود دراین بین آقا شیخ مرتضی مدیرالذاکرین سواره رسید سربازها دست بچوب و چماق کرده اورا مشلق و مضروب نموده دم دروازه هنگامه بریاشده نزدیک بود که سرایت بیزار کند و بازار بسته شود که ازطرف عین‌الدوله ناسخ حکم اول رسید که کسی را مانع نشوند هر کس میخواهد برود مختار است چون منع برداشته شد برتجری عوام افزوده عده ازعوام الناس بخیال افتادند که بریزند درسر مقبره آقا پدرا امام جمعه و بی‌احترامی و جسارتی بآنجا کنند و درودیوار و مرقد مطهر را ملوث کنند و انتقام یسررا ازپدروجد بگیرند لکن عقلاء و دانشمندان بآنها رسانیدند که این حرکت عقلائی نیست و آنها را مانع شدند .

درواقع عوام یعنی اشخاص جاهل از اقدام باینگونه اعمال مضایقه ندارند چنانچه درواقع کرمان با شیخیه طرف شدند مسجد آنها را ملوث کردند و در همین ایام در مسجد شاه عرشه منبر امام جمعه را نیز ملوث کردند بطوریکه واعظ بیچاره لباسش ملوث گردید اگر عقلاء مانع جهال نشده بودند مقبره سید محترمی را خراب میکردند چنانچه دراستبداد صغیر قبر مرحوم سید عبدالحمید را خراب کردند و بامر امیربهادریدن سید و استخوانهای او را از قبر درآوردند بعقیده بعضی سوخته و بعقیده گروهی در مریزله ریخته (در ترجمه تاریخ پروفوسور براون که مترجم آن فاضل معاصر آقامیرزا احمدخان مترجم گمرک بنادراست چنین نوشته است نعش سید عبدالحمید را در مسجد جامع دفن کردند ولی پس از آنکه مجلس را بحکم شاه خراب کردند نعش سید عبدالحمید را سوزانیده و بدن حاج سید حسین را بمرزله ریختند) .

اول مدرسه که طلاب آن مهاجرت نموده و از یاری و معاونت آقایان علماء امتناع نموده و دراین هوای سرد و برف زحمت و مشقت را بر خود همواره نموده مدرسه صدر بود که بقدرسی نفر از طلاب آن رفتند بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم علیه‌السلام بعد از آن طلاب مدرسه دارالشفا که در قریب مدرسه صدر و نزدیک بیخانه امام جمعه بود مهاجرت نمودند .

با آنکه ریاست این دو مدرسه با امام جمعه بود و طلاب از معاونت آقایان مضایقه نکردند سایر مدارس و طلاب که دیدند این دو مدرسه با آن خصوصیت و بستگی به امام جمعه اینگونه فتوت نموده و برای تحصیل حریت و آزادی از جان خود گذشته آنها هم درسها را تعطیل کرده از اهل منبر هم عده زیادی به آقایان ملحق شده لکن از طایفه تجار و مدودی رفتند و اکثر درخانهای خود چپیده و با بگوشه خزیده مجعلا در اندک زمانی متجاوز از دوهزار نفر جمعیت از علماء و سادات و طلاب و اهل منبر در زایوه مقدسه جمع شدند روزها جناب حاج شیخ محمد واعظ و جناب حاج شیخ مهدی واعظ در بالای منبر نطق و موعظه میکردند .

مخارج این حوزه را دونفرو کیل خرج بودند یکی حاج محمد تقی بنکدارویکی دیگر برادرش حاج حسن که این دو برادر متقبل شدند مخارج آقایانرا بدهند ازهر جا که پول میرسید جمع بر این دونفر برادر میشد .

(پروفسور براون در تاریخ خود مینویسد در مدت تحصن مردم در شاه عبدالعظیم (ع) میرزا علی اصغر خان صدراعظم قدیم سی هزار تومان بآنها داد) لکن آنچه نگارنده دیده و دانسته است این است که مخارج نهار و شام و ضروریات یومیه از قبیل غلیان و سیگار و چپق و چای با تجار بود که نزد این دو برادر مزبور جمع میشد و آنها هم خرج میکردند و آنچه از خارج میرسید اگر جزوی بود باز جمع بر دوو کیل خرج میشد و هر گاه کلی بود بین آقایان تقسیم میشد چنانچه پول سالارالدوله را که بتوسط حاج ملک المتکلمین تقسیم شد چهار صد تومان به آقای طباطبائی رسید و نیز پول اعتصام السلطنه و رکن الدوله و امین السلطان و غیرهم بین آنها تقسیم شد بلی آفاشیخ عبدالرحیم نوه صاحب فصول مدعی بود که من در این مدت از احدی پول نگرفتم جز یک شصت تومانی که از طرف آقای طباطبائی برای مخارج داده شده بود .

باری کار مهاجرین روز بروز در ترقی بود و بر عده آنها افزوده میگردد در ایام پنجشنبه و جمعه یک خروار برنج صرف آنها میشد یک روز جمعه بنده نگارنده و مجد الاسلام بعزم دیدن و زیارت حضرت عبدالعظیم رفتیم مجد الاسلام رو کرد به آقای بهبهانی و گفت ما تصور میکردیم که شما زمستانی را در اینجا بسختی خواهید گذرانید و بعد براحتی و بزرگی خواهید رسید لکن حالا معلوم میشود که از همین امروز به آجیل رسیدید چون آقای طباطبائی مسبوق شده بود که مجد الاسلام بعض اخبار را به اجزاء عین الدوله رسانیده است لهذا آهسته بمجد الاسلام فرمود برای اطلاع برفیقت خوب دقت کن و بین همه قسم آسودگی و راحت و مخارج مهیا است قوه ماندن تا یکسال را مهیا کرده ایم مجد الاسلام عرض کرد من مخصوص بعض اخبار را راپورت میدهم که باعث قوت شما و ضعف طرف است لکن دیگران اخباری را اطلاع میدهند که باعث توهین شما خواهد بود بهر جهت آقایان از مجد الاسلام ضنین شده و بنگارنده سفارش کردند که سید جمال الدین را یا روانه بزایوه دارم و یا مکانش را از مجد الاسلام پنهان کنم لکن نگارنده بمجد الاسلام اطمینان داشت و میدانستم اخباری را که راپورت میدهد فقط بدیبر حضور خواهد بود او هم مجد الاسلام را شناخته است .

بعد از هجرت صغری امام جمعه دیدن کرد از حاج شیخ فضل الله و باهم تجدید اتحاد نمودند مدرسه خان مرهوی که از مدارس معتبر طهران است و متولی شرعی آن جناب حاج شیخ مرتضی مجتهد آشتیانی است این ایام بتصرف امام جمعه درآمد یک روز امام جمعه و حاج شیخ فضل الله طلاب را در آن مدرسه دعوت نموده شیرینی و شربت صرف نمودند خطبه و خطابه قرائت نمودند آقا سید صالح کرمانشاهی در بالای منبر دستخط شاه را که مدرسه را واگذار به امام جمعه فرموده قرائت نمود نقیب السادات هم نطقی مفصل کرد و کار امام جمعه بر حسب ظاهر بالا گرفت .

دختر شاه را که زن موقر السلطنه بود و بجبر و قهر و حکم و لیبعد و مأموریت سعید السلطنه رئیس

تاریخ بیداری

نظمیه ولیعهد طلاق او را در محضر حاج شیخ فضل الله گرفته بود و چهل هزار تومان بموقر السلطنه دادند در مقابل این زن و تاکنون بدون شوهر مانده بود واحدی اورا نگرفته بود این ایام امام جمعه آن زن را بمقد خود در آورد و امام جمعه داماد شاه گردید مدرسه مروی راهم متصرف شد .

مسجد خازن الملك را که تا این ایام در تصرف حاج شیخ مرتضی بود و امامت آن مسجد هم با معظم له بود واگذار به آخوند ملا محمد آملی نمود مقدسین که اعتقاد و حسن ظنی به آخوند مزبور داشتند چون دانستند که تصرف آخوند در مسجد بغیر اذن حاج شیخ مرتضی و برخلاف قانون اسلام میباشد نماز خود را اعاده نمودند و عقیده شان درباره آخوند سلب شد زنود هم از گوشه و کنار عوام را ملتفت کرده که این آخوند ریاست طلب و منافق میباشد کاری بجائی رسید که آخوند امام جماعت که هیچ زمانی کمتر ازدویست الی سیصد نفر مامومین او نبود بیکی ودونفر از بستگانش رسید لذا مسجد را ترک نمود و نماز جماعت را موقوف کرد .

وضع مساجد تغییر کرد مردم دانستند که رؤسای اسلام و علماء حقه آنانی بودند که مهاجرت نمودند بزایوه مقدسه ، مسجد شاه که در اقتدای به امام جمعه مردم برای جائزاع و مشاجره مینمودند خالی ماند واعظی مانند سید جمال الدین از میان رفته در جای اوسید صالح کرمانشاهی نشسته همان اندازه که سید جمال اندین محبوب القلوب ومنظور خلق بود این سید صالح مبعوض و مطرود در نزد آنها بود مردم متنفر از منبر وموعظه او بودند حتی آنکه يك نفر از عوام رفته بود در عرشه منبر نجاست ریخته بود بیچاره واعظ در وقت نشستن در روی منبر دست و لباس او ملوث گردیده باری مامومین امام جمعه از اقتداء امام متصرف شده ومنحصر گردید بآدمهای شخصی و چند نفر آخوند قاری وبعض اجزاء و حاشیه نشینان مجلس او هر چه بر اقتدار و جمعیت مهاجرین افزوده میشد از شئونات امام جمعه و شیخ فضل الله کاسته میگردد در دربار دولت هم نفاق بین رجال و درباریان بعد کمال رسیده بود میرزا نصرالله خان مشیرالدواه و دو پسرش مشیر الملك و مؤتمن الملك و ناصر الملك (نایب السلطنه حالیه) و امیرخان سردار (امیر اعظم حالیه) وبعضی دیگر باطناً و قلباً با آقایان همراه بودند و مستعد برای تبدیل سلطنت استبدادی بسلطنت ملی . شاهزاده عین الدوله صدراعظم ایران روز بروز بر تکبر و تبختر او افزوده میگردد که اگر مظفر الدین شاه مانع نبود در یک روز همه علماء و سادات طهران را معدوم مینمود در این اثناء امری اتفاق افتاد که باعث قوت آقایان وضعف شیخ فضل الله و امام جمعه گردید و آن مهاجرت آقامیرزا مهدی پسر حاج شیخ فضل الله وملحق شدن او به آقایان بود آقامیرزا مهدی مزبور با پنجاه نفر از طلاب مهاجرت نمود این آفازاده اگر چه جوان است ولی بافضل وزهد از اول تحصیلش طریق آفازادگی را متروک وبطرز فقر وطلبگی حرکت میکرد ونفوذیهم در محله سنگلیج و اطراف خود داشت زیرا که از آفا زاده هائی بود که اذیت وآزارش باحدی نمیرسید وهیچوقت ملاحظه آفازادگی وشئونات پدری را نینمود و یکقدم برخلاف شرع بر نمیداشت این موافقت با آقایان و مخالفت پدر حقانیت مهاجرین را ظاهر میساخت بعلاوه از نطق و قدهح مخالفین ذره کوتاهی نکرد (بعضی از مردم کوه نظر بر آقامیرزا مهدی ایضا وارد میساختند که چرا مخالفت پدر را نمود ولی

عقلاء و دانشمندان میدانند که لذت حریت و نوعیت مقدم بر ملاحظهٔ پدیرست در مقام صیانت وطن و دیانت آدمی از پدر و اولاد بلکه از خود باید گذشت (باری بفاصلهٔ بیست روز عموم ائمه مساجد و علما و سادات و طلاب و بعضی از تجار ملحق شدند با آقایان ایام جمعه در صحن و حرم و مسجد جا بر مردم تنگ بود .

عین الدوله دید روز بروز بر جمعیت آقایان افزوده میشود و شاید فتنه بزرگ شود مستمرک بیول شد آنچه را که اول نداد و اگر داده بود شاید بمقصود خویش نایل میشد یعنی امر را بتأخیر میانداخت حاضر بداندنش شد بو عدو وعید و پیغام زید را بین عمرورا ملاقات کن از آنجمله پیغام به آقای طباطبائی داد که بیست هزار تومان بشما میدهم بیائید شهر مشرثرنشد (نگارنده از شخصی آقای طباطبائی شنیدم که عین الدوله بیست هزار تومان بمن میداد که از آقا سید عبدالله کناره کنم) .

از این تشبث هم مأیوس شده در خیال تبعید ونفی رؤساء بر آمده سالار اسعد را با چند نفر سوار و یکدسته سرباز فرستاد در حضرت عبدالعظیم که علی الظاهر مأمور بودند بحفظ و حراست آقایان یکروز که هوا در شدت سردی بود امیر بهادر جنگ با دو یست نفر سوار و چند کالسکه و گاری وارد بزایوهٔ مقدسه گردید و در صحن مقدس ورود نمود آقایان ورؤساء را جمع نموده که اعلیحضرت شاهنشاه فرموده است من شمارا حرکت داده و با خود ببرم حضور شاه که خود شاه شفاهاً باشماها گفتگو فرماید و مقاصداتنرا بر آورد و منهم در انجام مقاصد شما ساعی و جاهد میباشم اخلاص و ارادت مرا بسلسلهٔ جلیلهٔ علماء و ذریهٔ رسول و بنی فاطمه خاص و عام میدانند آقایان چون وضع را قسمی دیگر دیده و از مقاصد دولتیان مسبوق بوده لذا از آمدن بشهر امتناع فرمودند امیر بهادر گفت من مأمورم شمارا از این محل حرکت دهم اگر چه بخراب کردن این گنبد مطهر و اتلاف نفوس منجر گردد و شما میدانید من اطاعت شاه را واجب میدانم جناب آقا سید جمال الدین افجه که از علماء بزرگ بود بنای تغیر و تشدد را گذارد و گفت برای خاطر یک خری که دختر خری میگردد ما باید کشته و تلف و در بدر بیابانها گردیم مقصود آقا سید جمال این بود که بگوید (برای خاطر یک خری که زن یک خری را میخواهد یعنی امام جمعه که زن موقر السلطنه را میخواهد) سهواً و اشتهاً بجای زن لفظ دختر را اداء فرمود و البته این طور عبارت بشاه بر میخورد امیر بهادر که دید لفظ خرا را اطلاق بر شاه کرد لذا متغیر شد و سخن آقا را قطع کرد و گفت سید بی احترامی بشاه میکنی و بد از شاه میگوئی آه من زنده باشم و این سید این طور با آقای من و صاحب من و ولی النعمی من بد بگوید الان یا خود را میکشم و یا این سید را این قدر داد و فریاد کرد که حالت غشوه او را دست داد و بزمین افتاد غلامهای کشیکخانه که این حالت امیر بهادر را دیدند دست بتفنگ ریختند در صحن مقدس و اطراف آقایان پراکنده شده جناب حاج شیخ مرتضی آشتیانی از این وضع و پریشانی حال علماء و ذریهٔ فاطمه درهم رفته یکدفعه بحالت غشوه بزمین افتاد آقایان متوحش شده هر دورا بهوش آورده پس از مذاکرات بسیار بنایشان بر حرکت شد و عازم بر آمدن بشهر که بعضی از سوارهای کشیکخانه رسانیدند به آقایان که اگر در کالسکه سوار شوید شمارا بشهر نخواهند برد بلکه هر کدامی را بطرفی خواهند برد اول کسبیکه مانع از حرکت آقایان

شد آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی بود که آمد جلو پدر را گرفت و گفت من تا زننده باشم نمیکندارم. پدرم را بیرید رو کرد بآن بزرگوار و گفت پدرجان کجا میروید ما را میخوانند یتیم کنند ای وای پدرم را یاری کنید سادات طباطبائی اطراف آقارا گرفته طلاب هم که هر کدامی در خیال فرار بودند جمع شده مانع حرکت آقایان شدند طایفه نقریها و خدام حضرت و اهالی شاهزاده عبدالعظیم سینه‌های خود را سیر کرده و گفتند تا ما زننده باشیم نمیکنداریم آقایان را بیرید صدای گریه و ضجه سادات بلند شد زنها ریختند بسرو سینه میزدند هیاهو و صداها بیازار رسید بازارها بسته شد زن و مرد اطراف صحن را گرفته فریاد و اسلامه و وادینه و اشریعتاه از مردم به آسمان میرفت هنگامه برپا شد که تا آنوقت احدی یاد نداشت آقای طباطبائی فرمود من حاضرم آقای بهبهانی را راضی کنید امیربهادر رفت که آقای بهبهانی را بیاورد مردم ریختند و آقای طباطبائی را چپاندند توی حرم آقای بهبهانی هم رفت بتوی حرم و مَنْ دَخَلَ كَانْ آمیناً امیربهادر دید که حرکت آقایان مشکل شد بخیال آنکه شب آنها را حرکت دهد به آقایان گفت من رفته شما تا شب فکر خود را بکنید بلکه بخوبی امر بگذرد این اخبار بتوسط تلفون بشهر رسید در شهر هم هیاهو و گفتگو در بین مردم افتاد نزدیک بود در شهر بلوای بزرگی حادث شود که از طرف شاه تلفون شد بامیربهادر که متعرض آقایان نشود و مراجعت نماید نگارنده در شهر بود از استماع این خبر رفته در خانه جناب آقا سید اسدالله طباطبائی برادر آقای طباطبائی دیدم این سید محترم بحالت گریه در روی سجاده افتاده است و دعا میکند و نصرت آقایان را از خدا درخواست مینماید.

حالت این سید بزرگوار و مرجعیت او و داشتن بعض ادعیه خصوص نسخه صحیح لوح جتة الاسماء و اذن و اجازه در استعمال آن از پدر مرحومش و یا بعض بزرگان معروف و مشهور است. در این واقعه که اورا دل شکسته و گریان و بحال دعای دیدم نگارنده رایقین حاصل گردید که سلطنت مظفرالدینشاه و صدارت عین الدوله بلکه ریاست قاجاریه متزلزل خواهد شد.

یکی از موثقین گوید یک شب وارد شدم بر سالار اسعد و او را دیدم که مشغول قمار بود باو گفتم تو اهل قمار نبودی چه شده است که در این مکان قدس خود را مشغول باین خلاف شرع و عمل شنیع نمودی بطریق مزاح یا از روی واقعیت جواب داد که آنچه این سعد در مأموریت خود نمود از بستن آب و نان بر روی اولاد فاطمه و شکستن قلوب طیبه و طاهره من نیز در این مأموریت خویش بجا آوردم این یک معصیت مانده بود او را نیز بجا آوردم که در مأموریت خود کوتاهی نکرده باشم.

و نیز گویند کاغذی نوشت به امیربهادر جنک که من طرف با اولاد فاطمه و ذراری رسول نمیشوم و از نوکری دیوان و این مأموریت خود استعفا میخوانم استعفا میکنم که کسی دیگر را مأمور باین حفظ و حراست فرمائید که از عهدۀ من خارج است.

عین الدوله دید امر مهاجرین رو بترقی است و عماقرب رشته امور از هم گسیخته خواهد شد و طلاب علوم هم که چند نفری در طهران بودند از این واقعه رقتن امیربهادر مهاجرت نموده به آقایان ملحق شدند فلذا تدبیری نمود و پیغام داد برای آقایان که یک نفر امین از طرف خودتان بفرستید که شفاهاً با

شاه مذاکره نماید و مقاصد تانرا اظهار و عرض کند و از شاه جواب بشنود آقایان هر کس را معین کردند عین الدوله عذر میآورد تا اینکه جناب آقا سید احمد طباطبائی را معین و نزد شاه روانه داشتند مقاصدشان را نیز فهرست نموده با جناب آقا فرستادند. در این مقام عرض میکنم یا طبیعت موافقت نمود و میل و اراده عین الدوله مصادف و مطابق شد با انتخاب آقایان و یا آنکه تباری و مواطاة در بین عین الدوله و بعضی بود چه عین الدوله همین را طالب بود که آقا سید احمد و کیل آقایان باشد و بهمین جهت حکمیت آقارا آقایان رد نموده و قبول نکردند لکن نگارنده بر حسب وظیفه خود در این مقام ناچار است از اکتفاء کردن بآنچه که آقا شیخ مرتضی مدیرالذکرین نوشته است والان نوشته احواضراست و بر طبق آن نوشته قسم قرآن یاد کرد که يك کلمه از آن خلاف واقع نیست و نگارنده آن نوشته را با قرآن از دست جناب مدیر گرفته و قول دادم که بهمان نوشته اکتفاء کنیم فلذا عین مکتوب ایشان را بدون تصرف در آن درج مینمائیم و از خواننده تاریخ معذرت میخواهم چه اینگونه نوشتجات را نگارنده بقیمت گزاف خریداری خواهد نمود و در تحصیلش بزحمات کثیره مبادرت مینماید و هذا صورته.

بسم الله الرحمن الرحيم

بدبخت و بدعاقبت ترین خلق از بازار مراجعت میکرد و بیخانه میرفت در کوچه قهوهچی باشی که معروف بیاچناراست آقای آقا سید احمد و دو نفر آقا زاده و جمعی فراراً بحضرت عبدالعظیم مشرف میشدند رسیدند بمن (مدیر روضه خوان) فرمودند بیابرویم بحضرت عبدالعظیم عرض کردم شما قدری آهسته تر تشریف ببرید تا بنده بروم مالم را سوارشوم و بیایم بتعجیل رفتم سوار بر اسب شده نزدیک کاروانسرای امیر به آقا رسیدم در خدمت آقا رفتم تا بیرون دروازه دم قهوهخانه پیاده شدند آقا فرمود گفته ام کالسکه بیاورند قدری صبر کنید مشغول چای خوردن بودند که جماعتی از سر بازارها همه چوب بدست پستک پوشیده آمدند دست آقا را بوسیدند و عرض داشتند خیال دارید کجا بروید فرمودند بحضرت عبدالعظیم سر بازارها گفتند بیایید خدمت امام جمعه در شهر اگر آقا اجازه دادند آنوقت بروید والا مأموریم که نگذاریم شما بروید در این بین آقا سید علاءالدین داماد آقای آقا سید عبدالله (اعتماد الاسلام) با یک نفر دیگر درشکه سوار بودند آمدند دم قهوهخانه از این مطلب مطلع شدند مراجعت فرموده از دروازه دولاب بحضرت عبدالعظیم مشرف شدند چیزی نگذشت آقای آقا میرزا ابوالقاسم با درشکه رسیدند حکایت سر بازارها را برای آقا نقل کردند آقا میرزا ابوالقاسم متغیر شده بسر بازارها فرمودند غلط کرده هر کس بشما همچو امیری را کرده است بدرشکه چی فرمودند بصرهی کن تا درشکه حرکت کرد سر بازارها از عقب دویدند نزدیک کورهها درشکه را در میان گرفته در این بین کالسکه آقای آقا سید احمد رسید آقا سوار شدند و قرار کردند مدیر هم سوار بر اسب بود میخواست او هم فرار کند که یکدسته سر بازارها چوبهای ارجن رسیدند مدیر را میان گرفتند چوب زیادی بمدیر زدند ساعت نقره از بغلش افتاد بردند یکنای کفشش افتاد گم شد آخر اسب همت کرده مدیر را از چنگ دشمن نجات داده او را بحضرت عبدالعظیم رسانید لدی الورود و واقعه را حضور آقایان عرضه داشت آنها با و دلداری داده و اظهار مرحمت فرمودند آقا میرزا کاظم پسر آقای آقا سید احمد مبلغ شش هزار دینار بول بمدیر داد که کمش از برای خودش

خریداری نماید که یا برهنه نباشد و گفت انشاء الله تلافی ساعت را هم میکنم مدیر مشغول بخدمت گذاری شد .
آقا شیخ مرتضی مدیر در واقع مردانه خدمت کرد به آقایان و طلاب خصوص باهل منبر افسوس که
زحمات و آبروی بیچاره مدیر را بر باد دادند که بعد از این خواهد آمد .

پس از تجدید مطلع و ابتداء بنام خدای تبارک و تعالی والتفات از غیبت بتکلم و بازالتفات از تکلم
بغیبت چنین مینویسد .

خدا را بشهادت گواه میکنیم که آنچه مینویسم صدق است زمانیکه آقایان در حضرت
عبدالمعظم مشرف بودند مدیر در کمال راستی و درستی و خدمتگذاری بطلاب و آقایان بود شب
یکشنبه چهار ساعت از شب گذشته آقای آقا سید احمد مدیر را خواست ایشان بودند و آقا زاده‌ها
و میرزا محمد محرر .

آقا بمدیر فرمود که میتوانی کاری بکنی که عین الدوله ما را از حضرت عبدالعظیم (ع) بخواهد
شاید ماهم مثل دیگران دخلی کرده باشیم مدیر عرض کرد آقا جان بنده محبوب القلوب عامه مردم هستم
میتروسم از برای بنده اسباب بدنامی فراهم بیاید دیگر آنکه مراد راهی میفرستی که چاه عمیقی در این
راه هست تمام جانوران از گزنده و درنده در این چاه هستند بنده در این چاه میافتم ناله غریبی بلند میکنم
شما تشریف میآورید که مرا نجات بدهید سوزنی بیای شما فرمود بنده را در تمام این مهالک میگذارید
آقا فرمود از تو بعید میدانم همچو گمانی درباره من ببری بهر حال همان شب وقت سحر مدیر را بیدار کردند
که وقت میگنرد و مبلغ سه تومان آقا از میرزا محمد محرر گرفتند کرایه درشکه بمدیر دادند و او را بشهر
فرستادند هر کس از مدیر میرسید برای چه بشهر آمده جواب میداد که آمده‌ام از برای آقا پول قرض
کنم مدیر رفت منزل جناب صدر الممالک (متولی باشی حاله اسنان رضوی) گفت آقا خیال دارند که
عین الدوله را ملاقات بفرمایند از برای اصلاح کار آقایان آفرین بخوش نفسی جناب صدر الممالک که به
مدیر فرمود فلانکس اگر بجز اصلاح کار آقایان و نفع عموم مردم آقا خیال دیگری داشته باشند من حاضر
نیستم بهمراهی مدیر قسم یاد کرد که جز اصلاح خیال دیگری ندارند صدر الممالک بمدیر
گفت حالا شما بروید يك ساعت بغروب مانده تشریف بیاورید بلکه این امر را بخوبی اصلاح کنم
مدیر هم در ساعت مذکور رفت صدر الممالک با مدیر رفتند منزل امیر علاء الدین خان گروسی مدیر
نماز نخوانده بود در يك اطاق ایستاد بنماز خواندن بعد از نماز رفت پیش صدر الممالک دید قوام دفتر
هم آنجا هست ترسید بگوش صدر الممالک بطریق نجوی گفت که قوام دفتر با آقای آقامیرزا مصطفی
خیلی رفاقت دارد میتروسم که این وقعه را بجناب آقامیرزا مصطفی بگویند آنوقت از برای من اسباب
بدنامی فراهم بیاید جناب صدر الممالک از قوام دفتر خواهش نمود که این مسئله آمدن مدیر را بشهر
جائی اظهار ننماید قوام دفتر هم از ترس عین الدوله قول داد که این مسئله را جائی مذاکره نکنند باری
شیخ مرتضی مدیر الذاکرین و صدر الممالک و امیر علاء الدین خان هر سه در کالسکه امیر علاء الدین خان
نشسته و رفتند بخانه عین الدوله صدر الممالک تفصیل را بای اعظام الممالک نقل کرد (اعظام الممالک

قراشباشی و بیسکار بلکه جلة الملك عين الدوله بود و شخص بد ذاتی نبود در این اواخر ترقی فوق العاده بهم رسانید (اعظام الممالک خیلی از این مسئله خوشحال شد کمال پذیرائی را از مدیر کرد و گفت حالا عضد السلطان پسر شاه پهلوی شاهزاده تشریف دارند صبر کنید تا ایشان بروند آنوقت من تفصیل را بحضرت والاعراض می کنم در این بین عضد السلطان از اطلاق بیرون آمد با عین الدوله هر دو از باغ بیرون رفتند اعظام الممالک در بین راه تفصیل آمدن این سه نفر را از برای شاهزاده ذکر کرد عین الدوله گفت اگر من حالا بیگم خوب نیست حضرات امشب بروند فردا یک ساعت با آفتاب مانده بیایند حضرات مراجعت کردند فردا صبح قبل از آفتاب رفتند در خلوت شاهزاده را ملاقات کردند صدر الممالک گفت آقای آقا سید احمد میل دارند که ایشان را بطور احترام بخواهید که تشریف بیاورند بین شما و آقایانرا اصلاح بفرمایند الحق جناب صدر الممالک خیلی همراهی با ملت و دلسوزی از مردم کردند عین الدوله گفت من اطمینان بقول مدیر ندارم از کجا که این حرف را آقا گفته باشد مدیر گفت اگر حرف مرا کذب میدانید بهترین است که جامی را معین بفرمائید که خارج از منزل خودتان باشد اعظام الممالک بیاید آنجا آقا زاده های آقا هم تشریف میاورند خودشان مقصود پدرشانرا به اعظام الممالک بگویند تا صدق و کذب من معلوم بشود عین الدوله این حرف را پسندید و این زحمت را بگردن صدر الممالک انداخت چون خانه ایشان دودر داشت بنا همچو شد که قبل از ظهر همانروز اعظام الممالک بیاید منزل صدر الممالک و آقا زاده ها هم بیایند تا یکدیگر را ملاقات نمایند مدیر از خانه عین الدوله بیرون آمده به آقا زاده ها خبر داد که وقایع از این قرار است کمال خوشوقتی از برای ایشان حاصل شد آقا میرزا کاظم و آقا میرزا علینقی و میرزا محمد محراب مدیر از آن دریکه در کوجه فهوه چی باشی است رفتند منزل صدر الممالک اعظام الممالک هم از آن دریکه بتکیه منوچهر خان است آمد آقا زاده ها را ملاقات کرد بعد از مذاکرات بسیار معلوم شد که مدیر را خودشان فرستاده اند و از طرف آقا آمده است آقا زاده گان در خصوص آمدن آقا اصراری داشتند که حکماً باید کالسکه مخصوص شاه را از برای سواری آقا بیاورند در این باب گفتگوی زیادی با اعظام الممالک کردند آخر بنا شد که کالسکه عین الدوله را با اسم کالسکه شاه از برای آقا ببرند کریم خان اکرم نظام را هم معین کردند که او برود عقب آقا اعظام الممالک ده تومان در همان مجلس بمیدر داد که این پول را شما کرایه درشکه بدهید و بروید حضرت عبدالعظیم به آقا اطلاع بدهید و بگوئید که مهیا بشوند از برای تشریف آوردن باری آقا از حضرت عبدالعظیم حرکت فرمودند بقصر دوشان تپه (مقدمت انتخاب جناب آقا سید احمد از طرف آقایان دیده شده بود چنانچه در تاریخ ذکر شد و بعد از این هم خواهد آمد) چون در کالسکه آقا جا نبود مدیر درشکه کرایه نشست شیخ رضای لسان الذاکرین که شاگرد آقا سید محمد گنجه بود او را هم با خودش برد بدوشان تپه و قتیکه مدیر رسید دید آقا با امیر بهادر جنگ خدمت شاه رفته اند عین الدوله تحسین زیادی از مدیر کرد و باو مهربانی و محبت کرد مدیر شروع کرد بمعرفی نمودن آقا زاده ها در حضور خودشان باین طور که آقای آقا میرزا کاظم جوهر قدس و تقوی جز طول دادن نماز و دعای بسططان اسلام و اتابک اعظم کاری دیگر از ایشان ساخته نیست اما آقا زاده کوحک که آقا میرزا علینقی باشد بسیار با جوهر کارکن کاربر و وجودشان بمنزله

شمشیردودمه هندیست همان قسم برنگی دارند در این گفتگو بودند که آقا از پیش شاه مراجعت فرمود با عین الدوله بنای حرف را گذاردند فرمودند اگر میخواهید که آقایان از شما راضی بشوند و بشهر مراجعت کنند باید چندکار بکنید اول آنکه علاءالدوله را از حکومت طهران معزول بفرمائید دوم آنکه ظفرالسلطنه را هم معزول کنید از حکومت کرمان سوم آنکه عسگر گاریچی را چوب بزنید و عزل کنید از راه قم چهارم آنکه يك عصای جواهر نشان بدهید بمن که خودم از برای حاج میرزا محمدرضای کرمانی بفرستم عین الدوله هیچیک را قبول نکرد بعد از صرف شام آقا مراجعت فرمود بحضرت عبدالعظیم شب بعد مدیر درب حرم ایستاده بود که فراش يك پاکت داد بدست مدیر بهمه اعظام الممالک سرپاكت را باز کرد اعظام الممالک نوشته بود حسب الامر حضرت والا وجود شما در دوشان تبه لازم است مدیر آمد خدمت آقا اجازه رفتن خواست آقا مرخص فرمود و گفت بروید آقا میرزا علینقی در حضور آقا بمدیر گفت بهر قسم که میدانی از عین الدوله پولی از برای آقا بگیر مدیر جان بنادا بی پول برگردی حسب الامر آقا مدیر رفت بدوشان تبه پهلوی عین الدوله شاهزاده بمدیر گفت چه خبر داری مدیر گفت قربان از آنجائیکه آفتاب طلوع میکند تا آنجائی که غروب میکند تمام دشمن شما هستند وهمه بشما بدمیگویند اگر نمیتوانید همه را بکشید لکن میتوانید همه را از خودتان راضی کنید عین الدوله گفت مدیر دیشب همچو بناشد که آقا از سایر آقایان جدا بشود چه شد مدیر گفت قربان توقع باین بزرگی اول تهیه آسودگی ایشانرا بفرمائید بعد این تمنارا از ایشان بفرمائید اول آنکه آقا مراغه نمیکند که دخل کند دوم آنکه ملك موقوفه هم در دست ایشان نیست که با آن ملك گذران کنند بعلاوه آنکه آقا در حضرت عبدالعظیم خودشان هزار تومان مقروض شده اند و آقا میرزا علی نقی هم یانصد تومان مقروض شده اند عین الدوله گفت جبران تمام این خرابیها را میکنم هزار تومان نقد بخود آقا میدهم یانصد تومان نقد هم به آقا میرزا علینقی میدهم صد تومان هم بخودت و ماهی صد تومان به آقا میدهم ماهی پنجاه تومان با آقا میرزا کاظم ماهی پنجاه تومان با آقا میرزا علی نقی بیست و پنج تومان هم بتو خواهم داد .

خواست این پولها را بدهد که مدیر از برای آقا ببرد مدیر قبول نکرد گفت فردا آقا میرزا علینقی شرفیاب میشود بول را بایشان تحویل بدهید که بدست خودشان رسیده باشد او هم قبول کرد فردا بعد از ظهر آقا میرزا علینقی با مدیر رفتند منزل عین الدوله هزار و یانصد تومان اسکناس تحویل آقا زاده دادند صد تومان هم بمدیر و عده های سابق هم مکرر شد آقا زاده بعین الدوله گفت خوب است بمدیر بفرمائید که به آقا نگوید که حضرت والا یانصد تومان پول بدعا گو مرحمت فرموده اند او هم بمدیر سبرد که اظهار نکنید آقا میرزا علینقی بعین الدوله گفت قربان آقایان را بنده و آقا راضی کرده ایم که بشهر مراجعت بفرمایند اما چهار نفر نمیگذارند اول آقا میرزا مصطفی دوم آقا میرزا ابوالقاسم سوم آقا میرزا محسن چهارم اعتماد الاسلام داماد آقا سید عبدالله خوب است شما این چهار نفر را با خودتان همراه کنید بنده هم که دست ارادت داده ام آنوقت بخوبی مقاصد خودتانرا انجام خواهید داد (اگر بخوایم تماشا آقا زاده وطنخواه ملت پرست را بنویسم منوی هفتاد من کاغذ شود) آقا زاده با کمال خوشحالی

ازخانهٔ عین‌الدوله بیرون آمده بمدير فرمود خدمت آقا عرض کن که عین‌الدوله هزار تومان پول داده هشتصد تومان از برای شما صد تومان از برای آقا میرزا علیتقی صد تومان هم برای آقا میرزا کاظم اگر غیر از این بگوئیم آقا از مسئلهٔ پانصد تومان مطلع میشود مدیر هم قبول کرد آقا میرزا علیتقی چهل و چهار تومان از آن پانصد تومان بمدير داد بقیهٔ پول را خدمت آقا بردند آقا هم پنججاه تومان بمدير دادند میرزا محمد محرر آقا از این مسئله دلتنگ شده که چه جهت دارد که در این قضیه باید مدیر محرم باشد و دخل ببرد و من بیکاره باشم با مدیر بنای بخل و عداوت را گذارد و بجمعی از دوستان خودش گفت که من باید مدیر را بدنام کنم نمیدانم چه شد که مردمان باهوش از این واقعه مطلع شدند آقا پول را دادند بمدير که این پول را پس بده بعین‌الدوله مدیر پول را برد عین‌الدوله پس نگرقت چند روزی پول نزد مدیر ماند تا آقا پول را قبول فرمود و از مدیر پس گرفتند دو سه روز از این واقعه گذشت یکشب اعظام الممالک و آقا میرزا علیتقی رفتند منزل مدیر قول و قرار در خصوص جدا شدن آقا سید احمد از سایر آقایان نمودند آقا میرزا علیتقی فرمود من خدمت آقا میرسم و آقا را راضی میکنم که بشهر مراجعت بفرمایند هر چه آقا فرمودند بشما خبر میدهم .

باری شب جمعه مدیر را از حضرت عبدالعظیم فرستادند بشهر گفتند بعین‌الدوله بگو که آقا فرمودند کالسکه بفرستید عقب من که بیایم لکن بچند شرط . اول آنکه پنجاه از تومان قرض مرا فوری بدهید دوم آنکه دوست نفر سوار از دوشان تپه همراه من بکنید که مرا بشهر بیاورند و درب‌خانه را بروی من به بندند از برای آنکه مردم بگویند که آقا را مجبوراً بشهر آوردند .

مدیر وارد شهر شد بی‌باغ عین‌الدوله که جنب دروازهٔ دوشان تپه است در حالتیکه امیر بهادر جنگ هم پهلوی عین‌الدوله بود تفصیل را گفت عین‌الدوله جواب داد که شب جمعه است من از دوشان تپه بشهر آمده‌ام از برای غسل جمعه چه طور بر گردم بدوشان تپه باری سه از شب گذشته شاهزادهٔ عین‌الدوله مراجعت بدوشان تپه کرد امر کرد کالسکهٔ چهار اسبه بستند پیش خدمت خودش را که صدق السلطان لقب داشت او را همراه مدیر کرد که آقا را از حضرت عبدالعظیم بیاورند آقایان مطلع از این قضیه شده بدگمان شدند که این اسباب چینی خود آقا است آقا باین ملاحظه خودشان تشریف نبردند آقای آقا میرزا کاظم آقا زادهٔ بزرگ را همراه صدق السلطان کرده پنهانی از آقایان فرستادند بدوشان تپه که عذر امشب را بخواهند و از جانب آقا قول بدهند که فردا پس از فرستادن کالسکه خود آقا تشریف بیاورند آقا زاده تشریف بردند و فرمایشات آقا را رسانیدند شام را هم دردوشان تپه صرف فرمودند و از برای خواب مراجعت فرمودند بشهر منزل اعظام الممالک خوابیدند سحر هم در حمام اعظام الممالک وضو گرفته نماز خواندند و باد رشکه کرایه‌ای اول صبح مراجعت کردند بحضرت عبدالعظیم لکن همه روزه بتوسط کاغذ دستور العمل بمدير میدادند که چه بکن و چه بگو که عین کاغذها بخط و مهر جناب آقا میرزا علیتقی موجود است (که نگارنده بچشم خود بعض از آن کاغذها را دیده) .

میرزا محمد محرر بواسطهٔ عداوت با مدیر تمام وقایع را در حضرت عبدالعظیم با اسم مدیر بیچاره شهرت داد و او را بد نام کرد که مدیر هم از ترس آبرو و جانش آمد بشهر در منزل کربلائی جواد سمسار پسر حاج آخوند سمسار متحصن گردید و پناه باو برد بواسطهٔ آنکه جواد محل و توق حجّه الاسلام

آقای آقامیرزا سید محمد بود بعد از فکرهای زیاد آخر عریضه بحضور آقای آقا سید احمد نوشت و در آن عریضه تمام دستور العملهای خود آقا و فرمایشات ایشان را که با او امر فرموده بودند و او را بجهت قسم فرستاده بودند نوشت در پاکت که دارد سر پاکت را نجسبانیده بجواد سمسار گفت این کاغذ را ببر حضرت عبدالعظیم بده با آقای آقا میرزا سید محمد بخوانند و از مظلومی و بیگناهی من مطلع بشوند بعد سر پاکت را بچسبان ببر خدمت آقای آقا سید احمد شاید این خرید را که آقا بدست خودشان بالا برده اند دوسرته یا این بیاورند . ندانم چه شد بعضی همچون نقل کردند که جوادیك رأس یعفور و پنجاه تومان پول از آقا سید احمد گرفت و کاغذ را به آقای آقامیرزا سید محمد نشان نداد و بدبخت مدیر را نگذارد که از اتهام بیرون بیاید شب همانروز آقا میرزا علینقی بشهر آمدند مدیر را بتخانه خود بردند او را دلداری داد که مالتافی این بدنامی را خواهیم کرد بشرط آنکه شما جائی این مطلب را اظهار نکنید که اسباب بدنامی ما میشود فردا صبح دوسرته مدیر را بردند حضرت عبدالعظیم چیزی نگذشت که تمام آقایان بشهر مراجعت فرمودند باز بتوسط مدیر همان ماهانه را که عین الدوله برقرار کرده بود از برای آقا فرستادند صد تومان خود آقا پنجاه تومان آقامیرزا کاظم پنجاه تومان آقامیرزا علینقی بیست و پنج تومان خود مدیر بعد از چندی آقا زاده آقامیرزا علینقی با مدیر بی مرحمت شده او را از پناه خود دور ساخته بعین الدوله هم گفت که ما او را از اداره خود خارج ساختیم از امروز بیعد امین مامیرزا محمد محرراست و شیخ رضای لسان الذاکرین . باین جهت بیست و پنج تومان مدیر را در حق شیخ رضای لسان الذاکرین برقرار فرمودند و سی تومانهم از برای میرزا محمد محرر برقرار کردند مدیر هم از خرمای بغداد وهم از حلوی بصره محروم شد .

از قرار معلوم مدیر بی تقصیر بوده و در این قضیه مظلوم واقع شده است بجهت اینکه خدمتهای نمایان به آقایان کرده بود در حال آنچه بنده میدانم از ماه ذی القعدة ۱۳۲۳ تا ماه رجب المرجب ۱۳۲۴ ماهی دوست و پنجاه تومان بتوسط میرزا ابوالقاسم نوکر شخصی اعظام الممالک که برادرزن آقامیرزا علینقی بود همه ماهه با اداره آقا میرسد و جهت تأخیر افتادن امر مشروطیت بواسطه وجود محترم آقا زاده بود زیرا که آنچه در خلوت در خصوص عدالتخانه و مشروطیت صحبت میداشتند آقا میرزا علینقی بتوسط میرزا محمد محرر و شیخ رضای لسان الذاکرین بعین الدوله میرسانیدند . صورت کاغذیکه جناب آقا میرزا علینقی برای مدیر نوشته اند ؛ (عنوان سر پاکت) خدمت جناب مستطاب زبده الواعظین دوست محترم مکرم آقای مدیر مشرف باد .

(عنوان کاغذ) فدای تو دوست عزیزمهربان - از قرار مذکور دیشب را مشیر السلطنه و حاج ملک آمدند ولی هنوز حرفی و صحبتی نزدند شما تحقیق فرموده قبل از آنکه بما اظهار نمایند که مقصود چیست بما اطلاع بدهید دیگر آنکه جناب اعتماد التولیه خیال دارند امروز یا فردا حضور حضرت اشرف مشرف شود سر کار البته زود درفته خدمت جناب اجل آقای اعظام الممالک رسیده با ایشان بگوئید مبادا مطالب محرمانه ما را به اعتماد التولیه بگویند و حضرت اشرف هم برسانید که مقصود اعتماد التولیه اینست که مطالب محرمانه ما را بفهمد یا خبر باشد که اگر بروز کند تمام مامان مفتضح هستیم دیگر مختارید . دیگر آنکه منهم اینجا تا به بینم که مشیر السلطنه و حاج ملک چه صحبت میکنند و خودم عصری خدمت شما میرسم جائی نروید

عصری که من شمارا به بینم ولی الان بروید منزل جناب اعظام الممالک و مطالب مرقومه را بایشان حالی کنید و مسئله که بنا بود اقدام شود که آقا صلاح دانستند و شما رفتید که صحیح کنید معلوم نشد اهلانات را البته ملاحظه فرمودید که چه نوشته اند باخبر باشید زیاده عرضی نیست (علینقی الحسینی الطباطبائی) حضرت حجة الاسلامی مدظله سلام میرسانند چنانچه آقامیرزا محمدعمر از شما چیزی پرسد درباب پول یاغیره که خیال شما چیست ابدأ حرفی نزنید و ابراز نکنید که قافیه را خواهید باخت و مقصود او این است که یکدستی بزند با خبر باشید و از قول من خدمت جناب اعظام الممالک سلام برسانید و بگوئید ما در خدمت خود مشغولیم و شما هم درباب مسئله وزیر دربار اقدام کنید ملتفت باشید اگر خواستید بمیرزا محمد حرفی بزنید بگوئید اتایک پول دادند و آقا پس دادند. (تمام شد مکتوب مدیرالذکرین) العهدة علی الراوی .

رشته تاریخ ما آنجا بود که آقایان جناب آقا سید احمد را منتخب نمودند و مقاصد خودشان را فهرست نموده فرستادند حضور شاه که از آنجمله عزل عین الدوله بود از صدارت ایران جناب آقا سید احمد وارد بر عین الدوله شده فهرست آقایان را دادند بعین الدوله که گذارد در بقل خود و بتوسط امیر بهادر به اعلیحضرت عرض کرد که آقایان بعض مستدعیات دارند که بر آوردن آنها ضرری بدولت ندارد شاه فرمود بسیار خوب یک مجلس با هم بنشینید و مقاصد آنان را بر آورده نتیجه را بعرض ما برسانید امیر بهادر که همراه آقا سید احمد رفته بود حضور آمد نزد عین الدوله و فرمایش شاه را ابلاغ نموده عین الدوله متقبل شد انجام مستدعیات آقایان را .

باری نتیجه این حکمت و توسط آقا سید احمد بین دولت و آقایان راجع و عاید دو کس گردید اول عین الدوله که عزل او که منظور واهم مقاصد آقایان بود ازین رفت و خود عین الدوله متقبل گردید که مستدعیات آقایان را بر آورده نماید. و با آنها همراهی نماید دوم عاید جناب آقا سید احمد گردید که با عین الدوله همراه شد و دیگر از طرف او اظهار کدورتی نشد بلکه عین الدوله خواهش نمود از معزی الیه که خوب است شما از همین جا (دوشان تپه) بروید بشهر و تلفون کنید که آقایان بروند شهر و در شهر یک مجلس می نشینیم از جهت مقاصد و مستدعیات مذاکره مینمائیم جناب آقا سید احمد جواب گفت رفتن من بشهر موجب سوءظن آقایان خواهد گردید و نخواهند آمد پس بهتر این است که بروم بحضرت عبدالعظیم و آنان را راضی نموده عودت دهم اتایک قول و همراهی و معاونت از آقا گرفته پس از اطمینان آقا را روانه نمود جناب آقا که وارد بر آقایان شد مذاکره و گفتگوراطوری نمود که آقایان بدگمان شده و قرارداد ایشان را قبول نکرده و همگی تجدید عهد نموده و هم قول شدند که تا عین الدوله را از صدارت معزول نکنند مراجعت نمایند .

در این ایام جاسوسان عین الدوله متوالیاً اخبار را باو میرسانند امام جمعه برای آقایان پیغام داد که اشخاصی که محرم اسرار شما میباشند و شبها لحاف روی شما میاندازند برای من اخبار را میاورند پس مطمئن باین دوستان خود نباشید و بیایید بشهر تا من واسطه شوم نزد دولت که مقاصد شما را بر آورند آقایان درباره مدیرالذکرین شیخ مرتضی روضه خوان ظنین شده او را از خود دور کرده و

در باره دیگرانهم وضع را تغییر داده و هر کس را بمجالس سرّی خود راه نمیدادند . ارباب حل و عقد آقایان یعنی آنهاییکه مقاصد را پیشنهاد آقایان میکردند چند نفری معدود بودند که از آنجمله جناب آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی و جناب آقا میرزا محسن و جناب آقا میرزا مصطفی و جناب اعتمادالاسلام بودند جناب حاج میرزا یحیی دولت آبادی هم در شهر بتحریر ملك المتكلمين جند مجلس سفیر عثمانی را ملاقات نموده و سفیر را راضی نمود که واسطه در صلح باشد و مذاکراتی که با سفیر عثمانی کرد بتوسط برادر خود حاج میرزا علی محمد که او هم از علماء و سادات محترم اصفهان بود و در طهران متوقف برای آقایان بیغام داد و جندین دفعه بین آقایان و سفیر عثمانی رسول واقع شد تا آنکه بتوسط این چهار نفر و مساعی مشارالیه مستدعیات آقایان روی کاغذ آمده نزد سفیر فرستادند و آن از قرار تفصیل ذیل است :

صورت مستدعیات اولیة مهاجرین

اول - نبودن عسکر گار بچی در راه قم - حه امتیاز راه با این شخص بود موقتاً که گاری و دلیجان و در شکه متعددی در این راه راه انداخته بود و با مردم نهایت بد سلوکی را مینمود آقایان علماء قم از کارهای او بصدا درآمدند بودند لکن کسی بمراض آنها گوش نمیداد از این جهت آقایان قم متمسک بعلما طهران گردیده و با آقایان طهران معاهده کرده بودند که هر اشاره که از طرف آقایان بشود آنان اجراء دارند و عمل نمایند با این جهت آقایان طهران هم عزل عسکر را جزو مستدعیات خودشان نوشتند برای خاطر قبیلین .

دوم - مراحت و معاودت دادن حاج میرزا محمد رضای کرمانی را که در جلال آباد رفسنجان منفی و مبعّد بود محترماً و مجللاً بکرمان حه از زمانیکه واقعه کرمان اتفاق افتاده بود الی این ایام مشارالیه در رفسنجان توقف نموده بود و دولت مانع بود که عودت بکرمان نماید لذا معاودت دادن او را بکرمان جزء اهم مقاصد و مستدعیات قرار داده بودند .

سوم - بر گرداندن مدرسه خان مروی را بجناب حاج شیخ مرتضی حه که تولیت این مدرسه با جناب معظم بود و از اتفاق واقعه مسجد شاه عین الدواه دستخط صادر کرد که نولت مدرسه با امام جمعه باشد و موقوفه را بصرف امام جمعه داد با این جهت یکی از مستدعیات آقایان بر گشتن مدرسه و موقوفه بود بمتولی شرعی آن .

چهارم - بنای عدالخانه ای در ایران که در هر بلدی از بلاد ایران بك عدالخانه برپا شود که بمراض و بظلمات رعیت رسد گی شود و بطور عدل و مساوات رفتار کنند .

پنجم - احراء قانون اسلام درباره آحاد و افراد بدون ملاحظه از احدی .

ششم - عزل مسیونوز از ریاست گمرک و مالیة دولت .

هفتم - عزل علا الدوله از حکومت طهران .

هشتم - موقوف نمودن نومانیه دهشاهی کسری مواحب و سنمرات مردم را که یکسال است

قرار گذارده بودند که صاحبان مواحب نومانیه دهشاهی بدهند به اجزاء صندوق مایه .

جناب حاج میرزا یحیی دولت آبادی دوم مسئله را مدعی بود اول آنکه آقایان عازم بودند که تومانی دهشاهی را مخصوص بطبقه علماء و طلاب و سادات قرار بدهند من پیشنهاد کردم و گفتم که این خواهش را تعمیم دهند. دوم آنکه بنای عدالتخانه در عداد مستدعیات نبود و چون سفیر عثمانی گفت اگر استدعای آقایان نوعیت داشته باشد من توسط در صلح میکنم والا اگر مستدعیات شخصیت داشته باشد من اقدام نخواهم نمود لذا من ملحق نمودم بنوشته آقایان تأسیس عدالتخانه را تا سفیر قبول کرد (رجوع به کتاب ایشان شود که در شرح حالات و زندگانی خویش نوشته اند).

حاج میرزا یحیی دولت آبادی

مؤید فرمایس ایشان آنکه در شب آخر که آقایان روز بعد را معاودت نمودند جناب آقا میرزا محمد صادق طباطبائی بموی خود جناب آقا سید اسدالله مکنوبی نوسنه و مزده و عده تأسیس عدالتخانه را داده بود و تا آنوقت این لفظ رسماً و علناً بر زبانها جاری نشده بود الکن نگارنده قبل از این واقعه کرا را خدمت آقای طباطبائی رسیده و این مقصود خود را اظهار میفرمودند حتی آنکه در آن شبی که

آقایان از مسجد شاه رانده شده و در خانه آقای طباطبائی جمع شده بودند جناب حاج شیخ مرتضی از آقای طباطبائی استعلام نمود که تکلیف چیست جنابش فرمود مقصودی که داشتیم جلومیاندازیم و نیز اشخاصی که دور آقایان را در معنی داشتند مقصودی جز این نداشتند پس جمع بین قول آقای دولت آبادی و قول دیگر باین قسم میشود که در عریضه که آقایان بتوسط سفیر عثمانی بشاه عرض کرده بودند این استدعا را ننوشته بودند و جناب حاج میرزا یحیی نسیان آقایان را متذکر شده و آنانرا متذکر نمود که بنویسند بهر جهت زحمت جنابان حاج میرزا یحیی و حاج میرزا علی محمد برادرش در این موقع بی نهایت مفید افتاد چه پس از تنقیذ عریضه آقایان سفیر عثمانی فهرست مستدعیات آقایان را در پاکت رسمی گذارده و ایفا حضور اعلی حضرت مظفر الدین شاه داشت جناب میرزا نصر الله خان مشیرالدوله وزیر امور خارجه پاکت سفیر را در حضور شاه باز نموده و قرائت نمود عین الدوله از این تند بر آقایان منقلع گردید چه تا این وقت شاه اطلاع نداشت که مقصود آقایان چیست و تظلم و هجرت آنان از برای کیست اعلی حضرت فرمود جواب سفیر را بنویسید که مقاصد آقایان را بر آورده و آنها را محترماً عودت خواهیم داد و شفاهاً هم بعین الدوله فرمود البته آقایان را محترماً عودت دهید عین الدوله عرض کرد اطاعت میکنم لکن عودت آنان موقوف است بر مقدماتی که همین دوسه روزه بعمل خواهد آمد .

در ایام تحصن آقایان حاج ملک التجار که در آن ایام اعتباری داشت بزم حرکت دادن آقایان رفت بزایوه مقدسه دیگر معاوم نشد عین الدوله او را فرستاد و یا خودش داوطلبانه عودت آقایانرا تقبل نمود بهر جهت رفتن ملک سودی نکرد چه هر وقت اراده کرد آقایان را در خلوت ملاقات کند طلاب حاضر شده و مذاکرات علمی فرصت تکلم باو نمیداد و اگر هم تکلمی میکرد لایسمن و لایغنی لذا خائبا و خاسراً مراجعت نمود .

عین الدوله حکومت موقتی زایوه مقدسه را واگذار نمود به برادر زاده خود امیرخان سردار (امیر اعظم) آقایان ملتفت شدند که امیرخان سردار برای حکومت زایوه مقدسه نیامده است بلکه ضمناً مقصود دیگری دارد لذا نه دیدن از او کردند و نه او را بمجلس خود دعوت نمودند. امیرخان سردار دید که اگر کار بهمین طریق بگذرد مقصودش حاصل نخواهد شد لذا از راه صداقت و درستی و راستی چنانکه حیوة او بود درآمد و پیغام داد برای آقایان که من برای این آمدم که شمارا عودت دهم بشهر و اگر اجازه میدهید خدمت رسیده مقاصد را مذاکره کنیم آقایان اجازه داده از آقایان دیدن کرد در مجلس اول مذاکره نشد ولی مراد میان او و آقایان بود تا اینکه در یک شب از آقایان دعوتی نموده پس از مذاکرات زیاد به آقایان گفت مگر شما مایل نمیشاید کارتان اصلاح شود آقایان در جواب گفتند البته اصلاح کار را طالبیم امیرخان سردار گفت پس چند نفر از ائمه خود را با من روانه نمایند نزد انابک و حضوراً باهم گفتگو و مباحثه نمایند آقایان قبول نموده چهار نفر از ائمه خود را معین و روانه شهر داشته اسامی شریفه آنان از اینقرار است : جناب آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی فرزندان کبر و ارشد آقای طباطبائی .

جناب آقامیرزا مصطفی آشتیانی برادر جناب حاج شیخ مرتضی مجتهد (که در استبداد صغیر شبانه بضر بگلوله شهیدش کردند) .

جناب آقامیرزا محسن برادر جناب صدرالعلماء داماد آقای بهبهانی .

جناب اعتمادالاسلام آقا سید علاءالدین داماد آقای بهبهانی .

بالجمله این چهار نفر سه ساعت از شب چهارشنبه چهاردهم شهر ذی القعدة سنه ۱۳۲۳ مطابق

یادهم ژانویه ۱۹۰۶ مسیحی وارد شدند بر عین الدوله پس از مذاکرات بسیار قرارداد آقایان مزبور

را در منزل اتابک نگاه دارند و شب پنجشنبه

را در همان منزل اتابک توقف نمایند تا

اتابک مقاصدشان را بشاه عرض کند .

از قرار مسموع درباریان بخیال

اقتادند که این چهار نفر را بطرفی بفرستند

و هر کدام را بیک جایی اندازند که هم

دماغ آقایان سوخته شود و هم دیگر کسی

در اطراف آقایان نماند بقرصدی که بود

امناء آقایان در منزل اتابک بالطوع والرغبة

و یا بالاجبار والا کراه متوقف شدند این

خبر بزائویه مقدسه رسید آقایان مهاجرین

متزلزل و مضطرب شده در شهر طهران

طرف عصر خیر منتشر شد که چهار نفر

از آقایان را خیال تبعید دارند مردم و کسبه

بخیال افتاده بعضی را هم ترس و واهمه

گرفت چه هر کس یک بسته و یا خویش

و دوستی در زائویه داشت .

حسن اتفاق و یاسوه تدبیر درباریان

روز چهارشنبه چهاردهم اعلیحضرت شاهنشاه

امیر خان سردار (امیر اعظم)

در خانه امیر بهادر مهمان بود نزدیک ظهر آن روز که شاه از کالسکه پیاده شد بکنفرن عریضه حلوشاه بلند

کرد گویا آن عریضه راهم صحافشی نوشته بود و یک عریضه هم در دالان خانه امیر بهادر بشاه داده شد

(رسم عریضه دادن بشاه این طور بود که متظلم تظلم و عرض خود را در کاغذی نوشته در معبر شاه

میاستاد هر وقت شاه مبرسید کاغذ را بادست بلند میکرد یکدفعه فراسها باحوب میدویدند بحرف متظلم

آن وقت یاپادشاه و یاصدر اعظم و یا حاج الدوله صداه میکرد که متعرض عارض نشوید و بکنفرن پیشخدمت

میآید عریضه را میگرفت اگر شاه دیده بود که میگرفت والا بدست ساد نمبرسید و جواب داده نمیشد)

شاه دراول ورودش بخانه امیربهادر که روی صندلی نشست دوعریضه را ازپاکت بیرون آورده بنا کرد بخواندن مضمون هر دو قریب باین مضمون بود :

ای کسبکه تاج سلطنت را بر سر تو گذارده وعصای سلطنت را بدست توداده بترس ازوقتی که تاج را ازسرتو وعصا را ازدست بگیریم الخ
ازملاحظه این دو کاغذ شاه درهم رفته ومتفکر شد در آنروزیک کاغذ ازانجمن مخفی بشاه نوشته شد ودیگری را هم صحافشی نوشته بود .

در این اثناء پیشخدمت وارد شده عرض کرد اعلیحضرتادرشهر بلوا می بزرگ برپا شده بازارها را بسته ومردم خیال شورش دارند شاه سبب را استفسار کرد جوابداد که سبب توقف امنای آقایان است در منزل اتابک که مردم گمان کرده اند آنها را مجبوراً نگاهداشته اند وخیال تبعید ونفی آنها را دارند درباریان آنچه سعی کردند که بلکه شاه اذن داده بقوه جبریه مردم را ساکت کنند شاه اذن نداد بلکه بیشتر باعث خیال و واهمه شاه شد در این بین سوارهای دولتی حاضر شدند و شاه بطرف ارک حرکت فرمود .

درین راه زنها اطراف کالسه که سلطنتی را گرفته بفریاد بلند و گریه وزاری میگفتند : ما آقایان وپیشوایان دین را میخواهیم ما مسلمانیم وحکم آقایانرا واجب الاطاعه میدانیم عقدمارا آقایان بسته اند خانه های ما را آقایان اجاره میداده اند مجلاً تمام امور مادردست آقایان بوده وهست چطور راضی شویم علما را نفی بلد وتبعید نمایند . ایشاه مسلمان بفرما رؤسای مسلمانانرا احترام کنند . ای پادشاه مسلمان علمای اسلام را ذلیل وخوار نخواهید . ای پادشاه اسلام اگر وقتی روس وانگلیس باتوطرف شوند شصت کرور ملت ایران بحکم این آقایان جهاد میکنند (در این مقام نگارنده تاریخ مینویسد مرحوم مظفرالدین شاه اگر عاقبت اندیش بود میتوانست جواب بگوید ایرعیت من هر گاه دولتی بخواهد بادولت ایران طرف شود اول قلوب شما را از علماء متنفر میسازد که شما بدست خود یکی را در میدان بدار بکشید و یکی را در خانه خودش درالتی که روی سجاده نشسته با تیر موذر بکشید و دیگری را خانه نشین ودیگری را مطرود ومردود کنید حاصل آنکه اول علماء ورؤساء دین شمارا بدست خودتان تلف ومعدوم میکند) باری شاه وارد ارک شد وزیردربار(یعنی امیربهادر) وحاجب الدوله آمدند در بازار آنچه سعی کردند بلکه مردم را ساکت کنند وآرام دهند بلکه بازارها بسته نشود فایده نکرد بلکه مردم در مقام طرفیت برآمده انهد گفتن وفحش دادن مضایقه نکردند حتی آنکه در نتیجه حاجب الدوله یکی از سادات اخوی که مسمی به آقاسید ابراهیم بود با امیربهادر وحاجب الدوله طرف شد که عین الدوله آقایانرا گرفته وخیال تبعید دارد ما مسلمان باشیم و آقایان در این هوای سرد زمستان در حضرت عبدالعظیم گرفتار شده واذیت شماها باتند مجلاً بازارها وسراها تماماً بسته شد علاء الدوله حاکم طهران در خیابانها میگذاشت که دکانهای خیابانها بسته نشود که در خیابان جیانشانه نزدیک سبزه میدان رسید بججره آقاسید ابوالقاسم مذهب دید آقاسید حسن معروف بسید صاحب الزمانی باچند نفری در آنجا مشغول مذاکره میباشند حکم کرد سید بیچاره را از حجره بیرون کشید وگفت ای سید مفسد

آخر کار خودت را کردی و چوب دست خود را بسر و صورت سید کوفتن گرفت بیچاره سید محترم را مشلق و مضروب نمود دکان کین خیابانهم از این سوء تدبیر علاء الدوله بسته شد خبر به اعلیحضرت پادشاه رسید بعین الدوله فرمود البته مقاصد آقایان را اجراء دارید و آنها را تا فردا باید بیاورید بظهر والا من خودم میروم و آنها را میآورم اگر چه عین الدوله فرمایش شاه را اطاعت نمود و تلفون کرد بحضرت عبدالعظیم که شاه مقاصد و مستدعیات آقایان را بر آورده نمود ولی مردم مطمئن نشدند دکانها بسته و شهر بحالت بلوا باقی ماند عده از کسبه هم روانه حضرت عبدالعظیم شدند در واقع حضرت عبدالعظیم و طهران یک پارچه آه و فریاد و متصل بهم گردیده شب جمعه بنده نگارنده و معین العلماء آقا سید جمال الدین را بتخانه خودش برده و شب را با او بسر برده صبح زود درشکه سوار و روانه حضرت عبدالعظیم شده درین راه مردم عوام سید را دیده بطرف درشکه سید ریخته دست و پای آقارا میبوسیدند و صدا بسلام و صلوات بلند میکردند و این عبارت را میگفتند (بر دشمن سادات لعنت) .

با این حالت هجوم مردم رسیدن سید بزایه مقدسه مشکل بود لذا بدرشکه چی سفارش کردیم درشکه را نگاه ندارد درشکه چی شلاق کش اسبهای درشکه را بحرکت آورده رسیدیم دم دروازه حضرت عبدالعظیم از آنجا دیگر عبور و مرور سواره ممکن نبود لذا سید جمال الدین از درشکه پیاده شده تا مردم را چشم باو افتاد دور او را گرفته و او را بحالت صلوات و اجماع بصحن مقدس رسانیده اطراف سید را جمعی گرفته بودند که از صدمه و هجوم مردم سید تلف نشود آقایان اهل منبر که دیدند سید وارد شد و با بودن او شاید منبر امروز از دستشان برود و زحمت آنها بهدر رود خصوص سید اکبر شاه و آقا شیخ مهدی و حاج شیخ محمد که این سه نفر در این چند روزه خیلی زحمت کشیده بودند لذا مذکور داشتند که ضهور سید صلاح نیست و باید مثل سابق مخفی باشد در این بین جناب آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی رسید و بنکارنده بحالت تغیر فرمود من بعین الدوله قول داده بودم که سید ظاهر نشود و منبر نرود چرا او را آوردید نگارنده در جواب گفت جناب آقا شما قول دادید بنده که قول نداده بودم وانگهی اگر بنا شد شما شهر بروید پس آقا سید جمال الدین هم باید ظاهر شود .

بالجمله آقایان سید بیچاره را بردند در خانه اعتماد التولیه مخفی کردند چون هم سید معتبر بلکه خائف شده بود و هم جمعی بعدا درآمده بودند لذا جناب آقا میرزا مصطفی آشتیانی به بنده گفت ما هر چه بگوئیم آقا سید جمال باید مخفی باشد شما نشنوید و با هم میرویم شهر من تا کار آقارا اصلاح نکنم دست بر نمیدارم پس از این اطمینان سید راحت شده ولی در خانه اعتماد التولیه یک دو ساعته توقف نمود .

بالجمله صبح جمعه شانزدهم ذی القعدة الحرام سال ۱۳۲۳ هجری که مطابق است بادوازدهم ژانویه ۱۹۰۶ مسیحی بنای آقایان برسراجعت بشهر طهران شد و زمان تحصن یکماه کردید (بر و فسور براون) در تاریخ خود مینویسد مدت تحصن دوماه طول کشید و این اشتباه و سهواست که مدت تحصن یکماه بود که سی روز باشد زیرا که پنجشنبه ۱۷ شوال از طهران هجرت نمودند و جمعه شانزدهم ذی القعدة الحرام مراجعت بدارالخلافه طهران نمودند .

و نیز در ترجمه تاریخ آبی که مینویسد در آخر ماه ژانویه مطابق با اواسط ماه ذی الحجة ۱۳۲۳

بود غلط است چه مراجعت آقایان از زاویه مقدسه در دوازدهم ژانویه و مطابق با واسط ماه ذی القعدة است (رسم نگارنده نیست که غلط و اشتباه دیگرانرا اظهار کنم لکن چون يك زمانی باعث اشتباه خواهد شد شاید خواننده نسبت سهو و غلط را بنگارنده بدهد باین جهت توضیح و اظهار داشتیم که تاریخ خارجه را در اینخصوص اعتباری نیست و یا مترجمین با اشتباه رفته‌اند)

بازی روز جمعه شانزدهم امیر بهادر که وزیر دربار بود با اقبال الدوله و نصر السلطنه (۱) و شمس‌الملک که آنروز میرآخور بلکه جملة الملک بود و امیر خان سردار که حاکم زاویه مقدسه بود و بعضی دیگر از رجال دولت مأمور شدند بحرکت دادن آقایان بازارهای طهران عموماً تعطیل و بسته شد کالسکه‌های دولتی و درشکه‌ها باید نه‌های متعدده حاضر شده درشکه‌های کرایه راهم برحسب تلفون امیرخان سردار از طهران احضار نمودند از طرف بزرگان طهران نیز درشکه‌ها و کالسکه‌های بسیار حاضر شده خط آهن را هم در امروز بجانی کردند گویا قیمت بلیتهای ماشین را امیراعظم از خود داد حرم و مسجد و صحن و دو مدرسه و صحن امامزاده حمزه و بازار حتی بقعه صادقیه ملو و یر بود از مردم ازدحام و جمعیت بحدی بود که خوف خطر و تلف شدن مردم میرفت درسه ساعت بظهر روزجمعه در وسط صحن منبر گذارده جناب حاج شیخ محمد واعظ که از طرف آقایان ملقب شده است بخلّاق المعانی رفت بالای منبر دستخط شاه را در حضور وجوه علماء و اعیان و اشراف و رجال دولت قرائت نمود پس از او جناب آقا شیخ مهدی (سلطان المتکلمین) و سیداکبر شاه (اشرف الواعظین) رفتند بالای منبر و دستخط شاه را با مستدعیات آقایان قرائت نمودند ضمناً اظهار تشکر از زحمات امیر خان سردار نمودند مردم راهم بغریاد بلند صدایشان بزنده باد پادشاه اسلام و زنده باد ملت ایران بلند گردید .

این مجلس و این روز اول مجلس و اول روزی بود که صدای زنده باد ملت ایران با آسمان رفت و تا به امروز اهل ایران جرات نداشتند که علناً بگویند زنده باد ملت ایران از وضع این مجلس برای امیر بهادر و نصر السلطنه و شمس‌الملک خوش نگذشت چه احدی اسمی از آنها نبرد دعای اهل منبر مخصوص بشاه و علماء و امیرخان سردار بود و دیگر آنکه این صدای زنده باد ملت ایران بگوش آنها تازه رسیده است و معنی قومیت و ملیت را ندانسته‌اند .

صورت دستخط شاه و مستدعیات آقایان از قرار تفصیل ذیل است :

صورت عریضه مهاجرین حضور شاه

بشرف عرض بندگان اعلیحضرت قدر قدرت شاهنشاه اسلام و اسلامیان بناه میرساند - که این يك مشت دعا گوینان از علماء و قاطبه سلسله جلیله علماء و کلیه اصناف رعیت از حضور مبارک بندگان اعلیحضرت شهریاری که ناسبان ملت و حامی شریعت است استدعا داریم که مقرر فرمایند مزید الطول العمر و رضاء الخاتم النبیین صلی الله علیه و آله الطاهرین قانون معدلت اسلامی بر طبق

(۱) محمدولی خان نصر السلطنه نا در حکومت استبداد کار کرده است او را بلقب اول که نصر السلطنه است میشناسیم از وقتی که داخل در خدمات ملی شده است او را بلقب سیه‌دار اعظم ذکر میکنیم .

مذهب شیعه جعفریه در تمام اقطار و بلاد مملکت علیه ایران بین تمام اصناف من دون استثناء جاری شود که احدی خارج از آن قانون احکاماً و حدوداً نباشد و موجب مباحات و مفاخرت بندگان اعلیحضرت شهریاری بر تمام سلاطین وجه الارض باشد .

صورت عریضه اتابک بشاه

قربان خاکپای جواهر آسای بندگان اعلیحضرت قویشوکت اقدس همایونت شوم - بر خاطر مهر مظاهر همایون اعلیحضرت قدر قدرت شاهنشاهی روحانفاده پوشیده نیست که این غلام خانه زاد از بدو افتخار بجاروب کشی اقدس اعلی تاکنون چهل سال است همه وقت در هر مأموریت طالب اردیباد دعا گوئی ذات عدیم المثال مبارک بوده و در هیچ مورد از این مقصود غفلت نداشته است ولی در این مقدمه حضرات علماء که قصدی جز دعا و ثنا نداشته اند و همه وقت بوظیفه دعا گوئی خودشان مشغول بود، اند بطوری پیش آمد کار شده که اصل مقصود از میان رفته و حالا این غلام خانه زاد ببقدر او در آستان اعلی شفیع انگیخته اند که نظر توجهی از طرف قرین الشرف همایون در انجاء عرایض آنها معطوف و با امیدواری بر ارحم شاهانه بدعا گوئی ذات بابرکات همایون مشغول شوند و چون عرایض آنها از روی دعا گوئی محض است این است که برض آستان مبارک میرساند و امیدوار است بشمول ارحم ملو کانه افتخار حاصل نماید .

صورت مقاصد آقایان

- ۱ - محض سلامت ذات اقدس مبارک قیمت تمیر را که برای عامه اسباب از بدو دعا گوئی است گذشت فرمایند اگر چه در اینجا ضرری بدولت متوجه است ولی این غلام ببقدر در صورت قبول عرض آنرا محض اجراء این امر خیر و دعا گوئی علماء و امیدواری عامه از خود تقدیم میدارد که بدولت هم ضرری متوجه نشود و اسباب مزید دعا گوئی ذات اقدس نیز فراهم آید .
- ۲ - نظر به بی احترامی که نسبت بحاج میرزا محمد رضا شده چون از دعا گوئیان دولت است اظهار مرحمتی بشود که موجب مزید امیدواری و دعا گوئی طبقه علماء اعلام گردد .
- ۳ - سیئات اعمال عسگر گاریچی متصدی راه عراق برض اولیاء دولت علیه رسیده و اجزاء و اتباع او از جانب دولت مورد تنبیه شدند خود عسگر را هم مقرر فرمایند از دخالت بکار منفصل و از جانب دولت توجهی در تنبیه او بشود که حدّ خلاف کاری خود را بداند و موجب امیدواری و دعا گوئی عامه رعایا گردد و در عرایض سایر آقایان عظام هم باید اراده مخصوص مبنول فرمایند که آنها هم

۴ - برای رسیدگی به امراض کلیه رعایا و مظلومین از جانب سنی الجوانب همایونی ترتیبی. در امر عدالتخانه دولتی داده شود که رفع ظلم از مظلوم حقاً و عدلاً بعمل آید و در اجراء عدل ملاحظه از احدی نشود.

دستخط شاه در جواب عین الدوله

جناب اشرف اتابك اعظم - عریضه شما را ملاحظه نموده توسط شمارا قبول فرمودیم مسلم است علماء عظام دعاگوی دولت هستند عریض آنها که برای دعاگوئی ما باشد و صحیح باشد پذیرفته میشود نسبت بآنها کمال التفات را داریم همیشه دعاگو بوده اند شما هم التفات و مرحمت مارا بآنها بنمائید ذی القعدة ۱۳۲۳ .

ایضاً دستخط شاه بعلما اعلام

جنابان مستطابان شریعتمداران علماء عظام سلمهم الله تعالی - جنابان آقا میرزا مصطفی و آقا میرزا ابوالقاسم و آقامیرزا محسن و اعتماد الاسلام را که برای اظهار مطالب خودتان نزد جناب اشرف اتابك اعظم فرستاده بودید از شرح بیغامات شما مطلع شدیم این مسئله را باید عموم علماء عظام بدانند که رأفت و معدلت ما همیشه با افراد رعیت شامل بوده خصوصاً نسبت بعلما اعلام که دعاگوی دولت و خیرخواه شخص سلطنت هستند کمال اعتقاد و التفات داشته در مقاصد حق آنها همیشه نهایت توجه کرده ایم حالا هم که شرح اظهارات شما را جناب اشرف اتابك اعظم عرض کرد در صدر عریضه او دستخطی صادر شده است که برای شما خواهند فرستاد با کمال امیدواری بشهر آمده باتفاق جناب اشرف اتابك اعظم شرفیاب شوید که حسن ظن و کمال رأفت و عقیدت خودمانرا مشافهتاً نیز بیان جنابان انحاء و اظهار کنیم و بانهایت آسوده گی و امیدواری بدعای دولت و مزید تأییدات و توفیقات ما اشتغال ورزید . شهر ذی القعدة ثیل ۱۳۲۳

ایضاً دستخط عالیحضرت مظفر الدین شاه

جناب اشرف اتابك اعظم - چنانکه مکرر این نیت خودمانرا اظهار فرموده ایم ترتیب و تأسیس عدالتخانه دولتی برای اجراء احکام شرع مطاع و آسایش رعیت از هر مقصود مهمی واجب تر است و این است بالصراحة مقرر میفرمائیم برای اجراء این نیت مقدس قانون معدلت اسلامیه که عبارت از تعیین حدود و اجراء احکام شریعت مطهره است باید در تمام ممالک محروسه

ایران عاجلا دایر شود بر وجهی که میان هیچیک از طبقات رعیت مطلقاً فرقی گذاشته نشود و در اجراء عدل و سیاسات بطوریکه در نظامنامه این قانون اشاره خواهیم کرد ملاحظه اشخاص و طرفداریهایی بی وجه قطعاً جداً ممنوع باشد البته بهمین ترتیب کتابچه نوشته مطابق قوانین شرع مطاع فصول آنرا مرتب و بعرض برسانید تا در تمام ولایات دائر و ترتیبات مجلس آنهم بر وجه صحیح داده شود و البته این قبیل مستدعیات علماء اعلام که باعث مزید دعاگوئی ماست همه وقت مقبول خواهد بود همین دستخط ما را هم بعموم ولایات ابلاغ کنید . شهر ذی القعدة ۱۳۲۳ .

بعد از قرائت دستخط شاه و مستدعیات آقایان حجاج شیخ مهدی سلطان المتکلمین و آقا سید اکبر شاه اشرف الواعظین در بالای منبر گفتند همه علماء و آقایان طلاب متفق و هم قسم شدند بر اینکه عدالتخانه را از دولت خواهش و تشکیل دهند شاه هم نهایت مرحمت را فرموده و دستخط تشکیل عدالتخانه صادر فرموده بعد از این ظلم و تعدی باحدی نمیشود الان آقایان روانه شهر خواهند شد طلاب گفتند این دستخط شاه را باید سفراء تصدیق کنند و الا ما نیکند از آقایان از اینجا حرکت نمایند اختلاف بین آقایان و طلاب واقع شد آقایان علماء در جواب طلاب گفتند که تا کنون در قول پادشاه خلاف نشده است و پادشاه بنوشته خود ولیعهد و صدراعظم را بر مسند ولایتعهد و صدارت نشانیده است اگر این دستخط اجراء نشود سایر دستخط ها را هم امضاء نخواهیم نمود این سوء ظن درباره دولت که نقض قول و عدم اجراء دستخط باشد بهیچوجه یسندیده نیست و ما اگر بگوئیم سفراء دول دستخط شاه را امضاء و ضمانت نمایند هر آینه خلاف ادب و رسم است و در واقع توهین بیادشاه اسلام کرده ایم و دیگر آنکه حقی بسفراء دادن با رفتن مملکت مصادف خواهد بود بعضی از آقایان از قبیل آقا سید محمد رضا و غیره در خیال بودند که اگر آقایان امروز گول و فریب عین الدوله را بخورند هر آینه آقای بهبهانی و آقای طباطبائی را باتیر بزنند چه اطمینان عموم باین دونفر است و اگر امروز این دونفر با عین الدوله همراه شوند دیگر یأس کلی عموم را حاصل خواهد گردید و در جواب آقایان مذکور داشتند ما نمیگوئیم سفراء امضاء دستخط شاه را بنویسند بلکه ما میگوئیم صدور دستخط شاه بتوسط سفیر عثمانی باشد تا رسمیت حاصل نماید و دیگر صدراعظم نتواند عدری بیاورد آقایان علماء بهر زبانی بود طلاب را ساکت نموده و قول دادند اگر دستخط شاه را اجراء نکنند باز مراجعت کنند بزایوه مقدسه در این اثنا بین مردم شایع شد که باین زحمات حالا که آقایان میخوانند بادولت صلح کنند بایهدارین افتاده و مانع شده اند قول آقایان و این شایعه طلاب را از میدان بیرون کرده خواهی نخواهی ساکت شده و آقایان عازم بر حرکت شدند .

آقایان خواستند سوار کالسکه نشوند امیر بهادر گفت اگر سوار کالسکه نشوید بی احترامی بشاه خواهد شد که کالسکه های سلطنتی خالی بر گردند بهر طور بود آقایان در کالسکه های سلطنتی و موکب علماء بطرف شهر حرکت نمود .

مراجعت آقایان بدارالخلافة طهران

روز جمعه شانزدهم شهر ذی القعدة الحرام ۱۳۲۳ که مطابق بود با ۱۲ ژانویه ۱۹۰۶ مسیحی یکساعت از ظهر گذشته آقای بهیانی و آقای طباطبائی و حاج شیخ مرتضی آشتیانی و صدر العلماء طهرانی با امیر بهادر وزیر دربار در کالسکه شش اسبه سلطنتی نشسته سایر آقایان و طلاب در کالسکه های دولتی و درشکه های سلطنتی سوار شده آقا سید جمال افجه سوار قاطر شده و از درشکه و کالسکه امتناع نمودید کهای طلا و نقره و سوار های نظامی در جلو آقایان با عزت و احترامی فوق العاده بطرف شهر حرکت کردند تا دم دروازه باین حالت آمدند دم دروازه طلاب و سادات عازم شدند که آقایانرا از کالسکه پیاده کنند و سوار قاطر و الاغ شوند تا مردم بغیض دست بوسی نایل آیند آقایانهم برای آنکه مردم بغیض برسند بسی میل نمودند لکن وزیر دربار گفت الان سه ساعت بغروب است اعلیحضرت شاهنشاه در قصر دولتی و عمارت گلستان منتظر ملاقات آقایان است و اگر آقایان از کالسکه پیاده شوند سه ساعت از شب گذشته وارد میشوند مناسب این است که پیاده نشوند بهمین حال وارد بر شاه شویم پس از گفتن این کلام رو بطرف سوارهای کشیکخانه کرده فرمان نظامی داد یکدفعه سوارها اطراف کالسکه را گرفته مردم را عقب کردند و کالسکه را وارد و از راه خیابان روانه شدند و درازک دم باغ گلستان و تخت مرمر آقایانرا پیاده کردند آقایان وارد دربار شده سایر آقایان و آقا زاده ها هم از عقب رسیده درازک ملحق با آقایان شدند مردم و کسبه ریختند درازک فراشها درب باغ را بستند آقایان قدری در اطاق اتابک نشسته پس از چند دقیقه با عین الدوله و مشیر الدوله رفتند حضور شاه پس از ورود و تعارفات رسمیه شاه فرمود من سابق بر این اقدام واستدعای شما مایل بودم بافتتاح عداالتخانه و خودم در نیمه شعبان بنظام الملك گفتم که ترتیب عداالتخانه را بدهد بعد از این شما هر کاری داشته باشید بخود من اظهار نمایند من حاضرم از برای اجراء مقاصد شما افتخار من باین است که دین جد شما را ترویج میکنم آقایان اظهار تشکر نمودند پس از آن اعلیحضرت گله فرمود از آقایان که چرا در مسئله خرابی عمارت بانگ بخود من اظهار نکردید و چرا خودتان بدون اطلاع بدولت اقدام کردید آقای طباطبائی در جواب شاه عرض کرد مشیر الدوله و مشیر السلطنه هر دو حاضرند که من کراراً بانها گفتم و نوشتم جوایی که هر دو نوشته اند حاضر است باری در این وقت جناب آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی بانجاه نفرسید وارد ارك شدند بعد از آن آقامیرزا مصطفی آشتیانی با جمعی کنیز از طلاب و سادات وارد ارك شده مردم هم که دیدند درهای ارك را بستند و توقف آقایان بطول انجامید از خارج ارك صداهای خود را بصلوات بلند کرده هیاهو و غوغا بلند شد که شاه بگوش خود شنید و مضطرب شد .

آقایان از زحمات امیرخان سردار (امیر اعظم) و کفایت او خدمت شاه اظهار تشکر نمودند اعلیحضرت يك انگشتی بر بلیان از انگشت خود در آورده بامیرخان سردار خلعت و آقایانرا اذن مراجعت داد .

این اول مجلسی بود که گفتگوی بین علماء و شاه بطریق مباحثه و رد و بدل بود چه تا این

زمان رسم این بود که هر چه پادشاه میگفت مخاطب و مستمع حق رد و جواب نداشت جز سکوت تکلیف دیگری نبود آنوقت صدراعظم و با یکی از وزراء در مقام معذرت و شفاعت از طرف مخاطب شاه يك دو کلمه سخن میگفت لکن در این مجلس شاه آنچه میفرمود علماء در مقام جواب ورد مضایقه

امیر بهادر جنک

نمیگردند و نیز این اول مجلسی بود که شاه در مقام تکلم لفظ (من) و (مرا) ادا کرد سابق بر این لفظ (ما) و (مارا) میگفت (ما فرمودیم ما اذن دادیم ما چنین خواستیم) ولی امروز میفرمود من توقع از شما نداشتم من سروج دین جد شما میباشم من در مقام مقاصد و مستدعیات شما حاضریم و نیز سابق بر این سلاطین ایران بسید و ملا آخوند میگفتند در این مجلس شاه میفرمود آقایان من از شما خواهش دارم - بالجمله آقایان از حضور شاه برخواسنه بخانه های خود مراجعت کردند مردم اطراف آقایان را گرفته جمعی آقای طباطبائی را بخانه آورده جمعی آقای بهبهانی را بخانه اش رسانیده گروهی اطراف آقای صدرالعلماء

را گرفته از درب خانه امام جمعه بمنزل خودشان بردند .

در این روز اجزاء امام جمعه نهایت معقولیت را بخرج دادند زیرا که از ورود مهاجرین اظهار مسرت و خوشحالی مینمودند و از گذشتن آقای صدرالعلماء از درب خانه ایشان با آن ایهت و حلال از مخالفت با آقایان نادم شده و در شب حراغایی دکاکین متعلق بایشان را نیز جراغانی نمودند و از

امروز امام جمعه همراه شد و از آقایان دین نمود و (نازمان مباردمان مجلس امام جمعه باعلماء همراه بود) بهر جهت آقایان با نهایت جلال و احترام بمنازل خویش رسیدند آقا سید جمال افجه که سوار قاطر بود و در کالسکه سوار نشد با آقا سید جمال و اعظ اول شب را با صدای صلوات و تکبیر مردم بخانه خویش رسیدند .

آقا سید جمال و اعظ نخست در خانه آقا سید جمال افجه ورود نمود و اندکی در آنجا مکث کرد متجاوز از سیصد نفر از مردم اجتماع کرده و او را سوار الاغ نموده با احترام تمام او را بخانه خودش که نزدیک سید نصرالدین بود رسانیدند آقا سید جمال و اعظ بنگارنده گفت از این ورود دانستم بهتر و بزرگتر ریاسات حجة الاسلامی است و من باید در این رشته کار کنم ناخودرا بمقام اجتهاد برسانم این بود که بعد از این بنای درس خواندنرا گذارد و نزد یکی از اسانید شروع بخواندن رسائل و فقه کرد و در اخفاء آن نهایت سعی را داشت بعضی اوقات که شبها نزد او مرفرم اشکالات رسائل را از بنده نگارنده می رسید و بطریق مباحثه و ایراد مطالب فقه و اصول را از نگارنده اقباس مینمود نگارنده اگر چه مضایقه نداشتم ولیکن بطور افاده حل مشکل او را مینمودم مجلاً معین حضور که اجزاء انجمن مخفی بود در ورود آقایان نهایت سعی و کوشش را نمود و در حرا عان بازار آنجه در فوه داشت ظاهر نمود . اعصاب السلطنه بسر معرالممالک و استحصای که هواخواه امین السلطان بودند نیز خدمات خود را به آقایان ظاهر مساختند .

روز شنبه هفدهم ذی القعدة الحرام سنه ۱۳۲۳ مطابق با ۱۳ ژانویه ماه فرانسه سال ۱۹۰۶ میلادی و یکم شهر بورما قدیم و ۳۱ کانون الاول و ۲۹ دیمه حلالی مردم طهران اسدشمام رابعه طلبه مقدسه حریت را نموده و سای دین از آقایانرا گذاردند فوج فوج دسه دسه بدین آقایان میآمدند شهراء قصائد خود را مدخوارید سب یکشنبه حراغان باشکوهی در طهران بود آقایان چند روزی گرفتار دبد و باددند بودند شاهزاده عنالدوله دبدن از آقایان کرد لیکن در منزل آقایان غلمان و حائنی از خودش صرف مینمود یعنی آبدار و قهوهچی همراه خود آورده بود از حای خودش و فند خودش حای آشامید دیگر از نرس آنکه شاید او را مسموم کنند و یا آنکه برای شاهرادگی خود این کار را اصفاه برصدور سابق کرد معلوم بود بهر جهت علاءالدوله را از حکومت طهران معزول و شاهزاده بدالدوله را بحابش منصوب نمود .

عمده مهم بر بن کارهای غرقانونی علاءالدوله در حکومت طهران از این فراراست اول چوب زدن بحار که سابقاً ذکر شد دوم عسازدن بدست خودس به آقا سید حسن صاحب الزمائی در روربکه مانندگان آقایانرا در خانه عنالدوله نگاه داسه بود یعنی دو روز قبل از ورود آقایان بسهر سوم بی احرامی بمدثر الممالک مدیر روزنامه مدن که حرا در وقتی که کالسکه عنالدوله از خیابان عبور کرد سنک بکالسکه خورد و بی احرامی بکالسکه صدر اعظم شد مدثر الممالک حواب داد سنک خوردن بکالسکه حه ربطی بمن دارد در حواب کف کالسکه مقابل منزل سما که رسیده بود سنک یاورده شد مدثر الممالک کف پس نقصبر بر صاحب حاه و آنکه بالاخانه را در خمابان بنا کرده است علاءالدوله

بغضب رفت که این آخوند جوان بامن سئوال و حواب میکند آنها بچها سزای این آخوند را بدهید بیچاره مدبر الممالک که در آنوقت مدیر الشریعه بود بتقصیر آنکه زبان آوری کرد نزد حاکم شلاق مفصلی نوش جان کرد لیکن بعدها ملنفت شد که تقصیر از زبانش نبود بلکه از عمامه او بود چه سنک

زدن بکالسکه صدر اعظم -
 در آنوقت جز از اهل عمام
 دیگر در قوه احدی نبود
 (باین جهت مدبر الشریعه
 معمم مدبر الممالک مکلا
 شد و امروز صاحب یک
 روزنامه بزرگی است و
 در این انقلاب مشروطیت
 صدمات و لطمات بسیار پاو
 وارد آمد و در زمان
 محمد علیشاه بطور
 مسافرت بخارجه کرد و در
 گرفتار شده بود حتمآمل
 ملك المتکلمین مقول میشد
 خدما نانش بمشروطیت بعد
 از این خواهد آمد) لیکن
 علاء الدوله از جهت تدبیر
 و ناموس و عفت خواهی و
 نگرقتن رشوه از اقران
 و امالش بهتر است هر جا
 که حکومت کرد آنجا را -
 بخوبی منظم داشت اگر

علاء الدوله

سفاک بود رشوه خور بود اگر ظلم میکرد ملاحظه از فقراء مینمود از فاسق و فاحر و قمار منفر بود در حکومتش اول کاری که میکرد فاحشه خانه ها را می بست از مشروطیت همراهی کرد اگر چشمه از اعمال حکومت طهرائس بوسیم اورا از مؤسسن مشروطه مدانیم زحماتش را در مشروطیت در اریح بوششم و اساء الله خواهد آمد بهر جهت علاء الدوله بهر اس سستی از درالدواه بهسر بود مردم بلکه آقایان از حکومت علاء الدوله بهسر راضی بودند با حکومت نرال دواه در واقع اس الدواه اسفامی کشید از آقایان که حکومت را از علاء الدوله گرفت و بساهزاده نرال دواه داد از رباعی که در زمان حکومتش

نشریافت مستفاد میشود تنفر از او بنابراین شاعر در مقام خطاب بمظفرالدین شاه گوید :

خسروا خبط کردنت تاکی
یک نشابور او زیادش بود
نیرالدوله و حکومت ری
به و به به عجب عجب هی هی

شاهزاده نیرالدوله حاکم جدید با آنکه با آقای طباطبائی معاهد وهم قسم بود و بقرآن مجید قسم یاد کرده بود که در خیال مقدس آقای طباطبائی همراهی کند ذره از ظلم و مخالفت قسم کوتاهی نکرد و اگر سوگند خورده بود که مخالفت نماید با آقایان و مانع باشد از مقصود مقدس آنها آینه مینوشتم خلاف سوگندش نکرد لیکن چون قسم بر معاونت و همراهی یاد کرده بود مینویسم خلاف کرد و خیلی هم خلاف کرد چنانچه خواهد آمد .

شاهزاده ظفر السلطنه حاکم کرمان هم وارد طهران شد و آقایان عازم بودند که از او عقبه کنند بلکه در بین طلاب مذاکره بود که باید او را بیاورند در محضر آقایان و سیاست کنند بعنوان مأموریت تبریز و حکومت ارومیه از طهران خارج شد فقط هزار تومانی فدیة داد بیعض آقا زاده‌ها و بسلامتی در گذشت لیکن خواست خدمت آقای طباطبائی برسد و از عمل زشت خود توبه و استغفار کند آقای طباطبائی او را راه نداد تا آنکه جناب آقامیرزا ابوالقاسم مجتهد طباطبائی راشفیغ نمود باین طور که آقای طباطبائی در خانه جناب معظم له بود که ظفر السلطنه وارد شد جنابش او را خدمت پدر خود آورد و عذر کارهای خود را خواست و اعتراف بتقصیر خود کرد بعضی را هم بکلی منکر شد که بدون اطلاع و اجازه من اعدالدوله و برادرش این بی احترامی را بحاج میرزا محمد رضای کرمانی وارد آورده‌اند بالاخره از طهران خارج شد در ارومیه هم نتوانست حکومت کند در آذربایجان هم زیست نتوانست چه تبریز او را راه ندادند مدتی دردهات سیر میکرد .

عین‌الدوله چند تلگراف متوالی بجناب حاج میرزا محمد رضا کرمانی مخبره نمود که عمآقرب فرمانفرما وارد کرمان میشود شمارا بجللا بکرمان هودت خواهد داد و تجلیلات شمارا از طهران فراهم میآوریم دیگر از اجراء دستخط شاه و مستدعیات آقایان حرفی نبود و بسامحه و ماطله امروز را بفردا میگذرانیدند .

روزنامه ادب راهم توقیف کردند برای آنکه نویسنده آن از حدود خویش تجاوز نموده مقالاتی را مینویسد که مشتمل بر الفاظ منفور سلطنت است از قبیل مشروطه و جمهوری و آزادی و مساوات و برابری . انجنن محفی هم این ایام شعباتش متعدد است طلاب و اهل علم و شاگردان مدارس از جهت بیداری مردم و شبنامه نوشتن و چرا روزنامه ادب توقیف شده است سعی خودشانرا مینمایند یکروز هم بنده نگارنده از طرف آقای طباطبائی برای ملاقات اعتماد السلطنه وزیر انطباعات رقتم پس از ملاقات مذاکره از توقیف روزنامه ادب بمیان آمد جواب داد تقصیر از من نیست بر حسب حکم اتابک روزنامه را توقیف کردند .

عین‌الدوله در خیال تبعد و نفی آفاسید جمال واعظ افتاد برای اینکه این سید جلیل و واعظ نبیل مردم را بخوبی بیدار و آنها را بحق خود آگاه مینماید تبعد آقا سید جمال اگر چه کار سهل و

آسانی نیست لکن مقدماتی که عین الدوله تمهید نموده و اشخاصی را دیده که اگر تلف کردن این سید راهم میخواست هر آینه بمقصود خود میرسید لکن چیزی که مانع اتلاف او گردید همانا مسلمانی و تدبیر اعلیحضرت مظفرالدین شاه است .

تبعید سید جمال واعظ و مسافرت او ببلد طیبه قم

بعد از مراجعت حجج اسلامیه و طلاب از زاویه مقدسه بطهران هر يك از آقایان در منزل خود مشغول پذیرائی مردم بودند جز آقا سید جمال واعظ که عین الدوله میگفت شاه از همه کس و همه چیز اغماض و عفو فرموده است مگر از سید جمال علیهذا شب اول ورود آقای طباطبائی پیغام داد بسید که شب را بیائید منزل من بخواهید و درخانه خود نمائید سید شب را درخانه خود نماند و رفت درخانه آقای طباطبائی صبح آنشب امیرخان سردار آمد خدمت آقای طباطبائی و به آقا سید جمال گفت هر چه و هر قدر به اتابک التماس و از او استدعا کردم که شما را عفو کند قبول نکرد عجلالتا چند روزی از انظار مخفی باشید و با کسی مرادوه نکنید تا این عموی لجوج و مستبد را از صرافت شما بیندازم و من تا اندازه که ممکن است باشما و مقصد شما همراه میباشم آقا سید جمال قبول کرد و چندی از خانه خود خارج نشد در این اثناء علاء الدوله از حکومت طهران معزول و نیرالدوله حاکم گردید اول خدمتی که بعین الدوله کرد این بود که نوشت بجناب آقای حاج شیخ مرتضی آشتیانی که بهتر اینست آقا سید جمال مشرف شود بارض اقدس و مشهد مقدس بعنوان زیارت مخارج سفراشانرا هم خودم متحمل میشوم (الی آخره)

آقای حاج شیخ مرتضی آن کاغذ را فرستاد برای آقا سید جمال در مجلس حاج شیخ مرتضی عدّه از طلاب علوم حاضر بودند از مضمون کاغذ مطلع شده خبر بسایر طلاب رسید حضرات طلاب در خانه آقای بهبهانی اجتماع نموده و گفتند که ما هرگز نمیگذاریم آقا سید جمال را تبعید کنند امروز که سید را تبعید کردند فردا شمارا تبعید خواهند نمود آقای بهبهانی بملاحظه اینکه حالا تازه با دولت مصالحه شده است میخواست طوری رفتار نماید که باعث کدورت و تقار دربارها نشود لذا حضرات طلاب را هر قسم بود ساکت فرمود يك شب آقا شیخ مهدی سلطان المتکلمین را فرستاد نزد عین الدوله که شاید بتواند او را از این خیال منصرف نماید با اینکه صدراعظم درد پایش را بهانه کرده و کسی را بخود راه نمیداد لیکن حاج شیخ مهدی بر او وارد شده پیغام آقای بهبهانی را رسانید و ضمناً هم از فرمایشات مدبرانه و نصایح عاقلانه فروگذار نکرد عین الدوله گفت محال است این خواهش آقا را قبول کنم البته باید سید جمال دهه عاشوراء را در طهران نباشد چه مذاکرات منبری او باعث قتنه و آشوب خواهد گردید بالاخره عین الدوله صریحاً قسم خورد که اگر سید جمال خودش نرود او را میکشم اما اگر بخوبی خودش رفت قول میدهم که بعد از عاشوراء او را معاودت بدهم و شخصی اعلیحضرت همایونی هزار تومان مرحمت میکند برای جبران ضرر آقا سید جمال . سلطان المتکلمین مراجعت نمود و جواب را خدمت آقای بهبهانی عرض کرد جنابش سید جمال را احضار نمود و فرمود من میل دارم برای اتمام حجت شما يك سفری ولو مختصراً هم باشد ببلده قم بروید و بشما قول میدهم که بعد از عاشوراء-

مراجعت کنید آقا سید جمال گفت مقصود همه ما از علماء اعلام و طلاب و وعاظ و تجار فقط اینست که شاه مجلس شورا بدهد اگر من بدانم مجلس دادن موقوف و منوط بکشته شدن من است با کمال رضا و رغبت و میل برای کشته شدن حاضر میشوم آقای بهبهانی فرمود این لفظ هنوز زود است و بزبان نیاورید فقط بهمان لفظ عدالتخانه اکتفاء کنید تا زمانش برسد باری دوسه روز بعد از این مقدمه جناب آقا میرزا محسن و جناب سلطان المتکلمین رفتند منزل آقا سید جمال درحالتی که آقا سید محمد رضا شیرازی و آقا سید حسین بروجردی (مدبر الاسلام) و آقا شیخ علی بروجردی و آقا شیخ محمد بروجردی و آقا میرزا علی قمی و جمعی دیگر از طلاب نزد سید جمال بودند جناب آقا میرزا محسن فرمود خدا میداند آقای حجة الاسلام آنچه در قوه داشت سعی کرد که شما نروید ولی قبول نشد آقا سید جمال گفت من درجند شب قبل که خدمت حضرت آقا رسیدم عرض کردم اگر صلاح این ملت نجیب ایران بکشته شدن من باشد من حاضرم خود و اولاد مرا فدای این مقصود مقدس نمایم سفر کردن و مهاجرت بقم که نهایت آمال من است سلطان المتکلمین هزار تومان بلیت بانك (اسکناس) از جیب خود بیرون آورده تسلیم سید نمود و گفت قبض رسید بنویسید سید مبلغ را دریافت نمود و قبض الواصل داد حضرات حاضرین دیدند سید قدری سکوت نمود بعد از چند دقیقه گفت نوشته رسید را غلط نوشته ام آنرا بدهید عوض کنم نوشته را گرفته و باره کرد و مجدداً باین مضمون نوشت :

اگرچه من بنده کمال افتخار را دارم که مورد مرحمت پادشاه اسلام خلدالله ملکه واقع شوم ولی در این موقع مسافرت چونکه فقط غرضم امتثال امر سلطان اسلام و تشیید شرع مقدس است از قبول این وجه ابا و امتناع دارم . حرره الاحقر جمال الدین الواعظ الموسوی .

حاضرین تعجب کردند از کار سید که در این موقع مسافرت و تنگدستی و قرض داشتن از قبول این مبلغ گزاف امتناع نمود لیکن این کار سید و رد او پول را کاری بسیار صحیح بود چه هم شرف و بزرگواری او را ثابت میکند و هم جان او را نگاهداشت اعلیحضرت مظفرالدین شاه از این حالت سید و سفر کردنش بی اندازه متأثر و متعیر شده بود و بعین الدوله فرموده بود باسادات طرف شدن عاقبتی و خیم دارد باری آقا سید جمال مصمم بر عزیمت سفر گردید و حسب الامر کافندی نوشت بعموم طلاب که مسافرت من از روی کمال میل و رغبت است اگر اه و اجبار در کار نبست فوراً از شیخ حسن دلال که همسایه آقا و مرد شایسته است هفتاد تومان بعنوان قرض گرفته و شیخ حسن مزبور يك کالسکه برایش اجاره کرد تا قم طلاب خبر شدند اجتماع نمودند فریادها بلند کردند که الان میرویم بازار و مدارس را تعطیل میکنیم سید به استادی و تدبیر فرمود عجلتاً امروز را صبر میکنم و سفر را بتأخیر میاندازم تا پس فردا شاید راه علاج و چاره بجویم بهر طور بود طلاب را ساکت و متفرق نمود کالسکه را هم با سر و نو کرش فرستاد خارج دروازه دو ساعت بغروب مانده درحالتی که عیالش مشغول وضع حمل بود و همان وقت پسری زائید که بمناسبت نامش را سید رضا گذاردند یعنی راضیم برضای خدا باری سید باتفاق سلطان المتکلمین رفت بیرون دروازه (فخر جَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ) و با سلطان وداع نموده بابسرش میرزا محمد علی و نو کرش مهدی مهدی سوار کالسکه شده و بطرف قم روانه شدند .

روز دوشنبه بیست و ششم ذی الحجه الحرام ۱۳۲۳ آقا سید جمال باین حالت روانه قم شد دو شب در راه بود روز چهارشنبه (۲۸) وارد قم شد علماء قم نهایت احترام و پذیرائی را درباره او بجا آوردند خصوصاً جناب آقا سید عبدالله مجتهد قمی که بیش از دیگران با سید همراه بود از طرف نیرالدوله حاکم طهران هم تلگرافی درتوصیه و احترام سید به اعتضادالدوله حاکم قم مخایره شد آقا سید جمال درایام عاشوراء جائی منبر نرفت و هر کس هم از او دعوت نمود قبول نکرد و با احدی مراده نداشت مگر با آقا میرزا محمدخان لسان الممالک رئیس تلگرافخانه قم که مشارالیه نسبت بسید همراه بود آنهاهم برای توصیه و سفارشی بود که سرآ از طرف انجمن مخفی بمشارالیه شده بود از معاونت مالی و غیره درباره سید دریغ نفرمود (لسان الممالک در مهاجرت کبری خدمات عمده بمشروطه نمود که در جلد سوّم خواهد آمد) .

روز دوشنبه نهم محرم سه تلگراف از طرف آقای بهبهانی وعین الدوله صدراعظم و نیرالدوله حاکم طهران بسید جمال مخایره شد و اذن معاودت بطهران را داده بودند دوروز دیگر هم سید در قم مانده یک روز هم بر حسب خواهش لسان الممالک منبر رفت و موعظه نمود .

غروب روز جمعه سیزدهم سید جمال الدین وارد زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم گردید طلاب و تجار در خیال بودند که سید را با احترام وارد شهر طهران نمایند لکن بعضی از آقایان صلاح ندیدند . صبح روز شنبه چهاردهم جناب آقا میرزا محسن برادر آقای صدرالعلماء و جناب آقا میرزا محمد صادق طباطبائی و یک دونفر از تجار سید جمال الدین را وارد بشهر نمودند در همان روز بس از دیدن آقای طباطبائی و آقای بهبهانی بهمرای حاج شیخ مهدی سلطان المتکلمین رفتند نزد عین الدوله و در آن مجلس بشاهزاده عین الدوله گفت من معرفی خود را بشما میکنم من طرفدار و بارتی احدی نیستم و کسی را حمایت نمیکنم فقط غرض من تبدیل سلطنت کنونی است بسلطنت قانونی اسلامی ببارقاخری مقصود من خدمت بدولت و ملت است منظور من قوام و استحکام دولت است و تاقوه دارم در این کار مجاهده خواهم کرد و امیدوارم هیچ چیز مانع از این مقصود من نخواهد بود عین الدوله هم آنچه قوه داشت در تخویف سید کوتاهی ننمود باری مبلغ هزار تومان که تا امروز نزد سلطان المتکلمین بود بسید جمال داده شد سید هم دیگر محذوری نداشت قبول نمود و بر احترامات سید افزوده گردید و در بالای منبر صریحاً مطالبه قانون و تشکیل عدالتخانه و اجراء دستخط شاه را مینمود و مردم را بهیجان میآورد .

در اواسط محرم کاغذی از عتبات عالیات رسید که آقا علی اکبر بروجردی از طهران به آقایان نجف نوشته است که اشخاصی که رفته اند بزایوه مقدسه و مطالبه عدالتخانه مینمایند معدودی از طلاب میباشند ربطی بحجج اسلامیه طهران ندارد حجج اسلامیه طهران اصلاً و ابداً از شهر طهران خارج نشده و با عین الدوله نهایت دوستی را دارند و از عدالتخانه متنفر میباشند و یقین دارند اگر عدالت در ایران جاری شود درب خانه های آقایان بسته خواهد شد علی المذکور عین آن مکتوب را فرستادند خدمت آقای طباطبائی که فحص فرمایند آقا علی اکبر بروجردی کیست و مقصودش چیست این بود که در شب ۱۷ محرم ۱۳۲۴ شریف الواعظین قمی در تکیه درخونگاه که مجلس روضه وبانی مجلس آقای

طباطبائی بود در حضور آقایان در بالای منبر گفت که اسلام غریب است و پس از مدتی که علماء اعلام طهران دامن همت و فتوت بکمر زده و عازم شده‌اند که اسلام را یاری نمایند و متحمل صدمات شده‌اند که بلکه مسلمین از عدالت بهره‌مند شوند یک نفر از اهالی بروجرد که سالها در این پایتخت از لباس اسلام و از ملت نان خورده چنین نوشته است وادیناه و اسلامه باری چون برادر حاج علی اکبر که آقا عماد باشد در این مجلس حاضر بود و از اشخاص صحیح و درست بود لذا شریف الواعظین بملاحظه احترام این برادر گفت این مکتوب ظاهراً از شخص مسلمان نبوده و شاید عبدالمحمود یهودی این کاغذ را برای توضیح یک شخص مسلمانی و یا غرضی دیگر نوشته است بهر جهت هیجان و حرارت فوق‌العاده در مردم و عامه اهالی پدید آمده است و جداً از حجج اسلامیه مطالبه اجراء دستخط و انعقاد عدالتخانه را مینمایند .

این ایام آقایان علماء کارشان رو بترقی و در نهایت احترام و اعتبار در امور سیاسی و دولتی مداخله میکنند زمانیکه آقایان در زاویه مقدسه متحصن بودند و از رجال درباری و منسوبین سلطنتی احدی جرئت نداشت که ظاهراً با آنها همراهی و از آنها معاونتی نماید جز معدودی که از جان خود گذشته آنها هم با نهایت ملاحظه و خوف رفتار مینمودند لیکن این ایام علی‌الظاهر وسایل تقرب به آقایان را اهمّ امانی و مقاصد خود قرار میدهند نگارنده برای مقیاس این زمان با چند روز قبل که آقایان در زاویه مقدسه بودند از برای خواننده تاریخ یک راپورت مخفی و یک مذاکره مخفی را استشهد می‌آورم و نیز دسایس شاهزاده عین‌الدوله را که چگونه سلوک میکرد با آقایان و بچه سعی و از چه راه میخواست میان آنها را اختلاف اندازد ذکر میکنم پس از آن برشته تاریخ معاودت مینمایم و راپورت مخفی صورت آن از اینقرار است :

راپورت مخفی

روزیازدهم ذی‌القعده (۱۳۲۳) اعتصام السلطنه فرستاد عقب من که نایب حسین هستم رفته خدمتشان مرا برد در حیات خلوت پشت اندرون فرمود چند کاغذ برای آقایان نوشته‌ام با بعض امانتها باید بروی بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم کاغذها و امانتها را طوری برسانی که کسی مطلع نشود چه آدمهای عین‌الدوله و امیر بهادر خیلی مواظب هستند مبادا گيرافتی گفتم اطاعت میکنم و مطمئن باشید بعد سه کاغذ بمن داد که بخطوط مختلفه نوشته بودند خط نسخ ، خط زنانه ، بلامتھای حروفی و چند امانت هم داد و گفت یکی از اینها مال آقای آقا سید محمد مجتهد است یکی متعلق به آقا سید عبدالله مجتهد است یکی هم مال آقا شیخ مرتضی . کاغذها را گرفتم و سه امانت عبارت بود از سه بسته پول زرد و هر بسته چهل اشرفی چهارتوه‌انی که جمعش میشود صدویست اشرفی چهارتومانی گفت اینها را بهمان آقایانی که صاحب کاغذند بده و رسید بگیر و بیا من گفتم فردا پیش از اذان صبح میروم که کسی مرا نه بیند بعد آمدن خانه یک جیب درتوی شلوارم دوختم و کاغذها و پولها را گذاشتم درتوی جیبا و آمدم درطویله بهتر گفتم صبح پیش از اذان صبح (جو) یابوی کردند را بده که من میخواهم بروم جائی

کاردارم فرمای آنروز که روز دوازدهم بود آدم طویله اسب را سوار شده از دروازه غار بیرون رفتم از راه جوانمرد قصاب همه جا ازبیراه رفته نیم فرسخ از بالای شاهزاده عبدالعظیم از آنجا سرازیر شدم وقتی رسیدم حضرت عبدالعظیم آفتاب میخواست تازه طلوع کند اسبم را بردم در دکان علافی که آشنا بود بستم و رفتم منزل آقای آقا سید محمد که خانه مشهدی عباسعلی گمر کچی بود در آن اطافی که آقا منزل داشت دونفر هم آنجا بودند که با هم صحبت میداشتند و معلوم بود تازه از حمام آمده بودند یکی از آن دونفر میگفت حال ما شباهت دارد بحیب بن مظاهر و مسلم بن عوسجه که در حمام قرار گذاردند بروند بکربلا و یاری کنند از حسین بن علی آنها مذاکره میکردند من گریه میکردم بر حال مظلومیت و بیکسی آقایان بهر جهت وارد شدم به اطاق آن دونفر از ورود من خائف شدند بآنها گفتم نترسید من ازدوستانم کاغذ را در آورده دادم به آقا پول را هم دادم رسید گرفتم از آنجا رفتم منزل آقا سید علاءالدین (اعتمادالاسلام) کاغذ را دادم رسید پول گرفته پول را هم دادم بعد رفتم منزل آقا میرزا مصطفی برادر آقا شیخ مرتضی کلغدیو پول ایشانرا هم دادم خدمت ایشان دوتومان انعام داد بمن نگرفتم رفتم در منزل شیخ حسین دوچای و غلیان صرف کرده اسبم را سوار شده آدم شهر خدمت آقای اعتمام السلطنه و انجام خدمت را با رسیدهها خدمتشان دادم فرمایش کرد نایب حسین باشد تا تلافی این کارت را بکنم (امضاء نایب حسین) نایب حسین از صاحب منصبان نظامی و شخصی است راستگو و درستکار.

مذاکره مخفی

این ایام محرم و صفر آقا سید برهان خلخالی نگارنده را ملاقات نمود که وزیر دربار (امیر بهادر) را میشناسی تقریبش را به اعلیحضرت بخوبی میدانی اگر کاری بکنی که بین او و آقای طباطبائی صلح و صفائی واقع شود هر آینه ما بزودی بمقاصد خود نایل خواهیم آمد و همین قدر آقای طباطبائی بزبان خودش باو بگوید ترقی مملکت و دوام و قوت دین اسلام بتشکیل عدالتخانه است البته وزیر دربار با آقایان همراه خواهد شد و مواد دستخط شاه را اجراء خواهد داشت نگارنده در جواب او گفت عریضه که آقایان در حضرت عبدالعظیم بشاه عرض کردند و مستدعیات خودشان را در آن نوشته بودند بخط جناب حاج شیخ مرتضی آشتیانی است و در ذیل آن بخط آقای طباطبائی کلمه عدالتخانه نوشته شده است و همه علماء اعلام آن را امضاء داشته اند برای وزیر دربار حجت کافی نیست که البته باید از زبان آقای طباطبائی بشنود سفیر عثمانی برای آقای طباطبائی پیغام داد که از الحاق این لفظ عدالتخانه بعریضه مستدعیات اگر ما ممکن بود و محذوراتی نداشتیم هر آینه میآدمم و بای شماره میبوسیدم چه آنچه بخواهید در این لفظ مندرج است امر باین وانحی که حسن آنرا همه کس میدانند چه شده است که وزیر دربار مشروعیت آنرا نمیداند که باید از زبان آقا بشنود مقصود و واقع امر را بگوئید سید گفت واقع امر این است که امیر دوستی آقایانرا طالب است شما اگر آقای طباطبائی را در خانه خودتان بیارید و امیر هم بیاید و تالشی در بین نباشد که مقاصدشانرا بایکدیگر بگویند هر آینه یا نصد تومان بتو خواهد داد نگارنده گفت از عهدۀ من خارج است چه اولاً آقایان دیگر مطلع میشوند از این ملاقات مخفی و همین احداث نفاق میکنند بین آنها نایب آنکه آقای طباطبائی اگر بدون سابقه وارد شود و امیر را به بیند و یا

امیربهادربر او وارد شود همان آن متمیز شده مراجعت میکند سید برهان گفت پس کاری بکنید بلکه با آقازاده‌های آقادوستی کند نگارنده گفت از اینکه به آقازاده‌ها مقصود شما را اظهار نمایم مضایقه ندارم لذا با جنابان آقا میرزا ابوالقاسم و آقا میرزا محمد صادق مقصود سید را اظهار داشته هر دو جواب دادند مراوده و ملاقات مخفی امیربهادر با آقای طباطبائی صلاح نیست بالاخره معلوم شد بطرف آقای بهبهانی و آقایان دیگر هم رفته بودند و از همه مایوس شده بودند .

اشخاصی که یکماه قبل از مراوده و دوستی آقایان منقور بوده این ایام محرم و صفر واسطه بر میانگیزانند که با آقایان دوستی و معاشرت نمایند اگر چه از تبعید سعدالدوله وزیر تجارت بطرف یزد و مبعّد شدن دکتر شیخ محمد خان احیاء الملک بطرف فرنگستان و سید جمال‌الدین واعظ بیلده قم تا یک اندازه ملاحظه و ترس در کار است .

دکتر محمد خان احیاء الملک طیب مخصوص امین‌السلطان از اشخاص با تربیت و حرارت است در شب چهارشنبه سیزدهم ذی‌الحجه بحکم عین‌الدوله و تقصیر آنکه چیز فهم و عالم است مبعّد شد . سبب تبعید او را کتباً از خودش استعلام نموده آنچه در جواب نگارنده نوشته است عیناً نقل میکنم و هذا صورته .

مکتوب احیاء الملک

اما جهت تبعید را خودم نفهمیدم و هر چه فکر کردم که چه تقصیر شرعی یا عرفی داشته باشم باز نفهمیدم فقط کار خلاف این بنده این بود که دوروز قبل از تبعید یک درخت توتی توی حیاط داشته بملاحظه اینکه مگس و کثافت نزدیک اطلاق میداد انداخته بودم اگر این فقره چنانچه میگویند و بنده هم تجربه کرده‌ام اسباب تبعید و زبرداری بنده است باری غیر از این کار هیچ خلافتی نداشته‌ام مگر آنکه برای تحصیل معاش که لازمه زندگی است هر کس این بنده را بیعت میخواست از اعیان و فقراء حاضر بوده شاید آمد و رفت این بنده با مردم چه روز و چه شبها اسباب خیال آن بد سلوک شده شبانه یکی از رفقای مخصوص این بنده را پیغام فرستاده که مریضه داریم و وجود بنده لازم است (اسم آن رفیق و آن کسیکه بخيال خودش بنده را بحقه بازی خواسته بود ببرد لازم بدگرنیست زیرا که این قبیل کارها در آن ایام مایه ترقی هر کس بوده و طرف سؤال نمیتوانند بشوند در آن عصر وحشیگری و استبداد در امور نافع بخود هر که بیشتر بود بیشتر بود) تا آنکه در شب ۱۳ ذی‌الحجه ۱۳۲۳ ساعت چهار از شب گذشته در فصل زمستان مخصوصاً در راه بدون لباس زمستانی چنانچه افتاده ودانی و بدون پول و سایر لوازم که لازم نبود در درشکه نشسته و با مأمورین رفته براه حضرت عبدالعظیم تا آنکه صبح آن شب بحسن آباد رسیدیم و بعد از یک شب دیگر مأمورین دیگری آمده و مأمورین سابق بنده را تسلیم مأمورین جدید نموده قبض احوال گرفته مثل آنکه امانت‌پستی تحویل نموده باشند بعد از آن راه مراجعت داده بطرف قزوین و از آنجا بطرف رشت و بالاخره خارج از وطن خود مجبوراً شده دیگر معلوم است که خیال چه میکند که اهل و عیال چه خواهند کرد مختصراً اینکه چرا در بعضی از مجالس صحبت نموده

بودم که این قبیل حرکات در مملکت باعث تمامی رؤسای آن مملکت و اهالی آن خواهد بود زیاده معلوم است که با این قبیل اشخاص چه باید بشود که شرح آنرا همه میدانند. (شیخ محمد)

(این بود عین مکتوب احیاء الملک که پس از مراجعتش در جواب نگارنده نوشته است و قبل از بسبب باردمان مجلس که نگارنده یک مجلس در انجمن اصلاح احیاء الملک را ملاقات و سبب تبعیدش را مشافهت استعلام نموده تقریباً همین طور جواب داد که گناهی جز انداختن درخت توت نکرده بودم) خواننده تاریخ البته توجه خواهد کرد که چگونه درخت توت انداختن سبب تبعید شخصی مانند احیاء الملک میشود و چه طور این توهم عقیده عالمی مثل احیاء الملک میگردد فلذا برای رفع تعجب چند سطر در این مقام مینویسم و میگویم هر گاه خواننده تاریخ زمان ناصر الدین شاه چهارمین پادشاه سلسله قاجاریه را درک کرده باشد و یا بنظر بوقایع بیست سال قبل اندازد میدانند که درخت انداختن و یا درخت کاشتن گاهی سبب حبس و نفی و قتل خواهد شد .

چنانکه حکایت کرد مرا یکی از موثقین که در یکی از سفرهای تفرجی ناصر الدین شاه بجنگی رسیدیم که جوانی در سن بیست و پنج با نهایت رشادت تبری در دست داشت و مشغول انداختن درختی بود تا اینکه درخت را انداخت ناصر الدین شاه حکم کرد آن جوان را آوردند و از او پرسید چرا این درخت را انداختی در جواب گفت این درخت را انداختم که ذغال بعمل آورده و بفروشم شغل و کسب من عمل آوردن ذغال است ناصر الدین شاه میرفضل خواست و حکم کرد سر آن جوان را از بدن جدا ساختند باز خواننده تاریخ گمان نکند که این پادشاه نمیخواست درختهای جنگل بی جهت تلف و ضایع شود چه در زمان همین پادشاه جنگل مازندران بخارجه داده شد و درختهای شمشاد که امروزه باطلا معاوضه میشود، و دریای مازندران برای آنکه درخت شمشاد میوه خوراکی ندارد و آب دریا شور است و شیرین نیست بدیگران واگذار شد پس درخت انداختن باعث قتل و تبعید خواهد شد چنانچه احیاء الملک توهم کرد و مبعود هم شد باری با آنکه تبعید سعدالدوایه و احیاء الملک درماه ذی الحججه بنظر مردم بود و تا یک اندازه ترس و واهمه مردم را گرفته بود باز تقرب با آقایان آیه افتخار بود .

عین الدوله هم برای جلب آقایان بطرف خود در این دو ماهه محرم و صفر وسایل و وسایط زیاد برانگیخت چه از تشکیل مجلس روضه و مهمانی و پول دادن بطلا و بلیط فرستادن نزد آقایان و چه دیدن آقا زاده ها راحتی آنکه بتوسط مظفر الممالک یک ساعت طلا و پانصد عدد پنجه زاری زرد برای آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی فرستاد مشارالیه درحالتی که شریف الواعظین و نجم الدین کرین نزد آقا زاده بودند وارد شده پیغام صدارت را با هدیه مزبور رسانید جنابش قبول نکرده و رد فرمود اگر چه در زمانیکه آقایان مهاجرت کرده بودند تا یک اندازه سعی کرد بلکه بین آنها نفاق اندازد لکن این ایام جدا و واقعا ساعی است که بتوسط نفاق و اختلاف آقایانرا از مقصود باز دارد تقریر و نقل یکی از شهداء ملت شاهد و مؤید ادعاء اول است و آن از این قرار است .

زمانیکه آقایان در زاویه مقدسه متحصن بودند از طرف عین الدوله کاغذی نوشته شد بجناب آقامیرزا ابوالقاسم و آن مکتوب بتوسط آقا میرزا علینقی به آقا رسید مضمون مکتوب از این قرار است:

رفیق شفیق من - یاد ایام دوستی و محبت بخیر چه شد که معاهدات و دوستیها و شبهای سابق را فراموش کردید نقداً از شما خواهش میکنم بقدر دو ساعت محرمانه بیاید شهر مرا ملاقات کنید باهم قدری گفتگو نمائیم و آنچه میل شماست من اجراء خواهم کرد و کالسکه خود را فرستادم که در آمدن تعجیل کنید .

آقا میرزا علینقی آقارا در خلوت ملاقات نموده مکتوب را رسانید جناب آقا میرزا ابوالقاسم گفت اولاً من با آقایان قسم خورده‌ام و نمیتوان مخالفت قسم را نمود ثانیاً آمدن من نزد عین‌الدوله باعث نفاق و کدورت بین آقایان خواهد گردید آقا زاده گفت پس خواهش من این است که جواب کاغذ صدراعظم را بنویسند و این رسالت مرا هم کتمان فرمائید جنابش فرمود جز دو نفر که یکی پدرم و دیگری آقای بهبهانی با حدی نخواهم گفت و جوابی فریب باین مضمون برای عین‌الدوله نوشت که شرفیابی محرمانه باعث بیاد رفتن شرف من و شرف خانواده من است اگر بامن فرمایشی دارید مرا رسماً از آقایان بخواهید آتوقت شرفیاب خواهم شد بشرط آنکه مرا بی انجام مقاصد رجعت ندهید (انتهی) . آقا میرزا ابوالقاسم واقعه را خدمت آقای طباطبائی و آقای بهبهانی اظهار داشت هر دو نفر ثبات ایشانرا تحسین گفتند لیکن این ایام امر بهادر به آقا میرزا مصطفی آشتیانی گفت من بیست هزار تومان برای شما و بیست هزار تومان برای آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی ازدولت میگیرم بشرط آنکه آقایانرا از تقاضای اجرای دستخط شاه منصرف کنید .

باری آقایان علماء بر خلاف زمان تحصن نهایت اعتبار و اعتماد را بهم رسانیده طلاب علوم بی نهایت عزیز شدند چه جمعی از طلاب اطراف آقای بهبهانی و برخی حوزه آقای طباطبائی و عده هم در مجلس آقای صدرالعلماء لازم بود حسن سلوک آقای صدرالعلماء در زمان مهاجرت باطلاب این ایام نتیجه خود را ظاهر ساخت چه میتوان گفت مجمع طلاب خانه صدرالعلماء بود آقایان دیگر هم طلبه لازم داشتند یا برای حفظ مقامات خود و یا برای اجرای مقصود .

آقا میرزا علی قمی نقل کرد در شبی که طلاب در خانه صدرالعلماء سینه میزدند یکی از طلاب بطریق نجوا گفت من از صدای این سینه‌ها صدا های مختلف میشنوم چه یکی میگوید دیرالملك از دیگری میشنوم سالارالدوله از دیگری امین‌السلطان از دیگری آقای فلان و کذا هر کس محبوب خود را که میخواهد بریاست و ولیعهدی و صدارت و یا حجة الاسلامی برساند بهمان قصد سینه میزند این شد که بخیال افتادیم انجمن طلابرا تشکیل دهیم تاطلاب از فیرطلاب تمیز داده شوند و آنانکه برای نجات وطن خدمت میکنند از آنهایکه برای اشخاص میدوند فرق داده شود .

باری مردم علی‌الظاهر خدمت آقایان میرسند و رجال درباری هم تقرب به آقایانرا اهم مقاصد خویش قرار داده اند .

مظفرالمالك و اعظام‌المالك پیشکار صدارت از برای ملاقات آقا زاده ها شب و روز در تلاش میباشند دو مجلس در خانه آقا میرزا مصطفی و آقا میرزا هاشم منعقد شد که آقا زاده‌ها مشورت کردند آیا صلاح‌هست بخانه عین‌الدوله بروند یاخیر مجلس خانه آقا میرزا هاشم را آقا میرزا ابوالقاسم

بی نتیجه گذارد که فرمود صلاح هیچ کدام ما نیست با عین الدوله دوستی کنیم تا مقاصد خود را بر آورده و مدرسه مروی را برنگردانیم بخانه عین الدوله نباید رفت مجلس خانه آقا میرزا مصطفی را چون اعظام الممالک آنجا بود و قول انجام مقاصد را داد بی نتیجه نگذارند لکن پس از تفرق مجلس آقامیرزا محمد صادق به اعظام الممالک پیغام داد که من باید شمارا ملاقات کنم مشارالیه آمد باو گفت تا دستخط شاه اجراء نشود هیچ يك از این آقایان برای دوستی با عین الدوله همراهی نخواهند کرد بفرض که همراهی کنند من ضدیت خواهم کرد پدر و برادر خود را مانع خواهم بود بهر جهت قول خود را پس گرفت عین الدوله امر نمود قانونی برای عدلیه بنویسند که بعد از این خواهد آمد و نیز شاه را بزم بیلاق بیاغ شاه نقل داد و در اوایل ربیع الاول ۱۳۲۴ مجلس مشورتی در دربار تشکیل داد که در باب اجراء دستخط شاه مشاورت نمایند چنانچه بعد از این خواهد آمد .

نوشته جات بعنوان شبنامه و اعلانات ژلاتینی بسیار در این ایام نشر میشود که مضمون همه تقاضای عدالتخانه و بیداری مردم است نگارنده فقط یکی از شبنامه ها را که چند مسئله تاریخی مبتنی بر آنست در این مقام ذکر میکند که هم وضع مطبوعات این زمان بر خواننده معلوم باشد و هم از رشته تاریخ خود خارج نشود و آن این است :

صورت شبنامه

سؤال و جواب میرزا حسینخان با میرزا احمد خان در خیابان علاء الدوله :

سؤال - چه طور است احوال شما .

جواب - چه میرسی برادر از حال من هر روز از خدا مرگ میخواهم شغل و کاری که نیست، عیالات که زیاد ، نان و گوشت هم حالش معلوم است ، گدائی هم که نمیتوانیم بکنیم ، غیر امرگ از برای ما صلاح نیست .

پس - باید راضی بود خداوند همچو خواسته است باید صبر کرد .

ج - خاک بر سر ما اهل این مملکت بکنند چطور شد که خدا از برای یکصد و بیست مملکت که در روی زمین است باید عزت و ثروت و امنیت و عدالت و آسایش و مکت و غنی بخواهد با آنکه همه کافر هستند و از برای یکمشت مسلمان نکبت و فقر و ذلت و احتیاج و ظلم و پریشانی بخواهد . اینکه ظلم است خدا ظلم نمیکند .

پس - پس شما که میفرمائید این خرابی از جانب خدا نیست پس از جانب کیست .

ج - تقصیر از شاه است که مال و جان سی کرور نفوس را بچند نفر دزد راهزن خدا نشناس جاهل داده که این اشخاص با این یکمشت مردم درمانده اسیر ذلیل هر چه اراده مینمایند میکنند نه مال از برای مردم مانده و نه جان و نه عرض و نه ناموس يك مشت استخوان این مردم فقیر ذلیل را همروز در آسیاب ظلم خورد مینمایند هر چند سلطان خود بشخصه ظلم نمیکند اما چون ظالم را او مسلط بر مظلوم مینماید ناچار زشتی امر مستند باو خواهد بود .

س - شاه که دستخط تأسیس عدالتخانه و اجراء قانون در کلیه امور مملکتی داده و مکرراً حکم فرموده که اجراء نمایند دیگر چه تقصیر دارد .

ج - چه فایده کی حکم شاه بیچاره را میخواند اتابک که خودش یک سلطان مستغنی است. هر چه را که میل دارد اجراء مینماید هر چه را که میل ندارد زیر سیل میگذارد .
س - اتابک مجلسی فراهم فرموده که وزراء رأی بدهند امیر بهادر و حاجب الدوله و ناصر الملک. نگذاشتند که کار مملکت و مسلمانان اصلاح شود .

ج - هر چند امیر بهادر و حاجب الدوله یک پارچه ظلم و حماقت هستند و قانون را مضر بحال خیانت‌هایی که کرده و میکنند میدانند اما ناصر الملک که مرد عاقلی بود شاید چنین فهمیده که این مجلس صورت سازست و اتابک باین کار باطناً راضی نیست .

س - ما از حال اتابک چنین فهمیده بودیم که مایل با اجراء قانون است زیرا که فایده این کار از برای خودش بیشتر است بجهت آنکه مال و خانه و درجه او در سلطنت بی قانون بی شرط همواره در معرض تلف است و تا قانون نباشد از این جهات اطمینان برای او حاصل نخواهد شد .

ج - بلی خود اتابک هم ملتفت این نکته هست ولی نخوت و غرور و خود پرستی او را مانع شده که چون رؤسای ملت مطالبه قانون نمودند اگر اجراء شود باسم آنها خواهد شد پس معلوم شد که اتابک خیلی آدم کم مغزی است که کار باین بزرگی و شرف باین سترگی را از برای یک خیال باین کوچکی واهی تعضیل نماید ما گمان میکردیم که این اتابک آدمی است حال معلوم شد که هیچ بارش نیست .

س - این تقصیر با علماء و آقایانست زیرا که جدوجهد در کاری نمیکند و این خیال بوج را از کله این مرد بیرون نمینمایند که غرض خود نمائی نیست بلکه غرض اصلاح مفساد ملک و ملت است باسم هر کس میخواهد بشود بشود .

ج - پس شما خبر ندارید که آقای آقاسید محمد دیروز چه کاغذ خوبی در این باب به اتابک نوشته که ما تاجان دربند داریم دست از مطالبه حقوق ملت بر نمیداریم .

بلی خبردارم سواد کاغذ را هم دیدم (بعد از این ذکره میشود) خداوند به آقای آقامیرزا سید محمد عمر بدهد باز میانه ملاها اگر یک نفر باشد اوست که بفکر ملت است آقایان دیگر بفکر خودشان هستند ماها باید زحمت بکشیم و آنها همروز بفکر ترقی و توسعه اداره و جلب منافع و مداخل خود باشند آخر مگر فایده پیغمبر صلی الله علیه و آله از برای مردم همین بیان طهارت و نجاست بود یا در مقام ترویج احکام سیاسی و مملکت داری و تهذیب اخلاق هم بود آقایان نجف و اینجا پس از یک عمر که از یرتو امت پیغمبر صلی الله علیه و آله میخورند و زندگانی میکنند آخر فایده ایشان منحصراًست باینکه در حاشیه رساله یکم تبه بر عده غسلات استنجاه بیفزایند یا کم کنند دیگر در فکر این نیستند که ظلم عالم را فرا گرفت مسلمانان از دست رفتند دولت و ملت اسلام که پیغمبر و

امیرالمؤمنین و ائمه علیهم السلام برای ترویج آن شهید شدند از میان رفت دشمنان دین از هر طرف. روی آوردند و علماء بعضی از فروع چسبیده اصل را از دست داده اند.

پی - شما بفرمایش علماء و آقایان هم گوش بدهید ایشان هم حرفی دارند میگویند ما که زحمت برای مردم میکشیم مردم خودشان بیغیرت و نادان هستند چرا در مقام عدل و داد بر نمیآیند فرض ما نبودیم مردم نباید بفکر حال خودشان باشند مردم میخواهند بی زحمت لقمه توی دهن آنها بگذاریم اگر صدر اسلام را ملاحظه کنید میدانید که حضرت رسول ص یک تنه کار از پیش نمیرد بلکه مردم از جان و مال خود میگذاشتند و پیغمبر خود را یاری مینمودند و بیش نمیردند (نابرده رنج گنج میسر نمیشود) مستدعی است مرخص فرمائید انشاء الله فرداشب خدمت جنابعالی در همین موقع میرسم و عرایض لازمہ بنحو اوفی و اتم^۳ خواهیم کرد تا بدانید و تصدیق فرمائید این همه ظلمی که بر مردم میشود از بی‌همتای بی‌غیرتی خود مردم است (انتهی).

در شبنامه مزبور در یکی از سئوالات مینویسد اتابک مجلسی فراهم نموده که وزراء رأی بدهند

الی آخر .

در این سؤال اشاره کرده است بمجلسی که بعنوان شورای دولتی در باغ شاه تشکیل یافت و شرح آن از این قرار است که پس از هیاهو و گفتگوهای بسیار بین مردم و انعقاد انجمنهای مخفی و علنی از قبیل حوزه اسلامیة آقایان و علماء در ایام دوشنبه و جمعه مجمعی سیار در خانه‌های یکدیگر با هم حوزه اسلامیة برپا مینمودند و از قبیل انجمن علمی اتحادیه که طالا - تشکیل نموده و سایر مجامع و انداختن اعلانات و شبنامه‌های ژلاتینی در کوچه‌ها و خیابانها و مدارس و مکاتب . عین الدوله صدراعظم ایران را بخاطر رسید که بتدبیر مردم را ساکت نموده و تقصیر را بگردن کسی دیگر وارد آورد لذا یک روز در باغ شاه که نزدیک بشهر و در پشت خندق بین شمال و مغرب طهران واقع است مجلسی منعقد نمود و شاه هم برای رفتن به ییلاق نقل مکان کرده و در آنجا چند روزی توقف فرمود رجال درباری و وزراء دولتی را در آن انجمن گرد آورده و گفت همه میدانید که اعلیحضرت پادشاه دستخط تأسیس عدالتخانه را صادر فرموده اگر چه گفته‌ام نظامنامه عدلیه را بنویسند والان مشغول اتمام و تصحیح آن میباشد لکن من تا به امروز بمساعه و ملاحظه گذرانیده‌ام و اجراء دستخط شاه و انعقاد عدالتخانه را که ملا^۴ هامیخواهند بعهده تعویق انداخته لکن آقایان از این کار دست برنمیدارند و هر روز مکاتیب و بیغامات آنها میرسد مردم هم از نوشتن اعلانات و شبنامه‌ها منصرف نمیشوند آیا اصلاح میدانید دستخط اعلیحضرت را بموقع اجراء گذارده و بر طبق آن رفتار و یا صریح جواب گفته آنها را مایوس کنیم و در مقابل ایستاده ممانعت از تقاضای مستدعیات آنها کرده اگر چه باستعمال قوای دولتی باشد اهل مجلس خاموش شده جوابی ندادند مجدداً عنوان و مذاکره نمود و جواب خواست .

احتشام السلطنه که از رجال متدین و متمول بود و هیچوقت ملاحظه از کسی نداشت و فرض نوعی را مقدم بر غرض شخصی میداشت مدتی هم در خارجه بعنوان سفیری و وزیر مختاری بسر برده در جواب گفت صلاح دولت بر اجراء دستخط است چه اگر دستخط اعلیحضرت را اجراء ندارید دیگر ملت اعتماد بقول و دستخط شاه نمیکند و نیز شرف دولت مبرود چه ملت آنها هم رؤسای آنها و روحانیون

تقاضای عدالتخانه میکنند تأسیس عدالتخانه و تشکیل آن بطور صحیح ضروری بر دولت وارد نخواهد آورد اگر دولت بر طبق میل ملت رفتار نکنند هم مخالف قول خود را نموده وهم در نزد خالق و مخلوق مسئول است .

وزیر دربار (امیر بهادر) گفت خیر چنین نیست صلاح دولت بر عدم اجراء دستخط است البته باید این دستخط اجراء نشود چه اگر عدالتخانه برپا شود آنوقت پسر پادشاه با بقال مساوی خواهد بود و نیز دیگر هیچ حاکمی نمیتواند دخلی بکند و راه دخل امان دولت مسدود خواهد شد .

احتشام السلطنه گفت جناب وزیر دربار دیگر بس است دخل تا کی ظلم تاجه وقت مردم را ذلیل و رعیت را بچه اندازه فقیر میخواید دخل و جمع مال حدی دارد خوبست قدری بحال رعیت رحم کنید ملت را بادولت طرف نکنید رعیت را از شاه دلخور نخواهید علماء و روحانیین را دشمن شاه قرار ندهید .

حاجب الدوله گفت اگر عدالتخانه برپا شود سلطنت منقرض خواهد شد .

ناصر الملك وزیر مالیه گفت بلی چنین است امروز صلاح نیست هنوز در ایران وقت تأسیس مجلس نیست عدالتخانه منافی با این سلطنت است .

وزیر دربار گفت جناب احتشام السلطنه شما که از قاجاریه میباشید نباید راضی شوید بر رفتن سلطنت از این خانواده .

احتشام السلطنه گفت والله قوت دولت و ترقی سلطنت با اتفاق و همراهی ملت است امروز کو کب اقبال دولت طلوع نموده که ملت در مقام اصلاح نواقص بر آمده است قدر بدانید با ملت متفق شوید دست بهم داده نواقص را تکمیل کنید دولت را صاحب اعتبار و مایه کنید قانونی در ایران دایر کنید که احدی تغلف از آن نتواند دیگر دخل بس است ظلم کفایت است شاه را بد نام نکنید دولت را مفتضح نسازید .

امیر بهادر روی به اتابک نمود و گفت احتشام السلطنه خیال دارد شاه را ضعیف کند احتشام السلطنه گفت من میل دارم پادشاه و ولی النعمی خود را مانند امیر اطور آلمان و انگلیس مقتدر و صاحب اعتبار به بینم لکن شما میخواید پادشاه را مثل خدیو مصر و امیر افغانستان نمائید .

امیر بهادر گفت من تاجان دارم نمیگذارم عدالتخانه برپا شود خوب است شما که احتشام السلطنه میباشید بروید به مملکت آلمان و خدمت برای امیر اطور آلمان کنید آقای من پادشاه من این گونه خدمات را لازم ندارد .

عین الدوله دید مقصودش بعمل آمد و بیش از این صلاح نیست چشم و گوش مردم باز شود گفت من باید این مذاکرات را خدمت اعلی حضرت عرض کنم و از خود شاه تکلیف بخواهم مجلس منقضی گردید چند روز بعد از آن احتشام السلطنه مأمور بر رفتن بسرحد ایران و عثمانی و از طهران خارج شد .

تبعید احتشام السلطنه با تبعید سعد الدوله تفاوتی که داشت این بود که احتشام السلطنه محترم تابعید

شد و سعدالدوله بطورید بقول خودش سه فرسخ پیاده باشلاق قزاق طی راه یزد رانمود .
اینکه در شبنامه مینویسد امیربهادر و حاجبالدوله و ناصرالملک نگذاشتند که کار مملکت و مسلمانان اصلاح شود الی آخره .

از قرار مذکور عینالدوله قبل از انعقاد مجلس بناصرالملک گفته بود اینطور جواب بگوید و یا آنکه ناصرالملک هنوز صلاح نمیداند درایران این مذاکرات بشود و استعداد ملت را باین اندازه نمیداند که طرف با دولت شوند و با نبودن استعداد ضعف دولت پسندیده نیست و الاناصرالملک کسی نیست که مانع تمدن و ترقی گردد یا مجبور بود باینکه همراهی از عینالدوله بکند و یا واقعاً عقیده‌اش این بود که هنوز وقت نرسیده است .

اینکه در شبنامه میگوید پس شما خبر ندارید که آقای آقامیرزاسید دیروز چه کاغذ خوبی در این باب به اتابک نوشته که ماما جان داریم دست از مطالبه حقوق ملت برنمیداریم الی آخره .
شرح آن از این قرار است که بعد از آنکه مردم دیدند از طرف دولت خبری نمیشود عینالدوله هم بمسامحه و ملاحظه و دفع الوقت میگذراند و در مقام اجراء دستخط شاه بر نیامد حتی آنکه در یک شب آقایان بالاجماع باز دید کردند از عینالدوله آقای طباطبائی بعینالدوله فرمود این عدالتخانه که ما مطالبه میکنیم اول ضررش ب ماها میرسد که دیگر مردم آسوده میشوند و ظلم نمی بینند و دیگر محتاج ب ماها نمیباشند و در ب خانه‌های ما نیامند ولی چون عمر من و تو گذشته است کاری بکنید که نام نیکی از شما در عالم بماند و در صحایف تاریخ بنویسند بانی مجلس و عدالتخانه عینالدوله بوده و از تو این یادگار در ایران باقی بماند .

این فرمایشات و نصایح در او اثر نکرد بلکه از شنیدن لفظ مجلس اگر چه آقای طباطبائی بکنایه اداء فرمود ابروهارا درهم کشیده و مکدر شد علیهذا طلاب و دانشمندان برای تذکار آقایان شروع کردند در نوشتن کاغذها و خطابه‌ها به آقایان .

آقای طباطبائی چون دید مردم سخت گرفته اند طلاب هم علی الظاهر ابراد وارد می‌آورند فلذا مکتوبی مفصل بعینالدوله نوشت که در شبنامه مذکور اشاره بآن کرده است لیکن نگارنده برای آنکه ترتیب را از دست نداده باشم نخست یکی از کاغذهای زلاتینی را که بعنوان خطابه نوشته اند نقل میکنم سپس مکتوب آقای طباطبائی را .

از درج همین یک خطابه مضمون سایر لوایح و اعلانات بر قارئین محترم مستفاد و معلوم خواهد شد .

خطابه مردم ب آقایان

ای رؤسای دین و پیشوایان مسلمین عرض و استدعای عموم ما بیچارگان و ستمدیدگان اهالی و سکنه طهران از سلسله طلاب و سایر طبقات و اصناف حضور مبارک رؤسای روحانی و پیشوایان دینی حجج الاسلام و علماء اعلام متع الله المسلمین بطول بقاءهم آنکه تمام اعضاء و جوارح در مملکت بدن خادم و کارگذار اعضاء رئیسه هستند رفع مضرات و جلب خیرات بواسطه این اعضاء و جوارح است که بحکم

رؤساء این کارکنان بدن در نفع و ضرر وخیر و شر متحرك هستند قوام و دوام و ثبات این مملکت را بقدر المقدور والاستطاعه برقرار دارند و همچنین شما پیشوایان دین مبین راهنمای منهاج شرع و آئین هستید چشم ملت بر اقدامات حسنه شما آقایانست که این بوستان شریعت مطهره را که خار و خاشاک اختلاف فرا گرفته ریاحین و اشجار آن از بروزات جور و اعتساف اهل ظلم و طغیان از طراوت و ثمر افتاده عنقریب اسم بی رسم دین و آئین از میان برخوایست بازار عدل و داد که اساس شرع قویم و اصل بنیاد طریق مستقیم است کاسد و اخلاق و طبایع اسلامیان بطوری فاسد بشود که جز بغزوات احمد مختار و بحملات حیدر کرار اصلاح نشود هرق دماء را عظمی نماند و سبی نساء را مقداری نباشد نهب و غارت اموال بتطاول خائنین جهان رواج گیرد و اختلاف امور ملک و ملت بدست بوالهوسان خودپرست نفس پسند آشکارتر گردد اگر بوساوس شیطانی و تختیلات نفسانی بعضی مردمان با غرض و سررض خرابی مملکت را بطبقه اهل علم و علماء نسبت میدادند و آنانرا موجب عدم پیشرفت ترقی و اجراء قوانین عدل و نصفت میشمردند بحمدالله رفع این اشتباه از این راه شد و در موقع امتحان (که یکرم الرجل اویهان) برعارف و عامی واضح گردید که در این اقدامات حسنه شما آقایان عظام اول طبقه که در اقدام و خدمتگذاری جانفشانی کردند و خواهان قوانین عدل و داد مقرر در دین مقدس احمدی و مساوات و مواسات مؤسسه در آئین محمدی شدند این سلسله بودند که افتخار مهاجرت و مجاهدت فی سبیل الله را اختیار و شرف خود قرار داده در زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم شب و روز (المستغاث بك یا صاحب الزمان) گویان در طریق دادخواهی یویان بودند و ما رعایا و بیچارگان تأسی بآنها کرده بعد که غرض رانوعی دانسته آسایش عموم را مقصود و ملحوظ شما آقایان دیده بقدر الاستطاعه در همراهی حاضر شده چه گفتید که نکردیم چه خواستید که امتناع نمودیم تا کم کم پرده از روی کار برداشته شد و بعقیده مردم خود بین با غرض شوخی بجدی و اصل مطلب بعرض آستان مبارک ملوکانه رسید و رفع اشتباه خاطر معدلت مظاهر گردید که غرض ثبات و دوام دولت است نه معارضه و ضدیت مقصود دعای وجود مسعود خسروانه است باجاء قوانین معدلت و آبادی مملکت نه مجادله و خصومت روسیاهی خائنان دولت ظاهر و اغراض نفسانی مفسدین ملک و ملت آشکار گردید که آنهائیکه خود را از هواخواهان سلطنت میشمردند اولین دشمن جان و نخستین خصم قوی پنجه شخص سلطان هستند اسم خود را بهانه کاسرانی خویش قرار داده بستگی و نوکری دولت رامایه ثروت و احتشام خود نموده از مراسم رسومات عدالت و افتتاح معدلتخانه چون دیورجیم از کلمه مبارک (لا حول) گریزان و در هر اسند بلی اگر قوانین اسلام بمیان آمد هر يك از این نفس یرستان در اندک زمانی دارای دولت پیشمار و صاحب ضیاع و عقار نخواهند شد تا القاء شبهات نمایند و خاطر مبارک شاهانه را بدسایس و مقتریات نیالایند نمیتوانند بمقصود رسید بلکه از مقصود باز میمانند حیل و نیرنگ بهم آمیخته و طرح نوی برانگیخته بخيال خود حیل کردند و صرفه بردند اسکات شما آقایان واضطرار و الجاء ما بیچارگان در صدور دستخط ملوکانه بر انجام مقاصد و تقبیل و القاء شبهه بر اذهان صافیه شما پیشوایان که جز خیرخواهی عموم مردم در نظر نداشتید و ندارید بدان گونه نمودند که دستخط ملوکانه شرف صدور یافته و حاجات شما بخوبی و

خوشی برآمده اگرچه بعضی از مردمان مجرب و نفوس مذهب که همه وقت آثار را از مؤثر شناخته اند اظهار داشتند که باین حبله های بین و آشکار دست از کار کشیدن نشاید که هرگز از گرگ آدمی خوار رسم رحم و شبانی نیاید. نماز گریه عابد برای گرفتن موش است والا در خاطرش جز تصور طعمه هرچه هست فراموش است مکرر عرض شد تا دست تطاول این گرگ سیرتان آدمی صورت در قبض و بسط امور مملکت مبسوط است و اجراء مصداق دستخط مبارک که حاکی از یتیت یاک ملوکانه است بی میل این دزدان منوط و مربوط است از حیث امکان خارج بلکه محقق البطلان است چرا که این سرپای ملت بیچاره را در مقابل خیالات نفسانی خود جزو ترانه و این حکایات جانسوز یکمشت رعیت فلک زده آواره را مثل افسانه پندارند هیچ غرض از صدور این دستخط ندارند مگر اینکه وقتی را فرصت شمارند و بعد از اسکات خلق حبله آغازند بلکه بتوانند در میان علماء و آقایان سنک تفرقه نفاق اندازند تا بر خر خود سوار شده و این یکمشت فقیر بیچارگان گرسنه را در جلوس کب کامرانی و شهوت پرستی خود پیاده بسوانند و از اموال ما بیچارگان که دارای روح و حیات و جان و مال نیستیم باغ و عمارت بسازند هرچه داد زدیم نشنیدید بلکه در جواب فرمودید قول سلطان تالی امریز دانست و دستخط شاهان قویم البنیان و لازم الازعان چگونه میشود از مصدر منیع سلطنت کبری امری صادر و بامضای صدارت عظمی برسد و قراری داده شود که باجاء نرسد چون کمال امیدواری و اطمینان بفطرت سلیمه و نیت خالص اعلیحضرت همایون داشته و داریم که قلباً مایل بنفوذ قوانین شرع و عدل و داد هستند از صمیم قلب تشکرات فائمه را در حرم محترم امامزاده واجب التعظیم نمودیم با کمال شوق و شغف قلبی و اطمینان خاطر پای کوبان و دست افشان بمنازل خود مراجعت کرده همی خواندیم (حاجت ما برآمده) بانهایت میل و دل بستگی بافتتاح مجلس عدالت تصور نمودیم بعد از رفع خستگی باین نعمت عظمی نایل خواهیم شد هر وقت خدمت شما آفراسیدیم و عرض کردیم جوابی شنیدیم.

یک روز فرمودید حضرت اتابک کسالت دارد روز دیگر بنقاقت وجود مبارک شاهانه متعذر شدید گاهی امورات مهمه دولتی را پیش آوردید بمذاکرات و شوری بر گذار کردید تا بخوبی بر تمام مردم معلوم شد نتیجه آن اقدامات و تضررات ازدیاد لجاجت گردید و معنی (ولایزید الظالمین الا خساراً) در وجود آنان مکشوف تمام آفاق شد گوشت و نان را بقیمت جان رساننده برادران و خواهران ما در قوچان و سیستان بهمسایگان که قصد مال و جانمان دارند فروختند و مال و منال اندوخته بر ظلم و جور افزودند آنچه از دستشان برآمد نمودند علی رؤس الاشهاد اتابکم مستهزؤن گفتند و شنیدید بر ما بیچارگان بسخره خندیدند.

آخر آقایان دین و بیشوایان آئین (مگر خداوند شرف و ناموس را در اروپا از برای زنان و ناقوس آفریده باید این یکمشت مسلمان دستخوش هوا و هوس نفس پرستان باشند در اول عرض شد) اعضاء و جوارح خدمه اعضاء رئیس هستند و حفظ و حراست شما آقایان که در مملکت اسلام بمنزله اعضاء رئیس هستید بسته بوجود ما بیچارگان است اگر در ماقوه و توان باشد و صلاحیت کار گذاری داشته باشیم که بتوانیم رفع مضرات بکنیم شماها میتوانید آسوده بمانید اگر در وقتی در اعضاء استرخاء و

هلتي عارض شد که بکلی از حرکت افتادند بی‌خادم و کارگر میمانند آنوقت اول کسیکه دستخوش این هواپرستان و یایمال ستم و ظلم این ظالمان شوند شما خواهید بود و هر چه بآواز بلند و استغاثه (هل من ناصر) بگوئید یارومعین نخواهید دید تازوداست باید چاره کرد (انتهی).

چون مردم این مقالات و خطابه‌ها را نوشته آقایان مجبور گردیدند که در مقام مطالبه اجراء دستخط شاه برآیند آقای طباطبائی کاغذی بعین‌الدوله نوشت که در شبنامه اشاره بآن شده بود ذیلاً درج گردید و هذا صورته .

صورت مکتوب آقای طباطبائی بعین‌الدوله صدراعظم ایران

کوآنهمه راز وعهد و پیمان - مسلم است ازخرابی این مملکت و استیصال این مردم و خطراتی که این صفحه را احاطه نموده است خوب مطلعید وهم بدیهی است و میدانید اصلاح تمام اینها منحصر است بتأسیس مجلس واتحاد دولت و ملت ورجال دولت باعلماء عجب دراین است که مرض را شناخته و طریق علاج هم معلوم اقدام نمیفرمائید این اصلاحات عمأقرب واقع خواهد شد لیکن ما میخواهیم بدست پادشاه و اتابک خودمان باشد نه بدست روس وانگلیس و عثمانی ما نمیخواهیم در صفحات تاریخ بنویسند دولت بمظفرالدین شاه منقرض و ایران درعهد آن پادشاه بر باد رفته شیعه ازآزمان ذلیل و خوار شدند .

خطر نزدیک و وقت مضیق و حال ایران حال مریض مشرف بموت است احتمال بیره ضعیف درعلاج چنین مریض آیامساحه رواست ویا علاج را بتأخیر انداختن سزاوار است بخداوند متعال وبعجیب انبیاء و اولیاء قسم باند کی مساحه و تأخیر ایران میرود لله الحمد حضرت والامسلمان وبرخلاف سابقین معتقد بشرع و روز جزا هستید ملاحظه فرمائید این طور که شد جوابی برای امیرالمؤمنین (ع) دارید که بفرمایند دولت شیعه من منحصر بایران بود ایرانرا چرا بیاد داده دولت شیعه را منقرض نمودی من اگر جسارت کرده و بکنم معذورم زیرا که ایران وطن من است اعتبارات من در این مملکت است خدمت من باسلام دراین محل است عزت من عنوان من تمام بسته باین دولت است می بینم این مملکت بدست اجانب میافتد و تمام شئونات و اعتبارات من میرود پس تا نفس دارم در نگهداری این مملکت میکوشم بلکه هنگام لزوم جانرا درراه این کارخواهم گذاشت سیدالشهداء علیه السلام برای بقاء طایفه شیعه از جان و اولاد وعشیره و عیال گذشت شهادت آن بزرگوارا کر نبود از شیعه اسمی نیماند سزاوار است ما برایگان این مملکت

را بچنگ اجانب انداخته این يك مشت شبعه را ضعیف و خوار و ذلیل نمایند
 امروز باید اغراض شخصی را کنار گذارده محض خدا و ابقاء این مذهب
 جان تناری کرد و خیال نکرد این کار چرا باسم فلان و فلان انجام گیرد وقت
 تشنگ و مطلب مهم است وقت این خیالات نیست من حاضر من در این راه از
 همه چیز بگذرم شأن و اعتبار را کنار گذارده انجام این کار را اگر موقوف
 باشد پائینکه در دولت منزل حضرت والا کفش برداری و در بانی کنم حاضر من
 (برای ملت و رفع ظلم)

حضرت والا را بخدا و رسول (ص) و صدیقه طاهره و ائمه هدی قسم
 میدهم بریزید آنچه در دامن است این مملکت و این مردم را اسیر روس و
 انگلیس و عثمانی نفرمائید عهد چه شد قرآن چه عهد ما برای این کار
 یعنی تأسیس مجلس بود و الا ما به الاشتراك نداشتیم مختصراً اقدام در این
 کار فرمودید ما هم حاضر و همراهیم اقدام نفرمودید يك تنه اقدام خواهم
 کرد یا انجام مقصود یا مردن از هیچ پروا ندارم زیرا اول از جان گذشتم
 بعد اقدام نمودم چیزی از عمر من باقی نمانده و از چیزی محظوظ نمیشوم پس
 حطم اقدام باینکار و منتهی آمالم انجام این کار است با جان دادن در این راه
 که مایه آمرزش و افتخار خود و اخلاقم است این کار را بلند و اسمی برای
 خود در صفحه روزگار باقی بگذارم این کار اگر صورت نگیرد بر ما لعن خواهند
 کرد چنانکه ما به اسلافمان خوب نیگوئیم باز عاجزانه التماس میکنم هر چه
 زودتر این کار را انجام دهید تأخیر این کار ولو يك روز هم باشد اثر سم
 قاتل را دارد فعلاً دفع شر عثمانی نمیشود مگر باین مجلس و اتحاد ملت و
 دولت و رجال دولت و علماء نتایج حسنه دیگر محتاج به بیان است فعلاً بیش از
 این مصدع نمیشوم . والسلام

توضیح یا حاشیه

آقای طباطبائی در اول مکتوب مینویسد (کوآنهمه راز و عهد و پیمان) و نیز در طی آن مینویسد
 عهد چه شد قرآن چه عهد ما برای این کار یعنی تأسیس مجلس بود والا ما به الاشتراك نداشتیم خواننده.
 تاریخ البته مایل است که بدانند این چه عهدیست که رئیس ملت بشخص اول دولت مینویسد فلذا
 نگارنده چند سطری توضیحاً و یا حاشیئاً مینویسم آنوقت بر میگردد برشته مطلب :
 در او اخر ماه صفر ۱۳۲۴ در یکی از شبها احتشام السلطنه خدمت آقای طباطبائی رسیده دیگر
 بر حسب تحریک عین الدوله بود و یا بر حسب وطنخواهی مشارالیه پس از آنکه شرحی از همراهی خود
 یا مقصود آقای طباطبائی بیان نموده قرآن را از بغل خویش در آورده و گفت باین کلام الله قسم میخورم

که رسیدن بمقصود منوط است باینکه يك مجلس عين الدوله را تنها ملاقات كنيد والا در زحمت خواهيد افتاد اگر نجات اين مملكت و آسودگي ملت و بقای اسلام را ميخواهيد كه لله و في الله يك مجلس عين الدوله را ملاقات كنيد كه مقدمات كار را ديده ايم فقط همين يك مجلس ملاقات است كه منتج نتيجه است .

آقای طباطبائی چون بخوبی احتشام السلطنه را شناخته و صحت و درستی و تدین او را مسبق بود لذا فرمود من برای این مقصود حاضر م که خود را فدا کنم چه جای ملاقات عين الدوله همان آن در ظلمت شب با احتشام السلطنه روانه منزل عين الدوله گرديد در آن مجلس محرمانه كه احتشام السلطنه هم از آن مجلس خارج شد عين الدوله قرآن حاضر كرد و قسم قرآن ياد نمود كه من با مقصود شما حاضر م و قول ميدهم كه بهمين زودي مجلس تشكيل گردد من خيال شما را مقدس ميدانم تا كتون هم كه مسامحه كردم خواستم موانع را از جلو بردارم اينك بشما قول ميدهم كه همين چند روزه عدالتخانه صحيح برپا شود الي آخره .

ليكن كلام الليل يمحوه النهار قول وعزم اين شاهزاده بزرگ و سوگند اتابك و صدراعظم ايران همان بود مسامحه و ماطله و تشكيل مجلس باغ شاه و تبعيد احتشام السلطنه و عزم بر عدم اجراء دستخط شاه همان اين شد كه پس از مدتي آقای طباطبائی اين مکتوبرا باو بعنواني كه ذكر شد نوشت . باری عين الدوله كه مکتوب آقای طباطبائی را خواند عبارت (اقدام نفرموديد يك تنه اقدام خواهم كرد) اين طور خواند اقدام نفرموديد (يكشنبه) اقدام خواهم كرد لذا ترسيد كه روز يكشنبه آقایان بلوایی خواهند نمود لذا چند فوجي از نظام كه در خارج شهر اردو زده بودند بشهر فرستاد قراولخانهها و ارك دولتي و جاهای لازمه را در تحت نظر آورده از آنطرف بشاه عرض كرد ملاها خيال دارند در روز يكشنبه بلوا كنند و پادشاه را بکشند بجهت شاه را ترساننده و در بين مردم همه افتاد كه روز يكشنبه جهاد است لذا متوالياً از طرف عين الدوله بيغامهای سخت وسست وعد و وعيد بترسد و بترساند بآقای طباطبائی و سايرين ميرسيد اگر چه يكشنبه گذشت و كاری نشد ليكن دو نتيجه داد يكي آنكه مردم جري شده دانستند كه ممكن است صدر اعظم هم بترسد ديگر آنكه اعليحضرت پادشاه را از ملت ترساننده از اين جهت در وقت سواري شاه كسي عارض ميشد او را ميزدند و از اطراف كالسكه بدور ميكردند وبشاه عرض ميكردند كه اين شخص دشمن شاه و قصد جان شاه را نموده اجزاء خلوت و خواجه سرايانرا نيز بوعديو وعيد تطميع و تهديد نموده كه شاه را در باره ملاها متغير نمايند .

فرمانفرماهم از كرمانشاه مأمور بحكومت كرمان گرديد در قلم توقيف نمود بلكه بيهانه وارد طهران شود و آنچه اصرار كرد كه اذن بدهند بلكه چند روزي خانه ولانه خود را به بيند عين الدوله مانع گرديد تا اينكه اين ايام وارد خطه كرمان شد حاج ميرزا محمد رضا مجتهد كرمانرا كه مدتي منفي و مبعث از بلد بود مجبوراً روانه مشهد نمود با اينكه معاودت مشاراليه بكرمان جزو مستديعات آقایان بود سبب تخلف از اين قول وعدم اجراء دستخط شاه در اين مورد با اينكه معاودت يك نفر عالم دماغ سوخته و صدمه ديده بكرمان اهميتي نداشت على الظاهر شاهزاده فرمانفرما گرديد چه شاهزاده فرمانفرما از شاهزادگان بزرگ ايران ومدعي صدارت و سهيسالاري بود پس از ورودش بخاك كرمان با اينكه

در رفسنجان که سه منزلی کرمانست چند روزی توقف نمود حاج میرزا محمدرضا نه دیدن از فرمائش کرد و نه کسی را فرستاد و نه عریضه عرض کرد فلذا خاطر حاکم رنجیده و این سلوک را منافی با سیاست خود دانسته جنابان آقا یحیی و بحر العلوم را که از مستقبلین و واردین بر حکومت بودند در خلوت طلبید و گفت از طهران حکم شده است که حاج میرزا محمدرضا برود مشهد ولیکن من فردا علی الظاهر شما را میفرستم که او را بطرف کرمان حرکت دهید ولی بدانید که تکلیف او رفتن بمشهد است روز بعد در مجلس علنی گفت از شما دونفر خواهش میکنم که جناب آقا را حرکت داده و بیاورید بکرمان حضرات روانه جلال آباد که در چند فرسخی بود شده جنابش را بطرف ارض اقدس و مشهد مقدس حرکت دادند که سابقاً ذکر شد .

این ایام خبر بطهران رسید که این طور در ماده حاج میرزا محمدرضا رفتار شده است آقای طباطبائی پیغام داد برای عین الدوله که شما قول دادید و شاه دستخط صادر فرمود که حاج میرزا محمدرضا را مجلاً و محترماً عودت بکرمان دهید حالا برعکس رفتار کردید عین الدوله جواب داد که سفر زیارت را نمیتوان مانع شد بخصوص که بیل و اراده خودش رفته است بمشهد این تلگراف فرمانفرما حاضر است که واسطه و شفیع شده است که ما اذن بدهیم مسافرت او را که بر طبق نذریست که کرده است مجدداً از طرف آقایان پیغامات مؤکده برده شد پس از مقاوله و مکالمه صورت تلگرافی از طرف عین الدوله صادر گردید که قریب باین مضمون بود .

که شاهزاده فرمانفرما چند سوادروانه دارید جناب حاج میرزا محمدرضا را مانع شوند از رفتن بخراسان و ایشانرا وارد کرمان نمائید پس از دو سه روز ایشان مختارند در رفتن بارض اقدس و یا آمدن به طهران .

آقای طباطبائی که این تلگراف را دید متعزیر شد و آن صورت را برای عین الدوله پس فرستاد که این تلگراف اگر مخایره شود باعث اضرار شخص عالمی مانند حاج میرزا محمدرضا خواهد گردید چه امروز ایشان نزدیک بخاک خراسان میباشد او را مجبور کردن بمعادوت بکرمان و پس از سه روز باز او را نفی بلد کنند که برود بخراسان و یا بیاید بطهران البته موجب ضرر بلکه انهدام او خواهد گردید باشد تا خداوند سببی بسازد .

باری حاج میرزا محمدرضا بانهایت عزت و احترام که از طرف ملت خراسان درباره اش بعمل آمد وارد ارض اقدس شده و از طرف علماء طهران بعلماء مشهد تلگراف توصیه مخایره شد و هم مکاتیب مخفیة بعنوان هر یک از بزرگان نوشته شد .

حاج شیخ محمد کرمانی که متوقف در مشهد است و از اشخاص متدین و موثق است بنگارنده گفت در ورود حاج میرزا محمدرضا بشهر مشهد هنگامه فرییبی برپا شد از طرق تا حرم مطهر بایای پیاده راه رفت چند دفعه عبا عوض کرد که مردم لباس این عالم را برای تبرک یاره یاره کرده و میبردند حاج آصف الدوله که حاکم خراسان بود بانصد توهان تقدیم آقا کرد جنابش قبول نکرد و رد نمود از قرار مذکور فرمانفرما هم از کرمان برایش پول فرستان قبول نکرد جنابش در مشهد

بود تامهاجرت آقایان طهران بقم پس از عزل عین‌الدوله و رسیدن شغل صدارت بمشیرالدوله تلگراف آزادی ایشان مخابره گردید (حاج میرزا محمد رضا پسر مرحوم حاج ابوجعفر نوه مرحوم حاج آقا احمد کرمانی است امروز از علماء بزرگ کرمانست این فامیل هیچوقت نان ملائی را نخورده امر معاششان از زراعت و فلاحت گذشته و میگردد).

بلی حاج میرزا محمد رضا در اسبنداد صغیر چند تلگراف بمشیرالسلطنه مخابره نمود که بر ضد ملت خواهی او بود و نگارنده سواد آنها را در مجلدات بعد درج نموده و عمأ قریب خواننده تاریخ خواهد خواند دیگر جمعولیت ویا واقعبت آنها را پس از فحص بلیغ مینویسم بهرهت با آن احترامی که از طرف ملت نسبت به حاج میرزا محمد رضا بعمل آمد طرف سوء ظن ملت واقع گردید. در این ابام خبر اقتشاش شیراز رسید و متوالیاً تلگرافات سخت از علماء اعلام شیراز مخابره میشود.

سبب هیجان اهالی فارس

باعث اغتشاش و هیجان اهالی شیراز بطور اجمال از این قرار است که شاهزاده شجاع السلطنه ملک منصور میرزا پسر مظفرالدین شاه حاکم فارس بود و املاک خالصه فارس را از دولت در میلی قلیل خریداری نمود و شروع کرد در تصرف خالصه جات شیراز و ضمناً املاک خالصه که در زمان ناصرالدین شاه بر عایا فروخته شده بود نیز بحتت تصرف در میآورد بقول شاعر :

اگر زباغ رعیت ملک خورد سببی بر آوردند غلامان او درخت از بیخ

این خریداری خالصه جات و تصرف کردن آنها خورده خورده تجاوز نمود باملاک اجزاء حکومت. اقتداند بجان و مال مردم صاحب ملک اگر قبالة نداشت که حالش معلوم است و اگر قباله و سندی اظهار میداشت از دست او گرفته بس از جندی ملک را هم متصرف میشدند تا اینکه شاهزاده حاکم بعزم معالجه مرض مسافرت بفرنگستان نمود سردار مکرم که نایب الحکومه فارس بود بنای بدسلوکی را گذارده مردم از شدت فشار ظلم نشاه چراغ که محل بست و پناه مظلومین بود متحصن گردیده سردار مکرم بیبانه نظم شهر حکم شلیک داده متجاوز از بیست نفر از اطفال و مردمان بیچاره هدف گلوله ظلم و بیخاک هلاک افنادند بعضی هم پناه بقونسولخانه انگلیس بردند این اخبار منوالیاً و متواتراً بطهران رسید شماع السلطنه از حکومت فارس معزول گردید حکومت فارس موقتاً داده شد بوزیر مخصوص (صاحب اختیار) از طرف دولت هم تلگرافی بعلماء شیراز شد که وزیر مخصوص را برای اصلاح فرسنادیم اگر چه وزیر مخصوص آدم خوش ذات و هواخواه معدلت بود اهالی فارس هم مایل او بودند لیکن چون لفظ اصلاح در تلگراف مندرج بود اهالی شیراز گمان کردند وزیر مخصوص مأموریت اصلاح بین رعایا و شماع السلطنه را دارد نه مأموریت حکومتی را فلذا در جواب تلگراف دولت مخابره کردند اگر وزیر مخصوص برای حکومت میآید ما او را بانها بتسکر و اطاعت میپذیریم و اگر برای اصلاح بین ما اهالی فارس و شماع السلطنه ما او را راه ننیدیم آنوقت چشم از مملکت فارس بشوید بازار طرف دولت مخابره شد که شماع السلطنه بواسطه مرض و نقاهت از حکومت فارس استعفاء داد دولت.

هم استعفاء اورا قبول نموده است وزیر مخصوص هم جایاری در نهایت تعجیل و اختصار روانه گردید این اخبار هم هرروز از طرف شیراز میرسید .

تلگرافی هم از طرف آقایان شیراز بولیمهد که در تبریز است مخابره شد که سواد آنرا برای اطلاع خوانندگان تاریخ درج میکنیم و این تلگراف باملاء حناح میرزا ابراهیم شبرازی که

شاهزاده شعاع السلطنه

از فحول علماء و مرتبای مرحوم حجة الاسلام حاج مرزا محمد حسن شیرازست نوشته شد در همین ایام سواد آن مخابره و در طهران منشر گردید در واقع این تلگراف قونی بهواخواهان حریت داد چه در این زمان صدور این قسم عبارات از طرف علماء خیلی نازکی دارد هم علماء طهران از ابن تلگراف

مستظهر شده وهم مقصود هواخواهانرا کاشف و مشعر است بعلاوه معلوم شد که علماء سایر بلاد با علماء طهران همراه و متفقند .

صورت تلگراف علماء شیراز بولیعهد محمدعلی میرزا

حضور حضرت اقدس ولیعهد ایده الله تعالی - حمایت حوزه اسلامیت و رعایت ناموس طریقه اثنی عشریه کسی را شایسته خواهد بود که وارث تخت و تاج است و حارس مملکت و گزیده خراج . اردشیر بابک با همه هوش و فرهنگ تا بادستوران امین همرنگ نشد ایران نیافت آخرین اندرز او بشاهپور این بود که سلطنت بامنبر توام است . شاه عباس کبیر با آنکه سرسلسله صفویه بود همینکه شیخ احمد اردبیلی قدس سره برایش درعنوان نگاشت (برادرم) شاه عباس در دربار بارعام داده و گفت این نامه را در کفن من گذارید تا بواسطه اخوت این عالم اسلامی از آتش دوزخ درامان باشم .

چنگیز خونریز با ششعه هزاران قشون تاتاری تسخیر بلاد کرد عاقبت اولادش برای حفظ دودمان سلطنت مانند عبد ذلیل درزیر لوای اسلام پناهنده شدند .

اعراب بادیه بقوت کلمه توحید از پشت دیوار چین تا دریای روم را متصرف شدند صلاح الدین ایوب کردی را در جنگ حلب بحماییت اسلام نام یافت تا زمانیکه اشخاص مذکور مانند نادرشاه خود را کمر بسته دستوران امین و علمای دین میدانستند خورشید ملک جهان پرچم بیرق آنها بود همینکه با هیئت جامعه اسلامی کج اقتادند نه نادر بیجا مانند نه نادری .

خاقان مغفور فتحعلیشاه نورالله مضجعه اساس سلطنت را بر رقصه جاتی محکم فرمود که بخط خودش بعلماء اسلام فدایت شوم نوشت ؟ از حرم سرای سلطنت تا کلبه دهقانی امتهات مسلمین و بنات مسلمات عقد و طلاقش از زبان ما علماء جاری است مصطبه ما یملک مسلمین مسجل به امهار ما است اقامه شهود و بینة هر حقی در محضر علما است .

اینک قریب پنجاه روز است بعلم حضور و شهادت جمهور از باب بصیرت ملت فارس بمرکز سلطنت قاهره تظلم نمودیم و تعدیات حاکم غیر محکوم مطلق خود را باز نمودیم جوایی که ازمصدر صدارت عظمی رسید تعیین مأموری واحد برای صدق و کذب مجموع علمای جامع الشرایط اسلام است اکنون برای این توهین عظیم و ظلم مالایطاق حکومت تمام این خادمین شریعت محمدیه و سکنه شهر و توابع شیراز در بقاع متبرکه که بیاطن شریعت مقدسه پناهنده ایم و تا آخرین شریان در جنبش است برای رفع فاعل این توهین باسلام و رفع حاکم ظالم حاضریم .

تاکنون عقیده ما این بود که دولت عبارت است از هیئت رجال دانشمندان سیاسی دان نه منحصر یکی از فرنگی مآبان تازه و از طبیعی مذاقان یوسیده و روزنامه خوان خوشیده که لفظ دولت مطلقه مستبده آموخته و حال آنکه ایران جمهوری اسلامی است چه از عهد سلف تا حال خلف علماء ملت هر شهری بحکومت شورش کردند دوات با مصلحت جمهور حاکم را عزل فرمود بلکه رعایای هر دهکده که بکشدای خود شوریدند مالک قهرا بعزل کس خدا حکم داد بلکه کلانتر و خان هیچ طایفه و ایلی

را نتوانستند عزل کنند و خارجی را بجای او نصب ، بلکه مجبوراً از همان طایفه و ایل خان و کلاتر را انتخاب نمودند و باین معنی بازیگ جمهوری مارشک فرانسه و آمریکا است .
الغرض رفع این توهین مشؤم و حاکم ظالم بر ذمه حضرت ولایتعهد است چه که (ما را را دل سوزد و دایه را دامن) .

توئی شمع روشن بقانوس ملك بتو میرسد نك و ناموس ملك
هر گاه بعراض ما تهاون رود و جهت جامعه اسلامی رعایت نشود هر آینه عاقبت وخیم خواهد داشت (امضاء علماء و اعیان و رعایای فارس)

تلگرافی هم قریب باین مضمون بتوسط آقای طباطبائی حضوراً علیحضرت مظفرالدین شاه مخایره گردید آقای طباطبائی تلگراف را فرستاد نزد عین الدوله و کتباً هم وخامت مسامحه و تغافل را اظهار فرمود عین الدوله در جواب نوشت که دستخط شاه را فرستادم خودتان در جواب علماء شیراز مخایره کنید مضمون دستخط شاه از این قرار بود که علاء الدوله را میفرستیم بعراض شما برسد اما درباب خالصه ما این املاک را مرحت فرمودیم بشعاع السلطنه دیگر برگشت ندارد .

آقای طباطبائی عین دستخط شاه را مخایره نمود اهالی فارس پس از یأس و حرمان از معدت شاهنشاهی پناه بردند بقونسلیخانه انگلیس این اخبار موحشه بی دربی بطهران میرسید در همین اثنا ، واقعه مشهد و شلیک بحرم مطهر و گنبد رضوی اتفاق افتاد که باعث هیجان عامه و خاصه شد که بمجل آن واقعه عظمی که تا کنون از مسلمان وشبهه دیده و شنیده نشده از این قرار است .

واقعه مشهد رضوی

در این سال حکومت خراسان باصف الدوله تفویض شد مشارالیه شاهسوند وشخص مجربی بود اظهار قدس وزهد میکرد ریش نیمتراشید مسکرات استعمال نمیکرد زیارت عاشوراء میخواند اما از جوانان امر بی ریش بدش نیامد آدم کشی میکرد ظلم را بی نهایت مینمود در شب نماز نوافل را ترك نمیکرد اما درهر شبی جماعتی را بی نان میگذاشت تعقیب نماز را طول میداد لبکن از اول شروع بتعقیب نماز تا فراغ از آن يك بیچاره در زیر چوب فلکه فراشهایش جان میداد .

گویند وقتی مشغول با امری بود باو اعتراض کرد که چرا بند شلواری را ابریشم کردی چه لباس حریر و ابریشم بر مرد حرام است . تجارت میکرد اما تجارت احتکار کننده ، درهر جا که حکومت کرد نخست گندم آنجا را احتکار و حبس میکرد مثلاً گندم را از قرار خرواری دو تومان از خالصه دوات و یا خاصه رعیت میخرید و از قرار خرواری ده یا بیست تومان میفروخت گاه گاهی هم در سایر اجناس از قبیل روغن و گوشت وغیره هم همین رفتار را داشت .

خلاصه در حکومت خراسان بواسطه گران کردن نان و گوشت زن و مرد سیستانی که در خارج شهر مشهد منزل داشتند ازدحام نموده بمسجد مقدس و چهار بست ریخته مشغول گردش شدند تا غروب آفتاب در آن محل فیض آنار بودند و از امر نان و گوشت شکایت داشتند فریاد الجوع الجوع ، کرستهام

گرسنه‌ام، نان کو، گوشت کو، سایر ما کولات کو، پدرجان از گرسنگی مردم، مادر جان گرسنه گئی مرا کشت، برادر جان يك لقمه نان بمن برسان، خواهر جان عمه جان خاله جان دوشب است نان در خواب می بینم، خدایا تخت سلطنت را سرنگون کن یا امام رضا از بقیه انگوری که برای دشمنت گذاردی بدوستانت برسان و آنها را راحت کن، با آسمان بلند بود (این شیوه غیر مرضیه آصف الدوله سرمشقی گردیده بود برای سایر رؤساء از عین الدوله صدراعظم گرفته تا حاکم سولقان از احتکار فوایدی بردند که هریک را در مقام خود ذکر میکنیم اللهم العن بنی امیه قاطبه) روز دیگر جمعیت فقراء و حزب رنجبر زیاده از روز سابق در صحن و چهار بست ازدحام نموده هجوم آوردند بمدارس و عده از طلاب لنکرانی که رعیت خارجه بودند با جمعی از طلاب متفرقه را بیرون کشیده بصحن رضوی آوردند و اظهار کردند که مارعیت داخله هستیم و مستوجب قبول ظلم اما شما که رعیت خارجه هستید و محترم چرا باید مثل ما در سختی و ضیق باشید علاجی کنید راه چاره بجوئید تکلیف ما را معین کنید طلاب عموماً مقصود را به ایالت عرضیه کردند ایالت ابداً اعتنائی باین هیاهو نکرد و توجهی درباره متظلمین نفرمود چرا که مجرب بود این واقعه بروز بعد منجر شده پس از آنکه همه طلاب جمع شده عموم کسبه و اهل بازار چون ستمزدگان دکا کین خود را بسته بحالت اجتماع بطرف خانه‌های علماء روانه شدند ملاهائیکه با حکومت مراوده و کاری نداشته و همه وقت جانب رعیت را ملحوظ داشته با آنها همراه و بصحن مطهر و مسجد گوهر شاد وارد شده و برای طرفداری طلاب لنکرانی حاج سید ابراهیم و سید عباس لنکرانی که سمت ریاست را بر آنها داشته و دارند با هم متفق و متحد گردیده که از طلاب معاونت و همراهی کنند فلذا بیغام دادند برای آصف الدوله که اگر قبول میدهی که عمل نان و گوشت را اصلاح نمائی که ما این بلوا را ساکت و این آتش را خاموش و ازدحام را متفرق و عموم رعیت را آسوده و راحت نمائیم و هر گاه قبول این مشغول را نمیکند که ما هم شما را بقوه جبریّه ملیه معزول میکنیم تا مردم از ظلم تو آسوده شوند آصف الدوله چندان اعتنائی بحرف آنها نکرد و بر بیغام آنان اثری مترتب ننمود جمعی از متملقین که همه وقت اطراف حکومت را دارند به آصف الدوله گفتند این بلوایا متولی باشی برای عزل شما فراهم نموده چه طلاب با میرزا کاظم آقا متولی باشی خصوصیتی دارند و این تحریک طلاب را اوسبب است والا رعیت هیچوقت قدرت طرفیت با حکومت را ندارد اگر چه آصف الدوله شخص زیرک و هوشیاری بود و امر بر خودش مشتبّه نبود لیکن برای آنکه بهانه دست آورد که باعث هیجان مردم را تحریک متولی باشی جلوه دهد نه گرانی نان و گوشت لذا بمتولی باشی بیغام داد که چون مردم در صحن و بست جمع شده‌اند بر عهده شماست که آنها را متفرق نمائید مشارالیه در جواب اظهار داشت من اگر چه متولی باشی آستانه و داماد شاهم اما از قوه من خارج است کده هزار نفر گرسنه را متفرق نمایم من نه توپ دارم و نه سرباز حکومت با شماست قوه نظام در دست شماست منم در واقع از اجزاء شما محسوب میشوم این چه تکلیف است که بمن میکنید اهالی ازان و گوشت و ظلم اجزاء حکومت تشکی دارند.

باری همینکه مردم دیدند آصف الدوله اعتنائی نمیکند و بعرض و تظلم رعیت گوش نمیدهد یکمرتبه بنقاره خانه حضرتی ریخته آلات نقاره را بیرون آورده مشغول زدن نقاره شدند چنان حرارتی در

مردم پدید آمد که طلاب هم معاونت میکردند از تقاره زدن، چون این فعل باعث انقلاب و شورشی بزرگ میشد و از بلوای بزرگی خبر میداد لذا بر عده شورشیان افزوده گردید در ضمن این جمعیت بعضی هم میگفتند آصف الدوله بهمدستی حاج معاون التجار دخل نان را میبرد باید اول علاج معاون را کرد. باری مقدمه شورشیان که هموقت و همهجا اطفال بی خیال و مردمان بی حال و سادات ساده میباشند بطرف ارك روانه شدند معاون التجار هم از پیش تهیه دفاع را دیده و میدانست که دخالت او در گرانی نان عاقبتی وخیم برایش دارد لذا قبل از وقت جمعی از رعایا و نوکرهای خویش را که اکثر آنها بر بربری و از کاکری و سستی بودند در خانه خود حاضر نموده و هر يك از آنانرا يك قبضه تفنگ و رندل داده بهانه دفاع را دست آویز نمود همینکه جمعیت شورشیان در واقع گروه متظلمین بنزدیک خانه او که در راه ارك واقع بود رسید و هجوم اطفال را بخانه خود معاینه دید امر بشلیک نمود آن ناصرها هم که منتظر این امر بودند بنای تیر انداختن را گذارده مردم بیچاره که نه اسلحه داشتند و نه صدای تفنگ را شنیده تاب و طاقت ایستادگی و طرفیت با آدمهای معاون التجار را نداشته فرار برقرار اختیار کرده رو بصرح مقدس آوردند وقتی که بدرب صحن گوهر شاد رسیدند و دیدند که آدمهای معاون التجار از سقف بازار و روزهها تیر میاندازند و بعض مردم برای تحصن بجائی که از تیررس محفوظ بمانند بطرف بانك که در آن محل بود فرار نموده قزاقهایی که مستحفظ بانك بودند بحمايت اجزاء معاون التجار بر آمده از اطراف بمردم بیچاره حمله ور گشتند مردم هم ریختند در صحن مطهر رضوی که شاید به احترام آن مکان قدس آن ظالمین از خدا بی خبر دست از آنها بردارند لکن تفنگچی و قزاق ملاحظه احترام را ننموده تا نوبی صحن عقب جمعیت افتاده گلوله میزدند باین جهت چند گلوله بدرصحن رسید و چند گلوله هم بگنبد منور زده شد عده از سادات و طلاب و غیرها هدف گلوله گردیدند خبر بحاکم رسید دیداگر این واقعه بفردا افتد کار در نهایت سختی خواهد بود آنوقت است که مردم با اسلحه و تهیه حاضر خواهند گردید و انتقام خود و مقتولین را خواهند کشید لذا مجدداً بتولی باشی اظهار کرد که این نزاع را شما باید مرتفع سازید و راهش این است که آقا سید عباس و حاج سید ابراهیم را که در زمره علماء و سر دسته طلاب میباشند احضار نمائید و آنها را نگاهدارید تا مردم متفرق شوند متولی باشی هم یکنفر را فرستاد نزد سید عباس و سید ابراهیم و بیغام داد که اگر مطلبی و منظوری دارید بیائید که باهم گفتگو و قطع نمائیم.

باری با تمهید مقدمات و وسایل مشارالیهما در تولىخانه حاضر شده همینکه دیدند متولی باشی از حرفهای آصف الدوله برداشت سخن را مینماید و حمایت از حاکم دارد از نزد او برخواسته خبر حرکت آنها که به آصف الدوله رسید برای متولی باشی بیغام داد که باید این دو نفر سید را در آستانه توقیف کنید این خبر بقونسولخانه روس رسید فوراً قائم مقام قونسول روس یکنفر منشی خود را نزد متولی باشی فرستاد که این دو نفر سید رعیت دولت روس هستند شما حق بی احترامی بآنها را ندارید و با نهایت احترام سیدین را بطرف قونسولخانه جلب نمود آصف الدوله يك نفر از نوکرهای مخصوص خود را نزد قائم مقام قونسولخانه فرستاد که این دو نفر سید باید در قونسولخانه محبوس و توقیف گردند قائم مقام جواب

داد که ماریت خود را بدون تقصیر نمیتوانیم توقیف نمائیم باید ایالت مطالب خود را رسماً بکار گذاری بنویسد و ارتقیرات حاج سید ابراهیم و سید عباس را معین کرده و بمن اظهار دارد تا ما هم استنطاق خود را درباره آنها بعمل آوریم پس از آن قراری که مرسوم است خواهم داد والا بدون جهت و بصرف خواهش شما رعیت خود را توقیف و سلب احترام از آنها نخواهیم کرد .

چون آصف الدوله واقعه را موحش دید فوراً بتوسط عبدالحسین خان مظفر نظام وجهی برای قهوه خانه دونه فرآقادات و خواهش نمود فردا شما در بلوا و جمعیت حاضر نشوید لذا حضرات در خانه خود خزیده متولی باشی هم از یک طرف بصحن رفته خدام و دربانان حضرتی را حاضر نموده امر نمود درهای مدارس صحن را بستند که عبور و مرور از جای دیگر بشود باین طور و بقول باینکه نان و گوشت فراوان خواهد شد مردم را متفرق نمودند و بتدابیر شورش و بلوا را آرام نمودند .

این اخبار باین قسم بطهران رسید بلکه مشهور گردید بحکم آصف الدوله شلیک نمودند بگنبد منور رضوی و تایک اندازه باعث هیجان عامه گردید آقای طباطبائی در بالای منبر واقعه مشهد را عنوان و گریه زیادی نمود و بعضی شبنامهها در این خصوص منتشر گردید .

آقای طباطبائی عریضه به اعلیحضرت مظفرالدین شاه نوشته شش صورت از آن برداشته از شش طریق فرستادند جوابی بتوسط معتمد الحرم که رئیس خواجه سرایان است رسید که هیچ مطابق با عریضه نبود بلکه در دستخط جوابیه نوشته بود که شما عدالتخانه خواستید ماهم قبول کردیم و عدالتخانه را حکم کردیم برپا کنند عمأقریب نظامنامه عدلیه طبع و نشر خواهد گردید . آقایان دانستند که این جواب را خود اتابک نوشته است شاه بی اطلاع است و در فکر چاره بر آمدند .

باز از طرف مردم خطابه رسید به آقایان و شبنامههای ژلاتین طبع شده در خانههای آقایان و مجامع عمومی دیده میشد خطابه دوّم که این ایام با آقایان رسید از این قرار است :

خطابه دوّم بعلما

علاع واقعه قبل از وقوع باید کرد . امروز بفرع برداختن و اصل مقصود را کنار انداختن و جزئیات فرعی را وجهه مقصود ساختن از طریق حزم و احتیاط دور است چرا که همچنانکه ملت کم کم دارد از خواب غفلت بیدار میشود و مردمان خورده خورده بی بحقوق خود میبرند که امروزه در هر ملت و دولتی که در روی زمین است از برای عموم رعیت و قاطبه افراد ملت حقوق معینه است که باید از طرف دولت ادای آن حقوق بشود و نیز از برای طبقات نوکر و خدمتگزاران دولت حقوقی است شخصی که باید در راه خدمت بملت و دولت بدان حقوق برسند و بدرستی و راستی و خدمتگذاری و جانفشانی بدرجات و امتیازات عالیه نایل شوند و بهوای نفسانی و اغراض شخصی نمیتوانند رعیت را دستخوش خیالات خود و اجراء مقاصد خود قرار دهند و تایک اندازه راه تقلب و دزدی و خیانت مسدود خواهد شد همچنین خائنان این دولت ابد مدت و نفس پرستان بیمرور که هنوز در مقام انسانیت قدمی نگذارد و از آدمیت بوئی نشنیده مراتب را منوط بلباس و نشان و نفرو نوکر و اسب و استر و اسباب تجمل .

وزینت ظاهری میدانند و همین که راهی در بساط قرب سلطنت پیدا کردند ما بیچارگان را بالاستحقاق. اماء و عبید خود دانسته مال و جان ما را بر خود مباح می‌شمرند و می‌بردند و این نکته را نیز درک کرده‌اند که اگر مجلس بزرگ مفتوح شود و این امر بزرگ صورت گیرد و قوانین عدالت و دین نبوی در مملکت شایع گردد هر قدر بر ترقی ملت و آبادی مملکت افزوده شود از قدر و قیمت و شأن این دیوسیرتان کاسته خواهد شد حتی الامکان در مقام ردع و منع هستند که مضمون دستخط ملوکانه مجری نشود و این مجلس صورت خارجی بهم نرساند و نیز در خاطر مبارک شاهانه القاء شبهات مینمایند که مثنی مردمان بی‌سرویا بخیالات واهی افتاده اسمی از انارشیت‌شنیده می‌خواهند تقلید از آنان بکنند بر ضد سلطنت و دولت اقدام نمایند و مقصودشان جز هرزگی و شرارت چیزی نیست چاره این است که باید چند نقر از ملاها را پولی داد و بقیه مفسدین را دستگیر و تبعید نمود تا سستی در استقلال سلطنت و استبداد ما دزدان دیوسیرت راه ننماید ولی غافلند از اینکه این ترهات از برای همان دورهم نشستن و خلوت کردن و صدق مطلب را پنهان داشتن و بعرض نرسانیدن و خاطر مبارک ملوکانه را از حقیقت امر آگاه نساختن خوب است بعد از اینکه گریه اطفال رضیع که از گرسنگی شیر در پستان مادرها نمانده و ناله یتیمان بی‌بدر که از شدت جوع با آسمان رسیده و گریه بیوه زنان که کارشان از فقر و استیصال به اضطراب کشیده و ندای تکبیر که از دل‌های مردمان دین دار با غیرت ملت پرست شاه دوست بلند و صدای وا ملتاه و ا دیناه و اوطناه از جگرهای بریان پیرو جوان وطنخواهان از قوی و ناتوان از چند کرور رعیت ایران برخیزد آنوقت چراغ کذب و دو رویشان در پیش آفتاب صدق و حقیقت نور و فروغی نخواهد داشت جز ندامت حاصلی و غیر از و خاموت عاقبت سودی نخواهد دید پشت دست بردندان گزند و با اقدامات سیئه خود تأسف خورند نمونه روز محشر را عیان و عذاب الهی را که صاحب شریعت مطهره بدست اهل بیت خود بر آنها نازل فرمود مشاهده نموده (یا بیتی کنت تراباً) گویند و راه چاره و خلاصی بیجویند .

خوب آقایان عظام اعلی حضرت اقدس‌های یونی ارواحنا فداه که خدایش عمر دهد و بحق عصمت و آل عصمت بزودی رفع نقاهت از وجود مسعودش نماید الحق امروزه از برای یکمشت رعیت بیچاره پدریست مهربان کمال میل و رغبه را به افتتاح مجلس عدل و داد دارند همه وقت او امر مطاعه بر اجراء و امضاء دستخط مبارک شده و میشود شما آقایان هم که استدعا و مطلبتان از دربار همایون همین است و سلسله طلاب و ما بیچارگان و رعایا هم که همین دادخواهی را داریم پس جهت تمویق و سبب تأخیر چیست عیناً همان حکایت عَنبٍ وَاُزْمٍ و انگور است که تمام یک مقصود داریم و از یک مقصود و مقصد سخن میرانیم پس یک زبان فهم می‌خواهیم که این اختلاف اصطلاح را از میان بردارد تا کارها آسان شده و مردم در راحت و امان باشند چه قدر یست فطرتی و دون همتی است که بیست کرور نفوس که اقلاً امروزه یک کرور بیدار شده دارای هوش و تمیز و چیز فهمی و نکته سنجی شده‌اند زبون و ذلیل چند تن معدود قلیل که واقفاً قابل اشاره حسنه نبوده و نیستند و نخواهند بود ترس و وا همه از چیست با میل (۱) سلطان رأی شیخ علیخان درخور ملاحظه نیست در صورتیکه تمام طبقات مردم از رعیت و کاسب و عالم و طبقات نوکر

(۱) این عبارت از امثال سایره فارس است .

از سرباز و قزاق و سواره و پیاده دین دار و مسلمان و شاه دوست و ملت پرست و وطنخواه هستند جای حرف باقی نمیماند و اتفاقاً اگر به القاء شبهه و دسیسه مغرضین امر شود که سرباز و سوار و قزاق مایه چارگانرا که برادران و هوخواهان آنان هستیم و از برای آسایش آنها داد میکشیم و سینه میزنیم و اولاد و عیال ما مادران و خواهران آنان هستند ما را هدف گلوله نمایند ما چرا از سیر کردن سینه و خریدن گلوله را بقیمت جان مضایقه نمائیم من که بایست بمیرم چه از گلوله دولت و چه از گرسنگی و حسرت نان و گوشت با کمال استقامت بدون اینکه در مقام ستیز و آویز یا جنگ و گریز کنیم سر تسلیم و ارادت بیش نهاده قید مذلت و ننگ ملت و دین فروشی را بر خود هموار نمیکنیم اگر آنها زیر بار این مطلب بروند که بروی مثنی بی گناه معدلت خواه تبیع کنند که اسم بی شرفی و بی غیرتی در صفحه تواریخ ملل عالم بگذارند نقلی ندارد (سروجانرا نتوان گفت که مقداری هست) والا چگونه میشود سرباز و سواریکه دعوی دین اسلام مینمایند و شب و روز در نماز و دعاست و چشم شفاعت به بینمبر دارد و آرزوی زیارت کربلا در دل اوست یا کسانیکه در راه اجراء قوانین دین مبین زحمت میکشند و شب و روز هم خود را هم واحد شمرده اند طرف شوند و گلوله بر آنها زنند بچه قسم راضی خواهید شد که خون پدر در پیش چشم یسر و برادر و بربری خواهر و اطفال در روی سینه مادر ریخته شود بحمدالله امروز قدری چشم و گوشها باز شده تمام طبقات نوکر فهمیده اند که آلت دافعه از توب و تفنگ از برای مدافعه و جنگ با ملت خارجه است که بخانه ما داخل نشوند و مال و نروت و شرف و دین ما را ببرند نه از برای ستیز با ملت داخله (انتهی) قریب بهمین مضمون شبنامهها و خطابههای متعدد در خانههای آقایان انداخته میشود آقای طباطبائی مجدداً لایحه بمظفرالدین شاه نوشت که صورت آن از این قرار است :

عریضه آقای طباطبائی به اعلیحضرت مظفرالدین شاه

فریاد دل وطن پرستان - بعرض اعلیحضرت اقدس شهر یاری خلدالله سلطانه میرساند چون حضوراً فرمودید هر وقت عرضی دارید بلا واسطه بخود من اظهار دارید باین جهت باین عرایض مصدع خاطر مبارک میشود این ایام طرق را بردعا گویان سد نموده اند عرایض دعا گویانرا نمیگذارند بحضور مبارک مشرف شود با این حال اگر مطلبی را بر اعلیحضرت همایون مشتبه کرده باشند چگونه رفع اشتباه کنیم محض پیشرفت مقاصدشان دعا گویانرا بدخواه دولت و شخص همایونی قلم داده خاطر مبارک را مشوش نموده اند تا اگر مفاسد اعمالشان را عرض کنیم مقبول نیفتد .

بخداوند متعال و رسول اکرم و امیرالمؤمنین (ع) و صدیقۀ طاهره و امام زمان عجل الله فرجه قسم دعا گویان اعلیحضرت را دوست داریم صحت و بقای وجود مبارک را روز و شب از خداوند تعالی میخواهیم پادشاه رؤف و مهربان بی طمع باگذشت را چرا نخواهیم راحت و آسایش ماها از دولت

اعلیحضرت است مقاصد دعاگویان در زمان همایونی صورت خواهد گرفت چنین پادشاهی را ممکن است دوست نداشته باشیم حاشا ماها طالب دنیا باشیم یا آخرت غرضمان ریاست باشد و جلب نفع یا خدمت بشر منحصر در این دولت است حال علمائی را که در ممالک خارجه هستند میدانیم ایران وطن و محل انجام مقاصد دعاگویان است باید در ترقی ایران و نجات آن از خطرات جاهد باشیم ممکن نیست بد این دولت را بخواهیم عقل حکم نمیکند که دعاگویان با این خطرات ساکت و اضطرار دولت را طالب باشیم نیکدارند اعلیحضرت بر حال مملکت و خرابی و خطرات آن و پیریشانی رعیت و ظلم ظلمه از حکام و غیرهم و قضایای ناگوار واقعه مطلع شونده متصل عرض میکنند مملکت آباد و منظم و دور از خطر رعیت راحت و آسوده بدعا گوئی مشغول و قضیه ناگواری واقع نشده و نمیشود .

اعلیحضرت تا مملکت خراب رعیت پریشان و گداست تعدی حکام و مأمورین بر مال و عرض و جان رعیت دراز ظلم حکام و مأمورین اندازه ندارد از مال رعیت هر قدر میلشان اقتضا کند میبرند قوه غضب و شهوتشان بهره میل و حکم کند از زدن و کشتن و ناقص کردن اطاعت میکنند این عمارت و مبلها و وجوهات و املاک در اندک زمان از کجا تحصیل شده تمام مال رعیت بیچاره است این نروت همان فقرای بی مکنت اند که اعلیحضرت بر حالشان مطلعید در اندک زمان از مال رعیت صاحب مکنت و نروت شدند با رساں دخترهای قوچانی را در عوض سه ری گندم مالیات که نداشتند بدهند گرفته پتر کمانها و اراپنه عشق آباد بقیمت گزاف فروختند ده هزار رعیت قوچانی از ظلم بظاک روس فرار کردند هزارها رعیت ایران از ظلم حکام و مأمورین بممالک خارجه هجرت کرده بحمالی و فعله گئی گذران میکنند و در ذلت و خواری میمیرند بیان حال این مردم را از ظلم ظلمه باین مختصر عریضه ممکن نیست تمام این قضایا را از اعلیحضرت مخفی میکنند و نیکگذارند اعلیحضرت مطلع شده در مقام چاره برآید حالت حالیه این مملکت اگر اصلاح نشود عنقریب این مملکت جزء ممالک خارجه خواهد شد البته اعلیحضرت راضی نمیشوند در تواریخ نوشته شود در عهد همایونی ایران بیاد رفت اسلام ضعیف و مسلمین ذلیل شدند .

اعلیحضرت تا تمام این مفاسد را مجلس عدالت یعنی انجمنی مرکب از تمام اصناف مردم که در آن انجمن بداد عامه مردم برسند شاه و گدا در آن مساوی باشند فواید این مجلس را اعلیحضرت همایونی بهتر از همه میدانند

مجلس اگر باشد این ظلمها رفع خواهد شد خرابیها آباد خواهد شد خارجه طمع به مملکت نخواهد کرد سیستان و بلوچستان را انگلیس نخواهد برد فلان محل را روس نخواهد برد عثمانی تعدی یا ایران نمیتواند بکند وضع نان و گوشت که قوت غالب مردم است و مایه الحیوة خلقند بسیار معشوش و بداست بیشتر مردم از این دو محروم اند اعلیحضرت همایونی اقدام به اصلاح این دو فرمودند بعضی خیر خواهان حاضر شدند افسوس آنها که روزی مبلغ گراف از خباز و قصاب میگیرند نمیکنند این مقصود حاصل و مردم آسوده شوند .

حال سر باز که حافظ دولت و ملت اند بر اعلیحضرت مخفی است جزئی جیره و مواجب را هم بآنها نمیدهند بیشتر بعمله گی و فغله گی قوتی تحصیل میکردند آنرا هم غدغن نمودند همه روزه جمعی از آنها از گرسنگی میمیرند برای دولت نقصی از این بالاتر تصور نمیشود .

در زاویه حضرت عبدالعظیم (ع) سی روز با کمال سختی گذرانیدیم تا دستخط همایونی در تأسیس مجلس مقصود صادر شد شکرها بجا آوردیم و بشکرانه مرحمت چراغانی کرده جشن بزرگی گرفته شد بانتظار انجام مضمون دستخط مبارک روز میگذرانیم اثری ظاهر نشد همه را بطفره گذرانیده بلکه صریحاً میگویند اینکار نخواهد شد و تأسیس مجلس منافی سلطنت است نمیدانند سلطنت صحیح بی زوال با بودن مجلس است بی مجلس سلطنت بی معنی و در معرض زوال است .

اعلیحضرتا - سی کروم نفوس را که اولاد پادشاه اند اسیر استبداد یک نفر نمائید برای خاطر یک نفر مستبد چشم از سی کروم فرزندان خود نبوشید مطلب زیاد است فعلاً بیش از این مصدع نیشوم مستدعیم این عریضه را بدقت ملاحظه فرمائید و پیش از انقطاع راه چاره فرموده تا مملکت از دست نرفته و یکمشت رعیت بیچاره که بمنزله فرزندان اعلیحضرتند اسیر و ذلیل خارجه نشوند . الامر الاعلی مطاع

(محمد بن صادق الحسینی الطباطبائی)

عریضه مذکور را که آقای طباطبائی نوشتند احدی یافت نشد که آنرا برساند چه عین الدوله طرق را بر روی آقایان بسته بود لیکن حاج غفارخان قوام دیوان که از دوستان آقای طباطبائی است و در راه مشروطیت زحماتی کشیده متقبل شد که بمعتمد الحرم برساند بلکه او بشاه بدهد چه بمعتمد الحرم از سادات محترم و رئیس خواجه سرایان و شخص متدینی است بالجمله حاجی غفارخان عریضه را بردزد بمعتمد الحرم و گفت آقای طباطبائی فرموده اند که چون شما از سلسله جلیله سادات صحیح النسب میباشید

لذا خواهشمندم محض استرضای صاحب شریعت این پاکت را بشاه برسانید معتمدالحرم نخست قدری تشدد و نکول از رسانیدن نمود و گفت پسرۀ فضول میخواهی بدهم سرت را ببرند تو را چه کار این امور و این فضولها و جسارتها برو عقب کارت و متشکر باش که ندادم سرت را ببرند حاج غفار خان گفت من دخیل هیچ کار نمیباشم و در این پاکت نمیدانم چه نوشته اند خیر است یا شرّ ربطی بمن ندارد من از ارادت کیشان آقای طباطبائی میباشم بعد از مدتی بمن فرمودند این پاکت را ببر و بده بجناب معتمدالحرم منم اطاعت مجتهد و رئیس اسلام را نمودم چه اطاعت اوامر او را فرض میدانم و بتکلیف خود عمل و تبلیغ رسالت نمودم حالا هم هر چه بفرمائید بایشان عرض میکنم این را گفته و مراجعت کرد (بر خواننده تاریخ واضح باشد که در این تاریخ يك کلمه اغراق و خلاف واقع نوشتم و اگر هم چیزی بنظر اغراق آید نه من اغراق نوشتم بلکه بنظر خواننده اغراق خواهد آمد و من درجات این تاریخ سابق در کوب دگر نشریافت و هنوز هم اشخاصی که این وقایع را دیده اند حاضرند مثلاً نوشتم معتمدالحرم گفت میخواهی بدهم سرت را ببرند از این قرار استشمام رایجۀ اغراق میآید ولی خواننده تاریخ اگر زمان قبل را بنظر آورد و یا آنکه حاج غفار خان را ملاقات کند و از او که شخص راست گوئی است استفسار نماید هر آینه صدق واقعه را تصدیق خواهد کرد .

در پنج سال قبل معتمدالحرم قادر بود که يك عده جماعتی را بقتل برساند و احدی جرئت مخالفت و اعتراض را نداشته باشد معتمدالحرم که سهل است پست تر از او اگر اراده میکرد يك ایل و یا اهل يك ده را بکشتن بدهد هر آینه قادر بود در این مقام نگارنده يك تلگراف را استشهد میاورم دیگر خواننده میدانند آدم کشتن و مال رعیت را بغارت دادن کار يك فراشی بوده است و نیز خواهد تصدیق کرد که معتمدالحرم در اداره دولت يك سید عادل و نجیب و صحیح العمل و خداترس بود که حاج غفار خان را نکشت و بکشتن هم نداد و پاکت آقای طباطبائی را رسانید در این تاریخ زمان که سنه ۱۳۲۴ هجری است اگر نوکرهای دیوان را از صدر اعظم گرفته تا ادنی فراش تقسیم بسی کنیم یعنی صدراعظم و شخص اول دولت را نمره يك بدهیم و آخر فراش را که دیگر بعد از اوصفر است نمره سی بدهیم میرزا حسینخان صدیق الممالک آشتیانی نمره ۲۵ واقع میشود و این شخص مزبور خود را در عداد نوکرهای شماع السلطنه پسر شاه داخل نمود و وقت بقارس و يك سال حکومت دشتی دشتستان و بر ازجان با او بود پس از آنکه صدای فارسیها و تظلم آنان بلند شد شماع السلطنه معزول و علاءالدوله بعنوان حکومت فارس روانه شیراز شد صدیق الممالک در حکومتش باقی بود علاءالدوله او را معزول و در شیراز او را مأخوذ داشت آقای طباطبائی تلگرافی در استخلاص صدیق الممالک بعلاءالدوله مخایره فرمود جوابی که از طرف علاءالدوله مخایره شده است در این مقام درج میکنیم آنوقت خواننده تاریخ میدانند که پایه ظلم و ستم بچه حد است و حال آنکه امروز از ده سال قبل ظلم به ده درجه کمتر شده است صورت تلگراف از این قرار است :

شیراز جواب نمره ۴۲ تاریخ ۱۳۲۴

خدمت ذیسعادت جناب مستطاب شریعتمدار حجة الاسلام آقای آقا سید محمد مجتهد دامت افاضاته - تلگراف مبارک را در مسئله صدیق الممالک

در چند روز قبل زیارت نمود مشغول اصلاح کارا و شده اما این آدم کاری نکرد
 است که بتوان اصلاح کرد هفتاد نفر را بدون جهت کشته است که وارث آنها
 در اینجا آه و ناله دارند و دادخواهی مینمایند مردم با او خونی شده در صدد
 تلف او بودند بیست و دو هزار تومان باقی او بود گفتم برو دطهران حسابش را
 بدهد همین سو روزه حرکت خواهد کرد در انجام فرمایشات حاضر م .
 (علاءالدوله)

حالا خواننده تاریخ خواهد دانست که چه میگذشته است بر اهالی زمان استبداد در صورتیکه
 نمره ۲۵ در یکسال حکومت هفتاد نفر رعیت بیچاره رنجبر را بکشد پس معتمد الحرم که نمره (۲۰)
 واقع است میتواند حاج غفار خان را سر ببرد و طوری هم نشود .

باری حاج غفار خان هنوز از در خارج نشده که او را بر گردانیدند بیچاره رنگ از رویش
 پریده (آپساً من الحیوة عازماً علی الموت) در مقابل معتمد الحرم ایستاد و منتظر که آیا کدام یک از
 نوکرهایش با اعدام او مبادرت نماید معتمد الحرم گفت به آقای طباطبائی بگو من عریضه شما را بشاه
 میرسانم لیکن متوقع و منتظر جواب باشید اگر اعلیحضرت جواب را صادر فرمودند که خودم میفرستم
 و الا دیگر مطالبه جواب نمیکنم چه عین الدوله غدغن کرده است که عریض را مطلقاً بشاه ندهم مشارالیه
 همین طور جواب آورد ولیکن پس از سه روز جوابی از طرف اعلیحضرت رسید باین مضمون :
 جناب آقا سید محمد مجتهد عریض شما را خواندیم سفارش باتابک میکنیم که مقاصد شما را
 انجام دهد لیکن شما هم در وظیفه خود کوتاهی نکنید و بدعا گوئی. مشغول باشید البته اشرار و الواد را
 بموعظه و نصیحت ساکت نمائید هیجان و فتنه را خاموش کنید و راضی نشوید که غضب و قهر ما عموم
 را شامل گردد .

آقایان ملتفت شدند که این جواب از طرف اتابک بوده و اعلیحضرت شاه را از این جواب اطلاعی
 نیست لذا در مقام چاره برآمدند .

عین الدوله هر یک از ارباب حل و عقد را دیده که اسبابی فراهم آوردند آقایان را علناً و بحالت
 اجماع بپرند بخانه او چند مجلس در این باب منعقد گردید تا آنکه یک روز در خانه آقای بهبهانی مجلسی
 تشکیل یافت آقای بهبهانی فرمود من چنین صلاح میدانم که بحالت اجماع برویم بخانه عین الدوله و از
 او جداً مطالبه عدالتخانه را بنمائیم امر از دوشق خارج نیست یا قبول میکند و عدالتخانه را برپا میکند
 و یا نکول و جواب میدهد اگر قبول کرد فیها المطلوب و الا باز میرویم بزایوه مقدسه اکثر از
 حضار رأی آقا را پسندیده نزدیک بود بهمین قسم رفتار کنند که آقای میرزا ابوالقاسم طباطبائی گفت
 این رأی صحیح نیست و سخیف است چه اگر قبول کرد و گفت مشغول نوشتن نظامنامه عدالتخانه
 میباشم شما دیگر حقی و ایرادی بر او ندارید و این لا اقل دو سال وقت لازم دارد چه اولاً ترجمه
 قانون عثمانی و بامضاء علماء و دانایان رسانیدن کاریست مشکل و ثانیاً چند سال وقت لازم دارد
 و در این مدت آنچه بخواهند میکنند (الیوم که مشغول نوشتن و طبع این تاریخ میباشم پنج سال یا

کمتر از آن وقت فرمایش آفازاده طباطبائی میگردد با آنکه خونها برای این کلمه ریخت و خسارات بر اهل ایران وارد آمده هنوز عدالتخانه بوجود نیامده است یعنی مردم ثمره عدالت را ندیده‌اند و قانون و مجری عدل ظاهر نشده است) و اگر شق دیگر را بگیریم که نکول کرد آنوقت برگردید بحالت اولیه بر فرض که شما در مقابل او ایستادگی کردید آخرش مثل امروز خواهد شد آقای بهبهانی گفت اگر قبول کرد و گفت دو سال وقت لازم دارد آنوقت سند و نوشته داد عمل بنوشته خود نیکند سند عین الدوله معتبر تر وفا کند آفازاده طباطبائی فرموده بر فرض سند و نوشته داد عمل بنوشته خود نیکند سند عین الدوله معتبر تر از دستخط شاه نیست که سه ماه قبل دستخط بشما دادند و امروز اجراء نمیدارند و بطرفه میگذرانند همین عدری که امروز میاورد در عدم اجراء دستخط شاه آنروز هم در مقام سند و نوشته خود میاورد دیگر آنکه شاید عین الدوله در دو سال دیگر بر این مسند صدارت متمکن نباشد و کسی دیگر صدر اعظم باشد البته خواهد گفت عمل صدر اعظم سابق ربطی بمن ندارد چنانچه این شیوه مرسوم مسندهای ایرانست آقای بهبهانی فرمود پس لاری لمن لایطاع من دیگر حرفی ندارم آنچه صلاح میدانید عمل کنید آقاشیخ محمد رضا کاشانی گفت خوب است تفأل بکلام الله و استخاره بقرآن کنیم رأی او را پسندیده قرآن آوردند آقای طباطبائی گرفته و تفأل بقرآن زده این آیه مبارکه در اول صفحه آمد :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ أَنْ كُنْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَمْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ .

یعنی ای آنکسانیکه گرویده‌اید بخدا و رسول فرا نگیرید دشمنان من و دشمنان خود را دوستان و با ایشان طرح مصاحبت مینکنید القاء مینکنید و میفرستید بسوی ایشان دوستی را بسبب مکاتبه در حالتی که کافرند و تصدیق نکرده‌اند با آنچه آمده است بشما از سخن درست و راست و کار درست و در حالتی که بیرون مینکنند پیغمبر را از مکه و شمارا نیز بسبب آنکه میگردید بخدائیکه پروردگار شماست یعنی ایشان بسبب ایمان شما شما را از دیار خود بیرون مینکنند پس ایشانرا دوست نگیرید و با ایشان مودت نکنید اگر هستی شما که بیرون آمده‌اید از وطنهای خود بجهت جهاد و قتال در راه من و برای طلب خشنودی من و به پنهانی میفرستید بسوی ایشان دوستی را بسبب کتابت یا سخنان سری و محرمانه با ایشان میفرستید بسبب دوستی و من دانانم از شما با آنچه پنهان مینکنید از مودت اعداء و آنچه ظاهر میسازید از اعتذار و هر که نکند این کار را که القاء خیر است با ایشان از شما پس بدرستی که گم کرده راه راست را و خطا نموده طریق حق و صواب را .

ان يتفقوكم يكونوا لكم اعداء ويبسطوا اليكم ايديهم والسنتكم بالسوء و وودوا لوتكفرون
یعنی اگر یابند شمارا کفار یعنی بر شما قادر شوند و ظفر یابند میباشند مر شما را دشمنان و بگشایند بسوی شما دستهای خود را و زبانهای خود را بیدی یعنی بزدن و کشتن و دشنام دادن و دوست دارند که شما

کافر شوید چنانکه ایشان هستند و از دین خود برگردید و چون حال ایشان با شما باین طریق است پس مودت نمودن و مناصحه کردن با امثال ایشان خطای عظیم است از شما .

مناسبت این آیه مبارکه با حال حالیه آقایان و مرادوت مخفیانه با عین الدوله بجدی واضح و آشکار است که از حد تحریر خارج است .

اشخاصیکه معاصر مامیباشند میدانند چه مینویسم بالجمله حضرات آقایان از رفتن بمنزل عین الدوله بحالت اجماع و آشکار منصرف شدند ولی اکثر از اجزاء مرادوه مخفیانه داشتند آقای بهبهانی نیز یکشب در ساعت پنج وشش رفت منزل عین الدوله و صبح خبر ملاقات ایشان منتشر گردید لیکن عین الدوله در ترویج از موافقین خود کوتاهی و دریغ نداشت و توسطهای آنانرا بخوبی میپذیرفت در این ایام واقعه پسرهای منتخب الممالک اتفاق افتاد که مختصر آن از اینقرار است که منتخب الممالک مازندرانی با حاج شیخ فضل الله سمت خویشاوندی را داشت يك روز شیخ مزبور بیخمال افتاد که خدمتی از برای پسرهای منتخب الممالک از عین الدوله خواهش نماید لذا آن دو پسر را که قابل اشاره حسی بودند با خود برد نزد عین الدوله چون ملاحظت و صحبت آن دو جوان شانزده و هفده ساله را حس نمود تمنای شیخ را بخوبی تلقی نمود و آن دو پسر را در تعداد پیشخدمتهای خود داخل نمود پس از مراجعت شیخ امیر بهادر وزیر دربار بر عین الدوله وارد گردید عین الدوله باو گفت برفیقت امین السلطان بنویس آن کسیکه تودولت را از او میترسانیدی و از ترس او از صدارت استعفاء دادی امروز از برای من اینگونه خدماترا مینماید (سابقاً شغل جاکشی در ایران از اقبیح اعمال و اشغال بود و آن بردن زنی و یا جوان امردی است برای یکی از اعیان) .

از این قرار معلوم میشود صدر اعظم ایران چندان عقیده بشیخ نداشت جملاً پسرهای منتخب الممالک در آنروز جز بردن یکی دو غلیان برای حضرت صدارت پناهی دیگر قبول زحمتی ننمودند شب را که بخانه خویش مراجعت کردند و پدرشان که مطلع بر این منصب و شغل جدید شده که در آن روز باعث افتخار بود و اکثر اعیان و شاهزادگان مایل باین شغل بودند متغیر گردید روز بعد یا چند روز دیگر دو فرزند دلبند خود را برداشته از طهران فرار کرد عین الدوله پس از اطلاع بر فرار آنها بگمانش این واقعه از روی استهزاء بوده و شیخ خیال تفضیح او را داشته لذا در فکر تلافی بود و حال آنکه اگر مملکت آذربایجان را برده بودند حضرت والا در مقام تلافی و تکدر خاطر خود بر نیامد و اگر پسرش شمس الملك را برده بودند این اندازه محزون نمیشد و نیز این فرار منتخب الممالک و اظهار غیرتش برای جنبه ایلپائی اوست والا اگر یکی دیگر از اعیان و شاهزادگان بود نهایت رضایت مندی را داشت بلکه دو روز بعد یا وزیر تجارت میشد و یا حاکم کرمان و نیز یاداش خدمت شیخ را هم از بین برد چه هر کس دیگر این خدمت را برای صدر اعظم ایران مینمود نیز حکومت يك مملکتی را باو میدادند چنانچه برای امین السلطان هر کس يك زن و یا جوان امردی بردی حاکم شهری و یا وزیر بر مسندی شدی باری خیال انتقام در کله صدر اعظم ایران بود تا آنکه در يك روز حاج ملاحسین شریعتمدار مازندرانی که از اجزاء و بستگان شیخ بود وارد شد بر عین الدوله در حالتیکه صدر اعظم ایران با یکی از اجزاء سفارتخانهها

خلوت داشت حجاب و خدام در مقام منع مشارایه برآمدند که ورود بر حضرت والا غدغن است آخوند لوس شده واعتنائی باین منع نکرده و بر عین الدوله وارد شد حضرت والا از این عمل آخوند متعیر شده از سابق هم خیال انتقام و خفتی به این آقای آخوند داشت فلذا حکم داد او را بایست گردنی و کتک مفصلی خارج نمودند لیکن چون دید یکنفر از دوستانش کم و بر عده مخالفینش افزوده خواهد گردید لذا در مقام عنذرخواهی برآمد پولی (۱) برای حاج آخوند فرستاد و با حاج شیخ فضل الله علی الظاهر صلح نمود یعنی حکومت بیرجند و قاینات را داد بشوکت الملک که واسطه او حاج شیخ فضل الله بود و ضمناً سی هزار تومان بکیسه شیخ و اجزای او داخل گردید .

از طرف دیگر در مقام جلب شاهزاده شعاع السلطنه پسر شاه برآمد ومدتی او را بتغییر ولایتعهد نوید داد .

آقایان حجج اسلام فرارگذازدند که هر شب مسجد و جماعت را داشته باشند آقای بهبهانی شبهای جمعه را در مسجد سر یولک منبر رفت موعظه شروع و بنای بیداری مردم تجدید گردید مردم باز خیال بلوا و شورش بلباس جهاد افتادند که مدافعه و احقاق حق قسمی از جهاد است عین الدوله در پشت دروازه شهر تشکیل اردوی مفصلی داده و حکم کرد اگر آقایان شورش کردند سرباز سوار بریزند بشهر و اموال مردم را غارت کنند در یک شب و دو شب آقای طباطبائی رفت بالای منبر و فرمود از گوشه و کنار می شنوم که میگویند ملاها خیال جهاد دارند این شایعه دروغ و خلاف واقع است ما نه جنگی داریم و نه نزاعی ما حقوق خود را بتوسط قرآن و دعا مطالبه میکنیم پادشاه ما مسلمانست پادشاه مسلمان جهاد منصور نیست ولیکن از شما مردم طهران خواهش واستدعا میکنیم چندی صبر و تأمل کنید تا مایک دفعه دیگر عریضه بشاه عرض کنیم و اتمام حجت نماییم بلکه مظلومیت خود را باهل عالم برسانیم و فرمود خیال نکنید ما پولی گرفته باشیم قرآن را از بغل در آورد و قسم یاد فرمود که ماها پول نگرفته و ساکت نخواهیم شد حاضریم که خود و اولاد خود را در تحصیل آزادی ملت و نجات وطن فدا کنیم تا عدالتخانه تشکیل و تأسیس نیابد آرام نخواهیم نشست مقصود من و آقای بهبهانی این است که تا ممکن باشد خون مسلمان ریخته نشود و مال مردم بتاراج نرود مستمعین عرض کردند فرمایشات حضرت تعالی صحیح و مطاع است احدی نسبت بد و سوء ظنی بساحت مقدست نداده مقصود ما این است که چنانکه ما در فرمایشات شما آقایان حاضر و مطیعیم آقایان هم در خیال ما باشند که ما از دست رفته و دیگر تاب و توان درمانیست و قوه تحمل ظلم را نداریم .

این مختصر موعظه آقای طباطبائی هم مردم را بیدار و هم جلوگیری از بلوای بزرگی نمود که در فدای آنشب مطمح نظر وطن دوستان بود آقای بهبهانی هم جلوگیری فرمود از فتنه که مقدمات آن از دو طرف دیده شده بود عین الدوله دید که اجتماع شبها در مساجد بزودی مردم را بیدار خواهد نمود لذا غدغن کرد که ساعت سه از شب گذشته احدی در کوچه و خیابان نگذرد و اگر کسی را در ساعت سه از

(۱) - این ایام که زمان طبع این جزوات است از جناب حاج شریعتمدار استعلام نموده مذکور شد صد تومان بایک عبا برایم فرستاد عبا را قبول کرده و صد تومان را باو رد نمودم .

شب گذشته میدیدند او را مأخوذ و بنظمیه میبردند و این حکم درباره همه کس مجری بود هر کس را که میدیدند چه از ارباب عوام و چه از تجار و چه از کسبه میگرفتند در اوایل بحدی این غدغن سخت شد که اجزاء نظمیه منتظر ساعت سه نمیشدند و در ساعت دوازده شب گذشته شروع بگرفتن میشد تا ساعت سه دیگر احدی را ابقاء نکرده مساجد آفایان در شب موقوف گردید مرادۀ شبانه ممنوع شد يك عده از سوار و شب گرد در کوچه و بازار و خیابان گردش میکردند در یکی از یالی متجاوز از صد نفر تجار و مردمان محترم را که از بازار و یا منازل دوستان بخانه های خود مراجعت مینمودند گرفته و با اداره نظمیه بردند صبح آنشب اعظم السلطنه وزیر نظمیه (سابق بر این وزارت اختصاص بوزراء هشت گانه نداشت هر يك از رؤساء ادارات را وزیر میگفتند) آنرا احضار نمود که چرا با این غدغن اکید از منازل خود بیرون آمدید بیچاره ها جواب دادند که دولت غدغن کرده است در ساعت سه از شب گذشته کسی در کوچه راه نرود لکن ماها را در ساعت دوازده شب گذشته بلکه کمتر از شب گذشته بود که گرفتند وزیر نظمیه جواب داد دیشب شبیورچی اشتباهاً شبیور را کشیده فلذا مرخصید هر جا میخواستید بروید کسی را با شما کاری نیست مأخوذین اظهار داشتند وقتی که ما را مأخوذ داشتند کیسه و بغل ما را خالی کردند ساعت و اسباب نو کردیوان را متهم مینماید رو کرد با اجزاء نظمیه و گفت این اشرار را گرفته بپرید بمحسب در زندان بمانند بعضی را که چیزی اظهار نکرده بودند مرخص کرد اما پس از شفاعت و گرفتن يك تومان جریمه . این حکم سمت رسمیت را حاصل نموده شبهای دیگر هر کس را که میگرفتند علی الرسم يك تومان و دهشاهی از او میگرفتند که يك تومان برای رئیس نظمیه و دهشاهی برای خود گیرنده و تا صبح هم آن بیچاره را نگاه میداشتند اگر تعارفات معتدبه بآن گیرنده میداد بعلاوه مرسومی که او را رها میکردند و الا تا صبح او را نگاه داشته و در روز علی الرسم والحکم همان یکتومان و دهشاهی را از او میگرفتند و اگر کسی فقیر و گدا و بی چیز بود در عوض جریمه او را خوب زده و یا در محسب او را نگاه داشته تا مریض و یا تلف میشد و لا اقل در محسب تنك و تاريك با آن وضع زندان بسر میبرد .

زندان

زندان عبارتست از اطاق تاریک مرطوبی کثیف که در آن جز گنده برای یا وزن جبر برای کردن و شنه و کیک و شیش و صامص برای اذیت دیگر هیچ پیدا نمیشود در بیست و چهار ساعت شبانه روز پنج سیرنان خشک بهر يك میدهند آب خیلی بندرت و کم میدهند بملاحظه آنکه زیاد محتاج به ادرار نگرند در او آخر زمان ناصرالدین شاه يك زندانبان عاقلی پیدا شد که دو چیز برای حبسیها راه انداخت یکی کسب و دیگری نذر . اما کسب عبارتست از درست کردن گلوشور غلیان و افزاز ورشته شتر و قاطر که هر يك نفر میتواند در بیست و چهار ساعت کاری بکند که صد دینار عایدی او گردد و اما نذر عبارت بود از خیراتی که مردم درباره زندانها میکردند .

بهر جهت روزی يك دیزی صد دیناری و یا قدری سیرابی بهر يك میرسانیدند و این عمل خیر

هنوز در زندان جاریست اگر زندانیان با انصاف باشد. باری این حکم اعظم السلطنه جاری بود و شاید یک نفر که استطاعت داشت و بلاوه یک تومان و دهشاهی که تعارف میداد و خود را مستخلص مینمود در کوچه دیگر گرفتار دسته دیگر میشد و کراراً اتفاق افتاد که یک نفر گیر چند نفر میافتاد از آنجمله خود نگارنده در یک شب به سه دسته برخورد و پنج تومان متضرر شدم که سه تومان بدو دسته و پانزده قران هم بیک نفر دادم که همراه آمد و درب خانه گرفت و در بین راه بچند نفر سوار شب گرد برخورد و ولی همان پلیس که همراه بود گفت من مأمورم که این شخص محترم را بخانه اش برسانم و اگر پول همراه بود و پلیس پول را گرفته بود البته این دسته سواریا مرا مأخوذ میداشتند و یا سرسومی را میگرفتند. باری کار بجائی رسید که اگر در شب کسی عقب طیب میرفت او را میگرفتند و شاید تا صبح سریش مرده بود بدون دوا و طیب و یا اگر زنی را درد نحاس و زائیدن میگرفت و بی قابل میگرفتند تا صبح زن و طفل تلف میشدند بسیاری از مرضی و عده از زنهای حامله و اطفالی گناه شهید راه استبداد و این حکم عین الدوله شدند کار بجائی کشید که در دو ساعت از شب گذشته احدی از خانه خود خارج نمیشد مساجد تعطیل دکا کین زود بسته میشد باین جهت دخل اجزای نظمی کم شد تدبیری کردند که باز دخل بجای خود آید و آن اذراه آب بود باین طور که چون در طهران تمیث مردم از آب جاریست و آب هم کمیاب و عزیز الوجود لذا در شب آبرای می انداختند بخانه های مردم مردم هم یا برای جلب آب و یا برای بستن راه آب که بخانه ها خرابی وارد نیابد از خانه خود بیرون می آمدند و فوراً گرفتار میشدند و چند شبی هم از این راه بر مردم سخت گرفتند.

یک شب بنده نگارنده گرفتار این ظلم شدم ولیکن آخرش بخیر گذشت و تفصیل آن از این قرار است که در یک شب از خانه خارج شدم برای بستن راه آب یک دفعه صدائی بلند شد که اگر از جای خود حرکت کردی گلوله را منتظر باش و تفنگ را بطرف من دراز کرد نگارنده گفت آسوده باش از طرف من ممانعت و فراری نیست ایستاده ام تا بیائی و در جای خود ایستادم آن گوینده بیش آمد او را دوست دیدم پس از سلام علیکم گفتم رفیق اگر چه قزاق و نو کردولتی ولی با اینکه از اجزای انجمن مخفی میباشی خوب بود این شغل پست را متقبل نمیشدی جواب داد این شغل را برای این قبول کردم که خدمت کنم بر فقای خود چنانچه الان بشما خدمت میکنم گفتم چه خدمت گفت امشب مأمور شدیم مجدداً اسلام کرمانی را مأخوذ داریم (۱) اگر چه مجدداً اسلام از اجرای انجمن مخفی نیست ولی از قراری

(۱) مجدداً اسلام کرمانی مدیر روزنامه ندای وطن اسمش شیخ احمد است پسر آقا یوسف از خانواده خاندانقلی بیک افشار ارومیه که بدست نادر شاه کشته شد در کرمان املاک بسیار داشت که پس از قتل خاندانقلی بیک خالصه دولتی گردید مدرسه خاندانقلی بیک امروز از مدارس معتبره کرمان است مجدداً اسلام در حدود ۱۲۹۰ هجری متولد گردید مقدمات را در کرمان بتجویی تحصیل نموده در سنه ۱۳۰۹ به اصفهان سفر کرد و پس از چند سال توقف مراجعت نمود بکرمان و زمانی اندک در کرمان توقف نموده پس از تاهل بازمهاجرت نمود باصفهان و در آنجا مشغول تحصیل بود و گاه گاهی دروکالت دارالشرع وارد میشد تا در سال ۱۳۲۲ بحکم ظل السلطان از اصفهان مبعود منفی گردید و بطهران آمد در اوایل ورودش منشی بقیه حاشیه در صفحه بعد

که معلوم است نسبتی بانجمن دارد باین جهت خیلی زحمت کشیدیم تا خود را بشما رسانیدم و از رفقای خود جدا گشتم دیگر زیاده بر این فرصت وقت ندارم نگارنده گفت مجدالاسلام از اعضای رسمی انجمن نیست ولی من او را دعوت کرده‌ام و قبول دعوت هم کرده است خوب گردید که مرا مطلع نمودید گفت اما شما نبایست مطلب را بصراحه و آشکارا بمجدالاسلام بگوئید چه مشارالیه با دبیر حضور (قوام السلطنه) حالیه) دوست است فوراً مطلب را باو میگوئید بالاخره خواهند دانست که ما او را اطلاع داده‌ایم ولی بطور کنایه و اشاره فرما او را با خبر کنید که تهیه خود را به‌پیند و شب را درجائی مخفی گردد.

بقیه حاشیه از صفحه قبل

در اداره روزنامه ادب و پارس از مدتی مدیر روزنامه ادب گردید در سال ۱۳۲۳ بجهاتی که در تاریخ مذکور است بکلاتش فرستادند در سال ۱۳۲۴ مراجعت نمود بطهران در زمان استبداد صغیر مردود الطرفین بود تا آنکه در سنه ۱۳۲۶ سفری باصفهان کرد و در محال بختیاری کارها کرد زمان مراجعتش بطهران که بر حسب احضار سعدالدوله وزیر امور خارجه بود مقارن گردید با فتح طهران و مقهور شدن محمدعلی میرزا در ماه شعبان ۱۳۲۷ بحکم هیئت مدیره او را گرفته در باغ شاه با مقصرین پلتیکی محبوس گردید در ماه مبارک همان سال استنطاق مختصری از او شد و حکم پنجسال حبس در کلات در باره اش صادر گردید پس از تبدیل حکم مجازات او بواسطه پاره امور پلتیکی به تبعید ابدی از طهران و توقف در هر مکانی که بخواهد جز در طهران در ماه شوال سال ۱۳۲۷ بطرف کرمان حرکت کرد پس از چندی توقف در یزد الیوم که ماه رجب ۱۳۲۹ میباشد در کرمان مشغول امور عیشیه خود میباشد.

مجدالاسلام در روزنامه ادب و روزنامه ندای وطن و روزنامه محاکمات و روزنامه کشکول و روزنامه الجمال خدمات بزرگ بشروطیت کرد اگرچه او را بحسب ظاهر مقصر کردند ولی اگر بنظر دقت و انصاف در حالات مجدالاسلام تأمل شود چندان گناهی نداشت چه دو تقصیر بر او وارد آوردند اولاً رفتن باصفهان و مأموریت از طرف محمدعلی میرزا برای انداختن نفاق بین بختیاری دوم آنکه راپورت نویس روسها بود اما تقصیر اولی او اولاً آنکه چهار نفر باین مأموریت از طهران خارج و باصفهان وارد شدند یکی میرزا ابراهیم خان که امروز در عداد و کلاه مجلس است دیگر شاهزاده محمدجعفر میرزا که امروز در یکی از ادارات دولتی است دیگر صدرالانام که امروز بانهایت عزت و احترام در طهران زندگی میکند چه شد که از بین این چهار نفر که بیک عزم و بیک خیال و بیک مقصود باصفهان رفتند فقط همان مجدالاسلام مقصر گردید ثانیاً آنکه پس از ورود این چهار نفر به اصفهان هر چهار نفر را استنطاق نمودند هر یک در جواب گفتند ما برای خدمت بملت آمدمیم چون در بین راه مانع داشتیم فلذا به امیربهاذر کفتمیم که میرویم برای شما خدمت کنیم و بول هم از امیربهاذر گرفتیم و ظاهر گردید که قصد بدی نداشتند.

و اما تقصیر دیگر آنکه مجدالاسلام نه وکیل بود و نه وزیر و نه مأمور دولت این کاری که بر او عیب گرفتند بهر کس رجوع میکردند بانهایت افتخار میپذیرفت و انگهی خبرنگاری روزنامه نویس چندان اهمیتی نداشت چه همان اخباری که در روزنامه مینوشت و بتمام عالم میدادیک روز قبل از انتشار بدیگری میداد دیگر آنکه مجدالاسلام خبرنگاریکی از روزنامه نگاران روسی بود نه دولت روس و خبرنگار جراید خارجه امروز در مجلس بملت هم خدمت میکند مجملات حالات تاریخیه مجدالاسلام در تاریخ مسطور است و در هر محلی آنچه کرده است نوشته‌ایم در آینده اشخاصیکه باعث گرفتاری مجدالاسلام شدند با علت گرفتاری او خواهد آمد انشاء الله.

پس از خدا حافظی روانه گردید و رفت نگارنده هم آمدم بخانه روز بعد که جمعه (۲۳) ربیع الثانی ۱۳۲۴ بود انجمن مخفی درخانه جناب ذوالریاستین کرمانی بعنوان مهمانی تشکیل یافت پس از مذاکرات لازمه مجدداً اسلام کرمانی وارد شد باو گفتیم این روزها خطری بزرگ متوجه شماست شبها بخانه نمانید یا بیاباید منزل نگارنده و یا جائیکه مطمئن باشید در جواب گفت خودم اطلاع دارم و تا يك اندازه در مقام علاج میباشم و شبها هم درخانه نمیانم .

قبل از آمدن مجدداً اسلام يك مسئله در انجمن مذاکره شد که ذکر آن خالی از فایده تاریخی نیست و آن از این قرار است .

در روز جمعه شانزدهم ربیع الثانی ۱۳۲۴ در انجمن مخفی مذاکره شد که راپورتی بر سر کرانجمن رسیده است که روز قبل درخانه جناب ذوالریاستین جمعی مجلس وانجمن کرده اند مذاکرات مکتوم و مخفی است و اردین بآنجا آقا میرزا احمد گلپایگانی و صدرالعلماء شیرازی - ونوق الدوله - آقا سید محمد رضا شیرازی - آقا میرزا سید علی شیرازی و يك ساعت بغروب مانده آقا میرزا آقا اصفهانی که تازه از اسلامبول آمده است بوده اند چون این راپورت در نظر اهمیتی حاصل کرد و ذوالریاستین هم در این روز حاضر انجمن نبود فلذا قرار گذاردند که روز بعد در مدرسه سپهسالار جدید در اطاق آقا سید برهان انجمن کنند ذوالریاستین و سایر مؤسسين انجمن را هم اطلاع داده که البته حاضر شوند لذا روز شنبه ۱۷ در اطاق آقا سید برهان گرد آمده صورت راپورت سابق قرائت شد .

جناب ذوالریاستین اظهار داشت ورود آقا میرزا آقا اصفهانی مربوط بمطلب نیست چه او برای ملاقات آقا سید محمد رضا آمده بود اما سایرین که در راپورت صورت آنها ثبت است برای امری لازم آمدند که عازم بودم دیروز در انجمن آمده مذاکره نمایم و از اعضای انجمن استمداد و معاونت بجویم ولیکن برای تحقیق همین امر وقت رسیدن بانجمن گذشت تا آنکه در شب خبر رسید که انجمن فوق العاده در امر و تشکیک خواهد شد اینک حاضریم که مطلب را اظهار دارم و آن از این قرار است .

تکفیر آقای بهبهانی مظفرالدین شاه را

این چند روزه يك امر غیر مترقب غریبی اتفاق افتاده است که یا از سوء اتفاق است و یا از دسائیس درباریان خدا کند دروغ باشد و الا تمام زحمات ما و وطن دوستان بهدر رفته است بلکه يك احداث نقابى بد بین مسلمین که ضررش راجع باسلام خواهد بود شده است .

باندازه جناب ذوالریاستین مطلب را اهمیت داد که خیال همه را گرفت بالاخره فرود از قراری که شنیده شده است عباسعلی خان شوکت که منشی سفارت عمانی است يك استفتائی از آقای بهبهانی صورت گرفته است که مدلول آن این است هر گاه یکی از امراء اسلام و ادار کند جمعی از ارامنه را بقتل خلیفه مسلمین و یا آنکه همراهی کند از کفاری که اقدام بقتل سلطان اسلام کرده اند و ناه دهد بچنین اشخاصی حکم اوجه خواهد بود .

آقای بهبهانی نوشته اند که چنین شخصی کافر و مهدورالدم است . حالا این حکم بدست سفیر

عثمانی رسیده و آنرا سند قرارداد و بهانه کرده است که مظفرالدین شاه اعانت کرده است از اشخاصی که اقدام بر قتل اعلیحضرت سلطان عبدالحمید کرده اند و بمقاد این حکم مظفرالدین شاه کافر و واجب‌القتل است .

این اصل مطلب است که سه روز قبل از این حضرات مذکور آمدند که باید عاجی کرد حالا چند احتمال میدهم یکی آنکه این شایعه اصل نداشته باشد و درباریان خائن بتحریرک حاج شیخ فضل‌الله و امام جمعه این شایعه را جعل کرده اند که قلب اعلیحضرت مظفرالدین شاه را از ملت برنجاند و ناسخ دستخط مستصیبات آقایان را صادر و زحمات آقای طباطبائی و آقای بهبهانی و سایر آقایان راضایع کنند . یکی آنکه شاید می‌خواهند باین بهانه لقاء عداوتی میانه ملت اسلام و ارامنه ایران اندازند تا اینکه رفته رفته این فتنه بزرگ شود و یک خونریزی میانه ارامنه و مسلمین راه اندازند چنانچه در اسلامبول و قفقاز الیوم واقع است یا اینکه سفیر عثمانی می‌خواهد این مطلب را بهانه کند و از باب عالی بخواهد که برعهده اردوی سرحدی بیفزاید علی‌ایحال اگر شایعه صدق باشد کار خیلی مشکل و باید اقدام صحیحی کرد . آفاسید برهان گفت باید هر قسم باشد این مسئله را تعقیب کنم اگر بی اصل باشد و چنین استثنائی نشده باشد و همچو جواب هم نوشته نشده باشد خوشحال ما بر فرض که این مطلب را بسمع اعلیحضرت مظفرالدین شاه رسانیده باشند ما میتوانیم که خود سقبر عثمانی را در حضور اعلیحضرت شاه حاضر کنیم تا این اشاعه را تکذیب کند آنوقت اعلیحضرت اغراض این خائنین را خواهد فهمید و دیگر هیچ اعتماد و اعتباری باقوال درباریان نخواهد ماند و شخص اعلیحضرت از این خائنان رنجیده خاطر خواهد شد و بطرف ملت بیشتر مایل خواهد گردید ایکن اگر چنین حکمی صادر شده باشد باید فوراً صاحب این حکم را از میان برداشت تا این حکم رسمیت پیدا نکند و صدور این حکم معلوم و محقق نگردد .

فیلسوف گفت این عباسعلیخان شوکت از قراری که می‌گویند خیلی جوان بدقلب بدذاتی است گویا این جوان عداوت مخصوصی با این ملت دارد (شرح بد رفتاری و سوء سلوک این جوان را نسبت بمتحصنین سفارتخانه عثمانی را در موقع خود شرح خواهیم داد) .

ادیب بهبهانی با کمال تحیّر گفت من گمان نمی‌کنم آقای بهبهانی عالماً عامداً چنین حکمی را نوشته باشد بر فرض که چنین استثنائی شده باشد استفتاء که حکم قطعی در ماده شخص معینی نخواهد شد ذوالریاستین گفت من نمی‌گویم چنین حکمی صادر شده یا نشده و نمی‌گویم این استفتاء است یا حکم کاری باین ندارم که عامداً صادر شده یا نشده من می‌گویم اشاعه این مطلب و ابراز این صحبت باعث این خواهد شد که بالمره این همه زحمات و خسارات مالی و جانی این ملت بهدر خواهد رفت و خائنین حالا در نظر مظفرالدین شاه چنین جلوه میدهند که اینها همه نتیجه حلم و بردباری است که اعلیحضرت متحمل شده‌اید اگر همان روزا اول این چهار نفر آخوند و سید را قلع و قمع کرده بودید امروز حکم بکفر شما نمی‌کردند و حکم بقتل شما نمیدادند فرداست که احکام دیگر هم خواهند کرد بلکه تخت و تاج شما را تصرف خواهند نمود و باینگونه حرفها قلب شاه را از ملت میرنجاندند

و حقوق ملت بیچاره بعد از همه این زحمات ضایع و پایمال خواهد شد دیگر نتایج و خیمه آتیه چه بشود و چه پیش آید خدا داناست بالاخره قرار شد نگارنده آقای طباطبائی را ملاقات کنم و این شایعه را بایشان بگویم و آقایان هم هر کدام کاری را متقبل گردیدند .

باین جهت روز جمعه بیست و سوم ربیع الثانی ۱۳۲۴ که در خانه جناب ذوالریاستین مجلس ضیافت بود طرف صبح قبل از آمدن مهمانان که عضوانجمن نبودند اعضاء انجمن حاضر شده و هر يك نتایج اقدامات و زحمات خود را اظهار کردند از آنجمله نگارنده وقایع را گفت که اعضاء خرم و خورسند گردیدند که بجزل و مختصر مطلب را در طی يك مسئله تاریخی در این مقام ذکر میکنیم آنوقت شروع برشته تاریخ خود که گرفتاری آقا میرزا آقا اصفهانی و مجدالاسلام کرمانی و آقا میرزا حسن مدیر رشديه است مینمایم و چون این واقعه مربوط به ارامنه است فلذا مختصری هم از تاریخ ارامنه را در این مقام ذکر کرده از خواننده تاریخ معذرت میخواهم .

ارمن

ارمن و ارمنی بنا بر آنچه در دائرة المعارف نوشته است قدیم تر و بزرگتر طایفه و ملت بوده که بعد از طوفان تشکیل شد که سیصد نفر از اولاد ونوه (یافث بن نوح) از بابل بطرف ارمنستان مسافرت نموده و در آنجا شهری بنا کردند موسوم به (هایکا عمار) یعنی شهر (هایک) که رئیس آن جماعت بود بعضی گویند اصل این طایفه از کلدانیین است ابن خلدون گوید جد آنها (قومیل) پسر (ناحور) برادر حضرت ابراهیم است در اول معروف به (هایکانین) بودند پس منسوب به ارمن گردیدند چه یکی از ملوک بزرگ این طایفه بعد از (هایک) آرام بوده است بعضی گویند ارمنی منسوب است به (ارمیناک) پسر (هایک) بهر جهت مملکت ارمن بچهار دولت بزرگ منقسم میگردد اول دولت (هایکاظا) منسوب به (هایک) اول مؤسس دولت ارمن . دوم دولت (ارشاکونین) منسوب به (ارشاک برتی) که اول پادشاه این سلسله بود . سوم دولت (باکرادونین) منسوب به (قاشودبا کرادونی) اول پادشاه این سلسله . چهارم دولت (رویینین) منسوب بروین کبیر اول پادشاه و اول مؤسس این سلسله . پس از انقراض واضمحلال هر دولتی تاتاسیس و تشکیل دولتی دیگر بعض امراء و والیهای غیر قانونی فاصله شدند اما تشکیل دولت اول پس از آنکه (هایک) لشکری گرد آورده و با پادشاه بابل که یکی از نمرود ها بود و خلق را برستش خود مجبور مینمود جنک کرد و بر نمرود غالب آمده در سنه ۳۱۰۷ قبل از میلاد تشکیل سلطنت قانونی داد و منظم کرد نظامات سیاسیه و قوانین اساسیه و تعمیر کرد عمارات بسیار را و از جهت عدل و داد قسمی رفتار نمود که دولتش بزرگ و پایدار گردید و نجاه و نه کس پادشاهان قانونی این دولت بودند و هفت نفر والیهها و امراء که پس از انقراض دولت هر یک بقهر و غلبه مدتی در ارمن سلطنت کردند . بالجمله پس از آنکه هایک در سنه ۲۰۲۶ درگذشت بسرش ارمیناک که ولیعهد او بود بجای پدر نشست و برادرهایش را از مرکز حکومت باخود برداشت و بطرف شمال ارمنیه رفت و (ارکاس) را مقر و

مکان خود قرار داد پس جمعیت خانواده پدری او بسیار شدند و بسه طایفه منقسم گردیدند از این قرار (منانافلسیون) (خوریون) (باطیون یا بظنویوکیون) ارمیناک ۴۶ سال سلطنت کرد. و ارماپوس پسر او در سنه ۱۹۸۰ قبل از میلاد بجای پدر نشست و چهل سال سلطنت کرد پس از آن (اماسیوس) در سال ۱۹۴۰ و بعد از ۳۲ سال سلطنت پسرش کیغام در سنه ۱۹۰۸ بجای پدر نشست و پنج سال سلطنت کرد پس پسرش (حارموس) بجای او نشست و ۳۱ سال سلطنت کرد در سنه ۱۸۵۸ قبل از میلاد و بعد از آن پسرش (آرام) در سنه ۱۸۲۷ قبل از میلاد بجای پدر نشست و در این مدت که از سنه ۲۰۲۶ تا سنه ۱۸۲۷ باشد مورخین امر مهمی که قابل باشد نوشته اند الا آنکه بواسطه تمیض سلاطین و راحت طلبی آنها دشمنان مملکت بر آنها تاخته و بدون مزاحمت و ممانعت اکثر از بلاد ارمنستان را متصرف شدند تا آنکه آرام از خواب غفلت بیدار شده و اعداء مملکت را پراکنده و شهرهای ارمنیه را استرداد نموده و شهری بنام موسوم به (مازاکا) که بعد معروف به میساریه کبادوکیه گردید و مملکت آرام گرفته و منظم و باحسن حال برگشت پس از ۵۸ سال سلطنت در گذشت و پسرش (قارا اواریا) در سنه ۱۷۶۹ قبل از میلاد بجای پدر نشست و در ایام سلطنت او ملکه سریان مسمی (بشیرانه سمیرامیس) به ارمنستان تاخت آورد و خواست پادشاه ارمنستان را بشوهری خود اختیار کند پادشاه ارمنستان امتناع کرد و جنگ مابین آنها در گرفت پادشاه ارمنستان کشته گردید و مملکت بتصرف ملکه سریان درآمد و پسر پادشاه را که مسمی به (کارطوس) بود پادشاه ارمن قرار داد و شهری هم بنا کرد موسوم به (شمیرا ما کرد) که بعد ها موسوم به (فتان اووان) گردید و در آن وقت مملکت ارمنیه در تحت نفوذ ممالک سریان درآمد تا آنکه (نینوس) پسر شمیرانه ملکه مادرش و کارطوس فارطوس را کشت و مملکت را گرفت پس از مدتی (قانو شافتان) پسر (کارطوس) ظاهر شد (نینوس) او را بر قسمتی از ارمنیه حکومت داد و جزیه براو بر بست و این کار جزیه در سنه ۱۷۲۵ بود و قانو شافتان بتدبیر و حسن خلق سلوک و رفتار مینمود تا آنکه مملکت ارمنیه را بتمامه متصرف گردید پس از آنکه شصت و سه سال سلطنت مطلقه مقتدره کرد وفات نمود چون بلا عقب بود (بارد) یا (باردبد) که از نسل هایک بود در سنه ۱۶۶۲ قبل از میلاد بجای او پادشاه گردید و پنجاه سال سلطنت کرد پس از او پادشاهان یکی از پس دیگری از قرار ذیل سلطنت کردند.

ارباک در سنه ۱۶۱۲ - ظافان در سنه ۱۵۶۸ - بارناک اول در سنه ۱۵۳۱ - سور در سنه ۱۴۷۸ - هافاناک در سنه ۱۴۳۳ - فاشداد در سنه ۱۴۰۳ - هایپاک اول در سنه ۱۳۸۱ - فامباک اول در سنه ۱۳۶۳ - ارناک در سنه ۱۳۴۹ - شافارش اول در سنه ۱۳۳۲ - نواریر در سنه ۱۳۲۶ - فسدام در سنه ۱۳۰۲ - کار در سنه ۱۲۸۵ - کوراک در سنه ۱۲۸۵ - هراند اول در سنه ۱۲۶۷ - انصباک در سنه ۱۲۴۲ - کللاک در سنه ۱۲۲۷ - هورو در سنه ۱۱۹۷ - ظار ما بر در سنه ۱۱۹۴ - شافارش ثانی در سنه ۱۱۱۸ - برج اول در سنه ۱۱۳۷ - اربون در سنه ۱۱۰۲ - برج ثانی در سنه ۱۰۷۵ - باطوک در سنه ۱۰۳۵ - هره در سنه ۹۸۵ - هر ساک در سنه ۹۱۰ - کایباک در سنه ۸۸۳ - بارنافاس اول در سنه ۸۳۸ - بارناک ثانی در سنه ۸۰۵ - اسکا و رطی در سنه ۷۶۵ - بارویر در سنه ۷۴۸ - هیراچیا در سنه ۷۰۰ - بارنافاس ثانی در سنه ۶۷۸ - باجوییج در سنه ۶۶۵ قبل از

میلاد - کورناک ۶۳۰ قبل از میلاد - بافوس ۶۲۲ - هایکاک ثانی ۶۰۵ قبل از میلاد - بر فانط اول ۵۶۹ قبل از میلاد - دیکرانس اول ۵۶۵ - فاهاکن ۵۲۰ - ارافان ۴۹۳ - نیر سیح ۴۷۵ - طاریح ۴۴۰ قبل از میلاد - ارموک ۳۹۴ - بایکام ۳۸۵ - فنان ۳۷۱ قبل از میلاد - فتاحه ۳۵۱ قبل از میلاد.

والیهای پیش از ارشاکونین از این قرار است :

میخران در سنه ۳۳۵ قبل از میلاد - نیوبولومیوس ۳۱۹ - ارضافارط ۳۱۷ - هراندیم کایظاک ۲۸۴ - ارضافاس ۲۳۹ - ارضاشاس ۱۸۹ - ارضافاسط ۱۵۹ قبل از میلاد .
 در زمان دیکرانوس اول بین ارمنستان و ایران اتحادی واقع شد که در جنگ ارمنی با دیلم لشکری از طرف ایران بیاری پادشاه ارمنی رفت و در جنگ ایران با پادشاه بابل از طرف ارمنی پادشاه ایران همراهی و معاونت کردند و این اتحاد و یگانگی بین ایران و ارمنی باقی بود تا زمانی که اسکندر بر ایران غالب آمده و پادشاهی ایران منتقل به اسکندر و یونانیان گردید که در این وقت ارمنی ملوک الطوائف و دولت آنها منقرض گردید .

دولت ارشاکونین

در سنه ۱۴۹ قبل از میلاد در حالتیکه ارمنیه در تحت نفوذ سلفکیان بود اگر هم از خود ارمنیه سلطانی چند روزی سلطنت میکرد ولی باج و خراج را با اسم سلفکیان میگرفت تا آنکه آرشاک اوس سلطنت یافت و بطریق مداهنه و حصافت عقل رفتار کرد در سنه ۱۴۹ پسراو آرشاک ثانی سلطنت یافت و ممالک ارمنی را استرداد نمود برادر خود فاغارشاک را پادشاه کرد بر ارمنیه و رعایا در زمان این دو برادر در راحت و آسایش بودند پس از او آرشاک ثالث در سنه ۱۲۷ قبل از میلاد پادشاهی یافت و قوانین عدل و داد را برقرار نمود پس پسرش ارضاشیش را در سنه ۱۱۴ جانشین خود قرارداد و در گذشت و در زمان این پادشاه ارمنستان وسعت و قدرتی بیحد و اندازه بهم رسانید فتوحات بسیاری نصیب این پادشاه گردید شهرهای فارس ضمیمه مملکت او گردید در مدت بیست و پنج سال سلطنت بر روم و فارس و ارمنیه کرد تا اینکه او را کشتند پسرش (دیکرانوس ثانی) در سنه ۸۹ قبل از میلاد سلطنت یافت مانند پدرش کارهای خوب کرد و در زمانش چند شهر بناشد (نصیبین) را پایتخت خویش قرارداد تا آنکه بعد از ۵۴ سال سلطنت در گذشت و پسرش ارضافاسط اول در سنه ۳۵ سلطنت یافت و در زمان این پادشاه ارمنی ضعیف گردید بحدیکه جزیه بدولت روم میدادند و باج و خراج بدولت ایران در سنه ۳۰ قبل از میلاد ارشام پادشاهی یافت و در زمانش ارمنیه بین پادشاه ایران و ارمنی منقسم گردید و بیست و هفت پادشاه از ارمنی و بیست و دو والی از طرف پادشاه ایران در ارمنیه فرمانروا بودند و هر یک در حصه خود تا آنکه در زمان خلیفه سوه عثمان بن عفان لشکر عرب بر ارمنستان تاخت آورده رئیس لشکر سلمان بن ربیع باهلی باسرا و ایدین عقبه ارمنستان را فتح نمود و فرمانروایان عجم را از آنجا بیرون کرد و از یک طرف هم دولت یونان بعضی شهرهای آنرا تصرف نمود و آنرا؛

ذلیل و خوار کردند تا آنکه دولت (با کرادونین) شروع شد و بواسطهٔ اختلاف مسلمین و یونان و بعضی امراء عجم ارامنه باهم متحد شده قاشود اول در سنه ۸۵۹ بعد از میلاد بر تخت سلطنت نشست و همچنان پادشاه از این سلسله بر ارمنستان سلطنت کردند .

تا زمان غلبهٔ اسکندر بر ایران همه وقت ارمنستان در تحت نفوذ و حمایت ایران بود پس از اسکندر مدتی که ایران ملوک الطوائف بود ارمنستان مستقل گردید ولیکن باز در تحت حمایت ایران بودند تا آنکه در زمان غلبهٔ عرب که بکلی مغلوب عرب بودند .

در زمان حجاج بن یوسف هم صدمات بسیار بر ارامنه وارد آمد و بین ذلت و ترقی و استقلال و تبعیت بود تا آنکه در زمان سلاطین سلجوقیه که سنه ۱۰۴۹ بعد از میلاد باشد طغرل بیک ارمنستان را متصرف گردید و در زمان ملک شاه سلجوقی شیرازهٔ سلطنت و ملیت ارامنه از هم گسیخت .

دولت روپنمین

در سنهٔ ۱۰۸۰ بعد از میلاد تشکیل سلطنت روپنمین در ارمنستان شد روپنمین اول در سنه ۱۰۸۰ بتخت سلطنت نشست بیست و دو پادشاه از این سلسله در ارمنستان پادشاهی کردند پنج نفر هم از لوسینیانیون بر ارامنه سلطنت کردند تا آنکه در سنه ۱۳۷۳ بعد از میلاد سلطنت ارامنه از روی زمین منقطع گردید چه در این تاریخ از طرف مصریها لشکری به ارمن حراکت کرد و از تاراج و نهب و قتل فر و گذاری نکردند بلدان ارمن را خراب و سرکشان را اسیر کرده بکلی نام سلطنت و دولت از ارمن برداشته شد .

در زمان سلطان محمد فاتح و شاه عباس پادشاه ایران بین عثمانی و ایران در باب ارمنستان نزاعی واقع شد چه سلطان محمد از ارامنه حمایت میکرد و شاه عباس در این واقعه و وقایع دیگر با سلطان محمد مخالف بود تا آنکه شاه عباس لشکری جرابطرف ارمن سوق نمود و باقی ماندهٔ ارمنستان را محو و نیست کرد و متجاوز از پنج هزار نفر از بزرگان و اهل صنعت را باسیری آورد و در نزدیکی اصفهان قریهٔ موسوم بجلفا برای آنها عطا فرمود بقیهٔ السیف باطراف عالم پراکنده گردیدند عدهٔ بسیاری بطرف عثمانی فرار کرده و متحصن بعثمانیه گردیده در قسطنطنیه و بغداد توقف کرده باسر زراعت و فلاح و تجارت مشغول شده و در عثمانی ترقی نموده در نظام عثمانی و امور دولتی وارد شده و صاحب درجات و مراتب عالی گردیده جمعیتی بسیار از ارامنه بطرف روسیه ملتجی شده و در گرجستان و قریم و بولینا و شهرهای دیگر منزل گرفته و در روسیه اجتماعات آنها بسیار و ترقیات فوق العاده برایشان حاصل گردید . آن عده که بایران آمده و در جلفا مسکن گرفته در اوایل بصنعت و علوم معروف و کم کم در همهٔ شهرهای ایران متفرق شدند تا آنکه در زمان نادرشاه این جماعت اهمیت را بدرجهٔ رسانیده ولیکن بعد از کشته شدن نادرشاه بواسطهٔ فتنه و اغتشاش ایران صدمه بزرگی بآنها رسید که اکثر آنها فراری شدند .

جماعت کثیری هم به نسا و هندوستان مهاجرت نمودند و در آنجا بمدارج عالیہ نایل آمدند بالجمله این طایفه در هر مملکتی نام نیکی بخود جلب نموده و خود را محبوب اهالی آن مملکت نمودند تا آنکه در زمان سلطان عبدالحمید پادشاه عثمانی طرف سوء ظن دوات واقع شده سلطان عبدالحمید حکم به طرد و نفی و قتل آنها داد هر یک که توانستند خود را بطرف و گوشه انداخته عده هم پیران آمدند از آنجمله در عداد مهاجرین یکی پرنس دادیان بود که نگارنده آنچه را که از او شنیده باین رشته وصل میکند .

موسی بیک گرد برادر بحری پاشا حاکم اسکندار پس از مراجعت از فرانسه کارهای زشت و قضیع از قبیل قتل و نهب و بی ناموسی و غیرها را درباره آرامنه که در اسکندار متوطن و مشغول زراعت و فلاحت و تجارت بودند هر وقت که بزم شکار سوار میشد هر گاه شکاری هدف گلوله او نمیشد یکی دو تا از اطفال آرامنه را هدف گلوله مینمود آرامنه عرایض تشکی و تظلم به آستانه سلطان عبدالحمید عرض و ارسال داشته مفید نیفتاد تا آنکه بتوسط قونسولهای خارجه متظلم و شاکی شدند از سده سنیه خلافت امر باحضر موسی بیک صادر گردید که در اسلامبول او را بتحت محاکمه در آورند و نود و شش نفر شاهد از مسلمانان و آرامنه با او وارد اسلامبول گردیدند حمایت بحری پاشا و معاونت اجزاء خلوت پادشاهی و حارسین سلطان امر را مشتبه نمود سلطان عبدالحمید از پرنس دادیان که آدم بیغرض و امینی بود و محل اعتماد سلطان راپورت این امر را خواست پرنس دادیان راپورت را این طور داد که امروز طایفه آرامنه در مملکت عثمانی پراکنده و در زراعت و تجارت و خدمت بدولت مشغول برای خاطر یک نفر ظالم اگر چه برادر بحری پاشا باشد شایسته نیست جمعی را از معدلت سلطان مایوس کرد هر گاه معدلت سلطان موسی بیک را مجازات و کیفر ندهد آرامنه شورش خواهند نمود . . . در این اثنا پرنس دادیان برای فوت مادر زن خود (گنتس) مسافرت به اطیش نمود در غیاب او امر موسی بیک منقلب گردید ظالم خادم بقلم رفت نود و شش نفر شهود را شاهد زور دانستند حکم مجازات درباره شهود صادر گردید بحری پاشا برادر خود موسی بیک را با جهل نفر سوار بطرف کوتاهیه حرکت داد آرامنه از سلطان مایوس گردیدند تشکیل کمیتهها و انجمنهای سری دادند که شورش کنند چند روز بعد از رفتن موسی بیک سفراء خارجه متفقاً رفتند بعمارت سلطنتی و اصرار کردند که باید تانباً موسی بیک محاکمه شود امر صورت اهمیت را حاصل نمود سابقه اعمال او را قونسولها تصدیق کردند و بسطان رسانیدند که عدلیه اظهار غرض کرده است بالاخره سلطان عبدالحمید تلگراف کرد که موسی بیک را در بحریه مأخوذ و روانه داشتند پس از محاکمه محکوم شد بنفی ابدی که در مکه متوقف و محبوس باشد اگر چه شهود بری الذمه و آرامنه از سلطان راضی شدند لیکن کمیتهها و مجامع سری برقرار بود و شروع بعضی اقدامات که مقدمه شورش بود شد پس از چند روز پرنس دادیان از اطیش مراجعت به اسلامبول کرد بحری پاشا بسطان عرض کرد که محرک شورش آرامنه پرنس دادیان است و دلیل او همان راپرتی است که ششماه قبل داد که اگر سلطان عدالت نکند آرامنه شورش خواهند نمود . پرنس دادیان یک روز بر حسب عادت که به باعالی میرفت بقراول خانه حساء پاشا مستحفظ و

یلدوز که در آنجا پرنس را خواست پس از قدری مذاکره گفت وزیر نظمیه با شما کار مهمی دارد اول بروید نزد او پرنس دادیان از رفتن بدربار منصرف و رفت نزد وزیر نظمیه پس از ملاقات وزیر نظمیه گفت بحکم سلطان محبوسید زیرا که شورش آرامنه را شما باعث شدید بهر جهت پرنس سه ماه در اطاق وزیر نظمیه محترماً محبوس بود آنچه تقاضای محاکمه کرد کسی گوش بتقاضای او نداد تا آنکه در ماه سوم دستخط سلطان صادر گردید که چون امر باشتباه گذشت لذا باز بیاید سر خدمت و مشغول کار خود باشید یا نصد لیره هم بانسان عثمانی باو عطا شد و یکمرتبه هم از درجه که داشت بالا رفت زمانیکه پرنس حضور سلطان رسید و عرض کرد آنچه من نشان دارم از خدمت بوده و هفده سال خدمت کردم صد و پنج سال اجداد من خدمت کردند بدولت عثمانی هیچ وقت خیانتی از ما دیده نشده حالاً که بدون تحقیق و به صرف سعایت ساعی مرا چندماه حبس کردید من دیگر خدمت نمیکنم و از خدمات نظامی استعفاء میخواهم تا چند روز هم استعفاء او را قبول نکردند جودت پاشا وزیر عدلیه و سایرین هر قدر او را نصیحت کردند فایده نکرد بالاخره دوماه در اسلامبول مستعفی بود پس از آن اذن و اراده سلطانی را حاصل نمود که برود فرنگ فلذا باشیرت گرفته وزیر نظمیه و جمعی از اعیان از او مشایعت نمود محترماً از اسلامبول حرکت و روانه ایتالیا گردید و هفده ماه در پاریس و لندن و سایر جاها سیاحت و گردش کرد چون شاهزاده خانم زن پرنس با زن قوام السلطنه خویش بود و مشارالیه در اطریش از طرف ایران سفیر بود فلذا قوام السلطنه نریمان خان تکلیف آمدن بایرانرا باو نمود پرنس بزم سیاحت با قوام السلطنه در تاریخ ۱۳۰۹ وارد طهران گردید و بناصرالدین شاه پادشاه ایران معرفی شد شاهزاده خانم زوجه پرنس به انیس الدوله زن شاه نیز معرفی شد چون مشارالیها دختر کنت سه جین از معاریف مملکت مجارستان و صاحب کمالات صوری و معنوی و شش زبان را تکلم مینمود فلذا طرف شور و دوستی انیس الدوله واقع شد خود پرنس دادیان هم بعض اوقات طرف شور ناصرالدین شاه واقع گردید که ناصرالدین شاه بعض اوقات پاره تحقیقات از او مینمود صدراعظم ایران امین السلطان نیز تا یک اندازه خوش رفتاری مینمود ولیکن از جهت دوستی پرنس با امین الدوله سوء ظنی باو بهمرسانید در این اوقات سفیر کبیر عثمانی در طهران خلید بیک گرد بود که از دوستان بحری باشا بود بسطان عبدالحمید را بورت داد که پرنس دادیان آمده است بایران و طرف اعتماد پادشاه و مشغول است که برای آرامنه امتیازی بگیرد وزراء ناصرالدین شاه خصوص امین الدوله باو مرادات مخفی دارند الی آخره سلطان عثمانی که عده بسیاری از آرامنه به اشاره او در یک روز بقتل رسیدند و اگر جلو گیری سفراء خارجه نبود يك نفر از آنها در مملکت عثمانی زنده نمی ماند و آنهمه مقدمات که برای حفظ خود و مملکت خود دیده بود البته از خواندن این راپورت بخبال افتاد علیهذا اولاً از طرف سوریا پاشا منشی باشی سلطان يك تلگراف به پرنس دادیان مخبره شد که سلطان شما را میخواهد البته بیاید اسلامبول پرنس جواب داد که من نوکر نیستم و از نوکری دولت استعفاء دادم کاری با سلطان ندارم و نخواهم آمد ثانیاً از طرف بدر زن پرنس کنت سبی جینی تلگرافی مخبره شد که اگر نیاید در حق خودتان بد گردید پرنس جواب داد که زمستان سردی هوا مانع است از مسافرت امتناع

اول و معذرت ثانی مؤید و مصدق رایورت سفیر کبیر خلید پاشا گردید فلذا تلگرافات متوالیه از طرف سلطان و وزیر خارجه بسفارت مخایره شده که او را مانع شوید و نگذارید که بماند قهراً و جبراً او را از دولت ایران بخواهید و روانه دارید خلید بیک به ناصرالدین شاه اظهار کرد ناصرالدین شاه هر وقتی بیک عذری جواب میداد تا آنکه یک روز میرزا ابوترابخان نظم الدوله پرنس را ملاقات نموده باو گفت شاه فرموده است که چندی در سری ظاهر نشوید و از منزل خود بیرون نیائید که اجزاء سفارتخانه عثمانی میخواهند تور بگیرند بصدر اعظم امین السلطان سیرده ام که تلگراف کند و کار را اصلاح نماید بالجمله امین السلطان تلگرافاً استفسار نمود که پرنس دادیان مهمان است بر ما نمیتوان بدون جهت او را مأخوذ داشت مگر آنکه جانی و یا مقصر دولت باشد در جواب مخایره نمودند که پرنس نه جانی است و نه مقصر بلکه طرف اعتماد و محبت سلطان است اما چون مرخصی گرفته و نوکر دولت است فلذا سلطان او را خواسته است ناصرالدین شاه جواب داد چون چنین است و خودش مایل نیست من نمیگذارم جبراً او را بیرون بیاورد با تلگراف شد که تا مدت تبعیت او که پنج سال است منقضی نشود کار باور رجوع نکنید ریول و مواجیبی هم باوندهید و مالیۀ او را که در اسلامبول داشت توقیف کردند و نگذاشتند از خانواده خودش هم کمکی باو بشود زن پرنس یولی دربانک اطریش داشت آنرا هم توقیف کردند امر کدران بر پرنس معشوش شد و شاهزاده خانم گرفتار مرض سختی شد ناصرالدین شاه محرمانه یکدفعه بتوسط امین الدوله چهار صد تومان و یکدفعه هم بتوسط امین السلطان یولی برایش فرستاد انیس الدوله هم از شاهزاده خانم عمراهی کرد و توازان طیب مخصوص شاه را برایش فرستاد تا آنکه بهتر شد و پرنس در هر اداره که کارخواست باوندادند و از سفیر عثمانی ملاحظه داشتند در اداره کمیانی امنیه کارخواست ماهی پنج تومان بیشتر مواجب نمیدادند لذا پرنس از لابی درو کالت دعاوی وارد شد چند کار بزرگ از پیش برد و یولی جمع کرد امین الدوله پستخانه را باو واگذاشت قوانینی در پستخانه برقرار کرد که هنوز باقی است لیکن پس از ششماه باز سفارت عثمانی در مقام بازخواست بر آمد لذا پرنس بحکم شاه استعفاء داد . دوروز قبل از مقتول شدن ناصرالدین شاه که روز چهارشنبه بود شاه در قهلهک از او دیدن کرد و در آنجا وعده داد که بعد از جشن حکم تبعیت او را صادر کند .

در زمان مظفرالدین شاه که نصر السلطنه وزیر گمرک شد پرنس دادیان را مدیر کل گمرکات قرارداد هفت ماه و نیم در گمرک مانند باز عثمانیها عقبه کردند و او را از کار انداختند پس از گذشتن مدتی قلیل پنج سال مدت تبعیت او منقضی گردید تذکرۀ تبعیت دولت ایران باو داده شده و او را آجودان مخصوص و رئیس مستحفظین شخصی شاه قرار دادند دیگر عثمانیها اقدامی رسمی نکردند ولی باطناً در کار بودند (۱) .

بواسطۀ تقرب پرنس دادیان بدو پادشاه مقتدر که یکی ناصرالدین شاه و دیگری مظفرالدین شاه بود از امنه در ترقی و در ازدیاد بودند در پستخانه و ادارات دولتی وارد شدند این واقعه یا باعث سوء ظن عثمانیها گردید و یا در بارها بیخیال اقتادند که باین بهانه بین ملت و دوات نفاقی اندازند و (۱) حالات پرنس دادیان با خدمات او بایران بعد از این ذکر میشود .

مظفرالدین شاه را دربارهٔ علماء متعیر کنند لذا صورت استشهادی در اسلامبول و کردستان درخفاه تمام کردند که مظفرالدین شاه محرك شده است ارامنه را برقتل سلطان عبدالحمید و در همین اثناء يك كالسگه که در آن بامب بود در اسلامبول نزدیک بمسجد سلطان ترکید و يك نفر جوان ارمنی این تدبیر را کرده بود که سلطان را بقتل رساند در این ایام در طهران عباسعلی خان شوکت صورت استفتائی نوشت و از آقای بهبهانی جواب گرفت که صورت سؤال باینمضمون بود :

چيست حکم کسیکه محرك شود ارامنه را برقتل پادشاه اسلام (صورت جواب قریب باین مضمون بود) هر کس که محرك شود ارامنه را برقتل سلطان اسلام اومفسد است و حکم مفسد بنص شریفه قرآن قتل و صلب و نفی است الخ

استفتاء را آوردند خدمت آقای طباطبائی که ایشان هم چیزی بنویسند جنابش بواقعه مسبوق و کاغذ را دورانداخته متعیر شده و فوراً در مقام علاج برآمده و بتوسط جناب آقا میرزا محسن پیغام داد برای آقای بهبهانی که اگر این استفتاء را پس نگیرید پادشاه بر ما متعیر خواهد شد و زحمت ما بهدر خواهد رفت دیگران جناب اعتماد الاسلام آقا سید علاءالدین داماد دیگر آقای بهبهانی را دیده او را محرك شدند که آقای بهبهانی را ملاقات کند لیکن جناب آقا میرزا محسن کار را بخوبی انجام داد و آنچه لازم بود بجا آورد و آقای بهبهانی را با آن قوت قلب که همه کس میداند ترسانید تا آنکه آقای بهبهانی بنفس نفیس خود بسفارتخانه عثمانی رفت و بهر قسم بود استفتاء را گرفته پاره کرد و فرمود شما با من دوست و من باشما دوستم این استفتاء يك روزی موجب قتل من میشد و باعث اضرار و فتنه باری خورده کاغذها را برداشت و همان ساعت آمد منزل آقای طباطبائی و مؤدّه معدوم شدن استفتاء را داد این بود واقعهٔ تکفیر .

نگارنده که این بیان را بطریق اختصار باجزاء انجمن گفت فرح و انبساطی فوق العاده شامل همگی گردید . دیگر از وقایع تاریخی که این ایام در انجمن مذاکره شد این است که باید داعی به ایالات فرستاد و سرداران ایران را از قبیل سرداران فتح معز السلطنه و حاج علی قلی خان سردار اسعد و امیرمفخم و سایر سرداران بختیاری و سرداران قشقائی و ایل شاهسون و غیرها را با خود کنیم و نیز تجارتخانه‌های معتبر را از قبیل جمشیدیان و جهانیان و غیره را با خود متحد کنیم که در موقع مفید افتد .

دیگر آنکه از قرائیکه مسموع میشود از طرف روسها بعض اقدامات میشود و بعضی را پول میدهند نمیدانیم مقصود از این پولها چه میباشد و روسها برای چه پول خرج میکنند آقایان علماء اجراء دستخط شاه و عدالتخانه را تقاضا میکنند جمعی از دوست داران وطن در خیال اصلاح ادارهٔ دولت گروهی در خیال عزل عین الدوله و نصب امین السلطان میباشند اینها هیچ کدام راجع بروس نمیباشد خرج کردن روس و انگلیس و دلسوزی آنها برای ما از روی چه مأخذ است .

جناب ذوالریاستین فرمود پول دادن انگلیس و روس را بیعضی منهم شنیده ام لیکن معلوم نیست واقعیت داشته باشد نگارنده گفت من از جاهای دیگر اطلاعی قطعی ندارم ولیکن بطور قطع و یقین میدانم که در چند شب قبل از این هزار تومان از طرف روسها برای آقای طباطبائی برده اند و جنابش رد

فرموده است این هزار تومان از طرف روسها بتوسط ملك ورشید بيك برده شده است آقای طباطبائی فرموده است اگر این پول را میدهند که من برنفع آنها اقدامی کنم این امریست محال و اگر باید بر ضرر آنها اقدام کرد که هیچ عاقلی پول نمیدهد که در مقام ضرردهنده خرج شود و آنکھی من آنچه پول بخواهم ملت من خواهد داد و از من مضایقه ندارند پس چگونه من ملت خود را گذارده از دشمن ملت خود پولی که نمیدانم بچه قصد من میدهند قبول کنم بالجمله آقای طباطبائی پول را قبول نکرده و رد فرمود حتی آنکه در وقتی که حاج ملك ورشید بيك از منزل آقا خارج شدند رشید بيك که از اشخاص درست و صحیح بود عرض میکند با جداد طاهرینت قسم است که اگر این پول نحس را قبول کرده بودی اول کسیکه بشما بی اخلاص میشد و سلب عقیده اش میشد من بودم و از این امتناع ورد من نهایت امیدواری را حاصل نمودم .

حالا که معلوم میشود پولی در کار هست خوبست ما مردم را بیدار کنیم و از این کار جلوگیری نمائیم . در این مقام که رشته تاریخ را به اعتراض چند جمله قطع کردم مناسب بود از اداره جمشیدیان و جهانیان و شرح حالات بعضی سرداران ایران خصوص سرداران رفیع و سردار اسعد را نیز ذکر کنم لیکن چون این جل مشروح و مفصل است خصوص وقایع ارباب جمشید که حاوی بعض وقایع تاریخی است و در جلب اوبانجمن مخفی دوم که در خانه اسدالله خان ابو الفتح زاده بود و همچنین همراهی اداره جهانیان در بعض مواقع که مشتمل بر بسیاری از وقایع تاریخی است فلذا در این مقام از ذکر آنها اغماض و در آخر همین جلد دوم در طی حالات رجالیه بدرج آنها میپردازیم پس برمیگردیم بر رشته تاریخ و گوئیم .

روز جمعه بیست و سوم ربیع الثانی ۱۳۲۴ که انجمن در خانه جناب ذوالریاستین تشکیل یافت یکساعت بغروب مانده مجدالاسلام رفت منزل دبیر حضور منشی رسائل لدی الورد دبیر حضور خضری که متوجه باو بود بطریق کنایه و اشاره باورسانید لیکن از آنجا بیکه مجدالاسلام مطمئن بمبادی عالیه بود اهمیت بواقعه نداد نگارنده آمد بخانه خود در ساعت هشت از شب گذشته در بستر راحت خفته بودم که شنیدم درب حیاط را میکوبند پس از جواب و استفسار معلوم گردید از محل و مکان مجدالاسلام استفسار میکنند بعد از دقت و تأمل معلوم شد جمعی سواره و پیاده که متجاوز از صد نفر بودند اطراف خانه را گرفتند چون از پیش احتیاط خود را دیده بودم و هر شب درب خانه را از پشت قفل مینمودم که احدی نتواند در را باز کند باین جهت درب خانه با نهایت استحکام بود از آنها اصرار از من انکار که صدای نایب هادی خان را که ملقب بنخیردربار بود شنیدم که گفت ما مجدالاسلام را میخواهیم اگر اینجاست بگوئید در جواب گفتم تا عصر باهم بودیم او رفت بخانه دبیر حضور من آمدم بخانه خود دیگر مرا اطلاعی نیست بالاخره نخیردربار که شخص درویش مسلکی بود و در اینگونه موارد دستگیری از فقراء و مراعات مظلومین را مینمود به آدم مجدالاسلام گفت رفقای مجدالاسلام را بما نشان ده و بعد از آنکه کی توقف روانه شدند . صبح آنشب معلوم گردید مجدالاسلام را گرفتار و دستگیر نمودند چه بعد از آنکه در خانه فرصت شیرازی و خبیر الممالک و غیره ریختند و مجدالاسلام را ندیده اسباب و اموال مردم را بغارت بردند چنانچه

مرسوم آن زمان بود که نوکر دیوان بهر خانه وارد میشدند اسباب خانه را بغارت میردند عجب آنکه مأمورین درهر خانه که برای فحص از مجدالاسلام وارد شدند اسباب خانه را که قابل و ممکن الحمل بود با خود بردند جز خانه خود مجدالاسلام که جز نوکر او را گرفتند و اذیت کردند دیگر چیزی نبردند گویا بیچارگی اهل و عیال مجدالاسلام بر آنها مؤثر افتاد .

باری اول طلوع صبح صادق رد" مجدالاسلام را بخانه حاجی عبدالحسین تاجر اصفهانی رسانیده از پشت بام بخانه ریخته در حالت خواب مجدالاسلام را گرفتار نموده و آنچه از اسباب خانه حاجی عبدالحسین که ممکن بود بغارت رفت .

مجدالاسلام بنگارنده گفت مرا پیاده آوردند تا نزدیک قهوه خانه ای و آنجا برای حاضر کردن درشکه توقف کردند گفتم قدری آب بدهید کسی آب نداد درشکه حاضر شد مرا در درشکه نشانیده بخانه نیرالدوله حاکم طهران بردند از آنجا بخارج دروازه و در کهریزک دوفرستی طهران رسانیده ساعت و کیف بغلی و قدری پول که با او بود از او گرفته قبل از گرفتاری مجدالاسلام میرزا حسن آقا مدیر شدیه را هم گرفتار نموده و بکهریزک برده بودند دیگر از مأخوذین میرزا آقا اصفهانی بود او را گرفته بخانه عین الدوله برده از آنجا بخانه نیرالدوله و از آنجا به کهریزک رسانیده و از قرار تقریر میرزا آقای اصفهانی هزار تومان اسکناس در بغل مشارالیه بوده آن را هم در خانه نیرالدوله از بغل او بیرون آوردند .

سه نفر از تجار بایته را نیز گرفتار نمودند یکی آقا محمد جواد اصفهانی و دیگری آقا میرزا علی خان اصفهانی و دیگری حاج حیدر نجف آبادی لکن بعد از مدتی از هریک صد و پنجاه تومان گرفته و آنها را رها کردند (در زمان صدارت مرحوم مشیرالدوله حاجی حیدر پولش را پس گرفت) بایته این سه نفر چون مشهور بود برای اتهام دیگران نیز بهانه و مستمسکی بود پس از گرفتاری حضرات آنها را تبعید بکسالت نمودند آقای طباطبائی بیغام داد برای عین الدوله که سبب گرفتاری مجدالاسلام چه بود مجدالاسلام از دوستان حضرت والا بود که راپورت و اخبارات ما را بشما میداده است عین الدوله در جواب گفت از قراریکه میگویند مجدالاسلام بابی است لکن اعظام الممالک فر اشباشی عین الدوله محرمانه بیغام داد که گرفتاری مجدالاسلام برای نوشتجاتی بوده که بدست آمده والان حاضر است بعلاوه اعلی حضرت شاهنشاه مدتی است که دستخط فرموده اند که او را نفی بلد کنند .

در گرفتاری مجدالاسلام و سایرین اقوال مختلف است ولی آنچه که نگارنده تحقیق کرد و از هریک از آنها شنیده و دیده در این مقام ذکر میکنم .

سبب گرفتاری مجدالاسلام

مجدالاسلام از انبیا خاص عالم و طالب تجدد در روزنامه ادب خدمات بزرگ کرد روی مردم را بدوایت باز نمود فضاحت اعمال درباریان را بگوش مردم رسانید اول مقاله که در روزنامه ادب بر ضد دولت استبدادیه نوشت مقاله ایست که در شماره صد و شصت در صفحه اول بعنوان مجلس مبعوثان مقاله

درج نمودنیز در همان روزنامه در صفحه سوم که واقعه ارامنه و مسلمانان قفقاز را مینویسد بعضی کنایات و تعریضات را درج نموده و نیز در شماره صد و شصت و چهار در صفحه پنجم در عنوان بقیه تدین مایه تمدن احتیاج مردم را به مجلس مبعوثان و قانون عدالت و مساوات را باالصراحه و لزوم سلطنت مشروطه را گوشزد مردم مینماید و نیز در کاریکاتورهایش خرابی ادارات دولتی و بیحسی مردم را بخوبی اظهار و نشان میدهد . دیگر آنکه مجد الاسلام بدوستی عین الدوله متهم گردید و مردم را گمان این بود که مجد الاسلام را پورت ده و خفیه نویس عین الدوله است و برای رفع اتهام از خود در مجالس علناً از عین الدوله بدمیگفت و کراراً بعین الدوله خبر دادند بدگفتن او را .

دیگر آنکه در واقعه چوب زدن ظفر السلطنه بجاج میرزا محمد رضا کرمانی مجد الاسلام در تهران در مقام مذاکره برآمد و خاطر عین الدوله را مکدر نمود .

دیگر آنکه مجد الاسلام بستگی خود را بانجمن مخفی در مجالس اظهار میداشت بحدیکه موجب خیال عین الدوله گردید و دستخطی از پادشاه صادر کرد که مجد الاسلام را تنبیه و تبعید دارد دبیر حضور بمجد الاسلام رسانید فلذا مجد الاسلام یک شال شیروانی و یک قلمدان تقدیم عین الدوله نمود و عکس او را در روزنامه ادب ترسیم و نقش نمود عریضه عرض کرد و هزار تومان پول خانه از عین الدوله استدعا کرد عین الدوله تقدیمی او را رد نمود و پنجاه تومان هم بر حسب توسط میرزا آقا اصفهانی باو داد اگر چه پول خانه را نداد اما دیگر در مقام تبعید و سیاست مجد الاسلام بر نیامد تا آنکه مجد الاسلام نقل مکان از خانه بخانه نمود یاره از کاغذهای باطله که در طاقیچه خانه اش مانده بود بدست یکی از کرمانبها افتاد که در خانه اول او منزل گرفته بود چند کاغذ خطرناک در بین آنها بود بتوسط یکی از اهل کرمان به اعظام الممالک رسید که کاشف از خیالات مجد الاسلام بود .

دیگر آنکه عین الدوله خواست تریسی با آقایان بدهد این بیچاره ها را مأخوذ داشت که دیگران عبرت بگیرند

علت دیگر علت مشترک بود که در میان سبب گرفتاری مدیر رشده خواهد آمد (مجد الاسلام را یک امر بزرگ کرده است در نزد عقلاء و آن این است که در زمان استبداد مجد الاسلام را بکلات فرستادند در زمان خرابی مجلس و بمباردمان مجد الاسلام طرف بغض و عداوت امیر بهادر گردید حتی آنکه خواستند او را چوب زده نفی بلد نمایند در زمان مشروطه هم مجد الاسلام را گرفتار و نفی بلد نمودند با آنکه دشمنانش بمجالست و مخالطت و مراودت با او افتخار مینمودند چنانکه در موقع خواهد آمد انشاء الله) .

سبب گرفتاری میرزا آقا اصفهانی

میرزا آقا اصفهانی از تجار اصفهان بود که چند سال در اسلامبول بعنوان تجارت زیست کرد در سفر آخر مظفر الدین شاه بفرنگستان بعنوان ملاقات در بارها به فرنگستان مسافرت نمود از معاشرت ب رجال دربار هم ضعف آنانرا دانست و هم دید خلاف و نفاق آنانرا فقط از بین آنها ناصر الملک را پسندید

ولیکن مقصود را در دوستی با عین‌الدوله یافت باین جهت عازم بمسافرت ایران گردید در سیزدهم ماه رجب ۱۳۲۳ وارد طهران شد و حرفهای تازه در مجالس میگفت و از وطن مدافعه مینمود و دوستی خود را با عین‌الدوله تکمیل مینمود تا اینکه عین‌الدوله دانست که یارۀ مقالات جبل‌التین از قبیل مدافعه وطن و غیره از ترشحات قلم مشارالیه است فلذا از میرزا آقا خواش نمود که قانونی از برای دولت ایران بنویسد مشارالیه قانونی نوشت و در خیال بود که عین‌الدوله را وادار نماید باینکه دولت را مقننه نماید کتابچۀ قانون را داد بعین‌الدوله او هم داد بمتنازلدوله که آنرا بخواند و اگر کسری دارد بآن ضمیمه نماید بمتنازلدوله پس از خواندن کتابچه بمیرزا آقا گفت خیلی تند رفتید این مرد بخیال خواهد افتاد و سوء ظن از تو حاصل خواهد نمود بهر جهت عین‌الدوله از کتابچه قانون سخت متوحش گردید نسخه اول آن کتابچه در نزد نگارنده موجود است و عمأ قریب خواهد آمد .

دیگر آنکه میرزا آقا در مجالس مردم را بیدار و آنان را بحقوق خود آگاه میکرد دیگر آنکه با علماء و آقا زاده‌ها مراد مینمود و آنانرا محرك بود .

دیگر آنکه تأسیس کتابخانۀ ملی را باعث شد و در واقع اول مؤسس آن کتابخانۀ میرزا آقا گردید آقا سید نصرالله که از سادات اخوی بود با نصرة السلطان و ملك المتكلمين و جمعی دیگر از دانشمندان را با خود متحد نمود و پول معتد به داد و هم جمع نمود تا صورت کتابخانۀ ملی را دایر نمود این کتابخانۀ محل اجتماع دانشمندان و وطن دوستان و تجدد خواهان بود چنانچه در موقع خواهد آمد . علت دیگر علت مشترک بود که در واقعۀ مدیر رشدیۀ خواهد آمد (پس از خرابی مجلس الهی کنون که وقت تنقید و طبع این تاریخ است یارۀ امور از میرزا آقا صادر شد که موجب سوء ظن ملت واقع شد و همه وقت يك عده جماعت با او طرف بودند که در موقع خواهد آمد) عجلالۀ که وقت رفتن اوست بطرف کلات مبغوض دولت و محبوب در نزد ملت است .

سبب گرفتاری مدیر رشدیۀ

میرزا حسن آقا مدیر رشدیۀ از اشخاص باحرارت و درست کار در زمان امین‌الدوله صدر اعظم ایران پس از آنکه مدتی در تبریز در تأسیس مدارس و مکاتب زحمات کشیده بطهران آمد و تأسیس مدرسۀ رشدیۀ را نمود در واقع مؤسس مکاتب بوضع جدید این شخص است در اوایل ورودش مقدسین و بعضی از مردم او را مثل یک کافر نجس العین میدانستند چه که الف و باء را تغییر داد فتحه را که تا آنوقت زیر میگفتند صدای بالا نام نهاد ضمۀ را که تا آنوقت پیش مینامیدند صدای وسط میگفت کسره را که تا آنوقت زیر میخواندند صدای پائین میخواند و همچنین خط عمودی و خط افقی یاد اطفال داد و کذا در مکتب خانه‌ها که در سر گذرها و بازارها پسران و دختران باهم می‌نشستند چه ضرر داشت که باید در مدرسۀ بیابند دیگر آنکه چوب و فلکۀ در مدرسۀ نیست اطفال خودسر بار می‌آیند شیخ سعدی

صد سال قبل گفته است :

استاد معلم که شود کم آزار خرسک بازند طفلان در بازار

فریاد مقدسین در مجالس بلند شد که آخر الزمان نزدیک شده است که جماعتی بایی و لامذهب می‌خواهند الف و بیه ما را تغییر دهند قرآن را از دست اطفال بگیرند و کتاب بآنها یاد بدهند دیگر آنکه اطفال را زبان خارجه تعلیم داده است که بآنها گفته است شمار لفظی و شمار خطی و این صورت را یاد اطفال داد ۹۸۷۶۵۴۳۲۱ مجلاً رساله هم از بعضی علماء تألیف شد در رد مدارس و تکفیر اولیاء مدارس لیکن پس از دخول آقای طباطبائی و تأسیس مدرسه اسلام مردم کم کم دانستند که این مدارس عبارت از همان مکاتب است و این ارقام حساب است نه زبان خارجه و تغییری هم در الف و بیه داده نشد همان الف و بیه قدیم است متتها قدری مشکل تر از آن حاج میرزا حسن آقا هم دانست که این مردم قابل نیستند خورده خورده از حرارت افتاد و برای ترویج مقصود خود روزنامه ایجاد کرد موسوم بروزنامه مکتب خواست که در روزنامه مردم را بیدار کند و بترویج معارف بکوشد لیکن وزیر علوم و وزیر انطباعات از روزنامه او و سایر جراید جلوگیری کردند در این اثنا که متهم بود در نزد عین الدوله که این شخص را اگر بحال خود گذارد علاوه بر اینکه الف و بیه را تغییر خواهد داد و روزنامه نویس هم شده است گناه روزنامه نویسی کمتر از گناه مدرسه تأسیس کردن نیست و گاه گاهی هم بکتابخانه ملی می‌رود که اینهم گناهی است که عفو ندارد بعضی اوقات هم در خانه و مدرسه بعضی را دور خود جمع می‌کند خبر دادند بعین الدوله که میرزا حسن مدیر رشديه را دیدند که شبانه منقش مینموده است باز راپورت رسید که عصر سه شنبه ۲۱ ربیع الثانی ۱۳۲۴ هجری در منزل مدیر رشديه آنجمنی تشکیل یافته است که اجزاء آن از این قرار است مجد الاسلام کرمانی - ناظم الاسلام کرمانی - میرزا آقا اصفهانی و صدای مدیر رشديه بلند بود که چرا باید (سانسور) برای جراید قرار دهند چرا باید روزنامه علمی بنظر وزیر انطباعات برسد و نیز راپرتی دیگر رسید بعین الدوله که مدیر رشديه عصر چهارشنبه ۲۲ ربیع الثانی ۱۳۲۴ در خانه آقای طباطبائی مذکور داشته است که مواجب خود را تقدیم دولت کردم و بعین الدوله گفتم مواجب و حقوق بگیر از دولت بر سه قسم است اول نظام و مستخدمین در ادارات دولتی - دوم عجزه و فقراء - سوم مفت خورها - حقوق دو قسم اول را بدهید ولی قسم سوم را چند سالی ندهید و در عوض قرض دولت را بدهید و امر مالی را هم اصلاح کنید و من اول مواجب خود را تقدیم میکنم فرمان مواجب را دادم بعین الدوله عین الدوله پس داد و گفت من متشکر شدم از انسانیت و شاه پرستی تو باو گفتم من این مواجب را بتو ندادم که تو متشکر شوی و بمن رد کنی من تقدیم دولت کردم این رد خیانتی است بنوع عین الدوله فرمان را قبول کرد پس از ده روز خبر شدم مواجب مرا درباره سه نفر از بستگان خود برقرار کرده است این است که امر دولت اصلاح نخواهد شد تا اینکه اشخاص جاهل بی علم در این مسندها باشند حال ماها این قسم خواهد بود راپرت این دو مجلس عین الدوله را ترسانید و سه نفری که در آن مجلس بودند که مجد الاسلام و میرزا آقا و مدیر رشديه است گرفتار شدند نگارنده را بواسطه بستگی بآقای طباطبائی متعرض نشدند این بود علل

گرفتاری این سه نفر ولی نگارنده عمّا قریب نوشتجات این سه نفر را که دست آورده‌ام درج در این تاریخ می‌دارم که حالات آنانرا نیز کاشف خواهد بود .

صبح شنبه (۲۴) ربیع الثانی ۱۳۲۴ از جهت تبعید حضرات ترس و واهمه افتاد در بین مردم احدی در خیال توسط واستخلاص آنها بر نیامد چند روز بعد از آن طلاب در خانه آقای طباطبائی اجتماع نموده ادیب‌المجاهدین کرمانی فریاد بر آورد که امروز مجد الاسلام و میرزا آقا و مدیر رشديه را گرفتند و تبعید کردند جواب شما آقایان را دادند که بایی بودند فردا خودتانرا گرفته و تبعید میکنند و بهمین اسم و اتهام متهم خواهید شد اگر برای وقایه خودتان هم باشد ساکت نباشید لکن فریاد های ادیب‌المجاهدین (۱) مفید نیفتاد بلکه این هياهو ادیب‌المجاهدین بصورت يك گلوله شد که بعد ها او را مجروح و نزدیک بود مقتول نماید .

در همین ایام بیچاره صحاباشی عریضه بشاه عرض کرد و محبوس گردید که بجل آن از این قرار است :

صحاباشی پولی از ارباب جمشید گرفته و خانه عیالش را بعنوان رهن یا بیع شرط داد بارباب جمشید مدت منقضی شد ارباب جمشید در مقام تصرف خانه بر آمد صحاباشی عریضه حضور شاه عرض کرد که ارباب جمشید طلبی از من دارد و میخواهد خانه سی هزار تومانی عیال مرا در عوض چهارده هزار تومان ببرد مستدعی است که دستخط مبارک را صادر فرمایند که مهلتی بمن بدهد تا بررور طلب او را بپردازم حکم جوابیه و دستخط این بود :

بتاب اشرف اتابک اعظم - صحاباشی را زنجیر کنید تا طلب ارباب جمشید را بپردازد فلذا صحاباشی را گرفته حبس نمودند پس از توسط آقایان علماء او را از زندان خارج نموده در خانه شریف الدوله که رئیس محاکمات خارجه بود محترماً حبس نمودند گاه گاهی بنده نگارنده و جناب آقا میرزا محمد صادق پسر آقای طباطبائی دیدن او میرقتیم يك شب که آنجا بودیم مستحفظین و نوکرها مشغول کار های شخصی خودشان بودند باو گفتیم اگر میل دارید شما را فرار داده بیریم خانه آقای طباطبائی اجزاء انجمن مخفی هم همه گونه با شما همراهی دارند در جواب گفت من مال کسی را نخورده‌ام خانه سی هزار تومانی مرا میخواهند در مقابل دوازده هزار تومان ببرند دو هزار تومان دستی هم بمن میدهند بگذارید مردم این ظللهارا به بینند بلکه بیدار شوند تا کنون کسی ندیده است که عارض و متظلم را حبس و زنجیر کنند فقها در تعریف مدعی مینویسند المدعی من لو ترك ترك یعنی مدهی کسی است که اگر ترك دعوی کند واگذارده میشود من مدعی و عارضم حالاً محبوس و زنجیری شده‌ام هر قدر از این ظلله بیشتر شود ملت زودتر بیدار میشود قدر عین الدوله را بدانید که این فشارها را می آورد هر چه فشار بیشتر باشد ملت زودتر بخود خواهد آمد باری صحاباشی در خانه شریف الدوله ماند تا آنکه خانه خود را واگذار نمود و از ایران خارج شد .

(۱) شرح حالات ادیب‌المجاهدین بعد از این مشروحاً خواهد آمد انشاء الله .

روزدوشنبه نهم جمادی الاولی تلگراف مجدالاسلام از کلات آمد چند روز بعد هم کاغذهای آنها رسید که نگارنده بعضی از آن مکاتیب را که کاشف از حالات محبوسین است در این تاریخ خود درج مینماید که خوانندگان تاریخ وضع محبوسین و سلوک دولتیان را از این مکاتیب استنباط نمایند .

مکتوب مجدالاسلام بعنوان آقای طباطبائی

از کلات

محضر مبارک حضرت مستطاب حجة الاسلام والمسلمین آقای آقامیرزا سید محمد روحانفاده - شرح حال این بنده شکسته بان بتجواجمان آنکه بعد از آنکه بر حسب فرمایش شاهزاده نیرالدوله حاکم طهران جمعی فراش اوباش بسرم ریختند و از رختخوابم کشیدند و بمنزل ایشان بردند بدون سؤال وجواب وملاقات درشکه حاضر باجمعی سواره کشیکخانه بکهریزک (۱) آوردند در آنجا جناب آقا میرزا آقا هم ملحق شد حاج میرزا حسن هم از صبح حاضر بود عصری از آنجا بغاتون آباد آوردند شب را ماندیم و صبح بطرف خراسان حرکت کردیم حالا صدماتیکه درین راه وارد شده است لایق مذاکره نیست روز هشتم که شنبه غره جمادی الاولی باشد وارد خراسان شدیم سه روز در مشهد بودیم ترتیب پذیرائی جناب حاج آصف الدوله بماند برای هنگام شرفیابی بعد از آن ما را بکلات آورده اند شرح آنچه در عرض راه دیده ایم مناسب با این مختصر عرضه ندارد اجمالاً چهل منزل راه را در سیزده روز طی کردیم والله سیزده ساعت خواب نکردیم اما حالت حالیه طور است که بطور حتم میدانیم که اگر تا یکماه دیگر اینجا باشیم خواهیم مرد زیرا که هوای کلات بقدری گرم است که روزها مثل ماهی که از آب دور افتاده باشد از این طرف بآن طرف هلپله کنان میرویم و دیوانه وار می‌دویم شبها هم بواسطه زراعت شالی آن قدر بیهوشه دارد که امکان ندارد بشود خوابید اهالی اینجا تماماً بالای بامهای بلند در وسط پشه‌بند می‌خوابند ولی ما که جائی غیر از محبس نداریم پشه بند هم نداریم به‌علاوه قلعه کلات مارهای غریب دارد کمتر از روزیست یکی دوتا کشته نشود اغلب روزها تب و لرز هم بدین ما خواهد آمد اما دوا و غذا چه عرض کنیم بلی چیزی که هست حاکم اینجا شخص مسلمانی است والله اگر اوفی الجملة ملاحظه نمیکرد حالا دیگر هزار مرتبه مرده بودیم لباس ماهمان لباسی است که از طهران داشتیم هر قدر که قابل نبوده و بغما نشده باقی است در کلات هم یکندرع کرباس پیدا نمیشود ما هم که یک دینار پول نداریم

(۱) کهریزک سزده ایست در دوفرسخی طهران و در آنجا کارخانه قندسازی را دایر کردند .

هم در طهران تلگراف کردیم و جزئی وجهی خواستیم جواب نداد باتمام اینمطالب جگرم برای غربت اهل خانه کباب است زیرا که بنده در طهران کسی را ندارم که پرستار عیالم باشد يك زن علویة غریبۀ حامله در شهری مثل طهران با پنج نفر صغیر معلوم است چه خواهد گذرانید از تمام اطلاعات در اینجا محروم مانده‌ام یست در اینجا نیست تلگراف هست ولی ما پول نداریم که تلگراف نمائیم مجملأ خداوند قهار منتقم میدانند که بر من بیگناه چه صدمات وارد آورده‌اند بذات يك خداوند از هیئت آدمیت خارج شده‌ایم یکماه است حمام ندیده‌ایم وووو اگر حالات را شرح بدهم اسباب کسر قلب مبارکت میشود و چون میدانم حضرت حجة الاسلام فراموش نفرموده‌اید و اگر پیشرفت داشته باشد در استخلاص بیگناه بیچاره آواره اقدام بلکه اهتمام خواهند فرمود لهذا استدعائی ندارم مگر آنکه گاه گاهی بفرستید در بنده منزل از محدره علویه و اطفالم دلجوئی نمائید و او را امیدوار کنید و سلامتی آنها را هم تلگرافاً به بنده اطلاع فرمائید که خیالم آسوده باشد وصیت‌نامه هم شروع کرده‌ام امید است اجل مهلت بدهد تمام نموده بحضور مبارک بفرستم شاید با سودگی بمیرم با دست بسته و قدم شکسته و تن تبار و هوای آتشبار و مراقبت مستحفظین بهتر از این نمیتوانم جسارت کنم خداوند سایه ات را بر اهالی مستدام فرماید و مقاصد قلبیة حضرتت را در اصلاح مملکت و ترفیة حال مسلمانان بر آورد (فداگیت مجد الاسلام)

مکتوب میرزا آقا اصفهانی به آقای طباطبائی

حضور مبارک امام المجاهدین حجة الاسلام والمسلمین ملجاء الفقراء
والمساکین آقای آقا میرزا سیاد محمد دامت برکاته - اَفَوْض امری الی الله -
عرفاً باید هنگام حرکت خدا حافظی کرده باشم ولی چون حرکت بلا اراده
بود موفق نشدم لذا این عریضه را در مقام شکر و عندر مینویسم اما عذر از
عدم شرفیابی هنگام حرکت در کف شیر نر یا روباه ماده هر کدام را که
تصور فرمائید .

ترتیب حرکت صبح شنبه بیست و چهارم شهر ربیع الثانی ۱۳۲۴
اتابک (عین الدوله) احضارم فرمود بعد از احضار امر بملاقات نیر الدوله و آمدن
وزیر دربار (امیر بهادر) با درشکه بکهریزک و از آنجا بطرف خراسان روز
هشتم وارد خراسان و بعد از سه روز توقف عازم کلات و امروز نهم است که
وارد کلات شده‌ایم در منزل حکمران کلات که محمد ابراهیم خان از خوانین

پازکی برادر جلیل‌الملک بیگلربیگی خراسان مهمان هشتم هوای کلات با مزاج ما سازی ندارد من که نمیدانم چرا آمده‌ام از مجدالاسلام هم هر چه سؤال میکنم میگوید نمیدانم .

بملازمان سلطان که رساند این دعا را

که بجرم عشق‌بازی ز چه میکشند ما را

اما شکر این است که بعضی از دوستان همچو تصور کرده بودند که این مرد ازمن دلخوشی دارد و من با او هم عقیده هستم ولی هر چه تصور میکنم جز آنکه دستورالعملی از من خواست در ۲۴ شهر صفر فرستادم که اساس يك سلطنت مشروع قانونی بود از آن تاریخ بعد ازمن دل‌سرد شده بود بهمه حال گذشته است بهمین قدر گذشته از اینکه بقدرسی هزار تومان ضرر این حرکت را دارم از روز حرکت الی حال از وضع خانه و زندگی خودم هم اطلاع ندارم اگر بخوام از حضور مبارک خواهش کنم که بفکر محبوسین هم باشید لزوم مایلزم است همین قدر خیلی از خودتان محافظت فرمائید کم‌کم خبث فطرت و سریرت این مرد (عین‌الدوله) ظاهر میشود خداوند امورات را بر خیر و صلاح اَمّت جریان دهد از شرح مفصل معدوم بهمین قدر خیلی در خصوص خانه مجدالاسلام باید سفارشی بحضور مبارک کنم که مقرر فرمائید ناظم‌الاسلام از اینجهت آسوده‌اش کند توفیق بيشرف مقاصد شما را از خداوند خواهانم .

(اقل اصغھانی)

مکتوب مجدالاسلام بنگارنده تاریخ بیداری

در کلاتم خم ابروی تو در یاد آمد حالتی رفت که افلاک بفریاد آمد
ازمن اکنون طمع صبر و دل و هوش مدار کان تحمل که تو دیدی همه برباد آمد

شرح حال ما بسیار رقت‌انگیز و قصه پر غصه ما خیلی ملالت خیز است نماند صدمه که نخوردیم و باقی نیست از ما مگر يك جسم بسیار نحیف و قوای خیلی ضعیف اجمالاً مسافرت از طهران تا خراسان را در هفت روز پیسودیم اما بچه حالت یا بچه جلالت سر و پای برهنه مسلوب‌العمامة و الرداء در این هوای گرم روزها از شدت گرما مثل ماهی که از آب بیرون افتاده باشد در اضطراب و شبها از شدت سرما مثل مرغ سرکنده در التهاب بودیم غذای ما نان خشک و دوای ما غلامان کشیک‌خانه در هیچ‌جا چایارخانه ما را اجازت خواب بلکه توقف و آرام ندادند و هر جا که رسیدیم فوراً اسب عوض کردند و ما را در قعر درشکه انداختند و بسرعت برق و باد تاختند تا

بمنزل دیگر آنقدر رنج دیدیم و بیخوابی کشیدیم که مکرراً ز غلبه خواب از درشکه بزمین خوردیم و خیلی غریب است که در زیر چرخ درشکه خورد. نشدیم از طهران رئیس سوارها که سالار نصرت باشد بسرهنک نوشته بود ما را زنجیر کند و گنبد بیای ما بگذارد اما خوش فطرتی سرهنک اجازه نداد و میدانست ما خود افتادگان مسکینیم و یای فرزنداریم .

سوارهای مستحفظ ما در گاری با سودگی میخواهیدند اما برای ماها ممکن نمیشد که نیم ساعت در زمین غیر متحرک بخوابیم در چند محل سردم دهات میخواهستند ما را مستخلص نمایند خودمان مانع شدیم و خود را بقضا و قدر سپردیم و گمان داشتیم در ورود بارض اقدس فرج ما قریب باشد و امیدوار بودیم که آصف الدوله یا آنهمه دیانت از ما کاملاً پذیرائی مینماید ولی بدبختانه چون بخلق امیدوار و از رحمت خداوند فراموش کردیم در خراسان از همه جا بر ما سخت تر و ناگوار گذشت و بقدری از مهمانداری آصف الدوله سختی کشیدیم که بصدمات بین راه راضی شدیم عمارتی را که برای پذیرائی ما معین کردند همان انبار دولتی یا محبس حکومتی بود که زیاده از هشتاد نفر مردمان بدبخت اجل بر گشته در آنجا محبوس و از تمام لوازم زندگانی مأیوس بودند سیمای آنها مثل خودمان از گرما و سرمای زندان ابد اشباهت بسیمای انسان نداشت از گرسنگی رنگ از روی آنها بریده بود و با این ضعف و ناتوانی در زیر زنجیر بسیار سنگین و گنبد های خیلی گران خسته و نالان بودند مستحفظین محبس هم گاهی توجهی بآنها میکردند و با آهن تفنیده ابدان ناتوان آن بیچارگان را رنجه و گاهی هم با اسبابهای دیگر آنها را شکنجه میکردند سبحان الله چگونه میتوان تصور کرد فردی از افراد بنی آدم این طور سنگین دل و بی رحم باشد که با برادران وطنی خودش این طور سلوک کنند هنوز ناهای جانگداز محبوسین در گوش من صدا میکند و هر وقت متذکر میشوم مثل دیوانگان فریاد میزنم و بظرف مرگ میروم خدا گواه است من از روزیکه این محبس را دیده ام از زندگانی خود سیر شدم کلات بهشت من شده است و مرگ آرزوی من است و حالا می فهمم چه لذتی داشته اند کسانیکه در فرانسه برای تحصیل آزادی ملت و تبدیل اساس ظلم و استبداد بمشروطیت شدن دولت جان داده اند و بسر دار رفته اند یا قطعه قطعه شده اند و معلوم میشود آنها هم نظیر همین اوضاع بسیار ناگوار را دیده اند و مرارت حبس و شکنجه را شنیده اند و دانسته اند با استقلال (۱) دولت ممکن نیست افراد بنی آدم روی آسایش به بینند و ساعتی فارغ بنشینند

(۱) گویا مراد از استقلال استبداد بوده است و یا این اقط سهواً از قلم مجد الاسلام بروی کاغذ آمده است

آخر برادر عزیزم فکر کن برای چه نصف شب بخانه من ریختند و بیجه دلیل، اطفال مضربونو کرهای فقیر مرا آنقدر اذیت کردند و بکدام سند چندین خانه مرا شبانه غارت کردند و خواب و آسایش را بر جماعتی حرام نمودند فرضاً من مقصود گناهکار بودم چرا جمعی را با آتش من سوزانیدند و در کدام محکمه عدلیه مرا محاکمه نمودند و از کدام قاضی بر لزوم تبعید من حکم صادر شد خوب بر فرض که بزعم آنها من گناهکار بوده‌ام آیا خانواده من چه گناهی داشته‌اند اجزاء و نوکر مرا چرا اذیت کردند اموال مرا چرا بردند عبا و عمامه و ساعت و وجه نقد و اسناد مرا چرا بردند بدوستان من چرا صدمه زدند از همه گذشته چرا مدت حبس ما را معین نکردند و بیجه دلیل سوارهای مستحفظ ما را در بین راه این همه اذیت کردند و هزار هزار چرا چرا که ما محصل همه این است که تا امنیت تأمه نباشد انسان نمیتواند اساس آسایش خود را فراهم کند و در دولت مستبدۀ ظالمه ممکن نیست برای احدی امنیت تأمه حاصل شود و همیشه مثل عین الدوله و تیر الدوله و آصف الدوله پیدا خواهد شد که برای یک ساعت راحت خیالی خودشان عمر چندین خانواده را گرفتار زحمت کنند پس باید فکری کرد که اساس را صحیح نمود من الان از صمیم قلب شکر میکنم که در راه تحصیل نعمت حریت گرفتار اینهمه زحمت و مبتلای، خسارت شدم و دشمنی با کسی ندارم و تعدی بحقوق احدی ننموده‌ام و در این محبس تنگ کلات با کمال نا امیدي بسر میبرم و هر روز انتظار حکم قتل خود را دارم از اهل و عیال و اداره خودم بهیچوجه خبر ندارم و این اول کاغذیست که از محبس کلات بشما مینویسم ولی ابدأ راضی نیستم جنابعالی و سایر اعضاء انجمن فقط در فکر استخلاص من باشید و ابدأ نباید قوای خودتانرا در این امور جزئیه صرف نمائید بلکه صریحاً عرض میکنم کاری بکنید اساس را درست کنید اگر اساس درست شد هزار محبوس بدبخت مثل من از محبسهای تنگ و تاریک آزاد میشوند و این گونه محبسها موقوف میشود والا از اینکه مرا مرخص و رفقایم را مستخلص نمایند چه نتیجه عاید ملت و مملکت میشود بعلاوه من و رفقایم امروز بواسطه حسن فطرت و عالم اسلامیت آقای محمد ابراهیم خان حاکم کلات در نهایت خوبی میگذرانیم و چندان زحمتی نداریم و دو سال هم بهمین وضع میتوانیم عمر بگذرانیم برای کسان هم آنقدرها نقلی ندارد هر قسم باشد میگردد ولی حالا که دست زده‌ایم باید انجام بدهیم و ناکام نمائیم اگر در خاطر داشته باشید در مجلس آخر که در منزل ذوالریاستین مهمان بودیم یعنی روز جمعه بیست و دوم شهریور بیستم ۱۳۲۴ که همانشب بنده گرفتار شده و در حضور تمام رفقای حاضر صریحاً گفتم برای،

شخص من خطرست نزدیک و از شما ها ابدأ توقع حمایت ندارم اما استدعا دارم رشته مطلب را که سه چهار سال است دنبال کرده ایم از دست ندهید امروز هم همین کلمه را عرض میکنم و میگذرم شخص آقای آقا میرزا سید محمد را همه وقت درمذ نظر داشته باشید بلکه چند نفر از اجزاء انجمن را برای محافظت وجود او بگمارید چرا که تمام امیدواری آزادی طلبان بوجود اوست اگر خدای نخواست بر او صدمه وارد شود تمام رشته های ما چله خواهد شد .

در باب اهل خانه ماچندان فکر نکنید عیال من یکی از زن های مجرب روزگار است تا کنون چهارده سال است که در خانه من است و سه سال با هم نبوده ایم و سه مرتبه تبعید مرا دیده است و از این حرفها وحشت نخواهد کرد همین قدر کاری بکنید که از حیث مخارج بر آنها بد نگذرد و راه معاش آنها این است که آنچه کتاب و اسباب دارم تدریجاً بفروشند و مخارج کنند ولی تا جناب عالی شخصاً توجه نفرمائید فروش کتاب و اسباب انجام نخواهد گرفت و کتابهای بسیار خوب اعلی دارم اما تا اهل خبره فروشنده نباشد بقیمت مناسب فروخته نخواهد شد از کرمان هم پول برای آنها خواهد رسید و انشاء الله گرسنه نخواهند ماند خود علویه هم مقداری اسباب و آلات زنانه دارد اگر محتاج باشند بفروشند اگر بنده زنده ماندم نقلی ندارم ممکن است یازهم برایش بخرم و اگر مردم نورچشمی میرزا محمد را در مدرسه ببرید نگذارید فاسد شود . هر چند خیلی زحمت دادم و خسته شدم اما در آخر عریضه بازجسارت میکنم که از مسلك معهود خارج نشوید و مبادا بترسید که اگر ترسیدید تمام زحمات ما باطل خواهد شد رفقا سلام میرسانند راستی اینهم از خوشبختی من است که در این محبس تنهانیستم و دو نفر رفیق دارم مخصوصاً آقا میرزا آقا هم زبان دانشمندیست و نصف زحمت حبس ما را موانست و مجالست رفقا تخفیف میدهد - از اوضاع طهران ابدأ خبر ندارم استدعا میکنم همه هفته به آدرس ذیل بنویسید :

(خا کستر) توسط میرزا هدایت الله خان رئیس پست و گمرک در کلات نادری کی بود گنبد بغلانی برسد . از طرف من تمام اعضاء انجمن مقدس را سلام برسانید و بپیمه بگوئید

(سر که نه اندر ره ملت بود بارگرانی است کشیدن بدوش)
کاری بکنید که این یکمشت ملت فلک زده را از جنگال ظلم عین الدوله نوعی مستخلص کنید والا نفی عین الدوله شخصی چندان فایده ندارد دیگری بجایش می نشیند بدتر و ظالم تر . (زیاده قربانت احمد کرمانی)

اینکه مکاتیب محبوسین را در این تاریخ درج میکنم برای این است که خواننده بدانند با این همه ظلم وستم و خواری و ذلت که دیده اند چگونه میشود دشمن مشروطه و حریت باشند و حال آنکه اگر دولت ایران مشروطه نشده بود حضرات در کلات مرده بودند باری پس از آمدن مجد الاسلام بطهران که نگارنده تاریخ بیداری را بطریق اختصار در روزنامه کوکب درج و نشر میداد مکتوبی بنگارنده نوشت و خواهش نمود که ضمیمه تاریخ نمایم چون در کوکب درج شد لذا در این تاریخ ملحق شد و صورت آن از این قرار است :

خدمت ذی شرافت جناب آقای ناظم الاسلام دامت افاضاته عرض مینماید در شماره یازدهم از سال چهارم جریده شریفه (کوکب درجی) در ضمن تاریخ بیداری بمناسبت مقام شرح گرفتاری و مسافرت و حبس و تبعید این بنده بکلات مرقوم شده بود و مشتمل بر بعضی مطالب مهمه بود برای آنکه تاریخ جنابعالی ناقص نماند بعضی توضیحات را که جنابعالی از قلم انداخته اید یا مسبوق نبوده اید بعرض میرسانم و استدعا دارم در ضمن همان تاریخ مرقوم بفرمائید .

اولا - در خصوص دوستی بنده با عین الدوله اشاره فرموده اید که مبنی بر مصلحت بوده ولی تمیین آن مصلحت را نفرموده اید و حال آنکه خودتان خوب مستحضر هستید با عین الدوله ارتباط و آشنائی و مراد و نداشته ام و هرگز با او مکالمه و محاوره نکرده ام ولی با جناب دبیر حضور دوستی داشتم و گاهی خدمتشان میرسیدم و ایشانهم از حسن فطرت و کرم اخلاق در بعض مقاصد مساعدت داشتند چنانکه در موقع طرد و تبعید جناب آقا سید جمال و اختفاء ایشان در منزل جنابعالی بحکم و تصویب انجمن قرار شد بنده با ایشان ملاقات نموده و او را نزد عین الدوله شفیع نموده که چشم از اذیت جناب آقا سید جمال الدین ببوشند و در ملاقات اولی صریحاً گفتند این کار غیر ممکن است و شاه حکم فرموده اند که هر جا سید جمال الدین را ببینند با گلوله بزنند و حالت وحشت آقا سید جمال و کسان ایشانرا خودتان خوب مسبوقید حق هم داشتند بنده بزحمت بسیار و التماس و اصرار بی شمار جناب دبیر حضور را راضی کردم که در مقام شفاعت بر آید و اوهم زحمتها کشید تا بالاخره نوشته امان برای حفظ جان آقا سید جمال صادر کرد به بنده داد ولی مشروط بر اینکه دیگر در منابر از آن چیزی عنوان نکنند بلکه تا چند روزی از اصل منبر نرود و از خانه بیرون نیاید و آن نوشته را شبانه بعد از ملاحظه انجمن در منزل جناب عالی بجناب آقا سید جمال ارائه کردم و قدری مایه تسلی ایشان شد .

اما مسئله اعانه فرستادن انجمن برای بنده بکلات البته وظیفهٔ دوستان و معاهدین من همین بوده که جاناً و مالاً در مقام آسایش بنده اهتمام فرمایند بلی يك نفر جوانمرد هم در تمام این مملکت پیدا شده که هنوز اظهاری از فتوت او نکرده ام اما امروز میگویم که در تاریخ ثبت شود. روزیکه بنده را بکلات بردند هزار و چهارصد تومان وجه نقد در طهران در چند محل داشتم و قریب دوهزار تومان مطالبات و حساب در طهران و سایر ولایات داشتم اما وجه نقد ابدأ نداشتم قدری اسکناس که کمتر از هشتاد تومان بود در بغل بنده بود و چند عدد اشرفی کههٔ آنتیک در کیف بنده که آنها را بضمیمهٔ باقی بردند و چون اهل بیت من غریب و بی اطلاع از معاملات بنده با هر کس بوده اند خیلی وحشت داشتم که مبادا از بی پولی بر آنها بدوستی بگذرد اما از مرقومات آنها معلوم شد که بخوبی و خوشی گذرانیده اند بعد از مراجعت از کلات حضوراً تحقیق کردم و هر چه پول از کرمان و انجمن برای آنها فرستاده بودند مطابق ثبت شمرند از جمله گفتند که روز دوّم حرکت شما شخصی آمد در خانه سؤال کرد که مخارج شما در ماه چقدر است ما گفتیم اگر قناعت کنیم ماهی سی تومان کفایت است آن شخص گفت از امروز تا هروقت که مجدالاسلام برگردد ماه بماء این وجه بشما میرسد خیالتان آسوده باشد و فوراً سی تومان داد و هکذا و ابدأ از خودش معرفی نکرد چهار ماه بعد از این واقعه سعیدخان گماشتهٔ بنده بزحمات زیاد در مقام شناسائی او برآمده و خیلی زحمت کشیده و فحص کرد تا بالاخره معلوم شد که آورندهٔ پول گماشتهٔ حضرت مستطاب اجل آقای سردار اعظم میباشد که با ما ایشان این وجه را ماه بماء بخانهٔ ما میسراند و عجب تر آنکه بعد از اینکه بنده بطهران آمدم و چندین مرتبه خدمت ایشان رسیدم ابدأ اظهاری نفرمودند بلکه دو مرتبه هم بنده بکنایه اظهار داشتم غیر از تجاهاول جواپی نشنیدم.

این عمل را جز برفتوت و کمال انسانیت حمل کنیم ابدأ محل دیگر بنظر بنده نمیرسد و تاقیام قیامت از وجود این مرد محترم متشکرم و برای استحضار جناب عالی مینویسم که سردار اعظم صارم الدوله فرزند ارشدا کبر حضرت علیه بانوی عظمی صاحب مقامات جلیلهٔ علمیه و اخلاقیه است و بنده در طایفهٔ قاجاریه تا کنون کسی را باین فضل و اخلاق و مروّت و فتوت ندیده‌ام و اگر اسم او را در تاریخ بیداری ننوشته باشید بتاریخ خوانان ظلم کرده بودید تا اهل ایران بدانند عمل خیر هر گرگم نمیشود و هروقت باشد نتیجه خواهد داد ایام افاضت مستدام باد (داهی مجد الاسلام)

نظیر این قوت سردار اعظم از چند نفر دیگر تا کنون دیده شده است اول از صاحب‌باشی دیده شد که در زمان اختفاء سید جمال در خانه نگارنده این شخص ملت دوست رفت درب خانه آقا سید جمال و گفت تا مادامیکه آقا سید جمال ظاهر نشود و بخانه نیاید ماهی دوازده تومان را هر ماهه میرسانم بشما و مبلغ دوازده تومان بخانه سید داد و ساهی بود که دیگر آنرا محرم شود که اعانت نمایند. دوّم رشیدیک قفقازی که از اجزاء بانک استقراضی است اینمرد در زمان پنهان شدن نگارنده که در یوم بمباردمان مجلس بود بتوسط جناب آقا میرزا ابوالقاسم مجتهد طباطبائی بیست تومان بنگارنده رسانید درحالتی که هیچ قسم دوستی و آشنائیت مابین نبود و شاید اگر زمان اختفاء طول کشیده بود در ماه دوّم هم این مبلغ را میرسانید.

سوّم آقا میرزا عبدالمطلب خلف مرحوم آقا شیخ صادق مجتهد یزدی بود که در زمان اختفاء مرحوم شاطر باشی ملک خود را فروخت و مخارج آن مرحوم را داد شاطر باشی از مشروطه خواهان واقعی بود که از ترس محمدعلی میرزا مخفی شده بود و در موقع خواهد آمد.

در این ایام مهدی گاو کش که مدعوّ بیوزباشی است بحکم عین الدوله گرفتار گردید باینکه برادرش نایب میدان ونو کر دیوان بود بواسطه بستگی او به آقای بهبهانی طرف سوء ظنّ عین الدوله واقع شد یک روز در یکی از قهوه خانه‌ها بد گفته بود بعین الدوله و راپورت کارهایش بعین الدوله داده شد عین الدوله دید که این شخص در محله سرپولک اقتداری دارد و جمعی اطراف او را دارند اگر وقتی بخواهد صدمه یکی از بستگان آقا وارد آورد این شخص قدرت جمع آوری هزار نفر از مشدیها و جوانان دارد لذا بی بهانه بود که شنید مهدی گاو کش علناً در حضور جمعی از مردم اعمال سیئه او را ذکر نموده باین جهت جمعی را مأمور نمود که او را دستگیر نمودند باین طور که در ساعت پنج از شب گذشته در حالتی که بیچاره در بستر راحت خوابیده بود از بالای بام ریختند بخانه او عیالش که حامله بود مانع گردید که نگذارد او را باین حال گرفتار ببرند او را با چوب و قنداره بحدی زدند که طفل جنین او سقط شد و یک طفل چهار پنج ساله او را درحوض انداختند که همان شب زندگانی را وداع گفت و چند نفر دیگر از اطفال و بستگان آن بیچاره را زخمی و تلف نمودند اموال و اسباب خانه او را بغارت بردند اگرچه در زمان استبداد بالاتر و بزرگتر از این ظلم بمردم میرسد خانه‌ها غارت کردند نفوس را کشتند اطفال را بآب و آتش انداختند ولی برای جبران اعمال خودشان اسمی رویش میگذاردند مثلاً میگفتند فلان شخص بابی بوده خانه‌اش را باید غارت کرد ما لش را حلال دانست زنش را مباح اطفالش را کشت و یا فلان کس مقصر و یاغی دولت است هستی او را بیاد فنا باید داد نام او و فامیلش را از صفحه عالم برانداخت لیکن این وحشیگری عین الدوله خیلی مؤثر افتاد چه مهدی گاو کش را نمیشد بابی گفت و نه یاغی دولت و نه دزد و نه غیر آن بر فرض مهدی گاو کش دشمن گاو و مقصر حضرت والا لکن زن و طفل جنین و اطفال خوردسال بی گناه را تقصیری نبود باری صبح آنشب مهدی گاو کش را بردند حضور عین الدوله چوب و شلاق مفصلی باو زده و در انبار دولتی و محبس بزرگ او را انداختند که چندین وقت باها و بدن او مجروح بود (این قدر در زندان و انبار دولتی

بر این بیچاره سخت گذشت که زمانیکه محمد علی میرزا مخالفت با ملت را ظاهر کرد و آثار غلبه در او ظاهر شد مهدی گاوکش که آزمون بواسطه مشروطه شدن دولت ایران آزاد بود از ترس گرفتاری و افتادن بزندان مجدداً بانهایت آزادی خود را مسموم نمود و یک مقال تریاک خورد که دیگر علاج و برئی برایش نباشد و از زحمات و صدمات پادشاه ایران خلاصی یافت .

چون امر براهالی طهران سخت شد و شبها احدی جرئت نمیکرد از خانه خود خارج شود و ایام وفات حضرت صدیق علیه السلام رسید مردم بنای ذکر مصیبت را گذاردند مجالس ذکر مصیبت برپا گردید طرف صبح درخانه آقای بهبهانی و طرف عصر درخانه آقای طباطبائی مجلس روضه منعقد گردید عصر روز چهاردهم شهر جمادی الاولی سال ۱۳۲۴ آقای طباطبائی بر حسب اصرار مردم تشریف بردند بالای منبر ازدحام و جمعیت مردم بحدی بود که مافوق آن متصور نبود و جمعی از حاضرین موعظه ایشانرا نوشتند از آنجمله لواء الدوله که از اعضاء انجمن مخفی است نوشت که نگارنده تحریر خود را مطابق با تحریر ایشان نموده پس از آنکه بنظر آقای طباطبائی رسانیده درج تاریخ بیداری نمودم و هی هنده .

موعظه آقای طباطبائی در چهاردهم جمادی الاولی ۱۳۲۴ هجری

پس از حمد خدا و ثنای بر پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود **أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ** یا داوود اَنَا جَلَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَأَحْكَمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعْ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ - یعنی ای داوود بدرستی که گردانیدم تورا جانشین در روی زمین یعنی تدبیر امور عباد را در کف با کفایت تو نهادیم پس حکم کن میان مردمان بر راستی و درستی یعنی بروفق امر ما اشیاء را در موضع خود وضع نما و پیروی مکن هوای نفس و آرزوهای آنانرا که اگر تابع نفس شوی و بخلاف حق حکم کنی پس گمراه سازد تورا هوای نفس و بگرداند تورا از راه خدا و طریق حق که آن جاده شریعت و قانون خدائی است .

خداوند حکم میفرماید بر آنکه مردم بطریق عدل رفتار نمایند انبیاء و اولیاء مردم را واداشتنند بعدل باینکه عدل و مساوات تکلیف اولیة انسانیت است و بقاء نوع منوط بعادل است و در قرآن و اخبار معصوم تأکید شده است بعدل ان الله یأمرکم ان تؤدوا الامانات الی اهلها و اذا حکمتم بین الناس ان تحکموا بالعدل ان الله نعماً یعظکم به ان الله کان سمیعاً بصیراً .

یا ایها الذین آمنوا کونوا قوامین لله شهداء بالقسط ولا یجرمکم شان قوم علی الاتعدلوا اعدلوا هو اقرب للتقوی و اتقوا الله ان الله خیر بما تعملون .

امروز کفار و ملل اجانب طریق عدل را مملوک داشته اند ما مسلمانان از طریق عدل منحرف شده ایم یا ظالم و ستمکاریم و یا معاون ظلمه میباشیم هشت ماه بلکه زیادتیر میباشد که بجز این یک کلمه عدل دیگر چیزی نگفته ایم در خلوت و جلوت در بالای منبر در مسجد و خانه واضح و آشکار صراحتاً و علناً این کلمه را گفتیم و از دولت تا کنون جز عدل چیزی نخواستیم حالاً بعضی میگویند ما مشروطه طلب

و یا جمهوری طلب میباشیم بخدای عالیمان و باجداد ظاهرینم قسم است که این حرفها را مردم بمی‌بندند اگر گفتیم معدلت میخواهیم غرض این بوده که مجلسی تشکیل شود و مجلس و انجمنی داشته باشیم که در آن مجلس بداد مردم برسند و بدانند که این رعیت بیچاره چه قدر از دست ظلم حکام ستم میکشند و بچه اندازه نفوس و عرض رعیت از ظلم دیوانیان در سال تلف میشوند ما نگفتیم پادشاه نمیخواهیم ما نگفتیم دشمن پادشاه میباشیم مگر چه در حضرت عبدالعظیم و چه در شهر و چه در منبر تمام را از این پادشاه اظهار رضایت کردیم الحق و الانصاف پادشاه رؤف و مهربان و رحم دل میباشد و اگر عدالتخانه برپا شود در عهد این پادشاه رؤف و رحم دل میباشد اگر اصلاحی شود در زمان این پادشاه مسلمان خواهد شد حالا مرض و ناخوشی و علت و بیحالی مانع باشد ربطی باو ندارد ولی آنچه داد کردیم و آنچه نوشتیم تمام را بعکس حالیش کردند و گفتند مردم تو را نمیخواهند و غرضشان عزل شاه میباشد و حال آنکه بتمام انبیاء و اولیاء قسم است که ما بجز مجلسی که جمعی در آن باشند که بدر مردم و رعیت برسند کاری دیگر و غرضی نداریم قدری که سخت میگیریم میگویند مشروطه و جمهوری را میخواهند زمانیکه سکوت میکنیم میگویند آقایان زیر زانوئی گرفته‌اند که دیگر صدایشان بریده شده است یکدفعه میگویند بیست هزار تومان گرفته‌اند یکدفعه میگویند مقصودشان مدرسه خان مروست آخر ای مردم فکر کنید مدرسه خان بر فرض که به متولی شرعی برگردد چه بدر ما میخورد (مدرسه خان مروی از مدارس معتبره طهر است تولیت آن با جناب حاج شیخ مرتضی مجتهد آشتیانی بود بعد از واقعه مسجد شاه عین الدوله مدرسه را واگذار بمیرزا ابوالقاسم امام جمعه طهران نمود) اگر زیر زانوئی میخواستیم تا بحال صدر مته کار گذشته بود بخدا قسم است که این مطالب و شایعات دروغ است مدرسه را میخواهیم چکنیم قصد ما عدل و رفع ظلم است که رعیت از دست نرود مردم بخارجه پناه نبرند مملکت خراب نشود از بسکه حکام ظلم و ستم بمردم میکنند میترسم رفته رفته رعیتی باقی نماند یکسال است اهل فارس متظلم‌اند چندین تلگراف کرده‌اند جواب ندادند حال یکماه است دکانین را بسته‌اند در اینخصوص کراراً عریضه بشاه نوشتیم جوابش را انا بک نوشته و شاه هم دستخط کرده بود که املاک مال دولت است و بشعاع السلطنه مرحمت کردیم رعیت حق گفتگو ندارد و بعلاء الدوله که حاکم فارس شده است حکم کردیم که رسیدگی نماید اعظام الممالک که جواب را آورد باو گفتیم شاه خالصه فارس را داده است بشعاع السلطنه نه املاک مردم را شعاع السلطنه هر ملک خوبی را در فارس تصرف کرده است صاحب ملک عارض شده که این ملک است نه خالصه مطالبه سند کرده‌اند از تصرف اگر صاحب ملک قباله نداشته است که ملک او را ببهانه خالصه تصرف کرده‌اند و اگر اظهار قباله و حکم شرعی کرده است اسناد او را گرفته و پاره کرده‌اند هر کس هم از طرف دولت برود بفارس ملاحظه بشیر شاه را میکنند گفتیم صحیح و مناسب این است که خود درباریان رسیدگی نمایند و در دفتر و کتابچه خالصه جات رجوع نمایند و صحیح نیست که اینگونه به اهالی فارس رفتار شود و اگر رعایای فارس مأیوس شوند خوش آیند نخواهد بود جواب دادند شاه دستخط فرموده که املاک را دادیم بشعاع السلطنه و

باید بر طبق دستخط عمل شود گفتم همین دستخط را در جواب اهالی فارس مخابره میکنم گفت مخابره کنید باز سه مرتبه پیغام دادم که اگر این دستخط باهل فارس برسد نتیجه خوشی نخواهد داشت جواب دادند که جواب همین است که گفتیم ما هم تلگراف کردیم همینکه اهالی فارس دیدند که اینگونه جواب آنها را دادند بقونسولخانه انگلیس پناهنده شدند آنچه نباید بشود شد حالا فارس هم از دست مارفت نه تنها فارس خواهد رفت بلکه تمام بنادر و سرحدات ایران رفته است اگر این مطالب را بطوریکه ما میگوئیم بشاه بگویند و برسانند گمان ندارم که کارها این شکل بشود ازقراریکه یکی ازاهل دربخانه نقل کرد و میگفت آنچه شما ها میگوئید بشاه نمی‌رسانند و اگر هم بعض اوقات بعرض شاه برسانند میگویند که اینها شاه را نمیخواهند اینها جمهوری طلب میباشند والله بخدا و به اجداد طاهریتم و بصد و بیست و چهار هزار پیغمبر قسم است که مقصود ما يك كلمه عدل است مگر در مملکتی که پادشاه هست نباید مجلس عدلی بوده باشد این یکمشت مردم بیچاره ایران بکه عرض و داد کنند شماها نمیدانید که درولایتها این حکام چه ظلمها میکنند رعیت بیچاره ایران خودش و اهل و عیالش باید نان ذرت و جو بخورند که مالیات دیوان را بپردازند نه رعیتی باقی مانده و نه درخزانه پادشاه چیزی موجود است پادشاه بواسطه خزانه پادشاه خواهد بود و خزانه معمر نمیشود مگر بواسطه آبادی مملکت و مملکت آباد نمیشود مگر بواسطه عدل . حکایت قوچان را مگر نشنیده‌اید که پارسال زراعت بعمل نیامد و میبایست هر یک نفر مسلمان قوچانی سه ری گندم مالیات بدهد (سه ری گندم دوازده من گندم است بوزن تبریز که هر یکمن تبریز ششصد و چهل مثقال است و هر مثقالی بوزن نیست و چهار نخود است) چون نداشتند و کسی هم بداد آنها نرسید حاکم آنجا سیصد نفر دختر مسلمانرا در عوض گندم مالیات گرفته هر دختری به ازاء دوازده من گندم محسوب و بتر کمان فروخت گویند بعضی از دخترها را در حالت خواب از مادرهایشان جدا میکردند زیرا که بیچاره‌ها راضی بتفرقه نبودند .

حالا انصاف دهید ظلم از این بیشتر تصور میشود همه جا خراب است از طهران بگذرید هر چه باشد پایتخت است بملاحظه ما هم باشد چندان متعرض نمیشوند در سایر ولایات نه رعیتی مانده و نه مالی مانده چیزی نگذرد که تماماً خودشانرا از دست این ظلمها بروس و انگلیس خواهند بست خداوند خودش رحم کند هر چه ما داد میکنیم بخرج نمی‌رود و مردم نمی‌فهمند که غرض ما غرض شخصی نیست والله بخدا و انبیاء و اولیاء قسم است اگر مجلسی باشد هم بجهت دولت خوبست و هم برای ملت و رعیت اما کو کسی که بفهمد اگر هم هزار مرتبه در بالای منبر بگوئیم و فریاد کنیم که نخواهند فهمید ای مردم بدانید و بفهمید همه شماها مکلفید برفع ظلم در زمان حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام اهل مصر خدمت حضرت امیرالمؤمنین (ع) شکایت از عمال عثمان کردند حضرت فرمود عده مظلومین زیادتر است یا عده ظالمین عرض کردند عده مظلومین زیادتر است فرمودند پس سبب ظلم خودتان میباشید عارضین مقصود را درک کرده جمع شدند و عثمانرا ازین برداشته عمال عثمانرا از کار انداختند و ریشه ظلم را کشیدند اینک بشما اعلام میدهم امروز هم باعث ظلم یک نفر شده است که اتابک باشد اورا علاج کنید شاه رؤف و مهربان و مریض است راضی بظلم و تعدی نیست خبر از مملکت ندارد . آه چه کنیم که همین

مقصود و حرفهای مرا نمی‌فهمید و عمل نمی‌کنید گوش بموعظه و نصیحت نمی‌دهید گو کسیکه بفهمد حکایت ما و شما حکایت آن واعظ است که در بالای منبر موعظه میکرد و دریای منبرش یکی از همه بیشتر گریه میکرد و بسر و سینه میزد واعظ ب مردم گفت خوب است همه شما مثل این مرد چیز بفهمید و متعظ و متأثر شوید به بینید این مرد چه گونه گریه میکند و چه طور موعظه و بند در او اثر کرد پس معلوم میشود که این مرد پیر چیز فهم و عاقل و با شعور است آن مرد گفت و الله من هیچ نمی‌فهمم که آقای واعظ چه میفرمایند مردم گفتند پس برای چه گریه میکنی و بسر و سینه میزنی گفت از فراق از جدائی از جدائی مردم گفتند خوب است واضح تر بگوئی و سبب فراق و گریه و زاری خود را بما نقل کنی گفت سبب گریه من این است وقتی که آقای واعظ حرف میزند ریشش تکان میخورد و من بیاد بزی که داشتم میافتم که آنهم ریشی داشت مانند ریش آقای واعظ و تکان میخورد و میلرزید مانند ریش آقا. حالا شما هم دریای این منبر که موعظه مرا ظاهراً استماع مینمائید هر کدامی بخيال کارهای شخصی خودتان میافتید بلی بعضی در این مجلس میباشند که می‌فهمند من چه میگویم ولی آنها هم که چیزی از آنها ساخته نیست و کاری از دست آنها بر نیآید و نمیتوانند کاری صورت بدهند آنها هم که کار و باری دارند متعطل در خیال جمع مال و اندوخته میباشند و هیچ نمیدانند و فکر نمیکنند که اگر عدل و معدلت باشد برای آنها بهتر است سابقاً مردم میگفتند ما میخواهیم کاری صورت بدهیم آقایان علماء مانع میشوند و نمیگذارند ای مردم حال چه شده است که هر چه ما داد میزنیم کسی نمیشنود نه غیرت در شما مانده و نه تعصب همین ظلمهاست که روز بروز زیادتر میشود حاکم وقتی که دید مردم کنیز و غلام او بند معلومست آنوقت هر جازن خوشگل به بیند میبرد و هر جا مال و ملک خوبی دید تصرف میکند من که چیزی ندارم که بجهت خودم دفع ظلم را طالب باشم و اگر هم داشته باشم میتوانم مال خودم را حفظ کنم تمام این داد و فریادها بجهت شماست شما نمیدانید که معنی سلطنت چیست شما نمیدانید معنی عدل چیست از تاریخ ربطی ندارید از علوم جدید اطلاعی ندارید يك وقتی مردم علوم قدیم را تحصیل میکردند و در صد علم جدید نبودند حال میگویم که علوم جدید هم دانستنش لازم است هر وقت اقتضائی دارد شما باید علم حقوق بین‌المللی را هم بدانید بلکه علوم ریاضی بلکه زبان خارجه را تا يك اندازه باید بدانید چه سبب دارد که از تمام ملل داعی و نماینده بطرف ژاپون رفت و از ایران نرفت چرا باید در يك ایران یک نفر از علماء زبان خارجه را نداند شما اگر از علوم جدیده ربطی داشتید اگر از تاریخ و علم حقوق اطلاعی داشتید اگر عالم بودید آنوقت معنی سلطنت را میدانستید در بین حیوانات انسان مدنی بالطبع است انسان محتاج بتمدن است زیرا که خداوند عالم هر حیوانی را که خلق کرده است اسباب معاش آنرا هم باخود آن خلق کرده است مثلاً شیر محتاج است بچنگال که بدرد و به دندان که بخورد و بیوست محکمی که از سرما و گرما محفوظ باشد هر سه را هم باخود دارد و کذا سایر حیوانات لکن انسان در امور معاش چنین نیست محتاج به او هر متعدده و اسباب و آلات زیاد است آب و آتش و نان و لباس و دوا و غذا و مسکن و همارت و خیلی چیزها را لازم دارد یک نفر نمیتواند همه را مهیا و آماده نماید مثلاً در امر غذا نان میخواهد نان از گندم بعمل می‌آید گندم از زراعت حاصل میشود زراعت

آب و آهن و آتش و خیلی چیزهای دیگر، خیاط لازم است که لباس بدوزد، آهنگر لازم است که اسباب زراعت را درست نماید، بافنده لازم است که نخ لباس را ببافد، زارع لازم است که بنبه را زراعت کند، نجار لازم است، خباز لازم است و و و... یکنفر نمیتواند همه اسباب و ادوات و لوازم را مهیا نماید پس باید جماعتی تشکیل شود برای انتظام امر یک نفر و این جماعت بواسطه دوقوه شهوت و غضبیه که دارند باهم مزاحمت خواهند کرد زیرا که شهوت جذب ملایم است و غضب دفع منافق هر شخصی بواسطه قوه شهوت طلب است ملایم را و هر کس مخالف او شود در مقام دفع او خواهد برآمد و کذلک رفیقش پس معلوم شد که انسان محتاج است بتمدن و اجتماع بانوع خود و این است معنی *الإنسان مُدنیٌّ بالطَّبَعِ*.

عقلا و دانشمندان یکنفر را مشخص و معین و انتخاب نمودند برای حفظ نوع خود و گفتند ما مال و جان میدهیم که تو ما را حفظ کنی از اینکه ییکدیگر ظلم و ستم و اجحاف و تعدی نمائیم ما مال یعنی مالیات و جان یعنی سرباز میدهیم و توبقوه جان و مال محافظ و نگاهبان ما باش این شخص را پادشاه گویند پس پادشاه یعنی کسیکه از جانب ملت منصوب شود و مالیات و سرباز بگیرد برای حفظ رعیت از ظلم کردن ییکدیگر این پادشاه مادامیکه حفظ کند رعیت را و ناظر بحال رعیت باشد رعیت باید مال و جان بدهد اما اگر پادشاه بیحال و شهوت پرست و خود غرض باشد رعیت باید مال و جان باو نهد و مال و جان را بکسی دیگر بدهد که حافظ رعیت باشد زیرا که مالیات باید بمخارج قشون برسد تا آنکه قشون در حراست و حفظ آنها مستغنی باشد پس سلطان یعنی کسیکه داد مظلوم را از ظالم بگیرد نه اینکه هر کار دلش بخواهد بکند و مردم را عید و امام خود داند پس علوم جدیده لازم است که همه کس آنرا تحصیل کند تا معنی سلطنت را بدانند.

باباجان پادشاه هم مثل ما یکنفر است نه اینکه بقول بعضی مالک الرقاب و آنچه بخواهد بکند مگردارو یا پادشاه نیست کی این کارها که در این مملکت اتفاق میافتد آنجا باشد روز بروز کارشان بهتر و مملکتشان آبادتر هر چه خرابی و ظلم هست در سر این یک مشت ایرانی بیچاره است و اینهم بواسطه این است که نمیدانیم معنی سلطنت را تمام انبیا برای عدل و داد آمدند این همه شورش در خارجه برای عدل است و ماهر چه داد و فریاد میکنیم بخرج مردم نمیروند و تمام را مشتبه کاری میکنند که آقایان ریاست میخواهند ریاست نمیخواهیم جمهوری طلب نیستیم باین زودی مشروطه نمیخواهیم یعنی مردم ایران هنوز بآن درجه نرسیده اند و قابل مشروطیت و جمهوریت نمیباشند زیرا که مشروطیت در وقتی است که افراد ملت عالم باشند. ما میگوئیم این همه ظلم و ستم بر رعیت چرا میکنید آخر اگر این رعیت نباشد توهیح نداری مثل اینکه رعیت فراری شده خزانه تهی گردیده چیزی ندارد حتی لجنش هم تمام شده این همه قرض بازهم سعی در قرض، طولی نمیکشد که این کارها رعیت و مملکت را بخارجه خواهد داد یعنی داده و میدهد مطالب و مقاصد ماها این است والا بن تنها چه میشود چه کارم خواهند کرد بر فرض گفتند از اینجا بروید یا اینکه آمدند مرا کشتند باز اولادهایم میمانند و این حرفها را خواهند گفت بقول آقاسید قاسم مرحوم که گفت ای مردم میگویند آقاسید حسن مرحوم شده این اقا سید حسن

آن آقا سید حسن و اولاد های آقا سید حسن را نشان میداد فرض میکنم مرا کشتند اولادم بجای خواهد ماند سایرین را کشتند اولاد هایشان باقی خواهند ماند آنها مقاصد ما را اجراء خواهند داشت باجداد قسم است تا زنده ام دست بردار نیستم وقتیکه من نباشم سایرین هستند منکه باید بمیرم حال کشته شوم بهتر است جدم را کشتند اسم مبارکش شرق و غرب عالم را گرفت يك روز و یکشب تشنه ماند دین اسلام را آبیاری و زنده داشت منهم اگر کشته شوم اسمم تا دامت قیامت باقی خواهد ماند خون من عدالت را استوار خواهد نمود وظلم ظالمین را دافع و مانع خواهد گردید گفتم بعضی نمی فهمند که من چه میگویم و بعضی که میدانند قوه حرکت را ندارند و بعضی هم که در این مجلس هستند نمیدانم چه اسم دارند راپورت ده یا خفیه نویس . مرد که اگر مینویسی درست بنویس صدق و راست راپورت بده آنچه من میگویم بنویس نه اینکه هرچه دلت میخواهد بنویسی . این مسئله راپورت نویسی تازگی ندارد سابق هم بوده ولی نه این شکل این قرار را سلاطین و وزراء عادل با کفایت گذاشته اند چون دست مردم بشاه نمیرسید یا راهش دور بوده و یا آنکه قوه نداشته بیاید دریای تخت و عرض خود را بکند و یا آنکه مدعیان آنها نمیگذارند و مانع بودند این قرار را گذاشتند که در هر شهری يك یا دو نفر خفیه نویس داشته باشند تا از وضع مردم با اطلاع باشند و بواسطه راپورت ده و خفیه نویس بشاه برسانند که در آن مملکت چه رخ داده و چه شده و چه کرده اند ظالم کی و مظلوم کدام است حالا کارها بعکس شده است صد هزار دروغ و راست از خودشان جعل کرده اسمش را راپورت نویسی میگذارند آخرای احمق آنچه میشنوی بنویس بقول یکی کسی راپورت صحیحی داده بود برده بود بیش یکی از وزراء آن وزیر بعد از خواندن گفته بود اینجا که چیزی نبود یعنی خبر دروغی باید نوشته باشی والا اگر مقاصد و مذاکرات ما را بشاه برسانند این همه طول و تفصیل نخواهد کشید غرضم این است که اگر بخواهند مملکت داشته باشند باید رعیت داری کنند نه اینکه این قدر ظلم و ستم کنند که مملکت از دستشان برود .

آقا سید احمد پسر عمو وقتی که در عتبات بود نقل کرد از امیر نظام اتابک مرحوم که خدایش رحمت کند حیف آن اسم و لقب که بدیگران داده اند اینها کفش پای او حساب نمیشوند باری سید عموزاده درسامره منزلش در بنده منزل بود تعریف میکرد که یکی از آقا زاده های تبریز در خیال مسافرت بوطن خویش بود پول برای مخارج سفر نداشت آمد نزد من بول معتد به ازمین قرض کرد و رفت بعد از مدتی که دیدم پول را نفرستاد رفتم تبریز آنچه کردم پول وصول نشد بمساحه و ملاحظه میکنم که در آنجا آخرش بانکار کشید خداوندنا چه بکنم بکی درد دل خود را اظهار نمایم با امام جمعه که نمیشود طرف شد عدلیه و محکمه و حاکمی که به او اظهار و تظلم کنم نیست دوستی داشتم رفتم نزد او مطلب را باو گفتم از او استمداد خواستم گفت میروی در فلان مکان و سه سربته به آواز بلند میگوئی ای امیر کبیر ای اتابک اعظم بفریاد من برس من گفتم این امریست محال امیر کبیر در طهران من در تبریز دست من کوتاه و خرما بر نخیل و آنکھی طرف شدن من غریب با کسیکه امر و وزیریس این شهر است خارج از عقل است دوست من گفت من آنچه شرط بلاغ است با نومیکویم جز این راه راهی برای وصول طلب

خود نداری لاعلاج و ناچار روزی بآن محل رفته دیدم تلی در آنجا واقع است و شخص آجیل فروشی طبق آجیل خود را آنجا گداورده و خود محض رفع خستگی آنجا خوابیده است چون او را در خواب پنداشته سه مرتبه با او بلند گفتم ای امیر کبیرای اتابک اعظم بفریاد من برس و طلب مرا از این آقا . . وصول کن اسم آقای مدیون را هم بردم بعد دیدم اشخاصی که برای گردش و بیکاری گردش میکنند دوسه نفری آنجا جمع شدند محض اینکه کسی بر حال من مطلع نشود و نگویند این سید دیوانه است برخواسته بمنزل خویش مراجعت نمودم بعد از مدتی یعنی بقدری که چایا تبریز برود بطهران و مراجعت کند یکرز آقا فرستاد عقب من رفتم نزد او بالتماس و اصرار گفت نصف پول تو را نقد میدهم و نصف دیگر را ششماه دیگر میدهم گفتم من حرفی ندارم ولی نمیتوانم ششماه دتریز بمانم باید بروم طهران گفت حواله تاجر میدهم بفرجه ششماه که در طهران بپردازند قبول کرده نصف پول را نقد و نصف دیگر را حواله طهران گرفته بطرف طهران حرکت کردم روزی در کوچه از کوچه های طهران گردش میکردم کو کبه امیر نمودار شد محض تماشای امیر گوشه ایستاده امیر اتابک رسید سلامی کردم جواب شنیدم فرمود آقا سید احمد شما میباشید عرض کردم بلی فرمود چرا راضی شدی که نصف پول را ششماه دیگر بگیری میبایست تمام را نقد بگیری گفتم من از این پول مایوس بودم بعد از آنکه مرا بفریاد درسی طلب کردی و صدای زدی البته بفریادت میرسیدم دیگر یأس و حرمان چه بوده خیلی تعجب کردم و اظهار تشکر و دعا گوئی نمودم فرمود تعجب و تشکری ندارد تکلیف من دادرسی و رسیدگی بر اریض و اعانت مظلومین است من بتکلیف خود عمل نمودم بر کسی ممتی ندارم .

باری حال و تفصیل خود را بیکى از دوستان خویش که اسمش میر هاشم آقا بود گفتم جواب داد که در آنوقتى که فریاد کردی ای امیر بفریاد من برس و مقصود خود را گفتی کسی آنجا بود یا نه گفتم یک نفر طبق دار آجیل فروش بود در آنجا خوابیده بود گفت همان شخص آجیل فروش خفیه نویس و راپورت نویس امیر بوده و حال بیچارگی تو را اطلاع داده است با امیر این است معنی راپورت نویس، آخرای مردم احق اگر کاری میکنند اقلاً اینگونه راپورت نویسی کنید نه اینکه صد هزار دروغ بهم بسته مردم را بهم اندازید بکنید تا به بینیم آخر چه خواهد شد ما که تا جان داریم دست بردار نیستیم ای مسلمانان اینهمه کار است آن از کارهای حکومتها و اینهم کارهای بی معنی که شبها پیش گرفته اند تا چه اندازه ظلم مگر ما یاغی هستیم مگر ما قشون و لشکری داریم که شما این قسم رفتار میکنید من نمیکویم فلان لوطی را تنبیه نکنید من نمیکویم نظم ندهید آخر سیاست و نظم حدی دارد مثلاً مهدی گاو کش را گرفته اید که هرزگی کرده است بد به اتابک گفته است دیگر بچه شیر خواره اش چه کرده است که او را از بل مادرش بگیرند و در آب حوض اندازند و او را غرق کنند ، زنش چه تقصیر کرده بود که بازخم شمشیر او را مجروح کرده اند ، جوان شانزده ساله او را چرا بضرر ته تفنگ کشتند عجب است که مردی می رود پی طیب که بچه اش خناق گرفته بلکه او را معالجه کند در راه بیچاره را گرفته تا صبح نگاه میدارند صبح که بر میگردد که پسرش مرده است زن حامله است میروند پی (ماما) و قابله او را میگیرند صبح که بر میگردد زن و طفل هر دو مرده اند کدام يك از کارها را بگویم اگر بدانید در این شبها چه ظلمها

که میشود مردم که یاغی دولت نمیشاند يك كلمه عدل که این همه داد و فریاد و صدمه ندارد .

باری ای مردم بیدار شوید درد خود را بدانید دواى درد را پیدا کنید و زود در مقام معالجه برآیید هر دردی يك دواى دارد انسان وقتیکه سرش درد بگیرد همان سرش درد دارد دواى آنرا استعمال میکند دست و پایش درد کند دوايش را که استعمال کرد دست و پایش خوب و مرض او رفع میشود دلش درد کند سایر اعضایش دیگر درد ندارد اما ظلم دردی است که تمام اعضا را بدرد میآورد عالجه دوائکم بالدواء معالجه داه را بدوا کنید داه بمعنی درد است دوا چیز است که رفع درد را کند بعضی میگویند داه ظلمست و دوايش عدل است چون عدل ریشه کن ظلم است فلذا دوايش عدالت است بعضی گویند داه شرك است (ان الشرك لظلم عظیم) و دوايش توحید است بعضی میگویند داه استبداد است و دوايش شور و مشاورت است معنی استبداد این است که چیزی را که شهوت و نفس اماره میخواهد او را بکند .

انسان که خالی از شهوت نیست همین استبداد است که وقتی زن خوش صورت می بیند دلش میخواهد حاکم هم که هست مانعی ندارد یا ملك خوبی می بیند میخواهد استبداد ضد عدل و انصاف است همین استبداد بود که جدهام زهرا را سیلی زدند برای مطالبه حقوقش بود که استبداد بازویش را بتازیانه سیاه کرد استبداد طفلش را سقط نمود آه همین استبداد بود که حضرت سیدالشهداء را شهید کرد چه آنحضرت فرمود ای مردم بنشینید مجلس کنید با هم شور و مشاورت نمائید به بینید صلاح است که مرا بقتل آورید الی آخر .

یس از ذکر مصیبت فرمود امروز پادشاه حقیقی و بزرگ ما امام زمان عجل الله تعالی فرجه میباشد و ما نوکر آن حضرت میباشیم و از احدی ترس و واهمه نداریم و در راه عدالت کشته شویم و از آنحضرت کمک میخواهیم و مدد میطلبیم و در سر این مقصود باقی هستیم اگر چه يك سال یا ده سال طول بکشد ما عدل و التغانه میخواهیم ما اجرای قانون اسلام را میخواهیم ما مجلسی میخواهیم که در آن مجلس شاه و گدا در حدود قانونی مساوی باشند ما نمیگوئیم مشروطه و جمهوری ما میگوئیم مجلس مشروطه عدالتخانه تمام شد موعظه آقای طباطبائی پس از موعظه آقای طباطبائی شور غریبی در مردم احداث شد در بارها بخيال افتادند که تفرقه اندازند بین آقایان علماء فلذا مجلسی عین الدوله (صدر اعظم) در پارک خود تشکیل داد که ذیلاً نگاهشته میشود .

شورای سري عين الدوله

عین الدوله اتابك معظم صدر اعظم چون شنید آقای طباطبائی در بالای منبر مقصود خود را بلفظ مشروطیت ادا کرد جمهوریت را لباس مشروطیت و مشروعبیت پوشانید و اگر تسامح کند آقایان مسند را از وجودش خالی مینمایند فلذا مجلس شورائی در خانه خودش منعقد نمود پس از تشکیل مجلس و جمع وزراء و دوستانش شروع به مذاکرات نمودند نتیجه آن مجلس خلاصه آراء آن شد که نفاق و تفرقه اندازند بین آقای بهبهانی و آقای طباطبائی یعنی کاری کنند که آقای طباطبائی را از این مقصود مقدس منصرف

نمایند و پس از انصراف ایشان آقای بهبهانی را با آسانی میتوان علاج نمود حالا چگونه میتوان آقای طباطبائی را از این مقصود منصرف نمود زیرا که پولکی و رشوه‌ای نیست که پول سد طریق ایشان شود و جاهل نیست که بگویند عدالت خلاف اسلامیت است مطالب ریاست هم نیست که بگویند مشروطه خلاف نفوذ و مانع ریاست و مضر بمسند است پس چه کنند و چه گویند باید یک نفر از اشخاص بی‌غرض که در نزد جنابش محل وثوق و اطمینان است بطریق برهان و دلیل مبرهن و محقق دارد که امروزه صلاح ایرانی و ایران در مشروطیت و جمهوریت نیست مشروطیت امری است مرغوب و مستحسن و منظور نظر تمام عقلاء و دانشمندان اما امروزه صلاح در استبداد است چه استبداد استقلال را حافظ است و مشروطیت زوال را موجب و لکن این خیال را بصورت برهان آوردن در نزد شخص حجة الاسلام امریست مشکل و محال فلهذا ناصر الملك که در بین وزراء بسادگی و صلاح و علم و وطنخواهی موصوف است و محل وثوق آقای طباطبائی است لایحه در اینخصوص با آقای طباطبائی مرقوم دارد و بعضی از واعظین و ناطقین را هم بتجویف و تهدید و تطمیع اشغال دارند و نظامنامه عدالتخانه راهم طبع و منتشر دارند آنوقت هم خلاف نفاق بین آقای بهبهانی و آقای طباطبائی می‌افتد و هم واعظین خاموش میشوند و هم مردم بنظامنامه عدلیه امیدوار میشوند فلذا شروع بمقصد کردند اول لایحه را نوشتند دوم آنکه حکم گرفتاری بعضی از واعظین را دادند سوم آنکه نظامنامه را به اداره روزنامه ایران و اطلاع فرستادند که نگارنده صورت لایحه را در این جلد دوم و نظامنامه را در جلد سوم تاریخ بیداری مندرج میدارد.

صورت لایحه ناصر الملك که با آقای طباطبائی نوشته است

بشرف عرض حضور مقدس عالی میرساند این بنده یکی از ستایش کنندگان وجود مبارک حضرت تعالی هستم بجهت اینکه از روی انصاف می بینم درد وطن داربد و بترقی ملت شایقید و ملتفت بدبختی‌های نوع خود شده اید و آرزو دارید که علاجی برای این دردها پیدا کنید و باب سعادت و نیکبختی را بروی این ملت قدیم که در شرف زوال است بگشایید و همچو فهمیده‌ام که این همه داد و فریاد و قال و مقال شما از روی نفس پرستی نیست مقصودتان چارهٔ امراض ملی است ولی خیلی افسوس و غصه میخورم وقتی که می بینم از شدت شوق و عجله که در علاج این مریض دارید نمیدانید بکدام معالجه دست بزنید و از کدام دوا شروع بفرمائید که بحال مریض مفید باشد چون نتیجهٔ رقع مرض و عود صحت را در رفتار جست و جالاک مریض میدانید این بیچاره مریض که قادر بر حرکت نیست مدتهاست غذائی بمعده‌اش داخل نشده و بدل مایهٔ تحلیلی بیدنش نرسیده رمق حرکت و قدرت تکلم ندارد تازبانیه برداشته کتکش میزند که بدود و از خندق جست و خیز نماید و این بدبختی که بواسطه طول مرض و نخوردن غذا همهٔ روده‌هایش خشکیده و امعاء و احشایش از کار افتاده یک ران شتر نیم‌بخته بدھانش فرو می‌کنید که بیلعد واضح است نتیجهٔ آن دوا و این غذا چه خواهد شد طیب حاذق که تشخیص مرض را داد اول با استعمال داروهای مفیده دمبدم میردازد اگر از راه گلو نتوانست تزریق میکند آب گوشت غلیظ روانی بدو آهسته آهسته بحلقش میچکاند باز اگر نشد بوسائل دیگر بمعده او میرساند تا کم کم قوت بگیرد بعد

زیر بازوهایش را میگیرند روزی چند قدم توی اطاق راهش میبرند پس از آن بحیاط و باغ آورده ملایم میگردانند تا وقتی که تدریجاً قوت دویدن و استعداد جست و خیز را پیدا کند .

امروز تقاضای مجلس مبعوثان و اصرار در ایجاد قانون مساوات و دم زدن از حریت و عدالت کامله (آنطوریکه در تمام ملل متمدنه سعادتمند وجود دارد) در ایران همان حکایت تازیانه زدن و ران شتر حلپاییدن است خدای قادر عالم گواه است که در این عرایض خود تملق از احدی منظورم نیست فقط قصدم حق گوئی و توضیح ریشه مسئله است لایغر همه جای مملکت وسیع ایران مثل خیابانهای طهران نیست کوه دارد کتل جنگل دارد ماهور دارد سباع دارد وحوش دارد الوار دارد اگر اد دارد شاهسون دارد قشقائی دارد مسلماً پادشاهان ممالک در همه جا برای رعایای خود حالت پدر را دارند بصیرتشان بحال رعیت و ملت از افراد آن قوم بیشتر و مهر محبتشان در حق آنها از خودشان زیادتر است قسم برت کعبه و مناکه اعلیحضرت نیکلای دوم امپراطور روسیه برای حفظ استبداد بوالهوسانه نیست که بملت روسیه آزادی نمیدهد بلکه از روی بصیرت شاهانه و محبت پدرانه هنوز آن ملت را قابل نمیداند که بتوانند با آزادی حرکت نمایند هنوز در آنها آنقدر علم و تربیت سراغ ندارد که از عهده اداره امور خود برآیند پس این حرفها که در همه جای دنیا عصاره سعادت و شرافت و افتخار است بعقیده بنده در ایران امروز مایه هرج و مرج و خرابی و ذلت و عدم امنیت و هزاران مفاسد دیگر خواهد بود زیرا که برای استقرار و اجرای ترتیبات جدیده هنوز علم و استعداد نداریم و نشر این حرفها رعب و صلابت قدرت حالیه را هم از انظار میبرد - نتیجه بیداست که چه میشود !!! کبک نشدیم کلاخی هم از یادمان رفت !!! فرض بفرمائید امروز بندگان اعلیحضرت شاهنشاهی بمیل خاطر و کمال رضایت باین مملکت دستخط آزادی کامل مرحمت فرماید و بشخص محترم مقدس حضرت مستطاب حجة الاسلام عالی امر بشود که مجلس مبعوثان تشکیل بدهد چه خواهید کرد اقلاً هزار نفر آدم کامل بصیر بمقتضای عصر آگاه از حقوق ملل و دول لازم دارید تا این يك مجلس تشکیل یابد حالا سایر شعب و ادارات که همه مربوط بهم است و اجزای عالم لازم دارد بماند استدعا میکنم از روی بیطرفی و بیغرضی چنانچه شیوه طبیعی حضرت تعالی است نه از روی طرفداری و خاطر خواهی دوستانه نظر آدم برای بنده بشمارید اما این را هم فراموش نفرمائید اگر کسی تمام اشعار عرب و عجم را حفظ داشته باشد و برای فهمیدن کلماتش شخص محتاج بقاموس و فرهنگ باشد و تمام لغاتش از مقامات حریری باشد برای عضویت آن مجلس کافی و قابل نیست بلکه اشخاصی باید باشند که وقتی از ایشان بپرسند چه جهت دارد که روز بروز پول ما در تنزل است و حال آنکه نقره اش از نقره فرنک و مارک و شیلنک و بن و رویه بیشتر بار ندارد جهت صحیحش را بگوید و چاره اش را هم بداند یا از سایر شعبات سیاسی و مالیاتی و تجارتمی و قلاحتی و نظامی آنچه امروز بکار زندگی و ترقی يك ملتی میخورد همه را بتواند بمطرح مذاکره و حل و عقد بیاورند گمان بلکه یقینم این است بر صحتش قسم میخورم که اگر از روی انصاف بخواهید انتخاب بفرمائید در تمام ایران یکصد نفر نمیتوانید پیدا کنید - بس برای چه فریاد میکنید ؟ برای که سنک بسینه میزنید ؟ . . . خوب نتیجه این درازنفسیهای بنده چه شد و مقصود بنده چه چیز است ؟ مقصودم این است

که حضرت تعالی را از این اقدامات غیورانه که خیر و سعادت و عزت و افتخار ملت منحصر به نتیجه آن است. بازدارم - نه والله - مقصودم این است که طرفداری تملق آمیزی ازدولتیان بکنم - نه بالله - بلکه میخواهم. این اقدامات از راه صحیح باشد که منتج نتیجه صحیح بشود در این صورت اگر اجازه بدهید راهش را هم عرض میکنم بشرط اینکه از روی دقت و انصاف در آن غور بفرمائید. آیا این مسئله یقین و مسلم شد که برای تغییر اوضاع حالیه و اختیار طرز و ترتیبات جدیده آدم عالم لازم داریم (یعنی عالم معلوم عصر جدید) . والله آدم عالم لازم داریم . بالله عالم لازم داریم . بقرآن عالم لازم داریم . به یقین عالم لازم داریم . بر تفسیر علی عالم لازم داریم . باسلام بکعبه بدین بمنهجه عالم لازم داریم . عالم لازم داریم عالم لازم داریم !!! پس معلوم شد و تصدیق میفرمائید که منتهای وسیله ترقیات و مساوات و هدایت و سعادت و سیادت و سرفرازی بوجود علم و عالمان بمقتضیات عصر است در این صورت ملت ایرانی در روز حساب در پیشگاه عدالت کامله مطلقه با حضور جد بزرگوارت دامان حضرتت را خواهند گرفت و عرض خواهند کرد الهی خیر و سعادت مادر دست پادشاه نبود در دست اتابکها و صدور نبود در دست وزراء نبود فقط در دست این آقایان که میتوانند و نکرند و مارا در ذلت و بدبختی و اسارت در دست ملل اجنبیه باقی گذاردند حضرت تعالی هم البته جواب عرض خواهید کرد بارالهاهمه را میدانید که من و رفقای من همه قسم اقدامات کردیم حضرت عبدالعظیم رفتیم؟ کاغذهای سخت نوشتیم جوابهای سخت شنیدیم؟ چه شبها که با تزلزل بروز آوردیم؟ چه روزها که در تحمل ناملایمات شب کردیم ولی پیشرفت نکرد تقصیر ما چیست؟ ملت جواب خواهند گفت تمام این اقدامات شما ناصواب بود و شالوده و بنایتان بر آب بجهت اینکه از راهش بر نیامدید؟ راهش این بود که اول ما را عالم بمقتضیات عصر و زمان بکنید و از جهل و عنی خلاصی بخشید که بالطبع بانور علم لوازم شرف و نیکبختی خود را فراهم کنیم و بعد با شرحی که ذیلاً بعرض خواهد رسید استدلال میکنند و به ثبوت میرسانند که وسیله تعمیم علوم فقط در دست آقایان علماء بود لایغیر؟ آنوقت یقین داریم حضرت مستطاب عالی جوابی نخواهید داشت این يك فقره را تمثیلاً عرض کنم بعد باصل مطلب بپردازم. امروز حالت آقایان علماء یعنی آنهاست که با حضرت تعالی هم عقیده هستند و درد دین و وطن و ملت دارند و دلشان میخواهد این ملت را باوج سعادت برسانند یقین منل حالت کسی است که در انبارهای متعدده قسم حیوانات و از زاق و گوشت و روغن ذخیره انباشته داشته باشد و خود با يك جمعیت کنیری از عیال و اطفال از گرسنگی نزدیک بهلاکت و این دروآندر برای يك گرده نان تکدی نمایند یا مثل کسیکه تمام لوازم طعامی را در دیگ ریخته و حاضر کرده زیر دیک را هم هیزم چیده در یکدست دسته گونی و در دست دیگر چراغی گرفته بدرخانههای همسایه برای يك گل آتش میدود که زیر دیک را روشن نماید و ملتفت نیست که آتشی هم در دست خود دارد گون را روی شعله چراغ بگیرد مشتعل میشود .

اعطای حکم بمنال بس است این مطلب را عرض کنم و عریضه را بدعای وجود مبارک ختم نمایم هیچیک از دول متدنه بمنتهای درجه عزت و سعادت نرسیدند مگر وقتیکه دولت و ملت با هم متحد شده دلشان را بروی هم گذارده بانفاق رفیع نواقص خود را نموده اسباب ترقیات ملی را فراهم کردند و این

اتفاق و اتحاد برای هیچ دولت و ملتی دست نداده مگر وقتی که افراد و اجزای آن ملت بنور علم، تربیت منور شده پرورش یافتند هیچ پادشاه و امپراطوری بطیب خاطر اقتدار خود را محدود و ملت را شریک سلطنت و طرف مشورت قرار نداد مگر اعلیحضرت میکادو (موتسوی تو) امپراطور ژاپون و چون طلوع کوكب اقبال ژاپون از عجایب واقعات روزگار است و امروز برای سرمشق ملل غافل خواب آلوده هیچ نمونه بهتر از ژاپون نیست اگر اجازه بدهید مختصری از شرح احوال آن ملت نجیب و آن امپراطور بزرگوار بعرض برسانم.

اگر بتواریخ رجوع شود هیچ ملتی وحشی تر از ژاپون دیده نمیشود ترتیب حکومت این مملکت تا سنه ۱۸۶۸ میلادی که سی و هشت سال قبل از این باشد این بود که يك نفر امپراطور داشته ملقب بمیکادو که دوهزار و چهارصد سال است همین خانواده در ژاپون سلطنت دارند ولی فقط اسم سلطنت بامیکادو بود ولی رسم آن با (تایکونها) بوده است تایکون کسی بود که بر حسب ظاهر از طرف میکادو منصوب و نامیده میشد ولی عادت بر این جاری شده بود که اقتدار میکادو فقط همین قدر بود که فرمان تایکون را امضاء کند و يك ذره درامورات سلطنت با و مداخله نمیدادند و چون رئیس روحانی و مذهبی هم خود میکادو بود او را همیشه در پرده غیب الغیوب مخفی میداشتند تمام اختیارات با تایکونها بود و تایکونها در يك شهر دیگر اقامت داشته و معمولاً آنها را پادشاه ظاهر و میکادو را پادشاه باطن مینامیدند کلیه مملکت ژاپون بهجده ایالت تقسیم شده و سلطنت هر ایالتی با یکی از شاهزاده‌های بزرگ بود که آنها هم همیشه میان خود جنگ و نزاع داشته و ابداً گوش پاوامر میکادو نمیکردند اگر حسابی میبردند بازار تایکون بود تا سنه ۱۸۶۸ که میکادو پدر میکادوی حالیه وفات کرد و این میکادو در سن هفده سالگی بجای پدر میکادو شد مقارن همان حال تایکون عصر هم ترك حیات گفت و نفر از بزرگترین شاهزاده های حکام ایالات بشهر پایتخت تاخت آورده داخل عمارت سلطنتی شده میکادوی جوان را در تحت حراست خود محبوس نگاهداشته خود آنها با اسم او بسلطنت شروع کردند و از قبل میکادو احکام صادر میکردند و از عمارت سلطنتی بیرون میفرستادند و چون مقام تایکونیت رفته رفته موروثی شده بود بعد از فوت تایکون سابق پسر جوان بلکه طفل او را تایکون کرده بودند آن دونفر شاهزاده که به اسم میکادو سلطنت میکردند اول کاری که از پیش بردند مقام تایکونی را برانداخته سلطنت ظاهره و باطنه خود را منحصر بشخص میکادو قرار دادند قریب دو سال بهمین منوال گذشت تا اینکه میکادوی جوان با قوت عقلانی آمد و شاهزاده‌ها را از میان برداشته مستقلاً زمام سلطنت را بدست گرفته مشغول حکمرانی گردید در سال سوم سلطنت خود مسافرتی بقطعه اروپا کرد شیفته وضع و ترتیبات و تربیت آنها شد بدقت و غور رسی این نکته را درک کرد که تمام آن ترقیات بواسطه اتحاد ملت و دولت و عدم استبداد است مصمم شد که در مملکت خود همان رسم را بجزی دارد ولی بخوبی ملتفت شد که يك ملت وحشی بی علم و تربیتی نمیتوان آزادی داد و از يك مشت مردمان جاهل بهیچوجه امیدواری نمیتوان حاصل کرد پس در کمال عجله تربیت را پیش نهاد همت ساخته هزاران معلم ماهر از هر علم و صنعت از ممالک مختلفه فرنگ بژاپون خواست و گروهها شاگرد از ژاپون

چمدارس فرنك فرستاد بسرعت برق مشغول تربیت ملت گردید نابعداز هجده یابست سال که سه چهار طبقه شاگردهای عالم فارغ التحصیل شدند وافکار وخیالات وحشیانه بکلی درمملکت ژاپون تغییر کرد درسنه ۱۸۸۹ که هفده سال قبل باشد دیدملت قدری عالم شده است که میتواند ازعهده امورات خود برآید فوراً اعلان وحکم مشروطیت و آزادی داد مجالس پارلمان منعقد شد وملت شروع بکار کرد این است که درظرف شانزده هفده سال خود را بجائی رسانیده اند که دولت روس را بدان روز نشانید که ملاحظه فرمودید .

اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی پدر تاجدار ما مظفرالدین شاه خلدالله ملکه در احساسات قلبیه وافکارتمدن بمراتب بالاترازمیکادو است ولی با اینکه ازاول جلوس بنخت سلطنت کمال جدوجهد در تأسیس مدارس ونشرمعارف وتمعیم علوم بعمل آورده کاری ازپیش نبرده اند جند مدرسه ناقص دراین یازده سال ایجاد شده که جزاسم بی رسم حیزی نیست وجهت اینکه نتوانسته اند مثل میکادو کاررا از پیش ببرند بعقیده بنده این است که چون میکادوریاست روحانی ومنهیبی هم دارد وملت ژاپون اورا از اولوالاسرمیدانند نفاذ فرمانش بیشتروموانش دراجرای افکارمقدسه خیلی کمتربودپس تأسیس مدارس ملی درایران تکلیف آقایان وعلمای روحانی ورؤسای مذهب است وازحسن اتفاق وباطن شریعت مطهره اسلامیة اساس مدارس ملی واسباب نشرعلوم آنطوریکه درایران فراهم است درهیچ جای دنیا نبوده است سایرملل وقتی که ازخواب غفلت بیدار شده بخیال تربیت وتعلیم ملت افتادند چه زحمتها کشیدند وجه جانها کنندند نایک مدرسه ایجاد کردند ولی درایران امروزهزاران مدارس ملی حاضر وموجود که همه صاحب موقوفات معین وترتیبات صحیحه است فقط درطهران قریب یکصد وسی و پنج مدرسه ملی بزرگ و کوچک داریم ودرسایر بلاد ایران حتی قصبات مدارس ملیه موجود است که روی هم باید سه هزارمدارس درتمام ایران داشته باشیم منتها ازسوء اداره آنها تمام این وسایل نازنین ضایع وعاطل مانده بقدردیناری برای ملت فایده ندارد فلان گاوچران طالقانی یازارع مازندرانی درسنت بست سالگی داخل مدرسه میشود حجره را معطل میکند حاصل موقوفه را مصرف میرساند درهفتاد سالگی نعش را ازمدرسه بیرون میرند درصورتیکه هنوزدرترکیب میم الکلمه (۱) مبهوت ومات است وبا روزاول

(۱) صاحب انموزج شبی دیروقت بمدرسه واردشد درحجره ای روشنائی مشاهده کردرفت داخل شد طلبه قوی الهیکل طویل اللحیه دید که بروی کتابی افناده فرق مطالعه است بمعجز وفروتنی گفت غریبم جائی ندارم اجازه بدهید امشب دراین حجره بیتونه نمایم صاحب حجره بر آشفت که ای مرد احق مرا از مطالعه بازداشتی وحواسم را مختل ساختی بیادر آن گوشه بترنگ ومرا آسوده بگذار صاحب انموزج در گوشه نشست مدتی ملتفت آن طلبه بود که حشم را از نقطه معینی از کتاب بر نمیدارد با خود خیال کرد که آیا این چه کتابست ودرچه مطلب غامض این شخص تفکر مینماید با کمال احتیاط کردن کشید دید کتاب انموزج است وهمان صفحه اول است که ایتقدرباعت دقت طلبه شده است گفت جناب آخوند این چه کتاب است ودرچه مسئله از برای شما اشکال پیش آمده است من هم از اهل علمم بفرمائید شاید چیزی بدانم وبعرض برسانم آخوند با کمال تغییر گفت کتاب انموزج است مصنف میگوید الکلمه مفرد در ترکیب آن معظم الف الف استفهام لام حرف جر کاف کاف تشبیه لام باز حرف جر این میم و ت چه است صاحب انموزج گفت مرده شورتر کبیت ببرد آن میم میم مرک و تاه تاه تابوت است یاشو کبه مرک کن الکلمه خودش يك لفظ است وترکیب هم ندارد .

فرقی نکرده است و در حقیقت این مدارس ملی ما را بصورت نفل‌خانه درآورده‌اند در این مدت کدام مجتهد محازم مدارس ایران خارج شده است بنده عرض نمیکنم ترتیب مدارس را بکلی برهم بزنید

که مخالف شریعت و منافی با نیت واقف باشد بنده با حرث متوانم قسم بحورم که تربیبات حالیه مدارس ملت ما هیچکدام با نیت اصلی واقف موافق نیست پس باندک اهتمام و همت آقایان علماء ممکن است تمام این مدارس مصداق صحیح پیدا کنند و مدرسه ملی بشودند کاروا سراسر و مهمانگاه و آن کاری

که درید قدرت آفایان است این است که همه ما هم منق شده پرگرام یا فهرست مرتبی برای تحصیل و درسهای مدارس بسویسد و مدت و دوره تحصیل را هم معین کند همین دوقره را منظم کرده لوازمش را فراهم نماید و در آن فهرست برای هر مدرسه يك دوره ارعلوم عصر حدید را مجبوری قرار دهند دوازده سال بیگذرد که دو طبقه شاگردهای فارغ التحصیل از این مدارس برون خواهند آمد آتوقت مملکت ایران بقدر کفایت آدم عالم خواهد داشت که تواند این حرفهایی که امروز میرسد و انداء ثمر و فایده ندارد از روی علم و بصیرت بموقع اجراء بکنند .

بحدای متعال حوون اردلم جاری میشود و فتنیکه فکر مسکم این همه استعداد حاضر و وسایل موجود این طور عاقل مانده و صایع میشود اگر چه این ترتیب برای مدارس ملیه بسیار کار سهل آسانی است (یعنی در صورت مل و اتفاق علماء) ولی بقدری مهم و بررک است که مؤسسیں آن واسم بررگوارشان را با هر اسلام و صلوة ذکر کنند .

گوهر یگانه این حیان مقدس را من سده بصور مبارک تقدیم کردم و بعقیده خودم در عالم اسائیت و اسلامیت دارای اجر حمل خواهم بود حالا البته شرح وسط و موشکافها و ترتیب معصل این کار بررک سته بمدا کرات و محالس عنیده است چون این سده اسباب ژلایین و محرد و مررا ندارم و صعب ناصر ام سرمایه از بحر بر نداد است استعدا مسکم سواد این عریضه سده را از لحاظ اقدس ابور سایر آفایان بررگوار هم که ما حاضر مالی در این افکار عالیه متفق هسند برساند - ریاده سلامتی و عرت و امان و حود مبارک حصر تعالی و همه آفایان عطاء را طالبم .

صاحب این حنال مقدس را که الحق بکرم می میتوان تعذر کرد اگر دوست داشید که شناسید (یعنی اگر این حال مطوع طبع مبارک شد) بعد از آنکه آفایان همه در اجرای آن متفق شدند سر اعش را در مدرسه عبدالله خان ارحاب مستطاب علام فہام آفای شریعتمدار سلمه الله مالی بگریید او حاضر است که يك کتابچه برای ترتیب این کار بصور مبارک تقدیم نماید که اجرای آن در کمال سهولت از قوه عمل آید (سده دولخواه وطن پرست ملت دوست . . کم نامست)

عین الدوله را از این حال چند حیر در خاطر بود اول آنکه آفای طباطبائی را واقعا از این حیان مصروف دارد ثانی آنکه از انصراف آفای طباطبائی سایر آفایان را عموماً و آقای بهنهایی را خصوصاً همراه و یا معدوم نماید الٹ آنکه از اشعار دهی و توجه آفایان بمدارس و اوفاف اوفات آنان را مصروف این شغل دارد .

زاری عجب است از ناصر الملک که با اینکه در لایحه خود میبوسد مدارس ملی چس و چنانست در مدت ریاست و بایب السلطه گی خود نمیتواند يك مدرسه سه سالار را که بمعده شخص اوست و تکلیف شرعی و عرفی و سلطنتی او بنظم آن است منظم و مرتب دارد و لا اقل در مدرسه ناین بررگی که بر دیک مجلس و پارلمانست و هر روز در منظر و سرای داخله و خارجه است ده مرطله صحیح و طالب علم و محصل واقعی بر فراز دارد با این عدم استطاعت چه گو ه میتوان چشم اصلاح از سایرین داشت لعن الله یحیی بعد ذلك امر آ .

در این ایام اندک‌حضرت اقدس شاه‌شاه مظفرالدین‌شاه در یلاق گرمسار مرص و احوشی است از این مهاو و هتجان مردم اطلاعی ندارد عن‌الدوله هم بحال اصراف آفایان علماء از این مقصود مقدس و تقاضای اجرای دستخط و هم در خیال اظهار قدرت و محمول نمودن اعوان و انصار آفایان و هواخواهان

سید محمد امام

صدر العلماء

میرزا علی اصغر خان امین‌السلطان امامت سابق است که عن‌الدوله را کمند آفای بهای را مقصودی حر آوردن امین‌السلطان نسبت و حرج ان اجتماعات از و امین‌السلطان است ان جهت در مقام

اذیت و آزار بعضی برآمده وهم برای جلب قلوب شاهزادگان و ابناء سلطنت بعضی از دوستان خود گفت امین السلطان در تعیین و ایام خیانت کرد من باید پادشاه را و ادارم که محمد علی میرزا را عزل و شعاع السلطنه یا سالارالدوله و یا ناصرالدین میرزا را بولایت عهد برقرار نماید این مسئله هم موجب جلب قلوب شاهزادگان شد و هم باعث خیال آفتابان چه بعضی مایل بشعاع السلطنه و بعضی طالب سالارالدوله بودند ولی القاء این خیال باعث طمع شاهزادگان گردید و هر یک بطرف عین الدوله مایل شدند و از همراهی آفتابان منصرف اما احداث نفاق بین آفتابانرا موجب نگردید چه عقلاء بخوبی آفتابانرا ناظر بودند ترقی آفتاب بهبهانی و آقای طباطبائی و آقای صدرالعلماء باندازه مشهور و بحدی رسید که انصراف شاهزادگان مضر بآنها نبود هر چه عین الدوله سخت گیری میکرد بر اعتبار آفتابان افزوده میگردد بعلاوه آفتاب بهبهانی بنای خراجی را گذارد ائمه مساجد و نیمچه ملاها را در اطراف خود نگاهداری میفرمود از طلاب بخوبی ترویج مینمود کابینه و اداره تحریر در خانه خود برقرار نمود و نوشتجات و مکاتیب وارده را نمره میگذازدند که باعث تعطیل جواب و اغتشاش نوشتجات نگردد آفتاب صدرالعلماء هم جلب قلوب طلاب را بهبهانی و مساوات و موااسات دانسته این طریق عقلانی را مسلوك داشته بحدی رسید که میتواند مجمع طلاب و ملاذ فضلاء را خانه صدر دانست بخصوص حسن سلوك جناب آقا میرزا محسن برادر ایشان و بودن آقا شیخ محمد ربیع شریف العلماء همدانی در اداره ایشان که این شریف العلماء از اشخاص عالم و عاقل و بصیر بنکات است صدرالعلماء را قسمی براه ترقی انداخته است که اگر طبیعت مانع تراشی نکند و اراده خداوندی باشد یک زمان خیلی نزدیکی خواهد آمد که صدرالعلماء شخص اول ایران و اسلام خواهد گردید .

اما آفتاب طباطبائی برخلاف هر دو رفتار خود را قرار داده نه جلب خواص را طالب و نه میل عوام را مایل فقط سعی و کوشش خود را در تأسیس مجلس عدالتخانه می بندد .

آفتابان بهبهانی و صدر رسیدن بمقصود را بریاست و نفوذ کلمه خود میدانند و در رسیدن بآن مقام کوشش مینمایند آفتاب طباطبائی رسیدن بمقصود را در هیجان عموم و نفوذ شخصی را مضر و مانع میدانند فلذا مردم را از خود تفر میدهد باشتغال بگلدان و گل و باغ و باغچه آنچه را که موجب ترقی و ریاست است از خود دور میکنند کار بجای رسید که اجزاء انجمن مخفی دوم در مقام برآمدند که به آفتاب طباطبائی برسانند که این طور سلوك و رفتار منافی با رسیدن بمقصود است فلذا با تمهید مقدمات یک روز ظهر بعنوان دعوت بنهار آفتاب طباطبائی را در خانه بهاء دفتر حاضر کردند یک دفعه آقا ملتفت شد که تنها در میان جمعی گرفتار است و مامش این واقعه را در کتاب سوم تاریخ بیداری درج کرده ایم که عمأ قریب خواهد آمد ولی در این مقام اشاره اجمالیه بتأسیس و مؤسس انجمن مخفی دوم مینمائیم و تتمه آنرا در کتاب سوم مینویسیم .

مؤسس انجمن مخفی دوم جناب آقا میرزا محمد صادق طباطبائی است که شرح حالش را در مقدمه تاریخ ذکر نمودیم بواسطه بودن بعضی از اعضاء انجمن اولیه در این انجمن میتوان گفت این انجمن

شعبه از آن انجمن است ولی چون مؤسس قصدش استقلال بود و در مسلك هم اخيراً مخالف شدند فلذا نگارنده مینویسد انجمن مخفی دوم .

بجلاّ این انجمن بعد از مراجعت آقایان از حضرت عبدالعظیم (ع) بطریق خفا منعقد گردید و در هفته يك یا دو جلسه شبها بطور سیار تشکیل می یافت و اعضاء آن از این قرار است :

آقا میرزا محمدصادق طباطبائی پسر آقای طباطبائی - آقا میرزا مهدی پسر حاج شیخ فضل الله آقا میرزا محمود اصفهانی - اسدالله خان ابو الفتح زاده - سیف الله خان ابو الفتح زاده - قزاق برادر اسدالله خان - حاج جلال الممالک - لواء الدوله - معین حضور - بهاء دفتر - آقا سید قریش - آقا شیخ محمد مازندرانی - میرزا ابراهیمخان منشی زاده - ناظم الاسلام نگارنده تاریخ بیداری - شوکت الوزاره - میرزا کاظم خان مستعان السلطان - آقا میرزا علی محمد زرگر .

کارهای این انجمن با بعض دیگر از اعضاء را که بعد از این وارد بانجمن شدند و علت تعطیل آنرا در کتاب سوم نوشته ام که انشاء الله خواهد آمد .

در این ایام اشخاصی که امور معاشیه آنها از ظلم و استبداد میگذرد مایل بعدل و مشروطه شده و با آقایان همراه شدند از جمله بعضی از اشخاصی که در انجمن مذکور وارد شده اند جدا کار میکنند درحالتی که سابقاً ظالم و مستبد بوده و شاید این ورود و این الحاق موجب پیشرفت مقصود آقایانهم شود ولیکن عقلاء میدانند که عدل و سلطنت ملی باید برحسب تقاضا و هیجان فقراء و مظلومین و عامه باشد مشروطیت یا جمهوریت و یا بنای عدالتخانه اگر از راه و طریق خاصه شد بنایش محکم و پایدار نخواهد بود چه همین ظالم و همین رئیس و همین مستبد و دزد که امروز معدلت خواه شده است فردا که دید مخالف میل شخصی او رفتار میشود برضد سلوک میکند و حالت ارتجاع را حاصل مینماید دیگر آنکه همین اشخاص فردا بر مردم مسلط میشوند امروز يك عين الدوله داریم فردا هزار عين الدوله پیدا میشود شاید همین آقا که امروز رأیت عدالت را دست گرفته است فردا رأیت استبداد را بدست بگیرد پس نبایست خورسند شد از اینکه بعضی با آقایان همراه شده اند بلسی همراهی این اشخاص متنفذ با آقایان قوتی میدهد ولی مقصود بروجہ اتم و اکمل حاصل نمیشود جز به بیداری عامه و عالم شدن عموم این است که فیلسوف در انجمن مخفی اول گفت دعوت رئیس و ایلخانی ایل قشقائی مثلاً مضر بمقصود است چه این شخص امورش از استبداد و ظلم گذشته و خواهد گذشت ولی فایده که دارد بتوسط او میتوان فقراء ایل را بیدار کرد که بدانند ظلم و ستم بد است خواه در دست شاه جاری شود خواه در دست ایلخانی رئیس ظالم را باید برداشت خواه عين الدوله باشد یا قوام الملك مستدی که برخلاف اسلام گسترده شده است باید بهم پیچید خواه مسند صدارت باشد و خواه مسند وزیر تجارت خواه مسند فلان ملا باشد خواه مسند فلان درویش حاصل آنکه باید ظلم را برداشت و عدل را بجایش گذارد چهل را باید دور انداخت و علم را باید ترویج کرد و الا این ره که تو میروی بتر کستانست .

این ایام اعضاء انجمن مخفی چنین صلاح دیدند که از طرف رئیس ملت آقای طباطبائی تلگرافی

پادشاه مملکت ژاپون مغایره شود فلذا صورت تلگرافی از طرف آقای طباطبائی صادر شد که سواد آن از این قرار است :

سواد تلگراف آقای طباطبائی به اعلیحضرت پادشاه ژاپون

حضور میمنت ظهور اعلیحضرت امیراطور معظم دولت بهیه ژاپون

اگرچه بااخلاق مرضیه آن اعلیحضرت و تمدن فوق العاده دولت بهیه ژاپون باین اظهار احتیاج نبود ولی مقام اخوت با برادران مسلمین ساکنین آن مملکت مقتضی این توصیه شده است دعا مینمایم که توجه ملوکانه نسبت بآن برادران دینی طوری باشد که آسوده و محترم بتوانند از عهده تکالیف دینی و دنیوی برآیند . (رئیس ملت اسلام در ایران محمدالحسینی الطباطبائی)

اگرچه فواید این تلگراف و نتایج مترتب بر آن بر احدی مخفی و مستور نیست ولیکن مقصود و منظور اعضاء انجمن از صدور این تلگراف تشویق و تهییج آقای بهبهانی بود که عین خط آقای طباطبائی و امضاء ایشانرا بردند نزد آقای بهبهانی و مذکور داشتند یکی از فواید همراهی با ملت این است که امروز آقای طباطبائی طرف باسلاطین و امیراطوران سترک شده است شما هم اگر یراین عزم و خیال باقی هستید که بکلی مرادفات مخفیانه اجزاء خودتانرا با عین الدوله مانع شوید و جداً در مقام تأسیس عدالتخانه برآئید و اگر ملت بمقاصد خود نایل آید که اختیار تاج و تخت ایران باحضرت آقا خواهد بود بالاخره آقای بهبهانی در مقام تجدید و استحکام پایه عهد قول صریح و عهد مؤکد داده اعضاء انجمن هم قول دادند که بعد از این این گونه تلگرافاترا با امضاء ایشان هم برسانند

عین الدوله دید که بهیچوجه نمیتواند آقایانرا بهم اندازد و اگر بخواهد از راه پول و طرز و طور امین السلطان جلوگیری نماید آن قوه و قدرت و آن بلند همتی را ندارد فلذا همان شیوه استبدادیه خویش را بیش گرفته جمعی را صورت داد که مأخوذ و نفی نمایند که از آن جمله بود عده از واعظین و ناطقین بزرگ مانند سید جمال الدین اصفهانی و حاج شیخ محمد واعظ و حاج شیخ مهدی واعظ و غیرهم را که در کتاب سوم تاریخ بیداری خواهد آمد و دیگر عده از بستگان امین السلطان که با آقایان مرادده دارند که از آن جمله است معین حضور که در خانه آقای طباطبائی علی الظاهر متحصن است و چون کارهای عمده و مهم از معین حضور صادر شد فلذا اشاره اجالیه بتحصن معین حضور در این مقام مینمایم که بعد از این خواننده تاریخ معین حضور را بشناسد و هم وضع زمان استبداد بخوبی ظاهر شود میرزا حسینخان معین حضور پسر میرزا ابوالقاسم خانست که از خویشان و بستگان و اجزاء امین السلطان بود و در بختخانه امین السلطان صدراعظم سابق مقامی عالی داشت و طرف و ثوق و اعتماد و جمله الملک امین السلطان بود بس از عزل امین السلطان و رفتن او بفرنگ معین حضور بعض ازدهات خالصه خوار و ور امین را اجاره نمود و یک مزرعه ملکی هم که متجاوز از صد هزار تومان قیمت او بود در نزدیکی

ایوان کیف و در راه طهران و خراسان داشت شمس‌الملک پسر عین‌الدوله طالب و مایل آن ملک گردید و وسایل و وسایط برانگیخت که آن ملک را در شصت هزار تومان بخرد معین حضور راضی نشده ابا و امتناع نمود شمس‌الملک اگرچه پسر عین‌الدوله و در نزد مظفرالدین شاه بی نهایت مقبول و مقرب بود ولی بملاحظه حفظ مقامات مسند پدر هنوز دست اندازی باموال و نفوس و ناموس رعیت نکرده است و علی‌الظاهر نمیخواهد او را ظالم و متعدي بدانند و چون ریاست خالصه و رامین و ایلات آن سامان ضمیمه شغلش بود درخفاء محرك ایلی گردید که زراعت آن خالصه را که باجاره معین حضور بود غارت کرده و آتش زدند و در ملک معین حضور هم خیلی خرابی وارد آوردند و مدعی هم برایش پیدا کردند از اینطرف هم مطالبه مال الاجاره و جنس خالصه را نمود معین حضور چون حال را بدین منوال دید در اواسط ماه مبارک ۱۳۲۳ بخانه آقای طباطبائی آمد و با آنحضرت پناهنده گردیده تقریباً هشت ماه در آنجا متحصن بود در زمانیکه آقایان بزایه مقدسه حضرت عبدالعظیم (ع) مهاجرت نمودند معین حضور در خانه‌ها مخفی بود در این اثناء نگارنده او را بانجمن مخفی دعوت نمود در روزیکه آقایان از زایه مقدسه بطهران مراجعت نمودند معین حضور در استقبال و ورود آقایان و در جشن و چراغانی بسیار خدمت کرد باین جهت امیرخان سردار (امیر اعظم) متقبل شد که در نزد عین‌الدوله شفاعت کرده و معین حضور را آسوده کند ولی این ایام امیرخان سردار برای خلاف عهد عمویش و اینکه با آقایان قول داده بود که دستخط اعلیحضرت را اجراء و مقاصد آقایان را بر آورده نماید از عمّ خویش رنجش حاصل نمود و از طهران بیهانه شکار خارج شد بلکه عین‌الدوله خدمات امیرخان سردار را فراموش و او را با آقایان و ملت همدست و هم مسلک دانسته عازم گردید که گوشمالی‌ها بپس برادر خویش بدهد باری معین حضور از هر جهت بیچاره گردید این ایام بیغام داد بشمس‌الملک که برای فروش ملک راضی شده و ملک را تقدیم حضرت والا میدارم شمس‌الملک جواب داد که ملک بیش از سی هزار تومان ارزش ندارد مرا هم بآن ملک بی میل کرده اند فلذا بیچاره معین حضور ملک را علی‌الظاهر بحاج سیف‌الدوله عموی شمس‌الملک که این ایام ریاست تجار وزارت با اوست فروخت در شصت هزار تومان که نصف پول را باو بدهند و نصف دیگر را بابت باقی او محسوب دارند اگرچه این ملک از دست معین حضور خارج شد ولی بعضی از مقاصد آقایان از این پول پیشرفت کرد (انتهی).

نگارنده را عزم جزم بود که در آخر هر کتابی از کتب بیداری حالات رجالی را که اسامی آنها در تاریخ برده شده است درج نمایم لیکن بملاحظه انقلابات اخیر و تغییر حالات رجال و اینکه بسیاری از خادمین خائن و عده از خائنین خادم شده‌اند از این عزم منصرف شده عجاله حالات رجالیه رامیکندارم بوقتی دیگر و جلدی غیر از این جلد فلذا حالات چند نفر از بزرگان و مؤسسين مشروطیت را که مسلم هندالکل و خالی از شایبه ریب و ریاء است و هم حالات آنها بحتوی بروقایع تاریخی است در این مقام درج میدارد و امیدوار است که خدایم توفیق دهد که در ضمن مجلدات دیگر حالات رجالیه را درج و منتشر دارم.

حالات آقای سید مهدی طباطبائی

که یکی از مؤسسين بزرگ مشروطيت ا

عالم عامل فاضل کامل سید کافی آقای سید محمد مهدی طباطبائی ابن مرحوم حجة الاسلام آقا میرزا جعفر طاب تراه پسر اکبر ارشد اعلم مرحوم حجة الاسلام آقا سید صادق طباطبائی اعلى الله مقامه در سنه ۱۲۷۵ در طهران متولد شد پس از سه سال در خدمت والدش بنجف اشرف مشرف شد پس از تشرف ناصر الدین شاه بعثت بر حسب خواهش پادشاه ایران و امر مرحوم آقا سید صادق و تصدیق اساتید بر فراغت از تحصیل مرحوم آقا میرزا جعفر بطهران مراجعت کردند و مرجع انام شدند در سال ۱۲۸۹ آقا میرزا جعفر مرحوم شد و آقا سید مهدی در حجر جد بزرگوارش تربیت یافته در ماه محرم ۱۳۰۴ برای تکمیل مراتب علمیه و عملیه بسأمره مشرف شده در آن محل قدس در حوزة درس آية الله میرزای شیرازی و خدمت عم خود آقای طباطبائی اقتباس علوم میفرمود تا اینکه مرحوم حاج میرزا محمد حسن شیرازی در ۲۴ شهر شعبان ۱۳۱۲ بدار باقی رحلت فرمود بعد از آن مرحوم دو سال در خدمت جناب آقا میرزا محمد تقی شیرازی مستفید میگردد در غره شهر رجب ۱۳۱۴ بطهران مراجعت نموده از کثرت احتیاط و زهد مشغول امری نگردد جز آنکه بر حسب اصرار مردم گاه گاهی مسجد چاله حصار را امامت میفرمود و در مهاجرت اولیة آقایان بزایوة مقدسه و در مهاجرت ثانویه بقم با آقای طباطبائی همراه و در تمام وقایع داخل و قبول همه گونه زحمات و صدمات را نمود زمان و اتمه با مباردمان مجلس در باغ شاه در عداد آقایان گرفتار بود تا اینکه آقای طباطبائی از طهران بارض اقدس و مشهد مقدس مشرف شده جناب آقا سید محمد مهدی هم با آن جناب روانه مشهد گردید مدت زمانی در آن مکان مقدس بسر برده تا اینکه در ماه شوال ۱۳۲۶ بطهران مراجعت فرمود و در ماه ذی القعدة همان سال بسفارتخانه عثمانی بجهت مطالبه حق مشروع ملت متحصن گردید مدت پنج ماه در شدت سرمای زمستان با سایر علماء اعلام در سفارتخانه عثمانی هر ساعتی منتظر قتل خود بودند و بانواع صدمات روحانی گرفتار بودند تا آثار فرج ظاهر و دستخط مشروطه صادر و حقوق مغضوبه ملت را مسترد فرمودند تا آنکه در غره شهر ذی القعدة ۱۳۲۷ مجلس شورای ملی مفتوح گردید و در جشن مبارك مجلس حاضر بودند جناب در همه مجالس حاضر و ناظر بود تا اینکه امر منقلب خواص خانه نشین جوانان غیر مجرب روی کار آمدند و آنچه که مقصود از مشروطه بود حاصل نشد بلکه بر عکس نتیجه داد و کلاء در عوض خدمت بمو کاپن خود مشغول نزاع مسلکی و جنگ انقلاب و اعتدال وهم خود را مصروف گرفتن ماهیانه و دخل خود کردند و زرا در خیال جمع مال و اندوخته علماء طهران بهمان برقراری مستمری قانع گردیدند گویا نتیجه قتل نفوس و خسارت ملت همین بود که کردند عموم رعیت در صدمه و اذیت مالیات بر همه چیز حتی سفیدی نمک و سیاهی ذغال بسته بلکه افزوده رؤساء روحانی را خانه نشین احکامشان را پشت گوش انداخته صریح گفتند و نوشند تفکیک قوای روحانی از قوای جسمانی مرحوم آقای بهبهانی را درازا آنهمه صدمه و اذیت که در طریق مشروطیت متحمل شد مقتول نمودند آقای طباطبائی را در خانه خود نشانند و بیغام

دادند که اگر مداخله در امور کنید مثل آقای بهبهانی خواهید شد اما عدالتخانه چه عدلیه و چه اشخاص و چه اعضاء امید است در موقع خود ذکر شود در این مقام بیک سطر جمله معتبره میبردازم و آن این است یکی از موثقین نقل کرد که روزی رئیس اداره جهاد ارباب بهرام که از تجار بزرگ طایفه زردشتی و شخص عاقل بزرگی است در عدلیه بود رو کرد بیک از سادات و گفت مشروطه مانند اسلام شد چه جد شما زحمتی در اسلام کشید ولی نفعش را بنی امیه بردند و اولادش را کشتند حالا زحمت مشروطه را آقایان علماء و طلاب و سادات کشیدند نتیجه را این جوانان بی اطلاع و غیر مجرب میبرند و مؤسسين را هم میکشند باری جناب آقا سید محمد مهدی طباطبائی که اینگونه پیش آمد امور را دید با عدم استطاعت عازم بر مهاجرت از طهران گردید در ماه رمضان سال ۱۳۲۹ کتابخانه و اسباب خانه خود را حراج کرد و با فرزند خود آقا میرزا جعفر که جوانی است در حدود سی و اذیث علم و تربیت آراسته و در همه جا با پدر بزرگوارش بود بطرف ارض اقدس و مشهد مقدس حرکت فرمود الی اکنون که زمان طبع جلد دوم تاریخ بیداریست این سید جلیل در جوار حضرت ثامن الائمه (ع) مشغول خدمت بشرع مطهر است اگر چه این سید بزرگوار مثل سایر مؤسسين مشروطه در طهران دشنام و بدگویی از عامه مردم نشنید و از اعمال بعضی خجالت نکشید ولی صدمات دیگر را خواهد دید مگر آنکه عقلاء و دانشمندان خراسان قدر زحماتش را بدانند چه اشخاص عالم بصیر بخوبی میدانند و می بینند زمانی را که اهالی آن زمان قدر این گوهر گرانبهای مشروطه را خواهند دانست و نیز امیدواریم که بزودی قوانین مشروطیت مجری شود و عموم ایرانیان از زیر بار استبداد و رقیقت خلاص شوند تا عامه مردم لذت حریت و معنی عدالت و سلطنت ملی را بدانند نگارنده در این موقع آقایان علماء اعلام که در زاویه مقدسه حضرت عبدالمعظم و در بلده قم و در سفارتخانه عثمانی متحصن بوده متذکر میسازیم و نیز خاطر محترم بعضی از تجار محترم را که در سفارتخانه عثمانی متحصن بودند جلب مینمائیم که از جمله مؤسسين بزرگ مشروطه که خالصاً مخلصاً بدون ریه و ریا و بدون توقع اجری زحمت در این راه مقدس کشید و در واقع در مقام فداکاری از مال و اولاد مضایقه نکرد چنانچه تاریخ ایام شاهد حال است جناب آقا سید محمد مهدی طباطبائی است که صورت ایشانرا تیمناً و تبرکاً صحایف تاریخ مترسم خواهد نمود .

حالات آقا شیخ یحیی مدیر روزنامه مجلس

بیدار کننده ایرانیان منادی مسلمانان هواخواه حریت مؤسس مشروطیت دبیر و مدیر جریده مجلس آقا شیخ یحیی کاشانی تولدش در دهم ذی الحجۃ الحرام ۱۲۹۳ در بلده کاشان بوده بعد از تحصیلات فارسی و مقدمات عربی در نزد جد خود مرحوم ملا محمد حسین نطنزی تلمذ نمود مختصری از هیئت و حساب قدیم را نیز در نزد والد خود آموخته در سال ۱۳۱۲ برای تکمیل تحصیلات خود با سفهان مسافرت نموده یک سال و نیم در خدمت مرحوم آقا میرزا محمد هاشم چهارسوئی و آقا سید محمد باقر دریچه فقه و اصول خارج را استفاده نموده بالاخره مهاجرت بنجف اشرف نمود و در حوزة درس آقای خراسانی و سایر علماء اعلام وارد شد از آن بحار فیاض استفاضه فرموده بعزم وطن معاودت بکاشان و از آنجا در

سال ۱۳۱۶ هجری بزم سیاحت و تکمیل علوم عقلیه وارد طهران شده در سال ۱۳۱۷ در مدرسه افتتاحیه بتعلیم علوم عربی و فارسی بطرز جدید مشغول بود در آنجا از اختلال و خرابی انجمن معارف اطلاعی حاصل نموده مدرسه را ترك و مقاله بعنوان مقاله مخصوص با اداره حبل‌المتین كلكته نوشته و در آن مقاله بملأه تبلیهای انجمن معارف را آشكار كردن از امین‌السلطان هم بد نوشته بود از جهت استقرار و غیره و قتیكه روزنامه حبل‌المتین در طهران انتشار یافت اشخاصی كه مطلع شدند بر اینکه نویسنده آن مقاله بطور بیغرضی و اطلاع معلومات خود را روی كاغذ آورده است او را دعوت كردند بانجمن سری و اجزاء آن انجمن آقا میرزا سید حسن برادر مؤید الاسلام و مرحوم آقا میرزا محمدعلیخان یسرمؤمن لشكر و اعتضاد السلطان رئیس فوج خلیج و مئمر الملك و جمعی دیگر بودند مسلك انجمن قلع و قمع امین‌السلطان و كشف خیالات انجمن معارف بود و اصلاحات معارف باین جهت او را بمدرسه رشديه و انجمن سری جلب نمودند.

در انجمن سری مشغول نوشتن مقالات و فرستادن با اداره حبل‌المتین بود مقاله چند در اعمال امین‌السلطان و رساله مفصلی در تاریخ پلتيكي امین‌السلطان نیز نوشته و این مقالات در حبل‌المتین كلكته درج و نشر شده و تدریجاً بمدیروزنامه برورش سرایت نمود این مقالات باعث شد كه امین‌السلطان عموم جراید فارسی را كه در خارج طهران طبع میشد غنغن و منع از ورود بایران كرد و هر چه این انجمن سعی در آزادی جراید كرد مقید نیفتاد تا آنكه قراردادند كه امتیاز روزنامه گرفته در طهران شروع بكار كنند دستخط مظفرالدین شاه بتوسط میرزا نصرالله خان مشیرالدوله صادر و امین‌السلطان آنرا ضبط و منع كرد ناچار مطالب خود را در كتابیكه برای اطفال رشديه باید نوشت نوشتند و در زیر هزار پرده بعضی بیانات میكردند در بین طبع اعتماد السلطنه وزیر مطبوعات كتاب را گرفته مانع از طبع آن شد و این مطلب را بامین‌السلطان راپرت داد كه يك جمعی برضد او در مدرسه رشديه تشكيل شده امین‌السلطان چند نفر را در خفیه بر آنها گماشت كه راپورت اعمال آنها را باو بدهند خفیه نویسها اطراف آنرا احاطه کرده بمحض آنكه يك كلمه در اثناء درس بشاگردان حالی میكردند فوراً راپورت آنرا می‌دادند امین‌السلطان باین مجمع كه هنوز اجزایش را نمی‌شناخت دشمن شد. بامدرسه رشديه هم بواسطه مؤسس آن كه امین‌الدوله بود و برای آنكه در بیداری اهالی ساعی بود بد شد و سخت در صدد این مجمع و انجمن برآمد این هیئت هم موقع را مناسب دیدند كه مسئله استقرار را عنوان کرده در بیداری ملت كوشش كنند و بواسطه منع جراید و نطق ناچار از نوشتن لوایح و اوراق ژلاتینی شدند و اوراق زیاد كه همه بدون فحش مشتمل بر حقایق تاریخی و پلتيكي بود نشر دادند مظفرالدین شاه كه ساده لوح و خیلی زود حرف در او اثر میكرد نیز یادشاه وقت بود امین‌السلطان هم دشمن درباری زیاد داشت این اوراق ژلاتینی را بشاه عرضه میكردند در یکی از آن اوراق يك مقاله پلتيكي و يك غزل مندرج بود مقاله مبتنی بود بر بیان علت ترجیح دادن امین‌السلطان روس را بر انگلیس و قرض كردن از روس و غزل از اثر طبع فخر الواعظین كاشانی بود و چند بیتش این است :

ارمنی زاده میازار مسلمانانرا	بکف کفر مده سلطنت ایمانرا
عاقبت خانه ظلم تو کند شاه خراب	بس چه حاجت که بافلاک کشی ایوانرا
درس غیرت چه شود در کف ملت ظاهر	پاک از لوث وجود تو کند پستانرا
عورت مردوزن از ظلم نمودی مکشوف	باش تا برکنم از پای تو این تنبانرا
کاسه لیسسی تو از روس نه آرد ثمری	کاین سیه کاسه در آخر بکشد مهمانرا

امین السلطان مضطرب شد که مبادا اینگونه لوایح بشاه رسیده مؤثر گردد و شاه او را عزل کند کسیکه تمام جراید را غنغن کرده و معارف را محو نموده پیداست که چه حد پریشان خواهد شد . اکیداً به آقا بالاخان (سردار افخم) سپرد که این اشخاص را باید پیدا کنید و باو حالی کرد که در مدرسه رشديه يك خبری هست بهر شکلی بود خانباخان نامی بنوان ناظمی رخنه در مدرسه کرده و میرزا حسین برادر میرزا حسن رشديه را با خود متفق کرده و او را بقیطریه برده سیصد تومان میرزا حسین گرفت و نوشت که من میدانم برادرم باشیخ یحیی و آقاسید حسن جبل المتین و میرزا محمدعلیخان و منیرالملک هم بایی و این فتنهها را برپا میکنند و این اوراق خط آنهاست اعتضاد السلطان اتفاقاً یکماه قبل از این واقعه بساوه رفته بود والا اوهم گرفتار میشد .

شب ۱۹ جمادی الاخر ۱۳۱۹ آقا شیخ یحیی را در خانه اش که در محله هفت تن بود گرفتار نموده با صاحبخانه و چند نفر دیگر که بعد از چند ساعت آنها را آزاد کردند و در همان شب اشخاص ذیل نیز گرفتار شدند :

آقاسید حسن جبل المتین - میرزا مهدیخان وزیرهایون - قوام الدوله - ناصر خاقان - موقر السلطنه - مشر الملک - میرزا محمدعلیخان - میرزا سید محمد مؤتمن لشکر نوری . میرزا محمد علیخان در موقع گرفتاری از شدت اضطراب راه بام را گرفته مأمورین او را تعاقب نموده یا خودش افتاد یا او را افکندند هر چه بود از بام افتاد و بعد از چند ساعت در نظمیه بدرود حیات گفت باری آقاشیخ یحیی را در آن شب در خانه عین الدوله که در آن زمان حاکم طهران بودند نگاه داشتند و کاغذهای او را آورده جستجو کردند و چیزی نیافتند فردای آن شب آقاشیخ یحیی و آقا میرزا سید حسن را بردند بقریه مبارک آباد که ملک عین الدوله و در نزدیکی طهران است آقا میرزا سید حسن را در آنجا محبوس نموده متجاوز از دو سال او را بواسطه ملاحظه از برادرش مؤید الاسلام که مدیر روزنامه جبل المتین بود در محوطه باغ مبارک آباد محبوس داشتند .

خلاصه عکس آقا شیخ یحیی را برداشته و به امین السلطان دادند او هم بنظر شاه رسانیده که این شخص میخواست شاه را بکشد و بقدری مسئله را اهمیت داد که پس از دو سال و نیم که عین الدوله صدراعظم شده بود و امین السلطان مطرود و مغضوب بود باز مظفر الدین شاه راضی نباشد که شیخ یحیی آزاد باشد در بیستم جمادی الاولی ۱۳۱۹ چهار نفر سوار کشبکخانه حاضر شد دسهای آقاشیخ یحیی را بسته و او را سوار کرده بطرف اردبیل حرکت کردند پس از هشت روز او را بار دبیل رسانیده و قبض رسید گرفته مراجعت کردند حاکم اردبیل شاهزاده امامقلی میرزا و نایب الحکومه او شاهزاده

محمد حسین میرزا ظهیرالسلطان بودند و فوق العاده در آسایش این مجبوس همراهی کردند چه آن زمان اهل علم را مراعات میکردند و اعمال آقا شیخ یحیی هم شاهد بر مظلومیت او بود .
در این اثناء آقا شیخ یحیی مریض شد این دونفر اصیل مسلمان کمال مراعات و مواظبت را از او داشتند از هر حیث راحت و آسوده بود و برای استخلاص او هم زحمت کشیدند ولی بالجاست امین السلطان مفید واقع نشد از قرائیکه فخرالاطباء برادر لقمان الممالک برای آقا شیخ یحیی نقل کرده بود و بعضی شواهد صدق هم داشت امین السلطان تلگراف کرد که این شیخ را در جاه افکنند چاه هم تهیه شد ولی امامقلی میرزا حکم را اجراء نکرد و بهانه نمود که اردبیل جزء آذربایجانست باید حکم از طرف ولیعهد صادر شود نه از طهران .

علماء طهران و اردبیل و کاشان هر چه بامین السلطان در باب استخلاص شیخ گفتند و نوشتند مفید نیفتاد تا امین السلطان از صدارت ایران معزول و عین الدوله بجایش منصوب گردید در این بین طلاب را که در مقدمه تاریخ ذکر شد مغولاً بار دبیل فرستادند و در آنجا مغلول و یاهایشان در خلیلی بود آقا شیخ یحیی بواسطه آزادی مختصری که داشت بآنها سرکشی میکرد و همروزه از مال خود یا از رفتاری موقتی که در آن مدت تحصیل کرده بود و اکثر آنها از علماء بودند بآنها مخارج میرسانید بالاخره در (۱۵) رمضان تلگراف آزادی از طرف عین الدوله مخبره شد در این هنگام از قلعه خارج شده منزل نایب عبادالله مسکن گرفته در این مدت رساله در حجیت قطع نوشته بجانب میرزا علی اکبر مجتهد ارائه داده و شرح حالش را گفته آقای مجتهد زیاده متالم شد تا موقع حرکت نهایت همراهی را از او نموده اعانه نقدی بعنوان خرج حرکت برایش فرستاد .

نهم شوال ۱۳۲۱ از راه آستارا برشت آمده مرحوم امین الدوله مسبوق شد مبلغی وجه برایش فرستاد و عماد السلطانرا فرمود که باتفاق خود شیخ را بطهران رساند و او را راحت سازد .
باری پس از مراجعت از اردبیل حرارتش زیاده گردید و کار خود را منحصر بنوشتن مقالات سیاسی داشته دو سال برای جبل المتین کلکته مقالات و اخبار نوشته و فرستاد که از نمره (۳۱) سال یازده شروع شده تا واسط سال سیزده ممتد میشود از آنجمله مقاله اصلاحات جدید و ملاحظه حال شرق و غرب و ملاحظات تجارتنی راجع براه آهن و قیره و غیره و یکسالهم مدرسه رشديه را اداره کرد بالاخره میل بوطن اصلی نموده بطرف کاشان حرکت نمود و یک سال تقریباً در کاشان اقامت نمود و یکباب مدرسه بنام مدرسه علمیه در آنجا دائر نمود در بدو مشروطیت بطهران آمده و دبیری جریده جبل المتین یومیه را برعهده گرفته از شماره اول تا نمره (۲۲۰) یا بیشتر نوشته آنگاه تحریر جریده مجلس را متقبل شده از نمره هجده از سال دوم تا نمره (۱۵۴) که تعطیل شد تحریر مینمود در موقع استبداد صغیر بقدر مقدور در سفارت عثمانی و مجلس سری بعضی خدمات نموده بعد از اعاده مشروطیت روزنامه مجلس را در قیاب مدیر اداره نمود پس از نایل شدن آقا میرزا محمد صادق بوکالت مجلس آقا شیخ یحیی دبیری روزنامه را بعهده خود گرفته تا کنون که زمان طبع این تاریخ است بانهایت راستی

و درستی و وطن دوستی و ملاحظه نزاکت رفتار نموده ولیکن این ایام از دماغ سوختگی و خجالت از اعمال جوانان جاهل بی اندازه کدر و تیره است و اعجب من ذلك بی احترامی باین شخص محترم و مؤسس مشروطیت است که در این اوقات واقع شد که نگارنده را شرمساری مانع است که در این موقع درج سازد و امیدوارم که در موقع ذکر شود ولی همین قدر مینویسم آقا شیخ یحیی مانند سایر مؤسسان مشروطیت صدمه دید و اگر همراهی نایب الملطنه و بعض وزراء نبود شاید بکلی اجر خنده ما تش را بر عکس میدید.

پایان جلد دوم

جلد سوم

تاریخ بیداری ایرانیان

آوای وقایع مشروطیت ایران

دوسال ۱۳۲۴ هجری

تألیف ناظم‌الاسلام کرمانی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

در کتاب دوم مرقوم شد که عین الدوله صدراعظم و شخص اول ایران که بلقب اتابک اعظم خوانده میشد از طرف اعلیحضرت مظفرالدین شاه در مقام نفی و تبعید و تفریق آقایان و ارباب حل و عقد بر آمد نخست شروع نمود بگرفتاری اشخاصیکه چندان محل اعتناء نبودند ولی در کار آقایان و بیداری مردم هم دخالتی داشتند که هم بمقصود خود رسیده باشد وهم ضمناً امتحانی از اهالی کرده باشد ؟ چه در تبعید میرزا آقا اصفهانی و میرزا حسن رشیدی و مجدالاسلام کرمانی اذهان عامه را مشوب کردند باینکه آنها بایی و لامذهب بودند و در گرفتاری مهدی گاوکش که مقارن همین ایام بود چنین شهرت دادند که او از الواد و اشرا بود پس باید نفاق اندازد میان علماء و دور کند اشخاص کافی را از اطراف آنان .

مقام اول را تائبان اندازه بیش برد و طوری سلوک کرد که آقایان علماء طهران به یکدیگر اطمینان نداشته که اگر تحریکات باطنی در کار نبود خود آقایان بهم اقتاده بودند چه میرزا ابوالقاسم امام جمعه گرم عروس تازه دختر مظفرالدین شاه که از موقر السلطنه طلاق او را اگر اها گرفته بودند شد ، حاج شیخ فضل الله بدخالت در امور دولتی و توسط برای گرفتن حکومت برای هر کس مشغول گردید ، حاج میرزا ابوطالب زنجانی باینکه اعلیحضرت معتقد باستخاره اومیباشد قناعت کرده است ، آقا سیدعلی آقا یزدی از آقایانی است که در تبریز اعلیحضرت را پیشوا و مقتدا بود و این ایام اعلیحضرت باو عقیده تامی دارند این آقا باید بیطرف باشد که شاید يك روزی توسطی کند از آقایان او هم بهمین اندازه اکتفاء نموده است ، حاج آقا محسن عراقی که در عراق خیلی ظلم کرده است و مغضوب دولت بوده حالا تازه شاه از تقصیرات او گذشته ساکت بلکه در خیال است خدمتی بصدراعظم کند که از اوراضی شود ، آقا سید ریحان الله که اهل حرم و اندرون شاه باو عقیده دارند و از اورساله گرفته اند و در خیالند که از او تقلید نمایند اگر داخل در حوزة آقایان شود خیلی متضرر خواهد شد و دیگر سهم امام باونخواهند داد ، حاج شیخ عبدالنبی هم که مطیع حضرت والا است هر طوریکه عین الدوله بخواهد او حرکت میکند ، آقا سید محمد پسر آقا سید علی اکبر تفرشی هم که تازه کار و بی پول و مایل بعین الدوله ، آقا سید احمد بهبهانی بيك جواب سلام قانع است ، آخوند ملاحمد آملی را بيك دادن مسجد و مدرسه را بتیول او بحال تطبیع نگاه داشته ، آقا سید احمد طباطبائی را که از نجباء و اهل دعاست دعا گو کرده است .

پس میماند چند نفری معدود که عبارت از آقای طباطبائی و آقای بهبهانی و حاج شیخ مرتضی و صدراعظم و آقا شیخ محمد رضا قمی و معدودی دیگر که اینها هم بيك فشار از هم در درفته و شیرازه آنها گسیخته خواهد شد این آقایانهم بحدی ترس و بیم و رجا و امید دارند که در يك شب حاج شیخ مهدی سلطان الذاکرين از طرف جمعی که در خانه آقا میرزا مصطفی انجمن کرده رفت منزل آقا سید علی آقا یزدی و خواهش نمود که آقا در میان افتد و بین صدراعظم و آقای بهبهانی را صلح دهد دیگر آقا بجه

ملاحظه مساعمه فرمود و اقدام باین صلح نکرد بماند درموقعی دیگر ذکر خواهد شد اما مقام دوم که تبعید ونفی و تفریق آقایان باشد چون محتمل است موجب بلوا و شورش گردد مقدمه شروع نمود به تبعید اشخاصی که اطراف آقایانرا دارند و صورتی داد به اعظام الممالک که متجاوز از صد نفر را نوشته بودند که از آنجمله بود حاج شیخ محمد واعظ که از واعظین بزرگ و مقدسین از اهل منبر بود که مدتی در مهاجرت صغری در زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم در بیداری مردم سخن میراند و نطق میکرد در این ایام هم که ایام وفات صدیقه کبری فاطمه زهراء دختر بیغمبر خداست در مجالس روضه ومصیبت در بالای منابر صریح و آشکار بر ضد عین الدوله نطق میکند اگر چه بعضی از عقلاء که اطراف عین الدوله بودند و بشیخ واعظ ارادتی داشتند قصد عین الدوله را با آقایان اطلاع داده و در شبها حاج شیخ محمد واعظ در خانه خود نیمبند و از صد ماتی که باهل و عیال مهدی گاو کش وارد آمده بود حاج شیخ واعظ بی میل نبود که او را در روز و در خارج خانه خود بگیرند اگر چه عین الدوله در این مقام خبط و خطای بزرگی کرد که مانند مهدی گاو کش شخصی را در شب میکینند که اگر در روز هم او را میگرفتند احدی در مقام معاونت او و ممانعت مأمورین دولت بر نمی آمد ولی مثل حاج شیخ محمد واعظ کسی را که هم از علماء و مقدسین و هم طرف وثوق و اعتماد عامه است حکم میدهد که هر زمان دست باو یافتند او را مأخوذ دارند اگر چه در روز باشد باین جهت بمقصود خود نایل نگردید و شد آنچه شد .

بجمله روز چهارشنبه هیجدهم جمادی الاولی سنه ۱۳۲۴ هجری مطابق سال ۱۹۰۶ میلادی دو ساعت از آفتاب گذشته حاج شیخ محمد واعظ اصفهانی سواره رسید نزدیک خانه قنبر علیخان که در محله سریولک واقع است و بر خورد بمأمورین دولت که عبارت بود از یک نفر صاحب منصب مستی بمیرزا احمدخان و دو یست نفر سرباز از فوج قزوین در این مقام هم عین الدوله خطا کرد چه ممکن بود یک نفر فراش شیخ واعظ را به احترام ببرد نزد عین الدوله دیگر جمعیت و سربازی لازم نبود .

باری میرزا احمدخان شیخ را نگاه داشت و گفت بسم الله برویم حاج شیخ محمد گفت کجا برویم و من کیستم میرزا احمدخان گفت تو حاج شیخ محمد واعظ سلطان المحققین میباشی اما کجا برویم عجله خانه اتابک بعد محبس دولتی (ان جهنم لموعدهم اجمعین) شیخ واعظ گفت من مطیع امر و حاضر م لیکن خوبست شما از عقب من بیائید و هر جا که میخواهید مرا بپس برید بگوئید خودم میروم خواه خانه اتابک و خواه جای دیگر اگر تغلف کردم از عقب مرا با گلوله بزنید بجهت آنکه اگر اهالی طهران مرا اسیر شما ملاحظه نمایند خوف فتنه و فساد است بهتر آنست که یک نفر همراه من باشد سرباز و فراش از عقب بیایند احمدخان قبول نکرده اطراف الاغ شیخ را احاطه کردند چون نزدیک مسجد و مدرسه حاج ابوالحسن معمار باشی رسیدند طلاب مدرسه با اهل گذر اجماع کرده مانع عبور ویردن حاج شیخ شده احمدخان واعظ را پیاده و داخل در سربازخانه نمود که نزدیک مدرسه واقع بود واعظ حالت مظلومیت خود را بخشوع و خشوع و از کار و ادعیه مردم مینمود که در آن زمان اسلحه خوبی بود برای دفاع از ظالم دقیقه بدقیقه بر اجتماع مردم افزوده گردید طلاب از اطراف خبر شده و در آنجا جمع گردیدند خبر با آقای بهبهانی رسید آقا سید احمد پسر خود را با عده از طلاب و سادات برای استخلاص واعظ

فرستاد طلاب که خود را غالب تصور نموده ریختند بطرف سربازخانه در این اثناء شیخ حسین ادیب‌الذاکرین، کرمانی که بعد بلقب ادیب‌المجاهدین و شغل ناطقی از طرف ملت معرفی گردید و از فضلاء ازاehl منبر بود و صنمات بسیار در بیداری مردم متحمل شد رو کرد بمردم و گفت ای مسلمانان بیغمبر ما را امر کرده است به اعانت از مظلوم اینک من خودم را فدائی این واعظ مظلوم و خادم سید الشهداء مینمایم. شما خود دانید و تکلیف خود ورو آورد بطرف سربازخانه و درب سربازخانه را مفتوح نموده بامعاونت طلاب شیخ واعظ را بیرون آورده بطرف مدرسه حرکت کردند احمدخان سلطان چون دید اسیر و محبوس او را در بردند بسرباز حکم داد که واعظ را با گلوله بزنید سرباز اطاعت نکرد دفعه ثانی حکم شلیک داد این دفعه چند تیر تفنگ خالی شد یک تیر آمد بران ادیب‌المجاهدین خورد و او را بزمین انداخت .

مقتول شدن سید عبدالحمید

از قضایای اتفاقیه کامل مجید فاضل رشید سید سعید مرحوم سید عبدالحمید که از طلاب و اهل علم بود بازبان روزه اذدرس آقامیرزا محمدتقی مجتهد گرگانی مراجعت کرده و کتابهای درس خود را در زیر بغل داشت بآن محل رسید و آن هنگامه و شلیک سرباز را دید خطاب به احمدخان کرد و گفت مگر تو مسلمان نیستی چرا امر بشلیک کردی مگر اینها مسلمان نیستند مگر این ادیب نوکر سیدالشهداء نیست که در خون خود میغلطد اگر دولت از تو مؤاخذنه میکرد میگفتی که ملت هجوم آورد و حبسی را برد احمدخان از غیظ و تغیر تفنگی از یکی از سربازها گرفت و بطرف سید غریب بی کس خالی نمود بعضی گویند در شلیک اول تیر احمدخان بسید گرفت و تیر پسر احمدخان بادیب‌المجاهدین رسید .
بالجمله سید عبدالحمید بهمان رسیدن تیر افتاد ولی ادیب‌المجاهدین خود را بمدرسه رسانید و در آنجا افتاد .

مردم سید عبدالحمید را آوردند بمدرسه معمارباشی و در آنجا خوابانیدند حاج شیخ محمدخود را انداخت روی نعش سید و گفت آقای من چه میخواهی سید جواب داد قدری آب که عطش مرا اذیت میکند تا آب حاضر شد سید از این دارفانی بدار باقی رحلت فرمود حاج شیخ محمد که مظلومیت سید را مشاهده نمود خون سید را بصورت و محاسن خود مالید صدای گریه و ضجه از مردم بلند شد سادات و طلاب صداهای خود را بلند کرده زنها بنای شیون و گریه را گذارده در این بین قزاقها باسیف‌الدین میرزا مدیر توپخانه رسیدند حال را که بدین منوال دیدند نعش سید را برداشته و در بردند چه رسم دیوانیان این بود که در این گونه موارد کشته را در میبردند که مستمسکی بدست علماء و اهالی نباشد فلذا نعش سید را برداشته و بردند بعضی از مردم که حال را چنین دیدند ادیب‌المجاهدین را بر پشت گرفته او را برده و بخانه اش رسانیدند .

درین این واقعات جناب آقا میرزا سید جعفر صدرالعلماء باعده زیادی از سادات و طلاب رسیدند (علی کوهی) که یکی از جوانان غیور آن محله بود چون چشمش بصدرالعلماء افتاد و دانست که مسئله

بزرگ است از قزاق و سرباز تعاقب نمود و نفس سید عبدالحمید را پس گرفته و معاودت داشت بمدرسه و بامر صدرالعلماء و معاونت طلاب و سادات نش سید را بردند در مسجد جامع آقای بهبهانی و صدرالعلماء و سایر بستگان ایشان در مسجد جامع اجتماع نموده دکانین و بازارها و سراها عموماً بسته شد .

ادیب‌المجاهدین کرمانی در خانه خود افتاده خون ازران او جاری زن و اطفال او اطرافش را گرفته در عوض معالجه برایش گریه میکنند بیچاره با این صدمه و با این بیچارگی ترس دارد که او را ببرند نزد عین‌الدوله اگر چه بعد از این اعلیحضرت مظفرالدین شاه دستخط فرمود که او را ببرند بمریضخانه دولتی و طبیب و جراح برایش فرستادند و پس از چهار ماه که هستی و اندوخته او تلف شد حالش خوب و از بستر برخاست و در واقعهٔ مبارکمان مجلس هم تیر خورد در آستر آباد و مازندران هم خیلی صدمه دید ولیکن الیوم در خانه خود در بین خون غلط میزند و تکلیف خود را نمیداند .

نگارنده در این مقام استشهد می‌آورم بیک بند از بیست و پنج بند اشعار فسیح‌الزمان سید رضوان که گفته است :

بی‌حربه چونکه جیش خداوند ذوالمنن	بر حریبان شدند دلیرانه صف شکن
سلطان فوج یاور عبدالمجید داد	فرمان قتل جلگی از خبث خویشتن
شلیک با تفنگ نمودند حریبان	مجروح ساختند بیک حمله چند تن
در آن میانه سید و سالار سروران	عبدالحمید فخر زمان مفخر زمن
غافل ز ره رسید و ز هنگامه بیخبر	انگشت حیرتش بشد آنگاه در دهن
چشمش بسوی معرکه افتاد عمو و مات	از کارهای چرخ ز غوغای سرد و زن
ناگاه بملاحظه سلطان فوج دون	تیری زد آتشین بتن شمع انجمن
مابین سینه و گلویش تیر جا گرفت	وزیشت او بدر شد و جانش شد از بدن
هم بیگناه بود و هم از خلق منزوی	هم بد غریب و بی‌کس و هم دور از وطن
تیرش بسینه خورد بمظلومی حسین	قلبش بگشت پاره بمجروحی حسن
تا جان برفت از تن جان جهان برون	زد صیحه جبرئیل که ای‌حی ذوالمنن

از نوحسین کشته ز جور یزید شد

عبدالحمید کشته عبدالمجید شد

(عبدالمجید اسم عین‌الدوله است و این اشعار بیست و پنج بند است که اگر نگارنده را مانعی

نباشد بیست و چهار بند دیگر را هم دره‌وقع درج تاریخ میدارد) .

مجملاً نش سید عبدالحمید و حاج شیخ محمد واعظ را آوردند در مسجد جامع آقای بهبهانی هم قبل از دیگران خود را رسانید بمسجد جامع آقایان علماء هم که شنیدند آقای بهبهانی رفته بمسجد جامع هریک خود را باورسانیدند .

جناب آقا شیخ محمد رضا مجتهد قمی که از متایخ علماء و مرجع امور شرعیه و در نزد خواص و عوام اهمیت بسزا و ملجاء و پناه عموم‌اند با عده از طلاب وارد بمسجد جامع شدند با اینکه در مهاجرت اولیه

نیز در زاویه مقدسه بودند قوتی به آقایان داد چه مقدسین و طلاب را نظر تامی بایشان بود صدماتی که باین وجود محترم وارد آمد در موقع خواهد آمد انشاء الله .

باری جمعیت آقایان ساعت بساعت در مسجد جامع زیاد میشد و ضمناً هریک از آقایان که از محله خود حرکت میکردند مدارس آن محل تعطیل مردم و کسبه با آقایان حرکت میکردند و اکثر از آقایان در مسجد جامع جمع شده جز آقای طباطبائی که جنابش در مسجد شیخ عبدالحسین که از مساجد و مدارس معتبره طهران است وارد شد و آنجا را اختیار فرمود در این اثناء از طرف آقای بهبهانی جمعی آمدند نزد آقای طباطبائی که مردم نمش سید را آورده اند در مسجد جامع و ما هم همگی در اینجا جمع شده ایم بملاحظات مسجد جامع بهتر است از مسجد شیخ عبدالحسین خواهشمندم شما هم تشریف بیاورید بمسجد جامع و اگر شما هم ملاحظه اهمی را نموده اید بفرمائید تا ما آمده و آنجا جمع شویم پس از مذاکرات معلوم شد مسجد جامع اولی و انطباق است از مساجد دیگر فلذا آقای طباطبائی در اول ظهر روز چهارشنبه هیجدهم جمادی الاولی از مسجد شیخ عبدالحسین حرکت فرمود متجاوز از پانصد نفر سادات و طلاب و کسبه از عقب بودند بنده نگارنده در آن روز شوری در مردم دیده جمعی از جوانان و اطفال این شعر را بلند میخواندند (برس فریاد امت یا محمد) حاج شیخ فضل الله که تا بامروز وارد حوزه اسلامی نشده بود نیز با کوبه و جلال وعده از مردم محله سنگلج وارد مسجد جامع گردید در وقت ورود بر آقایان سید احمد یامناری دست بقداره نمود که مردم را عقب کند و راه برای ورود شیخ باز نماید که آدمهای شیخ کمان کردند کشیدن قداره برای نزاع است آنها هم مستعد و مهیا شدند و در مقام مدافعه حاضر شدند که عقلا زود ملتفت شده و رفع اشتباه نمودند . آقای طباطبائی فرمود ای مردم امروز روز اتحاد و یگانگی است بغض و کینه دیرینه و اغراض شخصیه را کنار گذارده در زیر لواء اتحاد و توحید در این دوره سلطنت که وزراء خائن و پادشاه رؤف و مهربان و مایل بمعدهت و مساوات است همگی متفقاً نواقص سلطنت را تکمیل نمایند و سلطنت اساسی را از پادشاه بخواید قانون معدلت را دایر کنید آقایان گفتند عین الدوله را باید از کار انداخت که امروز مانع پیشرفت کارها و مقاصد ماست آقای طباطبائی فرمود اگر عدالتخانه را بریا نمودیم دیگر عین الدوله داخل آدمی نیست آراء همگی بر این قرار گرفت که در مسجد بمانند و سایر آقایان راهم حاضر نمایند تا مقاصد انجام بگیرد مردم رفتند برای حاضر کردن سایر آقایان جمعی هم رفتند برای آوردن آقا سید ریحان الله مجتهد بروجردی چون آقا ضعیف البینه و علیل المزاج بود خود را بحالت ضعف انداخت و اظهار مرض نمود ولی مردم اصرار نموده آقا را سواره بمسجد جامع رسانیدند لدی الورود آقا بحالت غشوه افتاد آقایان گفتند حالا که شما مریض و علیل میباشید اگر مایل بماندن نمیباشید مراجعت فرمائید بخانه آقا فرمود بلی میروم ولیکن در مقاصد شما حاضر و مخالفت نمیکنم پس از یکساعت توقف بخانه خویش معاودت نمود جز معدودی از علماء سایرین هم حاضر شده مردم هم نقش عبدالحمید را در وسط مسجد گذارده و سینه میزدند بزازه هم فوراً چادری آورده در صحن مسجد سر پرده عزارا بریا نمودند .

روزی نهمینشنبه (۱۹) جمادی الاولی سال ۱۳۲۴ هجری - امروز دکانین و سراها را بسته تجار

و کسبه در مسجد و اطراف مسجد جامع جمع شدند از طرف دولت سربازها در کوچه و بازار چاتمه زدند عین الدوله و نصر السلطنه و امیر بهادر روزی در بازار نیاوران که عمارت ییلاقی سلطنتی در آن واقع است بشهر مراجعت نمودند اگرچه نیاوران در یک فرسخی و نزدیک بشهر است و آمدن صدراعظم بشهر لزومی نداشت ولیکن قتل سید عبدالحمید در نزد شاه امری فوق العاده بنظر میآید پادشاهی که از صدای رعد و برق بترسد و سید بحرینی او را بحر ز خود نگاهداری کند یک دفعه بشنود که یکنفر سید عالم غریب بدون تقصیر بجیش او کشته شد البته احتمال خرابی طهران و تزلزل تخت سلطنت را خواهد داد خصوصاً که مریض هم هست باین جهت صدراعظم مجلس مشاورت درباری را در شهر قرارداد که بلکه یک ساعت زودتر بمقصود خود برسد و نگذارد آتش فتنه مشتمل تر گردد و از طرف دولت که عبارت از رأی و خیال عین الدوله است پیغام آمد برای آقایان که شما بروید در خانه های خود تا ما امور شما را اصلاح نمایم آقایان جواب دادند مقصود ما تأسیس مجلس عدل است که بعد از این کسی ظلم و تعدی و اجحاف ننماید و چون عین الدوله مانع عدالتخانه است و دستخط شاه را اجراء ننماید و قول شاه را بفعلیت نمیرساند پس خائن دولت و ملت است باید از مسند وزارت برخیزد.

عصر امروز حضرات بزازها که بعد از طلاب دومین انصار حجج اسلامیه بودند پیراهن خون آلوده سید عبدالحمید را بچوبی نصب نموده و دسته بسته بحالت سینه زدن که خبر از مصیبت بزرگی میدهد در بازارها و اطراف مسجد جامع و مسجد شاه حرکت کرده پس از آن به مسجد جامع مراجعت نمودند کسی متعرض و مانع آنها نشد. شب جمعه را آقایان در مسجد ماندند باینکه اطراف مسجد را سرباز گرفته بود باز مردم میآمدند آقایان هم مشغول عبادت و بندگی خدا بودند عده از آقا زاده ها هم در یک گوشه مشغول مذاکره و تهیه مقدمات فردا میباشند چون هوا گرم است و سطح بام مسجد جامع هم برای هوا خوری و تبرید مناسب فلذا حاج شیخ محمد واعظ وقت را غنیمت دانسته رفت بالای منبر و قدری مردم را موعظه و ذکر مصیبتی هم نمود در وقت سحر آقا میرزا مهدی پسر حاج شیخ فضل الله طلاب را بیدار نموده مشغول عبادت شدند کم کم مردم بیکار و عوام هم که در مسجد خوابیده بودند بیدار شده صدای یا الله در تمام شهر پیچیده بود و اگر شاه در شهر بود البته این صدا در او اثر تامی میبخشید ولی افسوس که شاه در نیاوران بود و اگر در بین این صداها یکنفر برای رفاهیت نوع یا الله میگفت هر آینه خداوند تبارک و تعالی می شنید و دعوتش را اجابت میفرمود و روزگار آتیه ایرانیان باین حال حالیه نمیرسید ولیکن نیات مختلف و مقاصد متشتت با اینحال نگارنده را بقسمی حالت منقلب بود که نزدیک بود واقعاً باور کنم صدق و صفای حالت را و بروم بطرف خدا که ناگاه چشمم بکوشه افتاد جمعی از آقا زاده ها را دیدم که بحالت خنده و ذوق کنانه رو کرده اند باین مردم بیچاره و میگویند ای آلت اجرای خیالات جنک ما دولتی نیست و الا تهیه سلاح میدیدیم بلکه نزاع یلتیکی شخصی است صدا را به (یا الله) بلندتر کنید تا تر کها که در شهر میباشند بهیجان آیند و خبر بشاه برسانند و عین الدوله را معزول نمایند در این اثنا که حال یأس مرا گرفته بود یکدفعه آقا سید جمال الدین را در حرکت دیده و التفات خود را باواظهار کردم گفت مقصود ما باید در ضمن همین کارها و همین اشخاص و همین اغراض انجام داده شود

هر مقصود مقدسی در ضمن مقاصد و اغراض باطله حاصل آمد قدری حالم بجا آمده شروع کردم بگفتن یاالله بحدی صدایم بلند شد که سینه‌ام گرفت و در ضمن دعا می‌کردم خدایا مردم را از شر این آقا زاده‌ها آسوده بفرما گویا دعایم مستجاب نشد چه بعض از آنها را امروز می‌بینم بر عرض و ناموس مردم مسلط شده‌اند و در این شش سال مقدمات ریاست خود را بعمل می‌آورده‌اند .

باری دانشمندان و وطن‌دوستان امشب را در شهر پراکنده و در جماع مخفی مشغول کار میباشند میرزا عباسقلی خان قزوینی که مدیر انجمن مخفی آدمیت بود شنید سربازها را عوض نموده‌اند و آنها را امر نموده‌اند بقتل و غارت لذا در ساعت سه از شب گذشته خود را رسانید در قراولخانه پای قاپوق که صاحب منصبها در آنجا جمع بودند و بر آنها وارد شده تا ساعت پنج از شب گذشته مشغول نصیحت و اندرز آنها بود و گفت فوج شقایی اگر نسب خود و تاریخ زمان گذشته را نمیدانند من میدانم صدماتی که از طایفه قاجاریه بر و ساری این طایفه رسید با حدی نرسیده است و انگهی بکدام مواجب و کدام جیره خود را طرف با ملت خود می‌کنید آیا میدانید طرف شما کیست آیا میدانید طرف علماء و سادات و ذریه فاطمه و اولاد امام حسین میباشند اگر یک نفر سید بتیر شما کشته شود تا ابد فوج شقایی مورد لعن و سالها روضه خوانها در بالای منبر شما را همدوش بنی امیه بزبان می‌آورند فوج قزوین که شلیک کردند و سید عبدالحمید را کشتند امروز مورد لعن و نفرین و تنفر عمومی واقع شده‌اند بالاخره مدیر آدمیت در امشب تا پنج ساعت از شب گذشته در قراولخانه میدان پای قاپوق ماند و از صاحب منصبان فوج شقایی قول و عهد گرفت که شلیک ب مردم نکنند و اگر حکم دولت بر شلیک شد مخالفت کنند هر یک از صاحب منصبان و رؤساء فوج که آنجا حاضر بودند قول داده و بر طبق عهد خود قسم یاد کرده از آنجا بیرون شد دیگران مانند مدیر آدمیت در بین سرباز و توپچی افتاده از آنها قول و عهد گرفتند باین جهت مردم در این دو روز دسته بسته در بازار و خیابان و سبزه میدان تا نزدیک ارک دولتی رفته احدی متعرض آنان نگردید .

روز جمعه بیستم جمادی الاولی ۱۳۲۴ هجری - در این روز تمام بازارها بسته است و بر عده سربازها افزوده گردید مردم نعش سید عبدالحمید را در مسجد امانت گذارده مجلس ترحیم و ختم را منعقد نموده و لباس مظلومیت و عزا را پوشیده . عین الدوله هم امروز سربازها را که محافظت شهر با آنها بود عوض و تبدیل نمود فوج دیروزی را در کوچه‌های دور از مسجد و اطراف مسجد را فوجی دیگر گذارد و سادات پیران و عمامه خون آلود سید عبدالحمید را بالای چوبی علم نموده مردم هم اطراف آنها را گرفته بسرو سینه میزنند آقا سید ذبیح الله روضه خوان که از سادات با فضل میباشد در جلو سادات این مصرع را بحالت حزن و عزا میخواند (یا حضرت صاحب زمان الامان) طلاب و سادات هم همین مصرع را جواب میگفتند سایر کسبه هم در زیر علمی دیگر که از عمامه سید مقتول حاضر کرده بودند باین مصرع متکلم بودند (یا محمد امانت از دست رفت) اطفال کوچک از سید و غیر سید ازدحام نموده همگی بسرو سینه میزدند و در جلو دسته عزاداران حرکت میکردند چون در مسجد جمعیت زیاد بود و هوا گرم برای آنکه هوا متعفن و غلیظ نشود و با قایان اذیتی وارد نشود عازم شدند که مانند روز گذشته بروند در بازار و بحال گردش در بازار سینه بزنند آفای بهبهانی ملتفت شد و در مقام منع بر آمد که از مسجد خارج

نشوند حسام‌الداکین و اعتمادالداکین که هر دو از معتبرین اهل منبر بودند اظهار داشتند که دیروز هم مردم بحالت سینه زدن تا نزدیک ارك و سبزه میدان رفتند طوری نشد چه مقصود این جمع عزاداری برای اولاد بیغمبر است یا نهایت معقولیت میروند وجوش و حرارت خود را بسینه زدن خاموش کرده و فرومی نشانند آنوقت مراجعت مینمایند آقایان گفتند سر بازهای امروز غیر از سر بازهای دیروز میباشند مخصوصاً باین فوج حکم داده اند که شلیک کنند طلاب جواب دادند که اولاً ماها حربه و سلاحی نداریم و با کسی جنگ و نزاع و طرفیت نداریم ثانیاً آنکه این جماعت اکثر آنها سادات میباشند و احدی متعرض آنان نخواهد شد بالاخره به اصرار زیاد علم را از مسجد بیرون برده مردم سینه زنان دنبال علم را گرفته طلاب و سادات محترم معترقرآن‌ها را روی دست گرفته عمامهای سبزه سبزه بگردن پیچیده بودند دیگر غافل از حکم نظامی بوده چند قدمی که از مسجد دور شدند در برابر مدرسه میرزاموسی که بین چهارسوق و مسجد جامع است رسیدند سر باز جلو آنها را گرفته و مانع از عبور شدند سادات گفتند از عقب ما جمعیت بسیار است که مراجعت دشوار است راه دهید از طرف چهارسوق میرویم و از بازار اُروسی دوزها بر میگردیم بمسجد شاه و این جمع سینه زدن را در مسجد شاه سرگرم میداریم تا آقایان در مسجد جامع بتوانند زیست نمایند و ختم سید را با آخر رسانند سر باز قبول نکرد از عقب هم مردم هجوم آوردند سر باز لا بد شده قدری عقب نشست علی‌المدک کور میرزا احمدخان آشتیانی که از خویشان حاج آقا محسن عراقی بود و منصب سلطانی فوج را داشت حکم شلیک سر باز را داد سر بازها تفنگ‌ها را بسقف بازار خالی نمودند مردم بیچاره که صدای تفنگ را شنیدند قدری عقب نشستند از بالای بام اطفال بنای سنک انداختن را گذاردند از عقب هم هجوم آوردند باز حکم شلیک از طرف مشارالیه یا از رئیس بزرگ صادر گردید این دفعه باز سر باز به سقف بازار و دیوارها و زمین شلیک نمود ولیکن چند تیر بطرف مردم خالی شد و جمعی هدف گلوله گردیدند از آنجمله یک نفر سید که سش متجاوز از پنجاه سال بود و اسمش حاج سید حسین و از صلحاء و زاهدین و نیکان و چند سفرهم بمکه معظمه مشرف شده و در همان روز صائم بود تیر تفنگ آمد بسینه آنجناب و جان بجان آفرین تسلیم نمود مردم نعش سید را برداشته بطرف مسجد جامع فرار نمودند نعش را آوردند توی مسجد سایرین که این حال را دیدند بنای گریه و زاری را گذارده فریاد یا محمد یا علی یا حسن یا حسین از همگی بلند شد زنها هجوم آورده اطراف آقایان را گرفتند پدر در بی پسر میگشت پسر در عقب پدر میدوید کفش و کلاه بسیاری دم درب مسجد ریخته که صاحبانش معلوم نبودند مردم خدمت آقایان عرض کردند اذن جهاد بدهید اقل این سر بازها را دفع و علاج کنیم آقایان جلوی مردم را گرفته و اذن دفاع ندادند کویچه و بازار مملو بود از سر باز و توپچی و فراش سر باز مشغول بغارت و نهب اموال نگردید زیرا که از بالای سقف بام و سقف بازار اطفال سنک و آجر بطرف آنها پرتاب مینمودند از قرار مذکور نصر السلطنه در چهارسوق بود و چون رئیس مسلمانی بود مانع شلیک سر باز گردید چه هم میدانست فتنه بالاتر خواهد شد و هم از طرف دولت اذن نداشت منتصر الدوله که آنوقت معروف بعلیخان بود نیز در آنروز اظهار کفایت نمود و در واقع ترقی منتصر الدوله از آنروز شروع شد .

در تعداد مقتولین امروز اختلاف است بعضی میگویند صد و بازده نفر بود بعضی ذکر میکنند

پنجاه و هشت نفر بعضی نقل کردند بسیاری از مجروحین را در چاهی که نزدیک چهارسوق میباشند انداختند. یکنفر سرباز نقل کرد که اشخاصی را که به گلوله زخمی شدند در زندان چارسوق روی هم ریخته یک نفر سید فریاد میکرد ای سربازها فرض کنید من از اولاد پیغمبر نیباشم آیا مسلمان هستم و اگر مسلمان گناه است فرض کنید من مسلمان نیستم اما نوع وجنس شما میباشم تیر تفنگ پای من رسیده من زخم مهلکی ندارم مرا بفرید بخانه خود که اطفال صغیر دارم و اگر باید اینجا باینحالت جان بدهم پس قدری آب بمن برسانید که جگرم از تشنگی کباب شد و نیز گفت یکنفر بچه سید را دیدم که التماس میکرد مرا از این مکان بیرون برید اگر چه مرا در خارج بکشید طلبه میگفت ای بی انصافها در این هوای گرم سرطان مرا از این جای متعفن خارج کنید که زخم مهلکی ندارم سرباز حافظ گفت رفتم نزد صاحب منصب و گفتم اذن بدهید دوسه نفر سید و بچه را که زخهای آنها مهلك است ببرم بمنزلهشان در جواب گفت رئیس کل غدغن کرده است احدی نفهمد و نداند که این جماعت در اینجا میباشند گفتم پس اذن بدهید قدری آب بآنها بدهم در این اثناء مارا مأمور نمودند بر رفتن بشت بامها و سنگر بستن دیگر نداستم سادات زخمی را چه کردند.

بالجمله عدد مقولین و مجروحین را بطور صحت و واقعیت کسی ندانست چه اکثر مجروحین و مقولین در طهران کسی را نداشتند و غریب بودند یا عارض و متظلم بودند که از ولایات بعیده باین پایتخت آمده بودند آنچه که نگارنده برای العین دید فقط یک نعش حاج سید حسین را دید و دوسه نفر زخمی را که حاج سید حسین تیر بسنه و کلوش خورده بود و نعش آنها در مسجد جامع خوابانیده بودند و یکی هم تیر کمانه کرده و صورت او را معیوب کرده بود دو نفر زخمی هم فرار میکردند که دستگیر نشوند چه دیوانیان بحدت و ساعی بودند که مجروحین را مخفی نمایند که هیجان عامه را ساکت کنند از طرف دو اتیان هم چند نفری از سرباز زخمی شد و در این دوروز یکنفر قزاق به تیر شلول آقا سید محمد رضای شیرازی زخمی و بعد مقول گردید از قرار مذکور در وقت احتضار وصیت کرده بود که متعرض قاتل نشوند چه قاتل را مقصودی جز دفاع نبوده است.

خلاصه نصر السلطنه و شاهزاده سیف الدین میرزا مدیر بویخانه آمدند در چارسوق نشستند سرباز و توبخی و غلامهای کشیکخانه اطراف را گرفتند زمانخان میرپنج بانجگاه نفر نوپچی مأمور شد که بالای بامهای بازار سنگر بندی نمایند جمعی از تفنگچی و اهالی کشیکخانه مأمور شدند بالای شمس العماره را که بزرگترین عمارات شهر بود نگاهدارند چه از اینجا گلوله بمسجد جامع بخوبی میرسد از طرف رئیس کل امر سد آب جاری را که در مسجد جامع جاری بود به بندند که دیگر آب در مسجد نیابد و آقابان از این سخی مفرق شوند و از امروز آبرا بر روی سادات بسند (البوه که زمان طبع تاریخ است نگارنده را آن آزادی بیست که بتواند اسم مانع آبرا روی کاغذ آورد و مورخین زمان آنیه نگارنده را در این مسئله جزئی معذور خواهند دانست).

حندساعت پس از قتل حاج سید حسین یکدفعه بغنه دو نیر در مسجد جامع خالی شد و مرسکب را

کسی ندانست از این صدای تفتک که پی در پی حالی شد مردم بنای فرار را گذاردند آقایان از صحن مسجد بطرف ایوان و شبستان فرار کردند آقای طباطبائی رنگ از رویش رفته بسرهایش راجستجو و از حال آنها فحص مینمود هر کس بخیال خود گرفتار وانفساه گویان در حال فرار . نگارنده با آقا شیخ محمد فیلسوف از ترس وواهمه بطرف اطاق خادم مسجد پناه بردیم وهر چند التماس کردیم خادم

حاج آقا محسن عراقی

بی انصاف ما را راه نداد حاج سید عبدالحسین واعظ را دیدم فرار میکرد در حالی که سر هفت ساعت خود را فراموش نمود و همانجا گذارد که آن طفل گریه گمان خود را خارج مسجد بیدر رساید در این بین که مردم فرار میکردند و صحن مسجد نزدیک بود خالی شود آقای بهبهانی را دیدم که روی باندی

ایستاده و سینه خود را باز نمود و گفت ای مردم نرسید و اهمه نکنید اینها کاری داشته باشند بامن دارند این سینه من کجاست آنکه بزند شهادت و کشته شدن ارث ماست اجدادم را کشتند در راه دین خدا مرا هم بکشند این قدر ایستاد و نطق فرمود تا قدری باعث تسکین و آرامی قلوب گردید بستگان آقای بهبهانی هم افتادند در بین مردم و گفتند این دوتیر تفنگ از دولتیان نبود یک نفر از خود مسا این صدا را بلند کرد که سر باز هایدانند در مسجد اسلحه هم هست و جلوتر نیابند نگارنده دید که اطراف آقایان خالی خواهد شد فلذا با فیلسوف از مسجد خارج شدیم و در کوچه و بازار افتاده فریاد میکردیم ای مردم اولاد رسول را یاری کنید علمای خود را تنها نگذارید با اینحال خود را بخانه ادیب بهبهانی رسانیده نهار را در آنجا صرف کرده عصر مراجعت کردیم و دیدیم آقایان سلامت میباشند . میرزا محمد نایب آدم آقای طباطبائی يك دستمال فشنك بیهانه آذوقه برای آقایان داد بحسین نامی که در زیر عبا وارد مسجد نماید دم در سر بازها فشنگهارا گرفته حسین را فوراً بردند بمیدان توپخانه و او را بستند بتازیانه پس از زدن دو بیست شلاق او را حبس و بعد از مدتی او را نفی بلد کردند تا کتون که تقریباً شش سال میگذرد از آن جوان کسی خبر ندارد .

عصر امروز حاج آقا محسن عراقی آمد برای اصلاح کاری نکرد رفت مجدداً شب را از طرف عین الدوله آمد که آقایان را ببرد نزد عین الدوله آقای طباطبائی دید که بعضی مایل خواهند شد فلذا با تئیر و سختی رو کرد به حاج آقا محسن و فرمود سید تو را چه کار که در کار ما دخالت کنی همان ظلمها و کارهاییکه در عراق کردی تو را کافی نیست که آمده خدمت برای عین الدوله کنی صدراعظم در نزد تو اهمیت دارد و بنظر تو داخل آدم هست علمای مرکز از اینگونه صدور بسیار دیده اند حد خود را نگاه دار . باری حاج آقا محسن مجتهد عراقی باحال یاس مراجعت نمود . آقامیرزا مصطفی آشتیانی با امیر بهادر بنای مراد را گذارد بلکه برای اصلاح کاری کند ولی کاری نکرد بلکه بیغام آورد که من از طرف شاه مأمورم تا فردا کار را یکسره نمایم یا قتل و نفی و تبعید و یا رفتن آقایان بمنازل خود و ضمناً به آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی بیغام آورد که پول زیادی بشما میدهند که آقایان را متفرق کنید . جنابش جواب داد که نه صلاح من و نه صلاح شماست تفرقه بین آقایان ، باید کار يك سره و انجام گیرد یا تأسیس عدالتخانه و عزل عین الدوله و یا ماندن در اینجا که تکلیف معلوم شود .

دو ساعت بغروب مانده امروز مشكوة الدوله از طرف نایب السلطنه کاهران میرزا آمد خدمت آقایان و بیغام آورد که شاه متغیر است فردا کار را یکسره مینمایند صلاح در این است که مردم را متفرق کنید آقایان جواب دادند که ما مردم را امر مینمائیم دکانین را باز کنند و متفرق شوند لکن خودمان در همین مسجد میمانیم تا مقصود ما انجام گیرد و ما هم مقصودی نداریم جز اجراء دستخط شاه و تأسیس عدالتخانه و چون عین الدوله مانع و مخجل و دشمن ساداتست عزل او را نیز استدعا داریم .

نزدیک غروب امروز دستخطی که اعلیحضرت شاهنشاه در جواب پسرش عضد السلطان دستخط

کرده بود آوردند خدمت آقایان که سواد آن از این قرار است :

عریضه عضد السلطان حضور پدر تاجدارش مظفر الدینشاه

قربان خاکیای اقدس همایونت کردم - غلام خان‌زاد پس از مرخصی از حضور مهرظهور مبارک اقدس همایون ارواحنا فداء مبتلا بمرض تب شده چون یا کتی از جناب مستطاب آقامیرزا سید محمد مجتهد برای این خان‌زاد آوردند که عیناً تقدیم آستان مبارک داشته آنچه رأی انور همایونت اقتضا فرماید جواب داده شود .
الامر الاقدس الاعلی مطاع

صورت دستخط شاهنشاه مظفر الدینشاه

عضد السلطان . عریضه شما و کاغذ جناب آقا سید محمد مجتهد را ملاحظه کردیم عجب است که میگویند علماء را در حضور ما معارض دولت و مفسد قلم داده اند و هیچ تصور نمیکنند که اولاً احدی را قدرت خلاف گوئی در حضور ما نیست ثانیاً کی میتواند معارض دولت شود و از او امر دولت تمرد کند جناب آقا سید محمد و سایر علماء وقتی که بتکلیف دعا گوئی خودشان رفتار کنند مفسد بقلم نمیروند و ما هم آنها را مفسد نمیدانیم بلکه وظیفه شرعی آنها این است که خیر خواه و صلاح جوی دولت و ملت باشد اما این مسئله را هم تصدیق نمیکنم که مثل آقا میرزا سید محمد عالم متدین خیر خواهی خودش را داخل فساد کند و این رفتار را برای دین و دولت رکیک نشمارد و سبب فتنه نشود . اجماع شیوه مردمان پست و خسایس مردم است از مثل ایشان آدمی هیچ منتظر این اقدامات نیستم مخصوصاً این دستخط را بفرستید به بینند مطلب و عرض حسابی هیچ محتاج باین عنوانات نیست در شهر غائله نمایند بیایند مطلب خودشان را بگویند و جواب بشنوند تا ما هم مطالب حسابی آنها را بطوریکه صلاح دولت است بپذیریم و رفع غائله بشود والا باین شکل و این عنوان جز اینکه بیشتر ایقاظ فساد شود و مردم بیچاره دوچار قهر و غضب و بزحمت بیفتند هیچ نتیجه ندارد و البته تکلیف شرعی غیر این است که رفتار میکنند . ۲۰ جمادی الاولی ۱۳۲۴

پس از رسیدن این دستخط و بیغامات دیگر از طرف شاه و صدراعظم و سخت گرفتن باقیان از جهت آمد و شد مردم و سختی آذوقه آقای بهبهانی و آقای طباطبائی خطابه خواندند و فرمودند ای مردم ما قول و عهد شمارا بشمامسترد میداریم خواهش داریم که مارا بگذاردید بحال خود و بروید اگر یککشند ما را بکشند و اگر میکیرند ما را بگیریند از شما کاری هم ساخته نیست جز آنکه تفرقه حواس ما را باعث میشود البته بروید و دکانهای خود را باز نمائید . طلاب اظهار داشتند که ما از شما آقایان جدا نمیشویم

مردم راهم نخواهیم گذارد که دکانین را باز نمایند. آقای سید عبدالله بهبهانی قرآن را بر سر دست گرفته مردم را قسم داد که متفرق شوند و در مسجد توقف نکنند و ضمناً بیخاماتیکه کتباً از طرف شاه فرستاده شده بود در حضور جمع قرائت نمود پس از آن فرمود ای مردم آنچه را که در باب عدالت تقاضا و خواهش نمودید عاقبت جز گلوله جوابی نشدید کار بنام لایمات و سختی خواهد رسید پس هر چه زودتر است بروید البته بروید. مردم که این فرمایشات را شنیدند متفرق شده و رفتند بخانه‌های خود از طرفی دولتبان بعضی را محرم کرده و جار کشیدند که آقایان میفرمایند آمدن شما بیاری ما و بستن دکانین حرام است البته دکانین را باز کنید عوام بیچاره باور نموده رفتند بخانه‌های خود و معدودی از خواص باقی ماندند. نعش حاج سید حسین را بعضی گفتند در جای دیگر دفن کنند تا بالاخره نعش را بردند در امامزاده زید دفن نمودند شب را آقایان در پشت بام مسجد ماندند آقای میرزا مصطفی آشتیانی بیخانه مرض مادرش از مسجد بیرون آمده و رفت بخانه امیر بهادر و با امیر بهادر تا صبح از صلح مذاکره مینمود علی‌الذکور امیر بهادر گفته بود از نیاوران آمده‌ام بشهر و تا کار را یکسره ننمایم نزد شاه نمیروم و اگر تو با من همراهی کنی یکنفر از این ملاحار در شهر نمیگذارم یا آنهارا میکشم و یا بطرفی تبعید میکنم آقای میرزا مصطفی در جواب گفت که آقا سید عبدالله و آقا سید محمد را بطرفی بفرستید دیگران خاموش میشوند امیر بهادر گفت چند نفری را سیاهه کردیم و نوشتم که باید اخراج و نفی بلد شوند و عده آنها بیانصد نفر میرسد و نیز مذکور شد که نوشته امان از برای خود و بستگانش گرفته و نیز امیر بهادر قول داد که قروض آقای میرزا مصطفی را اداء نماید و ده هزار تومان با لقب شیخ الاسلامی برایش بگیرد در صورتیکه آقایان را متفرق سازد.

بجمله روز شنبه بیست و یکم را صبح از منزل امیر بهادر بیرون آمده و بطرف مسجد روانه گردید در وقت ورود بمسجد آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی ملتفت شد که مشارالیه با نوکر امیر بهادر وارد بمسجد گردید و فوراً رو کرد بمشارالیه و گفت این شخص که با شما بود نوکر امیر است آقای میرزا مصطفی گفت چون شنیدم مردم را مانع میشوند از دخول بمسجد فلذا فرستادم این شخص را که با من آشنائیت دارد آوردند و همراه خود آوردم که کسی ممانعت ننماید از دخول بمسجد و الا مرا مانع میشدند از ورود بمسجد. روز شنبه بیست و یکم جمادی الاولی سنه ۱۳۲۴ - امرز بازارها باز شد مردم مشغول کسب و کار خود شده قریب بچهار فوج سر بازار اطراف و روی بام مسجد را گرفته احدی را نمیکذاشتند که داخل مسجد شود آب جاری را بسختی غدغن نموده و مانع بودند که وارد مسجد بشود خوردنی از قبیل نان و میوه و رودش نیز امروز ممنوع شد و مانع میشدند از اینکه کسی با آقایان ملحق شود آقای میرزا سید علی پسر آقای بهبهانی خواست وارد مسجد و نزد پدر خویش ملحق شود صاحب منصب چنان سبلی بصورت آقایان زده که دوازی عارض سید گردید و فوراً بزمین نشست صاحب منصب از این حرکت نادم گردید چند قدمی پس رفته و روی خود را بطرفی گردانید آقا زاده وارد مسجد گردید و با چشم گریان پدر را ملاقات نمود.

نزدیک ظهر امروز نصر السلطنه خدمت آقایان رسیده عرض کرد من از طرف دولت مأمورم که شما را بمنزل های خودتان ببرم ولی نظر بارادت باطنی خود شما را با احترام بغانه های خودتان برمیگردانم آقایان گفتند تا سر باز نیاید و ما را مجبور نکنند ما از این مجلس و مسجد بیرون نخواهیم رفت یا باید عدالتخانه برپا شود و یا ما را بکشند نصر السلطنه دید که فساد بزرگ و فتنه عظیمی برپا خواهد شد و مسیوق بحال شاه هم بود فلذا اصرار نکرد و از نزد آقایان مراجعت نمود .

امر نان و خوراک بر آقایان قدری سخت تر از روز سابق گردید حاج غفارخان قوام دیوان یکدانه نان و قدری پنیر گرفته و دو هزار داد بسر بازقراول درب مسجد و اصرار کرد تا وارد شده و نان را به آقای طباطبائی رسانید و کذا بستگان هر یک از آقایان اینگونه نان و غذا را می‌رسانیدند . امروز آقای بهبهانی خطابه خواند و خواص خود را مختار کرد در رفتن و ماندن و فرمود صدراعظم با من غرض دارد نه باشما اگر صدمه وارد آید بر شما برای خاطر من است پس بهترین است که هر کس هر جا میخواهد برود اگر کسی بیرون برود مانع نمیباشند ما از اولاد خود توقع یاری و معاونت نداریم ما کشتن و اسیری و تبعید و قتل بلد بلکه حبس در بلاد دیگر را بر خود می‌بینیم خواص اصحاب گفتند ماها که اینجا میباشیم هر جا برویم ما را میگیرند و میکشند پس مردن با شما آقایان برای ما بهتر و خوشتر است و انگهی سعادت ابدی را با اقتضار و شرف داریم .

(در تاریخ آبی مینویسد از سیزدهم تا یازدهم ژولیه (مطابق ۲۱ تا ۲۲ جمادی الاولی) علماء و مجتهدین از مسجد نتوانستند خارج شوند و چنان محاصره شده بودند که آذوقه و نان با کمال اشکال و بطور مخفی بآنها میرسید) اما نگارنده مینویسد از ورود بمسجد همه کس را مانع میشدند حتی آذوقه و آب را مانع بودند اما از خارج شدن کسی را مانع نبودند اینک آقایان خارج نمیشدند برای این بود که مظلومیت خود را ظاهر سازند و شناعت امر را بر عامه ثابت نمایند و البته اگر مساعده شبانه قراولها نبود و آذوقه بآقایان بکلی نمیرسید هر آینه هیجان عامه را سبب میگشت بعلاوه در نظر مردم عوام محقق بود که قاجاریه از اولاد بنی امیه میباشد و این عقیده بحدی در مردم رسوخ دارد که میگویند خنجری که با آن سر حضرت سید الشهداء (ع) را بریده‌اند بارث رسیده است بخانواده علاءالدوله و لیوم در خانه علاءالدوله است این شایعه سر باز قراولها را مانع بود که جدا مانع آب و آذوقه شوند باین جهت در شها بتکلیف خود عمل نمیکردند و در منع آذوقه مساعده مینمودند و انگهی سر بازی که در ماه هفت قران و دهشاهی موجب داشت بطمع دوسه قران که باو میدادند و در خدمت بآقایان حاضر بودند .

روزی کشنبه بیست و دوم جمادی الاولی ۱۳۲۴ هجری - طرف صبح احدی وارد و خارج نمیشد جناب آقا سیدعلی آقا مجتهد یزدی با عده کثیری از طلاب و سادات از خانه حرکت کرد و بطرف مسجد جامع روانه شد دم درب مسجد سر باز آمد جلو و گفت آقا تنها در دخول مختار است ولی سایرین از ورود بمسجد ممنوعند آقا سیدعلی آقا فرمود کسی را نمیرسد که همراهان از ورود بمسجد مانع شود سایرها چون جلالت قدر آقا و اعتبار مخصوص او را در نزد شاه میدانستند در مقام معذرت برآمده مذکور ساختند

برای احترام حضرت آقا سادات و طلاب را ممانعت نمیکنیم ولی کلاهی و بازاری را ممانعت میکنیم باین جهت عده بسیاری از سادات و طلاب با حضرت آقا وارد مسجد شدند .

از طرف اتابک اعظم عین الدوله در این روز پیغامات محرمانه برای بعضی از آقایان علماء میآمد که بهر شکل باشد چه بطور تهدید و چه بطور وعد و نوید چه بطریق دوستی و خواهش و چه بطریقی دیگر که از همراهی با آقای بهبهانی منصرف و از مسجد جامع خارج شوند از آنجمله چند دفعه پیغام از برای جناب آقا شیخ محمد رضا مجتهد قمی آوردند و این آقا چون مرجع مراجعات و محاکمات شرعی طهران بود و اعتباری در نزد خواص و عوام داشت و همراهی جدی از آقای بهبهانی داشت و از اول شورش الی امروز طوری سلوک فرمود که زبان بدگویان نسبت بمقامات ایشان کوتاه و الکن بود فلذا عین الدوله نهایت سعی را مبذول داشت بلکه ایشانرا از حوزه آقایان خارج نماید ولیکن جنابش قبول فرمود و مسئله را مستور داشت که سرایت بدیگران نکند و ترس آنانرا نگیرد فقط کسیکه ملتفت شد آقای بهبهانی بود و مخصوص از جواب دادن ایشان بسفراء عین الدوله مطلع شد و اظهار تشکر نمود . نگارنده را لازم آمد که چند سطر از حالات تاریخی این شخص جلیل و عالم نبیل در این مقام بطریق اختصار ذکر نماید تا خواننده این صحایف بداند که چگونه علماء اعلام در این مقصود مقدس جد و جهدی داشتند و بجهت قسم از بذل مال و جان دریغ فرمودند .

حالات جناب آقای شیخ محمد رضا مجتهد قمی

جناب آقا شیخ محمد رضا مجتهد قمی از طراز اول علماء این عصر و از معظم فقهاء یابخت و حجج اسلام و مرجع ناس و ملاذ انام است مسقط الرأس ایشان در قم در بیست و یکم شهر شعبان المعظم سنه ۱۲۶۹ متولد گشته پس از فراغ از تحصیل علوم نقلیه مسافرت به تهران نموده و در خدمت مرحوم آقا محمد رضا حکیم قمی اصفهانی تحصیل علوم عقلیه فرمود در سنه یکهزار و سیصد مسافرت بمقبات نموده و در سامراء که محط فحول علماء و مجمع فقهاء بود بحوزه درس مرحوم آیه الله حاج میرزا محمد حسن شیرازی وارد شده و در آن حوزه قدس تکمیل مدارج علمیه و عملیه را فرمود تصنیف کتاب دلائل الاصول شرح بر فرائد الاصول مرحوم خلد مقام شیخ مرتضی و کشف المطالب شرح بر مکاسب آن مرحوم و همچنین کتاب ذرایع الاحکام در شرح شرایع الاسلام را در آنجا نمود و در نزد مرحوم آیه الله بحدی محل وثوق و اعتماد گردید که آن مرحوم بعضی از اجوبه مسائل ناس را رجوع بایشان میداشتند و اکتفاء بنظر و اجتهاد ایشان میفرمود در سنه یکهزار و سیصد و یازده بامر مرحوم آیه الله بعزم اقامت بطهران از مقبات مراجعت فرمود در ماه جمادی الاولی از سنه مذکور وارد طهران و تا کنون که سال ۱۳۳۰ طبع این تاریخ است جنابش با نهایت دقت و نظر مشغول اصلاح امور ناس است در مهاجرت اولیه و ثانویه با آقایان بود در زمان بمباردمان مجلس در مقام نصیحت و اندرز بیادشاه ایران محمد علی شاه برآمد چون مفید نیفتاد در خانه نشست و از امور سیاسی دم در دست در اوایل زمان احمد شاه یک نفر در مقام معادات و دشمنی با آن جناب برآمده و یک تیر ششلول غفله با آن جناب خالی نمود که قدری از پشت گوش را زخم نمود ضارب

را گرفته پس از استنطاق حکم مجازاتش صادر گردید که جناب معظم او را عفو نمود بلکه در مقام شفاعت او برآمده از حبس هم نجاتش دادند .

امروز خبر رسید که دولت در مقام سخت گیری برآمده است چه بشاه عرض کردند آقا سید عبدالله و آقا سید محمد جمعی از الواد شهر را دور خود جمع نموده و خیال دارند سلطنت را از بین بردارند و دولت جمهوری تشکیل دهند فلذا شاه هم بمین الدوله اذن داده است که این عده جماعت را پراکنده و متفرق سازد عین الدوله هم اکیداً دستور العمل بنصر السلطنه داده است رسیدن این خبر بشهر هم قدری آقایان را ترسانید و هم دانشمندان را بغیال انداخت از این جهت آقای بهیانی

اعضاء یکی از انجمنهای ملی در موقع قسم خوردن

در همین ملاقات اولیه آقا سید علی آقا مجتهد را که از واردین امروز بود بگوشه کشانید و از او خواهش نمود که برود در سلطنت آباد و شاه را ملاقات نماید بلکه مقصود آقایان را بشاه برساند عده از اجزای انجمن مخفی چنین صلاح دیدند که علاء الملک وزیر علوم را ملاقات نمایند او را وادارند که بلکه شاه را منصرف نماید از خیال سوء نسبت بعلما و سادات چه علاء الملک هم وزیر علوم است و در زمان استبداد امور علماء و طلاب راجع بوزیر علوم است و هم بملاحظه سیادت و سن علاء الملک و خدمات او در دولت شاه را با واطمینانی تام است علاوه بر اینکه جنبه سیادت و اسلامیت علاء الملک یک امیدواری باجزای انجمن میدهد که ملاقات سری او مفید واقع خواهد افتاد در این مقام چند سطری از حالات این وزیر علوم ذکر مینمایم آنوقت بر میگرددیم بمأموریت آقا سید علی آقا یزدی .

حالات علاء المالك وزیر علوم

میرزا محمود خان علاء المالك از رجال دولت و از سادات صحیح النسب و قایل نظام العلماء تبریزی و معروف بسادات طباطبائی سلسلهٔ جلیل و خانوادهٔ نبیلش معروف و مشهور است زمان پنج پادشاه ایران را درک نمود و اکثر اوقات متصدی امور معظمهٔ دولتی بود .

تولدش در چهارشنبهٔ غرهٔ شهر شعبان اودئیل ۱۲۵۸ هجری بوده بعد از اینکه ده سال تحصیل مقدمات و علوم منداولهٔ ایرانی را نمود برای تحصیل عازم تفلیس شد پس از چند سال توقف در آنجا بقیهٔ مراجعت نمود و در تعداد اجزاء دیوانخانهٔ تبریز که در آن زمان تشکیل یافته بود معرفی شد بعد از دو سال اشتغال بخدمت بعزم زیارت عبات و همراه بودن با جنازهٔ بدر از تبریز بعبات رفته در مراجعت از عبات بطهران آمده دروزارت امور خارجه وارد و س از زمانی مأمور تفلیس گردید و از آنجا به تبریز رفت و بشغل و کیل دفتری و عمل تسویهٔ محاسبات نایل گردید تا آنکه بامر حرم عز بزخان سردار بتهران آمده باز دروزارت خارجه داخل و بمأموریت مخصوص بلندن مأمور شد س از ششماه توقف در لندن بطهران مراجعت نمود و به سمت فو نسوای معرفی شد تا آنکه ناصرالدین شاه عازم فرنگستان گردید علاء المالك برای نهمیهٔ لوازم ورود شاه بحاج نر خان رفت و از آنجا نا مسکو در رکاب شاه بود چون اندرون ناصرالدینشاه را سرحد ایران با شاه بود اذنا علاء المالك مأمور بمراجعت دادن اندرون شاهی شد س از مدتی او را جنرال قوسول موده مأمور بفلیس گردید شش سال در آنجا توقف نمود و بعد با مرحوم میرزا حسینخان صدراعظم که بسمت سفیری مأمور بطرزبورغ بود همراه شد و بعد از مدتی بسمت مستشاری به بطرزبورغ مأمور شد بعد از یکسال بسمت شاردافری در روسیه بود س از آن بسمت سفارت کبری مأمور اسلامبول گردید و شش سال در اسلامبول توقف کرد و بعد با بران آمده بحکومت فرمانفرمائی کرمان منصوب شد در کرمان آناریک کندارد با اینکه زمان اسبنداد بود و حاکم قعال مابشاه قسمی سلوک نمود که الی کنون اهالی کرمان آرزوی حکومت او را دارند زیرا که در کرمان مرسوم بود حاکم هر گاه سوار میشد برای دیدن و بار دبد علماء و غیر آن متجاوز از صد قراس حوب بدست در جلو اسب حاکم میافتادند و مردم را اذیت مبرسانیدند علاء المالك ابن کارزشت را موقوف نمود و خود سوار الاغ میشد بکفر از نو کرهایش هم سوار اسب یا الاغ میشد و با او حرکت میکرد چنانکه معروف بحاکم دوخره شده است (در مقابل دواسبه) در رسیدگی بعراض رعایا بنفسه رسیدگی مینمود در سبسان با انگلیسها مشغول مذاکره و نسوبهٔ امور سرحد به گردید با علماء کرمان مباحثه و مذاکرهٔ علمی مینمود سطح شرح لمعه و شرایع را مسند احکامش قرار میداد در هنگام حرکت از کرمان اهالی کرمان برای فقدان حجت حاکمی در حسرت و افسوس بودند س از مراجعت از کرمان بوزارت علوم و معارف نایل گردیده در زمان وزارت علوم در ترویج از مدارس ساعی بود و مدارس در آن زمان روسی قی گذارد چه رسیدگی و دقت را بنفسه مینمود و غفلهٔ بدون خبر و اطلاع وارد هر یک از مدارس میندودنی هم بوزارت عدلیهٔ ایران مشغول بود مدتی هم در اصفهان حکومت داشت در زمان اسبنداد و مشروطه

حطوری سلوک نمود که وطن‌دوستان و حریت‌خواهان را امیدواری بخشید بعد از خرابی مجلس و روز بمبارمان پارلمان بامر محمدعلیشاه با وکیل‌الملک مأمور خارجه گردید در ظاهر برای تعزیت و تسلیت امپراطور روسیه در قوت عمویش حرکت کردند لیکن در واقع مقصود آن بود که خیال دول را درباره مشروطیت ایران بدانند و استعمال از حال آنها نسبت بایران نمایند خلاصه علاء‌الملک شخص عالم هائل منمندن متدبیتی است که اعلیحضرت مظفرالدین شاه را باو وثوق و اعتمادی است بیش از دیگران و الی‌کنون که سال ۱۳۴۰ و زمان طبع و نشر ابن‌باریخ است علاء‌الملک قسمی سلوک نموده است که

مورد تحسین و تمجید عامه است و هم در این ایام وزارت علوم و معارف را باو عرضه داشتند ولی بیاره ملاحظات هنوز قبول نکرده است بگارانده آنچه که در زمان مشروطیت ایران از این شخص بزرگ صادر شده است در موقع ذکر نموده و مندرحاً خواهد آمد .

مجملاً آفاسید برهان‌الدین خلخالی منقبتل گردید ملاقات و وزیر علوم را اما مأموریت جناب آفاسید علی‌آقا یزدی از این قرار است که بس از ورود بمسجد جامع یا آقای بهبهانی و حاج شیخ فضل‌الله در کوشه خلوت کردید آفاسید علی‌آقا گفت عن‌الدواه کار را بر شما سخت گرفته است و خاطر شاه را از شما رنجانیده و شما را یاغی دوات قلم داده است همین امروز و فردا کار را یکسره خواهد کرد اگر بمن قول میدهید بمن مراجعت نکنم از این مسجد خارج نشوید و بجائی نروید من بروم شاه را ملاقات کنم و واسطه در صلح و اصلاح سوم حاج شیخ فضل‌الله گفت البته مصلح و واسطه از خود ما باشد بهتر است تا اینکه

آقا سید علی آقا یزدی

خارجی باشد و زود اقدام کنید که کار امروز بنهایت خواهد رسید آقای بهبهانی فرمود آنچه که صلاح میدانید بکنید ما از مسجد خارج نمیشویم ناخبر شما بما رسد پس از عهد و قرارداد آفاسید علی‌آقا از مسجد خارج شده تا نهمیه کالسکه دید نزدیک بظهر رسید نهار را در خانه صرف کرده و سوار شد دوسه ساعت بعد در سلطنت آباد در منزل صدیق‌الجرم پیاده شده ادی‌الورود بیغام داد بشاه که باید پنج دقیقه خدمت اعلیحضرت بر رسم و عرایضی دارم که باید در خلوت بشاه عرض کنم جواب آمد که شاه فرموده است نشریف بیاورید در این اثنا از طرف خانمهای اندرون بیعامات منوالیه برای آقا آمد که در باب آقایان علماء مذاکره و عرضی نکنید که خاطر شاه رنجیده و بی‌نهایت متغیر است آقا سید علی‌آقا جواب داد که عرض لازمی دارم که صلاح شاه در آست بازی آقا وارد بر ادساه ایران و شاه در ستر مرص افتاده امربهادرواهل خلوت دورس را گرفته ادی‌الورود میل از نعار فاب رسمی آقا عرض کرد بعض عرایض

دارم که باید بدون ثالث حضور مبارک عرض کنم شاه نگاهی به امیربهادر کرد او واجزای خلوت چند قدمی عقب رفتند بطوریکه مذاکرات شنیده نشود شاه رو کرد بسید و گفت بعضی از آخوندهای مفسد اطراف سید بهبهانی را گرفته او را بیعض حرکات و ادار کرده اند و ما بر حسب تکلیف سلطنتی خود گفتیم آنها را طرد و منع و نفی کنند آقا سید علی آقا گفت علماء همه وقت دعا گوی دولت بوده و میباشند شاه فرصت نداد که سید کلامش را به آخر برساند فرمود میرزا علی اصغر خان امین السلطان آخوندها را بدعادت کرد هر چه خواستند داد آنچه گفتند شنید تا اینکه نوبت صدارت بعین الدوله رسید در سال گذشته پسر آقا سید عبدالله از عتبات مراجعت کرد سید فرستاد نزد عین الدوله که کالسکه خود را بفرستید باستقبال آقا زاده عین الدوله جواب داد که آنکه کالسکه برای آقا زاده میفرستاد و پول بشما میداد امین السلطان بود و رفت بفرنک . فرستاده سید چند کلمه هم رویش گذارد و بسید گفت فلذا سید با عین الدوله بنای بدرفتاری را گذارده مفرضین هم اطرافش را گرفتند واقعه مسیونوز را پیش آوردند تا بمهاجرت زاویه حضرت عبدالعظیم منجر شد من هم بملاحظه حفظ اسلام و اینکه طرف شدند جمعی از علماء با شخص کافر فرستادم آنانرا از زاویه مقدسه آوردند و بآنها محبت کرده مقاصدشان را گفتم بر آورده کنند حالا جمع شدند که ما عدالتخانه میخواستیم شما میدانید که آقا سید عبدالله و حاج شیخ فضل الله طالب عدالتخانه نمیباشند عدالتخانه مضر بحال اینها میباشد بر فرض امروز عدالتخانه در مملکت منعقد شود اول صدای همین اشخاص بلند خواهد شد که ما عدالت نمیخواستیم پس معلوم است قصد مالاها جز این است و عمأ قریب شورشی در مملکت احداث خواهد شد بلی یک نفر آقا میرزا سید محمد است که مایل بجمهوریت است او هم امری را خواهانست که در ایران امکان پذیر نیست و بر ذمه شاهانه ماست که مملکت را منظم داشته و از چند نفر آخوند مفسد چشم پوشیده و ضمناً عده قلیلی از خوبان هم بآتش خواهند سوخت آقا سید علی آقا یزدی در جواب عرض کرد گویا براعلیحضرت پوشیده نباشد که دعا گوازا اشخاص بی عرض و دعا گوی خاص اعلیحضرت میباشد و هیچوقت خود را داخل در این جماعت و اجامها نکرده ولیکن دوشب است که صدای زاری و گریه مردم از مسجد بلند است و در بین این جماعت اشخاصی میباشد که قصدشان خیر و صلاح است علی ای حال امروز همگی بیچاره شده اند و بمسجد پناه برده اند و خدا را میخوانند چنانچه اعلیحضرت اجازه دهند مالاها را بمراحم اعلیحضرت امیدوار نموده آنها را حضور آورده اظهار مرحمتی درباره آنان بفرمائید و نیز حکم مبارک صادر شود عدلیه را قدری منظم نگاهدارند که هم رعیت آسوده شود و هم مالاها بمقصد خود رسیده باشند اعلیحضرت فرمود بسیار خوب آنها را همین امشب تا فردا بیاورند حضور که علی قدر ما تبهم درباره آنها اظهار مرحمت بشود در این اثناء اجزاء خلوت وارد شده دور شاه را گرفته و هر کدام بنای بد گفتن از مالاها را گذارده شاه رو کرد به امیربهادر فرمود کالسکه حاضر کنند تا آقا سید علی آقا برود شهر و آقا یانرا بیاورد حضور ما بلکه این غائله خاموش شود امیربهادر عرض کرد من خودم باید بروم شهر آقا در کالسکه خودم سوار میشود و اگر آقا یان راضی بآمن شدن در همان شهر کالسکه فراهم است و جداً مانع گردید از اینکه کالسکه شاه برای مالاها فرستاده شود آقا سید علی آقا بیش از آنچه کرد دیگر نتوانست مقاومت کند از

نزد شاه بیرون آمد در منزل امیر بهادر وارد شد امیر بهادر بدفع الوقت و ملاحظه گذرانید طوری آقا را با خود حرکت داد که چهار ساعت از شب گذشته وارد شهر شدند لا بدسید خدا حافظ نموده در خانه خود وارد شد صبح خبر رسید که آقایان را نفی بلد نموده یعنی بطرف عتبات روانه نمودند فوراً آقا سید علی آقا درشکه خواسته بطرف ابن بابویه که در یک فرسخی طهران واقع است حرکت نمود آنجا که رسید آقای بهبهانی و آقای طباطبائی را ملاقات نمود مذاکرات باشاه را نقل نمود و فرمود باینکه شما بمن قول دادید که از مسجد خارج نشوید تا من مراجعت کنم چرا خلاف قول کردید آقای بهبهانی فرمود ما را مجبور کردند به اخراج و اگر خارج نشده بودیم منجر با تلاف نفوس میگردید آقا سید علی آقا مذکور داشت من شاه را تا یکدرجه ساکت کردم صلاح در این است که در همین مکان توقف فرمائید تا کالسکه سلطنتی آورده شما را ببرم حضور آقای بهبهانی فرمود دیگر کار گذشته است جز رفتن بعتبات دیگر علاجی نیست اگر چه میدانم در بین راه خطراتی هست و شاید ما را متفرق یا معدوم نمایند ولی چاره نیست بعلاوه عهد و پیمان کردیم لا اقل تا قم برویم و اگر نمانت نکردند که برویم بعتبات والا آنجا را که مقتدرمان باشد . این است مختصری از زحمات جناب آقا سید علی آقا مجتهد یزدی .

روزی کشنبه ۲۲ جمادی الاولی ۱۳۲۴ هجری طرف صبح احدی وارد و خارج از مسجد نمیشد طرف عصر نصر السلطنه و مدیر توپخانه سیف الدین میرزا آمدند و مذاکره داشتند که حکم بقی قطعی از شاه صادر شده است که شما آقایان را بهر شکلی که باشد از مسجد جامع خارج کنیم آقای بهبهانی فرمود اگر چنین است پس بگوئید فراش و سرباز بیایند و ما را بقهر و جبر از خانه خدا بیرون برند نصر السلطنه قبول نموده وعازم گردید که حکم دهد آقایان را بجبر متفرق نمایند آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی گفت اگر ما را باینحالت که ذکر شد بیرون ببرند مردم ساکت نخواهند نشست دست در میآوردند آنوقت چنگ و نزاع میشود دشمن هم در بین میافتد و کار خود را میکند دولت و ملت متهم و خون ما بهدر خواهد رفت آقایان ملتفت شدند که این رأی باصوابی است آقای طباطبائی فرمود اگر ما بخانههای خود بر گردیم باز در خانههای ما همین اجماع و ازدحام میباشد چاره جز این نیست که یا بعدالتخانه بر پا شود و یا دستخط امنیت برای ما گرفته شود تا ما برویم بعتبات و ازمسئولیت و تکلیف خارج شویم . نصر السلطنه گفت واقعاً میروید به عتبات و یا مزاح میفرمائید آقایان گفتند البته میرویم و نهایت میل را بر رفتن داریم باری نتیجه این مذاکرات این شد که یک ساعت بغروب مانده صدور دستخط امنیت تلفون شد و بتوسط مدیر توپخانه آورده شد تا نیم ساعت از شب دوشنبه بیست و سوم جمادی الاولی آقایان در مسجد جامع بودند بعد از نماز مغرب از مسجد بیرون آمده بخانههای خود رفتند آقای طباطبائی بخانه خود نرفت و رفت بخانه آقای بهبهانی جمعی دیگر از سادات و آقایان نیز با ایشان بودند لیکن سایرین هر یک بخانههای خودشان رفتند صبح علی الطلوع بطرف حضرت عبدالعظیم رهسار شدند و در ابن بابویه که نزدیک زاویه مقدسه است وارد شدند از اتفاقات آنکه در شب دوشنبه ۲۳ جمادی الاولی که مطابق است با ۲۰ سرطان از اول شب تا صبح در طهران باران سختی باریده رعد و برق می جهید بحدی که در زمستان و بهار چنین

مارابی در طهران دینه نشده بود و حصرات برکها حدی گمان مسکردند که این رعد و برق بواسطه می احرامی بعلماه است .

امرو روحا مررا بصر الله بهشی ملقب بملك المسکمین که ارواعطین برک و اطقن سرک است باآبان ملحق شد و سعی اودربیداری مردم برای صندمابی است که از ملاحای اصمها دینه است ولسکن در ساندن سالارالدوله را تحت سلطه اوطریق مندولاب عهد ویا طریق بر انداختن عن الدوله بی اندازه سعی است و اگر این قصد در او نبود هر آنه از اولی اشخاصی بود که دربیداری مردم سعی نمود ماری ملك المسکمین با آقا مررا سید علی سرزای در شمران در فریه سعدآباد باع مررا عبدالوهاب خان آصف الدوله شزای مهمان و ثوق الدوله بودند که حرم ما بها رسید بحکم عین الدوله دوسر ملك المسکمین را گرفتار کرده و بردند بطنمه که از آنها اسنطاق نمایند مکان ملك را ، ملك از شنیدن این خرحائف شده و ثوق الدوله هم بملاحظه برادرش در حضور که منشی عن الدوله بود و هم بملاحظه پدرس معتمد السلطنه ترسند بحدیکه آقا مررا سید علی منقل شد که ملك را سرد حائی بجهان کد و حون حشم ملك آب آورده بود و بوری نداست فلدا اورا در درشکه نشانده و رفند در درسد که در دوفر سحی طهران اسب اطافی از مشهدی ابوطالب دربندی گرانه کرده در آنجا محمی شد و صبح زور دیگر آقا مررا سید علی زهت مرل و وق الدوله برای اسعلا م حرم که شنید واقعه مسجد جامع و احتما آفان را در آنجا فلدا بصره السلطان را که اردوسان ملك و ار اشخاص با حرارت وار کسانیی اسب که دربیداری مردم بی هایت سعی است ملاقات نمود قرار بر این شد که اول شب درشکه بیاورد در دربند و ملك را با خود سرد شهر و برساند به آفان علیها بصره السلطان در اول شب خود را رسانند بدربند و ملك المسکمین را با خود در درشکه نشاند و آورد در مسجد جامع و دست او را گذارد در دست آفای طناباطائی ملك المسکمین از امروز شروع مرفی نمود چه با نه امروز بواسطه لوث اجهام گاهی او را نانی و گاهی اورا لامذهب متخوانند و بوسه در فشار آفای بحمی (۱) بود حی آنکه از حاه و رنگی خود دست برداست و خود را بست سالارالدوله بسر مطهر الدین ساه بار راحت و آسوده خود در واقعه مهاجر صبری و زمان بعد با آفان فی الحمله مراده داشت و مورد سوء طن عن الدوله واقع گردید ولی از آمدن مسجد جامع و شروع بمقاصد وطنه علنا رو بمدارح عالیه آورد و در مره اطقن برک محسوب گردید حی از امروز آفا سید جمال الدین همدوش وهم مسلك گردیدند و وق الدوله از اینکه مهمانان عرب خود را بحرم وطن دوستی از مرلش عدرحواس قدری در برد عقلاء مدموم شد ولسکن رحمت سابقه و لاحقته و ثوق الدوله این گناه را سست و بمعاد (الحسنات یدهن السائب) گزارده هم باعمال نسکن گراست و نکارهای رست و اما بصره السلطان را اکون که زمان طبع این حلد سوء اسب نسکی سناش میکم چه این مرد با حرارت را از زمان ناصر الدینشاه الی کون ملك حال و بك مقصد سناحه حی آنکه در معاونت حکومت کرمان دربیداری مردم و رفی وطن سعی و جاهد بود حدایس احرعایت فرماید

(۱) آفای بحمی از علمای اصمها است .

روردوشده ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۲۴- آفتابان بهبهانی وطباطبائی و جمعی دیگر نقل مکان کردند
 مابن مایوه که در بردیکی راویة مقدسه حضرت عبدالعظیم (ع) واقع است

سالارالدوله

ارازها بعضی نسه و بعضی معوح است مردم سرگردان و حیران بدون تکلیف طلاوت و حار
 درحال خوف و ترس احدی حرب مسکند در کوجه و بازار راه رود گارنده خواست رود مابن امو ۴
 حرث نکرد که از خانه خود خارج شود کوجه و ارازمیلو و دارسر ازو و سچی که کونا مامور بودند کشش
 اهل علم و سادات اگر در کوجه و بازار کعبه خود و سندنه مشد طوری ناوکاه مسکند کاته
 فابل پدر و برادر خود را می‌سند

(عصر امروز شروع بواقعه تحصن بسفارت انگلیس شد که بعد از این خواهد آمد)
 امروز عین الدوله در حضور جمعی از رجال دولت گفت شب گذشته باران آمد و کثافت‌های شهر را برد و شهر را پاک نمود. باری آقایانیکه در امروز مهاجرت کردند از این قرار است.
 آقای بهبهانی. آقای طباطبائی. صدرالعلماء. آقا سید جمال افجه. حاج شیخ مرتضی. آقا سید مصطفی قنات آبادی. آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی. آقا میرزا محمد صادق طباطبائی. آقا سید مهدی طباطبائی. آقا شیخ عبدالرحیم نوه صاحب فصول. آقا سید احمد طباطبائی. آقا میرزا محسن. آقا شیخ محمد رضا استرآبادی. آقا سید علاء الدین اعتماد الاسلام. آقا شیخ محمد رضا کاشی. پسرهای آقای طباطبائی. پسرهای آقای بهبهانی. طلاب و سادات متجاوز از دویست نفر.

آقایانیکه بعد مباحث شدند

حاج شیخ فضل الله. حاج علی اکبر. آقا سید اسدالله طباطبائی. آقا میرزا سید حسن طباطبائی. طلاب و سادات تقریباً پانصد نفر. آقا میرزا سید حسین قمی و آقا شیخ محمد رضای قمی هم مهاجرت نمودند.
 آقایان بهبهانی و طباطبائی و صدرالعلماء و آقا سید جمال دریک کالسکه سوار شدند سایرین سوار درشکه و کجاوه و قاطر و اسب و الاغ بودند جمعی کثیر از طلاب و غیرهم با پای پیاده از دروازه طهران خارج شدند. قریب بظهر امروز آقا سید علی آقا یزدی از برای معاودت آقایان وارد ابن بابویه شد آقایان راضی نشده گفتند در مملکتی که عدالتخانه نباشد نیمایم دریک ساعت بفرود از ابن بابویه حرکت کردند در جنب بقعه صادقیه قدری توقف و مکث نمودند حضرات خدام و اهالی حضرت عبدالعظیم خدمت آقایان رسیده تکلیف ورود بزائیه مقدسه را نمودند و گفتند ما تا جان داریم دریاری آقایان کوشش میکنیم لیکن آقایان قبول نکردند و بلاحظاتی از یکساعت زیارت کردن هم رأیشان منصرف و منحرف گردید جناب آقا شیخ محمد رضای استرآبادی که چند سال در عتبات عالیات مشغول تحصیل و عبادت بود و از زهاد و عباده و در منبر نطقی گویا داشت این ایام از عتبات مراجعت نموده در زائیه مقدسه وارد جمعی از مؤمنین از ایشان استقبال نموده امروز باید وازد این پایتخت شود این اتفاق افتاد فلذا جنابش از ورود بطهران منصرف شد و با آقایان حرکت نمود نگارنده را دل بحالت این آقا سوخت چه بانهایت سختی از عتبات تا دروازه طهران آمده است حالا با عدم استطاعت باز معاودت بعتبات مینماید.

امروز صبح مکتوب آقای بهبهانی که محرمانه بسفارتخانه دوات انگلیس مرقوم داشته به (مستر کرفندف) رسید و این مکتوب دوم بود که آقای بهبهانی از راه التجاه بان سفارتخانه نوشته بود مضمون مکتوب اول را نگارنده ندانست ولی مضمون مکتوب دوم از این قرار است که: ما علماء و مجتهدین چون راضی نیستیم خونریزی بشود لهذا حرکت با ما کن مقدسه را عازم گشتیم و از آن جناب تمنا داریم که در دفع ظلم و تعدی همراهی خود را از ما دریغ ندارد. چون آقایان حرکت کرده بودند و موقع گذشته بود (مستر کرفندف) شازردا فر همین قدر جواب داد که نسبت بیازماندگان و آنانکه التجاه آورند همراهی خواهد شد این بود که آقای بهبهانی در ابن بابویه ببعض از تجار فرمود که اجزاء سفارتخانه بمن وعده همراهی

داده‌اند هر گاه پس از من متعرض شامشدند بآنها متوسل شده و بآن مکان متحصن و ملتجی شوید اگر چه وزیر مختار در طهران نیست ولیکن شازده‌ها و سایر اجزاء سفارتخانه از شما همراهی خواهند نمود .

روز سه‌شنبه ۲۴ جمادی الاولی که مطابق بود با هفدهم ژولیه ۱۹۰۶ میلادی آقایان مهاجرین که در بقعه صادقیه متصل بزایه مقدسه حضرت عبدالعظیم (ع) جمع شده حرکت کردند بسمت کهریزک در یک ساعت از شب گذشته وارد کهریزک شدند آنهائیکه بعد از این روز بآقایان ملحق شدند در آنروز و روز بعد حرکت کردند بستانگان و نوکرهای آقایان که تهیه و تدارک سفر را دیده با اسباب و لوازم سفر در کهریزک ملحق شدند . از طرف دولت متوالیاً برای آقایان پیغام میرسید نصر السلطنه و مدیر توپخانه و سالار فیروز کوهی آمدند و گفتند و شنیدند و رفتند . بازار و کاکین و سراها امروز باز است احدی از کسبه در خیال همراهی از مهاجرین نیست اگر هم کسی مهاجرت کند نه برای همراهی و معاونت از آقایان بلکه از ترس مال و جان خودشان میباشد و اگر فشار دیوانیان و حرکات شنیعه و اعمال قبیحه آنان نباشد احدی از کسبه و تجار بآقایان مهاجرت نمی‌کرد عجله یک حالت خوف و ترس مردم را فرا گرفته است نه مأمنی که بآنجا پناه برند و نه ملجائی که بآن متوسل شوند سابقاً اگر ظلمی بمردم میشد پناه بخانه‌های آقایان می‌بردند ولی دیگر جائی را ندارند که بآنجا پناه ببرند اکثر علماء مهاجرت نموده‌اند حاج شیخ فضل الله هم در خیال حرکت است مردم در منزل حاج شیخ فضل الله زیاد مراده و آمد و شد میکنند بعضی ایشان را مانع میشوند از همراهی با عین الدوله گروهی او را تحریص و ترغیب میکنند بر دوستی عین الدوله .

شب چهارشنبه بیست و پنجم هفت ساعت از شب گذشته مدیر توپخانه سیف‌الدین میرزا در کهریزک خدمت آقایان رسیده گفتگویی محرمانه کرد و رفت ولی مسموع شد که بآقایان گفته است . مستدعیات شما را شاه قبول میکند جز عین الدوله و افتتاح عدالتخانه که اجابت این دوازمحالات است . و نیز گفته است که اگر از قم حرکت کنید در مخاطره میباشد .

آقایان در کهریزک ملتفت شدند که برای مخارج این سفریول بسیاری لازم است لذا در مقام توجه و نظر به اندوخته خود برآمده آقای طباطبائی چهارقران پول درجیب داشت آقای بهیمانی صد و پنجاه تومان پول نقد همراه داشت و این پول کفایت تا قم را نداشت لذا آقا زاده‌ها را فرستادند بشهر برای تحصیل پول و هر کدامی تهیه وجوه نموده آقا میرزا محمد صادق پسر آقای طباطبائی که برای تحصیل پول آمده بود بشهر ابتداءً از بانک روس خواست یول قرض کند اجزاء بانک مطالبه گرو کردند . باینکه سابق بر این مالاها اگر پولی از بانک می‌گرفتند بدون گرو میدادند ارباب جمید هم ترس عین الدوله را بهانه کرد حتی آنکه گفت اگر پولی هم بدهید که حواله و برات بدهم قبول نخواهم کرد آقا زاده متحیر ماند که چه کند تا آنکه معین حضور و ملتفت شد که اگر یول نرسد شاید آقای طباطبائی از مهاجرت منصرف شود فلذا آقا زاده را ملاقات نمود و گفت من تازه ملک خود را فروخته‌ام سی هزار تومان حاضر است هر قدر می‌خواهید بدهم از هر جا هم که پول لازم شد حواله کنید من می‌پردازم و اگر بیکی از تجار هم بخواهید می‌دهم و برات می‌گیرم آقا زاده دو هزار تومان اسکناس گرفت و مانند حرز دعا بر بازوی خویش

بست ودوستان را وداع گفته دستور العمل داد و گرفت و حرکت کرد درحسین آباد که شش فرسخی طهرانست ملحق باقایان شد چون معین حضور از اجزاء انجمن مخفی بود نگارنده از او پرسید قدر پول را جواب داد چهار هزار تومان دادم دوهزار تومان را پس دادند و اگر هم حواله ایشان از بین راه رسیده بود تا سی هزار تومان میدادم باری از جاهای دیگر هم پول باقایان رسید و از جهت پول بهیچوجه نگرانی نبود مراجعت آقا شیخ محمد رضا مجتهد استرآبادی از حضرت عبدالعظیم بعثت و حرکت کردن با آقایان خیلی باعث قوت مهاجرین شد آقا میرزا سید حسین قمی و آقا شیخ محمد رضای قمی هم که حرکت کردند مهاجرین را قوتی فوق العاده داد. آقا سید ریحان الله هم نقل بفیروز آباد که از آنجا برود بشهد مقدس. حاجی شیخ فضل الله هم درصدد تهیه حرکت و مهاجرت است این مهاجرت را مهاجرت کبری گویند و مهاجرت اولیه را که بزائیه مقدسه حضرت عبدالعظیم پناهنده شده بودند مهاجرت صغری گفته اند چه در این مهاجرت هم مقصود اعظم است از اول و هم عده مهاجرین بیشتر و هم زحمات و صدمات وارده بر آنان زیادتر بود.

روز چهارشنبه ۲۵ جمادی الاولی ۱۳۲۴ - حاجی شیخ فضل الله در تهیه حرکت است نصر السلطنه بر او وارد و چند ساعتی باهم خلوت نمودند بعضی گفته اند مشارالیه بر حسب میل عین الدوله تا قم خواهد رفت چه اگر توانست آقایان را منصرف مینماید از رفتن بعثت و آنها را معاودت خواهد داد و این خدمتی است که بصدر اعظم کرده است و اگر نتوانست آنان را عودت دهد همان مراجعت خودش اهمیتی خواهد داشت و شاه را از خیالات بزرگ خواهد انداخت بعضی را عقیده آنستکه واقعاً در خیال مهاجرت است چه در مهاجرت اولیه که تخلف ورزید خیلی متضرر گردید علاوه بر این حاجی شیخ فضل الله اگر چند ماهی در عثبات توقف کند شخص اول علماء اسلام خواهد گردید چه هم حسن سلوک دارد و هم مراتب علمیه و هم نکات ریاست را بهتر از دیگران داراست. حاجی شیخ عبدالنبی هم رفته است به عوین که در دوقرسخی طهران واقع است. آقا میرزا مصطفی آشتیانی هم مادرش مریض است و خیالاتش را کسی نمیداند. از طایفه طباطبائی جز یک پسرش آقا عبدالمهدی که ماند برای سرپرستی خانواده و اینکه بعدها بستگان را حرکت دهد دیگر همگی مهاجرت نمودند. دیگر از مهاجرین که از مهاجرت او آقایان راقوت و عین الدوله را ضعیف نمود جناب آقا سید اسد الله طباطبائی برادر آقای طباطبائی است که امروز حرکت فرمود با فرزندان خویش آقا میرزا سید حسن و میرزا سید حسین و این سید بزرگوار محل وثوق عامه و خاصه است چه از اهل ذکر و دعا است و نسخه صحیح جنة الاسماء که از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام وارد است ابا عن جد بطریق اجازه در نزد این بزرگوار موجود و آثارش مشهود است از آنجمله چندی قبل شخص دیوانه را از همدان آوردند بطهران برای معالجه پس از باس از معالجه بتوسط شریف العلماء که از خصمین جناب صدر العلماء است او را آوردند خدمت این سید بزرگوار و با اجتماع شرایط لوح جنه را باو دادند پس از چندی دیوانه عاقل و مرض او بکلی بر طرف شد از اینگونه کارها از این سید جلیل و عالم نبیل بسیاری دیده شد و در اغلب ادعیه از جهة شفای امراض از اشخاص بزرگ مجاز شده و در تمام شدايد و مصائب با برادر بزرگوار خود همراه بود و بهیچ اسم و رسم هم فائده از دولت و ملت نبرد و متوقع اجری نگردید و از خدمات بزرگش تقبل ریاست و مدیری مدرسه اسلام است چه اگر اهتمامات

این مدیر محترم نبود لطمه بزرگی بمدارس طهران میرسید زیرا که ورود اینگونه اشخاص صحیح و بزرگ بمعارف جبران نمیکند توهیناتی را که برای مدارس و معارف حاصل شد از دخالت اشخاص نامناسب و فاسدالعقیده زیرا که اهالی ایران عموماً دیانت و اسلامیت ابنه وطن را مقدم میدارند بر سایر چیزهای دیگر این بود که اقدام آقای طباطبائی با افتتاح و تأسیس مدرسه اسلام باعث شد که ملاحا ساکت شدند و ضدیتی که در اوائل اظهار داشتند مبدل بمعانوت و مساعدت شد باری جناب آقا سید اسدالله طباطبائی مدیرحالیه مدرسه اسلام ۱۲ سال از آقای طباطبائی کوچکتر است و محل وثوق و اعتماد خواص و عوام نسب شریفش ابا و اما در حالات آقای طباطبائی سابقاً ذکر شد از مهاجرت این سید جلیل تزلزلی در هواخواهان عین الدوله حاصل گردید .

نگارنده تیمناً و تبرکاً چند سطر از این صحایف را برای ترسیم تصویر ایشان میگذازم که خواننده تاریخ بداند چگونه اشخاص بزرگ مؤسس مشروطه ایران بودند و چطور از جان و مال در مقابل مطالبه عدلت و اجراء احکام اسلام خودداری نمودند امیدواریم که یک روزی نتیجه اقدامات این اشخاص بیغرض را بچشم خود ببینیم و اگر هم مقدر نشده باشد که بمقصد خود برسیم لااقل اولاد و اخلاف ما ثمرات این شجره را دست آورند و لمن و نفرین کنند بمانعین و خائنین باین آب و خاک و بدانند که بزرگان دین پیشوایان مذهب مقدسه اسلام در هیچ امری کوتاهی نکردند و مقاد این شعر را مثال کرده . اولئك آباي فجئني بمثلهم اذا جمعتمنا يا جريير المجمع .
برگردیم بر رشته تاریخ خود :

پس از بیرون رفتن آقایان از دروازه طهران عین الدوله هم بنای بدرفتاری و سلوک را گذارده از یکطرف در مقام انتقام بر آمد مسئله را بحدی تعمیم داد که از انتقام آن طرف افتاد یعنی اقدام بکارهایی نمود که از صدر اعظم و شخص اول یک مملکتی بعید بود از آنجمله واقعه زن حاج محمد برادر حاجی محمد تقی بندگان بود که در واقعه سفارت اشاره بآن خواهد شد از یکطرف در مقام گرفتاری بعض تجار بر آمد که نیز در واقعه سفارت خواهد آمد از یکطرف شخص سلطانی که تیر بسید عبدالحمید زده بود او را ترقی منصبی و درجه بالاتر داد و اضافه موجب که خدمت کرده است سر باز هائیکه تیر انداخته و در واقعه مسجد جامع شلیک کرده بودند هر کدام را در خور لیاقت انعام داد میرزا احمدخان آشتیانی قاتل حاجی سید حسین را که از طایفه قائم مقامی است باز دیاد موجب و درجه سرتیپی مفتخر داشت برای آنکه مرحوم آقا سید حسین را در مسجد جامع بقتل رسانیده بود دیگر آنکه پس از رفتن آقایان عین الدوله در مجلس گفت دیشب باران بارید و کفایت شهر را زایل نمود این عبارت موجب تزلزل مردم گردید چه مردم هر گز راضی نخواهند شد بصدر اعظمی که معتقد بعلما نباشد بجلا هر روز بلکه هر ساعتی آتاری ظاهر میشود از دیوانیان که موجب قوت آقایان میگردد اگر چه احدی در مقام همراهی آقایان نمی باشد هر کس هم از تجار و کسبه که با آقایان هجرت نمود از ترس جان و مال خودش بود که بعد از آقایان عین الدوله در مقام گرفتاری آنان خواهد بر آمد .

روز پنجشنبه ۲۶ جمادی الاولی ۱۳۲۴ اول آفتاب حاجی شیخ فضل الله مجتهد باجمیت بسیاری

مهاجرت نمود که در حسن آباد ملحق با آقایان گردید در این سه روز هم که در شهر ماند متصل و متوالیاً با آقایان مکاتبه و مراسله داشت حاجی علی اکبر بروجردی را رسول نمود نزد آقایان و سوگند یاد نمود که بشما خواهم رسید هر جا که بروید من هم میآیم و نیز چندین مرتبه نصر السلطنه اورا ملاقات نمود و آنچه کرد که او از قصد خود برگردد قبول ننمود تا آنکه امروز صبح علی الطلوع از دروازه طهران خارج شد نگارنده را با واقع امر کاری نیست و قصد شیخ را نمیداند ولیکن هلی الظاهر حرکت حاج شیخ فضل الله خیلی امر آقایان را قوت داد چه مراتب علمیه او از دیگران بهتر و سولوکش نسبت با طلاب و اهل علم از دیگران خوشتر بود عین الدوله از حرکت حاج شیخ فضل الله بی اندازه ضعیف شد و پس از اینکه شنید حاج شیخ فضل الله مهاجرت نمود گفت هزار نفر از ملاها رفتند اما بیست کرو راهالی ایران از دست آنها خلاص و راحت شدند و هم امروز تلگراف نمود بیلدان و ایالات ایران و حکام را دستور العمل داد که هر کس خواست برود بعثات مانع نشوند و بگذارند برود و نیز امروز بانصد نفر سوار بریاست سردار فیروز کوهی مأمور شدند که با آقایان حرکت کنند علی الظاهر میگفتند چون امنیت داده ایم با آقایان پس باید محافظت نمود آنها را تا از خاک ایران خارج شوند و این سوارها برای امنیت طرق و شوارع و حفظ آقایان حرکت کرده اند ولیکن چند کاری گند و زنجیر و اسبابهای شکنجه و غیره با آنها بود و علی المذکور سردار فیروز کوهی مأمور بود که از قم آقایان را متفرق نماید بعضی را بطرف کلات و بعضی را بطرف اردبیل و بعضی را بطرف کرمان نفی کند و نیز امیر بهادر جنگ گفته بود که اگر شاه اذن بدهد من ملاها را قبل از ورود بقم علاج میکنم .

آقا میرزا مصطفی آشتیانی با عنوان مرض مادرش حرکت کرد ولی از دم دروازه حضرت عبدالعظیم سوارهای دولتی اورا برگردانیدند بردند نیاوران حضور شاه و امروز آمد بشهر که انشاء الله تفصیل این واقعه را بعد از این اشاره خواهیم کرد .

شب پنجشنبه ۲۶ جمادی الاولی سه ساعت از شب گذشته آقایان از کهریزک حرکت نموده و در ساعت هفت از شب گذشته وارد حسن آباد شده و تا صبح آنجا خوابیده رفع خستگی نمودند روز را هم بملاحظه بیاده ها آنجا ماندند در یک ساعت بغروب از حسن آباد حرکت دو ساعت و نیم از شب گذشته وارد قلعه محمد علیخان شدند و در آنجا آب بقدر کفایت آنها نبود بصدمات و زحمات بسیار تهیه آبی دیده شاه مختصری صرف نموده نزدیک بطلوع فجر از آنجا حرکت نموده در اول طلوع آفتاب وارد علی آباد شدند

عین الدوله علاوه بر آن بانصد سوار دو بیست نفر سوار و قزاق فرستاده که اگر در بین راه کسی در مقام حمایت آقایان برآید اورا هدف گلوله سازند در شهر هم احدی جرئت نمیکند اسم آقایان را ببرد بخوبی. شخص بنائی در کوچه طهران گفته بود با ادعای مسلمانی این گونه سلوک با سادات و ذریه فاطمه محل حیرت و تعجب است سادات و علماء برای آسودگی مادر میان بیابان تشنه و گرسنه و برهنه و پای بیاده در رنج و نوب میباشند ما باید ساکت باشیم مجملاً این شخص بنأ در شب پنجشنبه در حالتی که در پهلوی زنش خوابیده بود با گلوله تفنگک مقتول گردید یعنی گلوله برانش خورده بعد از دو روز مرحوم شد

حالا عمداً او را کشتند و یا اتفاقاً گلوله تفنگ بیابش خورد خدا دانا است نه قاتل معلوم شد و نه قصد این قدر معلوم است که جز شب گرد و نظامی احدی در شب با حربه و سلاح نمیگردد پس معلوم است که قاتل از دیوانیان بوده و آن بتا ازدوستان و حامیان مهاجرین بوده است .

و نیز در این روز یک نفر سید در خیابان شمس العماره با امرایر بهادر دستگیر و بطرف محبس دولتی او را بردند دیگر تقصیر او چه بوده و با او چه کردند معلوم نشد .

امروز واقعه سفارتخانه انگلیس مسموع گردید و مشهور شد که عده از تجار آنجا متحصن شدند و جمعی از طلاب مدرسه صدر و دارالشفاء را از طرف تجار بردند بسفارتخانه و هر کدامی را یک تومان پول دادند که شب را آنجا بمانند که در واقعه فردا خواهد آمد .

روز جمعه ۲۷ جمادی الاولی ۱۳۲۴ - امروز بعضی از اوراق قرآن دیده شد که گلوله تفنگ آنها را سوراخ و خراب کرده بود میگفتند از شصت پاره هائیکست که در واقعه مسجد جامع هدف گلوله واقع شده بودند این اوراق و مجلدات محترمه هیجان غریبی در مردم احدث کرده . امروز طرف صبح نگارنده رفت بسفارتخانه انگلیس متجاوز از پانصد نفر جمعیت در آنجا دیده با اینکه طرف عصر محل اجتماع و مذاکره است علت تحصن و پناه بردن اهالی از این قرار است .

واقعه تحصن مات بسفارتخانه انگلیس

در ایران معمول و مرسوم است که هنگامیکه یک یا جماعتی در فشار حاکم یا پادشاه واقع شوند پناه بخانه یکی از بزرگان میبرند و بآن مکان مقدس پناهنده میشوند خواه آن متحصن ظالم باشد خواه مظلوم ملّا شاه یا مأمورین دولت کسی را نخواهند مأخوذ دارند اگر قبلاً باو اطلاع بدهند بجائی متحصن میشود تا امر او اصلاح بشود و اگر کسی هم مال دیوان را بخورد و یاورشکسته و مفلس شود پس از تهیه خود بجائی متحصن میشود اما محل تحصن راجائی قرار میدهند که محل ملاحظه شاه و حاکم باشد مثلاً امامزاده معتبری اگر باشد بآنجا پناه میبرند و میکویند فلان در بست رفته است و اگر امامزاده نباشد بخانه یکی از علماء بزرگ آن شهر پناه میبرد و او را واسطه در اصلاح قرار میدهد مثلاً در مشهد مقدس از چوب بست محل امن و تحصن است . در شیراز اطراف امامزاده شاه چراغ محل بست است در کرمان خانه علماء و اطراف خانه هر عالمی محترم محل بست است . در طهران مقصرین و یا غارمین از حکومت بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم پناهنده میشوند و در آنجا میمانند تا رفع ظلم از آنها کنند بعضی از اوقات در زیر توپ مروارید مینشینند و این توپ بزرگی است که موسوم بتوپ مروارید است و در نزدیکی درب ارك که زیر تقارمه خانه است آنرا گذارده اند پناهندگان باین مکان زودتر امر آنها اصلاح میشود چه هر که باین مکان پناه آورد شاه و صدراعظم زودتر بر حال عارض مطلع میشوند در این اواخر سلطنت ناصرالدین شاه و زمان مظفرالدین شاه امر بست نشستن تعمیم پیدا کرده است باین معنی سرطویه شاهی و طویله های شاهزادگان هم محل امنی شده است چه هر کس بسرطویه پناه ببرد مهترها و جلودارها و امیر آخورها از او همراهی میکنند و اتفاقاً کار عارض هم اصلاح میشود در واقع

ناصرالدین شاه ملنعت شده بود که گفته بودند با وساطت را تعمیم داد که مظلومین از حد امصرف بشوند چه در امکنه مقدسه شاند يك برموجه بخدا گردد آيوف حاواده طالم ماه و هلاک ميشوند باينجهت امکنه عرب مقدسه را بربصيمه امکنه مقدسه نمودند تا تکلی مردم را نظر بواسطه باشد و طالم راحت و آسوده بخواند اين شد که هر کس عارض او در شکسه و يا مظلوم واقع منشد و با مستحق سياستى مگردند پناه منرد به وب مروارند و با سرطوله ساهى و با مرل سکی از خانهای دربارى و يا حواحه های سلطانى و حورده حورده و کم کم امکنه بس سار و فراوان منشد و گاه گاهى هم

بملاحظه سأن عارض و يا زرگى مطلب ناهنده سکی از سمارجنا هاهى شدند ملا در (۱۸۴۸) میلادى قریباً همداسار فل اعلی و زرگان مملک اران از طلم حاجى میرزا آفاسى وزیر محمد شاه و صدر اعظم اران بخان آمده سعارت روس و انگلس ملنجى شد و در آنجا بس نشسه عرب او را از شاه حواسگار بود و در هنجده و بست سال قبل اصم العلما ملابرى که از علما و زرگان و سرفا ملار و د نا حد مر ار اهالى ملایر سمارجنا ه روس ملنجى شدند از طلم و سمسب الدواه رادربن الدواه که در آيوف حاکم ملار بود حى آکه آفا میرزا

ابوالحسن مبرزنا شیخ الرئیس

سد محمد طنابنائى که ازه ارعبان مراجع فرموده بود فرساد ناظم العلما را آوردند و فرمود اود بس علما در طهران مناسب بس سما پناه سمارجنا روس سرمد من خودم کاز را اصلاح منمام ناصر العلما بار حرمت نکرد خارج سود ا اطمینان ام باو داده سد و همچس در ماه گندسه حاج سبخ الرئیس که از علما و شاهزادگان است باهام حریت طلبى طرف سوء ظن دولت واقع سد بمخص آکه داسب که عین الدوله در حیان گرفتارى او اسب ناه سمارجنا عنماى مرد و از آنجا خارج نشد تا آنکه بوسط سعارت امن نامه اردوات برای او گرفته و در دمبر سعارت صنط نمودند

خلاصه از مکاتبات آفای پنهانی سعارت انگلس و اسکله صربج بعض بخار فرموده بود اگر عین الدوله بسما سخت گرفت ملنجى سعارت انگلس شونند بخار باس حال بود با آنکه در بس دوشنه ۲۳ جمادى الاولی که روزش آفانان از سهر خارج شدند حید فر فراس و علام آکشکخانه مرود در بخا حاجى حسن رادربخاى محمد بقى که در مهاجرت صبرى و کمل حرج آفانان بودند و حدمات مرک بافانان کرده بودند خلاصه منگویند سعامى از حاجى دارم که ما د بخا نکوئتم دن حاجى حسن آمدنشت در بخانه فوراً او را گرفته ما در شکه خانم را منرد بطرف مرر عین الدوله و باو مگویند مأموریم سوهرت را بگرم وای ما و بحرمانه سلوک خواهد سد چه ساهزاده عین الدوله مرر و وصف حسن ورا شنیده و ملق خاطرى بو بهمرسانده دن بخاره خواهى جواهى ساکت سد نگارنده داسب مقصود عین الدوله از بردن ان رسه بود و حه اقمای را در نظر داشت لمى

شوهران زن حاجی حسن در واقعه تحصن بر او به مقدسه حضرت عبدالعظیم و اکمل حرح آقاییان بوده با برادرش حاج محمدتقی دامن همت و مردانگی را بکمر رده محارح مهاجرین را ممداد محلاً زن را در عرص شوهر گرفتند و بریدند و چند روز بعد از این واقعه حاج حسن آن زن را طلاق داده و صداقتش را بنامه داده بعضی را عقیده این بود که این زن دائمی حاجی حسن نبود بلکه صنعاً او داده بعضی را عقیده این بود که نه زن دائمی بود و نه انقطاعی بلکه مدرس حاجی ولی او را راجح حسن حضور آقای طباطبائی نایبکه او را طلاق داده ام و دیگر بهلوی او برسم دلیل است بر اینکه زن دائمی او بوده و اگر

این افراد نبود نگارنده این واقعه را کند و منمود چه ارشاده عین الدوازه ان طور سابع و فصاح دیده بنده و احدی ندید این ساهراده بناموس کسی دست انداری نماید خلاصه این سابع مرده را بی انداره حائف خود روز دوشنبه ۲۳ در خانه آقا محمد دلان انک روسی مجلس حشبی منعقد کردند که آقا محمد ریسه معر السلطان را عقد کرده و جمعی از بخار و صرافها را مهمان کرده بود که در این اثنا حاج محمدتقی و حاج حسن برادرش وارد شدند و مد کور داشتند حالان عین الدوازه را در ارة خود ساس و دیگران حصرات بخار فوراً این دورادرا بردند باطافی دیگر که کسی آنها را نماند و کسی را فرستاد نه این با و به رد آقا ان که کلکف ما حسنت بس ار حمد ساعی فرستاده مراجعت نمود و از طرف آقای بهبهایی بنام آورد که ه استخاره کرده ام که ماه مرد سفار جا ه انکس خوب آمده است الهه بروند در سفار جا ه انکس و در آ جا ه حصن اسه اما ان را مان نگارند بخار اهم

مشورت نمودند که ما با سفارتخانه انگلیس راه و آشنائی نداریم آقا میرزا محمود اصفهانی که از تجار معتبر و از اجزاء انجمن مخفی بود گفت آقا سید علاء الدین سید نصر الدینی بامن همسایه و دوست است با اجزاء سفارت مراده دارد من او را ملاقات مینمایم و از او تکلیف میخوام بالاخره قرار بر این گذاردند که شب را در خانه آقا میرزا محمود حاضر شوند فلذا شبانه را حاضر شدند در محل مذکور و از آنجا میروند بخانه سید علاء الدین پس از عرض حال سید علاء الدین گفت کار بست بسی صعب و دشوار است ولی من يك اندازه کار را بجائی میرسانم تجارت میگویند ما سیصد تومان بشما میدهم که ما را ببرید در سفارتخانه انگلیس و همراهی کنید که از ما پذیرائی کنند پس از مذاکرات بسیار شصت تومان نقد و بقیه را قبض دادند آقا سید علاء الدین کاغذی نوشت یکی از اجزاء سفارتخانه پسرش را حامل آن قرار داد میرزا حاجی آقا تاجر با آقا زاده رفتند بقلهک که محل بیلاق سفارتخانه است و در دو فرسخی طهران واقع و از حیث آب و هوا بهترین امکانه شیرانات است اجزاء سفارتخانه در اول امتناع و بالاخره جواب دادند که پذیرائی از تجار میشود لیکن بشرائطی که از آن جمله است عدم جنحه و جنایت و مفلس بودن و ورشکستگی که بخواهد مال مردم را بنخورد میرزا حاجی آقا گفت هیچ تقصیری ندارند جز آنکه از آقایان همراهی کرده اند و بر حسب اشاره آقای بهبهانی از ترس جان پناه می آورند بسفارتخانه اجزاء میگویند بیایند بقلهک که مکان بیلاقی است میرزا حاجی آقا گفت جرئت ندادند از شهر خارج شوند و در سفارتخانه شهر متحصن میشوند خلاصه قول از آنها گرفته و میآیند شهر و مزده قبول را بتجاردادند فلذا شب سه شنبه ۲۴ جمادی الاخری ۱۳۲۴ نه نفر از تجار معتبر از قراذیل بسفارتخانه انگلیس پناهنده میشوند و اسامی آنها از این قرار است :

آقا میرزا محمود تاجر اصفهانی - حاجی محمد تقی - حاج محمد حسن - حاج محمد ابراهیم - ملاحسن وارث - حاج علی ماهوت فروش - میرزا حاج آقا حریر فروش - آقا محمد تقی صراف - حاج سید آقا صراف پس از آمدن این نه نفر بسفارتخانه دو نفر سوار هندی و چند نفر قزاق از طرف ژادفر آمدند شهر برای محافظت متحصنین سفارتخانه .

از طرف شازدافر پیغام رفت برای میرزا نصر الله خان مشیر الدوله وزیر امور خارجه که جمعی از تجار عازم شده اند پناه آورند بسفارتخانه جلو گیری کنید وزیر امور خارجه یا بسامحه و مامله گذرانید و یا عمداً در مقام خرابی کار عین الدوله بر آمده چه مشیر الدوله وزیر امور خارجه بی میل نبود که عین الدوله از کار بیفتد بلکه انقلاب سلطنت و تزلزل دولت قاجاریه را مایل بود چنانچه بعد از این ذکر خواهد شد و هم میدانست که اگر عین الدوله از کار بیفتد دیگر احدی قابل صدارت نیست و این مسند و منصب باو خواهد رسید بهر جهت مشیر الدوله وزیر امور خارجه در مقام اصلاح و جلوگیری از هجوم متحصنین بر نیامد بلکه بدولت هم اطلاعی نداد تا بکلی امر سفارتها محکم شد و امر ظاهر و علنی گردید .

دو نفر از اجزاء سفارتخانه یکی حسینقلی خان نواب و دیگری میرزا یحیی خان منشی سفارتخانه امروز وارد شدند بسفارتخانه و بتجار گفتند حالا که شما آمده اید و متحصن شده اید بهتر اینست که مقصود را اهمیت دهید و صرف امنیت خواستن برای خودتان را تنها عنوان نکنید بلکه معاودت آقایان را

عنوان کنید که لازمه آن امنیت خودتان است و هم چند نفری از سادات و اهل علم را نیز با خود همراه کنید هر چه عده زیاد تر و هر قدر از سادات و طلاب با شما باشند بهتر است این شد که تجار در این دو سه روز جمعی از طلاب مدرسه صدر و دارالشفاء را با خود نموده بعضی را پول داده بعضی را بدون پول بردند بسفارتخانه باین طور که آقا سید محمد تقی سمنانی را که از اجزاء آقای بهبهانی بود و برای همین گونه مطالب در شهر مانده بود با آقامیرزا محمود قمی را دیده پنجاه تومان با آقا سید محمد تقی دادند و با آقا میرزا محمود هم دستور العمل دادند این دو نفر هم آنچه ممکن بود از زحمت و صدمه متحمل شدند عده زیادی از سادات و اهل علم را وارد نمودند .

امروز طایفه بزازها و صرافها دکا کین خود را بسته و رفتند بسفارتخانه حتی صراف و بزاز خیابانها و بازارچه‌ها که ایام جمعه را نمی‌بستند امروز را بستند این شایعه در تمام شهر منتشر گردید مردم دسته دسته داخل میشوند طلاب مدرسه ناصریه بحالت اجتماع داخل شدند با اینکه این مدرسه دولتی بود و از طرف ظهیر الاسلام که داماد مظفر الدین شاه و متولی امور مدرسه بود ممانعت و جلوگیری شد باز طلاب اعتنا نکرده و رفتند بسفارتخانه رونو هم در بین افتاده مردم را تحریص و ترغیب مینمودند چون هوا گرم بود در صحن سفارتخانه جادرهای متعدد بریاشد عده سرابرده امروز به ده رسیده آشنیخانه عمومی منعقد گردید مخارج جمیع را از هر جهت حاجی محمد تقی و برادرش حاج حسن برعهده گرفته ذوالریاستین کرمانی که از اعضاء انجمن مخفی بود امامت جماعت نمود بعد از نماز جماعت صندلی گذارده رفت بالای صندلی مردم را موعظه و بیدار نمود فخر الاسلام نیز ملحق شده و رفت منبر و شروع بنطق نمود .

اجزاء انجمن مخفی تازه پیدا شدند و یکدیگر را ملاقات نمودند ولیکن احدی جرأت نمیکند جز معاودت آقایان دیگر عنوانی نماید حتی فیلسوف بهبهانی در یک جادر عنوان کرد که باید ما قانونی از شاه مطالبه کنیم فوراً دورش را گرفتند و خواستند او را خارج نمایند .

در عصر امروز اعلانی باژلاتین طبع شد از جادر مخصوص که جز معدودی در آن نبود بیرون آمد یکی از آنها دریا کت گذارده شد برای شاه فرستاده شد که صورت آن از این قرار است .

عریضه ملت حضور اعلی حضرت بندگان شاهدشاه

مظفر الدین شاه خلد الله ملکه

بشرف عرض مقدس بندگان اعلی حضرت اقدس شاهنشاه جمجاه اسلام پناه خلد الله مملکت و سلطانه میرساند - نظر بکلمه طیبیه رضویه ثامن الائمه صلوات الله علیه که فرمودند (السلطان ظل الله یاوی الیه کل مظلوم) دعا گوینان اصالة از طرف خود و وکالة از طرف برادران ایمانی عرضه میداریم که دو سال تمام است علمای اعلام قبه الاسلام دار الخلافه از دست ظلم و تعدی حکام جور بحضور مبارک ذات پاک اعلی حضرت اقدس شاهنشاه متظلم شده استدعا نمودند که بساط عدل گسترده شود و این صفت عدل که بزرگترین صفات

حضرت اقدس احدیت عزّ شأنه است وعلی‌الدوام مکنون خاطر مقدس آن پادشاه رؤف‌عطوف بوده چنانچه دستخط آفتاب‌نقط برطبق آن شرف صدور یافته و برتو عکسش چون آفتاب جهان تاب بهر برزن و روزن تاییده اشاعه شود خائنین دولت ابد مدت این عنوان عرض صحیح شایسته را بلباس ناشایسته بحضور مقدس وانمود داده‌اند و خاطر مبارک اعلیحضرت اقدس را رنجبه کردند علماء اعلام و سایر رعایا را که تمام ناموس و عرض پادشاه‌اند یاغی و طاغی قلم‌داده و اکابر علماء ملت را در ساحت یاک بفساد و سرکشی نسبت داده و رفته‌رفته کار را بجائی رساندند که جمعی از آل رسول و دوستان علی‌بن ابیطالب را بگلوله کشتند و در مسجد که خانه یزدان و محل امن و امان عبادالله است علماء اعلام و وزاری رسول را محاصره نموده و آب و نان بر روی آنها بستند و قرآن مجید را که شفیع عرض خود نموده بودند نشانه تیر کردند و علماء اعلام و ائمه جماعت را بتهمت از شهر بیرون و از وطن آواره نمودند محض رفع شبهه کاری‌هاییکه خائنین دولت در ساحت طاهره اعلیحضرت اقدس شاهنشاه نموده‌اند عرضه میداریم که استدعای رعایا که نوامیس و عیال پادشاه‌اند آنست که مجلس معدلتی که حاوی بر اجراء احکام قانون محمدی (ص) و مشتمل است بر حفظ نفوس و اموال و اعراض و ناموس و دماء مسلمین و امنیت دوستان محمد و آل محمد (ص) اقامه شود که اجزاء آن اجراء احکام محمدی و فرمایشات پادشاه که تمام مأخوذ از قانون احمدی است دانایان بطریقه شرع احمدی و امنای پادشاه که در درستی و راستی علی‌بن یقظین وقت و عقلای و الایمه‌ای که تمام دولتخواه محمدی مذهب و علوی مشرب خداجو هستند باشند تا احکام نازله از ساحت قدس و مقام احدیت حضرت پروردگار و قوانین وارده در قرآن را که تمام بارهٔ تن و فلذه کبد رسول الله هست که خون مظلوم ایعبده الله الحسین بجهت ابقاء آن احکام ریخته شده است اجراء بدارند تا باراده نافذه و مشیت ماضیه ذات مقدس پادشاه این قانون احمدی و زاکون محمدی (ص) که سر بود تمام قوانین است الیوم مندرس و از میان رفته است جوانی از سر گیرد و چشم اسلام و اهالی محمدپرستان روشن و این کلخن ایران گلشن در گلشن شود و مایهٔ رشک سایر دول گردد و قلب همایون که مظهر اتم تام ذوالجلال حضرت قائم آل محمد از ملال و کلال است بیرون آید

باقی ایام دولت و قدرت و سلطنت مستدام باد .

سربازها که در کوچه و بازار چاقمه زده بودند و مردم را اذیت میکردند بازدوی خارج شهر رفتند يك نفر سرباز در شهر دیده نمیشد جز عده سرباز که در خیابان علاءالدوله گذاردند برای محافظت مردم که مبادا یکی از دیوانیان بیکی از متحصنین بی احترامی کند مردم باین حال که دیده شد بصرف سفارتخانه میرفتند یا برای الحاق بمتحصنین یا برای تماشا و سیاحت .

امروز در اول صبح آقایان وارد علی آباد شدند روز را بواسطه گرما و ملحق شدن پیادهها در علی آباد توقف نمودند .

روز شنبه ۲۸ جمادی الاولی ۱۳۲۴ - امروز مهاجرین تا عصر در علی آباد که دو منزلی قم است توقف نمودند طرف عصر حرکت و چند ساعت از شب گذشته وارد کوشک نصره شدند .

امروز بازارها بسته شد تجار و طلاب و بزازها و صرافها عموماً وارد سفارتخانه شدند و با نهایت نظم و معقولیت رفتار میکنند اجزاء سفارتخانه نهایت حسن سلوک و پذیرائی را ظاهر میسازند میتوان گفت سفارتخانه در حکم يك مدرسه شده است چه در زیر هر چادر و هر گوشه جمعی دور هم نشسته اند و يك نفع عالم سیاسی از شاگردان مدارس و غیره آنها را تعلیم میدهند یعنی چیزهای تازه بگوش مردم میخورند که تاکنون احدی جرئت نداشت بر زبان آورد فیلسوف بهیجانی و بعضی از اجزاء انجمن مخفی روزنامه جبل المتین را در دست گرفته بر مردم قرائت مینمایند آقا سید رضا کاشی که از منادیان حریت است و آقا سید حسین بروجردی ملقب بمدیر الاسلام و بعضی دیگر در چادرها وارد میشوند قند و چای و غیره توزیع مینمایند گاریهای خوردنی متوالیاً داخل میشود قند و چای و نان و برنج و غیره میآورند جمیع مخارج و لوازم را حاج محمد تقی و برادرش حاج حسن میدهند اگر هم از جائی هم محرمانه بولی برسد جمع بر این دو برادر میشود وزیر مختار انگلیس هنوز وارد نشده است ژاندر سفارت هم با ملت همراه است مشهور شد که ژاندر فرشته است نیاوران در قصر صاحبقرانیه که حضور اعلیحضرت مشرف شود و تظلم تجار و مردم را بعرض برساند عین الدوله مانع شد و خودش هم از او پذیرائی نکرد و عذر آورد که شاه مریض است چنانچه عرضی دارید بتوسط وزیر امور خارجه کتباً عرض کنید این شایعات اگر چه دروغ و یا مخالف مرسوم باشد باز عوام باور کرده موجب قوت قلب آنها میگردد بر عده آنها افزوده میشود .

روزنامه ایران که روزنامه رسمی دولتی است مورخه نوزدهم جمادی الاولی امروز از تحت ضعیف خارج شد و قانون عدلیه را که درج کردند چند نسخه از آن را بدست بعضی داده آوردند در سفارتخانه و در بین مردم منتشر ساختند ولی هر کس دستش آمد پاره کرد چه عین الدوله پس از آنکه شنید تجار در سفارتخانه متحصن شده اند از عاقبت امر اندیشه نمود فوراً حکم داد نظامنامه برای عدلیه نوشته و فرستاد اداره روزنامه ایران و اطلاع و در بین مردم شایع ساختند که عدالتخانه عملاً قریب تأسیس خواهد شد نویسنده نظامنامه کوپا ممتاز الدوله پسر مکرّم السلطنه است که تازه با اداره عین الدوله وارد شده است و اعلم از او در دستگاه عین الدوله کسی نیست زیرا که مشارالیه از اشخاص تحصیل کرده زبان فرانسه و ترکی عثمانی را بخوبی تعلیم گرفته و مدتی هم در اسلامبول بوده قوانین عدلیه عثمانی را از زبان ترکی

ترجمه نموده وهم بحالات عين الدوله مسبقو وهم مقتضيات زمان را ميداند (عتماز الدوله در زمان مشروطيت اول مدتي رئيس مجلس بوده وامروزهم که زمان طبع وتنقيد تاريخ بیداری است وزير عدليه است شرح حالاتش عمأقريب خواهد آمد .

نگارنده اين نظامنامه را در تاريخ درج مينمايد که وضع تأليفات و اندازه ترقي اين زمان و مرتبه دانش اهالي دست خواننده تاريخ آيد .

در شماره نهم از سال پنجاه ونهم روزنامه ايران که روزنامه دولتي است که مورخه پنجشنبه ۱۹ جمادى الاولى سنه ۱۳۲۴ هجرى موافق ۲۱ ژويت ماه فرانسه اين نظامنامه مندرج است و صورت آن از اينقرار است :

قانون عدليه

بتاريخ ربيع الثانى يونتئيل ۱۳۲۴ بمدد تأييدات حضرت قادر متعال ترتيب و اساس ديوان عدالت عظمى که مظهر عدل و نصف ملو کانه است مطابق فصول و فقرات ذيل تشكيل و مرتب ميشود :

فصل اول - تکاليف و حدود وزارت عدليه

فقره اول - مطابق دعاوى و تظلماتى که در ممالک محروسه ايران طرح ميشود اعم از اينکه متداعبين رعيت خارجه يا داخله يا از طبقه نظام يا از صنف تجار باشند رسيدگى و حکم وضعيه بالانحصار راجع بوزارت عدليه عظمى است .

فقره دوم - در موقع محاکمات نظامى و خارجه و تجارتي حضور امانه وزارتخانه هاى جليله حاکم و خارجه و تجارت دروزارت عدليه شرط است .

فقره سيم - دايره وزارت عدليه در حکم محض مبارك شخص شخيم همايرنى ساه شاهى است اعم از شاهزادگان عظام و وزراء فخام و ارباب مناصب لشكرى و كشورى و ساير طبقات مردم مطلقا هر کس را وزارت عدليه احضار کند بايد خود اويا و کيل ثابت الوکاؤه اودروزارت عدليه بدون تأمل و تجافى در موقع مقرر حاضر شود .

فقره چهارم - وزارت عدليه در احضار اشخاص مدت معينى را مهلت قرار خواهد داد که بتوانند در زمان مهلت خود را براى حضور دروزارت عدليه حاضر کنند و اگر با رعايت اين مهلت حاضر نشدند مطابق فصول جدا گانه بتفاوت موضوع مطالب و دعاوى مورد مجازات خواهند بود .

فقره پنجم - احکام و مقررات وزارت عدليه تالى حکم پادشاه و تخلف از آن بدون عفو و اغماض مستوجب مجازات است .

فقره ششم - مهر دولتى وزارت عدليه در حکم امضاء شخص همايون و احکام اين وزارتخانه مستغنى از امضاء شخص اول دولتست .

فقره هفتم - وزارت عدليه براى هريك از ولايات و ممالک محروسه امانه عدليه مأمور خواهد کرد و حدود و تکاليف آنها مطابق مندرجات فصول ترتيب اداره وزارت عدليه معلوم خواهد شد .

فقره هشتم - رؤساء عدليه ولايات و اجزاء وزارت عدليه بتصويب شخص وزير عدليه معين و در

بیشگاه دولت معرفی میشوند و وزیر عدلیه حق عزل و انفصال آنها را نخواهد داشت مگر بعد از ثبوت تقصیر و یا اجازه و امضای همایونی .

فقره نهم - وزارت عدلیه ماهی یکبار راپورت کارهای تمام شده را بتوسط جناب اشرف اتابك اعظم تقدیم حضور همایونی خواهد کرد .

فقره دهم - در مطلق دعاوی قدیمه که مدت آن زاید بر بیست و پنجسال است وزارت عدلیه برای مدعی جز تکلیف قسم بر مدعی علیه حقی نخواهد شناخت و این نوع دعاوی در صورتی محکوم باین حکم است که در مدت مزبور مدعی بهیچوجه طرح و عنوان دعاوی خود را نکرده باشد .

فقره یازدهم - وزارت عدلیه باید با کمال بیغرضی و بیطرفی بقانون شرع مطاع بعراض متظلمین رسیدگی کند و یقین بداند که چنانچه طرف شکایت احدی واقع شود در مجلس شورای دولتی در تحت استنطاق داخل و چنانچه اندک تجافی در حدود مقرر او نابت شود مورد مؤاخذه و مسئولیت سخت خواهد بود و همچنین اگر خلاف عرض عارض و بیگناهی وزیر عدلیه معلوم و محقق خواهد شد سیاست مقتری مطابق فصول مجازات جداً باجراه خواهد رسید .

فقره دوازدهم - وزارت عدلیه هر يك از کسبه و اصناف شهری را در موقع لزوم با اطلاع حکومت دار الخلافه بدائرة عدلیه احضار خواهد کرد .

فقره سیزدهم - در هر نوع مطلب و دعوی که در وزارت عدلیه طرح میشود بعد از ثبوت حقیقت احد الطرفین و حکم بحقانیت او باید مستندات طرف دیگر را که فساد آن معلوم شده و از صورت سندیت خارج و در کابینه وزارت عدلیه ضبط نمایند که مجدداً وسیله عنوان مطلب و تجدید دعاوی او در دست مدعی نباشد .

فقره چهاردهم - مطالبی که در دائرة حکومت دار الخلافه سابقاً طرح و ختم شده است چنانچه مجدداً بوزارت عدلیه رجوع شود یا رجوع بتحقیقات و قرارداد حکومت دار الخلافه در مجلس استیناف وزارت عدلیه تجدید رسیدگی خواهد شد .

فصل دوم - ترتیب اداره وزارت عدلیه

شعبه اول - ترتیب اداره عدلیه مرکزیه :

فقره اول - دائرة وزارت عدلیه در یکی از بیوتات دواتی تشکیل خواهد شد .

فقره (۲) - دائرة وزارت عدلیه بشرح ذیل دارای مجالس و دوائر مخصوصه خواهد بود :

(۱) مجلس وزیر عدلیه (۲) کابینه وزارت عدلیه (۳) مجلس محاکمات داخه (۴) مجلس تفتیش

و استنطاق (۵) مجلس استیناف (۶) دائرة اخذ حقوق (۷) فراشخانه وزارت عدلیه (۸) دائرة

مأمور اجراء (۹) مجلس محاکمات خارجه مجلس وزیر عدلیه .

فقره (۱) اجزاء مجلس (اول) وزیر عدلیه (دوم) معاون وزیر عدلیه (سوم) منشی باشی وزارت

عدلیه (چهارم) یک نفر معاون منشی باشی .

فقره (۲) - کلیه دعاوی و تظلمات بدوا در طی يك ورقه ممهور در حضور شخص وزیر عدلیه

طرح میشود و وزیر عدلیه بمناسبت مطلب بتوسط اداره کابینه وزارت عدلیه بمجالس مقتضیه رجوع خواهد کرد یعنی فقط در ظهر ورقه اسم آن مجلس را یادداشت و بداره کابینه خواهد فرستاد .

فقره (۳) - عرایض و اوراقی که از این مجلس بکابینه وزارت عدلیه فرستاده میشود منشی باشی وزارت عدلیه اسم عارض و موضع دعوی را در کتابچه مخصوص یادداشت خواهد کرد که در آخر هر روز معلوم شود چند فقره مطلب بوزارت عدلیه اظهار شده و موضع تظلمات چه بوده و بتوسط اداره کابینه بکدام يك از ادارات وزارت عدلیه رجوع شده است .

کابینه وزارت عدلیه :

فقره (۱) - اجزاء مجلس (اول) رئیس کابینه (دوم) یکنفر معاون رئیس (سوم) یکنفر ضابط ثبت اسناد (چهارم) يك نفر محاسب (پنجم) یکنفر محرر .

فقره (۲) - اداره کابینه بشرح ذیل دارای دفاتر مخصوصه خواهد بود :

(۱) دفتر منگنه و یادداشت (۲) دفتر ثبت و ضبط اسناد (۳) دفتر تعیین حقوق دفتر منگنه و یادداشت .

فقره اول - اوراقی که از مجلس وزیر عدلیه بکابینه فرستاده میشود اول باین دفتر خواهد رسید .

فقره دوم - این دفتر با اسم هر يك از ادارات کتابچه های مخصوص که نمره و اسم روز و سال در آن طبع شده است مرتب خواهد کرد .

فقره سوم - از روی ورقه اسم صاحب مطلب و موضع تظلم در این کتابچه یادداشت و پشت ورقه منگنه میشود بعد ورقه و کتابچه را اداره کابینه برای رئیس آن اداره که مطلب بآنجا راجع است میفرستند ورقه را برئیس آن اداره تسلیم و در ذیل یادداشت مطلب بمهر مخصوص آن مجلس رسیده میگیرند و همچنین کتابچه هائیکه برای رسیدن نوشتجات طبع و مرتب میشود با پاکتهای صادره از وزارت عدلیه بداره فراشخانه وزارت عدلیه میروند پاکتها را فراش باشی تحویل و بعد از تبلیغ نوشتجات رسیده پاکتها را در همان کتابچه بمهر صاحبان پاکتها گرفته کتابچه ها را آخر هر روز بداره کابینه رد میکنند .

فقره چهارم - این دفتر هفته دو مرتبه از روی یادداشتهای اوراقی که بدارت وزارت عدلیه فرستاده است نتیجه اقدامات آن اداره را از رئیس اداره استعلام میکند و پس از یکمرتبه اظهار اگر بلا اقدام مانده باشد مشخص وزیر عدلیه رجوع خواهد کرد .

دفتر ثبت و ضبط اسناد :

فقره اول - این دفتر مطابق شرح ذیل بدفاتر مخصوصه منقسم میشود :

(۱) دفتر دعاوی نقدیه (۲) دفتر دعاوی ملکیه (۳) دفتر جنایات (۴) دفتر موارث .

هر يك از این دفاتر دارای دو شعبه خواهد بود (شعبه خارجه) (شعبه داخله) .

شعبه داخله بیدو قسم است : (داخله عامه) (داخله خاصه) .

و داخله خاصه نیز بیدو قسم است : (داخله خاصه نظامی) (داخله خاصه تجارتي) . و از این قرار مجموع شعب و اقسام هر يك از این دفاتر بچهار دفتر توزیع میشود پس در دفتر ثبت و ضبط اسناد بشرح فوق

شانزده دفتر مخصوص ترتیب خواهد شد و فهرست مجموع دفاتر از این قرار است :

- (۱) دفتر دعاوی نقدیه خارجه (۲) دفتر دعاوی ملکیه خارجه (۳) دفتر جنایات خارجه (۴) دفتر مواریث خارجه (۵) دفتر جنایات داخله عامه (۶) دفتر دعاوی ملکیه داخله عامه (۷) دفتر دعاوی نقدیه داخله عامه (۸) دفتر مواریث داخله عامه (۹) دفتر دعاوی نقدیه خاصه نظامی (۱۰) دفتر دعاوی ملکیه خاصه نظامی (۱۱) دفتر جنایات خاصه نظامی (۱۲) دفتر مواریث خاصه نظامی (۱۳) دفتر دعاوی نقدیه خاصه تجارتي (۱۴) دفتر دعاوی ملکیه تجارتي (۱۵) دفتر جنایات خاصه تجارتي (۱۶) دفتر مواریث خاصه تجارتي .

فقره (۲) - از آغاز شروع برسدگی هر مطلب تا انجام نوشتجات و اوراقی که در آن قضیه بوزارت عدلیه میرسد و تحقیقاتیکه میشود و ثبت نوشتجاتی که در آن موضوع صادر شده با ثبت حکم قطعی که در انجام امر میدهند تمام بترتیب نمره دریک محفظه مخصوصی ضبط خواهد شد .

فقره (۳) - اسناد باطله که بعد از کشف فساد امر ضبط میشود در این دفتر محفوظ خواهد بود .

دفتر تعیین حقوق :

فقره اول - احکام صادره از وزارت عدلیه در این دفتر ملاحظه و حقوق ده يك معمول آنرا محاسب این دفتر معلوم کرده حکم را با ورقه مخصوصی که در آنجا مبلغ و میزان حقوق ذکر شده است با اداره اخذ حقوق میفرستد و بعد از آنکه اداره اخذ حقوق حکم را بصاحبش رساند پس از اجراء مدلول حکم حقوق ده يك را دریافت و آن ورقه را مهورا با اداره کابینه رد میکند و در دفتر تعیین حقوق ضبط مینمایند .

فقره دویم - این دفتر هر هفته صورت عایدات وزارت عدلیه را از اداره اخذ حقوق مطالبه کرده در کتابچه مخصوص ثبت خواهد کرد .

مجلس محاکمات داخله :

فقره (۱) - اجزاء مجلس (اول) رئیس محاکمات (دوم) دو نفر معاون رئیس (سوم) یک نفر محرر (چهارم) دو نفر معاون تحریر (پنجم) دو نفر ثبات .

فقره (۲) مطلق دعاوی و تظلمات داخله اهم از اینکه متداعین از طبقه نظام یا از صنف تجار و غیره باشند از وزارت عدلیه بتوسط اداره کابینه باین مجلس رجوع میشود .

فقره سوم - این مجلس با حضور متداعین یا وکلای آنها با کمال دقت با اسناد طرفین رسیدگی کرده رأی و استنباط خود را مینویسد و اگر محتاج بمرافعه شرعیه باشد از این مجلس بمراقبت یک نفر امورد وزارت عدلیه بتراضی طرفین رجوع بمحضر شرع مطاع خواهد شد .

فقره چهارم - عموم مردم از هر طبقه شرعا و عرفا در محضر محاکمات حق مساوات دارند .

فقره پنجم - رئیس مجلس باید محیط بمسائل شرعیه و عرفیه و از شوائب غرض مبرا و دارای کمال دیانت و امانت باشد و همچنین دقت نظر و قوه فهم اسناد شرعیه برای سایر اعضاء این مجلس شرطست .

فقره ششم - اوراق و نوشتجاتیکه در این مجلس محل حاجت فوری نیست با اداره کابینه میفرستند و باز در موقع حاجت استعاده میکنند .

فقرة هفتم - نوشتجاتیکه از این مجلس برای تحقیق مطالب لازمه یا برای احضار اشخاص صادر میشود بالتمام باداره کابینه فرستاده میشود و از آنجا بعد از ثبت و یادداشت باداره فراشخانه وزارت عدلیه خواهد فرستاد .

فقرة هشتم - احضارنامه های این مجلس تمام از طرف وزیر عدلیه و بمهر وزارت عدلیه فرستاده خواهد شد .

فقرة نهم - احکامی که بعد از رسیدگی و تحقیق از این مجلس صادر و بمهر وزارت عدلیه میرسد ثبات محاکمات اصل و سواد حکم را باداره کابینه میبرد و بعد از مقابله و تطبیق سواد را در دفتر کابینه ضبط و اصل حکم را اداره کابینه بتوسط اداره اخذ حقوق بصاحب مطلب میسراند .

مجلس تفتیش و استنطاق :

فقرة (۱) - اجزاء مجلس (اول) یکنفر رئیس (دوم) دو نفر معاون (سوم) یک نفر محرر (چهارم) یکنفر معاون تحریر .

فقرة دوم - مطلق مطالب التباسی و اسناد مخدوشه و اشخاصی که متهم بجرم و جنایتی هستند باین مجلس رجوع خواهد شد .

فقرة سوم - رئیس و مرؤس در این مجلس علاوه بر شرایط صدق و تقوی باید تا یکدرجه صاحب علم و عمل و از اشخاص زرنک و زکی الحس انتخاب شوند .

فقرة چهارم - در رجوعاتی که باین مجلس میشود بعد از رسیدگی و استنطاق راپورت قضیه را مطابق قرائن و امارات معلومه بمجلس وزیر عدلیه میفرستند و آنچه راجع باسناد مخدوشه است بموجب حکم وزیر عدلیه سند راپورت سندیت خارج و با راپورت قضیه باداره کابینه ارجاع و در آنجا ضبط میشود و آنچه راجع بسایر مطالب التباسی و جنایات است حکم تنبیه مرتکب را وزیر عدلیه مطابق فصول مجازات تعیین و امضاء نموده بتوسط اداره کابینه باداره مأمور اجراء احکام خواهد فرستاد و راپورتیکه در این قضیه داده شده است اداره کابینه ضبط خواهند کرد .

مجلس استیناف :

فقرة اول - اجزاء مجلس (اول) رئیس (دوم) دو نفر معاون (سوم) یکنفر محرر .

فقرة دوم - در هر قضیه بعد از رسیدگی و محاکمه چنانچه احدی از عارضین حکم مجلس محاکمات را منسوب بغرض و اشتباه کند و با براهین قطعه بوث حق خود و بطلان تحقیقات را بتواند مدلل نماید حق دارد رسیدگی بدعوی خود را استیناف از وزیر عدلیه بخواهد و این رسیدگی مجدداً از مجلس وزیر عدلیه باین مجلس رجوع خواهد شد .

فقرة سیم - مطابق فقرة سیم مجلس تفتیش و استنطاق اجزاء این مجلس نیز باید دارای همان شرایط و معلومات باشند .

فقرة چهارم - این مجلس بدو معلومات و تحقیقات سایر دوائر را در موضع دعوی از رؤساء آن دوائر استفاده نموده و با کمال غور و دقت در مطالب راجعه رسیدگی و معلومات خود را کتباً بمجلس وزیر

عدلیه راپورت میدهد و چنانچه بعد از این رسیدگی مجدد سهواً اشتباهی که در حکم سابق محتمل بوده است معلوم و مسجّل شود حکم سابق را وزیر عدلیه بتوسط مأمور اجراء احکام استرداد و باطله کرده ناسخ آن را در مجلس محاکمات مجدداً تحریر و بامضاء وزارت عدلیه رسانیده اصل و سواد این حکم و باطله حکم سابق را با دارة کابینه میفرستند سواد این حکم و باطله را در دفتر کابینه ضبط و سواد حکم سابق از دفتر کابینه استخراج میشود و این حکم مجدد را بترتیب معمول اداره کابینه بتوسط اداره اخذ حقوق بعارض تسلیم مینماید .

فقرة پنجم - بعد از رجوع بمجلس استیناف چنانچه بازجمال سخنی برای مدعی باشد و بتحقیقات این مجلس متقاعد نشود میتواند علیه بمجلس دارالشورای دولتی عرض و دلائل شکایت خود را در آنجا ذکر کند در این صورت مجلس دارالشوری با کمال دقت رسیدگی و صحت و بطلان حکم وزارت عدلیه را معلوم خواهد کرد .

فقرة ششم - بعد از رسیدگی مجلس استیناف با رسیدگی مجلس دارالشوری سهواً و غفلت اجزاء محاکمات یا خلاف عرض مدعی هر کدام ثابت شود برای هر يك مطابق فصول مجازات مؤاخذنه و جزای معلومی مقرر خواهد بود .

دائرة اخذ حقوق :

فقرة اول - اجزاء مجلس (اول) رئیس اداره (دوم) یکنفر محاسب (سوم) یکنفر تحویلدار .
فقرة دوم - کلیه احکام قطعیه وزارت عدلیه راجع بدعاوی و مطالبی که فیصل یافته است بتوسط اداره کابینه باین اداره خواهد رسید .

فقرة سوم - این اداره مطابق فقرة اول از تکالیف دفتر تعیین حقوق حکم وزارت عدلیه را بعد از اخذ حقوق ده يك بعارضین ابلاغ و کلیه عایدات در نزد تحویلدار جمع خواهد شد .
فقرة چهارم - این اداره هر ماه کتابچه وجوه عایدۀ وزارت عدلیه را تحریر و بمجلس وزیر عدلیه خواهد فرستاد .

فقرة پنجم - وزیر عدلیه کتابچه عایدات را بتوسط جناب اشرف اتابک اعظم بعرض حضور همایونی میرساند و حقوق رئیس و مرؤس بر حسب امر همایونی بصندوق وزارت عدلیه حواله خواهد شد .
فقرة ششم - هر سال کتابچه جمع و خرج وزارت عدلیه در این اداره تحریر و بعد از عرض حضور همایون بوزارت مالیه تسلیم میشود .

دائرة فراشخانه وزارت عدلیه :

فقرة اول - يك نفر نائب فراشخانه و بیست نفر فراش از فراشخانه مبارکه همایونی مأمور خدمات وزارت عدلیه خواهند بود .

فقرة دوم - فراشباشی وزارت عدلیه مسئول است که در موقع احضار اشخاص نسبت باحدی سوء ادب و ترک احترام نشود .

فقرة سوم - نوشتجاتیکه از اداره کابینه وزارت عدلیه باین اداره رجوع میشود فراشباشی همرا

در لف کتابچه‌های مخصوص تحویل و بفراشها قسمت میکند و بعد از تبلیغ نوشتجات کتابچه را که صاحبان پاکت رسید داده‌اند به اداره کابینه مسترد خواهد داشت .

فقره چهارم - هر يك از فراشها که از اشخاص مدعی علیهم قبول عذر و رشوت کند و در حاضر کردن آنها تأخیر و تقاعد نماید بمجلس انبار فرآشخانه مبارکه همایونی خواهد رفت .

دائرة مأمور احکام اجراء

فقره (۱) - رئیس اجراء احکام (اول) یکنفر معاون (دوم) يك نفر محرر .

فقره (۲) - رئیس این اداره یکنفر از رجال کافی بیغرض و نافذالقول دولت خواهد بود .

فقره سوم - پس از صدور احکام قطعی در صورتیکه موضوع آن محاکمه راجع بحکومت دارالخلافه یا وزارتخانه‌های جلیله جنک و خارجه و تجارت و غیره باشد اجراء احکام را جداً از رئیس ادارات مزبوره مطالبه نموده تا آخرین نقطه مراقبت تامه در اتمام عمل خواهد داشت و در هر موضوع اقدامات خود را بمجلس وزیر عدلیه راپورت میکند و این راپورت در کابینه وزارت عدلیه ضبط خواهد شد .

شعبه دوم - ترتیب عدالتخانه های ولایات .

فقره اول - برای دوا بر عدلیه ولایات مأمورین امین با دیانت که محیط بمسائل شرعی و عرفیه و مصون از شوائب اغراض و متجلی بصفات حسنه باشد بتصویب وزیر عدلیه فرستاده میشود که اهالی هر محلی بدون احتیاج رجوع بمرکز بدیوان مظالم آن محل رجوع کند .

فقره دوم - احکام و تصدیقات این مأمورین نازل منزله حکم وزارت عدلیه است .

فقره سیم - در هر ولایت فقط يك نفر مأمور عدلیه از مرکز فرستاده میشود و سایر اجزاء بقدر احتیاج از محترمین و اعیان محل بشرف عضویت نائل میشوند .

فقره چهارم - در هر مملکت از ممالک محروسه یکنفر رئیس عدلیه و یکنفر معاون رئیس فرستاده خواهد شد .

فقره پنجم - معاون رئیس را رئیس عدلیه با تصویب وزارت عدلیه معین خواهد کرد .

فقره ششم - رئیس عدلیه میتواند معاون مخصوص خود را از اهالی آن مملکت تعیین کند .

فقره هفتم - در هر مملکت از وجوه اعیان و محترمین آنجا معدودی در دائرة عدلیه سمت معاونت و عضویت خواهند داشت و اسامی آنها در دفتر عدلیه محلی ثبت میشود .

فقره هشتم - این اشخاص بتصویب وزیر عدلیه و تصدیق حاکم محل و بر حسب اجازه و امضای همایونی بشرف عضویت نایل میشوند .

فقره نهم - این مأمورین هر هفته راپورت مسائل راجعه بمحل مأموریت خود را بوزارت عدلیه میفرستند .

فقره دهم - هر يك از مأمورین عدالتخانه ها يك نسخه از نظامنامه وزارت عدلیه داده میشود .

فقره یازدهم - احکام صادره از دیوانخانه های ولایات بدست حکام اجراء میشود و حکومت هر

محل دراجراء احكام و تقويت ديوانخانه مسئوليت تامه خواهد داشت .

فقره دوازدهم - چنانچه اجراء امر مهمی درهريك از ولايات متعسر اقتاد مأمور عدليه آن محل متداعين را بر حسب حكم و احضار وزير عدليه بعدالتخانه مر كزیه میفرستد و در اینجا با مراجعه بتحقیقات محلیه رسیدگی و احقاق حق خواهد شد .

فقره سیزدهم - بعرايض اهالی هر محل آنچه راجع بعدليه است وقتی جواب گفته میشود که شکایت از شخص رئیس عدليه داشته باشند در این صورت اگر بمکاتبه و تحقیقات محلی مطلب کشف نشود عارض هر کس باشد با مأمور عدليه بعدالتخانه مر كزیه احضار و در اینجا بگفتگوی طرفین رسیدگی میشود و تصصیر برهريك وارد شود مطابق فصول مجازات مورد تنبيه و سیاست خواهد بود .

فقره چهاردهم - در هر مملکت و ولايت نظامنامه عدليه مر كزیه را از ترتیب محاکمات و استنطاق و استیناف و حفظ اسناد کاملاً رعایت خواهند کرد .

سواد دستخط همایونی

جناب اشرف اتابك اعظم - آنچه در این کتابچه نوشته شده همه صحیح و مطابق مقررات علیه ما است باید از این تاریخ ببعد وزارت عدليه بهمین ترتیب دائر شود و از حدود و احکامیکه مقرر شده است هیچکس حتی اولاد مستثنی نخواهد بود و تمام فصول و فقرات فوق بلامتخلف باید بموقع اجراء برسد . جهادی الاولی یونتئیل ۱۳۲۴

امروز خبر رسید که بعض بلدان ایران تعطیل عمومی کرده اند این شایعه نیز متحصنین را قوتی بی اندازه داد .

مشیرالدوله

میرزا نصرالله خان مشیرالدوله نائینی پدرش مستعی به آقا محمد و مستط الراس اوقصبه نائین است (نائین بلوکی است از مملکت یزد) آباء و اجدادش از سلسله فقراء و عرفاء بوده جد پدری او حاجی عبدالکریم وجد مادری او حاج محمد حسن معروف نائینی هستند و هر دو از مشاهیر عرفا بوده اند لیکن حاج محمد حسن جد مادری او که مدفنش در نائین و دارای تکیه و بقعه و محل اجتماع فقراء و حوزة عرفاء و از جمله اخیر بلکه از اولاد بشمار می آید مقامش بالا تر از حاج عبدالکریم جد پدری او است مشیرالدوله اگرچه نسبتاً از خانواده بزرگ و داخل در خوانین نبوده بلکه از مردمان فقیری بی بضاعت بوده ولی سلسله آنها همه از معاریف و درویش مسلک بوده و بعضیها عقیده کامل در حق حاج محمد حسن نائینی جد مادری او دارند و او را از بزرگان عرفاء و دارای مقام عالی میدانند چنانکه از جناب آقا میرزا اسدالله خان موفق السلطان که سالها بسمت منشی باشی گری در نزد مشیرالدوله بوده شنیدم که از قول مشیرالدوله نقل میکرد که یکشب مرحوم حاج محمد حسن جد خود را در خواب دیدم که يك کیسه بمن داد و گفت نصرالله در این کیسه هر چه هست متعلق بتو میباشد کیسه را باز کردم دیدم سه عدد مهر در آن کیسه میباشد که یکی مهر وزارت لشکر میباشد و دیگری مهر وزارت خارجه و دیگری مهر صدارت .

مشیرالدوله در بدایت عمر که از نائبن جلاہ وطن کرده بطهران آمده بود میگویند يك مدتی بکتابت تحصیل معاش میکرده بعد در اداره میرزا عبدالوهاب خان نصیرالدوله (آصف الدوله) نوکری پیدا کرد که تقریباً ماهی به دوسه تومان مواجب خدمت میکرد تا زمانیکه میرزا سعیدخان مؤتمن الملک وزیر امور خارجه میشود میرزا نصرالله خان هم آن اوقات داخل بوزارت امور خارجه میشود و پس از مدتی که در آن اداره خدمت میکند مرحوم میرزا ابراهیم خان نایب‌الوزاره بکارگذاری مهم خارجه آذربایجان مأمور میرزا نصرالله هم بسمت منشی گری با میرزا ابراهیم خان بتبریز میرود و در آنجا متأهل میشود دختر حاجی میرزا تقی آجودان کارگذاری را که مادر میرزا حسن خان (مشیرالدوله حالیه) وسایر اولاد مشیرالدوله است اختیار میکنند بعد از فوت میرزا ابراهیم خان نایب‌الوزاره اوهم بطهران مراجعت می‌نماید و باز در وزارت خارجه مشغول خدمت میشود و چون بسیار آدم کارکن و زحمت کش و در نوکری پشت کار فوق العاده داشته در سنه ۱۲۹۹ بنیابت دوم وزارت امور خارجه و مدیری تحریرات اداره روس منصوب و پس از مدتی بمنصب خانی ولقب مصباح الملکی ملقب و بر تبه نیابت اول وزارت خارجه نائل و در سنه ۱۳۰۸ بلقب مشیرالملکی ملقب میشود و آن اوقات وزارت امور خارجه با مرحوم میرزا عباس‌خان قوام الدوله بوده و چون میرزا علی اصغر خان امین‌السلطان در آنوقت در بیشگاه و دربار سلطنت ناصرالدین شاه تقرب فوق العاده داشته میخواست رشته پلتيکی امور مملکت را هم در دست داشته باشد لیکن از آنجا که مرحوم میرزا عباس‌خان قوام الدوله وزیر امور خارجه بسیار آدم غیرورمتین و صاحب نخوت و غرور فوق العاده بوده نمیخواست امین‌السلطان در کارهای وزارت خارجه مربوط باشد بعبارة آخری زیر بار تمکین امین‌السلطان نمبرفته اما امین‌السلطان چون قرب فوق العاده در نزد شاه داشت باینواسطه بوزارت امور خارجه نیز دخالت داشت و برای اینکه مقاصد خود را در امور پلتيکی بدست آورده باشد مشیرالملک را پیش میکشید و بواسطه او تمام کارهای وزارت خارجه دخل و نصرف میکرد که در واقع مشیرالملک را نوکر خودش میدانست و کارهای راجع بخارجه را بمیل و اراده خودش اداره میکرد تا کم کم مشیرالملک اعتماد و وثوق فوق العاده در نزد امین‌السلطان پیدا کرد که علاوه بر کارهای وزارت خارجه در امور داخله مملکت هم از قبیل تعیین حکام و سایر امور بزرگ دولتی دخالت تامه داشته که در همان اوقات با تکال و اعتماد با امین‌السلطان و همراهی او از حبث ثروت و مکننت پیش افتاد تا اینکه در سال ۱۳۱۰ بمعاونت و مدیری کل وزارت امور خارجه و اعطاء یکوب خدمت حبه ترمه شمسه مرصع نائل میشود و در سنه ۱۳۱۴ که امین‌السلطان صدراعظم از صدارت معزول و بقم تبعید شد و صدارت ایران بمرحوم مرزا علی خان امین‌الدوله رسید و وزارت جنگ بشاهزاده فرمانفرما عبدالحسن میرزا مفوض گردید از آنجا که مشیرالملک آدم سلیم‌النفس و با حسن سلوکی بود با وجود مخالفت مرحوم امین‌الدوله با امین‌السلطان و با وجود مخالفت امین‌السلطان بشاهزاده فرمانفرما وزیر جنگ و با آن اعتماد و وثوق و محرمی که مشیرالملک با امین‌السلطان داشت با همه این کفایت که ظاهر داشته باز شاهزاده فرمانفرما مشیرالملک را بوزارت لشکر انتخاب نموده و شرط قبول وزارت جنگی خود را موکول بنمویض وزارت لشکر بمشیرالملک نمود و باین واسطه از مدیری و معاونت وزارت خارجه منفصل و بوزارت لشکر

منصوب گردید و با اینکه تا آن اوقات نوکری مشیرالملک تماماً دروزارت امورخارجه بوده و بکارهای وزارت لشکرهیچ مربوط نبوده چون در اداره کردن کار یک سبک مخصوصی داشته مدت سه سال هم کارهای وزارت لشکر را در نهایت خوبی از بשר برد و آن اوقات وزارت امور خارجیه با مرحوم شیخ محسن خان مشیرالدوله بود و برای استعمال مسافرت بفرنگ کرده بود و در یاریس داعی حق را لیک گفت نظر بسابقه اطلاعات مشیرالملک دروزارت امورخارجیه و امور بلتیکی و روابط دول خارجیه با داخله این شغل خطیر که وزارت خارجیه باشد با اقب مشیرالدوله باوداده شد و چندین سال در نهایت خوبی

و اقتدار وزارت خارجیه را اداره کرد و از یک طرف هم مرزا حسن خان (۵۶ برابره) حاله سر بزرگ، او که سال در اروما تحصیل کرده و در وزارت امور خارجه ایران

از اسخاص ایران دیده شده، کارنده از میرزا اسدالله خان موفق السلطان که منشی باشی او بوده حکایاتی شنیده که در ضمن صفات حمیده و اوصاف پسندیده

مشیرالدوله میرزا حسن خان پیرنیا

او بیان میکرد که در کمتر کسی از بزرگان ایران دیده شده است مخصوصاً در صفت عفو و اغماض و پرده پوشی معایب مردم دوسه حکایت از مشیرالدوله نقل کرده که اگر ذکر شود خواننده حمل بر افراتق خواهد کرد بالجمله بعد از چند سال که وزیر امور خارجیه بود مقدمات مشروطه در ایران پیش آمد و آن اوقات صدارت ایران با شاهزاده عین الدوله بود و چون عین الدوله با اساس مشروطیت همراهی نداشت بواسطه اقدامات مردم و انقلاب و شورش ایران برای پیشرفت مشروطیت عین الدوله از صدارت معزول و مشیرالدوله صدر اعظم ایران

مشیرالدوله اگرچه در تقریر و بیان خوب نبود بلکه در زبانش کندی و لکننت ظاهر میشد لکن کارهای او از روی عقل و کیاست بود مخصوصاً در تربیت اولاد خود اهتمام فوق العاده بعمل آورد یکی از پسرهای او که کوچکتر از همه و مستی پمیرزا علیخان بود و بسیار خوب تحصیل کرده بود بمرض سل در اول جوانی بدرود جهان را گفت و این دوپسر که میرزا حسنخان مشیرالملک (مشیرالدوله حالیه) و میرزا حسین خان مؤتمن الملک باشند با یک دختر از اوباقی مانده است که در واقع این دوپسر در حسن تربیت و تمدن ممتاز و مشارالبتنان و محسود امثال و اقران هستند ولی وضع اینها با پدرشان تباہن کلی دارد در

واقع از مشیرالدوله دو چیز بزرگ و دوانر سترک باقی مانده یکی نمول فوق العاده است که بیشتر بواسطه همراهی های امین السلطان و در زمان ریاست او تحصیل کرد و دیگر این دو نفر اولاد است که الحق و الانصاف اسباب نیکنامی پدرشان هستند و دانشمندان که زحمات برای تحصیل مشروطیت و سلطنت ملی میکشیدند هرگز منتظر و متوقع نبودند که باین زودی باین نتیجه و این ثمر برسند بلکه مقدمات را برای ده سال بعد ترتیب میدادند مردم هم که در سفارتخانه بودند در آخر امر دولت قانونی را تقاضا مینمودند در این اسنا بر حسب علم و اطلاعی که سرهای مشیرالدوله داشتند افظ (کنسی توسیون) را در فرمان و دستخط مظفرالدین شاه مندرج ساختند و پس از رسمیت و اطلاع بسفراء کار از دست دربارها خارج شد

میرزا حسین خان پیرنیا (مؤتمن الملک)

خانچه بعد از این ذکر خواهد شد بجمالاً علت همراهی مشیرالدوله و پسرهایش بر حسب عقیده نگارنده باسیس مدرسه مبارکه سیاسی بود چه پس از افشاح مدرسه سیاسی و اعدام مشیرالدوله برقی آن مدرسه امور مدرسه با میرزا حسین خان مشیرالملک و میرزا حسنخان مؤتمن الملک بود و این دو شخص عالم مسمدن علاوه بر معلومات و تحصیلات ایشان فضلا و دانشمندان مملکت اطراف آن را کرفته از حارج هم ممتد و اعانت از آنها شد تا کار بجائی رسید که هواخواهان حریت از اطراف عالم حشم باین دو نفر عالم انداخته و نجات اهل ایران را منحصر با اعدام این دو نفر دانسته و این دو نفر هم الحق کواهی بگردید و ایوم هم که زمان تنقید این تاریخ است امیدواری نجات و برطرف شدن این هرچ و مرچ منوط بزحمت این دو

برادر است باری جمع شدن فضلا و علماء در مدرسه سیاسی باعث شد که مشیرالدوله متفرشده از استبداد و همراه شد با ملت تا بمقصود خود نائل آید اما یکی از دوستان این طور نقل کرد که در سال گذشته ۱۳۲۳ میرزا رضاخان ارفع الدوله سفیر ایران مقیم در اسلامبول که سالها بعنوان وزیر مختاری در روسیه و عثمانی مأمور بود بر حسب امر عین الدوله احضار بطهران شد و منزل را پس از ورود در خانه عین الدوله قرار داد پس از دید و بازدید و پذیرائی کاملی که عین الدوله از ارفع الدوله نمود و از هر حیث او را ترجیح داد بر سایرین و احترامات فوق العاده که از ارفع الدوله بجا آورد پیغام داد برای مشیرالدوله وزیر امور خارجه که ارفع الدوله بر من وارد شده است و صد هزار تومان برای شغل وزارت امور خارجه میدهد که هشتاد هزار تومان تقدیم اعلیحضرت و بیست هزار تومان تقدیمی خود من است و خون من یا نو دوست میباشم میتوانم از بیست هزار تومان حق خود چشم بوشم ولی اعلیحضرت از این مبلغ نمیگذرد حالا یا این وجه را منقبل شوید و یا در مقام استعفاء بر آئید مشیرالدوله پس از اسماع این بیغام فوراً قلم روی کاغذ آورد هشتاد هزار تومان باسم اعلیحضرت و بیست هزار تومان باسم شاهزاده عین الدوله حواله نوشت بتجارخانه طوماناس و یا با اداره دیگر بجهت پول را داد و ختم عمل نمود عین الدوله قریب بهمین اندازه از ارفع الدوله گرفت و او را بمحل مأموریت خود روانه نمود پس از چند روز که واقعه را بسرهای خود مذکور داشت مؤتمن الملک بدررا ملامت نمود و گفت خبط بسیار بزرگی کردید چه ما تا کنون تمول و نروت خود را مخفی نموده و املاک خود را متفرق قرار دادیم که دولت یا کسی دیگر مطلع بر قدر نروت ما نباشد حالا که صدر اعظم دانست که در فاصله یک ساعت و بیست و بیغام ممکن است صد هزار تومان از شما بگیرد دیگر دست از شما بر نخواهد داشت و هر ساله همین بازی است که دیدید و نسبت بدیگران هم می بینید مشیرالدوله ملتفت شد که مؤتمن الملک صحیح میگوید پس از تفکر زیادی علاج را استفسار و استعلام نمود مؤتمن الملک گفت هلاخی نیست جز برداشتن عین الدوله را از این مسند و بانزلی و انقلابی در وضع سلطنت بهم رسد این بود که مشیرالدوله در مقام تحصن مدت بسفارتخانه مسامحه نمود و از ملت کمال همراهی را نمود و الا کسیکه از ربه فقریابین مرتبه رسیده باشد چگونه سعی و جهد میکند در زوال استقلال ریاست خود و چه طور رضی میشود در محوشغل خود این اصرار و ابراء عین الدوله در اضحلال مالاها اگر قوت میگرفت بمعاونت و همراهی مشیرالدوله هر آنه عین الدوله بمقصود خود نائل میگردد ولیکن مشیرالدوله علاوه بر مسامحه و ملاحظه و علاج نکردن امر سفارتنها را بخوبی کاشف است از اینکه باملت همراهی داشت و در مقاصد عین الدوله همراه نبود ولی علت نامه همراهی مشیرالدوله از ملت تحصیلت سرهای او و تأسیس مدرسه سیاسی بود بهر جهت مشیرالدوله از اولین استخاض مؤسسه است که سرایرده مشروطیت را بلند نمود چون در این اوان که زمان طبع و نقید این تاریخ است فلذا این چند سطر را بر حالات مشیرالدوله می افزایم مشیرالدوله در زمان صدارتش بخوبی سونک نمود خانجعه در موقع ذکر خواهد شد ظلمی نکرد کسی را معدوم و خانه را آتش نزد وطن فروشی ننمود با خارجه نساخت آ ناریدی در عالم نگذارد وقتی که تاج کیانی را بدست گرفت و رفت روی پله نخت که بسر محمد علی شاه گذارد تاج را و او نه بسر شاه ایران گذارد با بنظور که حلوی با چرا که مبایست بصف پش گذارد بطرف

عقب گردانید وقتی که شاه گفت مشیرالدوله این تاج خیلی سنگین است در جواب گفت بلی اعلیحضرتا بسر شما خیلی سنگین است آن کردار و این گفتار دلالت میکنند بر اینکه مشیرالدوله راضی بسلطنت محمد علی نبود و اشاره رسانید که سلطنت شما در زوالست پس از استقرار محمد علی بتخت سلطنت از صدارت استعفا داد ولی محمد علی شاه در مقام انتقام بر آمد و او را مسموم نمود چه مشیرالدوله غفلت و بدون مرض در گذشت از طرف مجلس هم این سوء ظن حاصل شد و جمعی از اطباء را مأمور و معین نمودند که بدن مشیرالدوله را ملاحظه نمایند و چون در موقع مفصلاً و مشروحاً این وقایع مذکور است فلذا در این مقام حواس خواننده را متفرق نمیکنم و بر میگردد بر رشته اصل تاریخ که مشیرالدوله وزیر امور خارجه در امر سفارتها مسامحه نمود و در مجالسیکه منعقد میشد برای شوری یا ساکت و یا همراهی از ملت مینمود و در جواب اجزاء سفارتخانه بسامحه و دفع الوقت میگذاشتند .

دیگر از وقایع امروز آنکه نورالدوله مادر عضد السلطان وقایع را بحالتی بس حزن کین و اندوه با اعلیحضرت شاه عرض کرد که مناسب نیست در زمان اعلیحضرت رعیت پناه بخارجه ببرد این دیگر مسئله ملاحظه نیست بلکه از ظلم و ستم عین الدوله رعایا بپتنک آمده در سفارتخانه انگلیس متجاوز از پنجاه هزار نفر متحصن شده اند شاه از شنیدن عریض نورالدوله متأثر شده و فرمود فردا رزراء مجلس کنند و تکلیف معلوم خواهد شد اطباء حضور ببحرین عین الدوله با اجزاء اندرون و حرم شاه اکیدا غدغن کرده بودند که اگر شاه مطلع بر این وقایع شود مرض شاه سنگین و شاه تلف خواهد شد زنها و خواجهها و مقربین سده ستیه سلطنت باور کرده بشاه عرض نمیکردند معدودی هم از هواخواهان حریت از قبیل مستعان الملك و غیره که در بین اجزاء خلوت بودند از ترس عین الدوله چیزی عرض نمیکردند بچاره شاه از امر سفارتها بی اطلاع بود فقط نورالدوله در اینمقام مردانه سلوک نمود و این خدمت را بعالم انسانیت کرد که شاه را از هنگامه سفارتخانه مطلع نمود .

متحصنین سفارتخانه سه مطلب را امروز عنوان کرده اند .

اول آنکه عدالتخانه میخواهیم . دوم آنکه علماء و رؤساء روحانی باید مراجعت کنند چه نوشته جات و قبالة املاک و اسناد ما مسجل بسجلات آقایان علماء میباشد . سیم آنکه همه ما امنیت نداریم و امنیت تامه میخواهیم .

صنف صراف ضمناً این تقاضا را هم مینمایند که مامتجاوز از صد هزار تومان از دولت طلب داریم . دولت بدهد بعضی هم از عزل عین الدوله سخن میرانند .

روز دوشنبه غره ماه جمادی الاخره ۱۳۲۴ هجری امروز دقا کین عموماً بسته است عدته چادرهای متحصنین به پنجاه رسیده است عکاس آمده است عکس مردم را برمی دارند . امروز آقایان وارد قم شده اند مردم دیدن میآیند از کثرت جمعیت و ازدحام آقایان در صدمه میباشند عین الدوله با وزرا امروز مجلسی کردند ولی منتج نتیجه نگردید و مانند سایر مجالس بود . امروز شبنامه با لاتین طبع شده است در سفارتخانه و کوچه های طهران انداخته اند که ما سواد آنرا درج می نمایم :

شبنامه

سؤال و جواب میرزا حسین خان با میرزا احمد خان

سؤال - باز این چه نیرنگی بود که عین الدوله زد و سادات را کشت و علماء را اخراج کرد .

جواب - نیرنگی نبود خدا مرگش بدهد خودش را رسوا کرد کفر باطنی خود را ظاهر کرد برای علماء خوب شد بعضی گمان میکردند که این مرد عقیده بمنهب اسلام و سادات دارد الحمدلله کفرش ظاهر شد و بر همه آشکارا شد که معتقد باین منهب نیست از آنرو که من همان روزی که شنیدم که جمعی از سادات و اهل علم را حکم کردند در میان حرم امام رضا (ع) بضر بگلوله شهید کردند و گنبد حضرت رضا را گلوله باران کردند بشما عرض کردم که این مرد عقیده باین منهب ندارد .

س - چرا شاه راضی بشود که این قدر جور و ظلمها بشود .

ج - ای برادر کی این مطالبها را میگذارد که بشاه برسد شاهی چه ، و کاری چه ، شاه را برده است در شمیران میان يك باغ باچند نفر جوان بی ریش انداخته است ، شب و روز مشغول کار خود هستند کجا از مملکت خبر دارد .

س - حال که این مطالب بشاه نمیرسد پس کار دولت بکجا خواهد رسید .

ج - آسوده باشید من بشما صریح میگویم که اگر کار بهمین قسم باشد سلطنت از این طایفه منقرض خواهد شد و مردم برای خودشان فکری خواهند کرد . آخر تابکی مردم تحمل این ظلمها را بکنند ، تا کی به بینند که دخترهای مسلمانان را حکام بارامنه بفروشد ، و سادات را بکشند ، تا کی مردم نان خود را درسفره دیگران به بینند .

س - چرا سایر رجال دولت از قبیل نایب السلطنه و نیرالدوله و مشیرالدوله مطالب را بشاه عرض نمی کنند .

ج - اولاً اینها با عین الدوله عداوت دارند ، میخواهند درست معایب کار های عین الدوله واضح شود . ثانیاً میترسند که اگر مطالب را بشاه عرض کنند آنها هم مثل فخرالملک و سعیدالدوله و مشیرالسلطنه و ظهیرالدوله و سعیدالسلطنه و وزیر افتخام اخراج بشوند .
س - علماء خوب کاری کردند که رفتند یانه .

ج - غیر از رفتن چاره نداشتند بیچاره ها یکسال بود که فریاد میزدند که در ایران قوانین قرآن اجرا شود کسی نشنید آخر بآن افتضاح علماء را از شهر بیرون کردند و سادات را کشتند .

س - میگویند که میخواهند عدالتخانه باز کنند و نظام الملک را رئیس کنند .

ج - عدالتخانه که بود ، و نظام الملک هم که رئیس بود ، فریاد مردم از دست ظلم همین نظام الملک

و حکام و عدالتخانه بود .

س - میخواهند بطرح نو عدالتخانه باز کنند ، در روزنامه ایران قانون آنرا نوشته بودند .

ج - پلی روزنامه را دیدم معلوم میشود عین الدوله دیوانه شده است علماء و سادات و مسلمین فریاد میزدند که قانون اسلام و قرآن در ایران دائر شود عین الدوله قانون مذهب خود را نوشته است . میخواهد مردم را بمذهب خودش دعوت کند ، قانون مذهب خودش را در روزنامه نوشته است ، تمام آن مخالف قرآن است . من از اول تا بآخر خواندم يك كلمه آن موافق مذهب اسلام نیست میخواهد مذهب خودش را ترویج کند خدا لعنتش کند .

س - این مردم و تجار و طلاب که رفتند زیر بیدق (بیرق) انگلیس نشسته اند حرفشان چیست .
ج - مطلب آنها دو فقره است ؛ اول آنکه عین الدوله علماء را بدون تقصیر اینقدر ظلم کرده است و سادات را کشته از عهده برآید . دویم اگر پادشاه مسلمان است يك مجلس ملی در ایران دائر کند که قوانین اسلام در ایران بواسطه این مجلس ملی اجراء شود دیگر کسی نتواند بکسی ظلم بکند مردم مجلس ملی میخواهند که از ظلم خلاص شوند .

در این شبنامه اشاره کرده است بروزنامه ایران که قانون عدلیه را نوشته است و ماصورت آنرا در ورقه علیحده ضمیمه تاریخ می نمایم بعلا مت نمره (۱) .

روز سه شنبه دویم جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز همه بازارها و کاروانسراها بسته شد مردم همگی رفتند در سفارتخانه انگلیس از طرف اجزاء سفارتخانه بخوبی پذیرائی و رفتار میشود روز گذشته ژادفر سفارت پیغام داد بوزیر خارجه مشیرالدوله که بقدر ربع ساعت باید خدمت اعلیحضرت شاهنشاه برسم و تنگرافی از لندن مخابره شده است که باید بشاه ارائه دهم جواب دادند که فردا دوساعت بظهر بقدر ربع ساعت از برای حضور شاه حاضر شوید لذا امروز ژادفر رفت به نیاوران اتابک را ملاقات نمود اتابک گفت شاه مریض است از برای ملاقات شاه موقع نیست ژادفر گفت من از شما وقت خواستم شما وقت معین کردید حالا میگوئید موقع نیست و شاه مریض است با اینکه روز گذشته وزیر مختار ایتالیا يك ساعت حضور شاه مشرف شده اتابک گفت جواب همان است که گفتم ژادفر گفت من بر حسب تکلیف ربع ساعت توقف می کنم آنوقت میروم باری پس از توقف ربع ساعت مراجعت نموده و مهربانیش نسبت به متحصنین زیادتر کردید امروز خبر رسید که اخبار شهر را بشاه عرض کرده اند و شاه در باره امیر بهادر کم لطف شده است و فرموده است میل ندازم شکل وزراء خود را به پینم و رفته است در اندرون زنها دور شاه را گرفته و مراتب را بشاه عرض کرده اند .

امروز خبر رسید نظام الملك را از وزارت عدایه معزول نموده اند و ریاست عدایه را دادند بشعاع السلطنه و لقب جهانمداری را هم باو خواهند داد .

امروز آقایان در مجلس روضه در صحن بر بانموده اند و صبح وعصر مجلس روضه منعقد است يكروز آقا سید جمال منبر میروند و يك روز آقا شیخ محمد منبر میروند .

روز چهارشنبه سویم جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - امروز جمیع دکانین و سراها بسته است بر عده اشخاص سفارت افزوده گردید محتشم السلطنه از طرف دوات رفت در سفارتخانه مردم گفتند

دوسال است که عارض هستیم رؤساء و علماء را جواب با گلوله دادید حال ماجز باشخص شاه که شفاهاً عریض خود را بشاه عرض کنیم دیگر عرضی نداریم بقیه سادات که در طهران مانده بودند دراین روز بطرف قم حرکت نمودند . مسموع گردید که شاه نسبت باتابک متغیر شده است .

جناب فخر الاسلام در سفارت درچادر توتون فروشها منبر میرود جناب حاج سید عبدالحسین واعظ اصفهانی درچادر روضه خوانها منبر میرود جناب آقا شیخ علی زرنندی درچادر طلاب ناطق است . حاج ملک المتکلمین که در واقعه هجرت آقایان در شمرا ناطق بود بخانه اور ریختند و او فرار کرد پسرش را گرفته بودند از خودش خبری نداریم ولی پسرش را رها کردند امروز یکی گفت پسرش را در شمرا ناطق دیدم بعضی از طلاب مدرسه سه سالار که شمرا ناطق رفته بودند امروز آمدند بسفارتخانه از طرف ظهیر الاسلام پیغام آوردند برای طلاب مدرسه سه سالار که از سفارت بیرون آید والا از مدرسه خارج شوید طلاب بالاجماع جواب دادند ما که در سفارتخانه آمده ایم از جان خود گذشتیم چه جای مدرسه آنچه می توانی بکن .

روز پنجشنبه چهارم جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - امروز عین الدوله جمعی از تجار معتبر را از قبیل حاج حسین آقای امین الضرب وغیره را فرستاد برای فریب دادن تجار و کسبه لذا حضرات تجار وارد شدند بسفارتخانه ابتداء مردم اعتنائی بآنها نکردند لکن بس اصرار و ابرام قرآن آوردند و قسم خوردند که ما باشما همراه می باشیم و در مقصود شما باشما منفق و متحدیم پس از قسم خوردن متحصنین گفتند حال که با ما می باشید اگر میل دارید توقف کنید والا مختارید تجار گفتند مقصود شما بر شاه مشتبه شده است آقایان متحصنین گفتند ما عریض خود را بتوسط زادفر سفارت حضور شاه فرستادیم امروز مقصود و عرض ما منحصر است بسه مطلب : اول مراجعت آقایان رؤساء روحانی که اسناد و قبایجات صداقتنامه های زنهای ما بخط و مهر و اعتبار آنها بوده . دوم افتتاح عدالتخانه که شاه و گدا در آن مساوی باشند . سوم آنکه قبوض و براتهای مواجها را که از مردم خریدیم باعتبار دولت پول مارا بدهند .

شب را جناب ذوالریاستین کرمانی امامت جماعت را نمود پس از نماز حدیث کسا را در روی صندلی برای مردم قرائت نمود .

عده اشخاصی که شب در سفارتخانه مانده اند به پنج هزار نفر رسیده است .

امروز خبر رسید که اهالی زرنند وساره وسایر دهات در قم حاضر شده و با آقایان همراه اند .

روز جمعه پنجم جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز متجاوز از صد جادر در سفارتخانه زده اند و در زیر هرچادری اصناف و طلاب و تحار و کسبه می باشند جمیع دکا کین و سراها بسنه است دیگهای بزرگ و کوچک برای صبح در کار است قند مثل یخ روی کاری می آورند در جادرها قسمت میکنند خوراکی و قند و جوی و تنباکو سیل است خرج همه با حاج محمد تقی و برادرش حاج محمد حسن میباشد . جمعی از اعضاء انجمن مخفی در بین مردم افتاده بآنها میگویند عزل عین الدوله را استدعا نکنید چه امروز

اگر او را عزل کنند شش ماه دیگر باز او را منصوب میکنند مجلس بخواهید که بآوردن مجلس دیگر نه عین الدوله میماند و نه غیر عین الدوله اصل را محکم کنید فروع درست میشود فقط عین الدوله ظالم نیست عین الدوله نوعی را علاج کنید با افتتاح مجلس و عدالتخانه . امروز تلگرافی در بین مردم افتاد و از روی آن استنساخ میکنند . مأخذ آنرا ندانستم .

ولی سواد آنرا در کاغذ غیر رسمی دیده که در اینجا نقل میکنم دیگر صحت و سقم او را نمیدانم.

صورت تلگراف

از طرف اعلیحضرت پادشاه مملکت انگلستان و امپراطور ممالک وسیع هندوستان بموم طلاب مدارس روحانی و تجار و کسبه شهر طهران - تلگراف تظلم آن برادران عزیز که چهارشنبه ۲۵ ژویه بتوسط سفیر کبیر با کفایت خود مان نموده بودید رسید قلباً از تعدیات مستبدانه وارده و مظلومیت علماء و اوجب التکریم روحانی و قاطبه رعیت متأسف و متألم شدم جواب عریضه شما را بمجلس شورا بملی رجوع نمودم و امیدوارم برادر ارجمند تاجدار اعلیحضرت مظفرالدینشاه خواهش بی غرضانه مجلس شورای ملی انگلستان را با تمنای شخصی خودم در دفع ظلم بسمع قبول اصفا فرمایند و رفع و دفع تعدیات را شخصاً از رعیت با وفای خودشان خواهند فرمود .

عصر چهارشنبه ۲۵ ژویه از قصر بیلاقی کریستان
(دوست ملت ایران ادوارد هفتم)

اگر چه مأخذ این تلگراف معلوم نیست بلکه از مضامین آن آثار کذب هویداست ولی برای هوام باعث اطمینان گردید و از روی آن بقدر هزار نسخه استنساخ شد و مردم را هیجانی حاصل گردید و بگوش آنها لفظ مجلس شورای ملی رسید و دانستند که نجات دهنده همه از ظلم و تعدی مجلس شورای ملی است .

روز شنبه ششم جمادی الاخری ۱۳۲۴ - در این روز جمیع دکانین و سراها بسته شد بلکه عطازها و دکانین گذرها را نیز بستند تمام مردم رفتند بطرف سفارتخانه عصر هم در سفارتخانه عکس مردم را برداشتند پسر واعظ قزوینی و سید شرفه را که دوست و رایرت نویس امیر بهادر بودند و آمده بودند در سفارتخانه لدی الورد از سفارتخانه بیرون کردند. همه مردم متفق و متحد مثل برادر یا یکدیگر سلوک می نمایند و در نهایت معقولیت سلوک مینمایند . امروز تلگرافاتی از تبریز مخابره شده است بطهران و قم که ما صورت بعضی از آن تلگرافات را بعد از این درج خواهیم کرد ولی یک تلگراف را که اهمیت دارد در امروز درج مینمائیم که خواننده تاریخچندان در انتظار نباشد .

عریضه تلگرافی حضرات علماء اعلام

و حجج الاسلام تبریز حضور شاه

خلدالله ملکه

عرض حضور مبارک یادشاه اسلام پناه خلدالله سلطانه - دستخط مبارک از جانب سنی الجوانب همایونی در جواب عریضه تلگرافی این دعاگویان زیارت شد این خادمان شریعت مطهره هیچ وقت از تقویت دولت اسلام فروگذار نبوده وجود مبارک یادشاه ظل الله را سرمشق عدالت و دینداری و شرع پرستی دانسته و میدانیم و واضح می بینیم که مغرضین درباری نمیکنند عرایض ما و سایر خادمان شریعت مطهره چه در طهران و چه در سایر نقاط ممالک محروسه درست بعرض حضور حضرت سلطانی برسد و مقاصد حقه مشروحه ما را در البسه که منافی اغراض خودشان نباشد جلوه میدهند ما خادمان شریعت مطهره و سایر اهل آذربایجان که جهل سال است بفرمایشات ملوکانه آشنا هستیم می بینیم که عرایض ما را هیچ کدام از لحاظ مبارک نگذرانیده اند و هیچ یک از عبارات دستخط حوایه از الفاظ دردبار و زایش طبع عدالت پرور ملوکانه نیست و اوضح من الشمس است که نص عبارات خائن بوده این است مختصری از اوضاع مملکت را از اول مذاکره که علمای دارالخلافه باهره با اولیای دولت روز افزون داشته اند الی یومنا هذا بعرض مبرسانیم و باقی را به تکلیف دینداری خود بندگان حضرت همایونی میگذرایه سابقاً علمای دارالخلافه طهران بارضای کافه علمای ممالک محروسه از اولیای دولت خواستار شدند که قراری در اصلاح وضع محاکمات و دفتر مالیه دولت علیه داده آید که در ظل نادشاه اسلام عموم رعایا از بی اعتدالهای عذیده آسوده در مهد امن و امان باشند خون هر دو این مقصود منافی با ضریقه استبداد و ظلم وزرای درباری بود . علمای دارالخلافه را بوعده های بی اساس امیدوار کرده آنها را از مهاجرت اولیه به آستان مظهر حضرت عبدالعظیم رجعت دادند و بمواعید کاذبه حندی سرگردان نگاه داشته از آنصرف خاطر خطیر سلطانی را از انجاس حوائج آن مضمئن ساختند علمای دارالخلافه هر چه منتظر شدند که مواعید اولیای دولت صورت خارجی بهمرساند نتیجه ندیدند و کم کم از جانب اولیای دولت و وزرای درباری اقدام در نفی

و طرد جمعی از وضع و شریف که جز خیر خواهی ملت و دولت اسلام گناهی نداشتند، شده علمای دارالخلافه که این نقض عهد و حرکات مستبدانه را از وزرای درباری دیدند مجدداً مستدعیات خود را مجدداً خواستند و این مرتبه یقین داریم همان وزرای خائن بدون اطلاع خاطر مهر مظاهر همایونی دست برشته تشدد و سختی گذاشته جواب علمای دارالخلافه را به تهدیدات دادند آخر الامر که آنها را مصمم در کندن اساس این ظلم و رکز علم عدل دیدند فلذا دانستند اگر این طرح بر روی کار آید دست استبداد و ظلم آنها کوتاه و خیانت‌های آنها مشهود خواهد شد محض حفظ خود و منافع خود طلاب علم و ذریه رسول را هدف گلوله سرباز کردند مسجد و معبد اسلام و خانه خدا را مثل قلاع اشراک و متمرکبین محاصره نمودند پیام مساجد سرباز و قراول گذاشتند نان و آب بروی علمای اسلام بستند گوئی یاغی و قاتل بودند از صدر اسلام الی یومنا هذا از هیچ ملت کفری نسبت بعلمای اسلام این توهین وارد نشده بود این بی‌احترامی نه تنها بشخص علماء اسلام شده بلکه در واقع بشرع محمد صلی الله علیه و آله گردیده و ناموس شریعت هتک شده است اکنون جمیع هیئات علمای مذهب و بلکه تمام مسلمین اننی عشریه جبر این توهین را بوجه کامل از حضور افسس همایونی خواستگارانند که امر و مقرر شود مقصد حضرات علماء مهاجرین را انجام کرده و دلجوئی از ایشان نموده و با احترام تمام بوطن مألوف معاودت دهند و خصوص دعاگویان تبریز در دولتخواهی خاص که از سابق مشهود خاطر دریا مقاطر است جسارت میکنیم که قبول این استدعا و ارجاع مهاجرین مقضی المرء عاجلاً لازم است بوعد و قول اصلاح و اسکات عامه ممکن نیست مترقب است بلوای محیضی باشد که رشته از دست دعاگویان رفته و بحکم ضرورت و الجاء اقداماتی شود که باعث رو سیاهی دعاگویان گردد.

جواب این نلگراف را بعد از این درج مینمائیم .

روز یکشنبه هفتم جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز بر عده متحصنین سفارت خانه افزوده گردیده و بازارها و سراها عموماً بسته گردیده حتی سرکندها نیز دکا کیش بسته گردید مردم مبهوت و حیران و سرگردان می‌باشند احدی بعرض آنها نمی‌رسد کسبه حضرت عبدالعظیم نیز آمدند بسفارتخانه اهالی شمرانات و دهات اطراف هم بعداً درآمده اداره نزاقخانه نیز در خیال آمدن بسفارتخانه می‌باشند همه در بین آنها افتاده است. طایفه زنها هم گفتگوئی بین آنها هست که بیایند در خیابان علاءالدوله که متصل بسفارتخانه است چادر بزنند از طرف علماء اعلام که در قم میباشند

امروز قاصدشان آمد همگی سلامت بوده‌اند میرزا ابراهیم عطار که خانه و دکانش نزدیک خانه آقای طباطبائی است حامل کاغذ و پاکت آقایان بود که بایای پیاده از بیراهه آمده است و سلامت رسید مذکور داشت سوار کشیکخانه و پانصد قزاق اطراف بلده قم را محاصره کردند که دهات اطراف اغتشاش نکنند خداوند بر فقرا و ضعفا رحم کند که کار خیلی خراب است زیرا که شاه خبر از وقایع ندارد اطراف و اجزاء دولت هم از عین‌الدوله ملاحظه می‌نمایند و نمی‌گذارند خبر صحیح بشاه برسد. در این روزها آقا سید جمال در قم موعظه میکند مردم جمع شده‌اند که حاکم مامعتمد خاقان گندم را جلو گرفته است و بقیمت گران به‌خیز میدهد آقا هم در بالای منبر گفته است تقصیر از خود شماست قبول ظلم نکنید لذا مردم اجتماع نموده و بر حاکم خود شوریدند حاکم هم متوسل با آقایان شده آقایان اصلاح نموده و بنا شد گندم را بقیمت مناسب بمردم بدهند و شروع در دادن گندم به‌خیزها نمود و نیز متولی‌باشی در شب گذشته چراغهای حرم و صحن را در یکساعت از شب گذشته خاموش نمود و مانع شد از اینکه مردم در صحن بمانند و این توهینی بزرگ بود که بر آقایان وارد آمد.

امروز تلگرافی از طرف اعلیحضرت مظفرالدین‌شاه در جواب تلگرافات علماء آذربایجان مخابره گردید که ما صورت آنرا درج مینمائیم.

دستخط تلگرافی اعلیحضرت شاهنشاه مظفرالدین‌شاه

در جواب علمای تبریز خطاب به حضرت ولیعهد

ولیعهد - بیجانان مستطابان حاجی میرزا حسن آقای مجتهد و آقای امام جمعه و آقای حاج میرزا محسن آقا و آقای میرزا صادق آقای مجتهد و آقای ثقة‌الاسلام التفات ما را برسانید و از طرف ما بگوئید که مراحم ملوکانه همیشه شامل عموم طبقات مردم خاصه بعلمای اعلام و مخصوصاً بعلمای آذربایجان بوده و خواهد بود همگی دعاگوی دولت و ملت و طرف توجه ملوکانه ما هستند و نسبت بهمه التفات داریم و همین است که بشفاعت و توسط شما استدعای علمای آذربایجان را در معاودت عنمای طهران قبول فرموده و شیرالدوله وزیر امور خارجه را برای معاودت دادن آنها روانه کردید بزودی علمای طهران شرفیاب میشوند و عرایض حقه آنها را هم که مبنی بر صلاح دولت و ملت باشد قبول خواهیم فرمود.

هفتم شهر جمادی‌الثانیه ۱۳۲۴

(مظفرالدین‌شاه فاجار)

امروز خبر در طهران منتشر گردید که بعضی از بلدان ایران از قبیل آذربایجان و غیره شروع

در تعطیل نمودند.

امروز نیز تلگرافی از طرف ولیعهد مخابره شده است که صورتش این است :

تلگراف ولیعهد از تبریز حضور مهر ظهور

اعلیحضرت مظفرالدین شاه خلدالله ملکه

بتوسط حضرت والا شاهزاده اتایک اعظم بغاکیای اقدس اعلی ارواحنا فداه . تصدق خاکپای اقدس همایونت شوم - در خاک پای مملکت آرای همایونی تاحال محقق ومشهود شده است که این غلامخانه زاد ازاول عمر از وظیفه جان نثاری و استرضای خاطر آفتاب مظاهر تقاعد و غفلت نداشته و اگر تصور آنرا میکرد که عرایض علمای اعلام خدای نخواستہ متضمن خلاف مصلحت ومضر بحال دولت است ابدا اسمی از آنها در خاکپای معدلت پیرا نمیکرد در این حادثه بقدر امکان نگذاشته است که علمای آذربایجان از طرف قرین الشرف همایونی مایوسی حاصل بکنند امروزهم که به تلگرافخانه حاضر شده محض آنست که شخصاً از علمای مهاجر دار الخلافه شفاعت نماید در کمال عجز وضراعت بعرض جسارت مینمایم که فاطمه رعایای ایران ودایع الهی وبمنزله اولاد اعلیحضرت اقدس ظل اللهی هستند حفظ شئون اهل اسلام و علمای اسلام هم از فرایض ذمه سلطنت است معهدا هر گاه در این موقع از طرف قرین الشرف همایونی از ماضی صرف نظر شود و در مقام تسلیه و ترضیه و اعاده محترمانه آنها برآیند مزید شکوه دولت وقوت اسلام و افتتخار این غلام خانه زاد در بین الدول خواهد شد رعیت که بمنزله اولاد سلطان است بواسطه خبط وخطائی مستحق قهر و سیاست شدن با رحمت و نصفت کامله سزاوار نیست امیدوارم این شفاعت صادقانه چاکر جان نثار بعز انجاش مقرون افتد .

(غلام خانه زاد محمدعلی) هفتم شهر جمادی الدانیه ۱۳۲۴

جواب تلگراف ولیعهد از طرف اعلیحضرت

شاهنشاه مظفرالدینشاه قاجار

از صاحبقرانیه به تبریز - دستخط مبارک .

وایعهد - عریضه تلگرافی شما بتوسط جناب اشراف اتایک اعظم بعرض رسیدم مقام مرحمت خودمانرا نسبت بعموم علماء اعلام وتوجهات کامله که بیشتر در ترویج شرع محمدی صلی الله علیه وآله وآسایش ودعا گوئی علماء

داشته و داریم محتاج بفرمایش نمیدانیم معلوم است علمای عظام همه دعا گوی دولت و وجودشان برای دولت و ملت مطلوب و در واقع لشکر دعا هستند همه وقت لازم التکریم و توقیر آنها و حفظ حدود آنها را بر خودمان لازم دانسته ایم چند روز پیش که علمای عظام آذربایجان در ضمن عریضه تلگرافی شرحی را جمع بعلماء عرض کرده بودند نیت مقدسه خودمان را به آنها خاطر نشان کرده ایم و آنها هم باید خوب دانسته باشند که حسن ظن ما و الثفات ما نسبت بعلماء تا چه درجه است حالا هم در مقابل شفاعت شما و استدعای علماء تبریز مقرر فرمودیم مشیرالدوله وزیر امور خارجه بقم برود و علمای عظام را محترماً معاودت بدهد البته شما هم این مرحمت شاهانه را به آنها ابلاغ و آنها را بمراحم کامله ملوکانه امیدوار خواهید داشت باید همگی با کمال امیدواری مراجعت و مراحم شاهانه را نسبت بخود و علمای آذربایجان بدانند که نیت مقدسه ما همیشه بترویج شرع مطاع و آسایش علمای عظام مصروف و معطوف بوده و هیچ وقت مراحم خودمان را درباره آنها دریغ نخواهیم فرمود .

هفتم جادی الثانیه سنه ۱۳۲۴

(مظفرالدین شاه)

امروز جمعی از تجار بانواب و میرزا یحیی خان منشی باشی سفارتخانه نشسته بعض مذاکرات محرمانه می نمایند .

روز دوشنبه هشتم جادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز تمام بازارها بسته است شهرت گرفته است زنها خیال اجماع و بلوائی دارند برای اینکه شوهران آنها مدتی است در سفارتخانه مانده اند و نیز شهرت گرفته است طایفه قاجاریه خیال دارند بسفارتخانه آیند تجار امروز بولی قسمت کردند که اساتید هر صنفی قسمت کنند روی شاگردهاییکه عیال دارند که زنها و اطفال آنها بی مخارج نمانند و از کرسنگی تلف نشوند و این مساوات و مواسات باعث اطمینان و امیدواری مردم گردید .

یک نفر زن ناشناس آمد درب سفارتخانه و حاجی محمدتقی را طلب نمود و یک دسته اسکناس داد باو و گفت این پول را خرج متحصنین کن حاج محمدتقی پول را گرفت و آنچه کرد آن زن را بشناسد و بداند کی است و از کجاست آن زن خود را معرفی ننمود و قبضی هم نگرفت . طرف عصر شهرت گرفت که عین الدوله از صدارت معزول گردید .

از قم هم خیر رسید که جمعیت آقایان زیاد شده اند از کرمانشاه پسران جمعه کرمانشاه از طرف اهالی کرمانشاه آمد بقم برای یاری آقایان از اصفهان هم جناب آقا شیخ حسن شیخ العراقرین که از متمولین اصفهان است از طرف علماء و اهالی اصفهان وارد قم شد و اظهار نمود همه اهل اصفهان عازمند بحرکت و مرا فرستاده اند که کسب تکلیف نمایم و آنچه که بفرمائید اطاعت خواهد شد .

(پسر امام جمعه کرمانشاه و شیخ المراقبن با آقایان تا طهران آمدند و متجاوز از یکماه در طهران بودند از طرف دولت و ملت نهایت احترام از آنها شد پس از مدتی سالمًا غانمًا بوطن خود هریک مراجعت نمودند).

از تبریز تلگراف مخبره شد که مردم تبریز اجماع کرده‌اند بعضی بسفارت انگلیس پناه برده و درقونسلیخانه انگلیس متحصن شده‌اند و بعضی مجلس ختم و فاتحه برای سادات و اشخاصیکه درطهران کشته شده‌اند. ازخسه و زنجان ورشت هم خبررسید که مردم بلوا کرده‌اند برای اینکه علمای طهران را نفی ازبلد کرده‌اند.

امروز صبح مدیر توپخانه سیف‌الدین میرزا که رفته بود قم و مأمور بود اگر آقایان از قم حرکت نمایند آنها را گرفته و متفرق و هریک را بطرفی فرستد با رئیس تلگرافخانه قم که اسمش و لقبش لسان‌الممالک است خدمت آقایان رسیده تلگراف عززاتاییک را خدمت آقایان ارائه داد از امروز تلگرافات از اطراف با آقایان میرسد زیرا که تا با امروز اتاییک حکم کرده بود تلگرافاتی که مخبره میشود نرسانند.

روز سه‌شنبه نهم جمادی‌الآخری ۱۳۲۴ - دراین روز اخبار موحشه ازبلدان و شهرها رسید. بنده نگارنده یک‌شب نزد نایب‌السلطنه بوم و اظهار خدمت خود را می‌نمود فرمود درعزل عین‌الدواه اگر من سعی نکرده بوم اعلیحضرت او را عزل نمی‌فرمود ازاصرار من عین‌الدوله استعفاء نمود باری نایب‌السلطنه برحسب مرسوم استعفاء نامه عین‌الدوله را برد خدمت اعلیحضرت شاه و شاه استعفاء، عین‌الدوله را قبول فرموده عین‌الدوله پای‌شاهرا بوسیده و بطرف ده خود مبارک‌آباد حرکت نمود. نایب‌السلطنه برحسب حکم اعلیحضرت مظفرالدین شاه وزراء را احضار کرد مشیرالدوله که وزیر امور خارجه بود رئیس‌الوزراء گردید عضد‌الملک باحاج نظام‌الدوله مأمور شدند که روانه قم شوند برای معاودت دادن آقایان لکن بازارها هنوز بسته است مردم همگی درسفارتخانه جمع می‌باشند می‌گویند تا عدالت‌خانه مفتوح و منعقد نگردد ما از اینجا حرکت نمی‌کنیم.

روز چهارشنبه دهم جمادی‌الآخری سال ۱۳۲۴ هجری - دراین روز بازارها بسته و تعطیل عمومی است شاگردان مدارس نیز درسفارتخانه جادر زدند. ازهر صنفی بلا استثناء حتی بستخانه و تلگرافخانه نماینده در سفارتخانه جادر زدند.

امروز شخصی سوار قاطر بود وارد سفارتخانه شد و گفت مردم مژده دهید که عین‌الدواه معزول گردید نزدیک بود مردم از خوشحالی متفرق شوند که عقلا و اجزاء سفارتخانه او را دور کردند و از سفارتخانه بیرون کردند و گفتند مقصود ما عزل عین‌الدوله نبود خواه عین‌الدواه معزول باشد خواه منصوب چه ربطی بمادارد که عزل شده است. باری منصب صدارت را دادند بمشیرالدواه و این مشیرالدوله از اهالی ناین است که بین یزد و قم واقع است و درسی سال قبل منشی نظام‌السلطنه بود و موجب او در ماه سه تومان بود و این صدراعظم اگرچه شخص باعلمی نیست لکن او را دوسر است که عالم و تربیت

شده می‌باشند یکی مشیرالملک است که وزیر مختار ایران در روسیه بود از حیث علم و تربیت بد نیست اگر بتواند تصرفی در کار پدرش بکند کاری از پیش خواهد رفت والا کار خراب‌تر خواهد شد یکی دیگر از پسرهایش مؤتمن‌الملک است که این جوان هم با علم و باتربیت است از این دو جوان که یکی بسن بیست و دوسه سال است و دیگری بسن بیست و نوزده امیدی هست چه هر دو در مدارس جدید تحصیل کرده‌اند .

امروز متخصصین تلگرافی بعلما و مهاجرین مخاברה کردند و بآنها رسانیدند که بدون اجراء مقاصد و اشاره ما مراجعت نکنید و فریب نخورید جوایی که رسید از اینقرار است .

تلگراف مهاجرین به متخصصین سفارت

بتوسط جناب شارژدفر انگلیس . بعموم علماء و تجار و کسبه متخصصین سفارت در جواب تلگراف شما اطلاع میدهم که آسوده خاطر باشید . ما فریب نمی‌خوریم آنچه شنیده‌اید و می‌شنوید دروغ و ساختگی است تا مقصود بعمل نیاید و تأمین از طرف سفارت انگلیس و اطمینان به من ندهند حرکت نخواهم کرد بجای خود آسوده بمانید بیش از این نمی‌گویم خواهش دارم این مطلب را فوراً به تجار و کسبه برسانید .

امضاء سید عبدالله

از قم خبر رسید که دولت با علماء اعلام در گفتگوی تلگرافی می‌باشد که مابعض از آن تلگرافات را در اینجا درج می‌نمائیم .

عضدالملک هم آقایان را مانع از رفتن بعتبات گردید و آنچه لازم بود تلگراف کرد معین حضور که از اجزاء انجمن مخفی بود و در سفارت‌خانه بود امروز رفت در مبارک آباد که بدانند عزل عین‌الدوله بواقعی است و با دروغ و غبرواقه است پس از ورود بمبارک آباد دید که جز حاج مشیراشکر و امیرخان سردار برادرزاده عین‌الدوله و اعظام‌الممالک احدی اطرافش نیست پس از ملاقات عین‌الدوله رو کرد به معین حضور و گفت معین حضور برای چه آمدی این جا مگر نمیدانی من از کار افتاده‌ام . معین حضور گفت در زمان صدارت مرا تمام کردی و هستی مرا گرفتی آمده‌ام که دو کلمه نوشته بمن بدهی که من سندی در دست داشته باشم عین‌الدوله گفت من چیزی نمی‌نویسم دیگر از شر من خلاص شدید بروید نزد رئیس الوزرا و آنچه می‌خواهید از او بخواهید و بگیریید معین حضور گفت امیدوارم چنانکه مرا تمام کردی خداوند تورا تمام کند و من دیگر آرزویی ندارم و خداوند دعای مرا مستجاب کرد و مرا و امانال مرا از شر تو خلاص نمود .

اعظام‌الممالک گفت جناب معین حضور امروز آمدی که حضرت والا را شمانت کنی معین حضور گفت من آمده‌ام که اتمام حجت کنم که حضرت والا شاید منته و متذکر شود .

باری معین حضور یقین کرد که عین الدوله از صدارت خلع شده است و آنچه هم که لازم بود گفت و مراجعت نمود و خبر باشخاص متحصنین رسانید و مردم بطور یقین و حزم دانستند که از شر عین الدوله خلاص شدند .

روزی پنجشنبه یازدهم جمادی الاخری سنه ۱۳۲۴ هجری - در این روز بازارها و سراها بسته است مردم در سفارتخانه ازدحام کرده اند مفتاح الدوله پسر مفتاح الملک از طرف دولت حامل دستخطی گردید که برود بقم

مشهور است که سردار افغم مأمور است که از اتابک نگهداری کند تا حساب او را بخواهند . مشیر الدوله هنوز در صدارتش کاری نکرده است .

تلگرافی از مجلس کلات از طرف آقا میرزا آقای اصفهانی بعنوان جناب حاج میرزا یحیی دولت آبادی رسید باین مضمون :

چندان امان نداد که شب را سحر کند دیدی که خون ناحق پروانه شمع را حضور حضرت اشرف رئیس الوزراء آقای مشیر الدوله سلام میرسانم . مشارالیه تلگراف را بمشیر الدوله ارائه داد مشیر الدوله گفت از اعلیحضرت شاهنشاه استدعا میکنم که محبوسین را مرخص نمایند شهرت گرفته است که تلگراف کرده اند اشخاصیکه تبعید شده بودند مراجعت نمایند و سعید السلطنه هم که تبعید و نفی از طهران شده اند معاودت کنند و هم نظام السلطان و معتمد خاقان که از تبعید شدگان بودند بوطن خود برگردند اگر چه معتمد خاقان در قم و نظام السلطان در مازندران حکومت و ریاست داشتند و باعلیحضرت مظفر الدین شاه خادم بودند ولی نسبت بعین الدوله نهایت عداوت را اظهار میکردند خصوص نظام السلطان که در مجالس سری ، سرسری داشت چنانچه در شرح حالات ایشان خواهد آمد جناب حاج نظام الدوله و جناب مستشار الملک مأمور شدند که معجلاً روانه قم شوند و از آقایان نگهداری و پذیرائی کنند تا جناب عضد الملک که از طرف اعلیحضرت مأمور معاودت دادن آقایان می باشد حرکت کنند و وارد قم شوند . اول خبریکه از عزل عین الدوله بآقایان رسید بتوسط لسان الممالک رئیس تلگرافخانه قم بود ولی اول تلگرافیکه از طهران بآقایان رسید تلگراف آقا شیخ محمود ملای زرکنده بود که در شب جمعه دوازدهم بخابره کرد و مابعض از تلگرافات را که دست آوردیم متدرجاً درج می نمائیم .

تلگراف آقا شیخ محمود از طهران بقم

به آقایان مهاجرین

حضور مبارک حضرت آقای حاج میرزا سید محمد مجتهد و سایر حجج اسلامیه دامت برکاتهم - از سفارت روس اخبار رسید بملاحظه احترام آقایان و رعایت ملت شاهزاده انابیک خلع شد .

(شیخ محمود زنجانی ملای زرکنده)

تلگراف نظام الدوله با قایان مهاجرین

حضور مبارک حضرت مستطاب ملاذالانام اسلامیان پناه آقا سید محمد مجتهد دامت برکاته - پیغام دیر روز بنده بعرض رسیده محض خدمت بشریعت مطهره آنچه لازمه دولتخواهی بود بعرض خاکپای جواهر آسای اعلی حضرت قدر قدرت شاهنشاهی ارواحنا فداه رسانیده از جائی که خاطر مهر مظاهر ملوکانه همیشه مصروف ترویج شرع مقدس و آسودگی مردم است نسبت باهالی مملکت و آقایان کمال مرحمت را مبذول فرمودند خود بنده عازم قم هستم بدون اینکه تاحال زیارت حضرت عالی مشرف شده باشم قدویت و ارادت غایبانه خالصانه داشته‌ام باید حضرت تعالی توجه کاملی فرموده بنده را بدون شناسائی در قدویت خودتان مستدام دارید . (نظام الدوله)

روز جمعه ۱۲ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - در این روز دکانین عموماً بسته است دم سفارتخانه تهیه چراغان شب مولود شاه رامی بینند وضع سفارتخانه امروز از هر روز منظم تر و جمعیت بیشتر می باشد امیرخان سردار متقبل شده است که با عین الدوله برود بمشهد مقدس یعنی در یکی از دهات خودش که در نزدیکی مشهد واقع است و موسوم بفریدان و تهیه حرکت را دیده که خیلی محترم حرکت کند . بقم هم تلگراف مخابره شده است و تلگرافات سابقه را که قدغن بود نرسانند امروز رسانیده اند که ما صورت بعضی را دست آورده و درج می‌نمائیم لکن يك تلگرافی از شعاع السلطنه پسر شاه مخابره شده است بعنوان آقا سید علاء الدین داماد آقای بهبهانی که صورتش از این قرار است .

تلگراف شعاع السلطنه بقم

جناب مستطاب آقا سید علاء الدین تلگراف شما رسید از مندرجات آن عوض آنکه خوشوقت شوم ملول شدم نمی‌دانم ملتفت هستید و می‌دانید که خاتم انبیاء روگردان با کمال افسوس نگاه بحالت حالیه خود نموده کلمه ما اوذی نبی مثل ما اوذیت را وقتی حکایت از دشمنان خود فرموده حالا به ذراوی خود خطاب فرموده و تکرار میفرماید این چه حالت است برای خرابی این دین و آئین شرع و این هشت مسلمان بچه اندازه حاضر هستید و چه خواهید گفت بجد مطهر مقدس خودتان . خواهید فرمود یا رسول الله بجهت حفظ و رعایت ظاهریه و حقوق دنیویه خارج شدیم و يك مشت جاهل را ول کردیم که هر نوع استبدال و خفت که ممکن بود باین شرع و باین آئین وارد آوردند دیدیم و شنیدیم که محمدی متوسل بمسیحی شد بجهت رعایت

حقوق خودمان راضی شدیم بلکه تحسین کردیم و تشجیع نمودیم خوب است عرض بکنید ای حجج اسلامیه اگر اسلام باشد شما حجت آن خواهید بود والا خارج حجت و دلیل لازم ندارند هنوز آنوقت نرسیده است که بر حسب تکلیف شرعی خود را مکلف دینیه بدانید که فوراً بر خواسته بیائید این مقاسد را بخواهید بایش از این راضی بخرجالت رسول الله نشوید تشریف ببرید کربلا به بینید علماء اعلام آن زاویه مقدسه راضی خواهند بود که شما شهری را باین حالت بگذارید بیرون بروید تا اینجا عرض با آقایان بود حال بخود شما که سید علاء الدین هستید میگویم من تورا آدم و وطن پرست میدانستم این چه بی غیرتی است که تحمل میکنی این ننگ را بکجا میبری که فرنگی از ترس طلبه بیرون نمی آمد حالا سید و طلبه بخانه فرنگی برود در صورتیکه قطعی و یقین است که اگر یکسال هم بمانند گشایشی از این جهت برای آنها نخواهد بود نزدیک است بکلی رشته اعتقاد و الفت من از شخص شما بریده شود والبته یقین دارم آقایان ملتفت نیستند و شما هم نمیگوئید اگر مسلمانی یک عرق و حمیت دارد هر قدر آن بی حس و لجوج باشد باز در این موقع نمی تواند خودداری کند منتظر جواب حجج آنجا هستم . الساعه که صبح جمعه می باشد جناب سید مظهر الدین را دیدم عصری با آقای سرفه حرکت کرده خواهند آمد شخص دیگری هم که از محترمین و طرف و نوق است باید رسیده باشد . باید حضرت حجة الاسلام آقای آفا سید عبدالله و شما از دوستی من صرف نظر نکنید و باینکه یک جو عرق مسلمانی شما و پنداری بجوش آمده اقدامات سریع نکنید منتظر جواب هستم ولی نه جواب سر بالائی .

کهریزک (ملک منصور)

تلگراف مشبه الدوله

رئیس الوزراء به آقایان

خدمت ذبشرافت جناب مستطاب شریعتمدار حجة الاسلام آقای آفا سید محمد مجتهد سلمه الله تعالی - چون استعفاى حضرت مستطاب اشرف ارفع افخم والا شاهزاده اتایک اعظم دام اجلاله در خاکپای جواهر آسای همایونی روحنا فداه موقع قبول یافت و حسب الامر اقدس اعلى خدمات مقرر دولتی بارادتمند محول گردیده است برای جلب تأییدات مأوله خود استعمال سلامت حالات خدمت جناب مستطاب عالی را وسیله سعادت ابدی داده ضمناً زحمت میدهد

که برای ابلاغ مقررات علیه همایون و تجلیل مقررہ کہ برای مزید امیدواری و معاودت داده و بر ارحم فوق العاده ملوکانه امیدوار سازند و امیدوارم مخلص هم این موقع را برای ظهور ارادت قلبی متتم شمرده بدرک ملاقات موفوق واز مؤده سلامت حالات مسرورم فرمائید (مشیرالدوله)

دستخط تلگرافی اعلیحضرت اقدس

مظفرالدین شاه قاجار

بعنوان مهاجرین

جنابان مستطابان شریتمداران علماء اعلام دارالخلافه سلمهم الله تعالی چون باقتضای حسن ظن کہ همیشه نسبت بعموم علماء اعلام داشته ایم . همه وقت آنهارا دعاگوی دوام دولت اسلام و خیر خواه شخص خودمان میدانیم . و در این مدت کہ یارۃ حوادث جنابان شمارا از مرکز سلطنت مهجور ساخته بود . این مسافرت و مهاجرت شمارا خیلی بر خودمان ناگوار میدیدیم و بعلاوه در این اشتداد گرما و عدم اقتضای فصل و موسم بیش از این دوری از مرکز سلطنت مقتضی نبود این دستخط را مزید بر ابلاغات شفاهیه فرمودیم کہ همه شماها مراحم قلبیه ملوکانه را بیش از پیش نسبت بخودتان شامل دانید و عرایض خیر خواهانه خودتانرا همه وقت در حضور ملوکانه مسموع و مقبول شمارید مخصوصاً محض تکمیل مراحم شاهانه نسبت بجنابان شما مثل جناب مستطاب اجل عضدالملک نوکر محترمی را کہ از او این رجال محترم دوات و طرف اعلی درجه و ثوق و اعتماد خودمان است مأمور میفرمائیم کہ جنابان شمارا بر ارحم شاهانه مستظہر و امیدوار داشته فرمایشات مارا حضوراً ابلاغ و شمارا با تجلیل کامل معاودت بدهد جناب معزی ایه هر چه بگوید عین فرمایشات ما است و هر چه ابلاغ کنند در حکم این است کہ خودمان شفاهاً اظهار فرمودیم در این صورت با ترتیباتی کہ شروع شده است باید همگی بعواطف شاهانه امیدوار و مطمئن باشید و بدانید کہ همه وقت رعایت نکریم و تجلیل عماء اعلام باعلی درجه در حضور ملوکانه ما منظور و آنها را خیر خواه حقیقی خودمان دانسته توقیر و احترامات آنهارا همیشه بر خودمان واجب می شماریم و یقین داریم جنابان شما هم باقتضای تکالیف شرعیه خودتان بیش از این طول زمان مسافرت را جایز ندانسته هر چه زودتر در معیت جناب معزی ایه معاودت خواهید کرد تا ما هم مراحم قلبی خودمانرا کاملاً در موقع شرفیابی مشہود و معلوم داریم .

عریضه تلگرافی آقایان مهاجرین از قم

حضور اعلیٰ حضرت مظفر الدین شاه

از آنجائیکه خادمان شریعت مطهره و داعیان بقای دولت قاهره
بالتقطع والیقین میدانستیم که بجهت اختلال واغتشاشات جاریه در امور مملکت
از نجاوزات و تعدیات اولیاء امور و عدم اعتناء در اجراء احکام الهیه و اوامر
شرعیه و اشاعه فواحش و منہیات و ارتکاب محذورات دینیہ در خاطر خطیر
همایونی مکتون و سر کوزاست که تأسیس مجمع و مجلس عدالت فرمائید که
مظہر عدالت و مظہر رأفت پادشاهی نسبت به مملکت و رعیت و مورث رفع
اختلال و قلع مادہ فساد در کلیه امور دولت و ملت باشد این است که از طرف
دعاگویان نبرد و سال است استدعا و ابراز و اجراء این نیت مقدس از ساحت
عبد سلطانیہ شدہ و خاطر مقدس ملوکانه ہم بصرافت طبع و اقتضای میل
مبارک صلاح حال مملکت را منظور و امر به تشکیل آن فرمودید لکن تسلیات
و تزیینات خارجیہ این استدعا را طوری جلوہ دادہ و عرایض را طوری القاء
و اظهار نمودہ کہ ترتیب این امر مقدس تا کنون معوق و معطل مانده در این
موقع کہ رأفت شامله ملوکانه و مراحم کامله خسروانہ نسبت بعامة رعایا در
مقام بروز و شمول است لازم دانستیم کہ این مقصد مهم اسلامی را کہ بموجب
اعلام کلمه حقہ و مرید قوت سلطنت اسلامیہ و حفظ مملکت و رفع ایادی
و نفوذ و منع تصرفات خارجیہ است در عالم دولتیخواہی و ملت دوستی و
اسلام برسنی در این ورقہ بمرس سده سنیه ملوکانه رسائیدہ حسب التکلیف
و الوظیفہ قبول و اجراء مستدعیات بی غرضانہ خود را از حضور اقدس همایونی
استدعا نمائیم استدعای دولت خواهانہ جہت دعاگویان و قاضیہ علماء اعلام
و رعایای پادشاه اسلام این است کہ امر واحازہ سنیه ملوکانه صادر شود بہ
تشکیل و تأسیس مجلس کہ اعضای آن مرکب باشد از جمعی اروزر و امناء
بزرگ دولت کہ در امور مملکت با ربط و از اغراض نفسانی بری باشند و
جمعی از تجار محترم کہ در صناعت و تجارت با اطلاع و از مصالح امور دولت
و ملت مستحضر و بر ای مشاورت صالح باشند و چند نفر از منتخبین از علماء
عاملین کہ بی غرض و با بصیرت باشند و جمعی از عقلاء و فضلاء و اشراف و اهل
بصیرت و اطلاع و این مجلس عدالت مظفریہ کہ مرکب از امناء پادشاه است
در تحت نظارت و ریاست و فرمان فرمائی شخص شخیص پادشاه اسلام کہ
بدر رئوف و خیرخواہ است حاکم و ناظر بر تمام ادارات دولتی و مراب

انتظام و اصلاح امور مملکتی از تعیین حدود و وظایف و تشخیص دستور و تکالیف تمام دوائر مملکت و اصلاح نواقص امور داخله و خارجه و مالیه و بلدیة و تعیین حدود و احکام اولیاء امور و ترتیب سایر شعب امور مملکیه و مهام خلیقه و منع ارتکاب منہیات و منکرات الهیہ و امر بمعروف و واجبات شرعیہ و ترتیب مقاولات و مقابلات و معاملات داخله با خارجه بمیزان احکام شرعیہ و تحریر فصول و ابواب و ترتیب کتابچه و اوراق آنها و بوسیله نظارت و اهتمام و مراقبت این مجلس مظفریہ بتمام حدود و حقوق و تکالیف عموم طبقات رعیت معین و محفوظ احقاق حقوق ملهوقین و مجازات ظالمین و اصلاح امور مسلمین بر طبق قانون مقدس و احکام متقن شرع مطاع کہ قانون رسمی و سلطنتی مملکت است معلوم و مجری شود تمام افراد رعیت دانسته و میدانند کہ مکنونات و ارادات صمیمه و مقاصد و نیات مقدسه و توجهات خاطر معدلت مظاهر ملوکانه سالهای دراز است معطوف بر ترتیب این امر مشروع اسلامی بوده چنانچه فرمایشات و اوامر ملوکانه و نطقهای خسروانه در مواقع رسمیه و غیر رسمیه شاهد این مدعاست حالاهم دعا گوئیان بمتابعیت و موافقت نیت مقدسه ملوکانه تشکیل این مجلس را عاجلاً در روز معین استدعا میکنیم کہ انشاء الله تعالی بحسن نیت پادشاه اسلام پناه این مجلس کہ مظهر عدالت شاهانه است بہ نظارت بر امور مملکت و اعمال مساوات بین طبقات رعیت در اجراء احکام مقدس اسلام اصلاح نواقص حالیه رفع اختلافات جاریہ را نموده باعث مزید قوت و شوکت دولت و ملت و آبادی و اصلاح و حفظ حدود و نفور مملکت و استحکام و دوام سلطنت اسلامیہ گردد و امیدواریم کہ محض مزید امیدواری عامہ رعایا تشکرات خالصانه دولتخواهی خود را پس از زیارت فرمان مبارک بحکم رسمی دولتی و تشکیل مجلس و مجمع مظفری و تعیین اعضاء و تحریر کتابچه و نظامنامه داخله آن شروع و بترتیب این مشروع مقدس در تحت قبه مطهره حضرت فاطمه معصومه سلام الله علیها بعرض حضور شاهنشاهی رسانیده و بعموم رعایای پادشاه اطلاع نمائیم و بر حسب استظهارات رأفت آمیز پادشاهی معاودت بدار الخلافه نموده تمام هم و اوقات وجد و جهد خود را صرف تدارک و جبران تعطیلات و توقیفات وارده کہ در این مدت از روی اضطرار و ناچاری از رعایای مطیع پادشاه ناشی و صادر شده نموده با کمال امیدواری و اطمینان بہ معاضدت و معاونت عموم ملت و رعیت از این توجهات خاصه پادشاهی بتقویت دولت و ملت و دعا گوئی ذات اقدس پادشاه اسلام اشتغال ورزیم -

روز شنبه ۱۳ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - دو ساعت از شب شنبه دیشب گذشته میرزا حسین خان پسر کهرمشرالدوله و (صدر اعظم) دستخطی آورد در سفارتخانه انگلیس که مجلس را افتتاح می کنیم اما در طهران فقط نه درسایر بلدان ایران و در قضایا بعد از مشاورت اعضاء و حکم مجلس و تصدیق وزراء دربار اگر اعلیحضرت یادشاه ایران امضاء فرمود آن حکم اجراء خواهد شد و سمت رسمیت را حاصل خواهد نمود والا فلا بعبارة اخری مجلس تابع اراده سلطانی باشد نه آنکه شاه ملزم باشد باجرء حکم مجلس . تجار و کسبه گفتند ما چنین مجلسی لازم نداریم مجلس باید حاکم مطلق باشد و شعوبات آن در تمام بلدان و دهات و قری دایر باشد و چنانچه در قضیه مجلس حکم داد باید اعلیحضرت آن حکم را حتماً امضاء و اجرا فرمایند . امروز خبر رسید که دستخط را عوض کردند و تغییر دادند و دستخط صادر شده است که مجلس بنصوب و میل علماء اعلام تشکیل شود و صورت دستخط را بردند بمطبعه شاهنشاهی که طبع کنند و در تمام بلدان ایران منتشر سازند . و نیز از قم خبر رسید که آقایان مراجعت نمی کنند . اصفهان و کاشان و دهات اطراف قم بهیچان آمده اند تلگرافات بسیاری از شهرها با آقایان مخاپره شد که ما در عنوان هر روزی بعض از آنها را درج مینمائیم .

تلگراف اعلیحضرت شاهنشاه بقم

بعنوان مستشار الملک

مستشار الملک تلگراف شما را وزیر دربار بنظر ما رسانید از خدمات شما کمال خوشوقتی و رضایت داریم شما فعلا همانجا بمانید تا عاضد الملک هم بیایند آقایان و علماء را بیاورید از جانب ما احوال تمام آقایان و علماء را پرسیده و اظهار مرحمت مارا بیکایک ایشان برسانید (مظفر الدین شاه)

تلگراف از اصفهان بقم

حضور مبارک حجج اسلامیه دامت برکاته - اخبار باختلاف مسموع اسباب حیرت در تکلیف حالات شریفه را اطلاع تکلیف معلوم از سلامتی شاگرد گرد

(شیخ جمال الدین اصفهانی)

از تبریز به قم

خدمت حضرت حجة الاسلام والمسلمین آقای آقا سید عبدالله مجتهد سلمه الله تعالی و برکاته از وقوع قضیه هایله داعی و سایر علماء آذربایجان زیاده از حد متألم گشته و شریک مصیبت شما هستیم نلت فی الاسلام لایسیدها شیء الی یوم القيمة . بقدر مقدور مشغول اقدامات لازمه هستیم همه اوقات تمامی حالات شریفه خود و سایر آقایان را مرقوم فرمائید (مجتهد)

ایضاً از تبریز

از تبریز بطهران بتوسط حاج عبدالرزاق اسکونی

خدمت ذی شرافت جناب مستطاب شریعتمدار ملاذالانام مروج الاحکام آقای حاج سید محمد مجتهد دامت برکاته مدتی است از سلامت حالات میمنت اطلاع نداده‌اید نگرانی خاطر حاصل است محض رفع نگرانی سلامت مزاج بهاج واحوالات اتفاقیه اعلام فرمائید . (خادم شریعت عبدالکریم) این تلگرافات را از طهران فرستادند بقم خدمت آقایان . از عتبات عالیات هم تلگرافات متعدده مخایره شد که ما بعضی را درج نمودیم .

راف مهاجرین به تبریز

خدمت جناب مستطاب حجة الاسلام آقای مجتهد دامت برکاته تلگراف تفقد آمیز زیارت از ملاطفت آقایان عظام تبریز متشکروالبته در این موقع بذل مجاهدات بر عموم علماء اعلام و اهل اسلام لازم داعی وسایرین حجج اسلامیه مهاجرین در بلده طیبه نایب‌الزیارة و به تهیه مسافرت مشغولیم . (سید عبدالله)

تلگراف از عتبات عالیات

حجج اسلام دامت برکاتهم - تلگراف اخبار و وحش از طهران رسید موجب یریشانی فوق‌العاده گردید مطالب چیست عاجلاً اطلاع بدهید تا اقدامات لازمه بنمائیم . (الاحقر عبدالله مازندرانی) (الاحقر محمد کاظم خراسانی) (حاج میرزا حسین نجل مرحوم حاج میرزا خلیل)

تلگراف از اصفهان

حضور محترم علماء و حجج اسلام دامت برکاتهم . قلوب منکسره عموم مخلصین از تأسف خاطر محترم افسرده و غمگین است برای اجراء مقاصد مقدسه بحضور مبارک حضرت بقیه الله ارواحنا فداه متوسلیم تلگرافی هم بطهران شد امید است جواب مساعد مرحمت شود اکنون هم محض اظهار خلوص و داد و یک‌جهتی واتحاد بعرض این مختصر مبادرت نموده هر گونه خدمتی و فرمایشی باشد اعلام فرمائید برای همراهی و متابعت با نهایت امتنان و ارادت حاضر هستیم . (مسیح الموسوی) (ابراهیم الموسوی) (جمال‌الدین محمد هاشم) (محمد باقر طباطبائی) (ابوالحسن الطباطبائی) (علی الموسوی)

ایضاً تلگراف از اصفهان

حضور مبارک حجج اسلام دام ظلهم - هشتم وارد شدم حضرت آیه الله آقای نجفی دام ظلهم و آقای نفع الاسلام چند روز است با سایر علماء اعلام تدارک حرکت دیداند و عازم قم بودند و هستند مدت مکث حجج اسلام و تکلیف اعلام فرمائید . (ملاعلی اکبر)

این تلگراف را جناب آخوند ملاعلی اکبر مجتهد قم که سفیر و داعی بود از طرف آقایان و رفته بود با اصفهان مخایره کرده است و این شخص از جمله علماء عاملین و مقدسین می باشد بنده نگارنده در ده سال قبل خدمتشان رسید صاحب ذوق و حرارت و قدسی بکمال است .

روز یکشنبه ۱۴ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز دکانین عموماً بسته و جمعیت سفارتخانه زیادتر از هر روز است از قم هم جمعی آمدند از طرف آقایان مکتوبی بعنوان متحصنین رسید که مراجعت ما موقوف و منوط با افتتاح عدالتخانه و حرکت شما از سفارتخانه است شهرت مراجعت ما بی ماخذ و بی اصل است .

پس از ورود عضدالملک بقم یک روز در خانه نشست که آقایان از او دیدن کنند آقایانهم ملتفت شده اعتنائی با او نکردند و چند دفعه بین عضدالملک و آقایان سفراء یکدیگر آمد و شد کردند تا بالاخره با هم دوست و درست آمدند از طهرانهم متوالیاً تلگراف بعضدالملک می شود و اصرار در حرکت آقایان می کند .

دستخط تلگرافی اعلیحضرت مظفرالدین شاه قاجار

بعنوان عضدالملک

جناب عضدالملک . عریضه تلگرافی شما رسد از سلامتی شما خوشوقت شدم و بحمدالله حال خودمان هم خوب است البته مراجع ما را هم بطوریکه فرموده ایم بعلما اعلام ابلاغ داشته اید باز هم از جانب ما بجنابان مستطابان آقاسید عبدالله و آقای آقاسید محمد و حاج شیخ فضل الله احوالیرسی کنید و بگوئید با این گرمی هوا بیشتر از این طول اقامت شما در قم ابدأ مقتضی نیست کمال مرحمت نسبت بآنها داشته و داریم چرا باید در حرکت خودشان تأخیر بکنند هر عرضی دارند بیایند حضورا بما عرض کنند عرایض آنها را قبول می فرمائیم و کمال مرحمت را نسبت بآنها خواهیم فرمود البته آنها را بمرام ما خیلی امیدوار بکنید یکفقره فرمایش هم بجناب اشرف صدراعظم (مشیرالدوله) فرموده ایم ابلاغ میکنند شما هم از سلامت خودتان

و حالات علماء عظام تلگرافاً بعرض برسانید البته آقایان را برای فردا حرکت بدهید میخواهید خودتان حضوراً بعراض آنها برسید در این صورت پیش از این ماندن آنها مقتضی نیست ما که مکرر قول داده ایم که کمال همراهی و مرحمت را نسبت بآنها میکنیم .

(در شب ۱۳ جمادی الثانیه ۱۳۲۴)

شب گذشته که شب مولود شاه بود چون بازارها بسته بود مردم دم سفارت و خیابان علاءالدوله را چراغان کردند .

امروز باز از طرف سفارتخانه جمعی رفتند نزد مشیرالدوله و باره مذاکرات نمودند دستخطی از اعلیحضرت صادر گردید که خطاب به مشیرالدوله است و عین دستخط را مخابره نمودند بقم و صورتی هم برای رؤساء متحصنین فرستادند .

دستخط اعلیحضرت شاهنشاه مظفرالدین شاه

بصدر اعظم مشیرالدوله که در ذیل تلگراف

بقم مخابره شده است . بتاریخ ۱۴ جمادی الاخری

خدمت ذیشوکت حضرت مستطاب اجل اکرم افخم عالی آقای عضدالملک داماجلاله العالی - چون خاطر خطیر اقدس ملوکانه ارواحنا فداه جدتاً مصروف آسایش رعایا و امنیت و ترقی بلاد و مملکت محروسه خود است به میمنت عید مولود شاهنشاهی جنین اراده ملیه شرف صدور یافت که بتشکیل مجلس ملی آسایش و امنیت را مبنای مستحکمی مقرر فرمایند و بدین لحاظ دستخط مبارک اذناحیه مقدسه خسروانه صادر شد که عیناً آن را اینک در همین تلگراف مندرج میدارد :

دستخط

جناب اشرف صدراعظم - از آنجائیکه حضرت باری تعالی جل شأنه سررشته ترقی و سعادت مملکت محروسه ایران را بکف کفایت ماسبرده و شخص همایون مارا حافظ حقوق قاطبه اهالی ایران و رعایای صدیق خودمان قرار داده در این موقع که رأی همایون ملوکانه مابدان تعلق گرفته که برای رفاهیت و آسودگی قاطبه اهالی ایران و تأیید مبانی دولت اصلاحات مقتضیه بررور در دوائر دولتی و مملکت بموقع اجراء گذارده شود جنان مصمم شدیم که مجلسی از منتخبین شاهزادگان و علماء و قاجاریه و اعیان و اشراف و ملاکین

وتجار واصناف ومنتخبات طبقات مرقومه دردارالخلافة طهران تشکیل وتنظیم شود که در موارد لازمه درمهم امور دولتی و مملکتی ومصالح عامه مشاوره ومدافه لازم را بعمل آورده وبه هیئت وزرای ما دراصلاحاتیکه برای سعادت وخوشبختی ایران خواهد شد اعانت و کمک لازم را بنمایند در کمال امنیت واطمینان عقاید خودشان را درخیردولت وملت ومصالح عامه واحتیاجات مهمه قاطبه اهالی مملکت بتوسط شخص اول دولت بعرض برسانند که بصره مبارک که موشح وبموقع اجراء گذارده شود بدیهی است که بموجب این دستخط مبارک نظامنامه وترتیبات این مجلس واسباب ولوازم تشکیل آن را مرتب ومهیا خواهیم نمود که بعون الله تعالی این مجلس افتتاح وباصلاحات لازمه شروع شود ونیز مقرر می فرمائیم که سواد دستخط مبارک را اعلان واعلام نمائید که تاقاطبه اهالی ازیات حسنه ما که تماماً راجع بترقی دولت وملت ایران است کمابنبنی مطلع و مرفه الحال مشغول دعاگوئی باشند .

(درقصر صاحبقرانیه بتاریخ چهاردهم جمادی الاخری ۱۳۲۴)

درسال یازدهم سلطنت ما) (مظفرالدین شاه)

بعد از استحضار بر مراتب این دستخط مبارک واطلاع بیند این عنایت کامله شاهنشاهی که از آثار این عهد مظفریست خدمت جنابان مستطابان آقایان عظام حجج الاسلام دامت برکاتهم تفصیل را اشعار ومدلول دستخط مبارک را ابلاغ فرموده خاطر محترمشان را متذکر خواهید فرمود که بیش از این غیبت حجج اسلامیه شایسته نیست هرچه زودتر تشریف فرمای دارالخلافة شوند که بمدد نیات عالیه وهمت انفاس قدسیه ایشان مذاکرات مجلس برنظام باشد وتشکیل آن شده بحول وقوه الهی هرچه زودتر باجراء این اراده علیه موفق گردیم و مسلم است که دیگر بعد از این مساعدت مبذوله از جانب سنی الجوانب ملوکانه یک ساعت تأخیر در ساعت حرکت آقایان عظام جایز نبوده وهر قدر زودتر عزیمت فرمایند برای آسایش وراحت بندگان خدا ورفع نگرانیهای مردم انساب والزم است که خیرالتخیر ماکانه عاجله امیدوارم که در جواب این تلگراف بشارت زیارت حضرت تعالی وحضرات عظام هرچه زودتر موجب مسرت وامتنان مخلص گردد انشاء الله تعالی (مشیرالدوله) .

تلگراف مشیرالدوله صدر اعظم دام اقباله

به آقایان مهاجرین دامت برکاتهم

خدمت ذی سعادت جنابان مستطابان شریعتمداران آقایان عظام حضرات

حجج اسلامیه دامت برکاتهم امیدوارم وجود مقدس شریعتمداران عالی در

حفظ الهی قرین بعافیت و استقامت بوده و مکروهی بخاطر گرامی از هیچ بابت ملالی نباشد تلگرافی حسب الامر اقدس اعلی ارواحنا فداء خدمت ذیشوکت حضرت مستطاب اجل اکرم افخم آقای عضدالملک دام اجلاله العالی زحمت داده‌ام که از ملاحظه آقایان عظام مشح الله المسلمین بطول بقاتهم خواهند گذرانید و تصدیق خواهند فرمود که تاچه درجه ذات مقدس ملوکانه ارواحنا فداء ساهی در ترقی ملک و ملت و توجه آسایش و رفاه است و تاچه اندازه مایل است بر اینکه مستدعیات حقه رعایای خود را در نظر عنایت بود ، محض رعایت مقرر فرمودند پس در این صورت بدیهی است که آقایان و حجج اسلام دامت افاضاتهم نیز باقتضای خیرخواهی تدارک خدمت گذاری این عنایت خاص خسروانه روحنا فداء را بعمل آورده چون موکب ملوکانه برای اینکه به تجویز اطباء باید در هوای ملایم چند روزی مداومت فرمایند روز بیستم باوشان تبه ده روزه تشریف فرما خواهند بود و اقدام و شروع باین امر خطیر هم که امروز بر عهده اولیای دولت و ملت مسلم گردیده است از محدود تأخیر باید مصون باشد میل ملوکانه آن است که آقایان عظام دامت برکاتهم بزودی که ممکن است بدار الخلافه معاودت فرمایند که به مقدمات این خدمت بزرگ مبادرت شده و بفضل خدا و توجهات سایه خداوند و انقاس قدسیه اولیای شرع و همت کافه اولیای دولت علیه بحسن تشکیل و تنظیم مرتب آید امیدوارم که انشاء الله تعالی تأخیر در حرکت را پس از این تکالیف شرعی خود خارج و برای کمک اولیای دولت علیه در خدمت دولت و ملت تعجیل فرمایند (مشیرالدوله)

روز دوشنبه ۱۵ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز نیز بازارها و سراها بسته و مردم در سفارتخانه می‌باشند طرف صبح اعلانی بدر و دیوار سفارت و خیابانها و کوچه‌ها چسبیده شد لکن مردم قبول نکرده و اعلان مطبوعه را پاره کردند و آنچه که ممکن بود از در و دیوار کنندند . ماصورت آنرا نوشته و درج تاریخ خود نموده .

سواد دستخط اعلی حضرت شاهنشاه خلد الله ملکه

مظفر الدین شاه که بدر و دیوار چسبانیده بود و کنند

جناب اشرف صدر اعظم - از آنجائیکه حضرت باری تعالی جل شانه سر رشته ترقی و سعادت ممالک محروسه ایران را بکف با کفایت ما سیردم و شخص همایون ما را حافظ حقوق قاطبه اهالی ایران و رعایای صدیق خودمان قرار داده لهذا در این موقع که رأی همایون ملوکانه مابدان تعلق گرفته که

برای رفاهیت و آسودگی قاطبه اهالی ایران و تشدید و تأیید مبانی دولت اصلاحات مقتضیه مرور در دوایر دولتی و مملکتی بموقع اجراء گذارده شود چنان مصمم شدیم که مجلسی از منتخبین شاهزادگان و علماء و قاجاریه و اعیان و اشراف و ملاکین و تجار و اصناف بانتهاب طبقات مرقومه در دارالخلافه طهران تشکیل و تنظیم شود که در موارد لازمه در مهم امور دولتی و مملکتی و مصالح عامه مشاوره و مذاقه لازم را بعمل آورده و بهیئت و وزرای مادر اصلاحاتی که برای سعادت و خوشبختی ایران خواهد شد اعانت و کمک لازم را بنمایند و در کمال امنیت و اطمینان عقاید خودشان را در خیر دولت و ملت و مصالح عامه و احتیاجات مهمه قاطبه اهالی مملکت بتوسط شخص اول دولت بعرض برسانند که بصره مبارکه موشح و بموقع اجراء گذارده شود (۱) بدیهی است که بموجب این دستخط مبارک نظامنامه و ترتیبات این مجلس و اسباب و لوازم تشکیل آنرا مرتب و مهیا خواهید نمود که بعون الله تعالی این مجلس افتتاح و باصلاحات لازمه شروع شود و نیز مقرر میفرمائیم که سواد دستخط مبارک را اعلان و اعلام نمائید که تا قاطبه اهالی از نیات حسنه ما که تماماً راجع بترقی دولت و ملت ایران است کامیابنی مطلع و مرقه الحال مشغول دعا گوئی باشند. در قصر صاحب قرانیه بتاريخ ۱۴ شهر جمادی الاخره ۱۳۲۴ در سال یازدهم سلطنت ما (این سواد مطابق با اصل دستخط مبارک بند کان اعلی حضرت اقدس همایون شاهنشاهی روحنا فداه است) (مشیرالدوله) (در مطبعه مبارکه شاهنشاهی روحنا فداه بطبع رسید)

(همین دستخط را جناب صدراعظم مشیرالدوله در طی تلگراف خویش با آقایان مهاجرین مخابره نمود که مادر عنوان روز یکشنبه ۱۴ در این تاریخ خود درج نمودیم).
از طرف تجار پولی تهیه شد که برای آقایان بفرستند.

(۱) بموقع اجراء لفظیست مرکب از مضاف که لفظ بموقع باشد و از مضاف الیه که لفظ اجراء است یعنی بمقام اجراء ولی مردم عوام معنی آن را نفهمیده و گفتند یعنی در موقعی و محلی که ما صلاح دانیم و شاید دولتبان صلاح ندانند و باین جهت و جهات دیگر اکثریت آراء با عوام شد و این دستخط را قبول نکردند بچند جهت یکی لفظ موقع یعنی هر وقت که موقع باشد خواص هم بواسطه آنکه شاید يك زمانی همین جزئی کلی شود و پنهان دست مستبدین افتد متابعت عوام را نمودند دویم آنکه باز توسط شخص اول در کار است ثالثاً آنکه شاید بعد از این، این دستخط هم مانند دستخطهای سابق گردد و ایفاء بمضمون آن نکنند بلکه باید وزیر مختار انگلیس ضمانت اجراء آن را بنماید چه دستخط اولی که در حضرت عبدالعظیم داده شد از این معتبر تر بود و کسی آن را اجراء نداشت.

تلگراف از طهران بقم

حضور سرکار حجة الاسلام آقای آقا سید محمد مجتهد طباطبائی سلمه الله تعالی - از برکات انقاس قدسیه اسباب آسایش حاضر و امیدوارم منتهی به نتایج خیریه شود سلامت وجود مبارک را بشارت فرمائید که مسرور شوم .
(ظهير الاسلام)

این ظهير الاسلام داماد شاه و برادر امام جمعه و مباشر و رئیس مدرسه سیهسالار است در اوایل تابانروز با آقایان مخالف و متابعت برادر بزرگتر خود را می نمود لکن امروز با آقایان همراه شده و در ورود آقایان نیز استقبال نمود .

ایضاً از طهران بقم

خدمت ذی سعادت جناب مستطاب بندگان آقای آقامیرزا محمد صادق رئیس مدظله از مزده سلامتی حضرت آقا و جنابعالی نهایت تشکر بعمل آمد آقایان عظام را سلام عرض بکنید منتظر اوامر مطاعه هستم . (نصرالله)
این تلگراف را حاج میرزا نصرالله ملك المتكلمین بعنوان جناب آقا میرزا محمد صادق رئیس مدرسه اسلام پسر دویم آقای طباطبائی مخبره نموده است . (آقامیرزا محمد صادق مدیر روزنامه مجلس است).

از اصفهان بقم

حجج اسلام مهاجرین الی دارالسلام بر کافه مسلمین همراهی این فرقه واجب است امید است کوتاهی نشود (محمد باقر الموسوی)
آقا سید باقر صاحب این تلگراف از علماء معتبر اصفهان است .

ایضاً از اصفهان

حضور مبارک حجج اسلام دامت برکاتهم چشم اسلام و اسلامیان روشن بریدون لیطفوا نور الله والله متم نوره جناب شریعتمدار آقا شیخ علی اکبر سلمه الله تعالی سالم اشتغال به شرح حالات ذوات مقدس دارند همه قسم حاضر بوده از قصد مبارک ایشان واحقر را مسرور فرمائید .
(حاج شیخ جمال الدین)

صاحب تلگراف فوق آقا جمال پسر آقای نجفی است و مراد از شیخ علی اکبر آخوند ملا علی اکبر مجتهد قم است که از طرف آقایان داعی بود و از اصفهان مشغول دعوت بوده است .

از کلات بقم

حضور مبارک بندگان حضرت آیه الله آقای آقا سید محمد رئیس حوزه مقدسه اسلامیة مدظلّه العالی در این موقع تبریکات خالصانه خود را با احترامات فائمه تقدیم می نماید .
(میرزا آقا)

صاحب این تلگراف آقا میرزا آقای مجاهد اصفهانی است که بحکم عین الدوله در کلات محبوس گردید و از جمله منقین و مبعدین از طهران است اینکه می نویسد رئیس حوزه مقدسه اسلامیة مقصود از حوزه اسلامیة انجمن است و این انجمن اول انجمن علنی است که در طهران تأسیس یافت و زمان تأسیس این انجمن از سال ۱۳۲۳ بود .

ایضاً از کلات بقم

حضور حضرت آیه الله آقای آقا سید محمد مجتهد روحانفاده الحمد لله الذی اذهب عنا الحزن کفی علمک عن المقال و کفی کرمک عن السؤال .
(اصحاب السجن مجد الاسلام و میرزا آقا)

از بروجرد

حاج ملک المتکلمین : تلگراف تسلیت آمیز شما دوازدهم ملاحظه شد سلام خالصانه را خدمت جنابان مستطابان قدوتی الانام و حجج اسلام آقای آقا سید عبد الله و آقای آقا سید محمد مجتهد ادام الله بر کاتهم برسانید حالاً که به الهامات خاطر خطیر خسروانه مقصودیکه در خیر خواهی عامه داشتند حاصل شد و این حرکت و مسافرت ادراک سعادت زیارتی هم فرمودند خوب است آرزوگی خاطر انور اقدس همایونی را نخواهند بدار الخلافه مراجعت فرمایند کمال تأسف را دارم که در آنجا حضور ندارم که در سعادت موافقت آن وجودهای محترم را تا تهران همراه می بردم . (سالارالدوله)

حاج ملک المتکلمین در این ایام بزم سفر لرستان و رفتن نزد سالارالدوله حرکت نمود و در قم تلگرافی به سالارالدوله مخابره نمود لذا سالارالدوله این تلگراف را بتوسط او مخابره نمود .

از شیراز بقم

خدمت حجج اسلام و آقایان عظام و علماء مهاجرین از دار الخلاقه طهران دامت بر کاتهم روز گذشته بتوسط آقایان آذربایجان از اهانت وارده

و ظلم واصله با آقایان دارالخلافه مطلع چشم اسلامیان کور و گوش کرباد که این واقعات را نشنوم با اینکه هنوز خود گرفتار بله عظیمه وارده از ایالت هستیم بکار و اقدامات که تدارک این ظلم جدیده کند بر حسب تکلیف اسلامیت حاضر و مشغول هستیم خاطر محترم مطمئن باشد و باعانت شریعت مستظهر باشید بشرطیکه امروز متفرقه ثانیاً رخنه در اجراء مقاصد حقه نکنند در اطلاع بوقایع کاملاً استظهار از ناحیه شریفه داریم . (ابراهیم الشریف) (یحیی امام جمعه) (سیدفقار) (حاج سید محمد علی) (میرزا محمد) (شیخ فقار) (سید محمد) (آقا محمد) (سیدعلی) (شیخ محمد رضا) (سایر علماء شیراز).

صاحبان این تلگراف علماء اعلام شیراز میباشند و ما سه نفر را می شناسیم اول جناب حاج میرزا ابراهیم است که از معتبرین و فحول علماء اعلام است . دوم جناب حاج میرزا یحیی امام جمعه شیراز است که متجاوز از نود سال سن ایشان است و مردی است عیاش و خوش گذران و صاحب مال و اعتبار و بذل و مهمان دوست . سوم آقا سید محمد پسر مرحوم حاج سیدعلی اکبر فاراسینی است .

روز سه شنبه ۱۶ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز بازارها و عوموم کسبه نیز بقرار ایام سابقه بسته و در سفارتخانه متحصن و مقیمند دستخط مطبوعه را از درو دیوار کنده و در این روز جمعیت سفارتخانه بیش از هر روز است بولی هم تقسیم کردند روی کسبه و اساتید هر صنفی که بدهند به شاگردهایشان که عیال دارند مساوات و مواسات و برادری بین متحصنین بوجه اتم و اکمل برقرار است .

در این روز جناب آقا میرزا سید محمد صادق پسر آقای طباطبائی و جناب آقا سید مطهر ... و جناب آقا سید علاء الدین داماد آقای بهجانی از طرف آقایان و علماء مهاجرین از قم تشریف آورده لدی الورد آمدند به سفارتخانه دیدنی از متحصنین فرموده برای حضور و ملاقات اعلیحضرت شاهنشاه و ملاقات صدراعظم و وزراء درباری بروند به قصر صاحبقرانیه البته این سید جوان با آفتابیت که حضور شاه مشرف شود عمل به خوبی اصلاح خواهد شد چه این سید بزرگوار جوان بخت مبتابعت نیت مقدسه پدر بزرگوارش قصدی جز رفاهیت و آسایش عموم ندارد آنچه بگوید خیر مردم را ملاحظه خواهد نمود نه غرض شخصی دارد و نه طمع و نه هوی و هوس جوان در سن بیست و پنج به سن ایشان و اینگونه خیر خواه عموم کمتر دیدیم اگر چه مردم از بودن آقا سید مطهر و آقا سید علاء الدین اعتماد الاسلام بایشان در خوف و خطرند چه سوء ظن در باره دو رفیقش حاصل است و در واقع اگر مداخله در این امر خطیر نمی کردند و کار مردم را بخودشان واگذار مینمودند و می گذاردند که مردم خودشان کار را بجائی میرسانیدند بهتر بود و مردم از اعتماد الاسلام و آقا میرزا محسن خیلی بد میگویند و خائف می باشند چه بیک تعارف و یک وعده دستمالی قیصریه را آتش خواهند زد باری از مصداق این مثل هم بگذریم و دست از کار خود برنداریم طرف عصری جناب آقا میرزا سید محمد صادق از قصر صاحبقرانیه مراجعت نمود ولی در این دفعه رفقاییش جرئت نکردند وارد سفارتخانه شوند چه مردم علایقه از اعتماد الاسلام و سید مطهر بد میگویند از این جهت جناب آقا میرزا محمد صادق تنها آمد

- به سفارتخانه و مژده انجام مقاصد آقایان را به متحصنین داد و مقاصد آقایان عبارت بود از شش مقصد :
- مقصد اول - تأسیس مجلس بطریق صحیح .
- مقصد دوم - امنیت عمومی به متحصنین سفارتخانه و سایر اهل تهران .
- مقصد سوم - نیامدن عین الدوله به طهران مطلقاً .
- مقصد چهارم - عودت دادن منفین بطهران جز مجدالاسلام که در غیر طهران هر جا بخواهد برود یا بماند .
- مقصد پنجم - راضی نمودن ورثه مقتولین را بدادن دیه و صلح والاقتصاص برحسب قانون مقدس اسلام .
- مقصد ششم - گرفتن قبوض موجب را از صرافان و تجار و پول دادن بآنها .
- یک دستخط مختصری هم برطبق مقاصد آقایان داده شد بدین صورت :

دستخط اعلیحضرت شاهنشاه

مظفرالدینشاه قاجار

جناب اشرف صدراعظم. در تکمیل دستخط سابق خود مان بتاریخ چهاردهم جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز اجازه صریحه در تأسیس مجلس منتخبین فرموده بودیم مجدداً برای اینکه عموم اهالی و افراد ملت از توجهات کامله همایونی ما واقف باشند امر و مقرر میداریم که مجلس مزبور را بشرح دستخط سابق صحیحاً دایر نموده بعد از انتخاب اعضاء مجلس فصول و شرایط نظامنامه مجلس شورای اسلامی را موافق تصویب و امضاء منتخبین بطوریکه موجب اصلاح عموم مملکت و اجرای قوانین شرع مقدس مرتب نمایند که بشرف عرض و امضای همایونی ما موشح و مطابق نظامنامه مزبور این مقصود مقدس صورت و انجام پذیرد .

۱۶ جمادی الثانیه ۱۳۲۴

طرفداری صدراعظم (مشیرالدوله) از ملت اگرچه برحسب تکلیف صدارتی و حسن نیت و پاکی طینت و فطانت و زکات و دولت خواهی او است چه امروز بقای دولت ایران منوط و بسته بانجام مقاصد آقایان و علماء و متحصنین در سفارتخانه می باشد ولی بعضی پاکتهای مجهول و شبنامه ها باسم صدراعظم و بیسرها وبستگانش می نویسند اگرچه این نوشتجات از اشخاص بی اصل و مجهول است لکن ما یکی از آن کاغذها را درج می نمائیم دیگر خوانندگان وضع و حالات را می دانند .

سواد مکتور

آقای مؤتمن الملک : به پدر بزرگوارتان عرض کنید چون تا بحال از شما بدنفسی دیده نشده شرم شما را نمی خواهیم بجهت اینکه شاهم برادرما و

ممکنی ما هستید پس شما را برادرانه اطلاع میدهم اگر نمی توانید مقصود ما را انجام کنید و از امیربهادر و حاجب الدوله میترسید حقیقت حال مملکت و ملت را بشاه عرض و از خواب غفلت بیدارشان کنید و درک کنید که بعد از این بقای سلطنت و صدارت و اصلاح خزانه و همه چیز بسته بوجود مجلس ملی است فوراً استعفا کنید والا بزودی و اسباب عبرت دیگران خواهید شد تا دیگری قبول این مقام نکنند ما تا امروز کشته شدیم و نکشتیم ولی حالا ناچار می شویم . آنها که دلشان برای ما نمی سوزد و میخواهند ما را گول بزنند جزائی بدهیم که دیگران عبرت بگیرند حالا آنچه صلاح خودتان است بکنید ما هم آنچه صلاح خود و نوعمان و ملت و مملکت مان است می کنیم شاید هر دقیقه که اراده کنیم از شخص شما و شاه و وزراء در جنگ ما باشید .

این مؤتمن الملك که در اول مکتوب عنوان شده است پسر کوچک صدراعظم مشیرالدوله است که صدراعظم خیلی اعتماد به عقل و کفایت این پسر دارد .

کاغذی از یک نفر از تجار تبریز رسیده چون کاشف از حالات تاریخیه اهل تبریز است مابینه قدری از آن کاغذ را درج مینمائیم که خوانندگان ملتفت وقایع تبریز هم باشند .

نقل از مکتوب یکی از تجار تبریز

در باب اغتشاش طهران در تبریز که اراجیف بسیار بسیار است که جمعی از علماء و سایرین به قتل رسانیده شده و طایفه رعیت اجماع کرده خانه وزیر دربار را داغون کرده اند حرف زیاد ولی تاحال خبر صحیح مکتوبی نرسید ولی احوالات تبریز همین است که عرض می نمایم چند روز قبل علماء طهران که در قم جمع شده اند از آنجا تلگرافی خیلی طولانی به علماء تبریز کرده و زیاد اظهار تظلم نموده و از علماء استمداد خواسته بودند علماء شهر هم تماماً متفق شده هر روز در خانه یکی مجلس فراهم کرده و درهای مسجدها را قفل کرده امورات شرع را تماماً موقوف نمودند از نماز جماعت و مجلس عقد و مراسم و غیره همگی متفق شده حتی جناب مستطاب حاج میرزا حسن آقا مجتهد که با جناب مستطاب حاجی میرزا کریم آقا عداوت سخت دارند در این مسئله تاسی کرده عموماً متفق شده و متعدد تلگرافات بطهران و اصفهان و قم و شیراز نموده و در ضمن آن تلگراف طولانی به خاکپای مبارک قبله عالم نمودند از راه کمپانی از قزاقیکه مذاکره کردند دوست تومان بول تلگراف داده اند یک فقره جواب از طهران رسیده حسب الامر بود اینها باور نکرده ساکت نشدند مجدداً تلگرافی بتوسط وزیر مختار به قبله عالم نمودند جواب آن را دیر و زعصر که در خانه یکی از مجتهدین که همه در آنجا جمع بودند یعنی در خانه حاجی میرزا محسن آقا بودند تلگراف از جانب قبله عالم رسیده و خواهش و عریض علماء را قبول فرموده اند و علماء طهران را هم بزودی بطهران با کمال احترام مراجعت داده و عریض آنها را که صلاح دولت

وملت است قبول فرمایند بعد از رسیدن تلگراف باز اینها گفتند که در اینخصوص باید خود حضرت اقدس ضمانت نمایند مجدداً سؤال و جواب کرده و حضرت اقدس دستخط مرحمت فرموده و متعهد شده سواد دستخط حضرت اقدس در جوف عریضه است ولی سواد تلگراف طهران هنوز بدست من نیامده در نزد مجتهدین است گویا امروز چاپ خواهند کرد هفتۀ آتیه سواد آنرا خواهم فرستاد حالا مطلب واضح شده و مردم مقصود را دانسته اند . انتهى .

صورت بعض تلگرافات را ما سابقاً درج نمودیم ولی سواد دستخط حضرت اقدس ولیعهد را اینک درج می نمایم و هدا صورت ه .

دستخط ولیعهد

جناب مستطاب شریعتمدار آقای مجتهد سلمه الله تعالی کمال تشکر از فضل خداوند متعال دارم که بحمد الله تعالی شفاعت و عریاض من و علماء اعلام دارالسلطنه تبریز مبنی بر اعاده علماء اعلام دارالخلافه طهران و رسیدگی به مطالب حقه ایشان که صرفه و صلاح دولت و ملت است قبول کرده اند و من متعهدم که به مدلول دستخط جهانمطاع مبارک ملوکانه بعد از مراجعت علماء اعلام با و طآن خودشان به معیت جناب اجل اکرم مشیرالدواه وزیر امور خارجه ذات مقدس ملوکانه که همیشه حامی شرع اقدس است قرار اجابت مطالب حقه آنها را که صلاح ملک و ملت بطوری که خودشان امروز دستخط فرموده اند انشاء الله انجام بدهند . هفتم شهر جمادی الاخره ۱۳۲۴ .

این دستخط چون چند روز بعد از تاریخ صدورش بما رسید لذا در وقایع روز هفتم درج نشد رؤساء تجار امروز در جادری مخصوص مشغول مذاکره میباشند اهل طهران در این ایام تحصن در سفارتخانه بعدی بیدار شده و یا بدایره تمدن و حقوق گذارده که در مدت دهسال این قسم ممکن نبود اشخاصیکه در خارجه تربیت شده اند و سالها آزادی این ایام را می بردند شب و روز در کار بیداری مردم می باشند اجزاء انجمن مخفی تمام همشان مصروف این است که آقازاده ها و عالم زاده های بی سواد دخالت در این امر مقدس خطیر ننمایند که خدای نا کرده فردا خارجه باهل ایران نخندند و نگویند جاهل بودند و از عهده بر نیامدند چه ببشرفت این امر مقدس باز منوط به همراهی دولت و دخالت وزراء بصیر و عالم است . چنانچه ملاحی طهران و یا آقازاده های ایشان داخل در این امر خطیر شدند دیگر کار مشکل است زیرا که هر قدر دولت ضعیف گردد عقلا و دانشمندان از ببشرفت این امر مقدس مأیوس و نا امید خواهند بود . روز چهارشنبه ۱۷ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز جناب آقامیرزا سید محمد صادق طباطبائی با جمعی از محترمین و معتبرین تجار رفتند در تلگرافخانه و تا ظهر مشغول مخابره با آقایان مهاجرین بودند از طرف دولت هم صدراعظم نوشت به رئیس تلگرافخانه که آنچه تلگراف مخابره کنند بجانی باشد و

قیمت مطالبه نکنند لذا جناب آقامیرزا سید محمد صادق صورت دستخط بانی را مخایره کرد و تا اول شب آنچه مطالبه جواب نمودند جوابی نرسید .

در میان متحصنین سفارتخانه قاله‌قاله در گرفت می‌گویند تا سفارت انگلیس ضمانت اجراء دستخط را و عمل به مضمون آن نکنند و قول تأسیس و تشکیل مجلس را ندهد ما از این سفارتخانه حرکت نمیکنیم و خارج نمی‌شویم و بازارها را باز نمیکنیم چند نفر از معتبرین تجار و اهل سفارتخانه یعنی متحصنین رفتند به نیاوران که در صاحبقرانیه خودشان با دولت گفتگو کنند و یا در رستم آباد که مزرعه مشیرالدوله صدراعظم است با خود صدراعظم مذاکره نمایند اسامی آنها از این قرار است :

جناب حاج سید عبدالحسین واعظ - حاج محمد تقی - حاج محمد ابراهیم وارث - جناب آقا میرزا محمود قمی - حاج سید صراف - آقا سید محمد تقی سمنانی - جناب آقا سید حسین بروجردی - ژارزدفردولت انگلیس - مشیرالدوله و بسرش مشیرالملک - محتشم السلطنه هم آنجا بودند در باب مجلس شوری مذاکره بود صدراعظم میگفت که شورای اسلامی باید باشد آقا سید حسین بروجردی گفت شورای ملی باید باشد صدراعظم گفت من شورای ملی نمیدهم آقا سید حسین گفت ما بقوه ملت شورای ملی را میگیریم پس از مذاکرات بسیار بنا شد آقایان با مشیرالملک و محتشم السلطنه در مجلسی دیگر نشسته گفتگو کنند پس از مذاکرات نتیجه مجلس این شد که مجلس شورای ملی باشد امروز یکی از دوستان ماده تاریخ کشته شدن سید عبدالحمید را خواند چون اشعارش مفصل بود ما از درج آن اغماض نمودیم لکن مصرع از آنرا که دلالت بر تاریخ و زمان داشت درج می‌نمائیم (بتیر سلطان شهید سید عبدالحمید) که مجموع حرف مقطعه این مصرع عدد ۱۳۲۴ میباشد در صورتیکه اول مصرع باه و بعد از آن تاه باشد که بتیر است نه اینکه به تیر نویسند با هاء بعد از باه .

در این روز نیز بقره روز بازارها و سراها بسته است مردم همگی در زیر چادرها نشسته اند یا واعظ مشغول موعظه است و یا مردم با هم نشسته سیاسی میگویند .

مشهور شده است تلگرافی از لندن برای ژادفر مخایره شده است قریب باین مضمون انجام مقاصد مشروعه متحصنین را از دولت ایران بخواهید و این تلگراف در جواب تلگراف تجار که دوز قبیل از این مخایره کرده بودند مخایره شد و تلگراف تجار قریب باین مضمون بود که بیست روز است در سفارتخانه متحصن میباشیم . لذا تجار چند نفر از رؤساء را فرستادند قلهک که مزرعه و دیه یلاقی سفارتخانه است و از آنجا با ژادفر رفتند منزل صدراعظم و مذاکره کردند و قرار شد دود دستخط سابق را تغییر دهند و مضامین هر دورا در یک دستخط بنویسند و نیز در دستخط که مجلس شورای اسلامی نوشته اند باید باین عبارت مجلس شورای ملی تبدیل شود چه شاید بعضی باغراض شخصی یکی از مبعوثین را تکفیر کنند و آنوقت بگویند کافر در مجلس اسلامی چه میکند و شاید یکرمانی مانند شیخ فضل الله ملائی پیدا شود که بغرض شخصی خود همه اهل مجلس را تکفیر و لا اقل نفسیق کند آنوقت محرم مردم شود که کافر و فاسق را به مجلس اسلامی چه کار است دیگر آنکه طایفه یهود و ارمنه و مجوس نیز باید منتخب خود را باین مجلس بفرستند و لفظ اسلامی با ورود آنها نابسازد مناسب لفظ ملی است باری پس از مذاکرات

بسیار صدر اعظم متقبل گردید که همه مقاصد آقایان و تجار و کسبه را بر آورده نماید .
 در سفارتخانه هم جمعی از مردمان عالم و تربیت شده افتاده اند در بین مردم و آنچه که میداند ب مردم
 یاد میدهند در این اجماع اگر ضروری ب مردم رسید لکن بر علم و تربیت آنها افزوده گردید .

تلگراف از سراغه به مهاجرین

محضر حضرت حجة الاسلام والمسلمین آقای آقا سید محمد مجتهد
 ادام الله تأیید از وقوع قضیه هایله داعی و علماء مراغه زیاده از حد متألم شد
 يك مصیبت بوده ثلث فی الاسلام ثلثة لایسدھا شیئی الی یوم النشور جز تحمل
 چاره نبوده حتی بحکم الله همه اوقات شریف مترصد سلام ارادت حضور
 سایر آقایان عظام دارد .

(خادم الشریعة سید هدایت الله)

آقایان در قم مشغول مخابره با طراف میباشند و در تهیه حرکت جناب عضد الملک هم با آقایان
 بطور ملائمت و خوبی معاشرت می کند کالسکه و درشکه و مال تهیه می بینند از برای حرکت دادن آقایان
 قروض آقایان مهاجرین که از کسبه و اصناف تم نسیه کرده بودند نیز پرداخته شد از طهران هم تجاریولی
 برای آقایان فرستادند که قسمت نموده بهر کدامی حصه دادند .

روز پنجشنبه ۱۸ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز نیز بازارها عموماً بسته است
 شاگردهای مدرسه دارالفنون و مدرسه نظامی و مدرسه فلاحت نیز داخل شده و چادر مخصوصی برای
 آنها نیز بر سر یا کردند تلگرافی که بقم مخابره کرده بودند امروز جوابی رسید جناب آقا میرزا سید محمد
 صادق که از طرف علماء اعلام از قم آمده بود شهره امروز نیز با اعتماد الاسلام آقا سید علاء الدین رفتند نزد
 صدر اعظم تا کنون آنچه باین صدر اعظم عرض شده است بدون زیاده و نقصان با علی حضرت شاهنشاه
 رسانیده است و شخص خودش هم در نهایت دقت و رؤفیت ب امر رعیت و عرایض مردم و امورات دولتی و کار
 خود رسیدگی مینماید تا کنون در ایران بلوا باین معقولی و نجابت نکرده بودند بلکه تاریخ در هیچ
 مملکتی نشان نمیده این قسم بلوا را . باین جهت امید است که بزودی به مقصد برسند اگر چه علاء
 و اشخاص بهمیر میگویند مجلسی که بنا شد بتوسط خارجه گرفته شود بنائی است بر روی آب . چه مردم
 قدر نمی دانند و شاید بهمین زودی باز از دست بدهند و انگهی آن شرف و افتخار را که دیگران در بردند
 از گرفتن مجلس ماها نداریم زیرا که خیلی فرق است بین دادن و گرفتن بما دادند نه ما گرفتیم و نیز
 خیلی فرق است بین اینکه خود بگیرند و با آنکه واسطه در کار باشد .

امروز عصر مقارن غروب آفتاب جناب مشیر الملک بسر بزرگتر صدر اعظم که امروز وزیر امور خارجه
 است . با جناب آقا میرزا محمد صادق و جمعی دیگر از صاحبقرانیه آمدند بشهر و وارد سفارتخانه شدند
 رفتند در چادر بزرگ تجار مشیر الملک که این ایام باو میگویند مشیر الدوله در مجلس جلوس نموده جناب
 آقا سید عبدالحسین واعظ رفت بالای منبر و اظهار مرحام و الطاف اعلی حضرت را ب مردم نمود و از طرف

مردم هم اظهار تشکر نمود دعایش را کرد بعد مشیرالدوله حایله پسر صدراعظم رفت روی صندوقی فرمان اعلیحضرت شاهنشاه را که ذیلاً نگاشته میشود قرائت نمود و کاشف اذنان و اجازه تأسیس و تشکیل مجلس شورای ملی بود بعد از آن قرائت نمود دستخطی را که کاشف از عفو و اغماض از متحصنین بود و امنیت دادن باشخاصیکه در سفارتخانه بودند بعد از آن قرائت نمود تلگراف هم را که از طرف علماء اعلام بود که مخبره کرده بودند به متحصنین که مقاصد شما وما انجام گرفت از سفارتخانه برخیزید و بیش ازین نمایند که مفاسدی بر ماندن زیاد میباشد که در تلگراف نمی توانیم اظهار کنیم اگر مقاصد شما بقیه دارد مادرزایه مقدسه حضرت عبدالعظیم می مانیم تا آن بقیه هم انجام بگیرد لذا مردم در نهایت رضا و امتنان و تشکر قبول نمودند لکن چون تهیه شام و غذایار دیده بودند اکثر ماندند و بعضی از مردم رفتند بخانه های خودشان فردا هم که روز جمعه است و نبایست بازارها باز شود قرار گذارند دکا کین را باز کنند اگر چه روز جمعه هم باشد فردا شب را هم خیال دارند شهر را چراغان نمایند صورت دستخط شاه اگر چه با دستخط سابق جنندان فرقی ندارد لکن بر حسب وظیفه تاریخ نویسی آنرا نیز درج می نمایم :

دستخط اعلیحضرت شاهنشاه مظفر الدینشاه

که در سفارتخانه قرائت شد

جناب اشرف صدراعظم - از آنجائیکه حضرت باری جل شانه سر رشته ترقی و سعادت ممالک محروسه ایران را بکف کفایت ما سبرده و شخص همایون مارا حافظ حقوق قاطبه اهالی ایران و رعایای صدیق خودمان قراردادده لهذا در این موقع که رأی و اراده همایون ما بدان تعلق گرفته که برای رفاهیت و امنیت قاطبه اهالی ایران و تشبید مبانی دولت و اصلاحات مقتضیه برورد و دایر دولتی و مملکتی بموقع اجرا گذارده شود جنان مصمم شدیم که مجلس شورای ملی از منتخبین شاهزادگان و علماء قاجاریه و اعیان و اشراف و ملاکین و تجار و اصناف بان انتخاب طبقات مرقومه در دارالخلافه طهران تشکیل و تنظیم شود در مهم امور دولتی و مملکتی و مصالح عامه مشاوره و مذاقه لازم را بعمل آورده و به هیئت وزراء دولتخواه ما در اصلاحاتی که برای سعادت و خوشبختی ایران خواهد شد اعانت و کمک لازمه را بنمایند و در کمال امنیت و اطمینان عقاید خودشان را در خیر دولت و ملت بعرض برسانند که بصره ملوکانه موشح و بعون الله تعالی بموقع اجرا گذارده شود. بدیهی است که به موجب این دستخط مبارک نظامنامه ترتیبات این مجلس و اسباب و لوازم تشکیل آن را موافق تصویب و امضای منتخبین از این تاریخ مرتب و مهیا خواهید نمود این مجلس شورای مرقوم که نگهبان عدل ماست افتتاح و با اصلاحات لازمه امور مملکت و اجرای قوانین شرع مقدس شروع

نمائید و نیز مقرر میفرمائیم که سواد این دستخط مبارک را اعلام و منتشر نمائید تا قاطبه اهالی از نیات حسنه ما که تماماً راجع بترقی دولت و ملت ایران است کما بنینی مطلع و مرهف الحال مشغول دعا گوئی دولت و این نعمت بی زوال باشند .

(در قصر صاحبقرانیه)

بتاریخ ۱۴ جمادی الثانیه در سال یازدهم سلطنت

تاریخ این دستخط درهیدهم بوده ولی محض اینکه مطابق باشد با روز تولد شاهنشاه تاریخ آن را در چهاردهم نوشتند کمالاً یخفی. باز بعضی از مردم نادان در لفظ بموقع اجرا مذاکره نمودند ولی اشخاص دانا و چیز فهم آنانرا ساکت نموده و بآنها فهمانیدند معنی این کلام را .

در واقع اعلیحضرت شاهنشاه مظفرالدین شاه قاجار یادشاه رؤف و مهربان و پادشاه مسلمانی است این شاه مثل آفتابی است که در زیر ابر مستور و متواری است اگر صدر اعظم ظالم و مستبد و سفاک و بیعلم دانش باشد آنوقت ابر یست مظلم و تاریک که نمی گذارد این آفتاب شعاع خویش را بزمین افکند چنانچه در زمان صدارت عین الدوله دیدیم که در آن صدارت شاه را چگونه قلم داد کرده بودند اما در این زمان و این صدارت یعنی زمان صدارت مشیرالدوله ابری نازک و باریک و روشن جلو آفتاب گرفته است که اگر کسی بدقت نظر کند شعاع آفتاب از زیر ابر نمایان خواهد بود این است که در زمان این صدر اعظم علت و سببی که مانع ترقی باشد دیده نمی شود چه شاه رؤف و مهربان ، صدر اعظم عالم و تربیت شده ، علماء مایل و مقدم ، طلاب و محصلین راغب ، مردم تائب و اندازه بیدار ، شاگردان مدارس جدید بزرگ شده و با تربیت می باشند باین جهات امید است که آقایان بزودی مراجعت کنند . از قریب که شهرت گرفته است بین جناب آقا سید عبدالله و حاج شیخ فضل الله کدورتی واقع شده است و حاج شیخ فضل الله چند روز زود تر حرکت کرده است و جلو تر از مهاجرین آمده است در کهریزک مانده است تا مهاجرین برسند ولی بنده نگارنده نورستگاری در جبین شیخ فضل الله نمی بینم چه این آقای دنیا دوست و دنیا پرست قصدی جز عیش و عشرت و ساختن بارک و رنگین کردن سفره خویش نداد با اینکه املاک بسیار دارد موقوفه زیادی را جلو گرفته است باز حریص در کار دنیا و باندک رشوه بر میگردد هر کس را مانع پیشرفت خیالات خویش داند حکم بکفرش میکند بلکه اگر بتواند حکم قتل یک اهل شهری را برای رسیدن به صد تومان میده در این مقام که می بیند آقا سید عبدالله و آقا میرزا سید محمد جلو افتادند از غصه و اندوه نزدیک است تمام شود دیرش میشود که خود را برساند و شاه را نادم کند بلکه بتواند این کار را برهم زند و یا باسم خویش کند مردم هم این شخص را شناخته اند که خودخواه و شهوت پرست است لکن چون جمعی از مفت خورها و اهل دنیا دورش را دارند و باطرافهای خود که دلان مظلمه و شرخرند میرسانند لذا همه وقت از او میترسند چه هر کس مخالفت او را کند یا زنش بخانه اش حرام و یا قباله و سندی از برای ملک خانه او ظاهر میکنند و همچاره را گدا و خانه نشین می کنند اگر هیچ نداشته باشد حکم کفر او را میده اطرافهای او منتشر

میکنند مگر آنکه خداوند متعال شر او را کفایت کند باینکه هفتاد و سه سال از سنش میگذرد مانند اشخاص چهل ساله گردن کلفت و چاق و فربه است بنده نگارنده تقریباً بیست سال است که او را بیک حالت می بینم بلکه روز بروز جوان تر میشود نمی دانم خداوند عالم چه صلاح در بقای او می بیند باری مانعی که بنده نگارنده از برای این ملت ضعیف می بینم حاج شیخ فضل الله و امثال او است که درهر شهری از شهرهای ایران یکی دو تا از این قبیل شخص می باشد عجب است که بمفاد یخرج الحی من العیت پسر این حاج شیخ فضل الله جناب آقا میرزا مهدی از اشخاص عالم متدین متمدن مقدس خیرخواه ملاحظه نوع و ایرانیت و اسلامیت برغرض شخص مقدم میدارد درست نقطه برابر و مخالف طریقه پدرش می باشد از پدرش مخارج نمیگیرد و بخانه پدرش زیاد آمد و شد نمی کند در کوچه و بازار تنها می رود باینکه مراتب علمیه اش از دیگران کمتر نیست و اگر در محکمه شرع جلوس کند اطرافش را میگیرند اصلاً قابل بدتدلیس و نفاقه نیست در قم معاون علماست باندازه صد نفر از طلاب را ریاست دارد تا همه طلاب غذا نخورند این آقا غذا نمیخورد و در ذیل مجلس طلاب می نشیند روزها طلاب را می آورد و در صحن مقدس حضرت معصومه و آنها را مشق نظام میدهد و آنها را ترویج و تشویق می نماید بر حفظ اسلام و همه وقت میگوید مردم مظلوم واقع نشوید مردم قبول ظلم نکنید صاحب یک حرارتی فوق العاده است برخلاف پدر و برادرهایش با فقرا و ضعیفاً به حسن سلوک معاشرت میکند و شاید بطور قطع عرض کنم ضرر هائیکه از حاج شیخ فضل الله باین مذهب اسلام و اهل ایران رسیده است جبران همه را تا با امروز این پسر میکند یعنی وجود آقا میرزا مهدی بمنزله حسنه ایست که سیئات را میبرد پس بمفاد ان الحسنات ینهبن السیئات ماجبران سیئات حاج شیخ فضل الله را بوجود آقا میرزا مهدی میکنیم و مینویسیم انشاء الله تعالی دیگر حاج شیخ فضل الله خوب خواهد شد و به مقتضای عفی الله عما سلف از کارهای گذشته و اعمال حاج شیخ فضل الله در این سفر قم چشم پوشیدیم امیدواریم خداوند او را توفیق خدمت باسلام و مسلمین عطا فرماید باری محض خاطر این پسر مراتب پدر را محفوظ میداریم و می نویسم حاج شیخ فضل الله محض بدی هوای قم و گرمی هوا و بودن تب و نوبه در آنجا زودتر از آقایان حرکت کرد و الان در کهریزک دوفرسخی طهران متوقف است تا مهاجرین برسند .

امروز جناب آقا میرزا محمد صادق و جناب آقا میرزا محسن و آقا سید علاء الدین رفتند صاحب قرآینه و در آنجا وزراء مجلس کردند امیر بهادر وزیر دربار گفت آقایان هرگز مجلس نمی خواهند و راضی بمجلس نخواهند شد زیرا که مجلس شوری خلاف شرع است و اگر مجلس تشکیل گردید دیگر کسی ظلم نمی کند و اگر کسی ظلم نکرد دیگر احدی مظلوم نخواهد شد و اگر کسی مظلوم واقع نشود دیگر در بخانه های آقایان کسی نمی رود و دیگر کسی کاری با آقایان ندارد .

جناب آقا میرزا محمد صادق در جواب گفت مجلس شورا موافق دین ما میباشد زیرا که خداوند در قرآن بر رسول خود میفرماید و شاورهم فی الامر و درجائی دیگر فرموده است و امرهم شوری بینهم (افسوس که جناب آقای میرزا محمد صادق معنی آیه را ترجمه نکرد و شاید وزیر دربار چنین فهمید که این دو آیه برخلاف شورای است) .

وزیر دربار گفت شورای اسلامی خوب است چرا بشورای ملی بدل گردید جناب آقا میرزا محمد صادق جواب داد برای اینکه رعیت این لفظ را خواست که فردا اگر کسی را از هسل مجلس بخواهید نفی و تبعید کنید خواهید گفت این بی دین و خسار ج از اسلام است. باین بهانه اشخاصیکه مخالف میل شما رفتار نموده اند باید خارج شوند اما لفظ ملی این عیب را مانع خواهد بود دیگر آنکه اگر اسلامی مبدل به ملی نشود مردم از سفارتخانه بیرون نخواهند آمد باری دیگر از مذاکرات آن روز آنکه و کلاه آقایان گفتند دستخط شاه باید بصورت ملفوفه نوشته شود که بعلاوه صحه شاه مهر شاه را نیز داشته باشد و صدراعظم هم فرمان را مهر کند و ثبت دفتر هم بشود که آنوقت رسمیت داشته باشد دیگر آنکه بعض عبارات تغییر و تبدیل نشود صدراعظم گفت باید برطبق میل علماء و ملت رفتار کنیم نایب السلطنه گفت ضرری ندارد که عرایض ملت را حضور اعلیحضرت عرض کنیم لذا صدراعظم بانایب السلطنه حرکت کردند که بروند حضور اعلیحضرت شاهنشاه بجناب آقا میرزا سید محمد صادق و سایرین هم تکلیف کردند که شما هم بیائید حضور و باهم عرایض ملت را عرض کنیم و کلاه آقایان بملاحظه اینکه شاید در حضور اعلیحضرت مجبور شوند بقبول آنچه که میل دربارها در آنست لذا عذر آوردند و گفتند که ما از طرف علماء و آقایان مهاجرین آمده ایم که با وزراء مذاکره نمائیم نه باشاه نایب السلطنه چون میدانست اگر امیر بهادر حضور اعلیحضرت مشرف شود سنگ جلو می اندازد و مانع اصلاح خواهد گردید لذا بصدر اعظم رسانید و گفت شاید شما بخواهید که با شاه بعض مطالب محرمانه را گفتگو نمائید و شاید شاه بخواهد بعض فرمایشات محرمانه سری بفرماید من با وزیر دربار نمی آئیم صدراعظم قبول نمود و تنها رفت حضور شاه و آنچه میدانست عرض کرد اعلیحضرت شاهنشاه مستعینات را قبول فرمود فرمانرا امضاء و مهر نمودند کار تمام شد فرمان را آورد و داد بو کلاه آقایان.

امروز بعضی از دانشمندان صورت دستخطی نوشتند و در سفارتخانه خواندند و گفتند باید اینطور دستخط نوشته شود و بامضاء شاه برسانند لکن رؤساء تجار گفتند دیگر کار گذشته است و هر ساعت نمی توان شاه را مجبور نمود که دستخط را عوض کنند ولی ما صورت آنرا ذیلا درج میکنیم که خوانندگان تاریخ بدانند اگر و کلاه آقایان نیامده بودند مردم بهتر کار را میگذرانیدند و این صورت بهتر از آن صورتی است که صدراعظم صادر کرد و هذا صورته.

صورت سواد دستخطی که بامضاء نرسانیدند

محض دوام دولت و بقای سلطنت و قوام هیئت اجتماعیه ملت تأسیس مجلس شورای ملی که عبارت از مجلس تنظیمات و مرکب از و کلاه منتخبین ملت و رجال باسیاست امین دولت به حیثیتی که حاکم باشد بر جمیع دوایر دولتی و امورات مملکتی و تمام ادارات لشکری و کشوری از قبیل اداره معارف و وزارت تجارت و فلاح و صناعت و معادن و شوارع و طرق و اداره نظمی و هیئت نظام عسکری و اداره مالیه و وزارت عدلیه با شمول منتخبین قصبات و ولایات بعیده در هیئت انجمن شورای ملی مقرر

فرمودیم و باید شعب وزارت عدلیه بقانون جدید در جمیع ولایات حاکم نشین دائر و تأسیس و برقرار شود و در تمام بلاد و قوی، کلیه مطالب غامضه سیاسیہ رجوع بانجمن شورای ملی مرکزی شود و در امورات جزئی داخلی بهمان شعبات وزارت عدلیه که در ولایات حاکم نشین قائم است فیصل دهند و باید احکام مباحث علت‌های در مجلس شورای ملی بنابر قاعده اکثریت آراء مردود و مقبول افتد و بتوسط یکی از اعضای منتخب مجلس شورا بحضور مبارک مرور و البته جری شود و باید این دستخط صادره را سفرای دول متمدنه تصدیق نمایند. این صورت را اگر رسانیده بودند بصدر اعظم بامضاء میرسانید ولی حیف که بهمان صورت فرمان قناعت کردند.

روز جمعه ۱۹ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - امروز اکثر اهل سفارتخانه و متحصنین از سفارتخانه خارج شده و بازارها را باینکه جمعه بود باز کردند تهیه چراغانی را دیده ولی رؤساء و تجار و اساتید هرفنی هنوز در سفارتخانه میباشند چادرها هنوز سرپا می باشد تا آقایان مراجعت کنند.

جناب آقا میرزا محمدصادق تلگراف مفصلی بقم مخبره نموده و صریح در تلگراف نوشتند که اگر حرکت نکنید و بطرف طهران نیائید کار خراب میشود مسلمین ازدست میروند زیرا که دولت قبول کرده است مجلس شورا را بدهد بلکه متقبل شده است آنچه را که بخواهید دیگر مسامحه و ماطله روانیست لکن با این اصرار امروز و دیروز که مخبره کرد جوابی نرسید مردم حیران و بدون تکلیف میباشند.

در قم هم آقایان مشغول تهیه حرکت می باشند جناب آقا میرزا مهدی ولد حاج شیخ فضل الله که همراه پدرش حرکت نکرد این ایام نزد آقایان و مشغول مشق پیاده نظام است به طایفه طلاب و محصلین ابتدای ورود بسفارتخانه از روز چهارشنبه بیست و چهارم جمادی الاولی ۱۳۲۴ بود الی امروز که جمعه ۱۹ جمادی الاخری می باشد بیست و پنج روز است لکن تا چادرها کنده و بساط بر حیده شد یکماه طول کشید چه روز دوشنبه ۲۲ شروع باین کار شد که مطابق با حرکت آقایان و هجرت آنان باشد و انتهایش نیز آمدن آقایان بود که جناب آقا سید عبدالله و جناب آقا میرزا سید محمد آمدند دم سفارتخانه و بقیه السیف را حرکت دادند پس مدت تحصن در سفارتخانه و هجرت آقایان از طهران بقم و معاودت آنان درست یکماه بود العجب کل العجب بین الجمادی و المرجب در واقع اشاره ایست باین واقعه بزرگ تاریخی باری اکثر از مرده امروز از سفارتخانه خارج شدند.

روز شنبه بیستم جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - امروز بازارها باز شد اکثر مردم آمدند در بازار برای تهیه چراغان و بعضی هم ماندند در سفارتخانه تا تأسیس مجلس و آمدن آقایان شب گذشته بملاحظه عدم تهیه، چراغان صحیحی نشد از طرف صدر اعظم بتمام بلدان ایران تلگراف شد که آقایان مهاجرین مراجعت می کنند و باید در شهرهای ایران چراغانی کنند و جشن انعقاد مجلس شورای ملی را بگیرند.

حاج محمدتقی و برادرش حاج حسن که وکیل خرج بودند در سفارتخانه با حاج سید صراف که او هم زحمت کشیده و از مال و جان دریغ نکرد امروز آمدند منزل آقای طباطبائی که باجناب آقا

میرزا محمدصادق قراری برای استقبال از آقایان گذارند بنام حاج سید صراف تاحسن آباد برودولی حاج محمدتقی در سفارتخانه باشد تا دستورالعمل برای او از حسن آباد تلفن شود امروز جناب آقا میرزا محمد صادق نیز فرستاد در تلگرافخانه و مطالبه جواب نمود معلوم شد هنوز آقایان جواب تلگراف را نداده‌اند و حرکتشان معلوم نیست. اهل بازار امشب را نیز در تهیه چراغانی میباشند.

روز یکشنبه ۲۱ جمادی الاخری سنه ۱۳۲۴ هجری - دیشب چراغان باشکوهی بود جمیع بازار و سراها چراغان بود مردم خوشحال و خرم بودند جناب صدراعظم باجمعی از رجال دولت آمدند بازار درسرای امیر در حجره حاج حسین آقا بقدریک ساعت نشست موسیک حاضر شد بقدر نیم ساعت موسیک زدند بعد از صرف چای و قلیان و شربت و شربینی درسرای حاج حسن هم نیمساعت نشستند در بازار مردم را تبریک گفته بسیار بخوبی سلوک می نمود مردم این سلوک صدراعظم را که میدیدند عداوت عین الدوله را در سینه بیشتر قرار میدادند.

یک شبنامه هم در این روزها در مجامع و مدارس و کوچه ها افتاده شد که صورت آن از این قرار است.

صورت شبنامه

مجلس ملیه اسلامی

در آن نمره اشاره کردیم که مجلس ملی عبارت است از آنکه هر طبقه از طبقات ملت مثل علماء و ملاکین و تجار و ارباب صنایع و کسبه از قبیل عطار و بقال و علاف و کفاش و غیره و غیره هر صنفی از اصناف رعیت یک نفر دانشمند امین هر طبقه از طبقات خودشان حاضر شوند در باب مصالح و مفاسد مملکت و ملت سخن رانند و مشورت نمایند که هر چیز باعث آسایش ملت و موجب آبادی مملکت است در صدداو بر آیند و کدام کس علت خرابی مملکت و صدمه ملت است قلع و قمع نمایند از چه راه مملکت صاحب ثروت و امنیت خواهد شد و بچه چیز مفاسد و معایب بر اثر آن رفع شود و هم باید از سایر بلدان ایران از هر ولایت از طرف رعیت یک نفر دانشمند با صداقت در مجلس مرکب حاضر باشد چنانچه شرح آن در نمره سابق عرض شد چنانچه مسلم است مهمام ملتی و مملکتی جزاً و کلاً از عزل و نصب حکام مطلقاً و غیره تمام در مجلس مذاکره شود اهل مجلس هر چه رأی دادند باید از آن قرار رفتار کرد و نیز پوشیده نماند امانت مزبوره مادامیکه از طرف ملت و کالت دارند که خلاف امانت و دیانت از آنها ظاهر نشود که اگر بقدر خردلی خیانت از هر یک ظاهر شود آحاد و افراد ملت حق دارند که در مجلس حاضر شوند و خیانت او را برسانند و معزول نمایند او را و دیگری را بجای او منصوب نمایند و این مطلب هم مسلم است که شراقت در مجلس معدلت ملی بدانند و امانت است چه آنکه دیده خواهد شد بسا کسانیکه دارای منصب و ثروت و دولت و پسر فلان و بهمان بلکه دارای تخت و تاج کیان در این مجلس راه نیابد و اشخاصیکه زاویه نشین عزلت گزین در این مجلس سمت عضویت بهم رسانید و دارای درجات عالیه گردند این نمره را هم در کمال دقت ملاحظه فرمائید.

آقایان مهاجرین از قم حرکت کردند باین حال که يك منزل آقایان بیابند آنوقت گاری و دوشکه و مالها را برگردانند طلاب و سادات را حرکت دهند بعضی ازطلاب که پیاده با آقایان آمده بودند درین راه اسبهای غلامهای کشیکخانه و سوارهایی که مأمور بودند با آقایان باشند گرفته و سوار شدند بی چاره سوارها التماس میکردند حالا که اسبهای مارا سوارشدید تفنگهای مارانیز گرفته باخود داشته باشید چه مارا قوه حمل این تفنگها دراین هوای گرم نیست اگرچه طلاب اکثرشان مریض و علیل بودند و هوای گرم قم بآنها صدمه زده بود لکن باز سوارها همراهی میکردند گاهی دوتفریکی ازطلاب و یکی از سوارها دو پشته سوار می شدند بعضی از اوقات سواره و پیاده بودند یعنی يك فرسخ طلبه سوار می شد و يك فرسخ سوار صاحب اسب باری اگرچه طلاب علی الظاهر اجحاف بسوارها میکردند لکن در عوض سرمنزول آنها را بنذا و چای و قلیان و سیگار سیروتلافی میکردند سوارها هم در مراجعت راضی بودند که صدمه از آنها به اهل علم و اولاد پیغمبر نرسید بلکه خود را خادم آنها قراردادند باین حال آقایان منزل بمنزل راه را می گذاراندند .

روز دوشنبه ۲۳ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - در این روز دوشنبه مردم در تهیه استقبال از آقایان مهاجرین می باشند از حضرت عبدالعظیم الی حسن آباد در اکثر نقاط چادرها زده اند و تهیه ورود و اردین را دیده بقدر پنجاه شصت نفر از تجار ارمنه در کهریزك چادر زده اند . اشخاصیکه در سفارتخانه متحصن بودند در هر چادری ده نفر ماندند مابقی رفتند استقبال شب گذشته در شهر نیز چراغانی بود از قرار مسموع اعلیحضرت شاهنشاه از جهت انعقاد مجلس خیلی خوشحال و خورسند می باشند روز گذشته تغییر و تشددی به نیرالدوله حاکم طهران و سپهدار فرمودند که شما را کی حکم داد که با سادات و علماء طرف شوید و سادات را تفنگ زنی و بکشید که تا دامنه قیامت طایفه قاجاریه مورد لعن و طرد مردم واقع شوند و اسم آنانرا در تواریخ به بدی به برند .

از طرف دولت هم از برای استقبال از آقایان تهیه خوبی دیده شده است که فردا بدک و کالسکه و دورشکهای دولتی راهم جلو آقایان ببرند .

جمعی از طلاب در مدرسه خان مروی انجمنی کرده اند و میگویند نظامنامه مجلس شورای ملی را باید باطلاع ما بنویسند و خودشان شروع کرده اند در نوشتن نظامنامه .

حاجی سید عبدالحسین واعظ و آقا سید محمد تقی سمنانی هم رفته اند در مسجد جامع و در آنجا مجلس دارند تعجب میکنم آن روزی که در مسجد جامع تیر تفنگ خالی شد همین حاج سید عبدالحسین را دیدم که پسر خود را که ده سال داشت گذارده و فرار کرد ولی امروز این آقا بانهایت قوه قلب در همان مجلس مسجد نشسته و فریاد مشروطیت را با آسمان میرساند بفاصله يك ماه آن ترس خوف کجا رفت و این قوه قلب از کجا آمد کسی که پسر کوچک و طفل صغیر خود را گذارده و فرار میکرد امروز برای انباء و ضن کار میکند .

روز سه شنبه ۲۳ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - شب گذشته در شهر نیز چراغانی مفصلی بود ولی بعضی از مردم چراغان نکرده و چراغانی را گذاشتند برای ورود آقایان امروز حضرات آقایان و علماء

مهاجرین ظهر را وارد کهریزک شدند عصر دم زنجیر عصرانه میل نمودند نزدیک غروب آفتاب وارد حضرت عبدالعظیم شدند از قم تا ورود بحضرت عبدالعظیم هنگامه بود که صفحه تاریخ یاد داده است طایفه ارامنه بقدر صد نفر در کهریزک چادر زده بودند ، طایفه یهود بین حضرت عبدالعظیم و کهریزک بقدر پانصد نفر در زیر چادری بودند گوسفند بسیاری برای قربانی و کشتن آورده بودند مجمل و مختصر آنکه از کهریزک تا حضرت عبدالعظیم زیر چادر بود طنابهای چادرها بهم وصل بود اصناف و کسبه بعضی در سفارتخانه و اکثر در حضرت عبدالعظیم می باشند شاگردها دکانین را باز کرده اند ولی امروز چار کشیدند که فردا دکانین را به بندند .

روز چهارشنبه ۲۴ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز جمیع بازارها و سراها بسته شد همه مردم و کسبه از مسلمانان و ارامنه و یهود و گبرها برای استقبال ورود آقایان رفتند به شاهزاده عبدالعظیم اشخاصیکه جلوتر رفته بود آنهاهم درزایه حضرت عبدالعظیم حاضر بودند از طرف دولت وزیر علوم حکم کرد مدارس را تعطیل نمودند خود وزیر علوم هم آمد بحضرت عبدالعظیم.

دیشب مستشارالملك از طرف دولت پذیرائی نمود و مردم را شام و غذا داد حاج مدیرالدوله وشهاب الممالک و جمعی دیگر از بزرگان از طرف دولت آمدند بحضرت عبدالعظیم در سه ساعت از دسته گذشته حضرات مهاجرین سوار شدند کالسکها و دورشکه های دولتی حاضر شده طلاب و سادات را سوار کردند درشش ساعت از دسته گذشته وارد دروازه شدند بقدر پنج شش هزار نفر مردم پیاده اطراف کالسکه آقای طباطبائی و آقای بهبهانی را گرفته در این هوای گرم همراه کالسکه پیاده میدویدند در آب انبار قاسم خان که قبرستان است پیاده شده و در قهوه خانه که آنجا بود قدری مکث و توقف کردند نایب السلطنه برادرشاه که سپهسالار است با پانصد نفر قزاق و سواره تا آب انبار استقبال نمودند کالسکه مخصوص شاه را آوردند که آقایان سوار شوند آقایان قبول نکردند نایب السلطنه رفت در قهوه خانه و التماس نمود که بقدر صد قدمی هم باشد سوار کالسکه شاهی بشوید که شاه مکرر نشوداندا حضرت آقای طباطبائی و آقای بهبهانی در کالسکه شاهی سوار شده بقدر صد قدم بدروازه مانده پیاده شدند و سوار قاطر شدند دیگر جمعیت سواره و پیاده را خدا میدادند یدک متجاوز از صد و پنجاه عدد بود که سی عددش از طرف دولت بود کالسکه و دورشکه بقدر پانصد عدد مجانی بود چه دولتی و چه غیر دولتی از آب انبار قاسم خان تا دم دروازه سی و شش گوسفند کشته شد دیگر از دم دروازه تا منازل آقایان از شماره خارج و لایم دولا حصی بود در جلو آقایان جناب معتمد خاقان که حاکم قم بود و از قم تا شهر با آقایان بود با جناب معین حضور سواره حرکت میکردند و مردم را امر ونهی میکردند و نظم و انتظام مستقبلین را میدادند دیگر هر کس از هواخواهان ملت در خدمت خود حاضر بود حاج شیخ فضل الله تحت الشعاع بود کسی را نظری باو نبود بحدی کله بود که بنده نگارنده دل بحالتش سوخت چه با آن حب ریاست احدی دست او را نبوسید و کسی اعتنا باو نمیکرد . در حضرت عبدالعظیم سه مسئله طرح شد و همه آقایان متفق و متحد شدند بر این سه مسئله و خطا به هم خوانده شد و این سه مسئله را بعموم مردم گفتند .

اول - آنکه دیدوبازدید آقایان موقوف گردد تا انعقاد مجلس یعنی تاججلس منعقد نگردد آقایان از احدی بازدید نکنند و منزل احدی نروند .

دویم - آنکه مراجعات و رسیدگی علماء بامورات شرعیه تا انعقاد مجلس موقوف باشد .
سویم - آنکه آقایان از شاه دیدن نکنند تا اینکه مجلس منعقد شود آنوقت برای اظهار تشکر حضورشاه بروند بحالت اجماع و هیئت اتفاق . باری در ساعت پنج بغروب حضرت حجة الاسلام آقای طباطبائی و آقای بهبهانی احیاء کننده دین اسلام و موجد و باعث تمدن در ایران وارد خانه خویش گردیدند و مردم شربت و جای صرف نموده بخانه های خودشان مراجعت نمودند . در سفارتخانه هم امروز جمعیت از دیروز زیاده تر میباشد تا مجلس برپا نشود خارج نخواهند شد .

امروز عصر آقایان برای دیدن بیرون نیامدند هر کس آمد قلیانی کشیده مراجعت میکنند . روز پنجشنبه ۲۵ - شب گذشته بازارها و سراها چراغان مفصل باشکوهی بود در سرای حاج حسن و سرای گبرها موزیک میزدند باز مردم در سفارتخانه زیاد شدند و میگویند تا مجلس منعقد نشود ما از این محل خارج نخواهیم شد لکن طرف عصر آقای آقا سید عبدالله و آقای طباطبائی رفتند دم سفارتخانه در قراولخانه که نزدیک سفارتخانه بود جلوس فرمودند متحصنین آمدند نزد آقایان پس از مذاکرات بسیار آقایان مردم را راضی نموده و بیرون آوردند . لکن اسباب ها و چادرها را بناشد فردا ببرند . امروز حکمی از صدر اعظم صادر گردید باین مضمون :

حکم صدر اعظم

جناب جلالتمآب اجل اکرم محقق السلطنه دام اقباله - برای افتتاح و انعقاد مجلس محترم شورای ملی مقرر گردیده است از فردا که روز جمعه بیست و ششم است عمارت بزرگ وسط باغ بهارستان بجهت اجزاء محترم مجلس معین شود البته حسب الامر از فردا صبح قدغن نمائید عمارت مزبوره را تنظیف کرده اجزاء و سرایداران حاضر باشند که اجزاء مجلس به میمنت در ظل مرحام بندگان اعلی حضرت اقدس همایون شاهنشاهی ارواحنا فداه در آنجا حاضر و شروع بکار نمایند زیاده زحمت است .

روز جمعه ۲۶ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز بنا بود در باغ بهارستان که نزدیک مدرسه سپهسالار می باشد مجلس منعقد گردد لکن آقایان قبول نکردند که این مکان در وسط شهر واقع نیست و مجلس باید در وسط شهر باشد که دسترس عموم مردم باشد و انگهی عمل این مکان باید باذن و اجازه ورثه مرحوم سپهسالار بگذرد و آن زمانی را می خواهد ، لذا قرار شد در مدرسه نظامی از فردا که روز شنبه است مدعوین و علماء اعلام در آنجا حاضر باشند و اگر مانعی نرسد طرف عصر را بروند حضور شاه در صاحبقرانیه برای اظهار تشکر . امروز حاج حسین آقا و حاج محمد اسمعیل مغازه و معین بوشهری و جمعی دیگر از تجار معتبر آمدند خدمت حضرت حجة الاسلام آقای آقا میرزا سید محمد طباطبائی برای کسب تکلیف و صرف عصری هم جناب آقای بهبهانی و جناب حاج شیخ فضل الله و جناب صدرالعلماء آمدند نزد آقای طباطبائی برای تکلیف فردا . اشخاصیکه در سفارتخانه باقی مانده بودند امروز رفتند

چند نفر از تجار دم در چادرها را تفحص میکردند هر چه قند و چای و برنج و اشیاء دیگر در بین آنها در این چند روزه بعضی ذخیره کرده بودند پس میگرفتند. خبر تلگرافی رسیده دیشب در اصفهان چراغان بوده علماء اعلام جشن مجلس را گرفته اند.

روز شنبه ۲۷ جمادی الاخری سنه ۱۳۲۴ هجری - امروز مجلس در مدرسه نظامیه برپا شد قریب سه چهار هزار نفر جمعیت در مجلس و خارج مجلس جمع شدند بقدر پانصد نفر از علماء و وزراء و ابناء سلطنت و نایب السلطنه در مجلس نشستند بودند صدراعظم بعد از پذیرائی برخواست و لایحه خواند اهل مجلس محض احترام و تشکر از این مجلس پرخواستند بعد از قرائت لایحه صدر اعظم جناب حاج شیخ مهدی سلطان المتکلمین که از اعاظم و اعظین و ملت خواهان است برخواست از طرف ملت لایحه خواند که مشتمل بود بر اظهار تشکر از طرف ملت بعد از اتمام لایحه جناب اجل عضد الملک که رئیس مجلس بود یک طاقه شال ترمه کشمیری خلعت داد بجناب حاج شیخ مهدی حضرات واردین که بر حسب دعوتنامه دولتی حاضر بودند صرف شربت و شیرینی نموده جناب عضد الملک از طرف اعلیحضرت اظهار محبت ب مردم نموده پس از اتمام لایحه ملت عموم حضار صداها را بزنده باد ملت، شاه، ایرانیان و پاینده باد ملت ایران بلند کردند و صرف شربت و شیرینی نموده با خاطرهای شاد متفرق گشتند.

صورت لایحه مشیرالدوله صدراعظم

البته هر کدام از ماها که در این مجلس شرف حضور داریم مختصراً میدانیم که مقصود از تشکیل این مجلس محترم و اجتماع آقایان علماء و وزراء و اعیان و اشراف و تجار و اصناف در این مجلس چیست ولی محض اینکه نیت پاک و مقدس بندگان اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی خلدالله ملکه بطور شایسته مکشوف و معلوم باشد لزوماً باستحضار خاطر محترم آقایان عظام میرسانیم که چنانکه البته خاطر شریف همگی مسبوق است بندگان اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی مصمم شدند که ابواب نیکبختی و سعادت بروی قاطبه اهالی ممالک محروسه ایران باز شود و اصلاحات مقیده لازمه که باعث مزید استحکام مبانی دولت و خوش بختی ملت است بمرور ایام بموقع احراء گذارده شود و چون این خیال مقدس شاهانه بدون همدستی و معاونت قاطبه اهالی ایران بآن طوریکه منظور نظر معدلت اثر همایونی است انجام پذیر نمی شد رأی مبارک همایون شاهنشاهی بر آن تعلق گرفت که مجلس شورائی از منتخبین طبقات معینه بطوریکه تفصیل آن در دستخط از تاریخ ۱۴ شهر جمادی الثانیه یونتئیل ۱۳۲۴ مشروح است در دارالخلافه طهران تشکیل و تنظیم شود چون لایحه قواعد انتخابات و لایحه نظامنامه این مجلس شورای ملی باید با کمال دقت موافق دستخط مبارک همایونی ترتیب داده شود و البته میدانید که انجام این کار مستلزم وقت و فرصت معینی است لهذا برای اینکه بندگان اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی خلدالله ملکه دلیلی واضح و حجتی کافی در تصمیم رأی مبارک خودشان برای تشکیل و ترتیب مجلس شورای ملی بقاطبه اهالی ایران داده باشند مقرر فرمودند که عیالته محل موقتی این مجلس محترم معین و در آنجا با حضور آقایان علماء و وزراء و اعیان و اشراف و تجار و اصناف صرف شیرینی و شربت بشود

بدیهی است که اولیاء دولت اهتمام بلیغ خواهند نمود که قواعد انتخابات و نظامنامه مجلس شورای ملی بزودی موافق دستخط مبارک همایونی از ۱۴ جمادی الثانیه مرتب و اعضای مجلس ملی در طهران جمع و بافتتاح این مجلس محترم نایل شویم از خداوند خواهانیم که سایه بلند پایه اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی را بر قاطبه اهالی ایران مستدام و بفرزندان صدیق وطن مقدس توفیق کرامت فرماید که متفقاً با اولیای دولت در افتتاح ابواب نیک بختی بروی ایرانیان بکوشند و این دولت و ملت قدیمه پنجاهزار ساله ایران را باوج سعادت برسانند .

صورت لایحه ملت که سلطان المتکلمین آقا شیخ مهدی از طرف ملت قرائت نمود

بسم الله الرحمن الرحيم - الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطاهرين وبعد فقد قال الله تبارك وتعالى في كتابه المجيد . اعوذ بالله من الشيطان الرجيم الحمد لله الذي اذهب عنا الخزن ان ربنا غفور شكور . خدا را شکر که از توجه ظاهر و باطن امام عصر عجل الله فرجه الشريف و از شمول توجهات کامله پادشاه رعیت پرور عدالت گستر امروز شب تاریکی و بی نوائی ملت ایرانیان سر آمد و آفتاب سعادت و اقبال ایشان طلوع نمود حسن استعداد و قبول قابلیت ملت سبب شد که پادشاه دل آگاه نیت مقدس که در نجات مملکت و حیات ملت در خاطر الهام مظاهر نهفته بود در این زمان سعادت فرجام به منصفه شود رسانید و فرزندان عزیز خود را که در حجر رأفت پرورده بود اینک در مصالح خود مطلق و آزاد داشت تا آنچه را که برای مصلحت وقت خود لازم دانند بگویند و بکنند و خرابیهای گذشته وطن عزیز خود را مرمت نمایند .

شبهه نیست که استقلال سلطنت موقوف به نروت رعیت و تربیت ملت است و تربیت ملت موقوف با استقلال سلطنت ، ملت اگر رأی شخصی و شورای ملی خواست برای حفظ بیضه اسلام و قدرت سلطنت بود و دولت هم که قبول این استدعا را فرمود برای تقویت ملت و اختیار تمامه آنها در ترقی مملکت بوده و اینست که بعنایات کامله خداوندی و بموجب دستخط آفتاب نعت همایونی این طور اتحادی محکم فیما بین نمایندگان دولت و مات حاصل گشت و حسن استعداد ملت سبب شد که دولت حقوق شخصی و ملی آنان را تصدیق فرمود جای آنست که این هیئت مجلس در بیداری ملت و آگاهی آنها به حقوق مشروعه خود نهایت مساعدت را بجای آورند نامت هم بتواند با نهایت قدرت حقوق سلطنت خود را محفوظ دارد و حال که از خواب غفلت بر خاسته در مقام مرآت خرابیها بر آمده بر اهنمائی علماء دین پرور و وزرای دوات خواه وطن پرست معایب کابیه نواقص حالیه که مدار مملکت را از کار باز داشته دور دارند و اصلاحات لازمه در تمامه دوایر دوائی و ادارات مملکتی مرتب کنند و مطمئن باشند که آنچه از رؤساء، روحانی و وزرای بزرگ بر آید و لازم باشد در مساعدت با آنها بدون تأمل بعمل خواهد آمد و به موقع اجراء خواهند گذاشت در این وقت با کمال مسرت و خوشبختی از طرف خود اصالة و از جانب

هیئت ملت و کالۀ تشکیل این مجلس شورای ملی را که فقط برای رسم افتتاح است شکر موفور بعمل آورده تشکرات قلبیه و ادعیه خالصانه تقدیم حضور مبارک اعلیحضرت پادشاه معظم و متبوع مفخم ایرانیان می‌نمائیم و عجالۀ با این معدود ازو کلا که منتخین ازبای تخت می‌باشند شروع بمقصود نموده انتظار میبریم که بفرصت و کلائیکه باید اذتمام بلاد منتخب شوند به ترتیب مخصوص انتخاب شده در دارالخلافه حاضر شوند و هر چه زودتر این مجلس که مجلس شورای ملی باشد موافق نظامنامه تکمیل نواقص خود درانموده دراستحکام مبانی سلطنت و استقرار حقوق ملت نتایج متحسنة را بعون الهی ظاهر سازد والسلام علی من اتبع الهدی .

روزیکشنبه ۲۸ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز میرزا نصرالله خان مشیرالدوله صدراعظم دیدن کرد از آقایان علماء اول آمد منزل حضرت حجة الاسلام آقای آقامیرزا سید محمد طباطبائی مشیرالملک پسر بزرگترش نیز با او بود مذاکره در مجلس از ترویج معارف و تشکیل مجلس شورایی بود جناب حجة الاسلام آقای طباطبائی توسطی از محبوسین کلات فرمود و خصوصاً از مجد الاسلام . صدراعظم گفت تلگراف مرخصی آنها را محابره کردیم ولی شاه فرموده است مجد الاسلام طهران نیاید در غیر طهران هر جا بخواهد برود دو بیست تومان بهم بدهند بناشد به مجد الاسلام بدهند که صد تومان تلگراف نمایند درخراسان باو بدهند بیست تومان هم بخانه او بدهند مابقی راهم بعدها باو برسانند بعد از صرف چای و شربت و قلیان باجناب حجة الاسلام آمدند بیرونی برای ملاقات شاگردان مدرسه دارالفنون و مدرسه فلاحت که بعضی از آنها در سفارتخانه بودند و بقدر صد نفری از آنها عارض شده و در تالارخانه حجة الاسلام نشسته بودند همگی را خواسته آمدند توی حیاط جناب صدراعظم فرمود که چه مطلب دارید و چرا متحصن شده‌اید شاگردان دومدرسه عرض کردند که مسیوداشر رئیس مدرسه فلاحت یکی از شاگردان را حبس کرده است بجرم آنکه رفته است در سفارتخانه و جزو متحصنین بوده است صدراعظم گفت اعلیحضرت شاهنشاه عفو عمومی داده است البته از رئیس مؤاخذه خواهد شد چرا بی جهت شاگرد محترم مدرسه را حبس نموده است بعد از آن رو کرد به شاگردان مدرسه دارالفنون که شما چه میگوئید آنها عرض کردند ما درس خواندیم زحمت کشیدیم چرا دولت بما کار نمیدهد صدراعظم گفت دیلیم یعنی تصدیق نامه دارید جواب دادند هفت نفر تصدیق نامه داریم فرمود تصدیق نامه خود را بیاورید در مجلس شوری البته زحمت شما بهدر نمی رود بشما کار خواهیم داد هر کدام هم که تصدیق نامه ندارید هر وقت تحصیلات شما با آخر رسید تصدیق نامه مدرسه را بیاورید در مجلس شوری اجزاء مجلس بشما کار میدهند یکی از شاگردان گفت شاگرد طب چه کنند صدراعظم گفت ما طبیب و مهندس و محاسب و جغرافی دان لازم داریم فرق نمی‌کندهر که هر چه باشد کار خواهیم داد نهایت تشویق را فرمود و رفت منزل جناب حاج شیخ فضل الله ظهر برای نهار آنجا مانده چه منزل آقای بهبهانی اول رفته بود جناب حجة الاسلام آقای آقامیرزا سید محمد و جناب عضد الملک هم تشریف بردند آنجا با حاج شیخ فضل الله و صدراعظم خلوت کرده مطالب سری را عنوان کردند از مطالب و مذاکرات علنی آنکه باید قانون مالیات را بر طبق قانون اسلام کتابچه ومدون کنند و قانون اسلام را اجراء دارند .

طرف عصر تمام آقایان و علماء اعلام دارالخلافة برای عرض تشکر و تقدیم دعا بحضور همایون با دعوت مخصوص از طرف قرین الشرف خسروانی شهر یاری به کالسکهای سلطنتی سوار شده از شهر به صاحبقرانیه رفتند ابتداء رفتند منزل وزیر دربار هر چه منتظر نشستند جناب آقا سید عبدالله نیامد لذا آقایان حضور شاه مشرف شده شاه کبیر اظهار مرحمت و رؤفت خویش را فرمود آقایان هم اظهار تشکر نموده پس از مراجعت آنان جناب آقا سید عبدالله وارد شد و تنها رفت حضور شاه . در امروز این حرکت جناب آقا سید عبدالله اسباب خیال آقایان شد و از امروز حاج شیخ فضل الله در خیال افتاد و دید که آقای بهبهانی جلو افتاده است باری عصای آقای آقا میرزا سید محمد که وقت رفتن حضور شاه در اطاق وزیر دربار ماند در مراجعت آنچه فحص کردند عصا را نیافتند اگر چه عصای آقا قیمتی نداشت لکن چون بی عصا عادی بر رفتن نبودند ایستادند و فرمودند عصای دیگری بیاورید امیر بهادر وزیر دربار انسانیت نموده عصای سرطلای خود را که قیمتی معتدبه داشت تقدیم حضرت آقای طباطبائی نمود .

حسب الامر شاه وزارت عدلیه را دادند بجناب میرزا احمد خان مشیر السلطنه حکومت طهران و مضافات را دادند بجناب غلام حسین خان غفاری وزیر مخصوص که سابقاً وزیر عدلیه بود . از باب حل و عقد هم مشغول نوشتن نظامنامه انتخابات می باشند پس از معاودت آقایان از قصر سلطنتی صاحبقرانیه صرف چای و شیرینی را در کاسرانیه به میزبانی حضرت والا نایب السلطنه امیر کبیر نمودند وزیر جنگ اعنی نایب السلطنه اظهار دوستی و یگانگی و اتحاد و اتفاق را با آقایان نموده مجدداً معاهده و داد و یک جهتی نمودند .

روز دوشنبه ۲۹ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروزتجار و اعیان بنای دیدن را از آقایان گذارده و دیدن می کنند تلگرافاتی هم از اطراف مخابره می شود که ما بتدریج صورت بعضی را درج مینمائیم .

تلگراف از باجگیران قفقازیه

حضور سر کار سید الاحرار حاج سید محمد آقا طباطبائی - از نایل شدن حضرت تعالی بمرام آزادی ملت از صمیم دل تشکر ادا نمندان تقدیم محضرانور عالی مینمائیم و توفیق حضرت تعالی در خوشبختی ایران از خدا خواهیم .
(مسلمین قفقاز)

جواب

باجگیران - خدمت عموم برادران قفقازی از حسن نیت و خلوص عقیدت آن برادران معظم که حاکی از غیرت ملیت و حمیت اسلامیت است خوشوقت و از اطمینان شادمانی و همراهی که از اصلاح حال ملت و آزادی اسلامی مملکت و افتتاح مجلس شورایی ایران فرموده بودید متشکر از خداوند

استحکام و قوام این بنای مقدس و مزیدافتخار و شوکت و شرافت آن برادران دینی را مشغول نموده و بر حسب وظیفه حتمی و تکلیف شرعی از مساعدت با نیات حسنه ملت و معاضدت مظلومین مملکت کوتاهی نخواهم داشت .

(محمد بن صادق الطباطبائی)

تلگراف از عشق آباد

بجسور مبارک سیدالابرار آقای حاج سید محمد آقا طباطبائی اقدامات مروتانه حضرت تعالی را در آزادی ایرانیان و بنیان قانون اساسی که باعث استحکام دائمی دولت و ملت است با کمال خلوص صمیمی عرض و تشکر میکنم و بدین شکرانه مشغول جشن میباشم امیدواریم که دنباله اقدامات را رها نفرمایند تا اشخاص مغرض زحمات حضرت تعالی را بپدر ندهند .

(از طرف عموم طایفه ایران حاج اسدالله امین التجار)

جواب تلگراف عشق آباد

عشق آباد - بتوسط جناب مستطاب حاج اسدالله امین التجار خدمت عموم برادران ایرانی از حسن نیت آن برادران محترم که حاکی از حمیت اسلامیت و فیرت ملت است خوشوقت و از اظهار شادمانی که از اصلاح حال ملت و آزادی اسلامی مملکت و افتتاح دارالشورای ملی ایران کرده مسرود از خداوند استحکام این بنا و مزید خوشبختی برادران دینی را سائل و بر حسب وظیفه حتمی و تکلیف شرعی تا آخرین نقطه از مساعدت با نیات حسنه ملت کوتاهی نخواهم داشت .

(محمد بن صادق الطباطبائی)

روز سه شنبه سلخ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - در این روز جناب حجة الاسلام آقای طباطبائی و جناب حجة الاسلام آقای بهبهانی تشریف بردند منزل جناب شیخ العراقین که از اصفهان آمده بود قم و از قم همراه آقایان آمده بود تهران دیگر امری مهم اتفاق نیافتاد .

روز چهارشنبه غره شهر رجب ۱۳۲۴ - امروز طرف عصر مجلسی در مدرسه نظامی منعقد گردید از رؤساء روحانیین آقای طباطبائی و آقای بهبهانی و حاج شیخ فضل الله و آقا سید جمال افجه و آقای صدر العلماء و سایر علماء اعلام و آقا زاده ها از اعیان و درباریها ، مشیر الملك پسر صدر اعظم و وزیر امور خارجه و محتشم السلطنه و مؤتمن الملك و بعضی دیگر حاضر بودند از تجار هم جمع کنیری بودند نظامنامه که مشتمل بر چهل فصل بود قرائت شد بنا شد آقایان علماء بعض فصول دیگر بآن ملحق کنند و بعض تغییرات

در آن بدهند آنوقت بطبع برسانند. وزارت تجارت داده شد بشماع السلطنه پسر شاه لکن آقایان قبول فرمودند زیرا که بدون اطلاع بمجلس وتصویب رؤساء بوده است دیوانیان میگویند چون هنوز مجلس رسمی نشده است ونظامنامه آن بصحبه اعلیحضرت نرسیده است پس اعطاء این منصب وشغل باید امضاء شود در این مذاکره حضرات تجار بالاجماع قبول نکردند و گفتند ما در مجلس این وزیر حاضر نمیشویم و کلیه وراسارد نمودند وزارت او را . چند روز قبل که آقایان حضور شاه رفتند نوشتیم وزیر دربار امیر بهادر عصای سرطلای خویش را تقدیم حضرت آقای طباطبائی نمود در عوض عصای خودشان که مفقود شده بود . پس از مراجعت آقایان شهرت گرفت که امیر بهادر حضور شاه عرض کرده بود عصای سرطلای خود را دادم به آقا سید محمد و پانصد تومانهم دادم با آقا سید جمال مجتهد افجه و هر دو را واضی کردم این خبر که بحضرت حجة الاسلام رسید عصارا پس فرستادند یعنی عصا را دادند به حاجی غفارخان که فردا به برد وبدهد بامیر بهادر .

. روز پنجشنبه دویم رجب ۱۳۲۴ - امروز حاج غفارخان از طرف حضرت حجة الاسلام آقای طباطبائی رفت بصاحبقرانیه وعصای امیر بهادر را برد وباو رد نموده و گفت حضرت آقا فرمودند مرا گمان این بود که سر این عصا برنج است از این جهت قبول کردم اینک معلوم میشود که طلاست ومن طلا را در دست نمیگیرم امیر بهادر چون با حضور صدر اعظم ونایب السلطنه خجالت کشید از این ردعصا لذا خود را کنار کشیده و گفت حضرت آقا نهایت بی مرحمتی را درباره من فرمودند لکن من دست از اخلاص خویش برنمیذارم وحضور حضرت حجة الاسلام عرض کنید باجداد طاهرین شما که من عصای سرکار را پس نمیدهم ونباید هم پس بدهم این ردعصا خیلی بشرف امیر بهادر برخورد و مردم از این ردعصا خیلی خوشحال شدند .

طرف عصر امروز وزیر مختار روس خدمت حضرت حجة الاسلام رسید بقدر نیم ساعت نشسته و گفتگوی سیاسی وبولتیکسی کردند .

اول شب نیرالدوله حاکم تهران که معزول شده خدمت حضرت آقای طباطبائی رسید .

روز جمعه سویم رجب ۱۳۲۴ - امروز جمعی از بزرگان و طلاب حضور مبارک حضرت حجة الاسلام آقای طباطبائی رسیدند در باب نظامنامه مذاکره نمودند .

انجمن مخفی ثانوی

بعد از رفتن آقایان بقم انجمن مخفی اولی که فقط همشان مصروف ترویج معارف و علوم وتشویق از مدارس ومکاتب بود موقوف گردید واجزاء آن پراکنده ومتفرق شدند پس از مراجعت آقایان جناب آقامیرزا محمد صادق پسر دویمی آقای طباطبائی را ملاقات نموده گفتیم آقای من ، ما امروز بیشتر از سابق محتاجیم بانجمن چه ما سابق مقصود راقض مذاکره از مدارس ومعارف میدانستیم و در بیداری مردم وتشویق آنان بمعارف و علوم ساعی وجاهد بودیم لکن خداوند عالم بر ما تفضل نمود وبقلب پادشاه انداخت که مجلس شورای ملی بماملت مرحمت فرمود وامروز می بینیم اشخاصی در بین افتاده اند

که نه دلشان بمملکت سوخته و نه ملت را چیزی میدانند عمأقرب حق را مزوج باطل میکنند مملکت را دچار خرابی و ملت را بادولت مضحل میکنند کلمه حق پر ادبها باطل حق را مستمسک و ترویج باطل میکنند عمأقرب دست علماء و عقلاء را کوتاه کرده جمعی باغرض در کارخواهند دخالت کرد و رشته کار از دست دولت و ملت خارج دیگر نه اسمی ازدولت و ملت و دین بلکه از ایران و مملکت باقی نخواهد ماند پس بیائید انجمنی تشکیل کنیم مخفی که شبها منعقد گردد و کار اجزاء انجمن فقط نظارت در اسر مجلس و جلو گیری از مفاسد باشد بالاخره جناب آقا میرزا محمدصادق قبول نمود و انجمنی تشکیل یافت که اجزاء و اعضای آن از این قرار است: آقا میرزا کاظم خان مستعان السلطان - شوکت الوزارة - آقا سید نصرالله اخوی - جناب آقا میرزا محمدصادق - بنده نگارنده ناظم الاسلام - جناب آقا شیخ محمد مازندرانی ولد آخوند ملا عبدالله - حاج جلال الممالک - لواء الدولة - جناب آقا میرزا محمود اصفهانی - میرزا حسن خان پدرزن شعاع السلطنه - آقا سید قریش - آقا میرزا مهدی پسر بزرگ حاج شیخ فضل الله - اسدالله خان سر تیب قزاق خانه - سیف الله خان سرهنگ قزاقخانه برادر اسدالله خان - ابراهیم خان سر تیب قزاقخانه - بهاء دفتر - این اجزاء هفته دو شب حاضر میشدند و انجمن هم سیار بود هر شبی درخانه یکی از اجزاء منعقد میگردد نظامنامه هم نوشتند لکن کار معتد بهی که از این انجمن بظهور رسید چند امر بود که ذیلا نکاشته اند اولاً - آنکه حاج آخوند شریعتمدار حاج شیخ فضل الله از سپهداریولی گرفت که حاج شیخ فضل الله را با آقایان مخالف کند و در یکی از مجالس هم به آقا میرزا مهدی پسر شیخ که از اجزاء انجمن بود جسارتی کرده بود پس از مذاکره در انجمن فرار شد که در یکی از لیالی عقب او را گرفته و ریش بلند او را مقراض کنند که عبرت دیگران شود قرار بر این شد شب بعد اجزاء درخانه آقای طباطبائی حاضر شدند مقراض و اسباب کار را فراهم نموده جناب آقا میرزا محمدصادق صلاح ندانست و گفت همین کار را محبوب میکند و باعث رنجش حاج شیخ فضل الله میشود و در اول امر باعث اختلاف خواهد شد جناب آقا میرزا مهدی اصرار میکرد اگر شما اقدام نکنید من تنها اقدام میکنم و خودم جواب پدرم را میدهم بالاخره آراء بر این قرار گرفت که از اذیت او منصرف شویم ولی باو برسانند که این قصد را کردند و او را بترسانند دیگر رشوه نگیرد و شیطنت نکند باری خبر بحاج آخوند رسید لکن ترك شغل خویش را نمود.

امر دوم - آنکه يك شب در انجمن مذاکره شد که جناب حجة الاسلام آقای طباطبائی قدری با مردم به تغیر و تشدد سلوک میکند باید در مقام اصلاح حال ایشان برآمد و نیز اجزای جناب آقا سید عبدالله از مردم تعارف و رشوه میگیرند و ما هر قدر بخواهیم به اشاره و کنایه یا به پیغام برسانیم اثر نخواهد کرد باید آقای بهیجانی راهم در انجمن حاضر کنیم بالاخره نتیجه مذاکرات این شب این شد که چندروز بعد جناب آقای طباطبائی را بعنوان مهمانی در ظهر بخانه جناب بهاء دفتر آوردیم بطوریکه آقای طباطبائی ملتفت شد یکدفعه خود را تنها دید آدمها و اجزای ایشان را گفتیم رفتند که برای سه ساعت بغروب بیایند و حضرت آقا را ببرند پس از خالی شدن مجلس از اغیار و منحصر شدن بهمان اجزاء انجمن عنوان سخن را اینطور کردیم که امروز بر حسب مشیت خداوند بتوجه امام زمان

ریاست مطلقه ملت تفویض شده است بحضرت عالی آقای بهبهانی اما حضرتعالی با مردم بدسلوک میفرمائید آیه مبارکه ولو کنت فظاً غلیظ القلب لانفضوا من حولک . حکم میکند که شخص رئیس باید بحسن سلوک و خوش رفتاری و مهربانی و رؤفت با مردم سلوک نماید اگر مردم از شما مأیوس شوند به کی پناه ببرند و به چه کسی ملتجی شوند و اما آقای بهبهانی این سلوک اجزاء و اطرافیان ایشان مردم را مستأصل و تباه میکند آنوقت خدای ناکرده سستی در اعتقاد مردم پدید خواهد شد آقای طباطبائی در اول امر قدری بخیال افتادند لکن چون بسر عزیز خود را در آن حوزه وانجمن دیده قوه قلبی بخود داده فرمودند امانن چون طعمی بمال مردم ندارم و از دنیا توقعی ندارم لذا تملق و چاپلوسی را ندارم لکن تا یک اندازه هم حق با شما است و تصدیق دارم و البته تغییر اسلوب و سلیقه میدهم از هر یک از شما ها خواهش دارم چنانچه دیدید بخطا رفتم مرا آگاه و متنبه نمائید .

از حرف حق و نصیحت دوستان بدم نیاید . و اما آقای بهبهانی چند شب قبل از این جناب حاج میرزا مرتضی آشتیانی داماد من دعوت نمود از من و آقای آقا سید عبدالله و در مجلس نظیر همین مذاکرات را نمود و گفت شما دو عیب دارید یکی آنکه زود متغیر میشوید و مردم را از خود میرنجانید بدون جهت . دوم - آنکه پسرهای شما از جهت لباس از ذی خود تجاوز نمودند و از وضع لباس خود خارج شده پسر ملا را چکار بلباس ستره و شلوار و پوتین من هردو ایراد ایشان را قبول کردم و تصدیق داشتم و قول دادم هر دو را اصلاح کنم بعد از آن رو کرد با آقای آقا سید عبدالله و گفت اجزای درب خانه شما از مردم رشوه و پول میگیرند و شما را بدنام و ضایع میکنند جناب آقا سید عبدالله در جواب فرمود اگر هر اهل میدانید . پس عاقل میدانند چه کند و تکلیف خود را میدانند . دیگر آنکه اجزای من چهل سال است که عادت باینکار دارند چطور میشود عادت چهل سال آنها را مانع شوم انشاء الله برور ایام اینکار هم اصلاح خواهد شد . اجزاء انجمن عرض کردند صلاح میدانید ایشان را حاضر کرده یا باصرار و التماس و یا ترس و تخویف ایشان را اصلاح کنیم . فرمودند سعی کنید عدالتخانه تأسیس شود . پس از تشکیل عدالتخانه همه اینکارها اصلاح میشود باری در آن انجمن قرار گذاردیم مفاسد امور را بنویسیم و بتوسط جناب آقا میرزا محمد صادق بنظر حضرت آقا برسانیم .

امر سویم - آنکه پس از شروع بانتخابات چنانکه بعد از این خواهد آمد مسموع افتاد که طایفه یهود و ارمنه و زردشتها اصرار دارند که و کیلی از خود انتخاب کنند و این مطلب باعث ایراد علماء نجف و اصفهان خواهد شد و یکدفعه اختلافی بزرگ پدید خواهد آمد که شاید مغل و مانع مقصود گردد لذا اجزای انجمن رأی دادند که حضرات را دیده آنها را منصرف کنیم از انتخاب و کیل از نوع خودشان پس از زحمات بسیار طایفه ارمنه بانهایت نجابت و معقولیت حق خود را در انتخاب ، اول منتقل نمودند بجناب آقای طباطبائی که یا حضرت آقا حق آنان را در این انتخاب ساقط نماید و یا خودشان از طرف آنان و کیل باشند و اما طایفه آنها هم حق خودشان را واگذار بجناب آقای بهبهانی نمودند لکن طایفه زردشتی چون ارباب جمشید را و کیل خود قرار دادند لذا قرار شد اسدالله خان سرتیب قزاقخانه برود ارباب جمشید را بخانه خود دعوت نماید از اینجهت اسدالله خان مأموریت

خود را انجام داده ارباب جمشید را عصر امروز بخانه خود دعوت نمود . اجزاء انجمن قبل از آمدن ارباب جمشید حاضر شدند ارباب جمشید هم آمد پس از تعارفات مرسومه بنده نگارنده روی کردم بارباب جمشید و گفتم علاوه بر این که شما صاحب این آب و خاک و از ابناء این مملکت می باشید يك اندازه متمول و صاحب مایه و اعتبار و با اکثر از مردم و اعیان و تجار طرف معامله می باشید اگر این مملکت بهرج و مرج افتد و اختلافی بین اهالی پدید آید ضررش بشما بیشتر عاید خواهد گردید بلکه نوع شما و ملت شما دچار زحمت و صدمه خواهند گردید پس شما باید پیش از ما طالب نظم و امنیت و عدالت باشید و امروز ما بزحمت زیاد صاحب این مجلس شدیم و چون اهالی ما هنوز معنی مجلس و کار مجلس را نمی دانند لذا آنطوریکه باید قدر این نعمت را نمیدانند و شاید باندی اختلافی این نعمت خدا داده را از دست بدهند و علماء اعلام اصفهان و عتبات عالیات اگر بدانند که خارج از مذهب اسلام هم در این مجلس وارد خواهد شد البته امضاء نمیکنند بلکه جداً مخالفت خواهند کرد و مانع از پیشرفت مقصود خواهند بود پس مناسب اینست که شما هم مانند طایفه آرامنه و یهود یا حق خود را ساقط و بایکسی دیگر از مسلمانان منتقل ننمائید و یا آنکه وکیل خود را از مسلمانان انتخاب نمائید تا مجلس قوتی بگیرد بعد از نضج و قوت مجلس آن وقت مختارید هر که را معین و انتخاب نمائید پذیرفته خواهد شد اجزاهم هر کدامی همین مضمون را ذکر کردند ارباب جمشید مذاکرات را تصدیق نمود و گفت من باید در انجمن طایفه و ملت زردشتی این مسئله را عنوان بکنم اگر آنها قبول کردند منم حرفی ندارم ولی تا بتوانم آنها را راضی میکنم . باری ارباب جمشید رفت و تا يك اندازه هم سعی خویش را نمود لکن یکروز جناب آقای بهجانی در مجلس علناً حمایت فرمود از طایفه زردشتی و فرمود این طایفه را بر مملکت ایران حق آب و خاک است بزرگان این طایفه در خارجه تحصیل نموده و تربیت شده میباشند در پارلمان انگلیس وکیل دارند و تاکنون هم بمعقولیت و نجابت رفتار نمودند البته ارباب جمشید وکیل طایفه زردشتی باید در مجلس شورای ملی وارد شود و از حمایت آقای بهجانی از ارباب جمشید هم دیگران ساکت شدند و هم ارباب جمشید بر وکالت خود مصر گردید (گویند تعارفی با آقا داد و کار تمام شد) .

امر چهارم - از امور معتدبه انجمن مخفی ثانوی اتفاق و اتحاد و بیداری اجزاء بریکاد قزاقخانه است که اسدالله خان و برادرش سیف الله خان پسران ابوالفتح خان میرینجه قزاقخانه و میرزا ابراهیم خان سرتیب قزاقخانه دامن فتوت را بکمر زده و در انجمن مخفی و سایر جاها خدمات نمایان نمودند بحمل از مفصل و مختصر از مطلق آنکه ، اسدالله خان سرتیب قزاق که از جوانان باتربیت و هواخواهان وطن میباشد و در این عالم جدید که اتفاقاتی اقتاد خدمات خوب بملت نموده و خود و برادرش سیف الله خان در حوزة اسلامیت و ایرانیث ادات صادقانه و نجابت و قنوت اصلیه رامشهود و جلوه داد و در انجمن و وطن زحمتش مذکور گردید چه اسدالله خان سرتیب اول کسی هست که در نظام فریاد نظم و معدلت را کشید و تقاضای عدل و مساوات و قانون را نمود چه در چند روز قبل در قزاقخانه هویدا و آشکارا برای جلب قلوب فرقه بریکاد این عنوان را نمود که امروز اتحاد هموم در یک میزان و کافه طبقات در یک رأی و عقیدت

شدند و عموماً لذت عدالت و آسایش را می برده اند و همگی در تشخیص مرض و تعیین علاج متفق الرأی و القول شده اند جز طایفه قزاق مغرض ناسپاس و خائن خدانشناس که نه از خدا شرم دارند و نه از پادشاه کافر نعمت و لى نعمت می منت اند و مضرّ با استقلال دولت و ملت و طرفدار استبداد و جهالت اند چه باینکه بالعیان و الشهود می بینند و بچشم خود ملاحظه میکنند که این وزراء خائن و این رؤساء جاهل مال دولت و ملت را میخورند و هزاران خیانت بیادشاه خویش میکنند باز اطاعت آنان را میکنند باینکه پادشاه اسلام امروز نهایت میل را باجراه قانون اسلام و تشکیل مجلس دارند . عین الدوله مارا باذیت ملت و اداشت و چقدر در آن لیالی و ایام مارا باذیت و آزار مردم و اداشت امروز که علماء اعلام و عموم ملت از پادشاه ، معدلت خانه خواستند و فرمان تأسیس مجلس صادر گردید چرا ما باید در زیر بار عبودیت باشیم چرا نظام و قزاقخانه عدالت نخواهند چرا ساکت باشیم و به بینیم که رئیس ما حقوق مارا بخورد و تازیانه استبداد را بر ما بزند پس بیائید اتفاق کنید اتحاد کنید شمام مجلس داشته باشید که رئیس شما نتواند بشما تحکمی کند و شمارا بدون جهت با ملت طرف کند و حقوق شمارا یا مال نماید نقص و ملالت و بی شریفی متوجه ما خواهد گردید که تمام طبقات مردم در تحت قانون و معدلت باشند و ما که اهل نظام می باشیم خارج از حکم باشیم دیگر آنکه علماء و سادات و صلحاء و خوبانند که حمایت می کنند از مظلومین چرا ما باید معاون ظالمین باشیم سابقاً ما مردم روحانیان و رؤساء ملت را در میان دوات و ملت یک حد فاصلی میدانستیم و فرقه جلیله علماء را ضد پاره عوالم و مانع ترقیات دولت و ملت می بنداشتیم اینک می بینیم خلاف آنچه را که توهم میکردیم . حالا وقت آن است که ما هم مجلس معدلت بخواهیم و خود ما را شریک ملت و هوخواه وطن دانیم پادشاه خود را مقتدر کنیم و خود را دشمن استبداد نائیم چه ضرر دارد ما هم مجلس معدلت داشته باشیم تا رئیس ما نتواند باظلمی کند این حرفها در قزاقخانه مؤثر افتاد و خورده خورده عموم قزاق بیدار شدند .

خبر بر رئیس رسید اسدالله خان را احضار نموده و حکم حبس داد اسدالله خان گفت تقصیر من در نظام چه باشد و چرا من در محبس بروم تمرّد نموده و سخت ایستادگی نمود رئیس نیز سخت گرفت اسدالله خان هم در مانعت و عدم انقیاد مقاومت نمود رئیس شمشیر کشیده اجزاء قزاقخانه و صاحب منصبان که این بی قاعده گى و خلاف ترتیب را از رئیس دیدند به اسدالله خان گفتند چون رئیس خلاف نظام نمود و بشما شمشیر کشید پس بهتر این است که شما ملایم شوید تا تقصیر او مسلم و محقق گردد اسدالله خان چون این خیر خواهی را دید لذا خودش بطرف محبس روانه گردید یک روز در محبس ماند خبر بحضرت حجة الاسلام رسید حضرت آقای طباطبائی بعض پیغامات با اسدالله خان داده و برای نایب السلطنه که وزیر جنگ بود نیز پاکتی نوشتند رئیس قزاق بغیال افتاده ترسید و فوراً اسدالله خان را از محبس بیرون آورد و معدرت خواست رؤساء قزاقخانه جمع شدند و کتابچه مهر کردند که البته باید قزاقخانه هم مجلسی داشته باشد لذا آراء همگی بر این قرار گرفت که مجلس مشاورت نظامی را تأسیس کنند ولی بعد از اتمام کتابچه اختلافی بین صاحب منصبان و رؤساء بریکاد در نگهداری و ضبط کتابچه واقع گردید این مشاجره و اختلاف سبب شد که کتابچه را پاره کردند لکن بعض عقلاء در بین افتاده میان آنها را التیام

داده باز مجدداً عقد اتحاد و اتفاق بین آنها بسته گردید و آراء همگی بر مجلس نظامی خاص درین بریکاد قرار و تعلق یافت و این اول مجلسی است که در نظام تشکیل یافت و سبب آن در واقع اجزاء انجمن بودند که محرک اسدالله خان و برادرش سیف الله خان شدند .

امروز جناب آقا میرزا محمدصادق تشریف بردند صاحبقرانیه برای گفتگوی نظامنامه و اتمام امر انتخاب .

روز شنبه ۴ شهر رجب ۱۳۲۴ - امروز جناب حجة الاسلام آقای طباطبائی کاغذی نوشتند برای نایب السلطنه در باب اسدالله خان سر تیپ قزاقخانه که او را بدون جهت حبس کرده اند و نوشتند که این شخص رئیس معلم است که باید این جماعت را تعلیم و مشق نظام بدهد دیگر حق کشیدن شمشیر بر روی شخص محترمی مثل اسدالله خان را ندارد الی آخره .

این کاغذ و این پیغام موجب خوف و ترس رئیس گردیده فوراً اسدالله خان را از محبس بیرون آورده و معذرت خواست و قبول مجلس راهم نمود و اجزاء متفقاً هم عهد و متحد شدند بر تشکیل مجلس جناب آقا سید قریش که از اجزاء حضرت حجة الاسلام و از سادات غیور بود در تأسیس نهایت سعی را متحمل گردیده و از طرف حضرت آقای طباطبائی و انجمن مخفی حامل پیغامات و رسول بود . و صورت عهدنامه برای طایفه قزاق نوشته که همگی آن را مهر کردند ما صورت آن را ذیلا درج مینمائیم .

صورت عهد نامه بریکاد

ار آنجائیکه ترقی نوع انسان در هر عهدی و زمانی بسته باتحاد و اتفاق بوده و هر قومی که نفاق داشته اند تمام شنیده اند و هر جماعتی که اتفاق داشته اند از حیث علم و شرف ترقیها کرده نام نیک در صفحه روزگار گذاشته اند و این اتفاق و اتحاد امریست معنوی و قوه ایست روحانی که یک قومی را مانند اهل یک خانه یگانه میسازد و فرد فرد اجزاء را شریک نفع و ضرر می نماید و در هر قومی که این کوکب سعادت طلوع نماید خوشبختانه از هر حادثه و فتنه مرافه الحال خواهند بود علی هذا این اوقات بدل خداوندی شامل حال عموم صاحب منصبان بریکاد گردید و جزئی نفاق که در میان داشتیم مبدل باتفاق گردید و از تاریخ سویم شهر رجب المرجب (۱۳۲۴) اتفاق و اتحاد نمودیم کمافی السابق بر استی و درستی بدولت و ملت خدمت و جانفشانی نمائیم چنانچه از ابتدای انعقاد بریکاد هم تا کنون خدمات جانفشانه این چاکران بر اولیاء دولت و ملت مکشوف و مبرهن است برای استحکام قلوب خودمان چنان صلاح دیدیم اتفاق نموده برادرانه در تکمیل جانفشانی کمافی السابق برداشته و در پیشرفت ترقی خودمان و شرف دولت و ملت کمال جد و جهد را داشته باشیم لهذا این ورقه را بر رسم یادگار نگاشته و عموماً مهر نموده و در نزد یکی از ارکان بریکاد بر رسم امانت می نهیم که عند الحاجة حجت باشد و این اتحادنامه یک سرمشقی است که بر سیل وصیت نامه برای اولاد و اعقاب خود میگذاریم به همین قسم که پدرشان اتحاد داشته اند آنها هم این رشته اتحاد را محکم و استوار نمایند امیدواریم که این رشته اتحاد روز بروز محکم تر و

استوارتر شود و این نعمت عظمی را از این قوم سلب نفرماید توضیح آنکه موافق این اتحاد نامه اشخاصیکه این ورقه را امضاء نموده و بقید قسم ملتزم شده‌اند هر گاه از آنها خیانتی ظاهراً و باطناً نسبت بدولت و ملت بروز و ظهور نماید و بدرجه یقین و علم برسد اورا بدست اولیاء دولت و ملت خواهیم داد که معدوم صرف نمایند که عبره‌اللناظرین شود و بهیچوجه هم بیازماندگان اوراعیتی از طرف صاحب منصبان بریکاد نخواهد شد فی سویم شهر رجب ۱۳۲۴ .

روز یکشنبه پنجم شهر رجب ۱۳۲۴ - امروز حضرت آقای طباطبائی نقاهت و نوبه عارض ایشان گردید کمتر بیرون تشریف آوردند لکن اعیان و بزرگان دیدن می‌آیند .

آقای بهجانی هم مشغول پذیرائی واردین می‌باشند دیگرانهم در مدرسه نظامی نشسته مشغول مذاکره در امر انتخاب می‌باشند .

امروز حکم تکفیر سپه‌دار از اصفهان از طرف آقای نجفی رسید که مشعر بر کفر او بود که مسلمانان را امر باجتناب از او فرموده‌اند تلگرافاتی هم از ولایات مخایره شده است که ماصورت بعضی از آنها را درج می‌نمائیم .

تلگراف از مشهد

حجج الاسلام و حماات حوزه شرع سیدالانام را بعرض سلام مصدعیم و در آستان قدس بدعا کوئی مشغولیم البته این مساعی جیهه منظور نظر حضرت حجة عصر عجل الله فرجه و علیه و علی آباءه افضل الصلوة والسلام میباشد و چون صلاح ملت و دولت است تمام طبقات از عواطف شاهنشاه اسلامیان بناه خلد الله ملکه فرین تشکر و امتنان اند . سید اسدالله فروزینی - شیخ ذبیح الله - سید عبدالمجید - شیخ محمد تقی تربتی الاصل - زین العابدین - رئیس الطلاب - شیخ حسن - امضاء آت این تلگراف از علماء اعلام مشهد مقدس میباشد .

از کرمان

حضور مبارک حضرت مستطاب اجل شیخ الطائفه رئیس فرقه - سرکار حجة الاسلام آقای طباطبائی دام ظلّه در این موقع که نتایج اقدامات عالیّه بموجب نفاذ دوات و ترقی ملت مشهور شده با کمال خلوص عرض تبریک می‌نماید .

(خادم ملت محمود)

امضاء فوق از آقا میرزا محمود مجتهد است

بعضاً از کرمان

آستان مقدس حضرت آیه الله رئیس المسلمین آقای آقا میرزا سید محمد روحی قدها - ورود موکب مسعود و فوزیه مقصود موجب سعادت دولت و ملت مبارک و میمون باد .

(فدوی منتصر الممالک)

امضاء فوق از منتصر الممالک ییگلریگی کرمان است که در زمره بزرگان واعیان کرمان است .

از همدان

حضور مبارک بندگان حضرت مستطاب حجة الاسلام والمسلمین آقای آقا میرزا سید محمد مدظله العالی - شکرند ابرای که تیردعای پیرما به هدف واقع و کوکب اقبال آنحضرت از مطلع سعادت طالع بخت اهل ایران سر بلندی کرد و باردیگر آفتاب عواطف حضرت مستطاب عالی مدظله العالی وسایر علماء اعلام مدظله العالی بر عموم اهالی بلاد مسلمین بر تو افکند قعلا بورود مسعود تبریک معروض میدارد و مزید اقبال واجلال حضرت مستطاب عالی وسایر علماء اعلام را همواره از ایزد متان مشئت می نماید .

(الاحقر حاجی آقا حسین فاضلی)

از کلات

حضور مبارک حضرت مستطاب آیه الله رئیس حوزه مقدسه اسلامیة آقای آقا میرزا سید محمد مدظله العالی تعظیمات آتیه ملیه را در خدمت امنای حوزه مقدسه اسلامیة قبول تجدید تبریکات خود در موقع حصول این سعادت ابدی و عید بزرگ اسلامی قرار میدهم و یومئذ یفرح المؤمنون بنصر الله بنصر من یشاه و هو عزیز رحیم .

(میرزا آقا)

امضاء تلگراف فوق از آقا میرزا آقا مجاهد اصفهانی است که در کلات محبوس است .

از همدان

حضور مبارک آقایان حجج الاسلام ادام الله اظلالهم از عرض خلوص

بمرض تبریک مصدع وازانجام مقاصد ملیّه اسلامیّه که موجب رفاهیت عموم اهالی است متشکر و مزوده شرح مقاصد مهمه اسلامیّه را حسب وعده منتظریم (محمد باقر رضوی - امام جمعه)

ازکلات

خدمت جناب ناظم الاسلام - تبریکات داعی در حوزة مقدسه تقدیم .
(مجد الاسلام)

رشیراز

خدمت سرکار حجة الاسلام آقای آقامیرزا سید محمد طباطبائی دامت برکاته - انشاء الله تعالی ورود جناب مستطاب عالی و سایر آقایان عظام میمون و مبارک خواهد بود اهمّ مستدعیات اهالی فارس از ناحیه شریفه خلاس قوام الملك و اصلاح امور ایشان است و امروز اگر جداً باتفاق در این مقام بر آئید قطعاً نتیجه مقصوده حاصل و عموم اهالی متشکر خواهند بود خدا میداند این تدابیر برای تجدید ایالت فارس با حال وحشت که در خلق مشهود است آهن سرد کوبیدن است . خدمت آقای شیخ و آقای بهبهانی هم عرض شد منتظر جواب میباشم .

(ابراهیم الشریف)

تلگراف فوق را جناب حاج میرزا ابراهیم مجتهد شیراز از خط کمیانی انگلیس مخبره نموده است چون از وقتی که شماع السلطنه از حکومت فارس معزول گردید و وزیر مخصوص بحکومت رفت و علاءالدوله هم که بود قوام الملك را در طهران نگاهداشته بودند لذا استدعای جناب آقا این است قوام الملك را مرخص کنند و آقایان توسط کنند از او که برود بفارس تا امر ملت قوت بگیرد و بامقصدش همراهی از قوام الملك بوده که به خواستش پسر هایش این تلگراف را مخبره نموده است دیگر العلم عند الله و حون هنوز حاج شیخ فضل الله مخالفتی ظاهر نکرده است لذا اشاره هم باو کرده است . روز دوشنبه ششم شهر رجب (۱۳۲۴) - امروز جناب عضد الملك آمد نزد حضرت آقای طباطبائی که استدعا کند حضرت حجة الاسلام طرف عصر تشریف ببرند در مجلس شورای ملی لکن نقاهت حضرت حجة الاسلام رفع نشده است مشکل بتوانند حضور بهم رسانند صدر اعظم میرزا نصر الله خان مشیرالدوله امروز نهار مهمان است منزل حاج آقا علی اکبر یروجردی جناب حاج شیخ فضل الله هم آنجا بود با جمعی دیگر بعد از صرف نهار همانجا خوابیدند که عصر را بروند بمجلس شورای ملی برای امضاء و تصحیح نظامنامه چون جناب حجة الاسلام آقای آقامیرزا سید محمد تشریف نبردند در مجلس صدر اعظم هم نرفت لکن سایرین با مشیر الملك پسر صدر اعظم رفتند و در مجلس حاضر شدند

لکن صحبت امروز از امر نان و گوشت بود و کتابچه امتیاز آنرا نوشتند که بنظر صدراعظم و آقایان برسانند .

جناب آقا سید برهان الدین خلخالی که از بستگان امیربهادروزیر دربار بود امروز آمد نزد بنده و گفت امیربهادر شخص مسلمانی است و امروز در ذهن او جا گرفته است که مجلس مشاورت خلاف شرع است و اگر حضرت آقای طباطبائی در یک مجلس با ایشان بنشینند و صریح بفرمایند که این مجلس موافق شرع است و بدلیل و برهان و حکم بتی لزوم آنرا بفرمایند هر آینه این مرد باور میکند و دیگر همراه میشود موافقت او بهتر است از مخالفت چه این شخص همیشه اوقات نزد شاه می باشد لذا باید او را همراه نمود بنده گفتم حضرت آقای طباطبائی بخانه او نمرود و راضی هم نمیشود که او به خانه آقا آید چه آنوقت مردم میگویند آقا تعارف و رشوه گرفته است باین جهت ملاقات این دونفر مشکل است آقا سید برهان گفت اولاً در مجلس علنی ملاقات کنند نه در خلوت و دیگر آنکه در خانه خود شما باشد که از هر دو دعوت کنید و باعث ملاقات شوید لذا بنده نگارنده خدمت حضرت آقای طباطبائی عرض کردم حضرت آقا قبول فرمودند یا در خانه خودشان در مجلس علنی باشد و یا در منزل بنده نگارنده قرار بر این شد که جناب آقا میرزا محمد صادق ملتفت شده و مانع شد و گفت موجب اتهام و بدنامی ماها می باشد آنوقت مردم بدمیگویند از این جهت زحمت بنده نگارنده و جناب آقا سید برهان الدین به در رفت .

روز سه شنبه هفتم رجب ۱۳۲۴ - امروز جناب آقا سید عبدالله را احضار کرده بودند برای رفتن حضور شاه و حضرت آقای بهبهانی مستعد و مهیا از برای رفتن به صاحبقرانیه شده که طلاب خدمت جناب آقا رسیده و جداً مانع شدند و عرض کردند این رفتن شما تنها نزد شاه موجب اتهام است جناب آقا سید عبدالله طلاب را خاموش و بدلیل و برهان مدلل نمودند که رفتن نزد اعلیحضرت لازم است و اگر نروند کار معیوب خواهد گردید طلاب عرض کردند پس تنها نروید جناب آقا گفت شاه مرا تنها خواسته است شاید بخواد حرفی محرمانه بفرماید و بودن ثالث مانع باشد بهر جهت جناب آقا تشریف بردند بصاحبقرانیه و مراجعت را آمدند منزل حضرت آقای آقا میرزا سید محمد لکن هنوز معلوم ما نگردید که مطلب چه بوده است .

حاج سیف الدوله وزیر تجارت هم امروز بقدر صد نفر از تجار را احضار نمود که ما هم باید مجلسی داشته باشیم خوب است تجاریان زده نفر را وکیل کنند که این یانزده نفر در مجلس محاکمه وزارت حاضر شده و در امور تجار ناظر باشند نوشته هم نوشتند بعضی مهر کرده بعضی عذر آورده که باید فکری کنیم و در این امر تأملی نمائیم آنوقت جواب میدهم .

حاج محمد تقی و حاج حسن مطالبه خرج این مدت تحصن را نموده مدعی بودند که سی و دو هزار تومان از خود خرج کردیم تجار صورت خواسته تا هجده هزار تومان صورت دادند لذا تجار گفتند بیست هزار تومان شما منتها خرج کردید . از خارج هم خبر داریم که بشما معاونتی شده است حاج محمد تقی و برادرش مدعی بودند که ماسی و دو هزار تومان پول داشته و اینک دیگر چیزی در دست

نداریم باری آقایان از تجار خواهش نمودند که آنچه می گویند بآنها بدهید حضرات تجار صورتی نوشته و پولی رویهم تقسیم کردند از فراد صورت ذیل گرفته شده و بآنها دادند .

صورت اشخاصیکه پول دادند به حاج محمد تقی برای آنچه که در سفارتخانه خرج شده بود

حاج حسین آقامین الضرب . حاج معین بوشهری . حاج محمد اسماعیل آقا مغازه . آقامیرزا محمود اصفهانی . ارباب چشمید .

باری پول حاج محمد تقی و حاج محمد حسن را که در سفارتخانه خرج کرده بودند بر حسب خواهش آقایان جمع آوری نموده و دادند .

ادیب المجاهدین کرمانی که در واقعه گرفتاری جناب حاج شیخ محمد واعظ گلوله تفنگ به رانش خورده تا کنون مشغول معالجه او می باشند این ایام حالش بهتر شده است یعنی از خطر گذشته است دستخطی هم از اعلیحضرت خطاب به اعلم الملك که از اطباء مخصوص شاه می باشند صادر شده است که از ادیب المجاهدین توجه و پرستاری کنند اعلم الدوله هم نوشته به جناب آقا سید ابوتراب که از اطباء مریضخانه دولتی است در دست ادیب است که ما صورت آنرا درج تاریخ خود مینمائیم و هذا صورته :

عنوان پاکت

خدمت ذی شرافت جناب فخرامت نصاب آقای آقامیرزا سید ابوترابخان حکیمباشی مقیم مریضخانه مبارکه دولتی زید اقباله .

قربانت شوم - پس از تقدیم مراتب اخلاص و ارادت حسب الامر قدر قدرت همایون شاهنشاهی ارواحنا له الفداء ابلاغ مینماید از جناب ادیب نگاهداری نموده اگر حمل و نقل او ممکن است که به مریضخانه مبارکه بیاید در آنجا و الا در منزل خود او همه روزه عبادت فرموده تا وقتیکه شفای کامل یافته راپورت سلامتی او را بعد باین ارادتمند مرحمت بفرمائید تا بعرض خاکبای اقدس مقدس اعلیحضرت ظل اللهی ارواحنا له الفداء رسانیده خدمات جنابعالی معروض شود .

(ارادتمند صمیمی خلیل است)

چهاردهم جمادی الثانیه ۱۳۲۴

این مکتوب را دکتر خلیل خان ملقب باعند الدوله رئیس اطباء دولتی برای آقا سید ابوترابخان که از اطباء مریضخانه دولتی است نوشته است و از اقدامات و توجهات و پرستاری آقا سید ابوترابخان این ایام حال ادیب المجاهدین رو به بهتری است .

روز چهارشنبه هشتم رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز صبح نظام الملك وزیر عدلیه و جناب آقای صدرالعلماء خدمت حضرت آقای طباطبائی رسیدند برای احوال پرسی . رفتن جناب آقا سید عبدالله حضور

شاه باعث گفتگوی مردم گردیده قلوب عموم عامه متزلزل گردیده که بعد از این همه هیاهو و این همه ضرروخسارت و اتلاف نفوس عمأقریب این آقا ملت ضعیف جاهل را خواهد فروخت به ثمن بخش خداوندا خودت رحم کن مقصود ما این بود که اول ملت عالم شود پس ازعلم و تصحیح و تلقیح ادارات دولتی و منظم شدن وزارتخانه‌ها و امنیت آنوقت قهرآ دولت مشروطه و حریت حاصل خواهد گردیدولی حالا این ملت جاهل که ازعلم و صنعت عاریند چه گونه قدراین نعمت خدا داده و این گوهر گران بها را بداندند و آیا بتوانند بخوبی بآخررسانند .

طرف عصر امروز آقایان تجارآمدند منزل آقای طباطبائی و عنوان کردند که ازرفتن جناب آقا سیدعبدالله حضورشاه مردم درروحشت و خیالات افتادند میترسیم آخرما ملت را بفروشد جناب حجة الاسلام آقای طباطبائی اطمینان بایشان داده و فرمودند جناب آقا سید عبدالله که تا با امروز صد هزار قسم زحمت و مرارت کشیده است و متجاوز از بیست و کرور تومان ب مردم ضرر وارد آورده است چگونه میتواند گول بخورد و جانب ملت را فروگذارد . مجملآ اطمینان به تجار داده بعد فرمود نظامنامه که چند روز قبل در مجلس قرائت شد آنرا دولت تغییر داده است ماده سوم را بکلی از بین برداشته است یعنی وکلای شهرها را زده اند و بعض تغییرات دیگر در نظامنامه داده اند ولی ما قبول نکرده ایم امشب باید فصول نظامنامه را بنویسیم که پس فردا روز جمعه در مجلس قرائت شود و صورت نظامنامه را در مجلس قرائت نمود . تجار بالاجماع و الاتفاق گفتند ما این نظامنامه را قبول نداریم .

روز پنجشنبه نهم رجب ۱۳۲۴ هجری - در این روز بازمین تجار و کسبه گفتگوی رفتن جناب آقا سیدعبدالله حضورشاه می باشد کسبه و اصناف طرف عصر بقدر صد نفری آمدند منزل آقای طباطبائی و نیز شکایت از جناب آقا سید عبدالله نموده جناب حجة الاسلام بآنها اطمینان داده و فرمود ما منتظر تصحیح نظامنامه می باشیم و الا مسامحه و ملاحظه را سببی دیگر نیست .
امروز شنبه باژلاتین طبع شده است در کوجه و بازار و مجامع و مدارس انداخته شد که ما صورت آنرا دست آورده و درج تاریخ خود نمودیم و هذا صورته :

شبنامه

بدبخت اگر مسجد آدینه بسازد یا طاق فرود آید یا قبله کج آید

ای افسوس که زحمت و خسارت ما ملت بی نتیجه ماند بلکه نزدیک شد که نتایج آن عاید بعضی از اجزاء محترمین گردد ای خاک بر سر ما ایرانیان جاهل که با آنکه هزار مرتبه تجربه در امری نمائیم باز خیر و شر خود را نمیدانیم پس از آنکه ظالمین خدا شناس جمع کثیری از مظلومین متظلمین را بی جرم و گناه در خون خود غلطانیدند و ابواب آسایش و امنیت را بر ما مسدود نمودند ناچار پناه بدولت معدلت گستر انگلیس بردیم آن حامی عدل و داد مارا پناه داد و دست ظالمین را از ما کوتاه نمود مقاصد خویش را در شرف انجام دیدیم .

علماء اعلام که عطف عنان از مسافرت نمودند شخص شخص بسوی سفارتخانه تاختند و ما را

بمواعید انجام مقصود و انعقاد مجلس شورای ملی و اائق کردند بدین اطمینان از دربار معدلت مدار انگلیس کتاره کردیم و هم روزی انتظار فرج کشیدیم پس از مدتی نه از مقصود اثری ونه از مطلوب نشانی هویداست چه شده دولت را که بوعید خود وفا نمی نماید و چه شد علماء را که به عهد خویش عمل نمی نمایند چنانچه روزی چند بدین منوال بما بگذرد که به مقاصد خود نرسیم در مقام دادخواهی از دولت و علماء ملت بر خواهیم آمد و روزگار را بر چشم ظالمین غدار و منافقین کج رفتار تیره و تار خواهیم کرد و در طلب حقوق ملی خویش از احدی تبعیت نخواهیم نمود و جانهای خود را در سر این کار خواهیم گذاشت - بقیه دارد .

این شب نامه منتشر گردید دیگر بقیه آنرا ندیدیم مسامحه و محاطله که مردم گمان میکردند همانا مرتب نشدن نظامنامه بود که هنوز طبع نشده است مردم هم گاهی در مدرسه نظامی یعنی مدرسه که سابقاً مدرسه بود و این ایام برای مجلس و امر انتخابات معین شده است جمع میشوند بعضی هم در خانه های آقایان آمد و شد میکنند اعلی حضرت شاهنشاه هم در قصر صاحبقرانیه باحالت مرض و کسالت بسر میبرند شاهزاده عین الدوله هم در شیرانات تهیه مسافرت می بیند ولی هنوز عازم بر مسافرت نیست و به مسامحه و محاطله و دفع الوقت میگذرانند صدراعظم حالیه مشیرالدوله هم تا عین الدوله در اطراف تهران باشد ملاحظه میکند مردم هم از حرکت نکردن عین الدوله بخیال افتاده اند .

روز جمعه دهم رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز عده کثیری از تجار و کسبه که عده آنان به پانصد نفر میرسد آمدند منزل آقای طباطبائی که جناب آقا سید عبدالله از همراهی ملت منصرف و مایل بدولتیان شده است بعضی از مردم هم رفته بودند منزل حاج شیخ فضل الله و شکایت از آقای بهبهانی کرده و میکنند . بعضی از مردم هم قسم خورده اند که جناب آقای بهبهانی را بقتل رسانند . حضرت حجة الاسلام آقای طباطبائی فرمودند ای مردم در این امری که ما زحمات بسیار کشیده و جمعی بقتل رسیده و متجاوز از بیست کرو را بر اینان ضرر رسیده چطور تصور می شود که شخص عاقلی مانند آقای آقا سید عبدالله را بی جهت متهم نمود و باور نکنید که ایشان از این مقصود بزرگ منصرف شوند این سوء ظن را نسبت بجناب آقا سید عبدالله نکنید من تاجان دارم از همراهی درباره ملت دریغ نخواهم نمود . بالاخره مردم را از بعضی خیالات منصرف فرمودند .

طرف عصر سه ساعت بغروب مانده مجلس منعقد گردید علماء اعلام و بعضی از وزراء حاضر شدند نظامنامه نوشته قرائت نمودند لکن بعضی قبول نکردند ، نظامنامه دولت را هم رد نمودند پس از مذاکرات بسیار آرا ، برای این قرار گرفت که تا روز دوشنبه تجار و علماء باهم بنشینند و نظامنامه بنویسند و روز دوشنبه بیاورند و عتاً فصول و مواد آنرا بخوانند جناب حجة الاسلام آقای آقا سید عبدالله در مجلس بر خواسته و قسم خوردند که من از دولت چیزی نگرفته ام و از خیال خود منصرف نشده ام چرا شما مردم صبر و حوصله ندارید کلاً باین بزرگی را چگونه میتوان در دوسه روز انجام داد مجلاً بصد هزار قسم و گفتگو مردم را اطمینان دادند . جناب حجة الاسلام آقای آقا سید محمد نیز بر خواسته خطابه خواندند مردم را اطمینان داده از فرمایشات ایشان مردم مطمئن شده آرام گرفتند .

روز شنبه یازدهم شهر رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز تجار و آقایان مشغول نوشتن نظامنامه

می‌باشند امروز عصر جناب شیخ‌الملک کرمانی که تازه از فرنگستان مراجعت نموده آمد بنده منزل و گفت ما اهالی ایران تاکنون درخط مجلس و قانون و حقوق نبودیم این مدارس هم که تأسیس شده است چون تازه سن و شاگردانش مبتدی بودند از این علم حقوق و علم اداره بی‌ربط میباشند تجربیات ما هم در این خطوط نبوده است هر يك از ماها هم که بخارجه سفر کردیم اولاً آنکه در این خیالات نبودیم تا نیا آنکه جوانان ما که جز اشتغال به عیش و عشرت و تماشای مجالس تبارت و لهویات دیگر کاری نداشتند پیران ما هم مشغول به کسب و تجارت و کار و شغل خویش بودند . امروز که خداوند عالم علمای ما را موفق و مؤید فرمود بر بیداری مردم و همراهی از اهالی ایران و پادشاه ما ، زیادتر از توقع ما بنا داد افسوس و هزار افسوس که نه ما را علم و تجربیات خارجه است تا بآن ترتیب پیش به بریم و نه خودمان بحال خودفکری میکنیم . اشخاص مغرض هم درین افتاده اند و عملاً قریب کار را خراب میکنند دولت انگلیس سالهای دراز هر يك از نکات را دانسته و ضرر و نفع هر چیز را دیده و از روی تجربه و علم باین حال رسیده است پس خوب است شما خدمت حضرت آقای طباطبائی رسیده محرمانه عرض کنید یکنفر معلم از دولت انگلیس بخواهند تا وضع مجلس و ترتیب مجلس و تدوین قوانین مجلس را بدستیاری او بکنند چه این مجلس باید در امور مملکتی و وضع قوانین دولتی مذاکره نماید و تشکیل و ترتیب و وضع آن ربطی بدین و مذهب ندارد بالاخره بنده نگارنده و جناب شیخ‌الملک دراول غروب امروز خدمت آقای طباطبائی رسیده چون اجنبی در مجلس نبود عنوان مقصود را نمود حضرت آقا تا یک اندازه قبول فرمودند و نزدیک بود بهمین منوال امر بگذرد که دکتر رضاخان که حاضر در مجلس بود گفت ما معلم از خارجه لازم نداریم چند نفر عاقل دور هم نشستند و مشاورت نمودن معلم نمیخواهد و کاری بزرگ و مشکل نیست چنانچه دیگران باهم نشستند و مشورت نمودند ما هم می‌نشینیم و مذاکره از کارهای خود میکنیم نواقص خود را عنوان میکنیم و در تکمیل آن سعی میکنیم مجلاً این دکتر اینقدر گفت تا اهل مجلس با او هم‌رای شدند و حضرت آقا را از این خیال منصرف نمودند ما هم که چنین دیدیم دیگر ساکت شدیم .

روز یکشنبه دوازدهم رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز نظامنامه انتخابات را نوشتند و آوردند خدمت حضرت آقای طباطبائی ارائه دادند حضرت آقا فرمودند اگر عموم مردم پسندیدند ضرر ندارد لذا نسخه‌های متعدد نوشته شد که بنظر عموم برسانند و برای عامه قرائت کنند امروز باز جناب آقا سید برهان خلغالی بنده نگارنده را دید که درباره امیر بهادر وزیر دربار کاری کنم که یک دفعه حضرت آقا با ایشان ملاقاتی بفرمایند و مشروع بودن مجلس مشاوره را باو بزبان خود بفرمایند لکن بنده نگارنده آنچه سعی میکنم جناب آقای میرزا محمدصادق یاره میکند و مایل باین امر نمی‌باشد . حضرات طلاب و تجار هم در منازل آقایان امروز باز بعضی مذاکرات می‌نمایند که راجع بامیر بهادر و اقبال الدوله و سبهدار است .

از طرف سبهدار واسطه آمد و جناب آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی پسر بزرگ آقای طباطبائی را دیده که سبهدار ده هزار تومان بشما میدهد که اسباب دوستی و ملاقات او را با حضرت آقای والد

فراهم آوردید و رفع اتهام از او بفرمائید جناب آقا میرزا ابوالقاسم گفت من برای ده هزار تومان پدرم را متهم نمی‌توانم دید در این موقع که علماء اصفهان تساخت آورده اند به سیه‌دار مناسب نیست من اسباب ملاقات سیه‌دار را با پدرم فراهم آورم واسطه آنچه اصرار نمود جناب آقا میرزا ابوالقاسم انکار نمود.

روز دوشنبه ۱۳ رجب ۱۳۲۴ هجری - که عید سعید مولود حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است طرف عصر درازگ در مدرسه نظامیه مجلس منعقد گردید نظامنامه را قرائت نمودند همگی پسندیده بنا شد بامضاء دولت برسانند چون امر نان و گوشت را از طرف دولت واگذار نمودند بامیربهادر و اقبال‌الدوله و نصرالسلطنه سپه‌دار که نان را از قرار یکمن تبریز در یک قران بفروشد لذا در مجلس مذاکره شد آقایان قبول نکردند و گفتند باید امر نان و گوشت را واگذار نمود به تجار معتبر که از قرار یکمن چهار عباسی بفروشد و ضمانت هم بدهند چه این سه نفر امروزه که اول خرمن است یکمن یک قران می‌فروشد لکن آخر سال باز گران می‌کنند ما تا حرف بزیم خواهند گفت ما با دولت این قسم قرار گذاردیم. بعضی هم در مجلس از اقبال‌الدوله و امیربهادر و سیه‌دار بدگفتند اختلافات در باره این سه نفر زیاد شد.

روز سه‌شنبه چهاردهم رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز نظامنامه را که ملت نوشت فرستادند حضور شاه که امضاء نمایند و شهرتی گرفته است که دولت زمین درشت را بایول زیادی داده است بجناب آقا سید عبدالله باینجهت مردم دل شکسته شده‌اند و از جانب آقا سید عبدالله و اجزایش مأیوس شده‌اند. مجمل از مفصل زمین درشت که اعلیحضرت دستخط فرموده‌اند و داده‌اند باقای بهبهانی این است که درشت ده و مزرعه‌ایست در سمت شمال تهران واقع است و زمین درشت در چند سال قبل متصل بود به باغ شاه که الآن متصل به خندق و دروازه شهر تهران است و چون فرمانفرمای مرحوم نصره‌الدوله پدر فرمانفرمای حالیه که مستی بعدالحسین میرزا است آبی را جاری نمود که موسوم بآب فرمانفرما است و در بیرون شهر آسیاب و باغ احداث نمود و اطراف آبر را تجحیر نمود لذا رعایای درشت در مقام مزاحمت و تصدیع و ممانعت فرمانفرما برآمدند فرمانفرما هم چون احتیاج خود را بآن زمینها میدانست رعایا را بهر طور بود ساکت نمود یا بصلح و خریدن و یا بقهر و زور هر چه بود مدعی از بین رفت و فرمانفرما فرمانی را از مرحوم ناصرالدین شاه صادر کرد و احتیاطاً هم از مرحوم میرزای آشتیانی خرید آن زمین را بعنوان زمین ممت و مجهول‌المالك نوشتجات شرعی و عرفی را تمام و در صندوق خود گذارد، پس از کشته شدن ناصرالدین شاه به تیر میرزا رضای کرمانی و عزل فرمانفرما عبدالحسین میرزا بسمرحوم فرمانفرما نصره‌الدوله از ریاست وزارت جنگ و سپهسالاری رعایای درشت مدعی به را مصاحبه کردند باقا سیدعلاءالدین اعتمادالاسلام و یکی از پسرهای آقا سید عبدالله در این ایام که فرمانفرما عبدالحسین میرزا در کرمان حکومت میکند آقایانهم بیش افتاده‌اند اعتمادالاسلام بتوسط آقا سید عبدالله دستخطی صادر نمود و فرستادند زمین را متصرف شوند مجیر دیوان پیشکار فرمانفرما مراتب را تلگرافاً به فرمانفرما اطلاع داد فرمانفرماهم آنچه توانست بهر کس

ملتجی و تلگراف نمود لکن بخرج نرفت ولی مسئله دستخط دادن زمین دَرَشت امروز بمردم رسید و درین مردم افتاد در مجالس و محافل مردم این اعطاء را عنوان میکنند تا در موقع چه پیش آید و فرمانفرما چقدر متضرر شود.

روز چهارشنبه یازدهم رجب ۱۳۲۴ هجری - جمعی از تجار واصناف آمدند درخانه آقای طباطبائی و گفتند ماجناب آقاسید عبدالله را خواهیم کشت چه این ملت را فروخته و رشوه گرفت و زمینهای دَرَشت را ازدولت برای خود وپسر و داماد خویش گرفته است جناب آقای طباطبائی مردم را به نصیحت ساکت نمود و فرمود مسئله زمین مدتی است درین است و متنازع فیه میباشد ربطی برشوه ندارد البته این عنوان را نکند که دراول امر زحمت مابهدر خواهد رفت .

امروز حاج معینالتجار بوشهری هزارتومان داد به جناب آقا میرزا محمدصادق که بدهد باجزاء انجمن مخفی که مواظبت داشته باشند بدگویان او را ساکت نمایند بلکه بتوان دروکالت از طرف ملت داخل شده او را در جزو مبعوثان ملت برقرار نماید جناب آقا میرزا محمدصادق ده بیست تومانی بآقا شیخ محمد مازندرانی و قدری هم بحاج جلال المالک و یک و دونفر دیگر داد و مابقی رامیل فرمود .

روز پنجشنبه ۱۶ رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز آقایان رفتند بمجلس گویا نظامنامه را امضاء نکردند مردم هم از مجلس آمدند درخانه جناب آقای طباطبائی واجتماع و ازدحامی شد آقای بهیجانی و حاج شیخ فضل الله و جناب صدرالعلماء و سایرین هم آمدند هیاهو و قیل و قال زیاد شد قرار گذاردند که روزشنبه دکانها را باز نکنند بعضی اذن گرفتند که عین الدوله را بکشند زیرا که آمده است شهرورفته است در پارک و خانه خود . آقایان مردم را ساکت نموده تا روزشنبه مهلت خواسته و گفتند مستشارالملك رفته است حضور اعلیحضرت شاهنشاه که نظامنامه را بصره برساند شما تا روز شنبه صبر کنید اگر نظامنامه بصره و امضاء نرسید آنوقت آنچه باید خواهد شد و ما هم باشما هر جا بروید خواهیم بود و اما آمدن عین الدوله بشهر شاید آمده است که تدارک خود را به بیند و خانه و اسباب خانه خود را رسیدگی و بکسی بسپارد . طلاب باین حرفها و مواعید متقاعد نشدند تا اینکه جناب آقای طباطبائی فرمودند تاپس فردا مهلت خواسته اند و من از طرف شما مهلت داده ام و قول داده ام شما صبر کنید الا کرام بالاتمام اگر تاپس فردا مجلس رسمی منعقد نگردید و نظامنامه بامضاء نرسید من حاضریم که بر حسب میل شما رفتار نمایم مردم متفرق شدند .

دراول شب خبر رسید که تجار رفتند بسفارتخانه انگلیس متحصن شدند برای تأخیر نظامنامه امروز مکتوبی از مسلمانان قفقاز رسید که نوشته بودند پنجاه هزار نفر فدائیهای قفقاز برای یاری کردن ایرانیان ازجان و مال گذشته اند هر وقت اشاره شود می آیند بایران . اگرچه اثری مترتب بر این حرفها نخواهد شد و کسی پیدا نمی شود که ازجان و مال بگذرد لکن تایک اندازه باعث قوه قلب عوام خواهد گردید و ما هم بر حسب وظیفه تاریخ نویسی آنچه بدست آریم می نگاریم صورت یکی از مکاتیب قفقازیه این است که ذیلاً نگاشته آمد .

مکتوب فدائیان قفقاز

حضور مبارک حضرت مستطاب حجة الاسلام آقای آقاسیدمحمد طباطبائی مدظله العالی - امروز ترجمه رفته حضرت مستطاب عالی را که درخصوص آزادی ملت از دست ظلم حکومت مستبد و تأسیس مجلس دارالشورای ملت و ایجاد قانون اساسیه و عدلیه برای اداره کردن دولت و استحکام پایه سلطنت شه هزار ساله که بعضرت مستطاب اشرف اتابک اعظم مدظله العالی مرقوم فرموده بودید در روزنامه محترم ارشاد زیارت گردید و یک دنیا مفتخر و یک عالم شاد و سر بلند و نهایت امیدوار شدیم که هنوز بکلی خون در عروق ما ملت ایرانیان خشک نشده و از میان بیست ملیان نفوس باز یک نفر مثل حضرت مستطاب عالی و حضرت مستطاب حجة الاسلام آقای آقاسیدعبدالله دامت برکاته بیرون آمدند و پیروی بجدت مکرم معظم خود حضرت رسالت پناهی ارواحنا فداه فرموده صدای واملتا بلند و بداد رعایای مظلوم بیچاره رسیده درصدد درخواست قانون عدالت برآمدند که بیست ملیون نفوس بیچاره را از دست پانصد نفر ظالم جابر خلاص بفرماید بطوریکه خاطر مبارک مسبوق است یکصد و پنجاه سال قبل دولت ما از تمام آسیا باج میگرفت ولی بدبختانه امروز همسایگان ما راضی به باج گرفتن از ما نشده درصدد قسمت کردن وطن عزیز ما هستند آیارواست که یک دولت شه هزار سال با کمال استقلال سلطنت نماید و امروز استبداد و خود پسندی و اغراض شخصی وزراء کار بجائی بکشد که احدی حرف حسابی را هم گوش نداده بگویند شماها چون قانون ندارید وحشی هستید ما باید ترتیب خانه شمارا بدهیم در داخله مملکت خود که جرئت حرف زدن نداشتیم و نداریم در خانه هم هر چه فریاد کردیم کسی بداد ما نرسید و رئیس هم نداشتیم که دست اتحاد بیکدیگر داده جان و مال و ناموس خود را از دست بعضی ظالمان خوش خط و خال خلاص نموده به جواب همسایگان بپردازیم ولی حالا صد هزار مرتبه خدارا شکر میکنیم که پرده از روی کار برداشته شده عموم اهالی وطن و برادران عزیز ما صدای همسایگان ما را شنیده بدانند چه باید بکنند و رأفت و مهربانی پدر مهربان و شاهنشاه تاجدار ما را هم فهمیده میدانند که شخص پادشاه هرگز راضی بجزب و ظلم نیست سهل است نهایت درجه مایل است که قانون عدالت برپا و اساس سلطنت و خانواده خود محکم شود پس در اینصورت حالا تکلیف ما عموم ایرانیان است که پیروی با او امر مقدسه حضرت مستطاب عالی و شخص پادشاه کرده ریشه ظلم را از بن براندازیم و هر کدام از وزراء که مانع پیشرفت خیالات حضرت مستطاب عالی بوده با او چنان رفتار نمائیم که ملت روس با وزیرای خود کردند و میکنند و جان و دل را از دست ظلم آنها خلاص نمائیم . تا حال ما گمان میکردیم که تقصیر از علماء ملت است که ماها این طور بدبخت مانده ایم ولی حالا که حضرت مستطاب حاضر شده اید تا اینکه جان خود را در این راه صرف فرمائید ما پنجاه هزار نفر رعایای ایران که از دست ظلم و تعدی اولیای دولت علیه ایران ترک جان و مال خود کرده در باد کوبه مشغول کسب و فعله گئی هستیم با کمال شوق و افتخار و از صمیم قلب حاضریم که از جان و مال و اهل و عیال خود گذشته بعضرت مستطاب عالی همراهی نمائیم و جان خود را در این راه تثار نمائیم که باز ماندگان ما آسوده باشند و سلطنت ما از میان نرود نه اینکه ماها

یقین داریم بلکه يك مليون نفوس ایران که در روسیه اقامت دارند همه همراهی خواهند کرد در خود ایران هم مسلم است هیچ کس از بندل مال و جان در این راه مضایقه نخواهند کرد .

(فدائیان ملت - ایرانیان مقیم بادکوبه)

روز جمعه هفدهم رجب ۱۳۲۴ - امروز جمع کثیری از تجار رفتند بسفارتخانه از صاحبقرانیه تلفن شد که نایب السلطنه و صدراعظم می آیند شهر و در مجلس حاضر میشوند یابین جهت سایرین تأمل و صبر کرده اند که عصر در مجلس حاضر شوند اگر بروفق میل مردم عمل نشد آنوقت عموم مردم بروند به سفارتخانه و در آنجا بمانند و تعطیل عمومی بکنند تا بمقصود و مرام خود برسند .

عصر آقایان علماء حاضر در مجلس نشدند صدر اعظم و نایب السلطنه هم که بنا بود بیایند شهر نیامدند طلاب هم عده زیادی رفتند بطرف سفارتخانه انگلیس اول شب جناب مشیر دیوان از طرف صدراعظم آمد بخانه حضرت آقای طباطبائی در حالتیکه حامل دستخط شاه بود دستخط را داد بحضرت آقای طباطبائی و اصرار و الحاح نمود که فردا آقایان در مجلس حاضر شوند که صدر اعظم و نایب السلطنه و سایر وزراء هم حاضر خواهند شد در باب عین الدوله هم حکم شده است که معجلاً برود بخراسان .

دستخط اعلیحضرت شاهنشاه مظفر الدین شاه

که در جواب لایحه علماء اعلام صادر فرمودند

جناب اشرف صدراعظم - کاغذ جنابان آقا میرزا سید محمد و آقا سید عبدالله را ملاحظه فرمودیم عین الدوله در اول قصدش رفتن بزیارت بود و مرخص هم شده بود فقط بواسطه کسالت مزاج چند روزی برای معالجه اینجا آمد حالا که حالش خوب شده است امشب نقل مکان خواهد کرد بخراسان برود و خواهد رفت دیگر چه ضرورت بود این قدر مطالب را بعرض برسانند همین دستخط را بعلماء ابلاغ نمائید .

۱۷ رجب ۱۳۲۴

مشیر دیوان خدمت حضرت آقای طباطبائی عرض کرد نظامنامه هم بامضاء وصحه اعلیحضرت موشح شده است در باب محبوسین کلات هم بناشده است که مرخص شوند بقیه یول مجدالاسلام را بناشد فردا بعیالش برسانند .

روز شنبه هیجدهم رجب ۱۳۲۴ - امروز بعض دکانها و سراها را بستند تجار در سفارتخانه بودند مردم هم عازم برملاحظ شدن بآنها گردیدند جناب آقای طباطبائی و آقای بهبهانی فرستادند در بازار که البته دکا کین را باز کنید و عصر در مجلس حاضر شوید چنانچه بروفق میل شما رفتار نشد آنوقت بازارها را به بندید . مردم اطاعت نموده بازارها را باز کردند طرف عصر صدراعظم و نایب السلطنه و سایر وزراء

درباری با حضور علماء اعلام و رؤساء تجار حاضر در مجلس شدند نظامنامه را قرائت نمودند صدای زنده باد پادشاه ایرانین زنده باد آقایان علماء یابنده باد ملت ایران و مستدام باد اسلام از مردم بلند گردید بمداز قرائت نظامنامه و تشکر مردم بعضی فریاد کردند که ما چهار نفر را نمی‌خواهیم باید از اطراف پادشاه رؤف مانفی و تبعید شوند یکی امیر بهادر و دیگری نصر السلطنه سومی حاجب الدوله چهارمی نیرالدوله و خیلی بدگفتند از این چهار نفر نیرالدوله هم حاضر بود و شنید زودتر از همه رفت قرار شد نظامنامه را مجدداً بنظر شاه برسانند از فردا شروع در انتخابات کنند. امروز وزراء مجلس کردند امیر بهادر در مجلس گفته بود دولت باید ملاها را علاج کند و دماغ آنها را بسوزاند مجدالدوله برخلاف او حمایت از آقایان کرده بود شب را مجدالدواه آمد منزل آقای طباطبائی و اظهار خدمت نمود که امیر چه گفت و من حضور جواب دادم.

روزیکشنبه ۱۹ رجب ۱۳۲۴ - امروز دکا کین مفتوح گردید تجار و رؤساء اصناف و صرافها در سفارتخانه می‌باشند میگویند تا مجلس صحیحاً تشکیل نیابد و مطمئن نشویم خارج نخواهیم شد دیروز بواسطه نزاعی که بین مجدالدوله و امیر بهادر شده بود در مجلس صدراعظم و بشرف صدارت بر خورده بود لذا صدراعظم در مقام استعفاء بر آمد و مراتب را حضور شاه عرض کرد اعلیحضرت متغیر شده و فرمود آنچه صلاح دانید معمول و اجراء دارید وزیر دربار راجه باین مذاکرات.

روز دوشنبه بیستم رجب ۱۳۲۴ - امروز طرف عصر مجلس منعقد گردید نظامنامه را آوردند که به صبحه شاه موشح و به مهر دولتی مزین شده بود مردم دعا و ثنای شاه را ورد زبانها ساخته آنچه لازمه تشکر بود بجا آوردند قرار بر این شد که روز دوشنبه ۲۷ که روز مبعث است شروع در انتخابات مبعوثین شود.

روز سه‌شنبه ۲۱ رجب ۱۳۲۴ - امروز آقایان علماء از صدراعظم خواهش نمودند که تلگرافی بولایات از طرف دولت مخابره کنند صدر اعظم قبول و مراتب را حضور اعلیحضرت عرض کرد طایفه صرافها هم که در سفارت می‌باشند مطالبه طلب و براتهای دولتی را که از مردم خریده‌اند مینمایند متجاوز از صد هزار تومان برات و قبوض موجب دردست صرافها میباشد.

روز چهارشنبه ۲۲ رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز دستخطی از اعلیحضرت شاهنشاه صادر گردیده که صورت آن از اینقرار است.

صورت دستخط شاه

صاحبقرانیه مورخه ۲۲ رجب ۱۳۲۴

جناب اشرف صدراعظم فهرست مطالب راجعه به مجلس را که بحضور فرستاده بودید ملاحظه شد اینکه خواسته‌اند تلگرافی در صدور نظامنامه بتمام ولایات مخابره شود چون لازم است از تمام مندرجات نظامنامه عموماً مطلع شوند صدور تلگراف کافی نیست قدغن نمائید عین نظامنامه

مجلس را زودتر طبع نموده برای هر ولایت يك نسخه بفرستند که از آن قرار ترتیب انتخابات و شرایط آن عمل شود بشاهزادگان و قاجاریه هم همین طور که خواسته اند اطلاع بدهید که پس از انعقاد مجلس منتخبین خودشان را معرفی نمایند مطالب راجعه به مجلس هم که باید در روزنامه طبع شود قدغن نمائید آنچه مقتضی است بعد از آنکه نوشته شد در روزنامه دولتی چاپ کنند عین الدوله هم که چند روزی تأخیر کرده است مشغول تسویه کارهای شخصی خودش است و البته حرکت خواهد کرد.

۲۲ شهر رجب ۱۳۲۴

شب گذشته در شهر تهران چراغانی با شکوهی کردند برای تصحیح و اتمام نظامنامه و ماهم تیدم. و تبرکاً صورت نظامنامه را در تاریخ بیداری درج میکنیم که اگر زمانی اهالی ایران بخوبی از خواب بیدار شوند و هجرت و کسالت خواب از چشم آنان بیرون رفت حسن و قبح و با عیب و نقص آنرا بفهمند.

نظامنامه انتخابات مجلس شورایی ملی

دستخط همایونی در تصدیق و امضاء نظامنامه

بسم الله الرحمن الرحيم

جناب اشرف صدراعظم این نظامنامه صحیح است.

۲۰ شهر رجب المرجب ۱۳۲۴

بسم الله الرحمن الرحيم

نظامنامه انتخابات (مجلس شورای ملی) مطابق دستخط مبارک بند کان (اعلیحضرت همایونی خلدالله ملکه) که در تاریخ ۱۴ جمادی الثانیه سال ۱۳۲۴ - شرف صدور یافته از قرار شرح ذیل است :

فصل اول قواعد انتخابات

ماده اول - انتخاب کنندگان ملت در ممالک محروسه ایران از ایالت و ولایت باید طبقات

ذیل باشند :

شاهزادگان و قاجاریه - علماء - طلاب - اعیان و اشراف - تجار - ملاکین و فلاحین -

اصناف (۱) (۲) .

(تنبیه ۱) ایلات هریالتی جزوسکنه آن ایالت بوده و با شرایط مقرر حق انتخاب دارند .

(تنبیه ۲) ملاک عبارت از اصحاب ملک و فلاح عبارت از زارع است .

ماده دوم - انتخاب کنندگان باید دارای مقامات ذیل باشند :

اولاً - سن آنها کمتر از بیست و پنج سال نباشد .

ثانیاً - رعیت ایران باشند .

ثالثاً - معروفیت محلی داشته باشند .

رابعاً - ملاکین و فلاحین آنها باید صاحب ملکی باشند که هزار تومان قیمت داشته باشد .

خامساً - تجار آنها حجره و تجارت معینی داشته باشند .

سادساً - اصناف باید از اهل صنف و کارمین صنفی داشته باشند و دارای دکانی باشند که کرایه

آن دکان مطابق کرایه‌های حد وسط محلی باشد .

ماده سوم - اشخاصی که از انتخاب نمودن کلیه محروم هستند از قرار تفصیل ذیل اند :

اولاً - طایفه نسوان .

ثانیاً - اشخاص خارج از رشد و آنهائیکه محتاج به قیم شرعی میباشند .

ثالثاً - تبعه خارجه .

رابعاً - اشخاصی که سن آنها کمتر از بیست و پنج سال باشد .

خامساً - اشخاصی که معروف بفساد عقیده هستند .

سادساً - ورشکسته که بی تقصیری خود را ثابت نکرده باشد .

سابعاً - مرتکبین قتل و سرقت و متصرفین و آنهائیکه مجازات اسلامی قانونی دیده‌اند و متهمین

به قتل و سرقت و غیره که شرعاً رفع تهمت از خود نکرده باشند .

نامنا - اهل نظام برّی و بحری که مشغول خدمت‌اند .

اشخاصی که از انتخاب نمودن به شروط ممنوعند : اولاً - حکام و معاونین حکام در محل حکومت .

ثانیاً - مستخدمین اداره نظمیه و ضبطیه در محل مأموریت خودشان .

ماده چهارم - انتخاب شدگان باید دارای مقامات ذیل باشند :

۱ - زبان فارسی بدانند . ۲ - سواد فارسی داشته باشند . ۳ - رعیت داخله باشند .

۴ - معروفیت محلی داشته باشند . ۵ - داخل در خدمت دولتی نباشند . ۶ - سن آنها کمتر از

سی سال و اضافه از هفتاد سال نباشد . ۷ - در امور مملکتی بصیرتی داشته باشند .

ماده پنجم - اشخاصی که از انتخاب محروم هستند :

۱ - طایفه نسوان . ۲ - تبعه خارجه . ۳ - اهل نظام برّی و بحری که مشغول خدمت‌اند .

۴ - ورشکسته به تقصیر . ۵ - مرتکبین به قتل و سرقت و غیره که شرعاً رفع تهمت از خود نکرده

باشند . ۷ - آنهائیکه سنشان از سی سال کمتر باشد . ۷ - اشخاصی که معروف بفساد عقیده

هستند و متظاهر به فسق .

ماده ششم - عده انتخاب شدگان ملت در بلاد ایران مناسب با جمعیت سکنه آن بلد است

و از هر ایالتی شش یا دوازده نفر موافق صورت ذیل باید انتخاب شود مگر (تهران) که عده

انتخاب شدگان آن بموجب تفصیل ذیل است :

شاهزادگان وقاجاریه	چهار نفر	۴ نفر
علماء و طلاب	چهار نفر	» ۴
تجار	ده نفر	» ۱۰
ملاکین و فلاحین	ده نفر	» ۱۰
اصناف ازهر صنفی	یک نفر	» ۳۲

که جمعاً سی و دو نفر میشود (مجموع و کلای تهران) شصت نفر (۶۰ نفر) است در سایر ایالات و ولایات از قرار تفصیل ذیل است :

آذربایجان		۱۲ نفر
خراسان و سیستان و تربت و ترشیز و قوچان و بجنورد و شاهرود و بسطام		» ۱۲
گیلان و طالش		» ۶
مازندران و تنکابن و آسترآباد و فیروز کوه		» ۶
خمسه و قزوین و سمنان و دامغان		» ۶
کرمان و بلوچستان		» ۶
فارس و بنادر		» ۱۲
عربستان و لرستان و بروجرد		» ۶
کرمانشاهان و گروس		» ۶
کردستان و همدان		» ۶
اصفهان و یزد و کاشان و قم و ساوه		» ۱۲
عراق و ملایر و تویسرکان و نهاوند و کمره و کلیایگان و خونسار		» ۶

ماده هفتم - هر يك از انتخاب کنندگان صاحب يك رأی میباشد و فقط در يك طبقه می توانند انتخاب کنند .

ماده هشتم - عده انتخاب شدگان برای (مجلس شورای ملی) در تمام ممالک محروسه ایران بیش از دوست نفر نمی تواند باشد در شهرهای جزو هریالتی هر طبقه علیحده جمع شده يك نفر را انتخاب نموده به کرسی ایالت میفرستند این انتخاب شدگان باید در همان شهری که انتخاب میشوند و یا در محال آن شهر سکنی داشته باشند .

انتخاب شدگان در شهرهای جزو ایالات در کرسی ایالت جمع شده به عده که در صورت فوق برای هریالت معین شده از برای مجلس شورای ملی اعضاء انتخاب میکنند تا در مجلس شورای ملی حضور بهم رسانیده در مدت مأموریت بوظیفه و تکلیف خود که حفظ حقوق دولت و ملت است عمل نمایند انتخاب کنندگان مجبور نیستند که حتماً از صنف و طبقه خودشان انتخاب کنند .

ماده نهم - در هر محلی که انتخابات بعمل می آید انجمنی برای نظارت انتخابات از معاریف طبقات ششگانه انتخاب کنندگان آن محل (مرکب از شش نفر) و در تحت نظارت موقتی (حاکم) یا

(نایب‌الحکومه) همان محل تشکیل خواهد شد از این‌قرار دوانجمن تشکیل میشود (انجمن محلی) و (ایالتی) انجمن محلی در شهرهای جزو ایالات و انجمن ایالتی در کرسی ایالت .

مادهٔ دهم - شکایات راجعه بانتخابات مانع از اجرای انتخابات نخواهد بود یعنی انجمنهای مذکور در ماده نهم رسیدگی خواهند کرد بدون اینکه انتخابات توقیف شود .

مادهٔ یازدهم - اگر از انجمن محلی کسی متشکی باشد بانجمن ایالتی رجوع خواهد کرد و اگر نتیجه حاصل نشد به مجلس شوراییلی باید رجوع نماید .

مادهٔ دوازدهم - هر گاه یکی از اعضای مجلس شورای ملی استعفا یا فوت نماید و بیش از شش ماه به انتخابات جدید باقی باشد اعضاء مجلس بجای او يك نفر از اهل ایالت خودش انتخاب خواهند کرد .

مادهٔ سیزدهم - اسامی انتخاب کنندگان و انتخاب شدگان هر ولایت را انجمنهای محلی و ایالتی بدفترخانه (مجلس شورای ملی) بفرستند که در دفترخانه مجلس اسامی آنها را به ترتیب حروف هجائیه ثبت و برای اطلاع عموم طبع و نشر نمایند کذلک بعد از اتمام عمل انتخابات انجمن محلی نتیجه عمل را در ظرف يك هفته بانجمن ایالتی خواهد داد .

مادهٔ چهاردهم - انتخاب شدگان در شهرهای جزو ایالت باید از انجمن محلی اعتبارنامه در دست داشته باشند و کذلک انتخاب شدگان در کرسی ایالت باید اعتبارنامه از انجمن ایالتی در دست داشته باشند در مجلس شورای ملی ارائه دهند .

مادهٔ پانزدهم - انتخاب اشخاص مقرر به قرعه و به اکثریت آراء خواهد بود .

مادهٔ شانزدهم - بعد از انتخاب اعضای (مجلس شورای ملی) اسامی انتخاب شدگان در دفتر مجلس ثبت شده و در روزنامهها اعلان خواهد شد .

مادهٔ هفدهم - مجلس انتخاب کنندهٔ ملی در شهرهای حاکم نشین که بدو درجه منقسم می‌شود برقرار خواهد بود و بنا بر اقتضا و مکان حاکم محل میتواند محل مجلس انتخاب را معین نماید .

مادهٔ هیجدهم - موعد و میعاد انتخاب باید يك ماه قبل از وقت بتوسط حکومت محل به عموم اهالی به اعانت اوراق چاپی و سایر اعلانات مقتضیه اعلام شود .

مادهٔ نوزدهم - انتخاب شدگان دارالخلافه و سایر ایالات هر چه زودتر باید در تهران حاضر شوند چون انتخاب شدگان ولایات بموجب نظامنامه باید منتخب شوند و حضور آنها قفلاً مدتی طول خواهد کشید لهذا منتخبین تهران حالاً انتخاب میشوند و مجلس تشکیل خواهد شد و بوظایف خود رفتار خواهد نمود تا منتخبین ولایات حضور بهم رسانند و تأخیر آنها سبب تعطیل مجلس نخواهد شد .

مادهٔ بیستم - خرج سفره و مقرری سالیانهٔ اعضای مجلس شوراییلی موقوف به تشخیص و تصویب خود مجلس است .

مادهٔ بیست و یکم - مدت مأموریت نمایندگان ملت دو سال خواهد بود و بعد از دو سال در تمام ممالک ایران تجدید انتخابات خواهد شد .

ماده بیست و دوم - شکایات راجعه به مجلس و اعضای آن در عمل انتخابات و غیره آنچه راجع به مجلس است باید کتباً به رئیس مجلس اظهار شود که در مجلس شورای ملی به ماده شکایت رسیده شده و حکم آن صادر شود.

ماده بیست و سوم - بدون اجازه مجلس احدی از اجزای مجلس را نمیتوان بهیچ عنوان گرفتار و دستگیر نمود مگر مرتکب به جنحه یا جنایتی باشد بطرز علنی. و کلیه تحریر و تقریر اعضای مجلس در مصالح دولت و ملت آزاد و هیچکس حق مزاحمت آنها را ندارد مگر در صورتیکه تحریرات و تقریرات عضوی برخلاف مصالح عامه و موافق قوانین شرع انور مستوجب مجازات باشد در اینصورت به اجازه مجلس این نوع اشخاص به محکمه عدلیه جلب خواهند شد.

ماده بیست و چهارم - اشخاصی که از رجال دولت و اعضاء دوائر دولتی بسمت نمایندگی به عضویت مجلس شورای ملی منتخب میشوند از خدمت سابقه منفصل و در مدت این مأموریت حق مداخله و اشتغال به خدمت سابقه یا خدمت دیگری ندارند و الا نمایندگی و عضویت ایشان باطل میشود.

فصل دوم - ترتیب انتخابات و کشیدن قرعه و شرایط آن

ماده بیست و پنجم - انتخاب اعضای مجلس شورای ملی در پایتخت و شهرهای بزرگ و متوسط و کوچک بعمل خواهد آمد با حضور حاکم یا نایب الحکومه و در تحت نظارت انجمن مذکور در ماده نهم.

ماده بیست و ششم - انتخاب به قرعه و اکثریت آراء تامه کتبی باید باشد و در صورت تساوی آراء باید بقرعه تشخیص انتخاب شده داده شود.

ماده بیست و هفتم - روز انتخاب اعضاء مجلس و کشیدن قرعه در هر سال که شد روز جمعه خواهد بود با رعایت ترتیبات ذیل :

- ۱ - کشیدن قرعه باید در حضور حاکم و انجمن محلی و حضور انتخاب کنندگان باشد.
- ۲ - نظام مجلس قرعه کشی به عهده انجمنهای مذکور در ماده نهم خواهد بود.
- ۳ - ورقه قرعه کشی باید کاغذ سفید بی نشان باشد.

۴ - هر يك از انتخاب کنندگان باید در خارج مجلس رأی خود را در آن ورقه نوشته سر بسته بدست یک نفر از اعضاء انجمن مذکور که معین خواهد شد بدهد که مشارالیه در حضور جمع در صندوق بیندازد يك نفر از اعضاء انجمن مذکور در ماده نهم اسامی انتخاب کنندگان را با صورتی که دارد مطابق کند.

ماده بیست و هشتم - قبل از کشیدن قرعه یک نفر از اعضاء انجمن درب صندوق را قفل نموده و دو نفر دیگر آنرا مهر میکنند و کلید صندوق را یکی از اعضاء انجمن ضبط میکنند.

ماده بیست و نهم - پس از انجام کشیدن قرعه درب صندوق را باز نموده در حضور جماعت

اوراق را شمرده و کسی آنرا از روی صورت اسامی تشخیص میدهند و چند نفر در حضور جماعت با نظارت انجمن مشغول استخراج آراء میشوند .

ماده سی ام - از اوراق آنچه غیر مکتوب یا لایقراً باشد یا اینکه معرفی انتخاب شده را واضح نکرده باشند یا صاحب رأی خودش را در آن معرفی کرده باشد از درجه اعتبار ساقط است و منظم بیادداشتها میشود بعد نتیجه قرعه را بلند فریاد میکنند و از طرف رئیس مجلس اعلان میشود .

ماده سی و یکم - هر گاه عده انتخاب شدگان ملت زیاده از عده مقرره باشد اشخاصی از آن میان انتخاب خواهند شد که از حیث سن برتری و رجحان داشته باشند و الاً با وجود فرصت تجدید قرعه میشود اگر بس از شمردن اوراق معلوم شد که عده اوراق زاید از عده انتخاب کنندگان است قرعه را باطل کرده تجدید قرعه مینمایند .

ماده سی و دوم - انتخاب شدگان یک نفر رئیس و دو نفر نایب رئیس و منشی‌ها با تصویب اعضای مجلس سالی یکمرتبه تبدیل میشوند و در تجدید انتخاب اشخاص رعایت اکثریت آراء مجلس همیشه ملحوظ است .

بتاریخ ۱۹ شهر رجب المرجب ۱۳۲۴ صحت مبارک اعلیحضرت را مامقدماتاً نوشتیم این نظامنامه را در نهایت استعجال نوشتند اگر چه محتاج است به تنقید و تصحیح و زیاده و کم نمودن ولی با این تعجیل و عدم تهیه نبودن اسباب کار باز تا یک درجه خوب است .

روز پنجشنبه ۲۳ شهر رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز آقایان در مدرسه نظامی مشغول انتخابات و مذاکرات میباشند صنیع الدوله و نجر السلطنه و نجر الملک پسرهای مرحوم نجر الدوله که مردمان عالم و با تربیت و دانش میباشند داخل در کار شده‌اند و امیدواریم که مداخله اشخاص عالم اثر خود را بنماید و الاً بر زحمات جهال اثری کامل مترتب نخواهد شد و نتیجه خوبی نخواهد داد .

امروز ورقه چایی از قفقاز رسید اگر چه این اوراق متعدد است ولی ما یکی از آنها را درج مینماییم و مضمون سایرین هم بهمین مضمون قریب است و هذا صورته .

انتباه نامه فرقه اجتماعیون عامیون ایران

ای فقرای ایران جمع شوید ای اهالی کاسبه ایران ای زراعت کاران ایران ای اهل دهاتیان ایران همت کرده اتحاد نموده اجتماع بکنید خودتان را از ظلم این ضالمان خوش خط و خال استبداد مذهب خلاص نموده رهائی یابید چرا گوش شماها کر شده شنوا نیست چرا دل شما مرده حس ندارد خبر بگیرد دنیا چطور بر آشوب است اهالی همسایه شمالی از خبر و ظلم سلطنت مستقلی جدوجهد و سر بازی میکنند روحانیان و کشیشان ایشان هم خود را جانشین حضرت عیسی علیه السلام دانسته در راه دفع ظلم مانند عیسی دست از جان شسته خود را چطور در طریق رضای عیسی فدا میکنند خوب شما تا بحال میگوئید که علماء اعلام مانع از پیشرفت خیالات جماعت فقرا بوده اند یعنی شریک دزد و رفیق قافله هستند لله الحمد این افترا هم بدروغ پیوسته الآن بچشم خودتان می بینید و بگوش خودتان

میشنود که آقای طباطبائی و آقا سید عبدالله مجتهد چطور اقدام خالصانه نموده و خود را برای نجات امت جدش وقف کرده مگر نشنیدید این ابن زیاد ثانی امیربهدار جنگ چطور در تهران اذیت و آزار میکند کجاست آنها که همیشه آه کشیده با چشم نمناک میگویند ای کاش ما هم در میدان کربلا حاضر بودیم تاجان خود را فدای حسین مظلوم علیه السلام میکردیم کجا مانده است آندروغکویان بی همت مگر الحال میدان تهران کم از میدان کربلاست مگر آقای سید محمد طباطبائی فرزند زاده های حسین مظلوم که در میدان تهران یکه و تنها مانده دورش را اشرار تهران گرفته که عبارت باشد از وزرای بیدین خودخواه اگر در میدان کربلا هفتاد و دو نفر اعوان و انصار حسین مظلوم را شهید کردند اما در میدان تهران دوست نفر مشعبان طباطبائی قربان راه حریت شده اند مگر مظفرالدینشاه سلطان مظلوم شما ایرانیان نیست در میدان تهران تنها و مظلوم مانده چهار اطرافش را این وزیران بیدین لامذهب تنگ گرفته مردم با کمال یأس و ناامیدی بطرف راست مینگرد سربازخانه و توپخانه و قورخانه را خراب و یغما شده می بیند طرف چپ را ملاحظه فرماید خزینه را خالی می بیند پیش روی خود نگاه میکند رعیت عریان گرسنه مظلوم و بگدائی بی عاری غافل مشغول سرگرم موهومات می بیند اگر به پشت سر توجه فرماید دشمن را حاضر عسکر را مشغول حملی دیده هول نموده حیران و سرگردان مانده میگوید خداوندا تو خائنان ملت و دولت را سرنگون فرمای منکه سلطان این ملت هستم این طور بخرابی رعیت خود راضی نیستم و برگشته باصدای نجیف مظلوم اهالی ایرانرا مخاطب نموده میفرماید ای ملت ایران و ای اولاد عزیزانم ای برادران دینی و وطنم آیا شما را چه شده چرا خون ملت و دولت پرستی در رگ شما خشکیده چرا اینطور بیمار شده اید حیثیت نموده و لینعت خود را از دست این خائنان ملك و دولت نجات بدهید ای جماعت ایران قسم بخون مطهر حسین مظلوم الآن مظلومیت ملت ایران از شهدای کربلای معلی زیادتر است و امیربهدار یزید پلید است و متابعتش بدتر از ابن زیاد و شمر ملعون و خولی بی حیاست ای ملت ایران بخدا قسم هر کس از افراد ملت در طریق حاصل نمودن حریت ملك و ملت شهید بشود کمتر از درجه شهدای کربلای معلی نیست ای اهالی ایران ای فقرای کاسب ایران جمع شوید اتفاق نمائید از بدل مال و تلقی جان مضایقه نکنید خودتان را از دست این حاکمان خود مختار ظالم جبار لامذهب بیدین خاراج از دین محمدی علیه السلام خلاص نمائید مگر خبر ندارید در تبریز هر روز پنج نفر از گرسنگی هلاک میشوند بخدا قسم هر هفته در کاغذهای تبریز مندرج است فلانکس در فلان محله اهل عیال خود را بواسطه نیافتن کرده نان ناامید شده لاعلاج مانده زهر داده کشته است تا رفته گدائی نکند مگر در روزنامه ها قرائت ننمودید حاکم بی غیرت قوچان برای اخذ رشوت بسرا اهالی بیچاره چقدر اذیت و آزار نموده ناموسشان را بر باد داده جماعت بجان آمده ترك خانمان کرده دختران خود را بترکمانها فروخته بهای اولادشانرا آورده داده تا خود را از تعلی این حاکم ظالم خلاص نمایند مگر نمی بینید هر هفته از عراق بارهای شراب بار نموده برشت میبرند مگر نشنیدید خانه فراشان رشت و خانه امام جمعه رشت فاحشه خانه شده است این مسکرات مشوم را آنجا صرف میکنند آه فریاد شریعت همه از دست رفت پس چه وقت اهالی ایران

موظیفه اسلامیت باید ادا بکند والله مجبور شدیم يك واقعه حیرت آمیز را شرح بدهیم تا بدانید چقدر ظلم اولیاء دولت زیاد شده شریعت زیر پا افتاده از آستارا یکنفر دوست ملت و دولت احوالات را برای ما نوشته است تا در میان ملت خارجه سر بلند بشویم میگوید در پیش دکانی نشسته بودم یکدفعه دیدم دونفر از طایفه اناث آمده و ایستادند خیال کردم یقین اهل سئوال هستند خواستم يك چیزی بدهم دیدم يك آه سرد کشیده گفتند برادرتورا بخدا قسم میدهم مارا بلد شده از گمر کخانه بگذرانید گفتم شما کجائی هستید و کجا میروید جواب دادند که ما ایرانی هستیم و لکن عزم روسیه داریم پرسیدم پس چرا بی صاحب میروید گفتند برادر صاحب ما هشت سال است که از ظلم اولیای دولت بروسیه گریخته از ما سراغ ندارد ما لا علاج ماندیم بسراغ شوهر خودمان میرویم گفتم چه میدهد من شما را از گمر کخانه بگذرانم جواب دادند ما چیزی نداریم تا در این جا گدائی نموده آمده ایم اگر هر آینه شما چشم داشتی از ما دارید باید عمل بدیما نمائید والا والله ما چیز نداریم که بشما بدهیم ای کاش زبانم لال بود این مذاکرات را نکرده بودم بعد از آن دلم کباب شده همیشه جگرم میسوزد خداوند عالم خودش بداد اهالی ایران برسد اگر باور ندارید سواد کاغذ حاضر است میتوانم بواسطه روزنامه ارشاد بچشم اولیائی برسانم ای سرباز های ایران ای تویبچه های ایران ای قزاقها و قزاقهای بی ناموس ایرانیان اینها مگر ناموس شما نیست مگر خواهر شما نیست اینها مگر عیال برادردینی شما نیست شما مگر محافظ ناموس ایرانیان نیستید اینطور از ظلم اولیای دولت پراکنده شده بی صاحب روبراه روسیه نموده در سرحده سالدهای روسیه این بیچاره ها را گرفته بیعصمت نموده رها میکنند شما اگر غیرت دارید این ناموس خود را محافظت کنید تا آواره نشده بروسیه نیاید تا سالدات در سرحده و اراجیف در داخله بواسطه نان بی عصمت نکنند آقای طباطبائی ناموس شمارا کشیده میخواهد شمارا از چنگ این حاکمان مستقل نجات بخشد . تا ناموس شما پامال نشود ای بی غیرتان مگر شمارا چه شده حکم امیر بهادر بدتر از یزید ملعون را اطاعت کرده تیشه بر ریشه خود زده رفته آقای طباطبائی را محاصره می کنید و هر کس از ظلم اولیای دولت بجان آمده میخواهد قده براه حریت بگذارد ریخته مثل خار حرمی میکشید وظیفه شما بی عاری است شما خودتان باید در راه حریت جان بدهید نه اینکه هر کس از فقرا اقدام کرد ریخته میکشید اگر در ایران حریت بود عدالت بود رعیت آواره نمی شد قونسل خارجه بصاحب منصبان شما بلکه بسطان شما تحکم نمی کرد پادشاه ما مثل امیر بخارا نمی بود و شما در کوحه های داخه جگرم فروشی همزم کش و حمال و در خارجه جاروب کش نبودید وزن های شما اینطور بی عصمت نمی شد و هیچکس یارائی این نداشته بود مواجب شمارا خورده و شمارا آواره بکند ای اهالی ایران این ظلمها بشما میشود این بی ناموسیها بسر شما می آید بواسطه استبداد این حاکمان خود مختار جابر ظالم است ای ملت ایران امام حسین شهید برای نجات دادن شما امت بیعار باهقتاد و دو نفر جان مبارک خود را در راه رضای خداوند خود نثار فرمود چرا بخواب غفلت مست اندر شدید چرا همت ننموده جان و مال خود را در راه سعادت ابدی ملك و ملت بذل نموده بر ریشه این بدتر از مردان کربلای معلی تیشه بزنید تا حریت گرفته سلطنت مشروطه تأسیس نموده این لکه بیعاری از روی ملت و دولت بشوئید ماها که از ظلم اولیاء دولت فرار نموده بصولجات

قفقازیه پناهنده شدیم آناله ملت ایران مارا در روسیه هم نگذاشت بدر خود مبتلا شویم از این زندگى، پنجروزه دست شسته هم قسم شده دست اتحاد بیکدیگر داده حاضر شدیم که جان در راه ملک و ملت فدا کنیم (تاجان رسد بجنانان یا جان زتن بر آید) ای اهالی ایران حمیت بکنید در باز یافت کردن حقوق، شرمی خودتان با آقای طباطبائی کمک بکنید و در راه حریت از کشته شدن تترسید از روسها عبرت نموده حیا کنید شما بارها بروسها بی ناموس میگوئید بی ناموسی شما از حد گذشته آنها در مسکو یکدفعه بیست هزار نفر در راه حریت جان فدا نمودند ما اهالی ایران که در قفقازیه ساکن هستیم از هر جهت حاضر شدیم تا در موقع خود را براه دولت و ملت فدا بکنیم ای وزیران بیدین بینیرت ایران حال خیال کنید این طور ملت ایران را یغما کرده میخورید عشرت میکنید برای شما میگذرد نه والله بعد از این نمیگذارند رعیت بیدار شده حقوق خود را دانسته بعد از این مثل خروس و گوسفند خود را قربان شما بیعاران نمیدانند صد مثل شمارا نو کر خود میداند شما حاکمان نو کر رعیت هستید شما باید از حکومتهای روسیه عبرت نموده حیا بکنید مگر ندیدید آنها بکیفر اعمال نحسشان چطور با آتش غضب ملت گرفتار شده جزا یافتند ماملت ایران هم انشاء الله بزودی بحول و قوه پروردگار معاینه شما بد کرداران لامذهبان بد نیتان، مینماییم چنان خیال نکنید نارنجک بمب ما میگوئیم دروغ است نه بسر نامبارک شما انشاء الله بزودی می بینید چطور بدن کثیف شمارا می سوزانیم همت ای ملت ایران غیرت، ای اهالی ایران غیرت، زنده باد طرفداران حریت و ملیت، نیست بود طرفداران استبداد از طرف اجتماعین عامیون فرقه ایران قومیه مرکزی قفقاز م. ۱۰. ع. ف (همت) ک مطبعه سی این ورقه چاپی را دادم بیسکی از دوستان برایم استنساخ نمود بعد بعض عبارات و الفاظ آن قابل خواندن نبود لذا بعض غلطها در آن دیده میشود لکن مضمون دست می آید.

روز جمعه ۲۴ رجب ۱۳۲۴ - امروز در مدرسه نظامیه مشغول امر انتخابات می باشد بعض شب نامها، نوشته و در کوچه و میجامع انداخته شده است که صورت یکی از آنها را درج می نمایم.

شبنامه

بنام خداوند حکیم علیم

ای حامیان اتحاد و برادران و داد این استدمای عموم را بحججه الاسلام حاجی شیخ فضل الله عرض کنید دوسال است بواسطه مخالفت شما با علماء این همه توهین باسلام و خسارت بعموم مسلمین وارد آمد باز دست از ارادت برداشته ایم تا اینکه رفع غبار شبهات شده دانستید مقاصدمان شاه پرستی و وطن خواهی قانون اسلام ترویج احکام است که بعدها درسایه شورای ملی و مساوات و مواسات زندگی نماییم و برای اخلاف خود راه صلاح و منزلت فلاحی بسازیم اگر خبیط و خطا و یا ترمرد از احکام خدا و یا برای اخذ رشا از ظلمه و مظلومین پس از این بازمی بینیم اصحاب سر و اجزاء محرم شما با مردودین ملت آمد و شد دارند با اشخاصی که حجج اسلام تکفیر و منع از معاشرت با آنها نموده اند معاشر و محشور و از محابله با ایشان میتهج و مسرور میشوند و در منازل و محافل ایشان میروند رشوه و تعارف میگیرند که بشما و سایر علما.

شبهه کاری نمایند و مردودین ملت را که خدا و اولیای خدا از آنها بیزارند بمحضر علماء بیارند و بمهر مبارک شما بر ضد احکام و سایر علما و حجج اسلام برای ایشان اثبات اسلام نمایند نه جهنم از وجود آن نامسلمانها پر میشود نه شکم اصحاب سر شما سیر. چرا این بیدینها را از خودتان دور نمی فرمائید چرا مهر خودتان را بدست آنها میدهید که تلگراف و کاغذ بعنوان حجة الاسلام آقای نجفی و دیگران مهر نمایند و حضرتت را بدنام تاکی تا چند صبر نمائیم و حفظ احترامات و شئونات شما را بکنیم که شیخ ابوالقاسم و حاجی شریعتمدار درשמیران و چالهرز و سایر منازل سردودین دین مبین و دشمنان شرع سید المرسلین چرا میروند و چه مروده است که دارند مگر آنکه در ارتداد با آنها شریک دزد و رهنان مسنین سهم باشند امان از دست آقا زاده ها امان از دست لامذهبها که اصحاب سر شماها می شوند و شمارا مسخر می نمایند آخر الامر لابد میشود دفع و رفع آنها را بنمائیم و آسوده از حدوث نفاق بین علماء اعلاء شویم خدا بیامرزد کسی را که این مطلب و این نامه را بایشان برساند ۲۳ رجب المرجب ۱۳۲۴ .

دیشب گذشته علماء اعلام در خانه آقای طباطبائی مهمان بودند برای انتخاب چهار نفر و کیل از طرف علماء اعلام .

روز شنبه ۲۵ رجب ۱۳۲۴ - در حالیکه حضرت والا نایب السلطنه امیر کبیر وزیر جنگ و جناب اشرف صدراعظم و جمعی دیگر از وجوه وزراء در فرح آباد شرفیاب حضور مهر ظهور شاهنشاه بودند بنندگان اعلی حضرت مظفر الدین شاه چون یدری مهربان که فرزندان گرامی خود را بر فق و رأفت اندرز فرماید شرحی در محاسن اتفاق و ازوم اتحاد بین دولت و ملت بیان فرمودند که ماعین نطق ایشان را دست آورده در این تاریخ خود در عنوان همین روز که از زبان الهام ترجمان مبارک شرف تقریر داده و صادر فرموده درج می نمائیم .

نطق اعلی حضرت شاهنشاه مظفر الدین شاه

در روز شنبه ۲۵ رجب ۱۳۲۵

تاریخ دنیا و تجربه ایام گذشته نشان میدهد که هیچ کاری صورت انجام نمی یابد مگر باتحاد و اتفاق نوع بشر باهمدیگر و این اتحاد و اتفاق نه فقط برای کارهای مهم و امور معظم لازم و واجب است بلکه اگر درست تدقیق و تحقیق شود هویدا است که کارهای عادی روزانه هم محتاج باتحاد و اتفاق است تا آنکه بطور داخواه صورت خارجی یابد مثلا همین عمارتی که مشاهده می نمائید اطلاق بدستیری صد نفر معمار و بنا و کارگر و غیره باین شکل و هیئت در آمده است بدیهی است نظم و ترتیبی در میان این صد نفر بوده که هر کدام بموافقت همدیگر تکلیف خود را اجرا نموده اند و درازای آن تکلیف حقی داشته تا آنکه کار آنها بیدشرفت نموده است این عمارت که اول طرح و نقشه بوده است و بس حالا باین طور صورت خارجی یافته

ورفع احتیاجات معینی را مینماید در صورتیکه بنای عمارتی اقلاً اتحاد و اتفاق صد نفر را لازم داشته باشد آنهم با ترتیبات مخصوص معین بدیهی است که تشکیل یک دولت و ترتیب و تنظیم امور یک ملت و مملکت بطریق اولی محتاج با اتحاد و اتفاق است منتهی در اینجا با اتفاق صد هزار نفر کارگر ساخته و پرداخته نمیشود بلکه با اتفاق تمام افراد و اعضای دولت و ملت لازم است تا امور دولتی و مملکتی بطور شایسته اداره شود و هر کدام از اعضا که بمنزله سرو دست و یار تنند بوظایف خود عمل نمایند تا هیچکلی بطور صحیح تشکیل شود طبقات مختلفه و ایالات متنوعه در حوزه دولت حکم اعضا و جوارح بدن را دارند چنانکه بواسطه دردمندی عضوی تمام اعضای بدن بیقرار میشوند هیئت دولت هم از پزیشانی و عدم رفاهیت تبعه خود آزرده و متالم میگردد غم رعیت غم دولت است شادی آنها شادی دولت پس باید در آسودگی و رفاهیت مردم کوشید و مثل فرزند خویش آنها را جمع کرد و لوازم زندگی و اسباب تن آسائی ایشان را فراهم آورد تا همه دولت را مربی خود دانند و پادشاه را پدر مهربان خویش خوانند خردمند دانا آنکس است که همواره باقتضای زمان رفتار کند فی المثل در عهد کیخسرو آئین جهان داری و وضع اداره امور دولت و حفظ ثغور مملکت بطرزی بوده که آن عهد و زمان اقتضا می نموده ولی آن اصول و قواعد ملک داری بکار امروزه مانعی خورد چه هر عصری اقتضائی دارد و در هر دوری طرز و طوری متداول است و چنانکه نمی توان مثلاً امروز لباسهای قدیم و کلاههای یکدردی را دیگر باره میان طبقات نوکر از وزراء و اهل قلم و لشکر متداول نمود کذا لک اصول اداره و قواعد سیاست و مملکت داری هم باید امروز و رای ایام گذشته باشد این است که من مصمم شدم مجلس شورای ملی را تشکیل و تنظیم نمایم تا بدین وسیله بنیان اتحاد و اتفاق دولت و ملت بطوریکه دلخواه من است مستحکم شود و امیدوارم انشاء الله تعالی باین آرزو نایل شوم و طوری اساس اتحاد ما بین دولت و ملت استوار شود که در سختی و نرمی کار و سردی و گرمی روزگار واقعاً هر دوشریک و سهیم باشند و سعادت و خوشبختی دیگری را نیک بختی خود دانند ولی هر تکلیفی متضمن حقی است و بالعکس هر حقی متضمن تکلیفی باید اساس موافقت میان دولت و ملت بر شالوده صحیحی گذارده شود تا خیالات و نیات صحیحه نتیجه بعکس نبخشند و حدود محفوظ باشد تا دریغای حقوق هم افراط و تفریط نشود تکلیف مالمط و مهر بانی است و تألیف قلوب تکلیف نوکر اطاعت فرمان است و اجرای وظایف خدمت سلطان ولی هر کدام در جای خود .

(شا اگر لطف بی‌عدد راند بنده باید که حدّ خود داند)

نوکر نظامی باید بگوید من امتثال امر و اجرای فرمان پادشاه را می‌کنم بهره‌فرماید ولی پادشاه دانا که بخیر و مصلحت رعیت و تبعه خود واقف و بسیار است میدانند چه فرماید پادشاهی که رعایای خود را مانند فرزندان خویش دارد و تفاوتی ما بین آنها نمی‌گذارد یقین است جزمهربانی در باره رعیت خود چیزی روا نمیدارد مگر وقتی که رعیت از حد خود تجاوز نماید و به نصیحت و موعظت گوش ندهد در این صورت البته باید آنها را متنبه نمود و این تنبیه هم از روی محبت است مانند تنبیهی که پدر فرزند را می‌نماید که جز از راه مهربانی نیست باری باید اساس اتحاد و اتفاق دولت و ملت را استوار کرد و حدود را هم معین نمود که تمام مردم در کمال امنیت و رفاهیت و آسودگی زندگی زنده‌گانی نموده فردا فرد خود را عضو هیئت معظمی که ما آنرا دولت ایران یا وطن عزیز می‌نامیم بشمارند و در خوب و بد و نیکبختی و بدبختی خود را سهم و شریک یکدیگر بدانند.

مضمون نطق اعلیحضرت همایونی این بود که ما باین عبارات دست آورده و صورت آنرا برای

بعضی جراید خارجه درج نمودیم.

روزیکشنبه ۲۶ رجب ۱۳۲۴ - مردم در مدرسه نظامیه جمع و ازدحام نموده طرف صبح اصناف و طرف عصر علما و طلاب حاضر مجلس شده در حضور معرفین اوراق انتخاب را گرفته ماهر زمان که ورقه انتخاب خود را گرفتیم صورت آنرا نیز درج می‌نمایم.

روز دوشنبه ۲۷ رجب المرجب ۱۳۲۴ - امروز مردم مشغول انتخابات میباشند تلگرافی هم بولایان مخابره شد که مردم و کلای خود را انتخاب کنند.

روز سه شنبه ۲۸ رجب ۱۳۲۴ - امروز مردم در مدرسه نظامیه حاضرند برای انتخابات

تلگرافی هم از هرجا رسیده است که ما بعض از آنها را دست آوردیم.

(تلگراف از بو شهر از خط کمپانی ترجمه)

حضرت ملاذ الانام حجة الاسلام آقای حاجی میرزا سید محمد طباطبائی و سایر علمای اعلام دام‌ظلمهم العالی - بتوسط صدارت عظمی تلگراف دستخط مبارک اعلیحضرت دام‌ملکه رسید در خصوص فرمان تشکیل مجلس شورای ملی در طهران و قانون موافق خواهش حضرت تعالی و سایر آقایان استعلام فرموده اظهار تشکر شد.

(سلیمان صدر الاسلام)

روز چهارشنبه ۲۹ رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز در مدرسه نظامیه مشغول انتخابات میباشند طرف

عصر آقایان علماء حاضر میشوند.

از تبریز تلگرافاً خبر رسید که اهالی تبریز تعطیل و به قونسلخانه انگلیس رفته اند ولی معلوم ما نگردیده که برای چه مسئله بوده است هر وقت خبر کتبی رسید وقایع تبریز را مینویسیم .
روز پنجشنبه غره شعبان المعظم سنه ۱۳۲۴ هجری - امروز بقرار هر روز آقایان مشغول امر انتخاب میشوند طرف صبح اصناف و تجار طرف عصر آقایان علماء و طلاب حاضر میشوند امروز بعضی تلگرافات از رشت و تبریز مخبره شده است که ذیلاً نگاشته آمد :

(تلگراف از رشت)

در مجلس شورای ملی حضور مبارك حجج الاسلام و پیشوایان دین عرض و استدعا مینمائیم چون پس از تظلمات و دادخواهی اهالی طهران به تفصیلی که مشهود خاطر مهرمظاهر ملوکانه افتاد و مکرر دستخط مرحمت آیت در آزادی و خلاص قاطبه اهالی ایران شرفصدور یافته و ما رعایای فقیر گیلانی که تا کنون دچار وضع سابق بودیم و نتوانستیم بجز وساطت و شفاعت یکی از دول متحابه دایره اظهاری در آزادی و خلاصی خودمان حاصل نمائیم ناچار به قونسلخانه دولت انگلیس پناه برده و این عرضحال را بدارالشورای ملی تقدیم میداریم و عاجزانه استدعا مینمائیم که اگر حکم آزادی در حق قاطبه رعایا شرفصدور یافته است پس بقای استبداد حکومت و ملاحظه قوی از ضعیف و اغراض نفسانی و صدور احکام بی محابا نسبت بما رعایای فقیر گیلان چیست و اگر حکم مطاع دولت ابد آیت عمومی است پس مقرر فرمائید که با این فدویان هم همان معامله طهرانها را نموده چنانچه آنها مشمول به عواطف ملوکانه گردیده اند بوجود عدالتخانه نایل شدند ما فدویان فقیر هم نایل باین نعمت بزرگ شده بر مراتب دعا گوئی و شاه پرستی خودمان بیفزائیم علیحده هم بتوسط حضرت مستطاب اشرف آقای صدر اعظم دامت شوکته بخاک پای جواهر آسای مبارك بندگان اعلی حضرت اقدس شاهنشاهی ارواح العالمین فداه عریضه تظلمانه تقدیم داشته ایم و بوجود مبارکشان نهایت امیدواری داریم که عمیقاً این فدویان را از ظلم ظالمین خود مختار بوسیله مجلس دارالشورای ملی خلاص و بآزادی تظلمات خودمان را اظهار نمائیم .
امضاء : محمد تقی - اکبر محمود - ادیب السلطان - محمد تقی - ملک الحکماء - سید ربیع آقا - جعفر - نجد الدوله - محمد - محمد علی - اسدالله - محمد جواد - محمد صادق - موسی - علی - حسین الموسوی - علی حسین - قواء مجید .

(ایضاً تلگراف از رشت)

عرض عمومی کیلانی حضور مبارک حجج الاسلام و پیشوایان دین مبین است از فراریکه مسموع شد و بتحقیق پیوست یکنفر از علماء رشت که خود را رئیس مسلم و مسن میدانند برای ریاست دوروزه رضای بعضی عباد ظالم را برضای معبود ترجیح میدهد تلگرافی نوشت برای حکومت آنوقت فرستاده که بعضی جهال و نادان به قونسولخانه دولت انگلیس رفته و قابل اعتنا نیستند البته صورت این تلگراف بموقف حضور صدارت کبری تقدیم شده است ما فدویان دولت ابد مدت عرض میکنیم که جناب آقای معهود از این جهت ما را منسوب به جهل و نادانی کرده که از هر جهت خود را مالک جان و مال ماینداشتند و اغراض شخصی خود را در هر مورد بزور مجری داشته جهل و نادانی فدویان که اسرو زفی الجملة بعلم و نادانی مبدل شده است هیچ برای امثال اینگونه مردم مقرون بصره نیست که ما را تصدیق کنند و بگویند نباید با ما بیچارگان قهر اظلم کرد بهر حال عرض میکنیم عدۀ آقایان علماء بحمد الله در رشت زیاد و همگی بعلم و زهد موصوفند و تصدیق دارند که ظلم از هبوط حضرت آدم الی زمانهاذا مذموم و مقدوح بوده تا قیامت هم خواهد بود البته آن وجودات مقدس هم بحکم وجدان عمومی و باقتضای عدل و انصاف و انسانیت تصدیق خواهند فرمود که ظلم و بقای ظلم قبیح است پس بنا بر این قلوب محترم و عقول وزین و انصاف جیلی آن حجج الاسلام تکذیب آقای معهود را فرموده اند لازم به بیان فدویان نیست فریاد و اویلای فدویان جز این نیست که شفیع و باعث شوند تا قانون عدالت و حریت را در حق ما مجری داشته تا بقواید آن که یکی رفع همین اغراض و سخنان فاسده است نایل شویم و علاوه بر دعا گوئی ذات اقدس ملوکانه که فریضه صبح و شام فدویان است دعا گوی وجود مقدس حجج الاسلام باشیم .

(امضاء : صد و خورده اسم نوشته شده است)

(منع گمرک یا تجدید گمرک)

در سابق در تمام بلدان و دهات ایران سر سوم بود که ده دروازه و یا در محل ورود به شهر و قصبه گمرک میگرفتند و این گرفتن گمرکانه از روی عشر بود بلکه بهر اندازه که رئیس گمرک میل داشت مثلاً از یکمن روغن ششصد و چهل مثقال بود در بعضی جاها دهشاهی و در بعضی شهرها یکقران و در بعضی جاها زیاده و کمتر میگرفتند بنده نگارنده در بیست سال قبل که از کرمان به طهران آمدم در رفسنجان از من احترام کردند چه مرا می شناختند و بار مرا فحص نکردند ولی در ورود به یزد یکساعت مرا

دم کوچه اول شهر معطل نموده و بارالغ مرا تفحص کردند چون یزدحصار و خندقی نداشت لذا دم اول کوچه اجزاء گمرک حاضر بودند و قتیکه از یزدخارج شدم بقدر نیم ساعت مرا معطل نمودند که مال التجاره؛ شاید بیرون برده باشم چون فحس کردند چیزی نیافتند عقب رفتند در کاشان و ناین و قم و دم دروازه طهران کنالک هم از واردین گمرک می گرفتند و هم از خارجین. باندازه انسان را معطل میکردند و فحس اسباب و خورچین انسان را می نمودند که انسان بمرک خویش راضی بود بعضی اوقات زیر پالان الاغ وزیر چادر و لباس زنها را می گشند درده سال قبل که سال اول سلطنت اعلیحضرت مظفرالدین شاه بود این بدعت و خلاف شرع و تمدن را موقوف کردند باصطلاح ما که در روزنامه نوروزنوشتیم شاه گمرک داخله را بخشید و این بخشیدن گمرک داخله در سال ۱۳۱۴ بود و گمرک را واگذار به مسیونوز کردند که منحصر نمود بخارجه و سرحد در سابق که در همه شهرها گمرک میکردند در سال ششصد هزار تومان. عایدی گمرک بود لیکن مسیونوز گمرک شهرها را موقوف و ممنوع نمود ولی از خارجه که داخل میشدند و یا خارج می شدند از مال التجاره مأخوذ می داشت و عایدی این گمرک محدود رسید به شش کرورباری حکومتهای شهرها دم دروازه از ذغال و ینیر و بقول و میوه جات باسم حق العرض نه باسم گمرک از واردین چیزی میگرفتند باز گمرک باسمی دیگر و لباس دیگر مرسوم و معمول گردید. در این روز اول ماه شعبان دستخط اعلیحضرت شاهنشاه مظفرالدین شاه بر منع این گمرک غیر مرسوم صادر گردید. از قرار مضمون ذیل :

(دستخط همایون شاهنشاهی)

جناب اشرف صدراعظم - از آنجا که رأی جهان آرای بیضا ضای ملوکانه، پیوسته برفاه عامه رعیت و به ارزانی و فراوانی قوت و غذای ناس معطوف و مصروف است محض سلامت ذات سنی الصفات همایون خسروانه از تاریخ صدور این دستخط انجم نقط مبارک کلیه بارهائی را که از خارج شهر داخل و وارد دارالخلافه میشود اعم از تره بار و حبوبات و بقولات و ما کولات و ذغال و هیزم و برنج و روغن و سایر اقسام ما کولات و آذوقه مردم به التمام و بالکلیه باسثنای (خانات محمدیه و سوق الدواب) که مالیات و معمولی خود را کمافی السابق باید بدیوان اعلی ادا و ایفا نمایند بالمره از باری سی شاهی و هر قبیل عوارض و تحمیلات سنوآت قبل مرفوع القلم فرمودیم که هیچیک از اهالی بهیچ رسم دیناری باین اسم و رسم از بارهای وارد بشهر مطالبه و دریافت نکرده و احدی در خارج شهر استقبال از بارهای وارد شده نموده، و صاحبان بار بمیل و رضای خود بارها و امته خود را در کمال آزادی و اختیار بهرجا میل دارند وارد نموده بمطایفه روز بفروش برسانند.

آن جناب اشرف ا کیداً بحکومت مرکزیه بدارالخلافه دستور العمل

داده و غمدغن نمایند که حسب المقرر اراده عالییه همایونی را در نهایت مراقبت بموقع اجرا گذاشته طوری مواظبت بکنند که دیناری از بابت معمولات و تحمیلات مذکور از بارهای وارده بشهر اخذ و مطالبه نشده و چنانکه مکنون خاطر خطیر دریا مقاطر ماست این معافی و آزادی بارها اسباب خعب و ارزانی و فراوانی قوت و غذای عامه مردم شده وسایل دعا گوئی ذات ملکوتی صفات مبارک کاملاً فراهم آید و نیز محض امیدواری و اطلاع قاطبه رعیت مقرر ممداریم که مضمون این دستخط مبارک و مدلول این رأفت مخصوصه ملوکانه ما را در جزو اعلانات روزنامهها بعموم اهالی و افراد ناس اعلام و ابلاغ کنید که از مراحم ملوکانه ذات همایون بحال عموم رعایا مطلع و متشکر باشند .

فی غره شعبان المعظم سنه ۱۳۲۴

اگر چه شخص اعلیحضرت مظفرالدین شاه مسلمان و متدین و رؤف و مهربان است لکن صدراعظم میرزا نصرالله خان هم بانهایت میل و شغف با ملت همراهی دارد .
روز جمعه دویم شهر شعبان المعظم سنه ۱۳۲۴ - امروز بقرار هر روز در مدرسه نظامیه مشغول انتخابات می باشند بنده نگارنده هم در امروز ورقه انتخاب گرفته و خود را در امروز صاحب افتخار و شرف و حق میدانم و صورت ورقه انتخاب را در این تاریخ نیز درج می نمایم اولاً شرح مجلس را عرض کنم جمعی از موثقین و مقدسین و اشخاص بی غرض در مجلس نشستند منشی و ثبات و دفتردار و کاتب هم نشستند هر کس وارد میشود بعد از معرفی کامل و اجماع شرایط ورقه را نوشته باو میدهند و اصل ورقه جایی است آنچه که در اوراق عموم نوشته میشود با مرکب چاپی نوشته شده است و آنچه خاص است با مرکب معمولی می نویسند و هذا صورته :

ورقه انتخاب که صاحب این ورقه حق رأی در باب انتخاب دارد

نمره ۳۷۱

محل شیرخورشید شهر شعبان سنه ۱۳۲۴

ورقه انتخاب

ایالت	تهران	صنف	سلسله علمیه
اسم	جناب مستطاب شریعتمدار	اسم پدر	مرحوم آقا شیخ علی
	آقای ناظم الاسلام دامت برکاته		طالب نراه کرمانی
مولد	کرمان	محل اقامت	تهران کوچه وزیر دفتر
محل حجره یا دکان	ندارد	سن	۴۳

هیئت مصدقین و معرفیین طبقه علماء و طلاب بانجمن نظارت مجلس شورای ملی سنهاست میدهیم که دارنده این ورقه بموجب نظامنامه مورخ بیستم شهر رجب المرجب سنه ۱۳۲۴ موشح بدستخط

اعلیحضرت اقدس مظفرالدین شاه خلدالله ملکه دارای شرایط انتخاب است و میتواند رأی خود را درموقع انتخاب صنف و طبقه خود اظهار نماید این ورقه فقط بجهت انتخاباتی که درتاریخ واقع خواهد شد ممضی و معتبر است . درظهر ورقه چند نفر از معرفین و نظار مهر کرده اند این است ورقه چایی انتخاب که نوشته شد . امضاء پشت صفحه .

روز شنبه سوم شعبان سال ۱۳۲۴ - امروز مردم بقرار هر روز مشغول امر انتخاب شدند چون امر مهمی جز اخبار ورود شاهنشاه از قصر بیلائی سلطنتی بشهر نداریم مناسب این است که واقعه آذربایجان را برشته تحریر درآوریم و هذا صورته :

واقعه تبریز

روز چهارشنبه ۲۹ رجب ۱۳۲۴ - طرف صبح چند نفر از آقایان و ائمه جماعت و سادات بقونسرخانه انگلیس رفته و در آنجا اقامت کرده تلگراف بتوسط وزیر مختار بمجلس شورای ملی مخابره نموده که مضمون وما حصل آن این است که اصول مشروطیتی که در دارالخلافه طهران اجرا گردیده و مجلس شورای ملی تأسیس یافته و این خبر در تمامی ولایات داخله و خارجه منتشر و رسماً اعلان شده جشنها چیده و چراغانیها نموده اند چطور شده است در تبریز که مرکز آذربایجان و چشم چراغ ممالک محروسه ایران است هیچ خبری از این اخبار و رایجه از این عوالم نیست امر مبارک همایونی در این باب عراقیان و آذربایجان افتاده و یا جماعت تبریز که گوی سبقت اتفاق و همت در هر حال قسمت ما بوده صحایف این تاریخ مقدس ایران را لکه دار خواهیم نمود . جمعی از سادات در راسته بازار ریخته چند تیر ششلول و طیانیچه خالی کردند عموم بازاریان دکا کین و سراها را بسته بطرف قونسرخانه روانه شدند شب پنجشنبه غره ماه شعبان بقدر یکصد نفر در قونسرخانه خوابیدند .

روز پنجشنبه و جمعه اکثر تجار و معتبرین و محترمین آمده وسه اطافی برای علما و تجار و اصناف معین کرده .

روز شنبه سوم هم يك اطاق تحویلخانه بنا کرده صندوق بزرگ آورد تحویلدار و دفتر دار مخصوص معین کردند و تمامی تجار و اصناف علی القدر مراتبهم پول نقد برای مصارف این کار داده و اشخاصیکه بواسطه یاره ملاحظه محذور حضور نداشتند آنها را رقعہ مخصوصی می نوشتند ایشان نیز می آمدند و اسامی خودشانرا نویسانیده ووجه اعانه بصندوق داده و میرفتند انجمن عدالت طلبان اسلام اعتبار و اقتداری پیدا نمودند و بسیاری از بزرگان مملکت اسامی خود را در دفتر انجمن نوشته و باطناً داخل انجمن شدند باره از علماء در مسجد حاجی صصام خان ازدحام نموده و در مقصد با متحصنین قونسرخانه متحد شدند جناب حاجی سید محمد قراباغی که از سلسله علماء شیخیه است بیای برخاسته بدین وتیره سرود ایها الناس مخالفت شیخیه با مشرعه و حاجی کریم خانی و سید محمد باقری همه اینها برای جلب نفع و رباست است زردهب ابداء اختلافی نیست وهمه سالک یک طریق هستیم و هیچ

مغایرتی در بین نیست خصوصاً در این مسئله که حاوی سعادت و سبادت ملی و دولتی ما است پس باید برای خیر ملک و ملت و مشروطیت سلطنت و افتتاح مجلس شورای ملی و اجرای قانون اساسی مجتذانه باتفاق حرکت نمایم .

در این اثنا واقعه حیرت انگیزی رخ نموده که موجب دهشت عموم گردید و آن این است که از آغاز کار و جنبش طهرانیان و آذربایجانیان مفسدین چنین گوشزد تبریزیان نموده بودند که چون این عمل سبب نارضائی حکومت است و اگر از اهل تبریز اقداماتی در این کار شود لشکر گاهی که در تبریز بسر داری جناب وزیر نظام چند ماهی است بر قرار شده و برای دفع طواریق از عثمانی از هر جهت عداً و عداً آماده جنگ است فی الفور و مغافه بشهر تبریز ریخته و همه را از تیغ خواهند در گذرانید . و از اینرو بود که عموم اصلاح خواهان از هر طبقه مسلح بودند در این روز که مجمع عام بود و سید معظم له خطبه و خطابه خوانده بود فرقه از لشکر گاه مزبور از خاج شهر به جامع صمصام آمده و از طرف خود و ضباط و عموم سپاه بحضرات علماء و اهل شهر چنین تبلیغ کردند .

اهالی اردو و عموم عسکر بر آنچه امر فرمایند در اجرای آن حاضرند .

حضرات معلمین از اتحاد لشکری با کشوری محکم پی کار شده جدأ پی تنظیم و ترتیب کار خود شدند از طرف حکومت فوراً نان و گوشت را ارزان کردند بلکه عوام الناس فریفته شوند بالعکس مردم متأذی شدند که ما گرسنه نان و گوشت نیستیم بلکه ما تشنه و گرسنه قانون اساسی و اصول مشروطیت هستیم کجا رواست که برادران ما در طهران در راه سعادت ملی آغشته بخون خویش شوند و ما بفکر نان و خورش و خواب باشیم طایفه ارمن تبریز حب السیاسة ظاهراً آرام بوده ولی باطناً با مسلمانان شهر یکدل و یکزبان بودند و شریک و سهم آنان بودند اگر چه مفسدین خیلی کوشیدند که ایشان را از اتحاد با مسلمین باز دارند ولی آن ملت بیدار سخنان واهی مفسدین را نشنیده و داد هم خاکی را در این قضیه به نیکوئی دادند و باطناً از معاونت و همراهی دریغ نکردند .

حضرات علماء و واعظین نطقهای بلیغ و مؤثری ایراد کرده معنی مشروطیت و فواید مشاورت و منافع دارالشورای ملی را گوشزد عموم اهالی نمودند و چنان حالیشان میفرمودند که میتوان گفت امروز حس عموم اهالی تبریز از عالم و جاهل در یک میزان است همه روزه عموم اهالی در حیاطهای قونسلخانه جمع شده و گوش هوش بر آواز متکلمین افراشته و با جان و دل اصفا میگردند و با آواز بلند میگفتند و نمره میکشیدند (زننه باد شاهنشاه ایران) (زننه باد عدالت طلبان) (زننه باد آزادی) (نیست و نابود باد استبداد) و در روز دویم که روز پنجشنبه غره شعبان بود آقایان روحانیان عموماً بدون استثناء احدی در مسجد حاجه صفر علی مرحوم جمع شدند فردایش بمسجد جنب قونسلخانه جمع شدند روزها با حضرات متحصنین قونسلخانه در یکجا بودند و شبها بخانههاشان میرفتند و بعضیها در خانه خدا بیتوته میفرمودند و چون در اول کار سوء ظنی بمیان آمده بود لهذا یک جلد قرآن بزرگی آورده چند تن از فدائیان راه ترقی وطن عقد اخوت و اتحاد بسته و کلام الله مجید را مهر و اهضاء نمودند و دارو ندار خود را در سربانکار تقدیم و کتاب مقدس آسمانی را حکم قرار داد و عهدی بستند که حمایت یکدیگر را با مال و جان

بکنند هر یکی نطق مخصوصی کردند و طوع و رغبت خود را با وضعهای بسیار مؤثر تقریر نموده و عموماً مهرو امضاء نمودند بعد از امضاء عموم یکحالت رقتی فرا گرفته ساعتی برمظلومیت ملیت خود اشک خونین فرو ریخته و مطاعن ظلام بی وجدان را برشمرده سپس دست اخوت و مودت بهمیدیگر داده و یکدیگر را درآغوش گرفته مانند برادران صلبی و بطنی که بعد از ده سال مفارقت بهمیدیگر میرسند از همدیگر جدا شدن نمیخواستند .

بعد از آنکه این جوانان خون پاک و صاحبان حمیت و انهامک این عهد بزرگ را بسته و جان شیربن خود را درراه سعادت وطن عزیز برطبق اخلاص نهادند حضرات تجار ذوی الاحترام نیز عموماً همان قرآن مجید را مهرو امضاء نمودند سپس آقایان علماء ادلام بدون استثنا در مسجد جوار قونسلخانه یکیک یا شده علی رؤس الاشهاد در همان مضمون کلام خدا را سجلی نوشته و مهر فرمودند یکبار هیامیوی غریبی از اهالی و عوام الناس که در باغچه قونسلخانه جمع شده بودند بلند گردید و با حالت بسی مؤثر ورقت آمیزی میگفتند مگر خون و دارائی با از مال شماها عزیزتر است که ماها جان و مال خود را در این راه مضایقه نمایم قرآن را بیاورند که مهر و امضاء نمایند لذا قرآن را آوردند چون صحایف قرآن مهوور و گنجایش مهر تمامی را نداشت لذا یک کتابچه بزرگی بهم دوخته و آیتی از آیات قرآن مبین را در آن نگاشته عموم حاضرین ذیل همان آیه شریف را مهوور داشتند .

در این گیرودار شاگردان مدرسه لقمانیه با حالت محزون وارد جامع شده و کودک ده ساله از آنها بمنبر شده خطبه آغازیده و بعد در این جمله منتهی نمود :

ما کودکان نا بالغ هم در راه حریت ملت حاضریم جانهای کوچک خود را فدای وطن نمایم .
در این اتنا قضیه رنگ دیگر گرفت و هیجان و حرارت و شورملی مردم را گرفته لهذا مقام منع ولایت عهد که تاکنون از سعایت و وشایت مفسدین و مغرضین درانظار ملت متهم بربقاء استبداد شده بود از شورش عام مطلع شده یکی از امنای خود را بسوی ملت گسیل و روانه داشت باعث اجتماع عام و شورش عمومی را پرسیدند و در جواب او مردم چنین گفتند .

پدر تاجدار و مهربان شما و ما در طهران مشروطیت سلطنت و تأسیس مجلس شورای ملی را بخواهش پادشاهانه پذیرفته و اعلان فرمودند از شما که ولیعهد دولت و تالی سلطان هستید خواهش داریم که مشروطیت سلطنت و تأسیس مجلس شورای ملی را قبول فرموده و مضمی داشته و بجمیع و کلای دول خارجه رسماً اطلاع بدهید .

والاحضرت ولیعهد دریاخ چنین فرمود که با کمال شوق مراتب را استقبال می نمایم ولی استعلام از طهران لازم است فوراً بانلگراف استدعا و متمنیات رعایا را معروض حضور ملوکانه نموده که ماصورت تلگرافات را بعد از این درج خواهیم نمود، باری اتفاق و اتحاد و هم عهدی اهالی از ادانی و اهالی بجائی رسید که از فقرا صدا بلند شد و داد می کشیدند و میگفتند که مافقرا و کسبه و مساکین و عجزه حاضریم بر اینکه دست از کار باز داشته داروندار خود را خورده و تمام نمایم و بعد جان خود را فدای وطن و راه وطن سازیم مبدا هر چه خیال بکنید که ماها از بستن بازار و نبودن کسب و کار بستوه آمده و نقض عهدی خواهیم نمود

قربان همتان بکوشید و خسته مشوید عرض در دلهای ما را به یاد شاه مابرسانید امانست ما را از ظلم و استبداد برهانید یکی از آقایان متکلمین در ضمن نطق خود خطاب بر رؤسای روحانی و سایرین گفت ای آقایان عظام امان است امان دیگر بس است دست از این بیچارگان بردارید اینها را گذشت فرمائید بس است غلط کرده‌اند که خورده‌اند دیگر آنها را ول کنید امانست رحمی بر حال آنها فرمائید از اینکه اصل مطلب را دریافته و حقیقت را فهمیده‌اند مؤاخذه نفرمائید و دست از گردن و گریبان اینها بردارید بعد از این اینها گول نمی‌خورند خلاصه کلام اتفاق و اتحاد و یک‌جهتی آقایان اهل تبریز و کمال متانت و نجابت ایشان ملل متمدنه را بحیرت آورده تلگرافاتی هم بطهران مخابره نمودند که مایکی از آنها را درج نمودیم و در بقیه واقعه تبریز خواهد آمد .

روز یکشنبه چهارم شعبان ۱۳۲۴ - امروز تلگرافی از تبریز مخابره شده که صورت آن از این قرار است :

تلگراف از تبریز

بتوسط سفارت سنیه دولت فخریه انگلیس - حضور مبارک حضرت مستطاب حجة الاسلام آقای آقا سید محمد مجتهد و سایر حجج اسلام ادام الله ظلهم العالی ای ملی اسلامیان و افتخار تاریخ ایرانیان زبان از ستایش مساعی مشکور و نیایش مجاهده موفور و اقدامات ملت پرورانه حضرت تعالی و سایرین قاصر است الآن بازار و کاکین مسدود تمامی علماء و امنای تجار و معتبرین و اهالی در قونسلخانه دولت انگلیس و جمعی از علماء اعلام در مسجد پناهنده جناب قونسلگری در هر گونه اقدامات مجدانه حاضر و مستعد هستند که بیشتر اقدامات خودتان بکتابچه قانون اساسی که موافق شرایط است معین فرمائید باها برسانید که بر طبق آن معمول و رفتار شود .

(امضاء : از طرف اهالی تبریز و عموم آذربایجان)

در مدرسه نظامیه اصحاب حل و عقد مشغول انتخابات میباشند از ولایاتهم متوالیاً تلگرافات مخابره میشود . امروز اعلیحضرت اقدس شاهنشاه مظفرالدین شاه از قصر ییلاقی صاحبقرانیه وارد شهر شدند شاگردان مدارس و طلاب و محصلین و سادات و تجار و کسبه و اصناف استقبال نمودند با همه شاگردان و طلاب اظهار لطف و مهر بانی فرمود گوسفند زیادی در هر گذر و هر قدمی جلوشاه قربانی کردند خطابه‌ها خوانده شد صدای زنده باد شاه ایران از هر طرف بلند بود تا کنون برای ورود هیچ شاهی از ییلاق این گونه استقبال نکرده بودند دوشب مردم چراغان و ورود شاه را نمودند .

روز دوشنبه پنجم شعبان ۱۳۲۴ - دیشب در شهر چراغانی مفصلی کردند صدای زنده باد شاهنشاه از مردم بلند بود در مدرسه نظامیه هم مردم مشغول انتخاب میباشند در این روز هم تلگرافات بسیار از ولایات مخابره شد .

تلگراف از کرمان

حضور مبارک حضرت مستطاب حجة الاسلام آقای آقامیرزا سید محمد دامت برکاته از مراحم میذوله ممنون و متشکر تأسیس مجلس ملی را که موجب حفظ شریعت است تبریک عرض می نماید ملتس دعا هستم .
(خادم شریعت مطهره محمدرضا)

ایضاً تلگراف از کرمان

حضور مبارک حضرت مستطاب حجة الاسلام آقای آقامیرزا محبی اسلام و آزاد کننده ایرانیان تبریک تأسیس مجلس شورای ملی که مستلزم رفع ظلم و جور است با اقدامات مجدانه حضرت عالی در ظل عنایت و توجه امام زمان عجل الله فرجه تبریک عرض می نماید عموم ملت کرمان در اطاعت اوامر و نواهی آنحضرت حاضر و مطیعند .

(شمس الحکماء)

تلگراف اول کرمان از جناب حاجی میرزا محمد رضای مجتهد است که سابقاً شرح حالات ایشان نگاشته آمد تلگراف دوم کرمان از طرف برادر نگارنده جناب شمس الحکماء دکتر کرمانی است که شرح حالات ایشان در ضمن وکالت ایشان خواهد آمد .

روز سه شنبه ششم شعبان ۱۳۲۴ - امروز رجال دولت و وزراء عظام و علماء اعلام حضور اعلی حضرت مشرف می شوند در مدرسه نظامیه هم مردم مشغول امر انتخاب می باشند اکثر از و کلا معین شدند در تعیین و کیل علماء طهران اختلافی پدید آمده است که بعد از این ذکر خواهد شد امروز دستخطی از طرف شاه مشتمل بر تشکر از اقدامات ملت صادر گردید که اینک درج گردید .

جناب اشرف صدر اعظم از زحمات عموم ملت که در موقع ورود موکب همایون ما از صمیم قلب اظهار سرور و انبساط نموده اند خاطر ملوکانه ما فوق العاده خوشوقت و مسرور گردید البته شرح مراحم و توجهات علیه ملوکانه ما را نسبت بعموم ابلاغ نموده اظهار التفات مخصوص ما را بهمه برسانید .
۶ شعبان ۱۳۲۴ - صحه همایونی بامهر شاه در بالای ورقه موشح است .

طایفه قاجاریه و شاهزادگان از انتخاب و کیل خودشان سرپیچیده و اقدام با انتخاب نمی کنند .
روز چهارشنبه هفتم شعبان ۱۳۲۴ - در این روز مردم در مدرسه نظامیه مشغول امر انتخاب می باشند لیکن بعضی می گویند این مجلس انتخاب بروفق نظامنامه نمی باشد و دست تقلب و تدلیس در کار داخل شد بعضی از متمولین و تجار پول دار بنای رشوه و تعارف را در کار گذارده اند ارباب جمشید پولی بعضی آقایان داده است حاجی معین بوشهری هم به بعضی اشخاص پول داد . از آن جمله بانجنم مخفی

ماهم چیزی داد. که جناب آقا میرزا محمدصادق گرفته و میل فرمودند.

عمده خرابی کار اهل ایران همین رشوه و پول است که آنان را از همه چیز انداخته و خواهد انداخت و این دادن پول باجزای انجمن مخفی یک امر خرابی انجمن و تفرقه اعضاء اوست از آن جمله بنده نگارنده در خیال مستمسک و بهانه میباشم که دیگر داخل باین انجمن نشوم اگر ملاحظه دوستی جناب آقا میرزا محمد صادق نبود از همین امروز استعفا می خواستم بعضی از اجزاء هم مانند بنده در خیال مستمسک و بهانه می باشند.

در این روز از طرف ولیعهد تلکرافات متوالیه از تبریز مخاברה شده است در طهران هم مشهور شده است که ولیعهد مایل باین اقدام و اعطاء یعنی مجلس مشاورت نمی باشد.

روزی پنجشنبه هشتم شعبان ۱۳۲۴ هجری - در این روز دستخط اعلیحضرت همایونی تلگرافاً بتبریز مخاברה گردیده که در ذیل عنوان بقیه واقعه تبریز خواهد آمد و هذا صورت.

بقیه واقعه تبریز

تریت و تمدن اهالی تبریز ما را بحیرت آورده که در ظرف این مدت که بازارها تماماً بسته و مردم در کوچه های محله ارمنستان و قونسلخانه و مسجد همجوار جمع بودند و باینکه خیلی از مفسدین و خائنین موقعی بدست آورده و در خیال افساد عظیمی بودند ابدأ صدائی در نیامد و نامالایمی ظاهر نشد این اهالی مظلوم که عموماً فقیر و در دست فاقه و احتیاج اسیرند و اکثر ایشان بکلی مضطر و ناچارند باین حال نجابت و تربیت خود را بآخر رسانده حیثیت خود را نشکسته و در تمامی محلات و بازار و اطراف و اکناف شهر از توجه مخصوص عقلا و دانشمندان و اشخاص با تربیت ابدآحادنه بوقوع نه پیوست و امنیت در سرحد کمال بود باری روزی پنجشنبه هشتم ماه دستخط همایونی تلگرافاً و دستخط ولیعهد صادر گردید و در باغچه قونسلگری و سپس در مسجد قرائت گردید چاوشها و در اویش پیش روی اهالی اقتاده بطرف بازارشان بردند و بازار را باز و چراغانی مفصلی نمودند و این چراغانی در چندین شب متوالی بود.

سواد دستخط مبارک اعلیحضرت شاهنشاه

مظفر الدین شاه قاجار معطی مشروطیت

بتوسط ولیعهد باهالی مملکت آذربایجان تشکیل مجلس شورایی ملی و نظامنامه آنرا بشما اجازه و مرحمت فرمودیم و کلای شهر تبریز و سایر ولایات بطهران بیایند و به ترتیبات کار مشغول بشوند و نسبت بموم متحصنین قونسلگری انگلیس عفو عمومی شامل خواهد شد.

سواد حکم ولیعهد محمدعلی میرزا

اولاً از طرف قرین الشرف بندگان اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی ارواحنا فداءه از طرف خودم باین اشخاص که در قونسلخانه و مسجد متحصن هستند اطمینان میدهم که درباره آنها عفو عمومی خواهد

شد و مطلقاً در اذای این اقدامات آنها مزاحمتی از طرف حکومت وغیره نخواهد شد .
 دوم - مجلس شورای ملی را بطوریکه بنده گان اعلیحضرت اقدس همایونی بملت اعطاء و مرحمت کرده من هم تصدیق دارم و اجراء خواهم نمود و بولایات جزوهم اعلام خواهد شد .
 سوم - برای اعطاء مجلس شورای ملی که اساس آبادانی و ثروت و ترقی دولت و ملت است عموم رعیت چه در شهر تبریز چه در ولایات مملکت آذربایجان چراغان بکنند .
 چهارم - در تعیین انتخاب و کلاه هم بزودی قراری بدهند که و کلای تبریز و سایر ولایات شده روانه طهران شوند .

دستخط ولیعهد و امضاء او حکم را

این چهار فصل که نوشته شده صحیح است

پنجشنبه هشتم شعبان ۱۳۲۴

از سفارت انگلیس بقونسلگری تبریز

صدراعظم باینجناب اطلاع داده نسخه های چاپی دستخط اعلیحضرت همایونی در اعطاء مشروطیت و ترتیبات مجلس بامناهی آذربایجان و حکام ولایات فرستاده شد و انتخاب و کلاه در موقع اجراء شمامهم باید پناهندگان و بستی ها را اطلاع بدهید و توضیح نمائید اجراء وعده های اعلیحضرت شهریاری فقط مربوط بدولت ایران است ضمانت سایدول در آن باب جایز نیست بگوئید مسلم و آشکار است ترتیب مجلس ملی ممکن نیست مگر بمروور .

(امضاء - قراندوف)

دستخط ولیعهد بژنرال قونسل انگلیس

مسیو راتسلاو چهار فقره را که اهالی استدعا کرده بودند بر طبق مقررات علیه همایونی مهر و امضاء نموده دادم دستخط تلگرافی را هم فرستادم که با اهالی داده همگی مطلع و شکر گذار باشند بطوریکه آنها تعهد کرده اند مطمئناً بروند و بازار را باز کرده مشغول کسب کار خودشان باشند .

(امضاء - ولیعهد دولت علیه ایران)

تبریزیان بعد از این اطمینان و حصول مرام دل خوش و آسوده برگشته یک هفته روزان و شبان بازارها را بسته بسور و کامرانی مشغول شدند . سابقاً نوشتیم طایفه قاجاریه و شاهزادگان عظام از گرفتن ورقه انتخاب و تعیین منتخب در مجلس شورای ملی سر بازمی بیچیدند و امتناع ایشان مورث احداث مفاسد میگردد قلوب حجج الاسلام و دیگر طبقات ملت را از ایشان منزجر و متنفر می نمود و بلکه آثار قیل و قال در مجالس خاصه نیز پدیدار میشد تا اینکه اخبار خطرات قضیه و اهمیت واقعه بجناب صدراعظم رسید ایشانهم وقایع را بعرض اعلیحضرت شهریاری رسانیده و بنا بر این اعلیحضرت همایون همه

شاهزادگان و امراء قاجاریه را در امروز احضار فرموده و همگی را بامهر پدرا نه پذیرفته و بعد خطابه بلیغ متضمن بر مکتوبات ضمیر شاهانه در این خصوص سرودند و من نطق ایشان اینست :

نطق اعلیحضرت شاهنشاه مظفرالدین شاه قاجار

بر شاهزادگان و امراء سلسله قاجاریه

مانیکو میدانیم علت عدم دخالت شما تا کنون در امور راجعه بشورای ملی از لقا شبهه کسانی است که از نیات مقدسه ما بیخبرند و شما هم نظر بشاه پرستی لقا شبهات آنرا قبول نموده خود را شریک و سهیم شرف ملی نکرده اید پس لازم است حضوراً بشما عقاید مقدسه خودمان را حالی نمائیم .

زمانیکه ولیعهد این دولت بودم از ظلم و جور حکام و مأمورین دیوان نسبت بر عایا و هرج و مرج امور داخله و خارجه مملکت همواره در فکر و اندیشه بودم تاراهی برای رفع این خرابیها بدست آورده در موقع اجرا گذارم چون بطریق کلی ممنوع از دخالت در امور بوده چاره بدست نیاوردم تا بحکم تقدیر زمام امور مملکت بدست ما افتاد بعد از ورود بطهران کرا را مقاصد خودمان را به امین السلطان فرمودیم بعد از تصدیق موانع و معاذیر چند بیان نمود که معلوم شد باطناً با مقاصد ما همراهی ندارد از آنجائیکه میدانستیم میرزا علی خان امین الدوله همواره با خیالات مکتونه ما همراهی داشته و دارد صدارت را با توقیض نمودیم و از نیات مقدسه خودمان او را کاملاً مسبوق و مستحضر نمودیم حق این است که بر علو خیالاتمان بسی افزوده و با جدی کافی در اجرای مقاصد عالیه ما حاضر گردید ولی موانعی چند بیان نمود که سد پیشرفت مقاصد بود برای برداشتن موانع دستوری باو دادیم چون مقدرات خداوندی با میل ما مضایقه نکرد مجدداً صدارت را بامین السلطان واگذار نمودیم و بفرنگستان سفر کردیم در فرنگستان همواره بامین السلطان برای اجرای نیات خودمان در مذاکره و مشاوره بودیم جداً قول در این باب بما داد که حین ورود بایران در مقدمات کار اقدام نماید بعد از ورود بطهران باز محرك او شدیم تا مجلس مشاوره را وسعت داد ولی ملاحظه کردیم که احدی فعلاً با خیالات ما همراهی ندارد و در جلو مقاصد عالیه ما سدهای آهنین بسته شده پس دانستیم که هنوز مشیت الهی با اجرای مقاصد ما تعلق نگرفته است .

باز در سفر دویم فرنگستان مکان و مقام را خالی از اغیار و اوضاع دیدیم به تکرار مافی الضمیر خود به امین السلطان پرداخته در این دفعه چنان مرا

اطمینان داد که به مجرد ورود به طهران به مقدمات کار خواهد پرداخت بعد از ورود با موانع را در جلو آورد خواستم شخصاً با جرات مقاصد خویش اقدام نمایم به جهاتی چند صلاح ندیدم و تکراراً اصرار به امین السلطان کردیم باز اقامه موانع نمود چون اصرار امراء ما را ملاحظه کرد رضی گردید دیوان خانه منظمی مثل دیوانخانه های ممالک متدنه آزاد برقرار دارد ولی آنهم صورت خارجی پیدا نکرد عاقبت زمام امور مملکت را به عین الدوله مرحمت فرمودیم و از نیات مقدسه خودمان او را مستحضر کردیم خوب خیالات مقدسه ما را استقبال کرد ولی او هم بد کرموانع مشغول گردید و اول شرط این عمل را اصلاح مالیه دانسته و فکر خود را در آن مصرف نمود و در مقدمات عمل بر موانع پیچ در پیچ که تولیدش بواسطه اهمال در خود عمل بود مصادف گردید . تا در این اوان که امور مملکتی را بشخص تربیت شده خودمان میرزا نصرالله خان مشیرالدوله سردیم و اصلاح و اجرای مقاصد خیریه همایون خودمان را سریعاً خواستیم مشیرالدوله هم بملاحظه شرف سلطنت و صرفه ملت با کمال متانت و عجله با اجرای مقاصد عالیّه ما پرداخت همگی موانع را بحسن ندبیر اصلاح کرد خاطر ما را از هر جهت آسوده گردانید .

در این موقع ما از مشیرالدوله و حجج اسلامیه عموماً و خصوص از آقا میرزا سید محمد مجتهد سنگلجی خوشنودیم که نیات مقدسه ما را در امور مملکت بخوبی استقبال نموده و عموم ملت را یکدل و یک زبان بدون نفاق و صدا پیر و خیالات دیرینه مانمودند و راحت را از خودشان بکلی برای پیشرفت مجلس شورایی ملی و اصلاحات ملکی دور کردند .

پس همه بدانید که ما بصرافت طبع این آزادی و مشروع و مجلس شورایی ملی را به ملت شاه پرست خود عنایت فرمودیم و ریاست این مجلس را با نهایت شوق خودمان قبول کرده ایم و این مجلس محترم مجلس خودماست هر کس ضدیت با این مجلس نماید به شخص ما ضدیت کرده است اگر رضایت ما را منظور دارید خیلی زود منتخبین خود را معین نمائید که به خواست خداوندی مقدمات انتخابات تا روز دهم بخوبی انجام داده شود و از روز یازدهم شروع به تعیین و کلاه و کار نموده و محض میمنت و مبارکی روز یازدهم همین ماه که یوم مولود مسعود حضرت حجة الله فی الارضین است برای افتتاح خودمان به مجلس حاضر و آنروز میمون را تاریخ افتتاح مجلس شورایی ملی قرار خواهیم داد . بعد جناب صدراعظم را مخاطب نمود و فرمود :

از طرف مجلس اعلانی منتشر نمائید که اگر هر طبقه تا روز دهم همین

ماه شعبان منتخبین خود را معین نمایند از شرف و فایده این مجلس محروم و بعد از این هم حق انتخاب و تعیین و کلا برای خودشان نخواهند داشت . همان آن حسب الامر مبارک اعلی حضرت شاهنشاه جناب مشیرالدوله صدراعظم به جناب وزیر مخصوص حاکم تهران امر داد که اعلان تعیین و کلا را انتشار نمایند و شاهزادگان و امراء سلسله حلیله قاجاریه نیز به همین و کلاهی خود بشاشت خاطر اقدام نمودند .

روز جمعه نهم ماه شعبان - در این روز اعلان مطبوعه منتشر گردید برای اینکه مجلس نظار بطور رسمیت تشکیل آید از امور و در تحت نظارت حکومت تهران برآمده کثرت و کلا را منتخب نمودند از برای انتخاب معضلی ندارند جز اینکه در یک مجلس که حکومت باشد صورت انتخابات را ملاحظه نمایند جناب آقا سید عبدالله و جناب آقا میرزا سید محمد و سایر علماء اعلام هر روز در مجلس جلوس میفرمایند .

صورت اعلان حکومت تهران

حون موافق نظامنامه انتخابات امراء و اعیان و اشراف و ملاکین باید نمایندگان خود را برای مجلس شورای ملی معین نمایند لهذا با کمال احترام و توقیر خواهش میشود از اعیان و خوانین و اهل قلم و اطباء و ملاکین و صاحبان مستغلات شهری بحدودیکه در نظامنامه مقرر است و طبقات نوکرسوای اهل نظار هر گاه در جزو شاهزادگان عظام و علماء اعلام و امراء و قاجاریه و طلاب و خوانین و اصناف انتخاب نکرده اند روز شنبه دهم شعبان از یکساعت بعد از ظهر الی یکساعت بغروب مانده بعنوان ملاک در مجلس انتخابات ملی حاضر شده شش نفر نمایندگان ملاکین را در شش قرعه انتخاب نمایند محض سهوات امر توضیح میشود که آقایان معزی الیه شش نفر نمایندگان خود هر کس را میخواهند نمایندند خودشان را باید از بیس در نظر بگیرند که در وقت انتخاب معطل و متردد و مردود نباشند صاحبان مستغلات در صورتیکه مستغلات ایشان از هزار تومان کمتر نباشد در حکم ملاکین هستند هر یک از آقایان معزی الیه که حاضر نشدند بموجب اعلان حق انتخاب ایشان در این نوبت ساقط خواهد شد .

(امضاء - غلامحسین غفاری)

پس از انتشار این اعلان روزها در مدرسه نظامیه با حضور حکومت و انایب الحکومه مجلس سمت رسمیت را حاصل نمود .

روز شنبه دهم شعبان ۱۳۲۴ - نظار با حضور علماء اعلام و حجج اسلامیه شروع در امر انتخابات نمودند اشخاصیکه برای نظارت در امر انتخاب معین شدند که هر روز با حضور حاکم و حجج اسلامیه مشغول امر انتخاب میباشند از این قرار است :

نظار و اعضاء مجلس نظارت

حسب الامر همایونی
حسب الامر صدراعظم
از طرف حکومت تهران

جناب مخیر السلطنه رئیس مجلس نظار
جناب مشیردیوان منشی باشی
جناب اعظم السلطنه رئیس نظمی

جناب خازن الملك	ایشاً از طرف حکومت تهران
شاهزاده اسدالله میرزا	از طرف شاهزادگان
شاهزاده یحیی میرزا	از طرف شاهزادگان
امجدالسلطان پسر کوچک مجدالدوله	از طرف قاجاریه
جناب آقا سید حاجی آقا	از طرف علماء و طلاب
جناب آقا سید محمد تقی هراتی	از طرف علماء
جناب حاجی شیخ سیف الدین	از طرف علماء
جناب حاجی سید محمد تاجر	از طرف تجار
جناب حاجی محمد ابراهیم	از طرف تجار
جناب آقا شیخ حسین سقطفروش	از طرف اصناف

همینکه هیئت مجلس نظار به قرار این اعلان تشکیل یافت عموم طبقات و کلاه خود را معین و منتخب کرده و میکنند و با کثرت آراء و باعانت قرعه مطابق نظامنامه منتخب گردیدند لکن باز دست تقلب و رشوه در کار است چه امجدالسلطان سنش بیست و یکسال است بر حسب نظامنامه که باید سن منتخب بیست و پنجسال و سی سال در مورد امجد تغلف ورزید هیاهو و ایراد وارد می آورند ولی کسی اعتناء نمی کند چرا که مجدالدوله ایلخانی و رئیس طایفه قاجاریه است .

روزی کشنبه یازدهم شعبان ۱۳۲۴ - امروز در مدرسه نظامیه مشغول امر انتخاب میباشند درباره نصره السلطان و دبیر السلطان گفتگو و حرف و ایراد زیاد وارد آوردند دبیر السلطان پسر وکیل الدوله جوان با حرارت و درست و صحیح است ایرادی که بر او وارد آورده اند میگویند مستوفی اصفهان و نوکر دیوان است این جوان با حرارت فوراً از شغل خویش استعفا خواست و نوکری دیوان را ترک و دست از کار و شغل خویش برداشت فرمانفرما هم از کرمان تلگرافات متوالیه می نماید در باب زمینهای دَرَشْت که بستگان آقای آقا سید عبدالله مدعی ملکیت آن زمین میباشند و دستخط اعلیحضرت را نیز صادر کرده اند جناب حاجی شیخ فضل الله هم در خیال بهانه است از اینکه آقا سید عبدالله و آقا میرزا سید محمد جلو افتاده و ترقی کرده است جناب امام جمعه هم امروز آمد منزل آقای آقا میرزا سید محمد در بیرونی آقای بقدر یک ساعت نشست ولی جناب آقای طباطبائی از اندرون بیرون نیامد و به بهانه اینکه وقت ضیق است و باید نماز بخوانم و شما بایست خبر کنید تا من پذیرائی کنم از کتابخانه خویش بیرون نیامد و تا کنون جناب آقای طباطبائی اینطور وارد برخانه خود را بی اعتنائی نکرده بود باری امام جمعه بقدر یک ساعت نشست و قلبان و چای صرف نمود رفت اگر چه عقلا را این حرکت آقای طباطبائی خوش نیامد و ایراد وارد آوردند لیکن جنابش جواب داد اگر از اندرون بیرون آمده بوده و پذیرائی می کردم هر آینه مردم بد میکفتند و در مقام تهمت و سوء ظن واقع می شدم .

روزدوشنبه دوازدهم شعبان ۱۳۲۴ - امروز بقرار هر روز مشغول امر انتخابات میباشند اکثر از کلاه منتخب و معین شدند اگر چه فی الجمله تغییری در امر و کلاه بهم رسید لکن ما در این مقام اسامی

و کلای تهران را درج می‌نمائیم و در موقیع هم می‌نویسیم تغییر برای چه بوده و تقلب و تدلیس در این امر مشروع را کی باعث و سبب شد و چگونه در این امر مقدس و مشروع دست دزدی و خلاف واقع افتاد.

مبعوثین ملت

اسامی انتخاب شدگان تهران

منتخبین شاهزادگان

- ۱ - شاهزاده اسدالله میرزا نجل شاهزاده شمس الشعراء، منتخب شاهزادگان
 ۲ - شاهزاده یحیی میرزا نایب السلطنه، منتخب شاهزادگان

منتخبین سلسله قاجاریه

- ۳ - امجد السلطان پسر محمدالدوله
 و کیل بزور قاجاریه
 ۴ - معظّم السلطان

منتخبین علماء تهران

- ۵ - جناب آقا میرزا محمد تقی کرکانی
 و کیل علماء
 ۶ - جناب حاجی شیخ علی نوری حکمی
 و کیل علماء و حکماء

منتخبین طلاب

- ۷ - جناب آقا میرزا طاهر
 ۸ - جناب آقا سید نصرالله از سادات اخوی

منتخبین تجار

- ۹ - جناب حاجی محمد حسین آقا امین الضرب
 ۱۰ - جناب حاجی محمد اسماعیل آقا نمازده
 ۱۱ - جناب حاجی سید مرتضی مرتضوی
 ۱۲ - جناب حاجی محمد معین التجار بوشهری
 ۱۳ - جناب آقا میرزا محمود تاجر اصفهانی
 ۱۴ - جناب حاجی محمد علی تاجر شالغروس
 ۱۵ - جناب حاجی محمد تقی تاجر شاهرودی
 ۱۶ - جناب وثوق الدوله مستوفی
 ۱۷ - جناب محقق الدوله ناظم مدرسه سیاسی
 ۱۸ - جناب نجبر الملک

منتخبین اعیان و ملاکین

- ۱۹ - جناب صنیع الدوله
 ۲۰ - جناب نصره السلطان (که بعد معزول شد)
 ۲۱ - جناب صدیق حضرت
 ۲۲ - جناب حاجی میرزا محمودخان احتشام السلطنه
 ۲۳ - جناب میرزا جوادخان سعدالدوله

احتشام السلطنه و سعدالدوله هر دو در تهران نمی‌باشند چه احتشام السلطنه از روزیکه به مأموریت سرحد عثمانی و ایران رفت بطرف ارومیه هنوز نیاوده است و در موصل و عتبات و سایر اماکن روز بشبی میرساند و اما سعدالدوله هم از روزیکه نفی بد شده در نزد گاهی در قونسلخانه و تلگرافخانه آنکس

پناهنده است گاهی در جلوقزاقها میدود چون هر دو کار آمد و بعد از این خواهد آمد لذا هر دو را وکیل و منتخب نمودند .

۲۴ - جناب میرزا حسینعلیخان خلف مرحوم نخبالدوله

منتخبین اشراف و ملاکین توابع تهران

۲۵ - جناب میرزا حسینخان مشارالملك

۲۶ - جناب میرزا اسماعیلخان عونالدوله

۲۷ - جناب میرزا علی اکبرخان دبیرالسلطان که از استیفاء اصفهان استعفاء داد و شغل خدمت

بملت و دولت و وکالت را بر کار و استعفاء مقدم داشت

۲۸ - جناب حاجی سیدباقر معروف به سادات اخوی

۲۹ - جناب حاجی سیدیحیی سیدالحکماء

منتخب اصناف چهارگانه تهران

مذهب و صحاف و کاغذفروش و کتاب فروش

۳۰ - جناب آقامیرزا محمود تاجر کتاب فروش

منتخب اصناف شش گانه تهران

خیاط و روفوگر و عبا دوز و رخت دوز و پرده دوز و قلاب دوز

۳۱ - جناب حاجی میرزا ابراهیم

منتخب اصناف چهارگانه

بزاز و حریر فروش و زبره فروش و دوره گرد

۳۲ - جناب حاجی سید ابراهیم تاجر حریر فروش

منتخب چهارگانه عطار و دوا فروش و چای فروش و سقط فروش

۳۳ - جناب حاجی شیخ حسین سقط فروش

منتخب اصناف چهارگانه سه سار و حلاج و لحاف دوز و کهنه فروش

۳۴ - جناب آقا سید مصطفی سه سار

منتخب اصناف چهارگانه زرگر و دوات گر و آهن گر و حلبی ساز

۳۵ - جناب حاجی میرزا احمد بسر جناب زرگر باشی

منتخب اصناف سه گانه توتون فروش و سیگار فروش و تنباکوفروش

۳۶ - جناب آقا میرزا حسین ملی سیگار فروش

منتخب اصناف سه گانه خباز و علاف و نار فروش

۳۷ - جناب حاجی عباس قلی آقا

**منتخب اصناف پنجگانه چوب فروش و نجار و صندلی ساز
و خراط و حصیرباف**

۳۸ - جناب حاجی سید آقا باقر چوب فروش

**منتخب اصناف پنجگانه علاقه‌بند وزردوز و یراق دوز
و یراق باف و زرکش**

۳۹ - جناب آقا شیخ حسن علاقه بند

**منتخب اصناف شش‌گانه یخدان ساز و سراج و لباف و ترکشدوز
و پالان دوز و چادر دوز**

۴۰ - جناب استاد غلام رضا یخدان ساز

**منتخب اصناف شش‌گانه بقال و بنکدار و آجیل فروش
و میوه فروش و علاف جزء و رزاز**

۴۱ - جناب آقا مشهدی باقر بقال

**منتخب اصناف اربعه کلاهدوز و کلاه مال
و پوست دوز و خراز**

۴۲ - جناب حاجی عبدالوهاب

منتخب اصناف دوگانه کفشی دوز و پاره‌دوز

۴۳ - جناب آقا شیخ حسینقلی دلال

۴۴ - جناب آقا ملاحسن دلال

**منتخبین اصناف چهارگانه قصاب و دباغ
و مرغ فروش و بره فروش**

۴۵ - جناب امین‌التجار کردسنانی

منتخب صنف قهوه‌چی

۴۶ - جناب آقا سید مهدی معروف به سقط فروش

**منتخب اصناف چهارگانه قناد و گیوه فروش
و جوراب فروش و جوراب دوز**

۴۷ - جناب حاجی محمد تقی باقر معروف بدهنبد

منتخب طایفه جلیله صرافین و صیرفیه

۴۸ - جناب حاجی سید محمد صراف

منتخب اصناف نه‌گانه مقنی و معمار و فخار و بناء

و کاشی‌پز و کوزه فروش و کوره‌پز و نقاش و سنگتراش

۴۹ - استاد حسین پنجه‌علی بناء

منتخب اصناف پنجگانه عصار و شمع و صابون پز

و صابون فروش و نفت فروش

۵۰ - جناب حاجی محمد باقر

منتخب اصناف هفتگانه مسگر و تفنگ‌ساز و کالسه ساز

و غداره ساز و ریخته‌گر و سفیدگر و خورده فروش

۵۱ - جناب آقا سید محمدتقی مرانی

منتخب اصناف هفتگانه آهنگر و چلانگر و نعل‌بند و میخ‌بر

و نعل‌بر و نعل‌ساز و طارمی ساز

۵۲ - جناب آقا سید حسین بروجردی ملقب به مدیر الاسلام

منتخب اصناف پنجگانه سلمانی و حمامی و یخ‌چالی و میراب

۵۳ - جناب آقا سید ولی‌الله خان دکتر

منتخب اصناف سه‌گانه خرازی فروش

و ساعت ساز و جوراب باف

۵۴ - جناب حاجی سید محمد آقا تاجر ساعت فروش

منتخب اصناف هفتگانه پلوی و چلوی و آشپز

و کبابی و کله‌پز و یخنی‌پز و جگرپز

۵۵ - جناب حاجی علی اکبر پلویز

منتخب اصناف دوگانه بلور فروش و شیشه‌بر

۵۶ - جناب حاج شیخ اسماعیل تاجر بلور فروش

منتخب هفت زردشته

۵۷ - از باب جمشید تاجر فارسی

منتخب طایفه آرامنه

و کالت خود را واگذار و تقویض باآقای طباطبائی نمودند و حق خود را در انتخاب اول

ساقط نمودند .

منتخب طایفه هنود

حق خود را در این انتخاب واگذار باآتی بهبهانی نمودند .

فلاحین و برزگران منتخب خود را بدون هیچگونه مشورتی در مجلس
 عالم و جوانان با تربیت و باهوش و تحصیل کرده موجود و معتمد و برادران
 و منتخب نشدند و اینگونه مردمان جاهل و بی تربیت داخل در این امر شدند و
 هنوز اهل تهران معنی مجلس و وکالت و منتخب و امین را ندانسته و نفی برده اند که
 ملت باید مثل وکیل های دارالشرع و درخانه های ملاما و قضاة باشد از اینکه از
 و از بس که از آنها صدمه و اذیت و ضرر دیده اند لذا اینگونه اشخاص راضی شده اند

آقای آقا سید محمد طباطبائی

تقلب و رشوه در کار آمد باین جهت جناب آقا میرزا محمد تقی گرکانی که وکیل علماء بود استعفا داد
 و درجایش آقا میرزا محسن برادر صدرالعلماء و داماد آقای بهبهانی وارد شد بدون انتخاب و بدون
 شرایط همین قدر که آقا میرزا محمد تقی استعفا داد و جناب آقا سید عبدالله داماد خویش را بجای او
 منصوب کرد هر قدر عتلا داد و فریاد کردند بجائی نرسید و همچنین نصره السلطان و دبیر السلطان که هر دو
 جوانان با کفایت و دانا بودند از وکالت باصرار مردم استعفا دادند بیچاره دبیر السلطان هم از نوگری

افتاد وهم ازو کالت . سوم اینکه اهالی تهران خود را نسلی میدادند با اینکه اگر و کلای طهران صحیح و درست و کافی وعالم نمیباشند و کلای بلاد البته خوب و صحیح وعالم خواهند بود در مجلسی که دویست نفر اجزای این مجلس باشد پنجاه نفر جاهل چه میتواند بکنند ولی افسوس که و کلای سایر بلاد هم همین درد وهمین خیال را داشتند در آنجاها هم بعینه مانند تهران شد چهارم آنکه برحسب فرمایش جناب آقا سید عبدالله چنانکه در موقع و مقام خواهد آمد اکتفاء کردند که فرمود من بزحمت عمارتی را روی دویست یا کمتر ستون جوئی قرار دادم هر وقت يك ستون آدمی دیدم یکی از ستونهای چوبی را بر میدارم و آن ستون آدمی را بجایش میگذارم و ها کذا نا تمام سنونها از آدم و انسان گردد کن این آقا غافل است که يك دفعه آتش در می افتد بعمارت و ستونهای جوئی در آن واحد يك طرقة العین آتش خواهد گرفت این عمارت ستون آدمی لازم دارد که عمارت را بر سر گذارد و آب اسباب اطفاء نار در دست بگیرد که هر وقت خواست آتش بعمارت افندد فوراً آتش را خاموش منطفی سازد .

باری و کیل جاهل و کور که بصیرت بحال مملکت و سلطنت نداشته باشد عدمش به از وجود است روز سه شنبه سیزدهم ماه شعبان ۱۳۲۴ هجری - در این روز کدورتی علی الوافع بین آقای بهانی و آقا شیخ فضل الله واقع افساد که منحصر از مفصل این است که ذیلا نکاشه آمد و این کدورت جبر بواقعات و حزئی و کلی خواهد شد یکی از موقوفات بزرگ موقوفه قائم مقامی است که از حاصل ن موقوفه در سال دو هزار تومان باید بعتبات عالیات برود و چند هزار تومانهم باید بمصارف گر برسد این موقوفه با حعبه که مهر مبارك حضرت سید سجاد در آن است و آن جعبه مرصع و اهرات است در دست اولاد قائم مقام است که خود قائم مقام واقف این موقوفه بوده و چند سال این فوفه در دست میرزا محمود خان که نوه قائم مقام است بوده و چون مرزا محمود خان شخص بی حالی . ورنه قائم مقام مدعی او شده موقوفه را از او انتزاع نمودند مرزا محمود خان هم بهمان حعبه قناعت و اکتفاء نمود موقوفه را و اگذار بمیرزا علی اکبر خان نمود میرزا علی اکبر خان چون رس را بزنی بامیر بهادر داده بود بقوه و استظهار امیر بهادر تمام موقوفه را حبیف و میل می نمود این ادیب الممالک مدبر روزنامه ادب که از وره قائم مقام و از اشخاص با کفایت و درایت است خدمت ی طباطبائی عارض گردیده وقف نامه را اظهار داشت جناب آقای طباطبائی این امر را واگذار شده نگارنده فرمود بنده نگارنده برحسب فرمایش آقای طباطبائی و دوستی با ادیب الممالک میرزا کبر خان را احضار کرده تقریرات و دعاوی ادیب الممالک را ذکر نمودم و از آن جمله گفتم ادیب الممالک است که شما در امر موقوفه خیانت کردید و منافع و نمان موقوفه را بمصارف وقف نرسانید و از زمین فلان مزرعه را که زدیک راه آستارا می باشد در هیجده هزار تومان بکمبانی راه مابند فروختن عن موقوفه را داللی است واضح بر خیانت شما مرزا علی اکبر خان گفت هفتم دیگر خدمت آقای طباطبائی رسیده حواب شمارا و حواب ادیب را حضور مبارك حضرت حجه الاسلام

عرض میکنم پس از این قرارداد میرزا علی اکبر خان منوسل بطحاجی شیخ فضل الله نوری میشود از جناب آقا دعوتی میکنند جناب آقا يك روز را برای نهار میرود منزل میرزا علی اکبر خان پس از صرف نهار مزار تومان اسکناس تقدیم حاجی شیخ فضل الله می نماید و حتی این مشکل را از جناب آقا میخواهد جناب آقا دوسه روز قبل از این بنده نگارنده را احضار نموده بنده نگارنده ارملاقات استتکاف و عذر آورده باینکه از راه استدعا و خواهش ملاقات بنده را درخواست نمود چون از طریق انسانیت

حاج شیخ فضل الله نوری

و اسدعا اصرار در ملاقات نمود روز گذشته را قبل از ظهر آنجا رفتم جناب آقا در کتابخانه مخصوص خود بود پسرش حاجی آقا هادی که سنش از بیست متجاوز نبود و جناب حاجی شیخ سیف الدین هم آنجا بودند پس از قلیان و قهوه با حاجی شیخ سیف الدین صحبت می نمود در مسئله فتلی که در عراق واقع شده بود گویا برادر حاجی شیخ سیف الدین را بقتل رسانیده بودند و طرف حاج شیخ سیف الدین گویا حاج سهم الملك عراقی بود بنده نگارنده شنیده بودم بعضی از ملاها رشوه میگیرند و رشوه مغخوردند لکن ندیده بودم که ملا خودش علناً و آشکارا مطالبه رشوه و تعارف را بنماید بلکه بموسط یکی از اجزاء و محارم و یا بکنایه و اشاره مطالبه می نمود مثلا قرض دارم مقروضم در خیال روضه و سفر میباشم و یا فلان مزرعه و ده و خانه را باید بخرم و یا بنده زاده را باید داماد کنم و با عروسی دارم و یا بانگ از من طلب دارند نمیدانم چه کنم آوقت طرف مقابل می گفت آقا عصه بخور بد خداوند کریم است من اینقدر و فلان مبلغ را تقدیم میکنم بای را دعا کنید خداوند برساند با انطور و نا تقریباً حزی میگرفت لکن جناب حاجی شیخ فضل الله را دیدم که بالصرایه از حاجی شیخ سیف الدین مطالبه بول کرد در مقابل حکمی که میخواست باری بعد از قطع و فصل امر مقاضیه شیخ سیف الدین رفت بنده ماندم و حاجی شیخ فضل الله که شروع در مصائب و سخن نمود در آغاز نوری از بند روی آمی آقا سید عبد الله شکایت نمود قدری هم از آقای طباطبائی تعریف و توصیف نمود پس گفتم چون نورا (یعنی من) آدم با کفایت و عاقل مدد ام اندا از تو حراش میکنم آقای ضابطائی

این موقوفه قائم مقامی بنده گفتم شما آقای طباطبائی را میشناسید که در این گونه موارد دخالت نمیکند ولی جوایی بدمی باید داد چه ادیب‌المالک متوسل باقا شده است و اصراری هم دارد حاجی شیخ گفت آنچه که باید بعثت فرستاد هر ساله بااطلاع من میفرستند نزد جناب آخوند ملاکاظم رسیده‌م در دست میرزا علی اکبرخان هست آنچه باید در همین تهران بمصرف رسانند بااطلاع من بمصرف رسانیده و قبض باو دادم اما در مسئله فروختن زمین هنوز فروخته است چه من گفتم از کمیانی زمین را در هیجده هزار تومان میخرند بملاحظه صرفه و غبطه وقف بفروشدند و درجائی بهتر ملکی بخرند و ضمیمه وقف نمایند لکن کمیانی بیش از نه هزار تومان یول نمی دهد باین جهت هنوز فروخته نشده است باری چون بنده را رسول قرار داد لذا دیگر من اصرار نکردم و مراتب را خدمت حضرت آقای طباطبائی عرض کردم حضرت آقا ابتداء قدری متغیر شدند ولی جناب آقا میرزا ابوالقاسم پسر آقا گفت در اول امر مشروطیت رنجانیدن آقا شیخ فضل الله صلاح نیست شما منصرف شوید و دخالت در امر موقوفه نکنید بهر طور بود آقای طباطبائی را منصرف نمودیم لکن جناب آقا سید عبدالله از واقعه مطلع شده و از مسئله مسبوق گردید و در مقام تصرف موقوفه برآمد باین جهت حاجی شیخ فضل الله مکدر شد . دیگر از اموری که سبب رنجش حاجی شیخ فضل الله گردید واقعه آقا میرزا مهدی پسر حاج شیخ فضل الله بود که ما این واقعه را در عنوان فردا می نگاریم .

روز چهارشنبه چهاردهم شعبان المعظم ۱۳۲۴ هجری - امروز مردم در خیال تهیه جشن فردا که عید مولود امام زمان عجل الله فرجه میباشد، میباشند از ظهر امروز در خانه آقای طباطبائی و خانه سادات اخوی و خانه سیدقندی چراغان و جشنی است اهل بازار هم چراغانی را مهیا و مستعد میباشند دوات هم آتشبازی و سورا مهیا و مشغولند یکی ازو کلای علماء جناب آقا میرزا محمد تقی گهرکانی است و این مرد چون تکلیف را شاق دانست و دید از عهده بر نمی آید لذا از این شغل خضیر استعفا داد و عقب نشست جناب آقای طباطبائی فوراً داماد خود آقا میرزا محسن را بجای او منصوب کرد مردم در مقام ایراد برآمده جنابش اعتنائی نکرد و در جواب فرمود من بزحمات بسیار و ریختن خون صلحا و سادات عمارتی را برپا نمودم لیکن ستونهای این عمارت که باید بر سرانسان گذارم از چوب فرار دادم هر وقت انسانی دیدم که طاقت حمل این عمارت را داشته باشد یکی از ستونها را برداشته آن آدم را بجای آنستون قرار میدهم و کذا سایر ستونها را تا اینکه تمام این ستونها و عاید انسان باعلم گردد این مسئله اگرچه عوام را ساکت نمود لیکن خواص را ساکت و متقاعد نمود در انجمن مخفی نانوی فرار بر این شد که وکالت آقا میرزا محسن را بهم زنند جناب آقا میرزا مهدی پسر حاجی شیخ فضل الله که واقعا للهوفی الله حرکت میکرد و خیلی زحمت میکشید هم وقت باعده از طلاب اطراف آقای طباطبائی را داشت و آنچه در قوه داشت از بنده مال و جان دریغ نمی فرمود و دامن و ساختش به لوت رشوه و تعارف ملوث نگردیدم متقبل شد که در مجلس طرف شود ولی بشرط اینکه دیگران از او عقبه کنند يك نفر از آنهائیکه وطن فروش بود این خبر را با آقای بهبهائی رسانید ایشان هم مستعد و مهیا از برای مدافعه گردیدند باری آقا میرزا مهدی در وسط مجلس جلوس نمود تا شروع بمطلب و مقصود نمود یکدفعه جناب

آقا سید عبدالله بنای پرشاش را گذارد با اینکه در مجلس حاجی شیخ فضل الله نشسته بود بحدی تغییر و تشدد نمود که تا آنوقت احدی جناب آقای بهبهانی را این طور متغیر ندیده و در ضمن تغییر هم میگفت آقای من شما عالم و عالم زاده‌اید نباید این طور در وسط مجلس بنشینید آقا را بلند کنید ها بچه‌ها بیایید آقا را از این جا بلند کنید و در جای خود بنشانید آقا میرزا مهدی که خود را تنها و غریب و بی‌یار و یاور دید ملتفت شد که نزدیک است رشته اتحاد و اتفاق گسیخته شود فوراً از جایش برخاست و آمد در حوزة و پشت بدیوار نشست آقایانیکه با آقا میرزا مهدی معاهد بودند احدی سخنی نگفت از آن طرف هوا خواهان آقای بهبهانی و بادنجان دورقاب‌چینها و حاشیه‌نشینها بنای مایب و فساد را گذارده پلی آقا بابی‌ها میخوانند این بنا را خراب کنند باینها این اسباب را فراهم می‌آورند که مسلمین را ذلیل و نابود کنند (در ایران رسم شده است هر گاه بخوانند کسی را مغلوب و از میدان بیرون کنند نسبت او را به بایه میدهند مثلاً امروز الی وقتی که مجلس قوتی داشته باشد اگر بخواند حرفی بزند که مخالف میل طرف باشد فوراً میگویند بایها دشمن مجلس میباشند و نمی‌خوانند در ایران مجلس باشد و اگر یک وقت خدای نا کرده سلطان و یا علماء با مجلس بدشوند و آثار مغلوبیت در مجلس خواهان باشند آنوقت میگویند این مجلس را بایها برپا کردند چنانچه در امر مدارس و مکاتب دیدیم در اول تأسیس مدارس مردم میگفتند این مدارس را بایها تأسیس و تشکیل میدهند بعد از آنکه جناب حجة الاسلام آقای آقا میرزا سید محمد طباطبائی مدرسه اسلام را تأسیس نمود و عمومیت پیدا کرد آنوقت هر کس از مدرسه بد میگفت و او را بابی میدانستند این است حال ما اهالی ایران که باین طور مدعی را از میدان بیرون میکنیم) باری گفتند، گفتند تا آقا میرزا مهدی ساکت شد و گفت از هر چه بدترش آقا میرزا محسن که من برای او این خفت را بکشم بهر جهت حاجی شیخ فضل الله اگر چه میل باین پسر ندارد و مایل بود قدری دماغش سوخته شود لیکن نه این اندازه که در حضور خودش اینطور بی احترامی به پسرش کنند بهر جهت شب انجمن مخفی برپا شد آقا میرزا مهدی گله کرد که شما بعضی حاضر بودید و ساکت نشستید حالا گذشته گذشت لیکن بدانید من حتماً آقا سید عبدالله را باین ششلول جواب میدهم و دست در بخل نموده ششلول را بیرون آورد بنده نگارنده چون میدانستم آقا شوخی میکند هنوز در ایران خصوصاً در این سلسله جلیله از جان گذشته کسی نیست و انگهی در مقابل سید عالم آنهم مثل آقای بهبهانی کسی نیست که بتواند این خیال را بکند و انگهی عقاید مذهبی جناب آقا میرزا مهدی مانع است از اقدام بقتل نفس لیکن مخصوص اداء تکلیف و اینکه باعث خجالت آقا میرزا مهدی خواهد کردید گفتم آقای من در اول انعقاد مجلس و مقام اتحاد و اتفاق کاری نکنید که باعث خرابی امر و تفرقه متحدین و سبب شق عصای مسلمین گردد خواهش دارم این خفت را محض رضای خالق متحمل شوید و اضهارای نفرمائید بلکه بروی خود نیاورید جناب آقا میرزا مهدی اگر چه گذشت و مدتی هم در خانه نشست ولی آقایان و طلاب رفتند عذرخواهی کردند و معذرت خواستند و رفع کدورت و تقارایشان شد لیکن این سوء اتفاق دو نتیجه داد اول رنجش حاجی شیخ فضل الله و بهانه دست او آمدن ثانی تفرقه انجمن مخفی که دیدیم انجمن فقط راه دخلی شده است که دوهزار تومان از حاجی معین بوشهری بگیرند

و معصی بوش‌خان کسند دیگر در مقام کار و خدمت نباشد لاف‌ل از یکدیگر همراهی کسند ر آنجمله سنده نگارنده از این اتفاق و پیامدن حساب آفا مرزا مهدی ناصح، دیگر وارد ناصحن شده دیگر این ناصحن منعقد گردید الا بطور غیر رسمی که گاه گاه در خانه‌های یکدیگر سه چهار نفری بهم می‌رسیدیم. روز پنجشنبه ۱۵ شعبان ۱۳۲۴ - امروز بازارها بسته مردم دسه دسه فوج فوج در خانه آقای طاطائی مآبد و برك عند مولود را مسکونند ساگردان مدارس بحال نظام وارد میشود خطبه و خطابه میخوانند دیشب هم حراعاتی ناسکوه در شهر بود در سلام دولتی هم امر اعلی حضرت صادر شد که امام سمر و رحان دولت و وزگان و علماء و کلای ملت را دعوت کسند برای روز هجدهم که در آن روز مجلس شورای ملی رسماً منعقد گردد و معوض ملت حضور اعلی حضرت شاه ساهی معرفی گردید

روز جمعه شانزدهم ماه شعبان ۱۳۲۴ - امروز از طرف حساب صدراعظم مشیرالدوله دعوت اهل حسب الامر اعلی حضرت که در روز امر مبارک صادر گردیده بود طمع شد بعموم حضرات علماء اعلام و شاهراگان عظام و اهل ووزراء و اعیان کرام و سفراء دول خارجه بدین مصمون فرستاده شد بعد الاقبات روز یکشنبه هجدهم شعبان سه ساعت بعروب مانده در عمارت گانسان او باح مجلس شورای ملی خواهد شد م سیدعی است در ساعت مذکور سه ساعت بعروب مانده سلام عام در بازار شبانه د اعلی و شاه شاه رادکان و مدعوین شرف حضور اهل آمدند

روز شنبه ۱۷ شعبان ۱۳۲۴ - امروز همه مجلس را می‌بندند که فردا در عمارت ناع گانسان در حضور اعلی حضرت منعقد گردد صدراعظم میرزا نصرالله خان مشیرالدوله و دو سرس بهاب سعی را دارد در تشکیل مجلس و سب همراهی سعی و کوسس و جهد بلیع صدر اعظم را در بر شدن سرهاش را مسکونند لکن ما علاوه بر مل اعلی حضرت مشروطیت و رت سندن پسرهای مشیرالدوله سب که دیگر ر حوردم و در آ مقم د کرمی بنائیم حساب میرزا نصرالله خان مشیرالدوله صدراعظم اراش روز که یا ندانند و کرمی گدارد در ماه اول مواحب او ناردند فران بود که هر فرای کد کثقال نقره است و اراش را ۴ سال رسان روز ترفی نهاد ا مقام و راز خارجه رسند و الله حساب شخصی که اراش ربه نازل این مقام رسند اگر بولی تحصیل کند بدینولرا بجوبی مندان و حرح بچوده مسکند املاک مشیرالدوله هم حون معرق بود و مهمانی سامانی مسکرد و بدلی مسکرد لذا کسی مطلع بر حول و مسکند مشیرالدوله مسکرد عن الدوله هم که بر مصدر صدارت نشست بملاحظه ا که مشیرالدوله در کارهای میرزا علی اصغر خان اناک د حال داشته و از امور دات دولتی با اطلاع اسب لدا مشیرالدوله را که ور امور خارجه بود ا حود در مشاورت داخل بود و در امور پولتسکی اراوا اسعلام و اسفسار مود و در امور و راز خارجه هم همی جهت احصاح بمشیرالدوله صرفی مسکرد ۴ حری ممداد و نه مسگرد مشیرالدوله هم بهمین قدر ضاعت داشت و ارض الدوله کوچکی مسمود انکه در حد ماه قبل ارض الدوله سمر کرم ایران را از اسلامبول حواسه ارض الدوله در یازک عن الدوله مسرل کرد حون لاند بود بولی قدم ساه و اناک نماید لدا مدعی و رازت خارجه گردید و گت صد هزار تومان مدهم که وزیر امور خارجه بشود

عین الدوله محسن دوسی نامشردنوله برای مشردنوله بیعام داد که ارفع الدوله صدهر از تومان تقدیم میکنه برای گرس و رارت حارحه شماچه میگوئید مشردنوله که شخصی عاقل ما بدبرورنگی بود کف در صوریکه ارفع الدوله صدهر از تومان بدهد او مقدم است ناو واگذار نمائید مشردنوله و مؤمن الملک پسرهای مشردنوله بیدر گمسه اگر ارفع الدوله وریر امور حارحه گردد کار ما حراب خواهد شد و اگر در این مقام پولی مانه گذاریم نصف آنرا ارحود ارفع الدوله درمآوریم و نصف دیگر را ارحل های دیگر ناری

اصرار و ابرام و ایحاح پسر هاناعت شد که مشردنوله راضی شد که هسناد هراز و مان بدهد و وزیر امور حارحه خودش باسد عین الدوله دند که هسناد هراز و مان مشردنوله بهر اسب ارضه هراز و مان ارفع الدوله چه هم مشردنوله را دارد و هم بسب هراز و مان دیگر از ارفع الدوله درمی آید .

انداس مشردنوله و مؤمن-

الملک پسرهای مبرالدوايه را حواس و کف من برای بول منل مشردنوله شخصی را مکدر بسکم و هسناد هراز و مانرا بدهد که قدیم اعلی حضرت تمام و ارفع الدوله را هم حوون بر من وارد شده است و ساه را ما او منل اسب حوون است بهمان ماموریت ساق بر فرار

داریم بالاخره در همان مجلس مشردنوله حواله هسناد هراز و مان ه طومانیاس احر مود حواله را وشت و داد به عین الدوله و ارحا بیرون آمد مرا ب را به بند برر گواز خودشان که ه مشردنوله گفت عین الدوله همان ابن مدریون برای ما داست حالا که دند این آسی و سهلی هسناد هراز و مان گرفت فردا بهانه دیگر خواهد گرفت روض ارض احراء و ملاحظه کند عد از مردن من دیگر شما صاحب نکساهی نخواهد بود ا ن مانه را که ما صدهر ارحوون حکر در این مدت مماندی برای شما حبره گذاردم نا اندک زمانی ارضما خواهد گرفت و حانچه در مورد دیگران دندیم و دا سید این جهت هماروریکه عین الدوله معرول و مشردنوله به صدارت منصوب گردید این دوسر در مشروطه سندن ایران نهایت سعی را مندول نمودند بلکه فوق العاده سعی و جهد کردند صدراعظم در مقاصد آنها فوق العاده همراهی کرد

چه میدانند اگر دولت ایران عادلانه و سلطنت ایران سلطنت مشروطه و اساسی گردد دیگر مالیه صدراعظم را نمی برد و آنچه جمع کرده است برای اولادش باقی می ماند این بود که نهایت آمال این صدراعظم مشروطه شدن سلطنت ایران بود و برای حفظ مالیه و اندوخته خویش قلعه محکم و حصار سدیدی بنا کرد و آن مشروطه شدن سلطنت میباشد و الحق صدراعظم نهایت سعی و جهد را در این امر نمود .

روزیکشنبه هیجدهم شعبان المعظم ۱۳۲۴ - هجری سال یونت لیل وقت عصر سلام عام منعقد گردید حجج اسلام و علماء اعلام دارالخلافه عموماً در تالار جلوس نمودند مبعوثین ملت همه حاضر بودند اعلیحضرت همایونی در تالار گلستان بتخت سلطنت عادلانه جلوس فرمود . نخست کلمه که به پیشوایان اعلم و رؤسای معظم ملت فرمود این بود که الحمد لله به آرزوی دهساله خودم رسیدم سپس وکلای منتخب را بآستان ملائک نشان طلبیدند و با تفقد شاهانه و با تلطف پدرانانه جمله را بتأییدات خسروانی مستظهر داشتند و بدرستی و راستی و رعایت جانب رعیت خاصه ضعیف و مردم بی دست و پا ترغیب و تشویق کردند جناب نظام الملك حسب المقرر و المرسوم شرف مخاطبت داشتند نخست خطیب الممالک علی الرسم خطبه غرائی عرض و قرائت نمود تمام علماء اعلام و سایر حضار از وجوه اعیان و اشراف وجود مسعود همایونی را از صمیم قلب بعرض رسانیدند تمام سفرای کبار و وزرای مختار دول متحابه خارجه مقیمین دربار دولت نیز حسب الدعوه در تالار موزه مبارکه حاضر شده بودند احتساب الملك از طرف قرین الشرف بآنها تبلیغ تفقد و احوال پرسی نمود و مقتدر الملك نایب رئیس اداره تشریفات وزارت خارجه مشغول پذیرائی آنها بود از اول شروع در سلام و جلوس اعلیحضرت علی الرسم شلیک توپ متوالی بود خطابه را که برای ادای مقاصد مقدسه و اظهار مکنونات ضمیر اهام پذیر اقدس و شمول کمال معدلت و سر بلندی و افتخار مملکت و قوت و قدرت دولت و ترقی و ثروت ملت و شیوع تمدن و اشاعه تربیت و اتحاد فریقین و موافقت فئتن ترتیب داده بودند جناب نظام الملك قرائت نموده عموم باریافتگان باصغای آن روح و روانی تازه یافته و از دل و جان حالاً قالاً بعرض تشکر و دعا و ننا و مدح و منقبت ذات فرخنده صفات معلی پرداختند چون تمام شرایط سلام عام بعمل آمد سر بلندان اجازه انصراف حاصل نموده بمنازل خود بازگشتند و شهر خود یکباره هیکل شرف یافت و صورت مسرت گرفت که ممالک محروسه ایران صبانها لله عن الحدنان دارای تاریخ تازه شد و از این خطابه مقدسه ملوکانه که جناب نظام الملك قرائت نمود مراتب شاهنشاه ما مظفر الدین شاه بخوبی مشهود و مکشوف خواهد گردید در واقع روز هیجدهم شعبان که در هده السنه مقارن چهاردهم میزان است بزرگترین عید نیکبختی ایران است و البته ملتفت مزیت و شرافت این روز قیروز شده اند که قول دولت امروز بفعلیت رسید و از روز صدورد دستخط مشروطیت و حریت تا با امروز در تهیه مقدمات انتخابات بودند لکن امروز تأسیس و تشکیل مجلس شورای ملی رسمیت را حاصل نمود و با حضور سرفرا کبار دول ، مبعوثین و وکلاء ملت معرفی شدند .

ماری صورت خطابه ملوکانه از اینقرار است :

خطابه اعلیٰ حضرت شاهنشاه مظفر الدین شاه هاجار

بسم الله الرحمن الرحيم - منت خدای را که آنچه سالها در نظر داشتیم امروز بمون الله تعالی از قوه بقول آمد و بانجام آن مقصود مهم بمعنای الهیه موفق شدیم زهی روز مبارك و میمون که روز افتتاح مجلس شورای ملی است مجلسی که رشته های امور دولتی و مملکتی را بهم مربوط و متصل مبدارد و علایق ما بین دولت و ملت را متین و محکم میسازد مجلسی که مظهر افکار عامه و احتیاجات اهالی مملکت است مجلسی که نگهبان عدل و داد شخص همایون ماست در حفظ و دایمی که ذات واجب الوجود بکف کفایت ما سپرده امروز روزی است که بروداد و اتحاد مابین دولت و ملت افزوده میشود و اساس دولت و ملت بر شالوده محکم گذارده میشود امروز روزی است که یقین داریم رؤسای محترم ملت و وزرای دولت خواه دولت و امناء و اعیان و تجار و عموم رعایای صدیق مملکت در اجرای قوانین شرع انور و ترتیب و تنظیم دوایر دولتی و اجرای اصلاحات لازمه و تهیه اسباب و لوازم امنیت و رفاهیت قاطبه اهالی وطن ما بکوشند و هیچ منظوری نداشته باشند جز مصالح دولت و ملت و منافع اهالی و مملکت و البته میدانید که اینست اساس مقدسی که به ملاحظات شخصی مشوب و مختل نشود و باغراض نفسانی فاسد نگردد حالا بر انتخاب شدگان است که تکالیف خود را چنانکه منظور نظر دولت و ملت است انجام بدهند بدیهی است که هیچکدام از شماها منتخبین انتخاب نشدید مگر بواسطه تفوق و رجحانی که از حیث اخلاق و معلومات بر اغلب از مردم داشته اید و خود این نکته باعث اطمینان خاطر و قوت قلب ماست و رجاء و اوق داریم که با کمال دانش و بینش و بیغرضی در این جاده مقدس قدم خواهید زد و تکالیف خود را با کمال صداقت و درستی انجام خواهید داد ولی با وجود این چون قاطبه اهالی را مثل فرزندان خود دوست داریم و نیک و بد آنها را نیک و بد خودمان میدانیم و درخشندگی و مسرت و غم و رالم آنها سهیم و شریکیم باز لازم است خاطر شماها را باین نکته معطوف داریم که تا امروز نتیجه اعمال هر کدام از شما فقط عاید بخودتان بود و بس ولی از امروز شامل حال هزاران نفوس است که شماها را انتخاب کرده اند و منتظرند که شماها با خلوص نیت و پاکی عقیدت بدولت و ملت خود خدمت نمایند و از اموری که باعث فساد است احتراز نمایند پس باید کاری بکنید که در پیش خدا مشغول و در نزد ما شرمنده و خجل نباشید این بند و نصیحت ما را هیچوقت فراموش

نکنید و آنی از مسئولیت بزرگی که برعهده گرفته‌اید غافل نباشید و بدانید که خداوند متعال ناظر حقیقی اعمال ماهاست و حافظ حق و حقایق است. دست‌خدا همراه شما پروید مسئولیتی را که برعهده گرفته‌اید با صداقت و درستی انجام بدهید و بفضل قادر متعال و توجه ما مستظهر و امیدوار باشید.

هیجدهم شعبان المعظم ۱۳۲۴

پس از اختتام خطابه موزیک نظامی ترنم عیش و سرور و تبریک مترنم آمد تا کنون در ایران چنین سلامی دیده نشده بود که با حضور هفده نفر مجتهد مسلم لازم‌الاتباع زهاد عباد صدای موزیک بلند شود چون تعظیم شعائر الله باعث بود. لذا آقایان در مقام منع بر نیامده بلکه موزیک شرعی را مستمع آمدند باری پس از اختتام سلام و تشریفات شایان که امروز را نخستین روز استقلال دولت و بقاء و دوام ملت نامیدنش سزاست حضرات منتخبین مجلس شورای ملی برگشته مختصراً مشغول مذاکرات تألیف نظامنامه داخلی مجلس شدند و به سبب تنگی وقت مقرر نمودند که در عصر روز دوشنبه نوزدهم ماه شعبان منتخبین ملت در مجلس شورای ملی حاضر شده و بیاد سلامت ذات خجسته صفات اعلی حضرت شاهنشاهی صرف شربت و شیرینی نموده و هم یک نفر را از خودشان رئیس مجلس شوری با بقیه اعضای هیئت مجلس انتخاب نموده و هم نظامنامه داخلی شوری را مرتب نمایند.

روز دوشنبه نوزدهم شعبان المعظم ۱۳۲۴ هجری - یونتیل - امروز منتخبین ملت در مدرسه نظامیه مجلس کردند پس از صرف شربت و شیرینی و چای و قلیان با اکثریت آراء جناب صنیع الدوله پسر مرحوم مخبر الدوله بسمت ریاست مجلس برقرار گردید این شخص از اشخاص با تربیت و تحصیل کرده با ملاحظه و با علم سنین عمرش بین چهل و پینجاه مدتی هم در خارجه تحصیل کرده است جناب و توفیق الدوله پسر معتمد السلطنه شیرازی که از جوانان با علم و دانش است نایب اولی رئیس گردید جناب حاجی محمد حسین آقا امین الضرب بدومین نیابت ریاست مجلس برقرار آمد جناب آقا سید محمد تقی هراتی و جناب آقا میرزا علی اکبر خان دبیر السلطان و جناب میرزا اسماعیل خان عون الدوله را نیز با اکثریت آراء اعضای دفتر کابینه مجلس شورای ملی انتخاب نمودند پس از اتمام کار به صحن عمارت آمده شاهزاده عبدالله میرزا عکاس مخصوص همایونی سه دستگاه عکس فتوگرافی (کروپ) از منتخبین با گروه دیگر از محترمین که مدعوا حاضر بودند برداشت.

از طرف ریاست مجلس شوری مقرر شد که مجلس تا روز یکشنبه ۲۴ ماه شعبان تعطیل باشد ولی جماعتی مرکب از منتخبین حاضر شوند که نظامنامه داخلی مجلس را مرتب نموده و در روز یکشنبه مزبور به منتخبین مجلس شورای ملی تسلیم نمایند تا بعد از تنقیح و تحریر با اکثریت آراء مصحح گشته مجری گردد مقصود جناب صنیع الدوله از این تعطیل دو چیز است و الا جمعی در مجلس نشسته نظامنامه را بنویسند منافات با دایر بودن مجلس ندارد چه ضرر داشت که روزی دو ساعت مجلس دایر باشد و در اطاق دیگری جمعی مشغول نوشتن نظامنامه باشند امر اول آنکه اهل مجلس از اول امر عادت نکنند که بدون نظامنامه مجلس کنند. امر دوم دولتیان و همه نکنند و رأی اعلی حضرت را منصرف نمایند و

بدانند مجلس ضرری بآنها ندارد يك امر ديگر هم تصور ميشود و آن اين است که مسامحه بکنند تا کتابچه‌های قوانين که از خارجه خواسته است برسد در هر صورت اگر صنيع الدوله مانعی در جلو خود نهد بقاء بقاعده حرکت خواهد کرد چه هم خودش عالم است و هم برادرهايش که با او متفق و متحدند .

روز سه شنبه بيستم ماه شعبان ۱۳۲۴ - در چند روز قبل آقای طباطبائی بجناب صدر اعظم گفت که اخباری که از تبريز ميرسد کاشف از اين است که وليعهد مايل بمجلس نيست و اخلاص ميکند جناب صدر اعظم بحضرت حجة الاسلام اطمينان داد و قول داد که مخالفتی از وليعهد ظاهر نگردد و تلگراف رمز بوليعهد مخابره کرد از اين جهت تلگرافی از ولايت عهد برای صدر اعظم و تلگرافی بجناب عضد الملك مخابره کردید و چون امروز بدست ما آمد لذا در عنوان امروز درج کردید و هذا صورت .

از تبريز بطهران (تلگراف وليعهد)

جناب مستطاب اجل اشرف اکرم افخم ارفع صدر اعظم زنده مجده
الآن که دو ساعت از شب گذشته تلگراف جنابعالی رسيد و کشف شد از
اين اظهار جناب حجة الاسلام آقا سيد محمد آقای مجتهد سلمه الله تعالى تعجب
کردم در صورتی که شاهی مثل جنابعالی دارم که صدور دستخط تلگرافی
را بر حسب خواهش جماعت من خودم استدعا کردم و صادر شد چه طور بچه
قسم من اورا مکتوم نگاه داشته ام در وصول دستخط تلگرافی همان دستخط
را بتوسط فونسل انگليس بر مردم داده و آنها را فوراً از قونسلخانه بيرون
آورده باشادی تمام بازار را باز کردند و الآن چهار شب است مشغول
حراغان اند و روزهم مشغول تعيين و کلا، هستند تفصيل اين است که زحمت
دادم خواهش دارم که عين اين تلگراف را برای جناب حجة الاسلام آقا
سيد محمد آقای مجتهد طباطبائی سلمه الله فرستاده و ایشان را مطلع و مستحضر
سازيد . منتظر جوابم .

شب ۱۴ شعبان - پنج ساعت از شب گذشته

(وليعهد)

تلگراف از تهران بتبريز

حضور مبارك حضرت مستطاب اشرف اقدس اعظم والا و ابجد امدات
شو کته العالی - اظهار مرحمت و تفقد و احوال پرسي که بتوسط حضرت اشرف
آقای عضد الملك فرموده بوديد باعث زیندشکر و دعا گوئی گردید امیدوارم
بتوجهات و اهتمامات و عنايات مخصوصه حضرت اقدس زحمت دعا گوینان در
خدمات دولت و ملت موجب مز بدشو کت سلطنت و قوت دولت و تر قومت

و آبادی مملکت و رفاه و اصلاح حال رعیت گردیده و ادبه صمیمانه دعا گوینان
و عامه ملت اسباب مزید سعادت و سلامت وجود مقدس پادشاه اسلام و حضرت
اقدس والا باشد . (امضاء - محمد بن صادق طباطبائی)

این تلگراف از طرف حضرت حجة الاسلام آقای طباطبائی بعنوان حضرت والا و لیعهد مخابره
گردید لکن تلگراف و لیعهد که بجناب عضد الملک مخابره کرده بود بدست ما نرسید از این جهت
درج نکردید .

روز چهارشنبه ۲۱ شعبان ۱۳۲۴ - در این روز در مدرسه نظامی گفتگو است که چرا صنیع الدوله
یک هفته مجلس را تعطیل نموده است جناب دبیر خاقان که متخلص به نثر میباشند و از گویندگان با فروغ
عصر است قصیده در مدح و ثنای اعلی حضرت گفته است چون در این تاریخ از هر گونه مطلبی برشته نثر و
کتابت در میآورم مناسب این است که این قصیده را هم درج کنم .

« شعر »

مشید گشت قصر عدل و کاخ ظلم شد ویران
کز آن آباد و بران گشت وز بن ویران شد آبادان
بحکم عقل بسابد کرد دیو نفس را زندان
بماند سالها ملکش مصون از آفت حدشان
مسلم دان نماند بدو این ملک جاویدان
چنان کز همت آنان فزاید رونق ایمان
فزون گردد نفوس و علم و کسب و ثروت آنان
بسر افرازد لوای پرتری از سایر اقران
که در بندل است چون فآن و در عدل است نوشروان
ز ایداء زهر دسان و ساهنجاری شیطان
که کرد آزاد ملت را ز قید وذات و خذلان
که بر بوده است گوی نیکی از شاهان در این میدان
قرین با عدل و داد و حال نیک و خاطر شادان
نه بند کس بریشاهی مگر در طره جانان
بکی شکر خدا دیگر دعای دولت سلطان
ز نادانی گراید زی نفاق و بشکند بیمان
چنان کز اتفاق است اینکه مشکلها شود آسان
نخستین عقل و دویم هلم و سوم رأفت و احسان
مکرم دارش و میدان ورا از زمره انسان
۱۰۰ ۹۰ ۸۰ ۷۰ ۶۰ ۵۰ ۴۰ ۳۰ ۲۰ ۱۰

ز حسن انفاق خلق و لطف خسرو ایران
بلی از ظلم و از عدل است این آثار در عالم
بنسبت عدل و عقل و ظلم خون نفس ستم پرور
شه ار دردین بود کاهل جو دارد عدل و داد و فر
و گر دین دارد و آئین او ظلم است در گیتی
بزیر سایه عدل شهان گردد جهان ایمن
رعیت خون رعایت دید از راعی دانشور
بیفزاید از این بابت بسی بر شوکت دولت
کنون ساهنشه ایران مظفر شاه دین پرور
بساط معدلت گسترد و راحت کرد ملت را
مگر آموخت شاه ار سرو قدان رسم آزادی
بماند بسا بدار این عدل در ظل حنن شاهی
خدا با این خداوند زمین را عمر وافی ده
نخیزد فتنه دیگر جز ز چشم مست مه رویان
بجای این عطوفت خلق را واجب دو جز آمد
بسی آبد شکم گر نداند ملت این نعمت
نمیداند نفاق است اینکه آسانها کند مشکل
سه چیز آمد دلیل اشرفیت نوع انسان را
هر آن ذی نفس کامل پیروی کرد این سه خصلت را
۳۰ ۲۰ ۱۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰

چرا اسلام و تشکیل مجلس در هیجدهم شعبان برپا شد

میل مبارک اعلی حضرت این بود که در روز عید مولود امام زمان یعنی در یازدهم شعبان مجلس منعقد گردد لیکن صدر اعظم و ارباب حل و عقد مملکت بعرض رسانیدند که شأن و شرافت روز افتتاح مجلس کمتر از اعیاد نیست البته در هر سال روز افتتاح مجلس را جشن خواهند گرفت هر گاه افتتاح

حاجی میرزا یحیی دولت آبادی

در یازدهم شعبان باشد این دو جشن بزرگ مشرک بوده جشن افذناح داخل در جشن عید مو'ودوشاید مضمحل گردد از این جهت شاه قبول فرمود و در هیجدهم ماه شعبان افتتاح رسمی مجلس و مجلس شورای

ملی تشکیل یافت الیوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت لکم الاسلام دیناً
 رازیکه نهان بود پس پرده حریفان کردندهیان بادف ونی در سر بازار
 مسبو نوزویرم وچند نفر دیگر از مسیحیان کلاه بخاراغی ایرانی بسر گذارده وجبه ترمه پوشیده در صنف
 وزراه ایستاده بودند .

روزینچشنبه ۲۹ شعبان ۱۳۲۴ هجری - سابقاً نوشتیم که آقامیرزا محمد تقی گرکانی ازوکالت
 علماء استعفا داد آقای آقا سید عبدالله داماد خویش را بجایش منصوب کرد و نیز نصره السلطان و
 دبیرالسلطان که هر دو از جوانان عالم و کافی بودند باسباب چینی و دسایس مغرضین ازوکالت استعفا دادند
 جناب حاجی میرزا یحیی دولت آبادی که از سادات دولت آباد اصفهان و پسر حاجی میرزا هادی
 دولت آبادی است و جندی است که باتهام بایگیری در تهران متوقف شدند و مردم میگویند ولیعهد
 و نایب مناب میرزایحیی ازل میباشد و حاجی میرزا هادی سنش تقریباً نودسال میباشد و درمنبرید طولانی
 دارد صاحب پنج پسر میباشد پسر بزرگش آقامیرزا احمد است که در اصفهان برمسند شرع نشسته است
 پسر دومی او حاجی میرزا یحیی است که در علم و ادب و خط و منبر و هنرهای دیگر بکمال و آراسته
 است پسر سومی او حاجی میرزا محمدعلی است این مردهم باکمال و صاحب اخلاق حسنه است پسر
 چهارمی او آقا میرزا مهدی است که بسیار جوان باادبی است پسر پنجمی او میرزا علی محمد است
 درین پسرهای حاجی میرزا هادی مردم درباره حاجی میرزا یحیی حرف میزنند و میگویند حاجی میرزا
 هادی که بعد از ازل باید نایب باشد نیابت خویش را بجای میرزایحیی واگذار کرده است و لایعهد ازل
 حاجی میرزا یحیی راقرار داده است ولی بدبختانه هنوز ازل زنده است نه حاجی میرزا هادی بهره برد
 و نه حاجی میرزا یحیی خواهد برد بنده نگارنده ده سال با این خانواده قدم زد و براسرار آنها پی بردم
 چیزی نفهمیدم بلکه تقصیر حاجی میرزا یحیی و سبب این اتهام کمالات صوری و معنوی حاجی میرزا
 یحیی است که محسود خلیق شده است والا باید گفت حاجی میرزا یحیی از اصل دین دارد و زیر منهدب
 نخواهد رفت و الا شأن او اجل و اشرف و اعظم از این است که نسبت داده شود باین طایفه ضاآه بی علم و دانش
 باری حاجی میرزا یحیی بخمال افتاد که امتیاز روزنامه باسم روزنامه مجلس از دوات بگیرد و برای
 مشیرالدوله صدر اعظم هم کاغذی بوش صدر اعظم وعده باو داد و آقا میرزا محسن داماد آقای بهبهانی
 این مسئله را شنید و خیال حاجی میرزا یحیی را دانست با آقامیرزا محمد صادق پسر آقای طباطبائی عنوان
 مقصود حاجی میرزا یحیی را نمود آقا میرزا محمد صادق که سالها در این خیال بود و محرک بنده نگارنده
 بود که روزنامه نوروژ را که مدتی تعطیل است دائر کنم و من بنده جواب مندام تا آزادی قلم راندا سسه
 باشم نمی توانم روزنامه را دایر کنم بجناب آقامیرزا محسن گفت امتیاز روزنامه مجلس را برای خود بگیر
 و بامن شراکت کن چرا باید حاجی میرزا یحیی اینکار بزرک و دخل هنگفت را در بر برد خلاصه آقامیرزا
 محسن عازم گردیده مراتب را بمشیرالملك پسر صدراعظم در میان آورد مشیرالملك گفت چون صدراعظم
 قول بجای میرزا یحیی داده است بلکه نوشته هم بمشارایه داده است لذا راه این است که شما عرض بده
 بشاه عرض کند و من دستخط شاه را بگیرم آنوقت بانه برای صدراعظم هست بالاخره جواب آقا